

جلد دوم

دانشگاه هاروارد

پروژه تاریخ شفاه ایران

به کوشش حبیب لاجوردی

HARVARD
IRANIAN ORAL HISTORY
PROJECT

پروژہ تاریخ شفاہے ایران ہاروارد

جلد دوم

گفتگو با

امیر خسرو افشار، مصطفی الموتی، محمد ابراہیم امیر تیمور، خسرو اقبال

کتابناک ہر کتاب، فرصت یک زندگی تازہ

تمامی حقوق این مجموعہ متعلق بہ دانشگاه ہاروارد بودہ و ہرگونہ توزیع تجاری و کاغذی این مجموعہ ممنوع است. ہدف از بازنشر این مجموعہ صرفا جہت مطالعہ شخصی کاربران و اہداف تحقیقاتی ست

فهرست

- امیر فسرو اخشار قاسملو ۵
- مصطفی الموتی ۷۲
- محمد ابراهیم امیر تیمور ۱۷۶
- فسرو اقبال ۳۸۷

مصاحبه با آقای امیر خسرو افشار قاسملو

وزیر امور خارجه

دیپلمات و سفیر ایران در آلمان، بریتانیا و فرانسه

روایت‌کننده : آقای امیر خسرو افشار

تاریخ مصاحبه : ۱۵ اکتبر ۱۹۸۵

محل مصاحبه : لندن - انگلیس

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۱

خاطرات آقای امیر خسرو افشار در شهر لندن ۱۵ اکتبر ۱۹۸۵ مصاحبه کننده حبیب لاجوردی .

س- جناب افشار، ابتدا می‌خواستم از شما خواهش کنم که چند کلمه‌ای راجع به سوابق خانوادگی پدری خودتان شرح دهید .

ج- من از یک فامیل خیلی قدیمی هستم . قدیمی منظورم اینست که آب‌اء و اجداد من اسامی شان و مقداری از کارهایشان تا آنجائی که ممکن باشد که جایی به حافظه‌ها سپرده شده باشد و نسل اندر نسل ، نسل بعد از نسل گفته شده باشد از زمان شاه عباس کبیر شروع میشود . افشارها مورخین هر کدام یک عقیده‌ی خاصی دارند که از کجا

آمده‌اند، در کدام قسمت آسیا بوده‌اند ، بهر حال ، آب‌اء و اجداد من آنطور که مورخین میگویند در خراسان بودند . یعنی بعداً " به خراسان بعد از چند قرن که به خراسان آمدند - البته زمان زمان شاه عباس کبیر است که الان مورد توجه ماست . در آن موقع شاه عباس یک قسمتی از طوایف افشار را بطرف آذربایجان کوچ داد . افشارها رشته‌های مختلف داشتند یعنی در ایل افشار رشته‌های مختلف بود مثل افشار ارسلو یا ارغلو، افشار قاسملو، افشار قره‌حسن لو و غیره . خیال میکنم که آنطور که مورخین میگویند شاید در حدود هشت‌ده افشار به هشت‌ده با اسمی مختلفی که آخر اسم افشار

گذاشته میشد مثل افشار قاسملو یا افشار ارغلسو و غیره تقسیم شدند. ما از افشارهای قاسملو هستیم که شاه عباس مارا به ارومیه که بعداً "استش رضاشیه شد در زمان دوران پهلوی مارا به آنجا کوچ داد. قسمتی از افشارها در خراسان ماندند که نادر شاه از آن افشارها بود یعنی آنها از افشارهای ارغلسو-ارغلسو بودند. باری، ما همیشه در خدمت دولت بودیم. حالا این بین فاطمه سوابق خانوادگی خودم را از فاطمه شاه عباس و خدماتی که، البته تمام خدمات خدمات نظامی بود به شاهان وقت و به دولت میکردند میگذرم عبور میکنیم وقت نیست برای این مسائل تاریخی برمیگردم فقط به یک، بیادم آمد الان، در زمان ناصرالدین شاه و اائل سلطنت ناصرالدین شاه که حاکم السلطنه به هرات حمله کرد و شهر هرات را گرفت و ایل افشار یکی از ایلات و دستجاتی بود که در خدمت دولت تحت فرماندهی اردوی حاکم السلطنه به جنگ برای تسخیر هرات رفت و جد من اولین کسی بوده وارد قلعه هرات شد. جد من در آنجا سمتش فرماندهی فوج افشار بود که در خدمت حاکم السلطنه بود. به پاس این رشادت و جانشانی ناصرالدین شاه معمولاً در سال به سالروز آن فتح هرات فرمانی برای ما صادر میکرد که خدمات، یعنی فرمانی برای جد بزرگ من صادر میکرد، آنروز و جانشانی های شما در آن تاریخ از نظرها پوشیده نیست و بنا بر این شما را مفتخر به یک جبهه تن پوش و مدتومان اشعارم مفتخر میزنم. این مختصری است از سوابق فامیلی من و مراجعه به پدرم، پدرم هم همانطور که سنت فامیلی قدیمی خودمان تقریباً از واسط سلطنت ناصرالدین شاه بنا به امر ناصرالدین شاه ما ساکن تهران شدیم و دیگر ارومیه نبودیم پدرم سوابقش را در قسمت نظام ازبچگی شروع کرد و در موقع کودتای ۱۲۹۹ لقب سرداری داشت. یعنی در کودتای ۱۲۹۹ کودتای رضا شاه ایشان سردار سیف السلطنه افشار اسمشان بود. بعد از کودتا که تمام ارتش هارا، دستجات مختلف ارتش را رضا شاه بکنواخت کرد یعنی ژاندارم و قزاق و وزارت جنگ را یکی کرد و درجات را هم یکی کرد بنا بر این

پدر مرا درجه سرتیپی را موافقت کرد در صورتیکه سوابقش بالاتر را ایجاب می‌کند و بهمین جهت یک کدورتی پدر من بدل داشت از این موضوع .

بهر حال ، بعدها که در زمان سلطنت اعلیحضرت محمد رضا شاه ، خیال می‌کنم از دوره دوم سنا ، پدرم سنا تورتهران بود تا روزی که فوت شد .

س - اسمشان چه بود آقا ؟

ج - اسمشان را خدمتتان گفتم سردار سیف السلطنه افشار .

س - (؟)

ج - بله . والیه جلوتر از سنا توری هم یک چندی در زمان دوران مصدق استاندار گیلان بودند که بعد خود ایشان استعفا کردند . بعد از مدت کوتاهی استاندار خراسان بودند که آنجا هم ایشان بعد از مدتی به دلائلی شاید خودشان استعفا کردند با وجود اصرار اینکه استعفای ایشان پذیرفته نمی‌شد . و بلافاصله یکی دو هفته شدند سنا تورتهران و از آن موقع سنا تور بودند تا .. شاید آنوقت سنا تور خراسان شدند اولین دفعه ولی سنا تور بودند همانطوریکه گفتم تا موقع فوتشان . این مختصری از سوابق فامیلی ما ..

س - چه سالی ایشان فوت کردند ؟

ج - هزار و نهصد و .. خیلی معذرت می‌خواهم بفرنگی باشما صحبت می‌کنم ، ۱۹۷۰ .

س - راجع به سوابق خانوادگی مادری‌تان اگر ممکن است بفرمائید .

ج - مادرم از فامیل مستوفی‌ها بود و پدر ایشان مرحوم آقامیرزا رضا مستوفی بود ،

پسراج میرزا نصرالله مستوفی . حاج میرزا نصرالله مستوفی از ، عملا ، مستوفی

بزرگ زمان ناصرالدین شاه بود . این که عرض می‌کنم عملا " برای اینکه مستوفی -

الممالک هم بود البته ولی تمام کارهای مستوفی گری بدست حاج میرزا نصرالله

بود ، حاج میرزا نصرالله خیلی معروف بود ، یکی از پسرهای میرزا محمود وزیر بود

که وزیر شد خودش هم مقام خیلی بالایی داشت . پدر بزرگ ما داریم که میشود پسر ،

نمیدانم، حاج میرزا نصرالله مستوفی ایشان هم باز در همان رشته فامیلی خودشان که مستوفی گری باشد بودند. املاشان هم گرگان بود و در خیلی ... نسبتاً "درس ۶۲، ۶۳ سالگی مرد و همانطوریکه عرض کردم سوابق خدمتش بیشتر یعنی همه اش در قسमेंهای وزارت دارائی میشود تعبیرش کرد. وزارت دارائی آن زمان که مستوفی گری باشد بود.

س - خود سرکار در چه تاریخی و در کجا متولد شدید؟

ج - من در شیرانات متولد شدم. تاریخ تولدم یک قدری در آن اختلاف است - برای اینکه هجری و قمری و بعد یکی دو سال بعد مجبور بودند به گرفتن شناسنامه. اگر که اشتباه نکنم ۱۲۹۸ تولدم بوده.

س - اگر ممکن است یک خلاصه ای راجع به سوابق تحصیلی تان

ج - من تحصیلاتم در تهران، تحصیلات متوسطه ام در کالج آمریکائی تهران بود که وقتی که من رفتم اسمش تبدیل شده بود به کالج البرز ولی کماکان آمریکائی ها اداره اش میکردند و اخذات بسیار بسیار خوبی در آن کالج دارم. برای اینکه آن کالج یک نوع تقریباً "یک کپی بود از کالج های آمریکائی با همان روحیه و کم و بیش با همان تعلیمات، روسای اساتید ما اکثراً "آمریکائی بودند و قسमेंهای البته چند استاد برای زبان فارسی داشتیم ولی کار دست آمریکائی ها بود و من خیال میکنم که آمریکائی ها یک خدمت بسیار بزرگی به ایران کردند با ایجاد این کالج. هر چند این کالج جنبه مذهبی داشت ولی توفیق زیادی در این قسمت آمریکائی ها پیدا نکردند که بتوانند عده ای را به دین عیسوی بگرایند ولی در قسمت دیگر آدم ساختن باشد بنظر من یک کمک بسیار بزرگی به ایران کردند. خدا رحمت کند زمانی که من آنجا بودم دکتر جو ردن بود رئیس و هیچوقت خاطراتی که از زمان دکتر جو ردن دارم که رئیس دانشگاه بود فراموش نمیکنم. بعد از متوسطه من به اروپا آمدم برای ..

س - چه سالی متوسطه را تمام کردید؟

ج - متوسط‌را هزارونه‌صدو، ببخشید بازهم فرنگی عرض میکنم ، ۱۹۳۷ . البته تاریخهای یک‌خوده .. ۱۹۳۷ ، بله ۱۹۳۷ . به اروپا آمدم برای دوره لیسانس . اول رفتم به آلمان برای اینکه در آن موقع وسائل آسانتر بود برای رفتن به آلمان ارتباطات بیشتری با آلمان بود و آلمان هیتلری تسهیلات زیادی برای ایرانیها قائل میشد از جهت تبدیل ارز بقول خودشان به registered Mark ولی بعد از مدت کوتاهی که در آلمان بودم وعلاقه‌داشتم حقوق بخوانم متوجه شدم که حقوق آلمان بدر ایران نمیخورد برای اینکه حقوق ما کاملاً " یک ریشه‌های دیگری دارد تا حقوق آلمان . از آنجابه پاریس آمدم و در سوربون اسم نوشتم ولی در سوربون هم مدت زیادی نتوانستم بمانم برای اینکه شروع جنگ را عده‌ی زیادی پیش‌بینی میکردند و ناچار به ژنو رفتم و در دانشگاه ژنو تحصیلاتم را ادامه دادم و درجه لیسانس را از دانشگاه ژنو گرفتم .

س - درجه‌سالی ؟

ن - ۱۹۴۱ .

س - پس همان در بیهوده جنگ بوده‌دیگر .

ج - بله .

س - آنوقت ..

ج - بعد از چند ماهی به ایران آمدم با اشکالات فراوان البته برای اینکه آلمان نبود به ایران برگشتن . به ایران برگشتم و با فاصله خیلی کوتاه . البته اول می - خواستم در کارهای آزاد بروم و میخواستم .. مثلاً " یکی از کارهایی که در نظرم بود این بود که بروم و کیل دعاوی بشوم که خیلی به اینکار علاقه‌مند بودم . یک کار دیگری که در نظرم بود بروم در فعالیتهای اقتصادی . اما وقتی که آمدم بتهران دیدم زمینه نه برای فعالیتهای اقتصادی هست و نه آینده خیلی روشنی دیدم برای وکالت . وکالت البته منظورم وکالت دادگستری نه وکالت .. یعنی حقوق ، قسمت حقوقی

این بود که بفاصله خیلی کوتاه یعنی چند هفته‌ای تصمیم گرفتیم و رفتیم به وزارت خارجه . وقتی رفتیم به وزارت خارجه دیدم جالب اینجاست که در تمام دوران تحصیل ————— هیچوقت هیچ زمان بفکر این نبودم که یکروزی مستخدم دولت بشوم یا ————— در وزارت خارجه یک عنوانی در وزارت خارجه پیدا کنم بسا وجود اینکه یک علاقه‌ی شدیدی به سیاست خارجی داشتم ولی در فکرش نبود که ، هیچوقت در فکرش نبود که ، وارد دستگاه وزارت خارجه بشوم ولی خوب تصادف و تقدیر این بود که من وارد وزارت خارجه بشوم و البته از این موضوع بهیچوجه ناراضی نیستم .

دروزارت خارجه که وارد شدم ترقیات من در وزارت خارجه خیلی سریع بود . یعنی اول که در وزارت خارجه رفتم

س - آنموقع چه کسی وزیر بود ؟

ج - وقتی به وزارت خارجه رفتم سهیلی . وقتی وارد وزارت خارجه شدم اولین شغلی که به من دادند نوشتن " اندیکس " ————— تور بود و من مدت کوتاهی اندیکس ————— مینویشتم . بعد مورد توجه رئیس اداره قرار گرفتم و رئیس اداره یکروزی بمن گفت ، " من چند مینوسوت هم میدهم تو حالا یواش یواش باید مینوسوت نویسی هم یادگیری . " چندتا از این مینوسوت های خیلی پیش پا افتاده که عبارت از ارسال رونوشت نامه به دفتر مخصوص یا به نخست وزیری باشد بمن میداد که من آنها را می - نوشتم . بنابراین هم اندیکس ————— تور مینویشتم هم گاهی اوقات مینوسوت مینویشتم هم برای رئیس اداره میرفتم از اداره بایگانی پرونده میآوردیم . این شغل اولیه من بود در وزارت خارجه . مدت کوتاهی هم مترجم شده بودم در اداره ترجمه ولی تمام مدارج را سریعاً " پیمودم و خیال میکنم که تا زمان معاونت سیاسی من در وزارت خارجه جوانترین عضوی بودم در وزارت خارجه که به این مقامات رسیده ————— بودم یعنی جوانترین عضوی بودم که دبیر اول شده بودم ، جوانترین عضوی بودم که وزیر ————— مختار شده بودم یا جوانترین عضوی بودم که مدیرکل سیاسی شده بودم ، جوانترین عضوی بودم که مقام سفیری گرفتیم ————— بودم ، جوانترین

- عضوی بودم که معارن سیاسی شده بودم و یا به غیر بهخشد اگر منظورم مقام سفارت گرفته باشم . البته من مال آن زمان را میگویم بعد هم دیگر قضیه عوض شد .
- بهر حال اینهم ، اما تصادف یا هر چه اسمش را میگذارید طوری بود که تا این در حدود از ۱۹۵۷ تا روزی که شاه از ایران خارج شد منهای سه سال ، آن سه سالی که قبلاً از اینکه من وزیر خارجه بشوم که بکلی به دلائلی از کار دور بودم در متن سیاست خارجی مملکت بودم . یا پشت پرده یا رسماً " و خیلی از کارهای بزرگ سیاست خارجی را متعدي آن بودم و در تمدی من بود و خوشحالم که توانستم در این قسمت تا آنجائی که برایم امکان داشته باشد خدمت به مملکت کرده باشم .
- س - می شود بصورت اجمالی ستهای مهمتر ، ستهائی که داشتید از ورودتان به وزارت خارجه تا برسیم به ۱۹۵۷ که
- ج - یعنی از ورود به وزارت خارجه .
- س - از ورود به وزارت خارجه .
- ج - بله ، در ادارات مختلف سیاسی بودم وزارت خارجه و بعد خیلی جوان بودم که شدم رئیس اداره سازمان ملل متحد البته ریاست به من ندادند برای اینکه سنم اقتضا نمیکرد و اگر که بمن عنوان حکم ریاست میدادند وزارت خارجه منفرجه میشد در آن موقع بعد در رأس اداره سوم سیاسی بودم که باز هم حکم مرا ما در نمیگرفتند
- س - اینها را که گفتید در چه زمانهایی بود ؟ اتفاقات جالبی از نظر شما
- ج - بله ، اتفاق جالبی آن موقع اگر هم بود من با مطلع junior بودم .
- س - مثلاً " در جریان آذربایجان شما آن موقع سمتی داشتید ؟
- ج - نه ، در جریان آذربایجان من خیلی junior بودم و آن خیلی جلوتر از این جریانها بود .
- س - در جریان با مطلع زمان معدق چه ؟
- ج - در زمان معدق هم رئیس اداره سوم سیاسی بودم ولی به علت اختلاف یعنی اداره -

انگلیس. در آن موقع مهمترین اداره سیاسی وزارت خارجه اداره سوم سیاسی بود که تمام کارهای اروپا و آمریکا منحصر " در یک اداره بود و من رئیس آن اداره بودم و کارهایی که در آن موقع شد که در اداره من شد بستن تمام کنسولگری های انگلیس در ایران بود و البته خاطره جالبی هم از آن دارم برای اینکه به نثری که برای این کار که من بودم و دونفر آقایان دیگر که معین شدیم کاظمی مرحوم که وزیر خارجه بود ما را صدا کرد گفت، " این کنسولگری ها لانه جاسوسی هستند باید اینها را بست." س - این اصطلاح پس آن موقع باب شده بود، " لانه جاسوسی "

ج - بله. بعد و اینکه شما بروید یادداشتی برای اینکار را حاضرن کنید. آن دونفر که من برای یکیشان مخصوصا " خیلی احترام داشتم و از او خیلی چیز یاد گرفته بودم در آمدیم به اتاق من، دفتر من. از آن دونفر یکیشان ترسید گفت، " فردا انگلیس ها به ایران بر میگردند و کلک ما را میکنند، حساب ما را میروند." شخص دیگری که برای من خیلی احترام داشتم و از او خیلی چیز یاد گرفته بودم یک حقوقدان بسیار ورزیده و علائقی بود اظهار کرد که، " ۶ ماه است که حقوق مرا نپرداختند و اینکار خلاف اصول حقوقی است." و چند ماهه حقوق بین المللی را هم ذکر کرد که، " ما نمیتوانیم اینکار را بکنیم." من از آقایان خواهش کردم گفتم وقت تنگ است و عرض کنم شما اگر موافق نیستید تشریف ببرید و مرا بحال خود بگذارید من خودم یادداشت راتهیبه میکنم. و من خودم آن یادداشت راتهیبه کردم و بعد از چند ساعتی سردم پهلوی کاظمی و کاظمی خیلی پستید و عینا " آنرا برد پهلوی دکتر معدق و تقریبا " همانسی را که من تهیه کرده بودم همان به سفارت انگلیس ابلاغ شد. بعلمت اینکه من با علاقه دنبال اینکار میروم برای اینکه اعتقاد داشتم که واقعا " این کنسولگریها یکی از لانه های دخالت در اوضاع داخلی ایران بود.

س - این واقعیت داشت ؟

ج - بله. دخالت بود و در آن موقع که ما با انگلیس ها در افتاده بودیم سرقضیه نفت

لزومی نداشت که انگلیس ها کنسولگریها پیش از این فعالیتهای زیاد را در ایران داشته باشند و بعلاوه استدلال بزرگتر من برای آن دو نفر دوست دیگرم که حاضر نشدند بنحوی در تهیه یادداشت با من شریک باشند ، استدلال بزرگی که داشتم این بود که بزرگترین قانون برای ما مصالح مملکتهاست و وقتی مصالح مملکت ما در خطر باشد من شخصاً " توجهی به حقوق بین الملل و قانون بین الملل ندارم - برای من اول مصالح مملکت است و اگر تشخیص اینست که مصالح مملکت اینست که این کنسولگریها باید بسته بشود بروی برگرد ندارد ، ما باید راهی پیدا کنیم و این کنسولگریها را ببندیم . این نظرم بود که بنا بر این داوطلبانه و مشتاقانه من اینکار را کردم .

بهر حال ، بعد از اینکه کاظمی از وزارت خارجه رفت و نواب وزیر خارجه شد مدت کوتاهی .
س - چطور شد که رفت ؟

ج - ایشان رفت وزیر دارائی شد بعد نواب آمد . بعد از نواب وقتی حسین فاطمی آمد بعلمت آنکه با ایشان سوابق نامطلوبی داشتیم از زمانی که ایشان در پارسی ظاهراً " بعنوان تحصیل آمده بودند من هم در آن موقع در آنجا مجمع عمومی ۱۹۲۸ مجمع - عمومی سازمان ملل متحد در پارسی تشکیل شده بود من هم آنجا بودم یک عضو کوچک هیئت نمایندگی ایران بودم ایشان را اغلب آنجا میدیدم دنبال دشتی بود ، دشتی هر جا میرفت ایشان هم دنبالش بود از قیافه اش خوشم نمیآمد . بهر حال وقتی ایشان وزیر خارجه شد من از وزارت خارجه رفتم و مشاجره ای بین من و ایشان پیدا شد و ترک کردم وزارت خارجه را تا ۲۸ مرداد .

س - ایشان الان برای یک عده ای یکنوع قهرمانی شده ولی معمولاً این قهرمانها وجهه ظاهری و کسانی که می شناسند یک دید دیگری میدهند ، آیا شما چیزی میتوانید بگوئید که

ج - والله من خیلی راجع به ایشان نمیتوانم اظهار عقیده بکنم ولی دیدم چند وقت

پیش که جنوب فرانسه بودم دیدم آقای مفتاح یک کتابی نوشته که آن موقع حسین فاطمی آورد و ایضا . . . ناون وزارت خارجه کرد بنا بر این ارتباطات داشت با حسین فاطمی و بنا نهایت . . . بی یگ چیزهایی از حسین فاطمی نوشته . . . من اگر ارجاع به حسین فاطمی صحبتی بکنم بی طرف نیستم با حسین فاطمی بنا بر این صحبتهایی که میکنم هر چه قدر هم سعی بکنم که آدم بی طرفی باشم در واقع بی طرف نیستم چون با ایشان یک چیزتندی داشتم .

س- خوب است یک موردش را بفرمائید که معلوم بشود چه اختلافاتی ایشان ایجاد میکرده است .

ج- خیلی کم . . . مثلاً "از وقتی ایشان وزیر خارجه شد تا وقتی که من از وزارت خارجه رفتم یک هفته ای بیشتر طول نکشید به آنجاها نرسید . امولا" مثلاً "من وقتی که دربار ایشان را میدیدم یعنی مرحوم دشتی را میدیدم و اغلب تو این کافه های توشانزه لیزه بود و من قبلاً" نشسته بودم از آقای دشتی خواهش میکردم بفرمائید در میزهای چای با هم بخوریم اینهم دنبال دشتی بود اکراه داشتم این بیا بیاید . فرداش که مرا میدید اصلاً سلام و علیک نمیکرد در صورتیکه چای با من خورده بود . ایشان البته در هششوش و فهم و رشادتش تردیدی نیست ولی من خیال میکنم که آدمی بود فحاش ، هتاک . من خیال نمیکنم از لحاظ انتگریته انتگریته اش کامل بود و مخصوصاً " وقتی ایشان در اصفهان بود و در کتابخانه کالج انگلیسی اصفهان کار میکرد و از آنجا اخراجش کردند و کینه را بدل گرفت و کینه ای این اخراج را بدل گرفت . گویا وقتی اخراجش کردند به یک دلائل اخلاقی بوده و بنا بر این اولیسن کاری که کرد آن اسقف تامپسن را که دهها سال در اصفهان بود از ایران اخراج کرد و اسقف تامپسن که بدیدن من آمد در تهران من نمی شناختمش ولی به او گفته بودند ببینید مرا ببینند شاید من بتوانم کاری برایش در وزارت خارجه بکنم که متأسفانه نمیتوانستم از اسقف تامپسن پرسیدم که این بیشتر به کینه دوزی

ویک کینه شخصی مربوط میشود بین شام و حسین فاطمی که اینجور به شما فشار آورده که ۴۸ ساعته باید از ایران بروید بیرون حالا اینقدر واسطه شدند که این ۴۸ ساعت یک خرده مدتش را . او با آن ، نمی شناختم هم درست ، بمن گفت ، " خواهش میکنم در این زمینه از من زیاد سؤال نکنید یک چیزهایی بود درامفهان موقعی که ایشان در کتابخانه بودند . نه ، سؤالی از من خواش میکنم نکنید . " با ایما و اشاره فهماند که ایشان را اغراجش کردیم به دلائلی . بنا بر این من خیال نمیکنم که در موقعیتی .. بعلت اینکه بیطرف نیستم بتوانم راجع به حسین صحبت بکنم .

س - چه زبانهای خارجی بلد بود؟

ج - حسین فاطمی قدری فرانسه میدانست .

س - انگلیسی ؟

ج - نه ، نه خیال نمیکنم .

س - آنوقت میزان نزدیکی اش ، تا آنجا که شما میتوانستید ببینید ، واقعا " اینقدر به معدق نزدیک بود و

ج - بسیار ، بسیار ، بسیار به معدق نزدیک بود و من خیال میکنم که معدق را کاملاً در دست داشت و آخر سر هم خیلی به معدق در روزی که آخرین باری که معدق رادیده بود که نمیدانم بیست و پنجم بود ، بیست و ششم مرداد بود در اتومبیل وزارت خارجه که سوار شده بود به اتفاق دکتر شایگان خیلی به معدق بدمیگفته در آن اتومبیل و اطلاع من از اینجاست که راننده اتومبیل وزیر خارجه علیخان که خوب راننده وزارت خارجه بود همیشه راننده وزیر خارجه بود من خوب می شناختمش گاهی یک خرده هم خوب .. ای . بهر حال راننده ای بود و با هم خیلی صحبت میکردیم راجع به حسین فاطمی برای اینکه من با حسین فاطمی هم بد بودم ، او هم خیلی دل پر خونی از

دست حسین فاطمی داشت. شاید برای اینکه با اندازه کافی نه انعامی توکار بود نه چیزی دیگر. بهرحال، او برآیم تعریف کرد که از خانه مصدق که آمدیم بیرون، همان روزی بود که وسط راه تیراندازی میشود و حسین فاطمی فرار میکند از توأ تومبیل و میآید بیرون و فرار میکند. میگوید، "در اتومبیل که بودیم خیلی برافروخته بود و به دکتر شایگان میگفت این مرتیکه پیرو گرفت شده"، که البته منظورش مصدق بود، "من هر چه به این فشار میآورم که شورای سلطنت را تشکیل بدهیم و کلک پهلوی را بکنیم زیر بار نمیروود و این گرفت شده من میدانم که اگر اینکار را نکنیم ماهه ما ن از بین رفتیم. اینست که تو اقلاً یک کاری بکن این نمی فهمد دارد چه کار میکند." این را علیخان برآیم تعریف کرد، علیخان راننده برآیم تعریف میکرد.

بهرحال همانطور که من در وطن پرستی دکتر مصدق تردیدی ندارم ولی راجع به حسین فاطمی بغیر از همان چند مفتی که برایش گفتم که عبارت است از ذکاوت و هوش و تیزبینی که باشد چیزهای دیگری من دستگیرم نشد و نمیدانم بنا بر این ترجیح میدهم که چیز دیگری اظهار عقیده نکنم.

س- حالا بر میگردیم چند سال بعقب ولی مثل اینکه قوام السلطنه در دوران نخست- وزیریش در وزارت خارجه بوده
ج- بله.

س- شما خاطره ای دارید از حضور و وجود قوام السلطنه در آن عمارت؟

ج- نه، خیلی junior بودم. برای اینکه در آن عمارت فقط میدانم که تا دیروقت من معاون یک اداره ای بودم در آن موقع که فقط میدانم که تا دیروقت چراغهای وزارت خارجه آن قسمتی که قوام السلطنه کار میکرد البته که کارهای وزارت خارجه نبود کارهای نخست وزیری و آذربایجان بود چراغهایش تا دیروقت روشن بود و خیلی کار میکرد و در وزارت خارجه ما حس میکردیم یک آدم با شخصیتی دفترش طبقه بالاست. نه، چون با وزارت خارجه کاری نداشت.

س- علت اینکه آن محل را انتخاب کرده بود برای چه بود؟

ج- برای اینکه محل راحت تر بود در آنجا از لحاظ اتاقها ، سالنها راحت تر بود ، نسبت به عمارت دفتر کاخ ابیسی . اگر اشتباه نکنم اسمش بود که نزدیک شمس العماره است جایی که دفتر نخست وزیری بود و نخست وزیر معمولاً آنجا ، شکل جلسه میداد راحت تر بود و در وزارت خارجه استراحت میکرد میخوابید ، خانه اش را آنجا قرار داده بود و سائل را حتماً در آنجا خیلی بیشتر بود .

س- زمانی که شما از وزارت خارجه رفتید کنار بخاطر اینکه دکتر فاطمی وزیر خارجه شده بود فعالیتی داشتید؟

ج- خیر ، فعالیت من آن موقع عبارت بود از سواری و بروکله زدن یا نعل بند و مهترها و سرکشی به اسبها و بازی تنیس و به این جور چیزها میگذشت .

س- آنوقت چه شد که شما برگشتید؟

ج- ۲۸ مرداد . بعد از ۲۸ مرداد مرا خواستند و بعد از مدت کوتاهی که ایجاد روابط شد با انگلیس من آمدم برای باز کردن سفارت ایران و ایجاد مجدد روابط بین ایران و انگلیس .

س- شما تشریف آوردید به لندن .

ج- بله ، یک مدت کوتاهی بعنوان کاردار بودم تا مرحوم سهیلی بعنوان سفیر از ایران آمدم و بعنوان نفر دوم ایشان تا آخر بودم . باقی ماندم . البته در این مدت هم خدا رحمت کند مرحوم سهیلی را . مرحوم سهیلی بعلمت کمالت گذشته ای که داشت اغلب نبود یا در بیمارستان بود یا در منزل بود یا در مسافرت بود . بنا بر این در آن ۴ سال هم عملاً من شش ماه را در آنجا گذراندم ، کاردار بودم .

س- چه طراتی از مرحوم سهیلی دارید؟

ج- بله ، من خاطرات خیلی خوبی از مرحوم سهیلی دارم . البته آشنائی من با مرحوم

سهیلی فقط درلندن بود. آدمی بود که خیلی خوش مشرب بود بسیار با هوش بود بسیار خوش فکر بود. خیلی قشنگ و ساده‌فارسی مینوشت. خطش خیلی خوب بود و خاطرات خیلی جالبی داشت از ۳ شهریور حتی جلوتر مثلاً "ارتباطش با رضا شاه و چطور شد بعد رضا شاه ایشان را کنار گذاشت و با هاشمورد غضب قرار گرفت، دومرتبه مورد محبت قرار گرفت، رضا شاه به او وقتی محبت داشت به او می‌گفت بلسه درست است - آنموقع آنتونی ایسن که خیلی در سنین جوانی بود وزیر خارجه شده بود. رضا شاه یک‌روزی برای ابراز توجه و محبتش به سهیلی گفته بود که، "خوب ما هم در اینجا یک جوانی مثل تو داریم که الان می‌خواهیم بفرستیمش به لندن. آنها نیستند که یک جوانی در رأس وزارت خارجه شان است." خاطرات بسیار جالبی داشت من هیچوقت خاطرات او را عصرهای نشستیم چون در آنموقع در سفارت کار زیادی هم نبود بنابراین عصرها در ساعت چهارونیم پیچ که همه میرفتند می‌آمد به اتاق من و می نشستیم و صحبت میکردیم که البته بیشتر ایشان صحبت میکردند! از خاطراتش نسبت به اشخاص، نسبت به آن اتفاقات زمان رضا شاه چه جور برکنار شد و ۳ شهریور بی‌بعد خیلی خاطرات جالبی داشت.

س- راجع به آن اعلام جرمی که بر علیه‌اش کرده بودند تو مجلس .
 ج- نه، راجع به آن هیچوقت صحبتی نکردم. بنحیر، آن اعلام جرمی که کردند - نمیدانم به کجا رسید، نمیدانم. البته آنها یک مقداری دسته بندی های سیاسی بود که در آنموقع میشد، میگشتند بی یک بهانه‌هایی، نمی‌خواهم نه شریک‌اش کنم نه تأییدش کنم ولی هیچوقت برای من مسئله‌ی مهمی نبود که درباره‌اش ..
 س- راجع به انتخابات بود دیگر.

ج- بنحیر، راجع به انتخابات نبود. گفتند راجع به دستگیریهایی بود که وزارت خارجه مقداری از سفارشات دستگیره‌ای که وزارت خارجه برای ساختمان خودش داده بود ایشان

بردند خانه‌ی خودشان کار گذاشتند. اعلام جرم در این حدودها بود خیال میکنم واگسیر اشتباه نکنم کسانی هم که ... بله یکی از کسانی هم که برعلیه، بنظرم برعلیه ایشان اعلام جرم کرد، سید مهدی فرخ بود، مرحوم فرخ بود که او هم وکیل مجلس بود. نه، آن مسئله‌ای نبود که من به آن نه علاقمند بودم و نه قابل این بود که ما بنشینیم بعد از سالها راجع به آن صحبت کنیم. بیشتر صحبت‌های سیاسی میکردیم یعنی بیشتر خاطرات بود، کاربزرگی هم آنوقت ما در سفارت نداشتیم. کاربزرگ عبارت از قراردادها کنسرسیوم نفت بود که آنهم همش در تهران متمرکز بود اصلاً ما بکلی بی اطلاع بودیم که چه میگذشت در تهران و کار سیاسی مهمی ما آنموقع نداشتیم. البته در خلال آن مدت ایران عضو پیمان بغداد شد که آنهم باز هر چه بود در تهران متمرکز بود مافقط مطلع میشدیم از طریق وزارت خارجه. خیلی رسم نبود که ... البته متأسفانه این رسم سالها در وزارت خارجه رسم بود که سفارتخانه‌ها رابه بازی نمیگرفتند به آنچه که میگذشت. مثلاً راجع به پیمان بغداد ما اصلاً به بازی نگرفتند که ما بگوئیم آیا ملحق ایران بود که عضو پیمان بغداد بشود یا نه ملحق نیست ولی خوب خودشان درست کردند مافقط مطلع بودیم و باید مدافع آن سیاست میبودیم.

س- تا چه سالی اینجا تشریف داشتید؟

ج- من وقتی اینجا بودم مدیرکل سیاسی مرا معرفی کردند یعنی در نظر گرفتند بجای مرحوم آرام. آرام مدیرکل سیاسی وزارت خارجه بود در آنموقع و سفیر شده بود به ژاپن. من جانشین آرام شده بودم اما البته نه، اور رسمی ولی بمن نوشته بودند که شما زودتر حرکت کنید. البته مرحوم سهیلی هیچ راضی نبود که من از لندن بروم برای اینکه در بستر بیماری بود و بمن اعتماد داشت و خوب بعد از یک ۴ سالی با هم نزدیک شده بودیم بهیچوجه مایل نبود که من بروم ولی خود آن مرحوم به من گفت، "من میدانم که این یک ارتقاء خیلی مهمی است برای تو، که راست هم میگفت،" بنا براین جلوی ارتقاء ترا نمیخواهم بگیرم و بانهایت تأسف

میروی از بهلولی من". وقتی یک خدا حافظی بسیار بسیار سوزناکی من با ایشان داشتم من واقعا "نمیدانستم که آیا این آخرین باریست که ایشان را میبینم. ولسی مثل اینکه ایشان اینطور به او برات شده بود وقتی میرفت بمن گفت: "من یک سردارم در وزارت خارجه هیچ چیز ندارم، خیلی پسر.. روزبان چرب و نرمی ندارم خیلی گوشه گیر است من این پسر را به دست تو سپردم." من بقدری متألمم و متأثر شدم که گفتم که آقای سهیلی مزایاید بدست شما بسیارند شما چرا پسر را بدست من میسپاری؟ این حرفها چیست؟ انشاء الله خوب میشوید میآشید ایران و وزیر میشوید، نخست وزیر میشوید ما را هم زیر پر و بال خودتان میگیرید این چه حرفی است که شما میزنید. بهر حال یک خدا حافظی بسیار سوزناکی داشتم. وقتی به ایران رفتم بفاصله چند ماهی هم آن مرحوم یعنی سهیلی فوت شد.

س- همین جا؟

ج- بله.

س- اینجا دفنتان کردند یا ...؟

ج- نخیر، آوردند به تهران، آوردند به تهران البته سفارت خارجه هم سنگ تمام گذاشت برای تشییع جنازه ایشان که البته من از نفر اولین بودم که در مراسم شرکت میکردم بدلائل مختلف. هم بدلائل مقامی که در آن موقع در تهران داشتم و هم به دلائل خصوصی که با آن مرحوم داشتم.

س- شما از چه مالی برگشتید به ایران؟

ج- ۱۹۵۸. اول بود ...

س- آن موقع دکتر اقبال بود.

ج- بله.

س- و وزیر خارجه هم آن موقع ..

ج- من وقتی که به ایران آمدم دوسه تا وزیر خارجه عوض شدند. من وقتی که به ایران

آمدم وزیر خارجه علیقلیخان اردلان بود که رفت از وزارت خارجه سفیر شد به واشنگتن عرض کنم و مرحوم علی افشاران حکمت برای دومین بار شد وزیر خارجه .

س - ایشان چه جور آدمی بود ؟

ج - واللہ در حکمت هم ممکنست که من آدم خیلی بیطرفی نباشم راجع به تفاوت راجع به آقای حکمت برای خاطر اینکه به ایشان علاقه مند بودم و ایشان هم به من بسیار علاقه مند بود بنابراین در اظهار عقیده نسبت به ایشان مقداری احساسات ممکنست مخلوط ...

س - خوب ، با توجه به اینکه علاقه مند بودید به ایشان شنونده خودش تردید می کند .

ج - بله ، مرحوم حکمت آدم پرکاری نبود و آدم لایقی نبود و آدمی بود که کارها را میخواست یک سر و موتی به وزارت خارجه بدهد ، میخواست وزارت خارجه را بزرگ بکند . آدم با هوشی بود و البته در قسمت ، کتاب خوانده بود ، در ادبیات فارسی خیلی کتاب خوانده بود که خیلی مورد علاقه اش بود . در ترجمه انگلیسی ، انگلیسی را با لهجه بسیار بد صحبت میکرد ولی در ترجمه انگلیسی خوب بود . متأسفانه یکی از گوشه‌های شنوایی خودش را از دست داده بود و این نه تنها ضری به او میزد در انجام وظیفه اش . این بطور خلاصه چیزهایی است که راجع به حکمت میتوانم بگویم .

س - آن زمان هم رسم بود که وزیر خارجه بطور روزانه یا مرتب حضوراً علیحضرت شرفیاب بشود و گزارش بدهد و اینها ؟

ج - خیر ،

س - هنوز آن موقع نشده بود .

ج - نه ، خدا رحمت کند حکمت گاهی روزها بمن میگفت ، " بدنیرست امروز یک چنـــس تلگرافی حاضر کنیم ببریم حضوراً علیحضرت ایشان خوششان میآید که . رفیاب بشویم . " و بعد خودش چند تلگرافی را انتخاب میکرد و میرفت بحضور علیحضرت و تلگرافها را نشان

میداد.

س - یعنی بطور روزانه و مرتب نبود.

ج - نخیر، نخیر.

س - پس گزارشها را به چه کسی میداد؟ به نخست وزیر میداد؟

ج - خوب استقلال بیشتری داشت در آن موقع وزیر خارجه بله، بله به نخست وزیر و البته هفته‌ای یکی دو روز هم شرفیاب میشد نه اینکه بهیچوجه شرفیاب نمیشد. هفته‌ای یکی دو روز شرفیاب میشد مسائل مهم را با خود اعلیحضرت محبت میکرد اما نه اینگونه بطور اینکه این او آخر رسم بود که روزانه ولو اینکه گزارشات جالبی هم نباشد معذالک وزیر خارجه شرفیاب بشود و یک مشت تلگرافات خیلی پیش افتاده را ببرد بعرض برساند. نه، مسائل مهم را بعرض میرساند. مسائل مهم را دستور میگرفت از اعلیحضرت ولی نه بطور روزانه. اما اگر که در یک هفته‌ای پشت سر هم یک مسائلی پیش می‌آمد که البته هر روز شرفیاب میشد.

س - بعد از آقای حکمت چه کسی وزیر خارجه شد؟

ج - بعد از آقای حکمت، بله، مدت کوتاهی جلال عیده بود و بعد آرام بود، برای دفعه اول وزیر خارجه شد آرام. جلال عیده چند روزی بیشتر وزیر خارجه نبود بعد آرام بود س - آقای فروغی یک مدتی کفیل بودند مثل اینکه؟

ج - نشنیدم، نه، معاون وزارت خارجه بود.

س - معاون بود.

ج - نه کفیل که به آن معنا خیر. ممکنست وزیر خارجه غایب بوده معاون کارهایش را میکرده. نه، بعنوان اینکه.. و بعد از اینکه کابینه اقبال برکنار شد و شریف امامی نخست وزیر شد بعد از چند روز مرحوم عضدی وزیر خارجه شد.

س - خوب برگردیم به آن مراجعات خود شما از انگلیس و آنجور که میفرمودید: مشعل اینکه شما مدیر کل سیاسی شدید.

ج - بله . درآنموقع البته وزارتخارجہ فقط یک مدیرکل سیاسی داشت و کارهای حباس هم بدست مدیرکل بود . یعنی یک مدیرکل سیاسی حقیقتش اززمانی نفع گرفت کہ آرام شد مدیرکل سیاسی . البته قبل ازآرام هم عیدہ مدیرکل سیاسی بود یک مدت کوتاہی ولی مدیرکل سیاسی مقامی نبودکہ ازسالها قبل ازوزارتخارجہ ایجادشده باشد نہ ، این مقام اززمان آرامنفع بخودش گرفت وآنہم برای این بودکہ آرام آدم بسیارپرکاری بود ، بسیاربا تجربہ بود ، زبان انگلیسی خیلی خوب میدانست وسابق فراوانی داشت از لحاظ کاری درآمریکا . باآمریکاشیہا خیلی آشنائی زیادی داشت با انگلیسہا همچنین وبنا براین طرف ،مراجعه دائی وزیرخارجہ بود . درآنموقع معاونین وزارتخارجہ بیشترروی ارشدیت انتخاب میشدند وارشدیت ہمیشہ مستلزم این نیست کہ کسی کہ ارشداست واقعا " ازسایرجهات ہم برای آن کارارشد باشد . بنا براین آرام خیلی طرف توجہ وزیرخارجہ بود . درآنموقع ایران عضو پیمان بغدادشده بود وکارهای پیمان بغدادرا وزیرخارجہ منحصرآ " بہ آرام مراجعہ کردہ بود ودرواقع باوجوداینکہ یک ادارہ ای درپیمان بغداد وجودآمده بود دروزارتخارجہ کہ ہمیشہ سعی میکردند یک اعضای بسیار ازجوانہای با استعداد باسوادرا درآن ادارہ بگذارند همچنین رئیسش آدم فعالی باشدکہ قطعا " زبان انگلیسی بداند معذالک گزارشات برای معاون وزارتخارجہ نمیرفت ، گزارشات پهلوی مدیرکل سیاسی کہ آرام باشد میرفت وآرام بودکہ یارآسا " تصمیم میگرفت یا بعرض وزیرخارجہ میرساند وتصمیم را ابلاغ میکرد . با معاون کاری نداشت بنا براین یکی ازکارهای مهم آرام درموقعی کہ مدیرکل سیاسی بود ادارہ پیمان بغداد بود علاوہ برسایرچیزہائی کہ داشت ومن وارث کارهای آرام وکارهای آن ادارہ پیمان بغداد شدم .

س - حالا اگر مطلب جالبی دراین زمینہ هست بفرمائید

ج - بله ، بله . مطلب جالبی کہ دراین زمینہ هست اینستکہ همانطوریکہ میدانید

در ۱۹۵۸ کودتای عراق شد. در ۱۴ ژوئیه ۱۹۵۸ فامیل سلطنتی عراق را قتل عام کردند. نوری سعید را گشتند و سلطنت در عراق برچیده شد و کودتاگران آمدند به سرکار. البته میدانیکه کودتا بسیار کودتای خونینی بود از لحاظ افراد معمولی که کشته شدند. البته بیشتر افراد معمولی که منظورم است افراد خاندان سلطنت عراق بودند چه از خود شخص پادشاه گرفته که واقعا " جوان معمولی بود " من در لندن دیده بودم ایشان را و چه افراد دیگر فامیل سلطنت که بکلی بیگناه بودند. البته راجع به نایب - السلطنه عبداللّه بحث دیگری است که نه میخواهم موافق او صحبت بکنم - نه میخواهم مخالف او صحبت کرده باشم. این خونریزی و این کودتا اثر بسیار عمیقی در ایران داشت بسیار عمیق بدلائل مختلف. همانطور که شاید شنیده باشید که قرار هم یک سفر رسمی بود که پادشاه عراق به ایران بیاید و یک محبتشایی هم میکردند که ممکن است، صحبتهای وطنی هم میکردند، ایشان بایکی از افراد خاندان سلطنتی ایران وصلت بکند. از این حرفها زیاد بود. بهر حال نزدیکی زیادی بود. این کودتا خیلی اثر عمیق داشت و اعلیحضرت پادشاه بسیار بحق ناراحت شده بود. مقارن همین اوقات جلسه ی شورای وزیران پیمان بغداد در لندن منعقد میشد. یعنی اگر اشتباه نکنم خیال میکنم که اواسط ماه ژوئیه بود این جلسه که مدت قبل - تعیین شده بود. ببخشید موقعش قبل - تعیین شده بود نه مدتش. و ما اولین کاری که کردیم تقاضا کردیم که جلسه بتأخیر بیافتد یک هفته هشت چند روزی. در این چند روز اعلیحضرت ما را احضار کردند و فرمود که " پیمان بغداد بدون شرکت آمریکا بدرد نمیخورد با آمریکا باید وارد پیمان بغداد بشود یا ما از پیمان بغداد خارج میشویم. این چه پیمانی است که عراق که یکی از کشورهای عضو پیمان بغداد است از کشورهای اولیه بوده است که عضو پیمان بغداد شده این اتفاق عجیب و غریب روی میدهد و هیچ کدام از هم پیمانان کاری نمیکند دست رو دست هم گذاشتند و تماشا کردند، این پیمان به چه درد ما میخورد؟ مگر اینکه

آمریکا عضو ما بشود" و بسیاراً علیحضرت ناراحت بودند. البته اینجا یک بحث حقوقی پیش می‌آید که آیا واقعا "پیمان بغداد" چنان پیمانی بود که در چنین موقعی از لحاظ حقوقی میتوانست دخالتی بکند یا خیر؟ اگر از من بپرسید میگویم خیر. پیمان بغداد وقتی که مواد پیمان بغداد را میخوانیم به اینجا بر نمیخوریم که در مسائل داخلی یک مملکتی بتواند اظهار نظر بکند. پیمان بغداد "اولاً" بسیار موافق شل و ول بود، منجز نبود، بطور قاطعیت از لحاظ تعهدات نداشت. بیشتر پیمانی بود که راجع به تحریکات کمونیستی و یا اگر که کمونیست‌ها به یک کشور یکی از این اعضاء حمله بکنند چه میشود کرد، آنها را باز بطور جنبه‌ی نظامی بسیار شل و ول بود یعنی کمک نظامی. بهر حال، ولی علیحضرت جور دیگری فکر میکردند. ما با این دستورات که ما وقتی عرض میکنم منظورم دکتر اقبال است و مرحوم حکمت است و من عازم لندن شدم البته سایر اعضاء هم بودند که وارد کارهای سیاسی نبودند آنها هر کدام کارهای دیگر خودشان را داشتند مثل ارتشید هدایت و سپهبد تیموربختیار و آقای جمشید آموزگار که در آن موقع اگر اشتباه نکنم معاون وزارت بهداشتی بودند که قسمت اقتصادی دست ایشان بود، قسمت اقتصادی پیمان بغداد آنچه که مربوط به ایران میشود یعنی رئیس نمایندگی اقتصادی ایران در شورای وزیران بود. ما با این دستورات منجزاً علیحضرت روانه شدم و البته خوب معلوم بود که تمام کار روی دوش منست برای اینکه دکتر اقبال خیلی وارد .. عملاً وارد مسائل سیاسی بهیچوجه نبود مسائل وزارت خارجه، انگلیسی هم نمیدانست ارتباطاتی هم نداشت مرحوم علی اصغر خان حکمت هم خیلی وارد نبود و همش علی اصغر خان حکمت است که به من بود و همانطور که اول متذکر شدم ارتباطات من با مرحوم حکمت بسیار نزدیک و بسیار مثل پدر - فرزندی بود، یعنی به من همان اندازه اعتماد داشت که اگر یک پسر می - داشت حالا بجا یا بیجا خیلی هم اعتقاد داشت به نظریات من.

بهر حال، ما با این دستورات سریع آمدم به لندن. من اولین کاری که کردم

با ترکها و با پاکستانیها صحبت کردم که یا آمریکا باید وارد پیمان بشود یا این پیمان بدرد ما نمیخورد آنها هم با ما هم عقیده بودند. بعد از چند جلسه‌ای که در خلال همان یکی دو روز با همدیگر داشتیم به این نظر رسیدیم که اتفاق نظر داشته باشیم در پیشنهادی که میدهم. بنابراین ما با ترکها و با پاکستانیها مسئله را تمام کردیم که یا ما عضو پیمان بغدادیم یا آمریکا یا نیستیم. میرویم یک فکر دیگری میکنیم. بعد بدیدن معاون وزارت خارجه انگلیس رفتم و با ایشان مسئله را صحبت کردم. خوب انگلیسها باطنا "خیلی میل داشتند که آمریکا وارد پیمان بغداد بشود و از اینکه آمریکا وارد پیمان بغداد نشده ناراحت هم بودند برای اینکه اگر که به کتاب سرآنتونی ایدن یا به بویسن مراجعه بکنیم که راجع به پیمان بغداد شرحی دارد میگوید این پیمان بغداد را خود آمریکا ثبوت کرد و آخر سر خودشان رفتند کنار نیامدند تو، ایراد میگیرد. ولی خوب البته انگلیسها با ما محظوراتی که داشتند من میدانستم حسن می کردم چقدر ما بلند آمریکا وارد بشود و لسی هیچوقت بما نگفتند که نه ما هم باشما هستیم. من بهر حال معاون وزارت خارجه انگلیس را در جریان گذاشتم چون میخواستیم یک محیطی بوجود بیاوریم که آمریکا ثبوت قبل" بدانند وضع از چه قرار است و ما تا چه اندازه مصمم هستیم راجع به این کار، بابت مشورت پهلوی ایشان نرفته بودم با معاون وزارت خارجه. به معاون وزارت خارجه گفتم ما تصمیم قطعی داریم که از این پیمان خارج بشویم مگر اینکه آمریکا وارد پیمان بشود و ترکیه و پاکستان هم با ما هستند، عراق هم که بیچاره اینجا وضعش اصلاً "دلیلی سیاسی ندارد و هنوز هم رسماً از چیز خارج نشده ولی خوب حالا که عضو زمانی است با این ترتیب.

البته او گوش کرد بحرفهای من و گفت ... البته محظورات زیادی در مقابل آمریکا ثبوت داشتند اینها نمیخواست چیزی بگوید که ما را تشویق بکند به اینکه از یکطرف هم نمیخواست نظر ما را بزند بالاخره به نعل و به میخ ولی من منظورم چیز دیگری بود و منظور خودم را حالی کردم.

روایت‌کننده : آقای امیر خسرو افشار

تاریخ مصاحبه : ۱۵ اکتبر ۱۹۸۵

محل مصاحبه : لندن - انگلیس

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۲

ج - باری ، وقتی که جلسه هیئت وزیران تشکیل شد در آن موقع رسم بر این بود که کشورهای منطقه که یعنی عراق و ایران و پاکستان و ترکیه رئیس نمایندگی نخست - وزیرانشان بود ولی آمریکا و انگلیس و وزیر خارجی رئیس نمایندگیشان نمیشد . ما وقتی که به انگلیس آمديم برای پیمان شورای جلسه وزیران ، البته آنوقت هنوز مک میلان نخست وزیر بود و مک میلان فرودگاه به استقبال دکتر اقبال آمد ولی خوب با کارها دست سر می‌سوی دست وزیر خارجه اش بود یعنی کارهای پیمان بغداد . باری ، در جلسه اول که معمولاً یک مقداری نطقهای تشریفاتی بود و جلسه مهم جلسه سری بود . در جلسه سری در آن موقع از هنر نمایندگی رسم بود بیش از ۳ نفر نباید شرکت کنند ، صورت جلسه را هم کسی حق نداشت بردارد و حرفها آزاد بود . ما در جلسه سری که رفتیم خوب ، هر کدام از یکی از کشورها مسائل جالبی را بیان کردند و نوبت ایران که رسید دکتر اقبال هیچی نگفت سکوت کرد که البته از اینکار هم خیلی خوش آمد برای اینکه

س - خوش آمد

ج - بله ، برای خاطراینکه ما باید در کنار دستش یک مترجم می گذاشتیم هر چه میگفت ترجمه میشد چون آن موقع زبان زبان انگلیسی بوده فرانسه . باری سکوتی برقرار

شد و البته میدانستم که چرا دکتر اقبال سکوت کرده و تنفس داده شد. تنفسی داده شد که در خلال تنفس من به دکتر اقبال گفتم خوب این دیگه حالا باز ما مسئله را با اینی کنیم. یک پاراگراف کوتاهی نوشتیم تأیید نوشتیم که دکتر اقبال آن را بخواند که پیمان بغداد خلاصه اش عبارت از این بود که ما انتظار داریم که آمریکا وارد پیمان بغداد بشود و اگر آمریکا وارد پیمان بغداد نشود ما مجبوریم که یک فکر دیگری بکنیم. البته در آن جلسه یعنی در آن پاراگراف گفته نشد که ما از پیمان خارج می‌شویم ولی فکر دیگری خواهیم کرد و منهم با اقداماتی که کرده بودم بهمه این اعضای این دلیلیکسیون‌های یعنی انگلیس و آمریکا فهمانده بودم که ما غرض از می‌شویم. وقتی که دمرتبه رفتیم بعد از تنفس در جلسه و دکتر اقبال آن پاراگرافی را که برایش من حاضر کرده بودم خواند سکوتی برقرار شد و آقای فاستردالسن که رئیس نمایندگی آمریکا بود سعی کرد که بگوید آمریکا با شماست و مقداری سفسطه کرد. سفسطه کرد ولی فایده نداشت. من که کنار دست پهلوی دست دکتر اقبال نشسته بودم البته این صحبت‌ها در جلسه سری بود. به دکتر اقبال یادآور شدم که شما حرف خودتان را تکرار کنید و بگوئید که این حرف آخری ماست. دکتر اقبال حرف خودش را دمرتبه آن پاراگراف را تکرار کرد گفت، "این آخرین حرفی است که ما به شما فاستردالسن که وضع را اینطور دید و با آن زمینه سازی که قبلاً شده بود و دیدیم که میدانست که دیگر شوخی نیست و با سفسطه نمی‌شود کاری کرد گفت، "این مسئله را من باید به رئیس جمهور پرزیدنت آیزنهاور گزارش کنم و بدون دستور او من کاری نمیتوانم انجام بدهم و بنا بر این تا فردا بمن مهلت بدهید. جلسه تعطیل شد. فردا ایشان با یک طرحی آمد از طرف آیزنهاور. متأسفانه من تمام اسنادم تهران است شاید هم از بین رفته باشد ولی البته این طرحها اینها به رکوردها میشود مراجعه کرد اینها علی‌آن طرح. خلاصه آن طرح این بود که ما قرارداد دو جانبه با حاضریم امضاء بکنیم با سه کشور منطقه و آنچه که شما انتظار توقع دارید از

عضویت آمریکا در پیمان بغداد ماطبق قراردادهای دوجانبه که امضاء خواهیم کرد باشد در آن می‌گنجانیم و بنابراین نظر شما تأمین است با قراردادهای دوجانبه .
ما تنفس خواستیم و بعد از تنفس و مشورت دیدیم که تقریباً " نظر ما را .. البته محظورات خودشان را هم گفت در آنجا .

س - چه بود؟

ج - محظوراتش در آن موقع بیشتر برای مصری‌ها بود که ما هم این را پیراهن عثمان ...
یعنی ما هم بیشتر می‌گویدیم که شاید معلوم میشود که عبدالناصر را در پیوسته به ما ترجیح میدهند . او اینقدر دارد به شما فحاشی میکند، تو شما می‌زنند مذاکک شما وارد پیمان بغداد نمی‌شوید برای خاطر اینکه مبادا عبدالناصر و عرب‌ها را بر علیه خودتان بکنند ، این چه نوع دوستی است؟

باری ، ما بعد از مشورت‌هایی که با خودمان کردیم تو خودمان اینکه عرض میکنم با خودمان یعنی به کشور منطقه‌ای دیدیم آنچه که میخواهیم بدست آوریم و قبول کردیم .

س - با تهران هم مذاکره کردید؟

ج - درست قطعا " نمیتوانم بگویم ولی به احتمال قوی غیر برای اینکه در آن موقع سیستم تلگراف تلکام " نبود، تلفن که به این ترتیب نبود . آنرا بطور قطع نمی -
توانم به شما بگویم من بخاطر ندارم که به اعلیحضرت مراجعه .. ولی آنچه که میخواستیم ما گرفته بودیم و به تهران که رفتیم بعد از یک مدتی دوماهی سفارت آمریکا پیش‌نویس ، طرح قرارداد دوجانبه را به وزیر خارجه داد که وزیر خارجه به عرض رساند و اعلیحضرت مرا مأ‌مور این کار کردند، مأ‌مور تهیه طرح متقابل ، مطالعه دقیق طرحی را که آنها دادند ، ببخشید و تهیه طرح متقابل و نماینده خودشان در مذاکره با آمریکا ها . ما چون قرارمان با کشورهای منطقه‌ای عضو پیمان این بود که هر اقدامی میکنیم با هم بشود بنا بر این ، مسئله هم خیلی سری بود نمیتوانستیم کسی

مطلع بشود باین برایین قرار شد که مذاکرات ما در آنکارا باشد یعنی بین ما و پاکستان و ترکیه و این مذاکرات قرار بود بعد از اینکه طرحها را مطالعه کردیم یعنی هم پاکستانیها هم ایران هم ترکیه یک تاریخی را معین کنیم و در آنجا قرار بگذاریم و با هم مشورت کنیم به تاشی یک طرح متقابل بدهیم که البته این کار هم شد. این کار شد بنده به کرات میرفتم به آنکارا و بر میگشتم برای همین طرحها و طرحها را تسلیم آمریکا شایه میکردیم آمریکا شایه بعد از مدتی جواب میآوردند رد میکردند و دومرتبه ما مورد مطالعه میکردیم یک طرح دیگری میدادیم. من خیال میکنم جمعا " پنج شش طرح بین ما رد و بدل شد، بین ما و آمریکا شایه. وقتی عرض میکنم ما منظورم ترکیه و ایران و پاکستان است و البته که دل بزرگ را ما داشتیم برای خاطر اینکه ترکیه که عضو پیمان اتلانتیک بود، پاکستان هم عضو ... آن موقع کشورهای مشترک المنافع قریبی بیشتری داشت و اینطور شل و ول نشده بود که بعدا " دچار شد باین برایین آنی کسه دستش به هیچ جابند نبود ایران بود و حرارت از ما بود تهیه طرح متقابل هم از ما بود یعنی من طرحهای متقابل را با مشورت با حقوقدانها تهیه میکردم میبردم به آنکارا آنها هم تا آنجائی که من بخواطرم است هیچکدام نه ترکیها نه پاکستانیها هیچوقت هیچ تغییری در طرحهای که ما تهیه کرده بودیم، من تهیه میکردم، با مشورت البته حقوقدانی که من به او عقیده داشتم، تغییری نمیدادند به آن. بهر حال در خلال این مدت یکروزی که آمده بودم به تهران و طرحها را هم، آخرین طرح را داده بودیم به آمریکا شایه و منتظر جواب بودیم حکمت مراخواست. حکمت مراخواست و بمن گفت، " یک مسئله ای را میخواهم به شما بگویم ولی باید قول بمن بدهید که ایسن مسئله از بین من و شما تجاوز نکنند. " گفتم " البته قول میدهم. " گفت، " ما با شورویها مشغول مذاکره هستیم که قرارداد عدم تجاوز میخواستیم ببندیم و در این قرارداد مواد پنج و شش قرارداد ۱۹۲۱ را لغو نمیکند اما شورویها یک شرط گذاشتند و شرطشان اینست که ما قرارداد دوجانبه را با آمریکا امضا نکنیم، به این شرط و ما مشغول مذاکره

هستیم باخوریها داریم مطالعه میکنیم طرحهایی باهم ردوبدل کردیم من میخواستم شما از این موضوع مطلع باشید که ما آن قرارداد را که شما با آن هستید امضاء ما آنرا امضاء نمیکنیم ."

س - متعددی آن کار چه کسی بود؟

ج - الان عرض میکنم . من البته یک چیزهایی حس میکردم این چندروز آخر یک چیزی باید تو کار باشد ولی خوب هیچ از موضوع اطلاع نداختم . از حکمت توضیحات بیشتری خواستم . حکمت توضیحات بیشتری داد راجع به قراردادی که خیال داشتند با او . من به حکمت گفتم که آیا ، اشاره کردم به عکس اعلیحضرت که بالا سر حکمت بود ، ایشان موافق است ؟ گفت ، " بله . " گفتم ، " میدانید که این کار خطرناک است برای ایشان . " باز اشاره به عکس اعلیحضرت . گفت ، " چرا خطرناک است ؟ " گفتم ، " اینکار ما داریم یک تعهد قطعی را که آمریکا شایه به ما کمک میکنند ، کمک نظامی میکنند اگر مسرود هجوم قرار بگیریم

س - از خارج .

ج - از خارج ، از دست داریم میدهم بابت یک تعهد واهی ، اینکه واهی عرض میکنم از لحاظ اینکه میدانید ما مطالعات حقوقی مفصلی کردیم که ماده پنج وش دیگر منسوخ است و قرارداد عدم تجاوز با خوری هم کی به قول شوروی ، رو قول شوروی میتواند حساب بکند بنا بر این شما یک چیز واهی را روی آن دارید حساب میکنید و یک قرارداد ی که جنبه ی تعهدش بیشتر است البته نمیخواهم بگویم صدر مردم ؟ آمریکا شایه ما بایش میایستند ممکن است آنها هم یگروزی معنا وین مختلف بازی در بیاورند ولی ما داریم از دست میدهم در هر حال اگر بنای مقایسه باشد بیشتر میشود روی تعهدات آنطرف حساب کرد تا اینطرف یعنی اجرا میکنند رو قولشان . اینطرف ما میدانیم که خیلی پایبند این حرفها نیستند سابقه هم دارد قرارداد عدم تجاوز هم داشتند مذاکک به آن مملکت تجاوز هم کردند ، بهانه گیری خیلی کار آسانی است . حکمت گفت ، " شما

با این کارها کار نداشته باشید شما دنبال کار خودتان بروید." گفتم آقای حکمت من کار خودم را تمام کردم والان منتظر جواب آمریکا شیم هستم به آمریکا هم گفتیم دیگر این آخرین پیشنها داشت ما بیش از این نمیتوانیم معطل بشویم. خدا رحمت کند حکمت را. حکمت بمن گفت، "کلید این کار دست شماست باید چند هفته ای اینها را دول بدهی." من به حکمت گفتم آقای حکمت این کار برای من خیلی مشکل است برای اینکه من یک امیلی را که به آن معتقد هستم در سیاست اینک که با اشغالی که خارجی که محبت میکنیم رو حرف آدم حساب بکنند و اینها رو حرف من حساب میکنند ونمی - خواهم خودم رایک آدم دروغگو معرفی کرده باشم والا در آینده هیچوقت نمیتوانم کار بکنم با خارجی ها. بهترین چیزش اینست که من یک دو هفته ای، یک هفته ای دو هفته ای نباشم، یعنی مرغی بگیرم و چون این کار منحصرا " دست منست اینها هم بجای دسترسی ندارند بنا بر این کار میماند دوسه هفته ای. مرغی هم که میگیرم مرغی ظاهری است یعنی میایم دفتر میروم ولی رسماً " در مرغی هستم. گفت، "بد فکری نیست." ما ظاهراً " در مرغی بودیم اینست که سفیر آمریکا هم هر دفعه ای مراجعه میکرد میگفتند فلانکس نیست. بالاخره یکروزی هم در یک جایی هم مرادید تا خواست محبت بکنند گفتم که من الان باید بروم بایک کسی وعده دارم بعدهم دیگر میبینیم. خلاصه از زیر ملاقات با سفیر آمریکا ..

س. - چه کسی بود آن موقع ؟

ج. - ولز، تام ولز اسم کوچکش نمیدانم چه بود، در میرفتم. بعد از چند روزی من به حکمت گفتم آقای حکمت من نگرانم راجع به ابتکاری که شما دارید میکنند. حکمت گفت، "هیچ نگران نباش نه تنها خودشان موافقت که اشاره میکرد به اعلیحضرت بلکه حضرات هم این را میخواهند، موافقت." البته منظور از حضرات انگلیس ها بودند که میخواهند که این قرارداد امضاء بشود، قرارداد با شورویها. ومن خیلی در تعجب بودم که بطور انگلیس ها میخواهند این قرارداد امضاء بشود. ولی البته طبق قولی

کدیه حکمت داده بودم این مسئله فقط پهلوی خودم محفوظ بود. باری یکروزی صبح حکمت مرا خواست سراسیمه. گفتم، "چه شده آقای حکمت؟" گفت، "ما باید آن قرارداد با آمریکا را امضا کنیم و قرارداد با شوروی را امضا نکنیم اگر شرط اینست شرط شورویها اینست." و خیلی هم نگران بود. معلوم شد که انگلیس ها و آمریکا با هم از موضوع مطلع شدند تا آن موقع مطلع نشده بودند از این جریان و آیزنهاور به نامهای به اعلیحضرت نوشته بود. من آن نامه را دیدم بپس نشان دادند که آنها هم داشتند برای اینکه اعلیحضرت مرا خواست راجع به آن نامه. نامه آیزنهاور و تفسیری که میشد از آن نامه کرد این بود که اعلیحضرت متخارید که هرکاری، هر قراردادی میلان است امضا نکنید اما متوجه باشید مبادا قراردادی امضا کنید که با تاج و تختتان بازی کرده باشید یک همچین چیزی، در این زمینه بود و یکمرتبه حکمت چشمپايش باز شد نه از لحاظ نامه آیزنهاور برای اینکه خوب او اعتناشی نداشت او میگفت ما آمریکا را گول بزنیم دولشان بدهیم ولی از لحاظ انگلیس ها که انگلیس ها دانستن ما آنست که آن موقع بزرگ انگلیس بود و به پاکستان میرفت سر راه آمد به تهران و رفت به حکمت و صریحا "به حکمت گفت در اتاقتش که این قرارداد مفراست برای شما قرارداد با شورویها. یعنی مفرا از لحاظ اینکه اگر بخواهید در عوض قرارداد با آمریکا را باید امضا نکنید اما اگر هر دو را امضا کنید بسیار خوب است ولی نه اینکه بهای عدم امضا قرارداد با آمریکا قرارداد با شوروی را امضا نکنید. حکمت یکمرتبه بیدار شد. البته این جریاناتی را وقتی که برای من تعریف کرد که هشتاد و دو ساعت اتفاق افتاده بود به من گفت، "حالا چه میکنیم؟" من از ایشان خواهش کردم که پرونده اش که پهلوی خودش بود در اختیار من بگذارد. پرونده بیش از، دلیلیک سی وون شوروی هم وارد تهران شده بود برای امضا برای مذاکره و امضای این قرارداد. رئیس هیئت نمایندگی شوروی آقای سیمیانف بود که معاون وزارت خارجه شوروی بود. من، جالب اینجاست، وقتی قرارداد را

خواستم شوهرونده ، پرونده چندصفحه بیشتر توی آن کاغذ نبود که پهلوی حکمت بسود که خدا رحمت کند بعد هم آن چندصفحه کاغذ را بمن داد بعد از اینکه بفاصله یکی دوماه بعد که از وزارت خارجه مستعفی شد . قرارداد بخط مرحوم حمید خان سیاح بود . دیکته سیدضیاءالدین طباطبائی چون سیدضیاء دنبال این کار بود و این قرارداد را دیکته کرده بود به حمیدخان و روی این مقلداً با حکمت صحبت کرده بودند و از آنطرف هم با یک سفیر شوروی در تهران که بین سفرای شوروی یک آدم خوبی بود و به ایران هم علاقه مند بود مذاکره کرده بود حکمت برداشتش این بود که انگلیس ها این کار را می خواهند چون سیدضیاء دارد این کار را میکنند و بیشترت کرده بود در مذاکرات حالا به یک بن بست رسیده که باید مذاکرات را بهم زد . من وقتی که قراردادی که خطی بود خواندم گفتم که این قرارداد را خوب حالا اینها آمدند تهران دوازده روز هم است اینها را محرمانه یک جا منزل به آنها داده بد بیشتر از اینهم که نمیشود نگهشان داشت باید وارد صحبت شد یک دفعه هم که نمیتوانیم به اینها بگوئیم نه . بنابراین من من از آن روز وارد مذاکرات با شوروی شدم . پیشنهادی که کردم به حکمت این بود که ما در ضمن یکی از این مواد که الان خاطرم نیست کدام ماده بود یک چیزی می گنجانیم یک سطر که این انعقاد قرارداد مانع از این نخواهد بود که ایران قراردادهایی که طبق ماده ۵۲ اگر اشتباه نکنم بنظم ۵۳ بود منشور ملل متحد قراردادهایی که طبق ۵۳ منشور ملل متحد امضاء میشود ملحق نشود با بسیاری دیگر قراردادهایی که طبق آن ماده بخصوص منشور ملل متحد بوجود میآید امضاء نکند اگر میلش باشد البته . آن ماده ۵۳ راجع به قراردادهای منطقه ای بود و قراردادهایی که اصولاً طبق منشور ملل متحد تنظیم میگردد . حکمت گفت ، " خیلی خوب ، این فایده این چیست ؟ " گفت که ما سعی از جایی نبردیم اگر اینها بگویند که شما دیگر آن قرارداد بخصوص را نمی خواهید امضاء بکنید میگویم با کمال میل حرفتان را قبول داریم اما آن قرارداد طبق مواد اصول منشور ملل متحد بود مگر شما به منشور ملل متحد ابراد دارید؟ ما

طبق آن داریم کار می‌کنیم اینهم بعداً" ما ثابت می‌کنیم در سازمان ملل متحد بنا بر این مخالفت خودتان را با منشور ملل متحد شما اعلان کردید اگر بخواهید ایراد بگیرید پسند، حکمت گفت، "اطمینان داری که اینها این را رد می‌کنند؟" گفتم، "اگر قبول کردند که چه بهتر ما هر دو را امضاء می‌کنیم ولی اعتقاد من اینست که اینها را رد می‌کنند، این چند کلمه را رد خواهند کرد.

س- آن قرارداد با شوروی بطور صریح نوشته شده بود که ایران با آمریکا حق ندارد قرارداد ببندد؟

ج- خیر، خیر بهیچوجه، بهیچوجه. جلسه‌ی اولی که بنده در آن شرکت کردم آقای سیمیانف آقای پکف در تحت ریاست آقای سیمیانف، پکف از اینطرف هم آقای مرحوم حکمت بود حمیدخان سیاح هم مترجم بود و مرحوم مسعود انصاری که البته آنها هم دنبال این کار بودند. زوשה وقتی که متن قرارداد را به سیمیانف شروع کرد خواندن آن ماده‌ای که گفته بود که، ماده ۶۶ دیگر منسوخ است آنرا نخواند. حکمت گفت، "آقا، تکلیف آن دو ماده چه شد؟" آنها گفتند، "نه، ما هیچوقت آن دو تا ماده را به شما پیشنهاد نکرده بودیم."

س- چه گفته او؟

ج- ما هیچوقت به شما همین پیشنهادی را نکرده بودیم که آن دو ماده را بر می‌داریم نه، آن دو ماده هست مایک قرارداد عدم تجاوز با شما فقط می‌بینیم. من بعضی اینکه این را شنیدم علامت خوب دانستم برای اینکه بهترین بهانه بدست ما میداد و بعد هم صریحاً "گفتم حکمت کاغذ نشان داد گفت، "این کیه پس؟" گفت، "این بمب" مربوط نیست، ما به شما این پیشنهاد کتبی را نداده بودیم. "یعنی آن مسوادی را که بخط حمیدخان سیاح بود حالا دیکته سید ضیاء بود. گفت، "این بما مربوط نیست ما این را به شما ندادیم." حکمت خیلی بیکه غرور سیاح بیچاره هم خیلی ناراحت شد از این موضوع برای اینکه این با مذاکرات با پکف سید ضیاء این طرح را تهیه

کرده بود. اینکه گفتم یک آدم خوبی بنظر می‌آمد برای این بود که در تمام این مدت این مذاکرات سیمیانف وقتی مذاکره میکرد در این جلسه بخصوص سرش را با شستن انداخته بود چون ناآشوق او وارد این محبت‌ها بود و او نایب کرده بود که ماده ۵ و ۶ نباید باشد، بسیار خوب، من یک یادداشتی به مرحوم حکمت برایش فرستادم که جلسه را تعطیل میکنیم فردا صبح، مذاکرات آنروز قطع شد فردا، وقتی فردا شد حکمت گفت، "بسیار خوب، حالا که شما آن دو ماده را زده اید از اعلی قرارداد بنده میخواهم یک بطرم علاوه کنم که ماطبق منشور ملل متحد هر قراردادی را مجازیم امضاء بکنیم و کتابت" هم به آنها داد. اینجا فرصت خواستند برای مطالعه و قرار شد، چون عجلای هم در کار بود، ساعت ۱۰ شب بعد از شام منزل حکمت جلسه باشد. ساعت، البته قبلاً من آنجا بودم، ما رفتیم در جلسه آقایان هم آمدند تقریباً "تا دو سه صبح جلسه طول کشید. در آن جلسه سیمیانف شدیداً حمله کرد به ایران و تهدید کرد ایران را بر عذر کرد که "شما خیال میکنید به اتکای آمریکا اینجا میتوانید..... در مقابل ما ایستادگی بکنید؟ خیالتان راحت باشد، ما با آمریکا شما نمیتوانید سازش هم بکنیم و حالا کار شما به جایی رسیده که میخواهید ما، درست جمله‌ای که گفت که هنوز بیاد دارم، "بای قرارداد راهزنی صدها بگذاریم؟" قرارداد راهزنی منظورش قرارداد سنتو بود البته. تو پراشتز باید به شما بگویم که اینها با قرارداد سنتو یعنی با پیمان بغداد مخالف نبودند برای اینکه اینقدر عجلان میرسید که پیمان بغداد هیچی نیست، هیچ جنبه‌ی تعهد آمیز متجز ندارد از لحاظ نظامی این را میدانستند، از قرارداد دو جانبه میترسیدند و در مذاکرات شفاهی هم با حکمت یکف به حکمت گفته بود که شما تو سنتو بمانید به آن هیچ اهمیتی ندهید این را امضاء نکنید در مقابل آنوقت ما با شما قرارداد عدم تجاوز را امضاء خواهیم کرد.

بهر حال، خیلی شدیداً "تاخت به ایران و به شخصی حکمت خیلی پرخاش کرد و گفت،

" ما دیگر این قرارداد را امضا نخواهیم کرد و این پیشنهادی را هم که به شما دادیم پس میگیریم. " حکمت جواب داد، هیچوقت من حکمت را به این خوبی ندیده بودم که آنشب دیدم در جوابی فی‌البداهه‌ای که به سیمیانف داد خیلی عاقلانه خیلی قشنگ خیلی پخته صحبت کرد آنشب و گفت، " اگر قرارداد را ما امضا نکردیم دلائلی دارد به شما هم طرح متقابل دادیم. شما هم آن دوماه را حذف کرده بودید. " البته چون فی‌البداهه صحبت میکنم باید بگویم که بعداً " یکسف گفته بود که آن دوماه را میگذاریم قبول داریم و استنباط من این بود که روی آن امل کلی که شورویها در این مسائل دارند که اطمینان عبارت است از چانه زدن است آن دوماه را گذاشته بودند که آخر سر آن ماده‌ای که مربوط میشود به منسوخ بودن دوماه‌ی پنج و شش گذاشته بودند که آخر سر از منسوخ استنباط در بیاورند بعنوان یک امتیاز بما بدهند. یعنی یک امتیازاتی از ما بگیرند آنوقت آنرا بدهند میدانستند که ما همش طرف او هستیم یعنی دنبال منسوخ بودن ماده پنج و شش هستیم این را میدانستند بنا بر این از لحاظ تاکتیکی برداشته بودند ولی بعد میگذاشتند چونکه یکسف بعداً " خصوصی گفت، " ما آن دوماه را میگذاریم. " ولی دیگر دیر بود ما تصمیم ما را گرفته بودیم. و آنها آخرین حرفشان را هم گفته بودند ما هم گفته بودیم. و البته اینجا باز سیاست شوروی بود که بنظر من از پس دنبال گرفتن امتیاز و چانه زدن بودند باختند چون اگر همانجوری که آن قرارداد را نوشته بودند همانجوری آورده بودند خیلی مشکل بود که ایران امضا نکند، چسب میگفت، مگر اینکه دولت عوض میشد. دولت عوض میشد یک وزیر خارجه دیگری میآمد میگفت آقا من املاً آنرا قبول ندارم آن را که دولت قبلی با شما صحبت کرده دومرتبه از نو با هم صحبت میکنیم والا خیلی مشکل میشد اینجا اشتباه روسها بود که دوماه را حذف کردند، اول برداشتن گفتند ما همین حرفی نزدیم و بعداً " از تو استنباط میخواستند در بیاورند بدهند بعنوان یک امتیاز بما.

باری، آنشب یک شب فراوان نشدنی بود و با تهدیدات فراوان نسبت به ایران سیمیانف

خدا حافظی خیلی سردی با حکمت کرد و عازم شوروی شد .

س - تاریخش را دقیقاً " یادتان هست ؟

ج - ۵۸ ، همه این اتفاقات در ۵۸ .

س - چه ماهی بود ؟

ج - زمستان بود .

س - بله .

ج - به فاصله مدت کوتاهی هم رفت و البته از فردای آن روز هتاکلی و فحاشی رادبر مسکو و روزنامه های شوروی و مقامات صلاحیت دار شوروی به ایران شروع شد خیلی شدید . به فاصله کوتاهی هم قرارداد دوجانبه با آمریکا امضاء شد . امضاء قرارداد هم برای خاطراتی که ما میخواستیم خیلی بیسرومدا باشد در آنکارا از طرف دولت ایران آقای حسن ارفع که سفیر ایران بود در آنکارا امضاء شد . اسم قرارداد با آمریکا را هم گذاشتیم قرارداد همکاری دوجانبه . در صورتی که قرارداد قرارداد نظامی بود . البته این مال زمانی است که رسم قراردادها خیلی توکار بود ولی خوب دیگر به مرور دیگر همه اینها چیز شد که این قرارداد همکاری نظامی را هم که میدانید که دولت خمینی یعنی یکی از کارهای اولی که وزیر خارجه بازرگان کرد دکتر یزدی ، خیال میکنم دکتر یزدی بود ، که این قرارداد را فسخ کرد که بنظر من اشتباه بود برای اینکه این قرارداد ضروری برای ماندن است بلکه منفعت هم برایمان میتوانست داشته باشد ولی بهر حال

س - ماندن مستشاران آمریکایی ، آنها هم جزو همین قرارداد بود یا آنها چیزهای جداگانه ای بود ؟

ج - نخیر ، آن بکلی چیز جداگانه ای بود .

س - پس عملاً آمریکا حضوری پیدا نمی کرد در ایران در نتیجه این قرارداد یا میکرد ؟

ج - یک ماده ای این که برای .. اینها از یک ماده آن قرارداد استفاده میتوانستند

بکنند، از یک ماده آن قرارداد، متاسفانه قرارداد جلوی چشم نیست. الان سالیست ده پانزده سال هم است

س - پس ایراد روسها بابت چه بوده؟

ج - ایراد روسها برای این بود که طبق آن قرارداد اگر که فرض بفرمائید که یک دولت کمونیستی به ایران حمله بکند، شوروی که غیر فرض کنید که افغانستان که کمونیست شده به ایران حمله بکند یا عراق اگر کمونیست میشد به ایران حمله بکنند یا دستجات کمونیستی از یکی از این کشورها به ایران حمله بکنند آمریکا باید کمک نظامی به ما بکند. البته یک ماده ای که شما گفتید مستشاران چون من بعد دیگر وارد این کار نشدم که مستشاران نظامی چون بعد دیگر من همش در امورهای خارج بودم بعد از این کار. وقتی این سرومهای مستشارهای خارجی ها من در پاریس سفیر بودم این زمان کابینه حسینی منصور بود که آمدند به سنا و آن قرارداد را امضاء کردند و راجع به آمریکا آنها. آمریکا آنها استناد میکردند به یکی از این مواد این که البته قابل رد بود، بهانه بود، مستممک بود قابل رد بود یعنی موظف نبودند. س - چون برای من درست روشن نیست که ایرادش رویها به این شدت به این قرارداد چه بود؟

ج - ایرادشان وارد بود از لحاظ خودشان.

س - چون فقط در شرایطی که اگر یک کسی به ایران حمله میکرد این قرارداد مسموم استفاده قرار میگرفت.

ج - بله، بله.

س - بنا بر این ظاهراً "دفاعی بوده".

ج - کاملاً "دفاعی بود حکمت هم روی حرفهایش همین ها را، نقلش همین حرفها را زد. گفت، "این قرارداد دفاعی است چیز دیگری نیست." ولی خوب آنها ناراحتی داشتند برای خاطراینکه دیگر دست .. از لحاظ حمله دستجات کمونیستی به ایران

با یک دولت کمونیستی به ایران خیلی مراحت داشت که آمریکا‌ها می‌توانند به‌ما کمک بکنند و از این موضوع ناراحت بودند. شاید هم پیش‌بینی می‌کردند که یگروزی و پاره‌ای از این مواد این را آمریکا‌ها از آن بخواهند استفاده کنند و بیشتر در ایران نفوذ پیدا کنند که البته با مال وقتی ما متحد بودیم و متحد هم شدیم، آمریکا متعدها بود. به‌تمام معنا به‌نسبت قرارداد دو جانبه ما متحد بودیم. خوب روابط دو کشور متعده فرق می‌کند با کشوری که متحد نیستند. اعلا" با شوروی ما متحد نبودیم. همسایه بودیم. روی این پیش‌بینی‌ها پیش‌بینی‌ها می‌کرد ولی خوب میدانید این کمک‌های نظامی که این هفت هشت ده سال آخر به ایران میشد و ارتباطات شدید نظامی بین ایران و آمریکا دیگر ارتباطی با این قرارداد نداشت یعنی بموجب این قرارداد و اینها نبود خیلی، یک چیزهایی بوده که رأی " بین ایران و آمریکا بوجود می‌آمد.

س- بیشتر مثل اینکه مربوط به خرید اسلحه و تعلیمات

ج- همین‌ها. بلکه منظورم هماهنگی خرید و تعلیمات و غیره و ذالک و اینها. اعم از اینکه این قرارداد بنظر من بود یا نبود باروبه و سیاستی که اعا حضرت در پیش گرفته بود این نزدیکی‌ها با آمریکا پیش می‌آمد.

س- آنوقت آن عملاتی که مصر به سردستگی نامر به ایران می‌کرد همزمان با همین جریان بود یا اینکه قبل از این بود؟

ج- نه خیر جلوتر بود بلکه.

س- جلوتر بود.

ج- بلکه. آن نه خیر آن قدری جلوتر بود. آن قدری جلوتر بود برای خاطر اینکه سفیرشان ... خوب عبدالنار هم به وقت نسبت به شاه سمپاتی نداشت، سفیرشان در ایران گزارش داده بود که بزودی ایران با اسرائیل ایجاد رابطه خواهد کرد و عبدالنار به پیش دستی کرد آن نطق کذا را کرد و سفیرش را احضار کرد. بلکه.

س- خوب مرحله بعد این چه بود؟ چه شد که با مباحثات با شوروی یک

مقداری تحلیل رفت و کم شد.

ج - اختلافات با شوروی هم‌روز، خوب تهدیدات ادامه داشت. اغلب در مرز آذربایجان ما نورهشون ارتش شوروی بود برای ترساندن. میدانیم آن حرفهای غروشنجی که راجع به ایران به والتر لیبمن گفته بود، ساعد بنیان رئیس یک دپلیگاسیون پارلمانی ایران یک دفعه آمد به انگلیس به معرفت به شوروی و در آنجا توی یکی از این مراسم غروشنجی سخت به ساعد حمله کرد راجع به همین پیمان سنتو. ساعد بیچاره هم جواب داد به او.

س - سنتو با دوجانبه با هر دو؟

ج - هر دو، سنتو دوجانبه همه. نه دیگر صحبت اینها بیشتر روی سنتو بود، بعداً دیگر اسم دوجانبه را کمتر می‌آوردند برای اینکه خوب آنهم طبق سنتو بوجود آمده بود آن دوجانبه. تا بالاخره همان موقع هم ما حاضر بودیم که یک تمهیدی بدهیم که ایران پایگاه موشکی بر علیه شوروی نخواهد شد، در همان موقع هم ما این را حاضر بودیم یک نامه‌ای علیه‌ای بنویسیم شورویها قبول نمی‌کردند. بالاخره بعد از اینکه تمام انواع فشارها را بر ایران آوردند و شاه به تمام معنا ایستادگی کرد اینها دیگر دیدند فایده‌ای ندارد با گرفتن آن نامه که ایران پایگاه موشکی بر علیه شوروی نخواهد شد روابط فرق کرد و روابط بهتر شد و به اعتقاد من تا آن هفت هشت ماه آخری که علی‌حضرت در ایران بود روابط با شوروی روبه‌روز، یعنی روابط خوبی داشتیم با شوروی‌ها چون اطمینان پیدا کرده بودند تا حدود زیادی.

البته این صحبت‌هایی که من کردم هشت‌فایده بود.

س - بله، بله.

ج - متأسفانه هیچکدام از مدارک جلوی چشم نیست. خیلی میل داشتم این مدارک بود که من با قطعیت بیشتری راجع به همه‌ی اینها می‌توانستم صحبت بکنم امیدوارم بکروزی بشود که این مدارک در اختیارم باشد که بتوانیم تجدید نظر کنیم و

بتوانیم شسته و رفته توضیح بدهیم .

س - آنوقت تغییر در اصطلاح کابینه ، رفتن آقای دکتر اقبال و آمدن آقای مهندس شریف امامی

هیچ ارتباطی به این رابطه با روسها داشت ؟ نداشت ؟

ج - البته روسها با دکتر اقبال خیلی موافق نبودند ، هیچ . یکی از مخالفین سرسخت

این قرارداد هم دکتر اقبال بود ولی زورش نمیرسید و ظاهراً " هم نیابت مطلع میشد

و اغلب هم بمن تلفن میکرد مرا میخواست و منهم به بهانه‌های مختلف ..

س - با کدام قرارداد مخالف بود ؟ قرارداد با ..

ج - شوروی .

س - با شوروی مخالف بود .

ج - و اغلب هم همان هفته به دلایل مختلف به بهانه‌های مختلف من از دیدن ایشان در

میرفتم برای اینکه از همه جا بیخبر بود یک چیزی فقط شنیده بود ولی سخت مخالف بود . البته

آنها با دکتر اقبال ، آنها هم خیلی با دکتر اقبال مخالف بودند . وقتی شریف امامی آمد

سرکار و مرحوم عقیقی هم .. ببخشید اول که ، بنده یک اشتباهی آنجا کردم بنظرم اسم

آقای قدس نخعی را نبردم

س - نخیر نبردید .

ج - متأسفم برای اینکه قبل از مرحوم عقیقی وزیر خارجه بود . بهرور یک

خرده‌ای وضع تغییر نکرد . وضع تغییر کرد که منتهی شده سکوت و بهرور بهبود روابط

با ایران . اینها از زمان کابینه شریف امامی بعد شروع شد .

س - بطور اجمال جناب عالی بعد از این ماجرا چه سمتها و مسئولیتها داشتید تا آخر

با اصطلاح ..

ج - من بعد از این ماجرا معاون وزارت خارجه بودم معاون سیاسی وزارت خارجه بودم

س - چه زمانی ؟ از زمان

ج - همان مواقع ، یعنی تقریباً " بایک فاعله کوتاه .

س- زمان دکترا قبول .

ج - بله ، بله . بعدسفیرشدم در زمان شریف امامی ، اول حکومت شریف امامی یعنی آخر دوره اقبال تقریباً " مایور شدم سفیرشدم در آلمان بعدبرگشتم . بعد از آلمان سفیرشدم در فرانسه بعدبرگشتم به ایران . بعد از یک مدتی شدم قائم مقام وزارت خارجه بعدهم سفیرشدم در انگلیس در حدود پنج سال ونیم در انگلیس سفیر بودم برگشتم به ایران دیگر سمت رسمی نداشتم تا وزیر خارجه شدم ، تا اول سپتامبر ۶۷ ، ۶۸ که وزیر خارجه شدم

س- ۱۹۷۸ .

ج - ۷۸ .

س- قائم مقام وزارت خارجه شما کی بودید ؟ زمان ..

ج - اردشیر زاهدی .

س- بله . تقریباً " میشود از شصت و ..

ج - ۶۹ - ۶۷ مثلاً .

س- ۶۹ . آقای زاهدی آمدند به آمریکا آنوقت ، بلیه ؟ آنوقت شمارفتید به انگلیس ؟

ج - من وقتی آدمم به انگلیس آقای زاهدی کماکان وزیر خارجه بود . بعد رفت کنار مدت یکسال تقریباً " کنار بود و بعدسفیر شد آمریکا .

س- شما خاطراتی از تیمسار هدایت و تیمور بختیارندارید ؟ دوتفری که آنجا ... آنها چه جور آدمهایی بودند ؟

ج - خیلی کوتاه میتوانم صحبت کنم راجع به هدایت . هدایت افسری بود که آنطور که شنیده بودم خیلی خیلی علاقمند بوده به رضاشاه . قوه بیانش خیلی خوب بود ، فرانسه بد صحبت نمیکرد و افریقای بود . البته بیشتر اداری بود تاجگی . ارتباط زیاده شخصی با ایشان نداشتم مگر اینکه ارتباط کار ، اداری .

س - در همان جلساتی که در آنکارا بودید

ج - هان ، در جلساتی که در آنکارا بودیم رل بزرگی ایشان نداشتند ، رل بزرگ را ، برای اینکه اینها همه تابع وزیر خارجه بودند ، اینها قسمت نظامی ، قسمت اقتصاد ، تغریب که تیمور بختیار بود یعنی سازمان امنیت بمده میگرفت قسمت اقتصادی ، اینها قسمتهای مختلف بودند که قبل از جلسه شورای وزیران ، اینها جلسه تو خودشان داشتند ، گزارش کارشان میآمد تو شورای وزیران وقتی گزارش کار اینها تو شورای وزیران میآمد معمولاً خودشان هم حاضر میشدند برای اینکه گزارش مطرح بود بعد دیگر حضور پیدا نمیکرد .

س - تیمور بختیار برای آن کسانی که ندیدندش فقط راجع به او شنیدند شخصیت خیلی وحشتناک سیاهی از او مانده . واقعا " شما که او را شما " دیده بودید ..

ج - تیمور بختیار را من بیشتر میشناختم خیلی بیشتر ، تیمور بختیار آدم لوطی بود رفیق بازی بود ، دست و دل باز بود ، بسیار رشید بود ، از قتل و خونریزی و این قبیل چیزها هم باکی نداشت وحشتی نداشت بهیچوجه . ولی من خیلی خیلی متأسف شدم که تیمور بختیار که واقعا " مقامی داشت دیدم با عراقی ها هم دست شد بر علیه ایران و راجع به شط العرب حق را به عراقی ها داد برای اینکه آن موقع من از این طرف ما مورکارهای شط العرب شده بودم از طرف اعلیحضرت ، وقتی دعوی ما با عراقی ها اوج گرفت من ما مور بودم و متأسف بودم که میدیدم که تیمور بختیار حق را با جانب عراقی ها میدهد و حتی با آن حرفهای عراقی ها که ایران باید بطور استان اداره بشود ، حرفهایی که عراقی ها راه انداخته بودند این با آن حرفها موافقت کرده بود خیلی متأسف شدم که تیمور خودش راست به عراقی ها و این جور آلت آنها شد و این از لحاظ ما ایرانیها این حرفهای ابلهانه را راجع به طرز حکومت ایران و با شط العرب که حق با عراقی هاست تأیید میکرد خیلی متأسف شدم .

س - ولی از نظر هوش و درک مسائل

ج - متوسط بود، متوسط بود ولی همانطور که گفتم آدم لایقی بود آدم بسیار رشیدی بود، لایق بودند ترس .

س - چطور میشود اصلاً با تیمسار نصیری مقایسه اش کرد دونفری که رئیس ساواک بودند؟

ج - بله، هیچ قابل قیاس نبود هیچ قابل قیاس نبود برای اینکه فهم و شعورش از نصیری خیلی بیشتر بود، اقلاً زبان فرانسه را خوب صحبت میکرد برای اینکه مدرسه سن سیر نبود و نه، نه خیلی بمراتب از نصیری بالاتر بود از هر جهت که حساب بکنید از هر جهت .

س - راجع به برگناری تیمسار عبدالله هدایت شما ..

ج - این برای من جنبه اسرار داشت . من نفهمیدم چرا . یک چیز شخصی در کار رسیده . من خیال میکنم که یک حرفی یک جاشی گفته بوده که برای شاه زننده بوده بطور خصوصی به یک کسی گفته بوده که بعد بگوش شاه رسیده بوده . مثلاً " مثل اینکسه این نمیکذارد ما کارمان را بکنیم، در این قبیل چیز، در این زمینه باید میبود . بعد هم معلوم شد تهمت‌هایی که در او میبستند از لحاظ مالی همه آن بیخود بود و همچنین صحیح نبود، بله . سرنوشت بدی داشت بیچاره . من شگفاً خیلی متأسفم برای او و متأسف شدم برای اینکه بهیچوجه در غور یک همچنین سرنوشتی نبود .

س - پاکروان را هم می شناختید؟

ج - خوب، آدم نازنینی بود از هر جهت .

س - ولی خوب بعضی‌ها میگویند که ایشان برای محیط ایران و تیپ کارهایی که در ایران باید میشد و رئیس سازمان ساواک نامناسب بود .

ج - اما از آن جهات ممکنست، ممکنست . هیچ فراموش نمیکنم که این ، نمیدانم، علم برای من تعریف میکرد که این رئیس سازمان امنیت بوده یا نمیدانم رئیس وزیر چه بوده ، آنموقع من ایران نبودم، بعد از قضیه ۱۵ خرداد علم یک چیزی مینویسد که ایشان بخواند بابت سمتی که داشته حالا نمی دانم رئیس سازمان امنیت بوده یا

وزیر بوده آنموقع ، خلاصه ، یک مسئله ای مربوط به امر داخلی بوده . پاکروان وقشی که میخواند و اینها به علم میگوید خیلی معذرت میخواهم من این رایای رادیو به مطبوعات نخواهم داد به امضای من " علم میگوید " چرا؟ " میگوید ، " برای اینکه یک مقدار از این دروغ است من نمیکنم این کار را . " و علم خودش مجبور میشود با امضای خودش آنرا به مطبوعات بدهد . بله ، آدم نازنینی بود . شنیدم خیلی هم رشید مرده .

س - عجب .

ج - بله ، وقت گذشته شدنش هیچ اظهار عجز و لایه نکرده . بسیار کتاب خوانده به آدم بسیار .. ولی متاسفانه خوب الکل او را بکلی از یاد آورده بود دیگر نمیشد از او استفاده کرد بکلی از یاد آورده بود ولی آدم نازنینی بود .

روایت کننده : آقای امیر خسرو افشار

تاریخ مصاحبه : ۱۷ اکتبر ۱۹۸۵

محل مصاحبه : لندن - انگلیس

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۳

ادامه خاطرات آقای امیر خسرو افشار ۱۷ اکتبر ۱۹۸۵ شهر لندن - مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی .

س- در جلسه قبل که حضورتان بودم راجع به مرحوم قوام السلطنه صحبت شد و سرکار اظهار داشتید که چند خاطره تاریخی از آن مرحوم بیاد دارید . اگر ممکن است آنها را برای شیت در روی نوار مطرح بفرمائید .

ج - من خودم به ملت ستم که پائین بود و همچنین شغل بالائی در وزارت خارجه نداشتم اینست که تماس مستقیمی با مرحوم قوام السلطنه نداشتم . ولی خیلی از شخصیت این مرد در دوره نخست وزیریش مجذوب شده بودم یا اینکه شخصیت اش مرا گرفته بود . البته ایشان با پدر خانم من مرحوم عبدالحسین نیکپور دوستی خیلی عمیقی داشت بطوریکه در موقع ازدواج ما یکی از شهود عقد ازدواج من با دختر نیکپور مرحوم قوام السلطنه بود . باری ، این چند تا خاطره ای که از ایشان دارم یعنی شنیدم مال دوران نخست وزیر ایشان است که منجر میشود به نجات و آزادی آذربایجان . قوام از آنهاش بود که بخلاف تصویری که از این پهلوی اعلیحضرت شاه ساخته بودند که این مخالف سلطنت است و یک بغض نسبت به سلطنت پهلوی دارد من خیال نمیکنم صحیح باشد . قوام از کسانی بود ، نخست وزیرانی بود که عقیده داشت که اعلیحضرت باید سلطنت بفرمایند و نه حکومت .

باری ، یک خاطره جالبی که در همین زمینه یادمان می آید اینست که یکی از وزرای قوام السلطنه که شاید وزیر کار بود یا صنایع کدام از این دوتا مرحوم مورخ الدوله سپهر بود .

س - وزیر پیشه و هنر بود .

ج - بله آن موقع ، پیشه و هنر .

س - که وزارت کار هم جزو آنجا بود .

ج - بله ، بله بهر حال آنرا درست خیلی بطور قطع نمیتوانم بگویم کدام ولی وزیر بود . البته مرحوم مورخ الدوله سپهر هم یک آدم بسیار باهوش و زرنگی بود که بعد از سالها دهها سال ایشان مصدر یک کار مهمی شده بود و شاید برای اولین دفعه وزیر شده بود ولی شهرت به این داشت که بسیار آدم زرنگی است ، بسیار آدم باهوشی است و آدمی است که مرتب یعنی راحت نمی نشیند مرتب در پی کسب خبر و این جور چیزهاست . باری ، مرحوم قوام ایشان را وزیر کرد و تشخیص مورخ الدوله گویا این بود که بهتر است که ارتباط مستقیمی با اعلیحضرت پیدا کند . گفتیم خوب قوام نخست وزیر نشد و نخست وزیران می آیند و می روند ولی آن کسی که باقی می ماند خود شاه است ، خیال میکنم اینجوری فکر میکرد . در هر حال چون در آمد این برآمد که باشاه ارتباط مستقیمی پیدا کند از بالای سر قوام السلطنه اینست که من فکر میکنم او فکر میکرد که بهتر است که باشاه ارتباط مستقیم پیدا کند و قوام و نخست وزیرها گذرانند . باری ، ایشان روزی یکبار صبحهای زود شرفیاب میشد و گزارشاتی را بعرض میرساند ، آنطور استنباط شده بود که اکثر گزارشاتی که بعرض میرساند راجع به کارهای قوام بود و اینکه قوام در فکرهای بالاتری است از فکر نخست وزیری و یکی ذهنش اعلیحضرت را مثل اینکه نسبت به قوام مشوب شده بود . یکی از این روزها که مورخ - الدوله قرار بوده ، وسط هفته ، که شرفیاب بشود البته این شرفیابی های ایشان هم خیلی محرمانه بوده بدون اطلاع قوام بدون اطلاع کسی آنوقت ها هم که خوب

البته ومع شرفیابی فرق داشت با سالهای بعد. یکی از این روزها که مورخ الدوله قرار بوده شرفیاب بشود و صبح نسبتاً " زود بوده ساعتی شرفیابی ایشان در حدود ۲ بعد از نیمه شب این وقتها دوتا جیب میروند جلوی در خانه آقای مورخ الدوله سپهر که وزیر کابینه بود ایشان را میگذارند در جیب و تحت الحفظ تبعید میشوند به کاشان. مورخ الدوله هم هر چه سؤال میکند چرا؟ غیره ذالکه ما مورین ژاندارمری که ایشان را میبرند میگویند ما اطلاعی نداریم، امر نخست وزیر است و ما شما را داریم میبریم. خلاصه، ایشان میروند به کاشان تحت نظر در آنجا. صبح اعلیحضرت میبیند که خبری از مورخ الدوله نشد، ساعت مقررنیامد و خیلی تعجب میکند. دستور میدهد که تحقیق کنند مورخ الدوله چه بلایی بر سرش آمده. با خانه مورخ الدوله تماس میگیرند و میگویند بله دوتا جیب آمد بعد از نیمه شب بود و آقا را بردند، تبعید کردند و یک مخترع لباسی هم همراه خودش برداشت و رفت. اعلیحضرت خیلی اوقاتش تلخ میشود. اتفاقاً " یا بروی فکر قبلی قوام السلطنه نزدیکیهای ظهر شرفیاب میشود برای عرض گزارشات معمولی یا جاریه بحضور اعلیحضرت. وقتی شرفیاب میشود اعلیحضرت سؤال میکنند میگویند، "مورخ الدوله سپهر چه شد؟" قوام السلطنه یک جواب خیلی کوتاه و خیلی قوی و خیلی خشک میدهد. میگوید، " ملحت اعلیحضرت در آن بود که من ایشان را توقیف کنم و فعلاً" در توقیف در کاشان هستند. " همین و بس.

خوب، این معرف این شخصیت بالای این آدم است که وقتی حس میکند که یک وزیرش را باید بگیرد دیگر تجمع نمیکند با نهایت قدرت و تدبیر میگیرد و بعرض اعلیحضرت هم جوری میرساند یعنی دیگر صحبت در این باره نداریم چون ملحت اعلیحضرت میگوید، " ملحت اعلیحضرت در این بود که ایشان را من بگیرم. " این یکی از چیزهایی است که من بخاطر من مانده در آن موقع. یک مسئله دیگری که بخاطر من مانده یک شبی بود و مرحوم هژبر که ایشان هم وزیر دارائی قوام السلطنه بود از دوستان نزدیک مرحوم نیکپور بود او و مؤید ثابتی، اگر اشتباه نکنم، آقای دکتر علی امینی که

junior بود در آن موقع اینها آمدند به دیدن نیکپور تابستان هم بود منهم در آن موقع منزلم با نیکپور که با هم در یک باغ زندگی میکردیم در شیران آمدند و به نیکپور گفتند که "ما از طرز حکمت قوام السلطنه نگران و ناراحتیم همه کاره این مظفر فیروز است، سه تا وزیر توده ای هم آورده و وضع معلوم نیست چه میشود و نگران هستیم. چون شما با ایشان خیلی نزدیک هستید اینست که از شما خواهش میکنیم که شما این نگرانی ها را بعرض ایشان برسانید. ما هر کدام یک محظوراتی داریم که نمیتوانیم با این مراحت به ایشان بگوئیم و ممکن است بین ما پاره بشود اما شما چون مقام مسئولیت داری نیستید و رفاقت نزدیکی هم با ایشان دارید اینست که از شما این خواهش را میکنیم." نیکپور هم فی الفور روانه منزل قوام السلطنه میشود همانطور که عرض کردم فعل تابستان بود ایشان هم در باغ سفارت آلمان قوام السلطنه ساکن بود میرود آنجا و میرود و قوام السلطنه را میبیند و مسائل را به ایشان میگوید. قوام السلطنه با یک حالت هم شمرده و وزینی که اغلب محبت میکرد اظهار میکند، "به آقایان بگوئید که نگران بیخود نباشند هر چه هست دست خودم است آن موقعی که ملحت مملکت ایجاب کرد من اینها را بفعله چند دقیقه بر میدارم. راجع به مظفر فیروز هم کدام یکی از شما ها کارهای این را میتوانند بکنند؟" با این ترتیب میخواست برساند که از مظفر فیروز هم دارم استفاده میکنم: آن استفاده ای که از شما ها اینکاره نیستید بتوانید که این استفاده ها را بمن برسانید و نگرانی و اینها هیچ موردی ندارد من هستم در رأس دولت، من هستم که تصمیم میگیرم در دولت و لایحه و هر وقت هم که ایجاب کرد ممکنست که ترتیب دیگری بدهم ولی این آقایان کارهایی که من از مظفر میگویم این آقایان هیچکدام اهلش نیستند هیچکدامشان. راجع به توده ای ها هم نگرانی ندارد اینها کارهایشان را میکنند و منهم مواظب هستم و خلاصه من و اینها بمن غالب نمیشوند. البته نیکپور بر میگردد و این پیغام قوام السلطنه را به آقایان میدهد. آقایان هم ناراضی

میشوند هم یک خرده ته دلشان قرض میشود اما همانطوریکه میدانید با قلم مدت کوتاهی به تاویرتوده ای را از کار بدون مقدمه برداشت آب هم از آب تکان نغورد و روی یک مقدما تی مظفر فیروز را هم سفیر مسکو کرد که البته من خیال میکنم یکی از دلائلی که مظفر فیروز را سفیر مسکو کرد این بود که میخواست جلب توجه و جلب نظر شوروی ها را بکند — برای اینکه شوروی ها به مظفر فیروز خیلی علاقه نشان میدادند و خیلی علاقمند بودند، این یکی از علل انتخاب مظفر فیروز خیال میکنم البته اینها خیال است چون همانطوریکه گفتم توکار من نبودم به مسکو برای این بود که در عین حال باز روسها را دلشان را قوی بکند راجع به یک موضوع نفت، امتیاز نفت شمال چون مظفر فیروز هم با کفش و کلاه دنبال این کار بود که ببینید من یک آدم مورد علاقه شما را الان دارم سفیر میکنم آنجا و بنا بر این باشما هستم و گول بزنند روسها را خلاصه اش گول بزنند چنانچه میدانیم که روسها را کاملاً گول زد و من فراموش نمیکشم که در این دردم گول زدن یک روزی رفتیم با مرحوم آرام که مستشار سفارت ایران در واشنگتن بود مرحوم علا سفیر بود و من هم عضو جدید الورد سفارت ایران در واشنگتن بودم و مرحوم آرام که عضو ارشد سفارت بود، مرا برد که معرفی بکند به وزارت خارجه به دایره ایران، اداره ایران، و رئیس آن قسمت وقتی که با ما صحبت میکرد گفت، "ما هیچ باور نمیگردیم که نخست وزیر یک مملکت ضعیفی مثل ایران نخست وزیر یک مملکت قوی که بعد از ما قوی ترین مملکت دنیا است اینطور سرش را بچرخاند و اولین را گول بزند." این را در مدح قوام السلطنه گفت. بنده از این جور خاطرات جسته و گریخته چیزهایی، البته یکی هم راجع به سفر مسکو است که این را خیلی جاها دیدم گفتند و نوشتند و من هم دیدم از کسانی که — از همراهان قوام السلطنه بودند که در آنجا استالین خیلی با قوام السلطنه جلسه اول خیلی با خشکی رفتار میکرد و قوام السلطنه هم که خیلی آدم مودبی بود و انتظار داشت همه به او احترام بگذارند از این موضوع ناراحت شده بوده ولی بروی خودش نمیاورده. شنیدم از خود قوام برای همراهانش که از جمله یکیش پدر غانم من بود مرحوم نیکپور

در آن سفر تعریف کرده بود که "وقتی وارد اتاق استالین شدم استالین به من تعارف کرد و رفتم میزی که خودش نشسته بود و همانجا نشسته بود منم آنور میز نشسته بودم تعارف کرد جا نشستم . بعد از یک مدت کوتاهی از جیبش یک قوطی سیگاری درآورده و سیگاری از تنوی آن کشید بدون اینکه بمن تعارف بکند و من از این موضع درج یک خرده رنگ به رنگ شدم و دست کردم جیبم و یک قوطی سیگاری داشتم در صورتیکه سیگارکش به آن معنا نبودم یک دانه سیگار درآوردم و گذاشتم تو کیفم و همانطور نگاه میکردم روی میز یعنی من کبریت میخواهم . و استالین وقتی متوجه شد از جیبش یک کبریت درآورد برای من کبریت کشید . " البته این یک نوع از آن ظریف کاری های قدیمی هاست چنانچه میدانیم که دکتر محمد معدق هم که آمد از سفر آمریکا وقتی که دعوتش کردند نحاس پاشا در قاهره که مهمانان باشد وقتی بعلمت اینکه هر دو با صلاح در یک جبهه بودند بر علیه انتقائیس و از این رو دعوت کرده بود معدق رابه قاهره وقتی معدق رفت به فرودگاه دید نخست وزیر مصر در فرودگاه نیست . معدق خیلی ناراحت شد رفت به هتل و وقتی رفت به هتل فوراً خبر آوردند که نخست وزیر آمده است و جناب آقای دکتر معدق نخست وزیر ایران را میخواهد ملاقات کند . معدق میگوید ، " من حالم خوب نیست اگر میخواهد بیاید توانا ق . بعضی اینکه او میخواهد بیاید توانا ق معدق دراز میکشد و میرود زیر پتوی رختخوابش و کمترین توافقی هم به نحاس پاشا نمیکند که یک خرده از جایش تکانی بخورد .

س - اخیراً " من این عکس را دیدم که معدق گرفته خوابیده و ..

ج - بله آن تعدد بود ، اینها یک چیزهای قدیمی هاست که همیشه متوجهش بودند . باری ، صحبت چیزهای قوام السلطنه بود . من باید البته فکر قبلیم که میکردم که چه چیزهایی از قوام السلطنه یاد میآید اما راجع به استالین حالا ادامه میخواهم بدهم راجع به آن سفر کذا و خوب مذاکرات اینها بجای نمیرسد و وقتی اینطور می بینند استالین ، قوام السلطنه تقاضا میکند که گذرنامه های مباررا

بدهید ما می‌خواهیم مراجعت بکنیم . همان‌روز دی‌روقت خبر می‌آوردند که استالین به افتخار شما یک شامی می‌خواهد بدهد البته خیلی غیر مترقبه بود این برای قوام و - برای همه همراهان. ایشان می‌روند در آن شام و همراهان هم‌شان هم بودند. خوب به سبک شوروی‌ها مشروب خوردن شروع می‌شود بسلامتی دانه دانه از کسانی که دوروبر می‌ز هستند و همان‌طور که روس‌ها این رویه را دارند یک چند کلمه ای هم راجع به هر کسی باید صحبت بشود یا بطور شوخی یا بطور جدی مفاتی از او گفته بشود یا بعکس. خوب آقای مولوتف و استالین رویهم نشسته بودند دست راست استالین آقای قوام السلطنه بود. مولوتف هم آنشب شیرین زبانی می‌کرد و آن قیافه سخت عبوس و تلخ را کنار گذاشته بود و برای خوردن جام‌های یاگیلان‌های ودکا بسلامتی حصار شیرین کاربهاشی هم می‌کرد و یک نطقی هم کرده. وقتی به قوام السلطنه میرسد قوام السلطنه می‌گوید، " خیلی امشب برای من یک تمجیبی بود برای اینکه در ملاقات‌هایی که با آقای مولوتف داشتم هیچ‌وقت در ایشان این محبت و علاقه و مهربانی را نسبت بخودم و هیئت نمایندگی ایران حس نکردم ولی بنا بر این من این رابه این تعبیر می‌کنم که چون ایشان در مقابل ژنرال استالین نشسته‌اند و این انعکاس محبت‌ها و حسن نظر استالین نسبت به ما است اینست که ایشان دارند منعکس می‌کنند. مثل ما که خوارت خورشید را منعکس می‌کند. " که البته اینهم از لحاظ یک لطیفه ادبی قشنگی بود و ضمناً " نبشی بوده است نه مولوتف که گویا مولوتف هم با ایشان با سختی رفتار کرده است .

وقتی قوام السلطنه از مسکو برگشت وحشت عمومی گرفته بود و حتی این وحشت که بعد اشد شاه داشت و خیلی‌ها همچنین آمریکا‌شیا مطابق آن اسدافارت آمریکا که بعد از ۳ سال منتشر شد من دیدم که می‌داد ایشان در مسکو یک معاملاتی انجام داده باشد خیلی نگرانی بود که بعداً معلوم شد که قضیه بهیچوجه اینطور نیست و من باز هم در گزارشات سفیر آمریکا دیدم به وزارت خارجه اش که بعداً " منتشر شده بوده تقریباً " هشتاد سال پیش دیدم این گزارشات را که وقتی این دیگر علنی شده بود میگفت

که مادرچه اشتباهی بودیم که خیال میکردیم که قوام السلطنه ممکن است رفته باشد و در آنجا یک معامله‌ای را انجام داده باشد بفر ایران راجع به آذربایجان و پیدا است که این آدم چقدر وطنپرست بوده و چقدر زیرک بوده و مادر اشتباه بودیم راجع به ایشان که آن موقع اینطور فکر میکردیم.

س - پس رفتن والا حضرت اشرف بدیدن استالین بلاقلمه به این علت بود؟
ج - من هم خیال میکنم اینکه به این دلیل بود والا حضرت اشرف از آنجایی که همیشه دلش میخواست که سری تو سرها داشته باشد و اینها راه افتاد رفت به مسکو به احتمال قوی فقط به این دلیل و البته وقتی هم که ایشان رفت به مسکو من در آن موقع در ایران نبودم آمریکا بودم . وقتی که رفت به مسکو نمودم که آیا استالین به ایشان اجازه صحبت داد در، صحبت سیاسی ، این زمینه یانه ؟ البته ایشان شروع کردند یک حرفهایی بزنند ولی بیشتر آنطوریکه شنیدم صحبت به لطیفه و شوخی و تعریف از والا حضرت که شما چه علاقه‌ای دارید به برادران این جور چیزها گذشته بود . ولی به احتمال قوی برای اینکار رفته بوده ولی بعید میدانم که وضع طوری بوده که در حضور استالین والا حضرت اشرف صحبت این را بکند که آیا شما با قوام السلطنه معامله‌ای انجام دادید یانه . بعید میدانم .

س - بعد از اینکه قوام السلطنه برکنار شد شما چه مطلبی از ایشان شنیدید؟ کجا رفت؟ چه میگفت؟

ج - قوام السلطنه بعد از اینکه از کار برکنار شد

س - بدجوری هم گویا برکنار شده بوده که وزراء استعفا داده بودند

ج - بله، بله، همه وزراء استعفا دادند و بهر حال رفت و باز هم من در ایران نبودم . رفت ولی خوب بین او و شاه پاره شد . پاره شد و بعد اروپا بود، مدتی اروپا بود و بعد در اروپا بیشتر شد بطوریکه از تهران گفتند که اعلامیه‌ای داد یک اعلامیه‌ی بسیار ناخوشه‌ای در باره داد به وزیر دربار که اتفاقاً "هم وزیر وقت هم از دوستان قوام السلطنه بود

که حکیم الملک بود که ، بنظر حکیم الملک بود اگر اشتباه نکنم ، شما دیگر حق برگشتن به ایران را ندارید ، یک . دوم ، لقب جناب اشرفی را هم از شما گرفتم . و قوام : السلطنه یک جواب تاریخی داد به این اعلامیه دربار و بعد هم عکس برداری کرد برای عده‌ای از رفقایش در تهران فرستاد عکس نامه‌ای که نوشته بود و یکی از اینها را برای مرحوم نیکپور فرستاده بود که ایشان بمن داد من این را خواندم . الان هم خوشبختانه در خاطرات دکتر غنسی یکجائی این نامه را کلاماً منعکس کرده است دکتر غنسی . خیلی خواندن دارد این نامه . وقتی آدم این نامه را میخواند واقعا " میفهمد که قوام السلطنه چه جور آدمی بوده ، چه جور فکر میکرده راجع به شاه چه جور فکر میکرده و همچنین راجع به قضیه آذربایجان که برای شاه هیچگونه رلی قائل نبوده در قضیه آذربایجان و همش را منحصر به خودش میداند و بعد هم توی آن نامه نوشته که هروقت من اراده کنم به ایران میآیم . من یک ایرانی هستم کسی نمیتواند جلوی مرا بگیرد . بعد هم آمد به ایران .

قوام السلطنه دیگر علیل شده بود . علیل شده بود یعنی این دوا و خرده‌ای کار که در قضا یی آذربایجان کرد خیلی او را فرسوده کرده بود و علیلش کرده بود و دیگر مزاجا " آن آدم سابق نبود . بطوریکه میدانید وقتی هم که مجدداً " وزیر شد در زمانی که دکتر مصدق مستعفی شد قوام السلطنه دیگر آن آدم نبود . یک آدمی بود که مریض بود گرفتاری داشت ناخوش بود

س- در تهران بودید؟ دیدید او را؟

ج- آن موقع من نه ندیدمش . مریض بود ، ناخوش بود ، علیل بود و خوب وقتی آدم علیل و مریض است دیگر آن قدرت کار را ندارد مسلماً " اثر میگذارد در قوای فکریش ، در قوای دماغیش . نه ، این قوام السلطنه دیگر آن قوام السلطنه نبود . اگر آن قوام السلطنه بود جور دیگری رفتار میکرد . ولی این قوام السلطنه دیگر آن قوام السلطنه نبود .

س- کی و کجا فوت کرد؟ شما چیزی میدانید در این مورد؟

ج - قوام السلطنه شاید ایران فوت کرد شاید . نمیدانم بطور قطع کجا فوت کرد یا اروپا . بهرحال جنازه اش ایران در قم است ، جنازه اش را آوردند در قم آنجا فامیلا یک مقبره ای دارند در همان نزدیکی های محن در آنجا است .

س - دلم میخواست اگر میشد چند کلمه ای راجع به خود مرحوم نیکپور میفرمودید چون ایشان همانطوریکه شاحتمنا " بهتر میدانید که واقعا " یک قدرتی بود بین تجار و اینها و بعد چه جوری شد که با مصلاح دیگر ریاست اطاق بازرگانی از ایشان گرفته شد بعد خوب افراد دیگری سرکار آمدند . حتی من از برادرم شنیدم که ایشان مثل اینکه برای دوره کوتاهی میخواستند حزبی تشکیل بدهند ، حزب صنایع ایران یا تعاون صنایع یک همچین چیزی .

ج - بله ، بله . این مرحوم نیکپور البته باز سعی میکنم که کاملان بیطرف باشم چون اصولا من در مسائل همیشه سعی ام اینست که احاسات شخصی ام را تا آنجا که میتوانم قاطی نکنم ، مرحوم نیکپور بسیار آدم جالبی بود ، آدمی بود خود ساخته در وهله اول که باید بگویم . آدمی بود در فهم و شعور فوق العاده و خوش قریحه اطلاعات دانشگاهی اقتصادی نداشت ولی تجربیات اقتصادی که داشت او را فوق العاده فرد ممتازی از لحاظ اقتصادی کرده بود ، حالا تعجب میکنید که عشق نیکپور بیشتر به سیاست بود تا تجارت . آنقدر که لذت میبرد از مجالس سیاسی از مجالس تجارت که در آن مسائل اقتصادی مطرح باشد لذت نمیبرد . نیکپور آدمی بود خیلی با شخصیت بسیار با شخصیت در صورتیکه خوب از لحاظ فامیلی نمیشود مقایسه اش کرد با قوام السلطنه ولی بسیار آدم با شخصیتی بود . هیچوقت خودش را کوچک و سبک نمیکرد هیچوقت و همیشه فاعله رانگه میداشت در هر جا که عنوان رباست را داشت فاعله رانگه میداشت . در گفتن مسائل بی پروا بود شاید هم زیاد بی پروا بود بنظر من و کارهای را که داشت خیلی علاقمند بود به آن کارها خیلی و آدمی بود پشتکار زیاد داشت ولی همانطوریکه گفتم هیچوقت خودش را جلف و کوچک نمیکرد هیچوقت ، خیلی برایش

مشکل بود از یک کسی خواهش کند یا از یک کسی تقاضا کند. من نشنیدم که از کسی خواهش و تقاضا کرده باشد. اینکه عرض کردم پشتکار داشت پشتکار داشت ولی نه اینکه منزل این و آن برود برای تقاضا و خواهش کارهایش نه.

س- ولی منزل خودش گویا دربار بوده و روزهای جمعه..

ج- همیشه، بله روزهای جمعه. خوب، از لحاظ سیاست یک رنگی بود نیکپسور
اولاً "قبلاً" ایشان خیلی طرف توجه رضاشاه بود.

س- عجب.

ج- رضاشاه به او خیلی، تا آنجائی که بشود گفت، علاقمند بود و درستین خیلی جوانی نیکپور نماینده مجلس مؤسسان بود در صورتیکه خیلی خیلی هم جوان بود. رضاشاه خیلی به ایشان علاقه پیدا کرده بود و از او خوش میآمد از نیکپور و بهمین جهت هم به نیکپور کمک میکرد رضاشاه و همانطوریکه هم خدمتتان گفتم در سن خیلی جوانی ایشان وکیل مجلس بود و همینطور هم بود. در زمان جنگ بعثت آن فهم و شعوری که داشت و شخصیتی که داشت و واقعا "آدم خیلی با شخصیتی بود یکی از متولی های مجلس بود، خیلی در مجلس ذی نفوذ بود.

س- بله.

ج- خوب، چون آدمی بود که تشخیص خیلی خوب بود اتاق تجارت را بزرگ میکرد. اتاق تجارت برایش یک سنگری بود در واقع، یک سنگر سیاسی بود که از این سنگر سیاسی همیشه استفاده میکرد تجارت را بزرگ میکرد اتاق تجارت را بزرگ میکرد، بازار را - بزرگ میکرد و اعضای اتاق تجارت هم که میدیدند که یک رئیس دارند که در فکر بزرگ کردن اتاق است، در نتیجه در فکر بزرگ کردن دونه دونه افراد اتاق است، در فکر بزرگ کردن بازار و قدرت بازار است از یکطرف و از آنطرف همانجوری که گفتم فاملهای با اینها میگرفت یعنی رونمیداد تا آنجائی که من اطلاع دارم ظاهراً "همه مطبعت بودند و همه نهایت احترام را به او میگذاشتند، بنابراین به اتاق تجارت یک رنگی شده بود نه تنها اقتصادی بلکه

سیاسی . بازاردردش بود مجلس هم بعلت نفوذی که نیکپور در مجلس داشت مجلس هم دردش بود آقایان اعضاء تجارت و اتاق تجارت اگر هر کدام هم ناراحتی شکایتی چیزی داشتند نیکپور با قدرتی که داشت این را برطرف میکرد و قدرت نیکپور به جایی رسیده بود که همیشه وزیر اقتصاد با نظر نیکپور تعیین میشد و اگر احیاناً " بـک وزیر اقتصادی با نظر نیکپور و علیرغم میلش تعیین میشد بر علیه آن دولت اقدام میکرد و مجبور میکرد که آن وزیر اقتصاد را عوض بکند و مطابق میل خودش بکند چنانچه با رزم آرا همین کار را مثلاً کرد و رزم آرا وزیر اقتصاد اولش آدم بدی هم نبود آدم خوبی بود ..

س - رزم آرا .

ج - نیکپور به اوسمپاتی نداشت بهر دلیل ولو اینکه بعداً با او خیلی خوب شد و او یک نفر دیگر را میخواست و وزیر بکند و رزم آرا اینکار را نکرده بود و ایشان با رزم آرا در افتاد و یک روز صبح زود رزم آرا بدون خبر قبلی ۴ صبح آمد به منزل نیکپور در گفتند ، " کیست ؟ " گفت ، " علی رزم آرا . " و آمد تو و با نیکپور در همان جلسه با هم دیگر به تفاهم رسیدند یعنی رزم آرا گفت ، " آقا ، من با هیچکدام از این وزرا هم شیر نخوردم .

س - کی بود ؟ دکتر نمر بود ؟

ج - نمیدانم کی بود بطور قطع نمیتوانم اسمش را بگویم " شیر نخوردم " ، شاید دکتر نمر بود ، شاید ، و " برش میدارم شما هم در مقابلش باید تو مجلس تمهیداتی نسبت به من انجام بدهید . " همینطور هم شد ایشان او را برداشتند یک وزیر اقتصادی که نیکپور به اوسمپاتی داشت جانشین او شد شاید دکتر نمر بود ، شاید من خیال میکنم دکتر نمر بود ، و مشغول کار شد . بهر حال منظورم اینست که در قسمت وزیر صنایع ، وزیر تجارت نظر نیکپور شرط بود . و تو ما این کابینه هائی که من بخاطر دارم و اگر شرط نبود نیکپور مزاحم بود و مجبور بودم .

س - دردوران معدق چه نقشی داشت ؟

ج - دردوران معدق نیکپورنقشی نداشت روابطی با معدق نداشت ، تفاهی با معدق نداشت . اینستکه نیکپور دردوران معدق برگنار بود ولی آرام نمی نشست فعالیت زیادی نداشت ولی آرام هم نمی نشست . نیکپور موقع شناس بود . نیکپور درکمال خوبی میدانست چه موقعی باید سکوت کند هیچ عجله نداشت . چه موقعی باید کنسار برود و چه موقعی دومرتبه وارد میدان بشود . زمان معدق تشخیص این بود که بهتر است دور باشد و کاری نداشته باشد و تقریبا " دور بود خودش را دور نگه میداشت . نیکپور یک چیزی که داشت که من نمی پسندیدم کینه داشت و من کینه ایشان رانمی پسندیدم آدم پر کینه ای بود و بنا بر این از دشمنانش بختی میگذاشت و اگر یک کسی به او توهینی کرده بود و بی احترامی میکرد فراموش نمیکرد . حالا یک حکایتی است برای شما بگویم که البته این فقط از لحاظ آشنائی به روحیهی نیکپور است و لاغیر .

جنبه ی تاریخی اصلا " ندارد . یعنی اگر لازم بدانید میگویم والا چون جنبه تاریخی ندارد این بهیچوجه . نیکپور یک خانه ای داشت یک منزلی داشت در خیابان ماحقرانیه خیابانی که از سریل میرفت به خیابان نیاوران . وقتی که میخواست دیواری برای آن خانه بکشد ما مورین شهرداری آمدند و مانع شدند گفتند باید شما ۵ متر بروید عقب برای اینکه آن موقع برنامه این بود که آن خیابان که خیلی باریک بود عریض بشود . آن بنا و عملیهائی که آنجا بودند هی گفته بودند که " نه ما مشغول کار میشویم " بعد تلفن کرده بودند و خود نیکپور رفته بود آنجا . ما مورین شهرداری هتاک کرده بودند به نیکپور گویا بد گفته بودند . نیکپور این را بدل گرفت و با فاصله مدت کوتاهی دولت را استیضاح کرد . هفت هشت ماده اعلام جرم کرد بر علیه شهرداری تهران .

س - شهردار کی بود آن موقع ؟

ج - دکتر منتصر اعلام جرم کرد . دکتر منتصر برگزیده علم بود و از دوستان علم علم وزیر کشور بود ، علا نخست وزیر بود . خوب ، ما میدانیم که علم با علا " یعنی

علا^۱ و علم با علم با علا^۲ با هم هیچ خوب نبودند بهیچوجه . دارودسته‌ای که نیکپور داشتند با هم بودند دادگر بود، تقی زاده بود، جم بود، علا^۳ نخست وزیر به علم تقی زاده با اینها مربوط بود خلاصه تمام رجال سنا تقریباً " یکپارچه بودند و تقریباً با یک استشنا^۴ های کم‌هسته ازدوستان نیکپور بودند و نیکپور در مجلس سنا هم یکی از کارگردانهای سنا بود . خلاصه ، اعلام جرم کرد . این اعلام جرم خیلی سرومداکسرد برای اینکه آنوقت‌ها به دولت که نمیشد اعلام جرم کرد ، و نیکپور البته چیزش در این بود که اعلام جرم را مضموماً " متوجه ... اعلام جرم راجع به شهرداری بود و وزیر کشور که مسئول شهرداریست و جوابگوست در شهرداری . تقی زاده هم با علم خوب نبود . بنابراین در این جریان‌ات تقی زاده با علم خوب نبود ، آقای نخست وزیر علا^۵ هم با علم خوب نبود . بنابراین اینها باطنا " هردو طرف نیکپور بودند . رئیس کمیسیون کشور هم جم بود که ایشان هم ازدوستان نزدیک نیکپور بود .

باری ، قضیه مطرح شد در مجلس و اینها به رهنوی پیغامهای زیادی از دربار آمدند که نیکپور از استیضاح خودش بگذرد و بگذرد و اینها نیکپور بهیچوجه چون آدم یکدنده‌ای هم بود ، گذشت نکرد . گفت ، " نه ، این مسئله‌ای نیست که من گذشت بکنم مسائل مملکتی مطرح است و بایستی سوء استفاده‌هایی که ایشان کردند علنی بشود . من اعلام جرم کردم جواب مجلس را بدهند . " خلاصه در مجلس کار را به کمیسیون گذاشتند اینجا موضوع پرسیز علم در کار بود که اعلیحضرت هم سخت از علم تقویت می‌گسرد خیلی سخت و در این قضیه بخصوص استیضاح نیکپور علیرغم میل اعلیحضرت نبود و اعلیحضرت بسیار از این موضوع ناراحت شده بود ولی نیکپور ول کن نبود . قضیه را در مجلس تصمیم گرفتند بگذارند بعد از کمیسیون کشور و کمیسیون کشور هم رئیس آقای جم بود . آقای جم هم رأی را برفع نیکپور داد . خلاصه ، افتتاح شد مسئله . بالاخره گفتند برای اینها که حفظ ظاهر را بکنند یک مدت کوتاهی طول دادند و آقای منتصر را از شهرداری تهران برداشتند و این یک فتحی بود برای نیکپور و یک شکست سیاسی برای

نیکپور . برای اینکه از آن موقع دیگر اعلیحضرت روی اسم نیکپور خط کشیدند و بمروور با یک فاصله کوتاهی نیکپور کنار گذاشته شد . البته وقتی نیکپور را کنار گذاشتند نیکپور تنها نبود . من خاطرم هست یکروزی اتفاقاً " حضور داشتیم که تنقی زاده آمد منزل نیکپور

س - چه چوری کنار گذاشتند؟ پیغام فرستادند؟

ج - بنحوی به او گفتند که شما بهتر است که از اتاق تجارت ، به اندازه کافی ۲۵ سال بودید و جشنهای مفصلی گرفته باشد به افتخار بیست و پنجمین سال ریاست شما در اتاق تجارت و از اتاق تجارت باید کنار بروید . نیکپور هم قبول کرد با خیلی خونسردی جشنهایی گرفتند به افتخار ایشان در تهران و کادوهای دادند و از اتاقهای تجارت بعضی ممالک دیگر هم تلگرافاتی آمد و خیلی با احترامات زیاد ایشان استعفا کردند از اتاق تجارت . تنقی زاده بعداً " یکروزی آمد و به نیکپور گفت ، " میدانید برنامهم چیست ؟ دیگر ما را نمیخواهند و اگر هم ما را بخواهند ما برنامهمان باید سکوت باشد . " درست این جمله اش که یادم است . من اتفاقاً در اتاق بودم گفت ، " سکوت ، سکوت و لا غیر . " بعد هم مانع سناتوری نیکپور شدند یعنی مانع از این شدند که نیکپور دیگر فهمید وضع از چه قرار است و او طلب دیگر نشد گفت ، " این دیگر برای ما فایده ندارد . " او طلب سناتوری نشد و رفت به گوشه ای ولی ارتباطات خودش را داشت و بسیار در انتقاد از شاه بی پروا بود خیلی بی پروا در این مرحله خیلی بی پروا تا موقع فوتش و گاهی اوقات من ناراحت میشدم برای اینکه من به علت شغلی که داشتم از طرفی هم پدر خانم من بود یک خرده خواهش میکردم که کوتاه بیایند مضافاً به اینکه روزهای جمعه عده ی زیادی همیشه در منزل ایشان باز بود و عده ی زیادی روزهای جمعه میآمدند دیدن آنها و ایشان با لای منبر میرفت و انتقادات خودش را میگفت . من یک خرده تو محظور بودم برای اینکه یکی دو دفعه هم بمن یک اشاره ای اعلیحضرت کردند که ، " نیکپور نمیتواند جلوی دهن غشودش

بگیرد؟" ولی خوب او ابائی نداشت برای اینکه درواقع ریگی به کفش نداشت و اهمیتی نمیداد حرف خودش را میگفت از اول هم اخلاق و کاراکترش این بود که حرف خودش را میگفت همیشه اینجا هم حرف خودش را میگفت و ابائی هم نداشت و انتقاد میکرد خیلی شدید، خیلی شدید.

س- کی فوت کردند ایشان؟

ج- متأسفانه باید فرنگیش را به شما بگویم. هزار و نهصد و هشت و هشت، شصت و نه بنظرم شصت و هشت.

س- او آخر هم کارا ملیشان بانک پارس بود دیگر؟

ج- ایشان وقتی از آنجا آمدند، وقتی که برگنارشد، اموال خودش را قسمت کرد کسه بانک پارس بود و کارخانه شیشه بود و یک مقداری مستغلات بین اولادهای خودش قسمت کرد. بنا براین بانک پارس هم دیگر پسرش آقای جهانگیر نیکپور اداره میکرد و بیه و متعلق پیدا کرده بود.

س- آنوقت این جریان بحرین تقریباً "درچه زمانی پیش آمد؟ تقریباً "همزمان یا چندسال بعد از این بود؟

ج- ها نه... نه عزیزانه، خیر، خوب این را که از خیلی اول شروع کردیم نه. بحرین شروع از اواخر شصت و هفت، شصت و هشت بلکه. حالا شاید هم باز من تاریخها را همینطوری که میگویم چون هیچگونه document ای

س- این هست همه جا... (؟)

ج- در جلوی من نیست ولی بهر حال اواخر دهه شصت. خیال میکنم انگلیس ها با ایادی که داشتند با شاه صحبت کرده بودند حالا ممکن است یعنی با شاه صحبت کرده بودند یا ایادی شان صحبت کرده پارتی قسمت اینتلیجنس شان در ایران که هفته ای یکروز شرفیاب میشد عصرها و غمومی

س- حیات دارند هنوز ایشان؟

ج - خوب عوض میشد ، رئیس اینتلیجنس در تهران ، عوض میشد . خوب مثل چهار سال پنج سال ما موریتها .

س - ولی آن شخصی که در آن زمان

ج - نمیدانم کی بود برای اینکه همیشه این اسامی قسمت اینتلیجنس مستور بود کسی

س - میتوانستند؟

ج - بیه اشکال ، توهمانیها جایی هیچ جا هم نمیرفت . خود اعزای سفارت هم خیلی با او

س - جزو کادر سفارت نبود؟

ج - چرا ، جزو کادر سفارت بود ولی اصطلاح خود کادر سفارت این بود که میگفتند The other side of the embassy. The other side of the embassy

یعنی قسمت اینتلیجنس . آنها با اعلیحضرت خیلی تماس داشتند تماسشان هم بلاواسطه بود یعنی بدون حضور رئیس سازمان ایران یا وزیر خارجه یا وزیر دربار یا نخست وزیر یا رئیس ستاد بهیچوجه ، هیچکس نبود از اینها . خودش مستقیماً " و این تماس ، این اواخر که من در کار بودم یعنی این چند سال آخر ، بطور دائم بود یعنی حالا هفته ای یکروز یا دوز یا مرتب یعنی بطور مرتب بود .

س - مال CIA همین قرار داشت ؟

ج - CIA هم داشت . بهر حال حالا با قسمت MI6 یا بنحو دیگری به اعلیحضرت خیال میکنم ، اینها خیال است رکورد هیچ از آن ندیدم . گفته بودند که ما از غلیج فارس خارج میشویم و شما بایستی تکلیف بحرین روشن بشود ما نمیتوانیم استخوان وزخم بگذاریم و همینجوری برویم از غلیج فارس ، ما عجله داریم در یک تاریخ معینی دولت اعلان کرده که از غلیج فارس خارج میشویم و تا قبل از آن شما باید کنار بحرین تمام بکنید . این خلاصه اینها بود حالا استدلالهای دیگری هم کرده بودند

من که حضور نداشتم ولی این البته استنباط منت از این بعدها فهمیدم . اعلیحضرت یگروزی که من شرفیاب بودم برای یک کارهای دیگری، آنوقت قاشم مقام وزارت خارجه بودم وزیر خارجه اغلب در مسافرت بود بنابراین کارها س- چه کسی بود آنوقت ؟

ج- همین آقای اردشیرزاهدی ، موضوع بحرین را پیش کشید . موضوع بحرین را پیش کشید و قدری مامعیت کردیم و من به اعلیحضرت عرض کردم که بسیار بسیار موضوع بفرنجی است برای خاطراتی که ما نمیتوانیم از حقوق خودمان بگذریم ، از آنسور هم اشکالات کار را میدانیم چه هست انگلیس ها دارند خارج میشوند ، حالا انگلیس ها حاضرند اینجا را به ما واگذار کنند؟ بعید میدانم . واگذار نکنند ما چه باید بکنیم ؟ و ما در تمام دوره قاجاریه وضع قاجاریه هیچوقت دولت ایران حاضرند که سرسوزنی به حقوقی که نهضت بحرین دارد خدشای وارد کنند یعنی یک پادداشتی بنویسد یا یک کاری بکنند که از حقوق خودش مرقنظر کرده باشد . از وقتی هم که به اعلیحضرت عرض میکردم ، از وقتی هم که من در وزارت خارجه بودم و متادفا " از کارهای اولیه ام رئیس اداره انگلیس بود ما بهتر ترتیبی که شده بود پادداشتی به سفارت انگلیس مینوشتیم تذکر میدادیم که حقوق خودمان را راجع به بحرین و اینکه بحرین جز " لایتجزای خاک ایران است این جمله دیگر اصلا " دیگر کلیشه شده بود ، بحرین جز " لایتجزای خاک ایران است و نمیشود همین به این مورت کرد . اعلیحضرت بمن گفتند ، که البته دستشان را باز کردند ، " اولاً " بحرین قسمت اعظمشان عرب هستند ، اکثر " زبان عربی حرف میزنند بحرین یگوقت نفت داشت از بین رفته ، مید مروراید هم دیگر جالب نیست . از لحاظ اقتصادی یک باری است روی دوش ما یعنی ما از بودجه مملکت مبالغ زیادی بایستی بگذاریم صرف عمران و آبادی و کارهای دیگری که در بحرین در پیش است بکنیم ، بنابراین این یک باری است بر دوش ما . از لحاظ اجتماعی هم بحرین را من باید بزور نظامی نگه دارم یعنی آنجا همیشه باید یکی دوتا لشکر داشته باشیم و من اهل این نیستم

که بزور حضور لشکرم یک جایی را ضمیمه خاک خودم بکنم ، خاک ایران بکنم ، و این لشکر خوب این سربازها میروند توغیا بان حالا با بالباس سبیل معمولی میروند خوب یکی شب به آنها چاقو میزند ، گازدمیزند ، میکشد اینها همیشه در معرض حمله هستند معنی ندارد بنابراین بحرین یک جایی است که نه از لحاظ اقتصادی بدرد ما میخورد نه از لحاظ استراتژی با داشتن تنگه هرمز در دستان و جزایرمان . نه از لحاظ سیاسی و جزو هست و در سر و خرج هیچ چیز دیگری برای ما ندارد . " خوب ، این استدلال ایشان بود . اما خوب از آن طرف هم مسئله افتخارات یک دولتی مطرح بود برای اینکه افتخارات دولت فقط تنها عبارت از این نیست که مسائل اقتصادی مطرح باشد بلکه خیلی چیزهای دیگری هم مطرح است . من بحفور اعلیحضرت عرض کردم که باید خیلی فکر کرد ، البته اینها همینطوری مرور بود . در خلال این مدت کویته ها ، وزیر خارجه کویت با آقای زاهدی تماس گرفت ، راجع به بحرین معلوم میشود که انگلیس ها کویته ها را تحریر کرده بودند ، و اظهار کردند که ، " قضیه بحرین را ما املا " خودمان حل کنیم ما به انگلیس ها کار نداشته باشیم . " زاهدی هم از این موضوع خیلی خوشحال شد غافل از اینکه کویته هر کاری میکند بدستور انگلیسی است و بدستور انگلیس است . زاهدی برای اینکه اصولا " بگویم یک آدم خیلی ناسیونالیستی است ، خیلی آدم وطن پرستی است و در قسمت بحرین هم درست نظریاتش مخالف نظریات شاه بود یعنی میگفت بحرین را بهر جوری است باید رفت گرفت و نگه داشت . بهر حال ، از این پیشنهاد کویته ها زاهدی خوشحال شد که انگلیس ها املا " تو کار نیستند و بعد هم گفتند که ما یک نماینده میفرستیم تهران باشما صحبت بکنند . این را وزیر خارجه کویت به زاهدی گفته بود در یکی از این جلسات خارج از مملکت . زاهدی که این گزارش را داده بود به اعلیحضرت اعلیحضرت فرموده بودند که ، " خیلی خوب ، ما هم از این طرف افشار را معین میکنیم . " که من آنوقت قائم مقام وزارت خارجه بودم . یکروزی آقای زاهدی بمن تلفن کرد ، " آقا ، آن شخصی آمده الان تو اتاق منست . " بنده یکباره رفتم و یک آدم قدبلندی

را دیدم که از طرف دولت کویت آمده بود و مصیبتی کردیم و اینها معرفی شد و اینها را دیدم .
 من دیدم پرت است این آدم از مرحله اعلا نه وارد مسائل حقوقی است . آمدیم
 پاشین و گفتم برویم اتاق من . رفتیم اتاق قدری صحبت کردیم . گفت ، " من میخواهم
 شما با بحرینی ها مستقیم وارد مذاکره بشوید . " گفتم بله با کمال حسن استقبال این
 کار را میکنم . " بنابراین من مخیثی نمیکشم که البته من خوشحال شدم چون دیدم
 این پرت است با اینکه من هم عقیده ام این بود که کویت چه میگوید این وسط؟ برای
 اینکه یک منتهی هم میخواهد ، چون می شناختمش آن خوب ، سرما بگذارد هم سربحرینی ها
 که من کار را درست کردم لزومی ندارد ، دست ما را بگذارد تو دست هم با بحرینی ها
 خودمان ببینیم چه کار میکنیم . گفتم کاملاً حسن استقبال میکنم . گفت ، " درایران
 نه . " گفتم ، " نه ، درایران هم نه . " گفت ، " به شما خبر میدهم . " بعد از یک
 مدتی خبر داد که ما آماده هستیم .. آنها نوبت گفتند که میخواهید؟ " گفتم ، " ژنو
 محرمانه . " خبر دادند به ما که بحرینی ها ، " ما بسیار خوب میآئیم ژنو و نماینده ما
 هم آقای .. " یک جوانی بود که از فامیل سلطنتی شیخ بود ، اسم کوچکش الان یادم رفته
 ولی خلیفه به او میگفتیم شیخ خلیفه ، نوه عموی بنظر شیخ بحرین بود قوم و خویش
 بود که بعدها هم شد وزیر خارجه اش سالها ، نمیدانم الان هم وزیر خارجه اش باشد
 یا نه ولی آنوقت رئیس اداره اطلاعاتشان بود در بحرین . اطلاعات منظورم اطلاعات
 ساواکی نیست ، اطلاعات و تلویزیون و نمیدانم روزنامه ها و اینطور چیزها ایشان هم
 نماینده میشوند . من وقتی این را دیدم گفتم بسیار خوب ما هم اینجا مدیر کل
 اطلاعاتی ما را میفرستیم با ایشان صحبت کند برای خاطراتی که نه او میتواند از
 خودش اظهار مسئولیت داری بکنند آن یکی اینست که مسخره است . گفتند ، " شما
 چه کسی را میخواهید؟ " گفتم ، " من ولیمهدرا . " که اینها همه از فامیل خلیفه اند
 شیخ خلیفه ، اسم کوچکش الان یادم نیست . فقط من با شیخ خلیفه صحبت میکنم
 پاشین تراگرخواهید البته اینجا هستند ، ما روسای ادارات را میفرستیم اما بجای

نمیرسیم . گفتند ، " بسیار خوب . " آقای زاهدی هم پیشنهاد کرد که مذاکرات در مونترو منزل ایشان بشود . که البته خوب بود از لحاظ security از لحاظ اینکه دیگر روزنامه نویس کسی هم آنجا نیست توان خانه ، خود زاهدی هم به تهران بود . خلاصه ، کویتی ها هم میگفتند ما میآئیم . من برای خاطراینکه کویتی ها را بکلی بیرون بگذارم از جزیان و سفیرمان در کویت او را هم همراه خودم ، تلگراف کردم آمد به تهران ، بردم و برنامه ای که با ایشان گذاشته بودیم صبح با اینها قرار گذاشته بودیم که بیایند آقایان در مونترو مذاکرات بکنیم نه از بخوریم بعد از نهار هم یک ساعت مذاکرات تا آن جلسه تمام بشود . اگر احتیاج شد یک جلسه بعدی . ما وقتی که رفتیم دیدیم که همان شخصی که اول آمده بود کویتی صحبت کرده بود که بیا شید می خواهیم راجع به بحرین صحبت بکنیم یعنی همان شخصی که با آقای زاهدی صحبت کرد و بعد آمد به اتاق من و سفیر کویت در تهران آنها هم توطیاهای که ما میرفتیم پیدایشان شد یعنی توطیاهای که ما از تهران میآدیم معلوم شد اینها هم جز دلیگاسیون هستند که خوب البته آن آدم اولی باید باشد که معرفی بکند . ما رفتیم خوب آنها در زانو پیاده شدند و ما رفتیم به مونترو و به آقای سفیر خودمان گفتم که من شما را برای این آوردم : اولاً وقتی که ولیمهد و اینها میآیند چون عربها را من میشناسم خیلی اهل تکریم هستند و اینکه به آنها احترامات گذاشته باشد شما جلوی راه را با آنها از دم اتومبیل که رسید جلوی راه پله ها از اینها مشایعت میکنید ، وارد میشوند من تو سر را میایستم همگی میرویم و اتاق یک قهوه چای میآورند معرفی میشوند بعد من رو میکنم به شیخ خلیفه و سه نفر بودند و آن کسی که بعد از رئیس دارائی شد و آن کسی که بعد از رئیس غار جاش شد . آن کسی که وزیر دارائی شد اسمش غللی بود امش هم ایرانی بود آقای غللی و آن شخص دیگر که بعد وزیر کار خارجه شان شد من به آنها رو میکنم برویم بالا این دوتا یعنی سفیر کویت و آن واسطه اعلی را تعارف نمیکنم بیایند بالا . بنا بر این شما این ماشین میمانید با اینها صحبت میکنید چای

میخورد قهوه میخورد گردش میکنند، اینها از من تو مذاکراتمان راه نمیدهیم همین کار را هم کردم. بعد از معرفی من بحرینی ها را هدایت کردم به طبقه بالا که آماده کرده بودیم برای مذاکرات و از این آقای نظیر خودمان هم خواهش کردم از آقایان پذیرائی کن تا مایباشیم. ما رفتیم بالا و مذاکرات مفصلی کردیم که البته قبل از اینکه برسم به این مذاکرات یک مسئله مهم دیگری راجع به حل مسئله بحرین بایستی طرح بکنم ولی متأسفانه وقت ما دارد کم میشود برای اینکه من وعدهای دارم و آن مسئله مهم عبارت از این بود که بعد از مدتها فکر وقتی من اعلیحضرت را اینطور مصمم دیدم وقتی اعلیحضرت شبیه همین افکار خودش را بعلل یک محابه مطبوعاتی گفت، "من بزرور نمیخواهم یک جایی را غصب کنم اگر مردم میخواهند خودشان بیایند جلو آنوقت یک چیزی و بزرور نظامی نمیخواهم جایی را بگیرم"، این را در هندوستان این محابه مطبوعاتی را کردند، من بفکر رسیدن به اعلیحضرت عرض کنم که قربان خوب حالا که شما اعلیحضرت این تصمیم را دارید باید بطرز آبرومندی این کار عملی شود، مبادا اسم اعلیحضرت بکروزی لکته دار بشود. باز هم عرض میکنم قاجاریه حاضر به اینکار نشد. گفت، "مثلاً چکار میکنیم؟" گفتم باید فکر کنیم که یک مرجع دیگری، سازمان ملل مثلاً. این فکر همینجوری بنظم آمد. تا من اسم سازمان ملل را گفتم اعلیحضرت اظهار کرد، "خیلی خوب فکری است همین را بچسبیم، همین را بچسبیم و راجع به این مطالعه بکنیم که اصلاً قضیه را بگذاریم بمهده سازمان ملل متحد هر چه آن نظر میدهد و هر چه اوای میدهد. بنده آدم و یک مقداری در این موضوع فکر کردم و از شهر آن آدم طبق قرار قبلی گذاشته بودم با پروفیسور هانری رولسن که از دوستان من بود و وکیل مصدق وکیل ایران بود دلاهی شده بود و از کسانی بود که خیلی به مدق احترام داشت اعلیحضرت هم از او خوش نمیا آمد ولی اینجا دیگر مسئله مملکت بود خوش آمدن و غش نهادن تو کار نبود. وقتی من اسم رولسن را بردم اعلیحضرت حرفی نزد. من با

رولسن قرار گذاشتم و آدم بدیدن رولسن در بروکسل مسئله را برایش عنوان کردم که ما یک راه حقوقی می‌خواهیم ، از مجرای سازمان ملل که اودخالت‌کنند و هر جور تصمیمی هست او بگیرد و بگذاریم بعهده او .

س- من خیال می‌کنم که بقیه صحبت‌هایمان را باید بگذاریم برای یک جلسه دیگری .

مصاحبه با آقای مصطفی الموتی

فرزند محمد حسین الموتی مالک

تحصیلات دانشگاهی در اقتصاد

انتشار روزنامه های داد و صبح امروز

معاون نخست وزیر در کابینه اقبال

نماینده رودبار در مجلس شورای ملی در دوره های ۲۰ تا ۲۴

روایت کننده آقای دکتر مصطفی الموتی

تاریخ ۱۰ مارچ ۱۹۸۳

محل : شهر لندن - انگلستان

مواجهه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۱

س - آقای دکتر الموتی با توجه به سوابق طولانی که شما در کارهای مطبوعاتی و دولتی و پارلمانی داشتید همانجور که صحبت شما گشودن کنش را آغاز فعالیت خودتان و ورود شما به امور سیاست و آن خاطراتی که از نظر شما و از نظر تاریخی مهم تلقی میکنید مطرح بفرمائید بنده هم اگر سئوالی به نظر رسید از شما میپرسم .

ج - خیلی متشکرم که این فرصت بمن داده شد برای اینکه من فکر میکنم این یک کار بسیار مهم و ارزنده است که خوب شما دارید انجام میدید و دانشگاه ها را و ردیک قدم اساسی برای این کار بر میدارند و این خاطرات را ضبط میکنند و نگه میدارد . چون متأسفانه خیلی یادداشتها و مسائلی ما در ایران داشتیم که همه از بین رفته و در دسترس ما نیست تنها چیزی که همراه ما هست فقط خاطره ماهست و اینهم دارد در اینجا ضبط میشود و به درد مملکت ما آئیندهی مملکت ما میخورد . بنده از سال ۱۳۲۱ تا سال ۱۳۵۲ تقریباً " حدود ۳۵ سال در کار سیاست ایران بودم چه بعنوان روزنامه نگار که در تمام مدت این کار اصلی من بوده است و بعداً " هم آن احزاب در ایران تشکیل شد ، عضو حزب ملیون بودم ، عضو حزب ایران نوین بودم و بلا آخره عضو حزب رستاخیز ، مدت سی در زمان مرحوم دکتر اقبال معاون نخست وزیر بودم و بعد هم در ۱۵ سال دوران نمایندگی مجلس مدتی رئیس کمیسیون برنامه ی مجلس بودم و مدت ۵ سال رهبر اکثریت مجلس شورای ملی که از بیش از ۲۲ نماینده تشکیل میشد و بلا آخره در آخرین روزهای رژیم سابق عضو دفتر سیاسی و هیئت اجرائیه حزب رستاخیز و نایب رئیس مجلس ، بنا بر این میخواهم از هر کدام از این ایام یک سی دوتا

خاطره مهمی که دارم که هیچ جا هم تقریباً " منتشر نشده شاید کم و بیش بعضی از آنها انتشار پیدا کرده مطلبی رایا دا و ریشوم . اولین نکته ای که بخاطر من می آید در دوره ی روزنامه نگاری موقع تشکیل جبهه ملی بود و تحمن دکتر مصدق در دربار شاهنشاهی ، من آنوقت چون سردبیر روزنامه ی داد بودم و روزنامه ی داد هم با آقای دکتر مصدق با شاه دروان دکتر مصدق همکاری میکرد ما هم با ایشان در این جریان شرکت داشتیم . آن روز صبح یادم می آید ما رفتیم منزل آقای دکتر مصدق و عده زیادی از مردم هم آمدند و ایشان اعتراض داشتند به انتخابات ایران و ضمن اینکه مردم جمع شدند صحبت کردند ایشان از منزلشان راه افتادند به سمت کاخ مرمر ، جمعیت هم شاید در حدود مثلاً ۱۰۰۰ نفر ، ۲۰۰ نفر بودند پشت سر ایشان حرکت کردند ایشان آمدند تا نزدیک کاخ مرمر از منزل ایشان تا کاخ مرمر شاید در حدود مثلاً ۵۰۰ قدم بیشتر راه نبود ، وقتی ایشان آمدند دربار که رسیدند آقای هژیر وزیر دربار بود ایشان آمد به استقبال آقای دکتر مصدق گفت آقای دکتر مصدق شما چه فرمایشی دارید ؟ و نظرتان چیست ؟ ایشان گفتند که آقای هژیر توفهم بخور به ناموس ما درت که این انتخابات آزاد است و آقای هژیر هم مانده بود که چی بگوید ، بگوید آزاده بگوید آزاد نیست ؟ گفت آقای دکتر مصدق میدانید که من وزیر دربارم در کار انتخابات دخالتی ندارم ولی گفت آقای هژیر شما که میدانید انتخابات آزاد نیست و ما آمدیم که به شخص شاه علیحضرت متوسل بشویم و بخواهیم که در این مملکت یک انتخابات آزادی برگزار بشود . آقای دکتر مصدق با این طرز گفتار و بیان آمد به سمت کاخ مرمر و وارد کاخ شد ، چون وزیر دربار هم همراه ایشان بود طبعاً " کسی مانعت از ورود ایشان نکرد .

س- همراه ایشان کی ها بودند از ؟

ج - در آن شرائط که ایشان وارد شدند در حدود ۲ نفر از میان جمعیت تقریباً " انتخاب شدند که وارد کاخ شدند از آنهایی که من یادم میآید یک آیت اله ای بودینام آیت اله غروی بود ، آقای دکتر شایگان بود ، آقای دکتر فاطمی بود ، مرحوم عمیدی نوری ماکه مدیر روزنامه ای داد بود ، عرض کنم حسین وکی بود ، آقای حاشی زاده بود ، آقای دکتر بقاشی بود تصور میکنم آقای الهیار صالح بود ، آن گروهی که بعداً " اینها شدند هسته ای مرکزی جبهه ملی . و چون جوان تراز همه من بودم و آقای دکتر سعید فاطمی ما دو نفر را هم کرده بودند درابط متحصنین با مردم که اگر کسی میآید متحصنین کار داشت ما با آنها صحبت میکردیم و با مردم هم صحبت میکردیم و رابطه برقرار میکردیم . ما جزو متحصنین نبودیم ولی ما میرفتیم بیرون میآمدیم و مرتب در جریان مذاکرات اینها بودیم ، سه چهار روز اول هم در دربار آقا یان پذیرائی میکردند نا ها روزی در بار میآمد با آقای دکتر مصدق و آقا یان میخوردند و صحبت هائی هم را جـــــع به اوضاع مملکت میشد .

س - کجا میخواستیدند آنها ؟

ج - در دربار یک سالن بزرگی به آنها داده بودند آنجا

س - روی زمین ؟

ج - نه تخت میانداختند تشک انداخته بودند و میخواستیدند . بعد از چند روزی یک روز ، البته ما هم چون چا پخانه در اختیار مـــــان بود چا پخانه ای داد آقای دکتر مصدق یک اعلامیه ای هم دادند که ما بردیم در چا پخانه ای دادا چا کردیم ، حمله به حکومت و رژیم اوضاع ، به رژیم انبته خیـــــر به حکومت بود و طالب آزادی انتخابات بودند . و چون نظرشان تـــــاء مین نشد و هیچ پاسخی به اصطلاح نشنیدند و در هر حال با اعلیحضرت هم ملاقاتی نکردند بعد از چند روز آقای دکتر مصدق اعلام کردند که از امروز اعتصاب غذا خواهیم کرد و مطابق معمول هر روز موقع نا ها را با شام آقای وزیر

دربار میآمدند با آقای دکتر مصدق و آقایان ناها رمی خوردند. آن روز وقتی ایشان آمدند آقای دکتر مصدق نیا مدند گفتند ما از امروز اعتصاب غذا داریم ، گفتند چرا اعتصاب غذا ؟ گفتند برای اینکه شما جلوی انتخابات را نگرفتید و انتخابات به همان سبک ادامه خواهد داشت و ما معترض هستیم ، مدتی هم این وضع بصورت اعتراض ادامه داشت که من همان وقت آقای دکتر مصدق بمن گفتند من رفتم منزل ایشان با خانم ایشان صحبت کردم مقداری دارو احتیاج داشتند دارو برای ایشان گرفتم آوردم و به ایشان دادم و دارو را خوردند دیگر اعتصاب غذا شروع شد ، یکسی دوروز هم این وضع طول کشید بعد ، چون باز خبری نشد بحال اعتراض از دربار آمدند بیرون و از آنجا به اصطلاح این عده شدند پایه گذار جبهه ملی . البته بعد انتخابات انجام شد و تسهیلاتی فراهم شد آقای دکتر مصدق و آقایان در انتخابات شرکت کردند و اتفاقاً " برنده شدند یعنی برنده شدند و وارد مجلس شدند ، وارد مجلس شدند که بعد در آن مجلس شرکت کردند بعد طرح ملی شدن نفت را دادند و بلا آخره ایشان به پیشنهاد آقای جمال امامی نخست وزیر مملکت شد .

س - گفته شده که وجود آقای سرلشکر زاهدی بعنوان رئیس شهربانی خیلی کمک بوده به انتخاب شدن این آقایان جبهه ملی در تهران ؟

ج - البته در آن شرایط خیلی عوامل کمک کردند اما خوب خود آقای دکتر مصدق واقعاً در تهران موقعیت خاصی داشت مردم به او خیلی اعتقاد داشتند و در آن شرایط با این مبارزهای که شروع شده بود و خیلی از عوامل درستگاریها بودند که کمک کردند و ایشان بهر حال انتخاب شد . و همینطور که بعد سپید زاهدی هم در دولت آقای دکتر مصدق بعنوان وزیر ماند . ماهم جزو کسانی بودیم که با ایشان همکاری میکردیم و در موضوع ملی کردن نفت مسائل مختلفی را عنوان میکردیم در خیابان صحبت میکردیم

در مجلس صحبت میکردیم . من هم جزو آنهایی بودم که دم دربار صحبت میکردیم این صحبت ها ادامه داشت . وقتی آقای دکتر مصدق شدند نخست وزیر ما هم جزو کسانی بودیم که بشدت طرفدار ایشان بودیم و خبا وایل حکومت دکتر مصدق واقعا " همه ی ملت از ایشان حمایت میکردند و بهر حال نفت هم که ملی شد یک احساسات عجیبی علیه شرکت های نفتی وجود داشت و ایشان هم در اوج عظمت و قدرت بود . من یاد می آید درهما موقع من دعوت شدم به آمریکا یک دعوت لیدرشیپ بود که یک عده ای از طبقات مختلف از روزنامه نگار رجال سیاسی دعوت میکردند ، من و یکی دیگر از روزنامه نگاران دعوت شدیم به آمریکا آمدیم تصادفا " مصدق شد با موقعی که آقای دکتر مصدق آمدند در زمان ملل متحد و نطقی هم ایراد کردند و در آن شرایط هم واقعا " میدیدم که وضع ایشان در دنیا خیلی با اهمیت تلقی شده بود موقعیت بسیار ممتازی در دنیا داشتند و آن نطق ایشان هم خیلی تواءم با سرو صدا بود . تا اینجا خوب روابط ما با حکومت مصدق بسیار خوب بود و ما برگشتیم به ایران با همان افکار و اندیشه ی حمایت از دکتر مصدق ، بعدا " که به ایران برگشتیم بتدریج ، خب در ایران نمیدانم چه خاصیتی هست کسانی که بهر حال مصدر قدرت میشوند بتدریج از آن افکار و اندیشه ها ثنی که دارند منحرف میشوند . آقای دکتر مصدق هم جزو آنهایی بود که یا بهر حال اطرافیان ایشان یا کسانی موثر در افکار ایشان بودند آن گروه زیادی که با ایشان همکاری داشتند بتدریج از ایشان فاصله میگرفتند . من ، مرحوم عمیدی نوری ما که عضو جبهه ملی بود از جبهه ملی کناره آمد دلیل اصلی آن این بود که در آن شرایط دکتر مصدق وعده ای از دوستانش به نمایندگان مجلس حمله میکردند به روزنامه نگاران حمله میکردند خلاصه حمله به مطبوعات و به مجلس شروع شده بود ، مجلس سنارا منحل کردند . حتی یاد می آید که در میدان بهارستان ایشان یک روز هم آمد گفتش که آنجا مجلس نیست اینجا

مجلس است هرچا که ملت هست مجلس است . آنجا خلاصه اطلاق کلمه‌ی
 زندگارا به مجلس گفت . به اینصورت مخالفین دکترومدق بتدریج
 قوی شدند آیت‌اله کاشانی ، دکتر بقائی ، مکی اینها همه از مـرحوم
 عمیدی نوری و همه از دکترومدق جدا شدند و بتدریج نیروی مخالفی در
 مقابل دکترومدق بوجود آمد . و این وضع بتدریج ادامه پیدا کرد مخالفین
 دکترومدق قوی شدند و تظاهراتی بر علیه ایشان میگردند تا سرانجام
 منجر شد این به قضا یی ۲۸ مرداد . شب ما هم شدید جزو مخالفین بودیم و مدتی
 هم آقای عمیدی نوری که مدیر روزنامه‌ها دیود توقیف کردند یک ماه
 ایشان در زندان بود . بنده هم مخفی بودم مدت یک ماه ولی از مخفی گاه
 مقالاتی مینوشتیم با امضاء . و در تظاهراتی هم که در ۲۸ مرداد
 علیه آن حکومت بود من جزو کسانی بودم که شرکت داشتم و از جمله
 کارهای جالب این بود که وقتی فرمان نخست وزیری سپید زاهدی به
 ایشان داده شده بود هیچ روزنامه‌ای جرائد نمیکرد این فرمان را منتشر
 کند . متن فرمان را در اختیار من قرار گرفت و یک ماحبه‌ای از سپید
 زاهدی ما در روز خیال میکنم ۲۶ یا ۲۷ مرداد صبح این را در روزنامه‌ها
 در صفحه اول متن فرمان را کلیشه کردیم . موقعی بود که اعلیحضرت
 هم از ایران خارج شده بودند نبودند . و یک هو مردم دیدند که فرمان
 نخست وزیری همان فرمانی که سر لشکر زاهدی ماء مورابلاغ آن بود برده
 بود ابلاغ بکند همان در روزنامه منتشر شد . و این کمک کرد به تظاهرات علیه
 دکترومدق و آن رژیم و بهرحال منجر شد به سقوط حکومت دکترومدق و
 روی کار آمدن سپید زاهدی . من در همان روز در وقایع ۲۸ مرداد از جمله
 کسانی بودم که در ادبیورفته بودم با یک گروهی برای گرفتن رادیو
 و رادیو را بهرحال گرفتیم که سپید زاهدی آمد آنجا با یک تانکی آمد که روی
 تانک هم یک چنبره نفری بودند از کسانیکه من خاطرم میآید سپید
 گیلان شاه بود . آمد سپید زاهدی نطقی آنجا در را دیوارا در دوازه ما

حکومت سپهبدزاهدی پایه گرفت ، شب هم حکومت نظامی بود فردا صبح آن روز از جمله روزنامه هائی که منتشرشد فقط روزنامه ی دادبودکه سردبیرش بنده بودم ، و بعدنم آقای عمیدی نوری ما معاون نخست وزیرشد که متاءسفانه رژیم مـلاها ایشان را بهمین اتهام اعدام کردندکه ایشان معاون سپهبدزاهدی بوده است خب بعدسپهبد زاهدی آمده مدرکارشد مدتی سرکاربود ، بنده هم دیگر تقریبا " بعد از آن جریان از حکومت و از روزنامه ی داد جدا شدم ، جدا شدم برای خودم رو زنامه ی دایر کردم بنام صبح امروز ،

س- اجازه بدهید من یکی دوتا سوال راجع به ۲۸ مرداد قبل از اینکه برویم به مرحله ی بعدی ، راجع به قدرت و نفوذ حزب توده در آن چندماه آخر حکومت دکتر مصدق صحبت های صدونقیض زیـــــاد شده به نظر شما واقعا " قدرت و نفوذ توده ای ها در ایران در آن موقع چه مقدار بود ؟ و چه مقدار خطر بود که آنها به اصطلاح غلبه کنند به دکتر مصدق ؟

ج - عرض کنم که توده ای ها خب همیشه در ایران از بعد از شهریور قدرت داشتند ، اوایل سالهای ۲۱ ، ۲۲ ، ۲۳ ، ۲۴ خب اینها خیلی بشدت تظا هر میکردند جوانها و مخالفین هم عده ای عضو بودند عده ای هم سمپا تـــــی بودند اینها هم حمایت میکردند در اواخر حکومت مصدق اینها خیلی قوی شده بودند ولی شخص دکتر مصدق چون واقعا " به حزب توده سمپا تـــــی نداشت و آنها را خطری برای ایران میدانست آنها را زیاد در کارها مداخله نمیداد ، البته گفته میشود که آنها در روزهای آخر به مصدق پیشنهادات همکاری هم کرده بودند ولی مصدق زیرا برانرفت یعنی واقعا " قبول نکرد که با حزب توده همکاری بکند ، و شاید اگر همکاری میکرد وضع جور دیگری میشد ولی بهر حال آنها که همیشه مترصد فرصت بودند از آن فرصت هم میخواستند استفاده بکنند برای سقوط رژیم ، و ما می بینیم که حتی حزب توده با حکومت ملا ها که املا" هیچ نوع با هم نزدیکی فکری

وایدئولوژی ندارند برای سقوط رژیم همکاری میکنند برای اینکه بتوانند جای پای خودشان را محکم بکنند . بنا براین در آن شرایط هم حزب توده حقیقتاً " دست داشت در کار مملکت چنانکه: بعداً "دیدیم شبکه زافسران حزب توده کشف شد که در تمام شئون نظامی مملکت نفوذ داشتند و دخالت داشتند . ولی غیب لابد دکترو مصدق اینطور تشخیص داده بود که با آنها همکاری نکنند . چرا دکترو مصدق واقعاً " افکار و اندیشه های خوبی داشت ولی آدم بسیار مغز نونی نسبت به همه کس و همه چیز بود . به افکار و اندیشه های خودش متکی بود ولی به همه کس سوء ظن داشت . در برخورد های که ما با او داشتیم ما میدیدیم همه چیز را با سوء ظن و تردید نگاه میکند و فکر میکرد که همیشه سیاست های خارجی در کارش دخالت دارند انگلیس و آمریکا و ... اینست که به کسی زیاد اعتماد نمی کرد عده بسیار کمی بودند که تا آخر توانستند با ایشان همکاری بکنند ، یا نزدیکش مثل مکی و بقائی هم به حکم اجبار جدا شدند برای اینکه نسبت به آنها هم حتی سوء ظن داشت .

س - یکی دیگر در مورد اتفاقی در ۲۸ مرداد افتاد مسلم هم نیرو های داخلی در آن سهم داشتند و خوب نیرو های خارجی آمریکا هم یک مقداری ادعاهائی است که مقداری از آن را خودش تاءید کردند که آنها هم در این کار نقش داشتند . به نظر شما این میشود نسبتی قائل شد که چه مقدار واقعاً " نیرو های داخلی موجب انداختن حکومت مصدق شدند چه مقداری قدرت خارجی بود ؟

چ - عرض کنم که البته ما که در جریان کار بودیم هیچ اطلاعی از وقایعی که در خارج اتفاق می افتد آن روز و لست اینها که نمیدانم بـــــــــــــــــــــــــــــــــ شوارتسکوف یک کارهایی کردند اینها را ما که اطلاعش واقعاً " نداشتیم بعداً " نشریاتی منتشر شد و گفتند که اینها هم دخالت داشتند نیروی داخلی در آن شرایط عده ای از روحانیون دخالت داشتند مثل آیت الله بهبهانی آیت الله کاشانی اینها علیه مصدق فعالیت میکردند .

س - علت آن چی بود ؟ علتی که آنها ... ؟

ج - کاشانی که بپهرحال لابد نتوانسته بود با رژیم کارکنند با مردم تماس داشت . مصدق هم آخر سر مقداری بعضی از کسانی که نزدیک شده بودند به دکتر مصدق اینها روشهای به اصطلاح دیکتاتوری پیش گرفته بودند و لابد همشائی که یک خرده ای بقول خودشان جنبه های آزادمنشی داشتند نمیتوانستند با آن رژیم همکاری بکنند . یکی هم در قضیه ای مسئله نفت اینها بهر حال یک عده ای معتقدند که نفت را با یکدیگر جوری حل کرد دیگر علی الابد نمیشد که یک دکانی برای که آدم های ادا مه اش بدهد ، بانک بین الملل پیشنهاد میآورد قبول نمیکرد نمایندگانی بهر حال باید این سازمان را میگرداندند . چون مصدق متکی به فکرو اندیشه ای خودش بود ، از کسانی که با او همکاری میکردند اینها به بازی خلاصه نمیکرفت . این بود که بپتدریج اینها میدانیدند که افکار و نظرشان در حکومت در رژیم مورد قبول نیست از او بتدریج جدا میشدند . و امکان دارد که سیاست خارجی .. بپمیدانیده همیشه سیاست های خارجی در کشور های بهر حال مشرق زمین یک نفوذ و قدرت دارند و به طرق مختلف هم عمل میکنند و البته سرنا تیه های مختلف هم در نظر میگیرند برای اینکه یک رژیمی عضو شود کی بیايد کی نیاید . شاید در شرایط با اقدامات سیاسی هم که شده بود سیاست خارجی هم مداخلاتی در این کار داشت ، ولی واقعا " ما ها که اصلا " در جریان نبودیم ما روی علیه حکومت و واقعا " از آن روش دیکتاتوری که بوجود آمده بود ، میدانید در حدود عده زیادی از روزنامه نگاران در مجلس متحمن شده بودند از اقدامات حکومت نظامی حکومت نظامی در زمان دکتر مصدق برقرار شده بود و حکومت نظامی بود که ما را میخواست بگیرد و ما فرار میکردیم . بنابراین از دکتر مصدق توقع این نبود در دولت او که اینهمه علیه حکومت نظامی صحبت کرده بود حکومت نظامی برقرار بشود این چیزها موجب مخالفت شده بود که دکتر مصدق بهر حال مخالفین پیدا کرد .

س - شما زمره ای این به اصطلاح برانداختن حکومت دکتر مصدق را قبل از اینکه مردم بشنوند شما اطلاع داشتید یا در....؟

ج - ما بهر حال تلاش ما میگردیدیم فعالیت ما را میگردیم مقالاتمان را مینوشتیم نطق هایمان میگردیم حرفهایمان را میزدیم بهر حال چون مخالف بودیم دلما میخواست رژیم سقوط بکند یعنی آن حکومت و بهر حال آن وضع پیش آمد . و با از نکات جالب این بود که من در دادگاه نظامی هم که دکتر مصدق را محاکمه میکردند رفتم و آنجا هم شرکت کردم . یک جلسه رفتم که سر لشکر آزموده رئیس دادگاه بود و مصدق را آورده بودند و محاکمه میکردند البته در دادگاه هم انصافاً "روحیه اش خبیلی قوی بود و قریص و ایستاده بود حرفهایش را میزد یک جلسه که من در دادگاه دیدمش .

س - چه مقدار از دفاعیاتش در روزنامه منعکس شد ؟

ج - خیلی کم البته در آن شرایط دیگر منتشر نمیگردند خیلی کم .

س - یک مقداری چاپ شده بود ولی

ج - نه خیلی کم ، خیلی کم و مصدق در تمام مدافعاتش هم واقعاً "نسبت به قانون اساسی و رژیم سلطنت اظهار وفاداری میکرد . هیچوقت هم در هیچ شرایطی من ندیدم دکتر مصدق نسبت به قانون اساسی و رژیم سلطنت نظیر مخالفی داشته باشد همیشه واقعاً " . منتها میگفت شاه باید سلطنت بکند نه حکومت ، همیشه حرفش این بود و وقتی هم که خودش نخست وزیر بود و اختلاف سرفرماندهی کل قوا داشت اعتقادش این بود که شاه باید سلطنت بکند حکومت نکند این جزو اعتقادش بود . بعد رسیدیم به اینجا که بعد از اینکه آقای دکتر مصدق خبر زندانی شدنش شد و داستان هم ، ما اتفاقاً " خبر دکتر مصدق هم میدانید مخفی شد بعد از ۲۸ مرداد .

س - بعله .

ج - رفته بود در منزل دکتر معظمی مخفی شده بود که بعد خبر دستگیری او را برای

ما آوردند من در روزنا مه دادهما نوقت نوشتم کسه درخانی دکتري معظمی ريختند واورا گرفتندش^۱ فلان کردند . بهرحال آن ما جـرا گذشت بعدکه ما حکومت سپهبدی زاهدی صدرکار شد خب من اصولاً با یک حکومت نظامی در آن شرایط خب نمیتوانستیم همکاری بکنیم بهرحال از روزنا مه دادجدا شدم روزنا مه صبح امروز را خودم داش کردم . داش کردم و بعد مسئله نفت که پیش آمد زمانی که دکتر امینی لایحه نفت را به مجلس آورده بود بعنوان وزیر دارائی حکومت سپهبد زاهدی من جزو کسانی بودم که با آن لایحه موافق نبودم و در روزنا مه صبح امروز مخالفتهاش کردیم که بهر حال منجر شده توقیف روزنا مه صبح امروز در زمان حکومت سپهبد زاهدی به همین جهت ما مدتی در زمان سپهبد زاهدی هم دیگر از کار روزنا مه نگاری رها شده بودیم و رفته بودیم دنبال فعالیت تجاری ، اقتصادی و مالی این وضع ادامه پیدا کرد مدتی من نبودم در کار فعالیت های سیاسی تا موقع تشکیل حزب ملیون که مرحوم دکتر اقبال عرض کنم که آن حزب را تشکیل میداد . من شما "به دکتراقبال بعنوان رئیس دانشگاه و استاد دانشگاه و یک مرد پاک اعتقاد داشتم ایشان وقتی تصمیم گرفت که حزب ملیون را تشکیل بدهد از من هم دعوت کرد که من بروم همکاری بکنم بنده هم قبول کردم و رفتم در حزب ملیون عضو شدم . و بعد از چند سال تعطیل دومرتبه روزنا مه صبح امروز را منتشر کردم منتهی این بار بعنوان وابسته به حزب ملیون ، یعنی حزب ملیون یک روزنا مه ی ارگان داشت که اسم آن روزنا مه ی ملیون بود و چند روزنا مه ی وابسته که یکی از آنها روزنا مه صبح امروز متعلق بمن بود . م شروع کردیم به همکاری با آقای دکتراقبال

س- کی ها بودید کسانی که به اصطلاح میشود گفت که سر دسته های حزب ملیون ؟

ج - والله آنجا آقای دکترا کسی بود که دبیر کل حزب بود آقای دکترا اما می بود که بعداً " دبیر کل حزب شد و تمام اعضای کابینه ، کابینه ی دکتراقبال همه عضو حزب شده بودند وعده زیادی هم که بعد بعنوان نماینده ی مجلس انتخاب

شدند .

س- حزب در زمانی که ایشان نخست وزیر بودند تشکیل شد ؟

ج - تشکیل شد بلکه در زمان نخست وزیری . در زمان نخست وزیری آقای دکتر اقبال دوتا حزب تشکیل شد که البته این احزاب با مشاوری شخصی شاه تشکیل شده بودند و حزب . ولی من معتقدم که اعلیحضرت به مناسبت مسافرتها ای که بخارج میکردند و مطالعات که اینقدر به کیس های مختلف داشتند معتقد بودند که بهر حال باید در ایران احزابی بوجود بیاید که بتوانند فعالیت های سیاسی داشته باشد . این زمینه فکری ایشان را از نظر وجود احزاب فراهم کرده بود . ولی باید این حقیقت را هم قبول کرد که این احزاب آنطوریکه باید و شاید آزادی کامل نداشتند یعنی بهر حال جدا از رژیم که نبودند ولی مداخلاتی هم از طرف رژیم در کار این احزاب میشد خیلی شدید .

س- حتی حزب ملیون ؟

ج - حتی حزب ملیون . بهمین دلیل غب متاء سفا نه آنطور که باید و شاید این احزاب پرو پایی نگرفت . حالا من نمونه آن را عرض میکنم ، حزب ملیون وقتی تشکیل شد رهبر حزب ملیون آقای دکتر اقبال بودند و مقابل آن حزب مخالف حزب مردم بود که رهبر آن آقای امیر اسداله علم بود . مرحوم اقبال و مرحوم علم هر دو از نزدیکان شاه بودند و همه میدانند که خیلی به شاه وفادار بودند نسبت به شاه فداکار بودند و طبیعتاً این دوتا حزب هم متمایل به سلطنت بودند ، مدافع سلطنت بودند و عناصر طرفدار سلطنت هم در هر دو حزب عضویت داشتند . منتها سی حزب ملیون چون حزب بهر حال دولتی بود و بهر صورت میتواندست بمردم کار بدهد بخصوص در شهرستانها بیشتر مردم فکر میکردند در حزب دولتی باشند تا در حزب اقلیت و حزب مخالف ، بمناسبت کارشان روابط شان با استاندار با مقامات دولتی بیشتر دلشان میخواست در حزب دولتی باشند یا حزب اکثریت . ما شروع

کردیم به فعالیت . از جمله حالگفتید که آقای جم از جمله کسانی که عضو کمیته‌ی مرکزی حزب ملیون بود آقای جم پدر همین سنا تورجم بود .

س - عجب .

ج - بله .

س - پدر این سپید جم ؟

ج - سپید جم بود که سنا تور شده بود . بیخشد من گفتم سنا تور جم اشتباه کردم . ارتشبد جم پدرش بود که نخست وزیر دوران رضا شاه بود او هم عضو کمیته‌ی مرکزی بود که اتفاقاً " برای تاء سیس حزب به کرمان ایشان آقای دکتر کاسمی و بنده رفتیم . و رفتیم شعبه‌ی حزب ملیون رادر کرمان تشکیل دادیم . چون ایشان مدتی استاندار کرمان بود و خیلی هم در کرمان نفوذ داشت . و این قبیل آدمها هم آمده بودند در حزب اکثر سنا تور هلالا و مقامات دولتی و خیلی از متنفذین تهران و شهرستانها در حزب اکثریت

س - شخصی مثل ایشان چرا آمده بود او که نخست وزیر بود وزیر دربار دیگر دوباره

ج - آنها چون علاقه‌ی شخص شاه را به حزب میدیدند فکر میکردند که شاید برونند از این طریق یک کاری بکنند که پایه‌ها را رژیم محکم بشود . از اینجهت اینها میآمدند در حزب شرکت میکردند . و واقعاً " این پیر مرد فعال هم بود چون در آن سن و سال آدم بیاید در مثلاً " شعبه حزب در کرمان ایشان آمد افتتاح کرد نطق کرد از خاطرات خودش با رضا شاه و گذشته‌ها و سابقه اش در کرمان صحبت میکرد و چون مورد احترام متنفذین کرمان هم بود همه احترام ایشان در حزب آمدند .

س - آقای علاء ایشان شرکت نکردند ؟

ج - آقای علاء نه او اصلاً وارد این فعالیت ها نشد . بعد مطلب مهمی که من از حزب ملیون خاطره دارم و خاطره‌ی عجیبی است داستان

برکناری یا استعفای آقای دکتر کاسمی دبیرکل حزب بود این خیلی عجیب بود. روی همین علاقه‌ای که شخص‌علی حضرت به محکم شدن پایه‌های احزاب داشتند در ایران و این دوتا حزب هم بودند. البته حزب دیگری هم بود حزب کوچولوئی مثل پان ایرانیست‌ها هم بودند فعالیت داشتند ولی فعالیت آنها محدود بود آنها در این مسیر نبودند آنها برای خودشان یک گروهی بودند دوره‌م بودند فعالیتی هم میکردند از گذشته.

س - حزب ایران اینها که دیگر املا....

ج - آنها املا" دیگر فعالیت علنی نداشتند. جبهه ملی، حزب ایران حزب توده اینها فعالیت علنی نداشتند اینها احزابی بودند که دستگاه مورد علاقه‌ی دستگاه.....

در آن شرایط دوتا حزب فعال این دوتا حزب بودند که اینها خودشان را آماده میکردند برای انتخابات بعدی که هر دو حزب دسته‌هایی داشته باشند. البته در همان شرایط هم هر دو حزب در مجلس فراکسیون‌هایی داشتند منتها پایه‌های فراکسیونی خیلی قوی در مجلس نبود. همه خودشان را همه خودشان را آماده میکردند برای انتخابات بعدی، از جمله مطلبی که مطرح شده بود این بود که حالا که وضع اینطور شده پس لیبرال‌های دو حزب رؤسای دو حزب مثل آمریکا مثل همه جا اینها شروع کنند یک فعالیت‌های انتخاباتی سراسری مملکت، به اینصورت بروند حرکت دورایران.

آقای دکتر اقبال هم بعنوان رئیس حزب ملیون تصمیم گرفت به دورایران برود، بنده هم با ایشان بودم و یک چند نفر دیگر هم همراه ایشان بودند از وزرای دولتی کسی نبود. من چون معاون نخست وزیر بودم ضمناً هم شوی حزب فعالیت داشتم با ایشان در این سفر شرکت داشتم که با یک طیاره دورایران رفتیم در ظرف هفت هشت روز به تمام مراکز استانها مشهود رفتیم به همه جا رفتیم. خب نطق‌هاشی ایشان میکردند در این مراکز،

مراکز استانها ، آقای علم هم در تهران بودند بیابا به دولت حمله میکردند و نخست وزیر جواب ایشان را میداد و هر دو نطق ها از رأی دیتوران پخش میشد نطق آقای دکتر اقبال بعنوان رئیس حزب ملیون و نطق آقای علم بعنوان رئیس حزب مردم ، آنها از دولت ایراداتی میگرفتند که دولت که در اینجا نطقه ضعف دارد اینکار بد کرده آن کار فلان کرده .

س- چه نوع ایراداتی بود ؟

ج- مثلا " دولت بودجه اش را بد مصرف کرده نمیدانم در کار اجتماعی توفیق نداشته در کار جلب مردم توفیق نداشته دولت هم توضیح میداد که ----- اینکارها را کردم در کار صنعت این اولین دولتی بودم که آمدم هفتصد میلیون تومان اختصاص دادم بکار توسعه صنعت ، توسعه کشاورزی این مقدار راه سازی کردم این مقدار ترلائی کردم . دولت کارهای خودش را میگفت مخالفین هم ایراد میگرفتند بکارهای دولت که اگر اینکار را میکردید بهتر بود یا آن کار میکردید بهتر بود .

س- به نظر شما نوع بحث طوری بود که واقعا " توده های مردم به بحث علاقمند باشند یا چیزی بود که فقط در یک گروه محدودی مطرح بود ؟

ج- بهر حال یک مقدار با زندگی توده های مردم که سروکار داشت ، همیــــن مثلا " فرض کنید ، مثلا " نطقی که آقای دکتر اقبال میکرد و بیشترش تکیسه داشت به آن هفتصد میلیون تومان که بکار صنعت ، چون اولین باری بود که آمدند صنعتگران را دعوت کردند و گفتند یک سرمایه ای شما بگذارید دولت هم میآید کمک میکند وام صنعتی با بهره ای ارزان میداند خوب اینها را در زندگی مردم ، کارگرها کشاورزها اش داشت آن وام کشاورزیشان مخصوصا " در زندگی کشاورزها اش داشت ، ولی خوب تا چه حدود مردم اینها را باور داشتند یا نه ؟ اینها را دیگر مسئله ایست که باید از طریق دیگر روی آن -

استدلال کرد و بحث کرد . ما وقتی با آقای دکتر اقبال دورا ایران میگشتیم البته آقای دکتر کاسمی که وزیر مشاور بود و نزدیکترین دوست آقای دکتر

اقبال بود و دبیر کل حزب در تهران جلسات حزب را اداره میکرد و او هم به دنبال نطق های نخست وزیر در تهران نطق میکرد و حملاتی شدید به حزب مردم مخصوصاً به رهبر حزب مردم ...

س - عجب .

ج - بله . چون یادم می آید که آقای علم رفته بود در کوره پزخانه نطقی کرده بوده و خلاصه حزب مردم را حزب طرفدار رنجبران معرفی کرده بود . آقای دکتر کاسمی هم نطقی ایراد کرده بود در حزب ملیون و اسمی تمام سران حزب مردم را که اکثراً از شروتمندان فئودالها بودند منتشر کرده بود که این حزبی که آقای علم معتقدند حزب رنجبران هستند اینها هستند سران آن ، این فئودال است آن سرمایه دار است ، آن مقاطع را راست این چنین است با اسم بارسم اینها اسم سی چهل نفر از اینها را منتشر کرده بودند . دامنه ی اختلاف بیسن دو حزب گفت و شنود بین دوتا حزب خیلی بالا گرفته بود . در چنین شرایطی ما با آقای دکتر اقبال از این شهر به آن شهر میرفتیم برای ایراد نطق ، ما وقتی وارد سنندج شده بودیم درستندج من دیدم آقای دکتر اقبال خیلی عصبانی تا راحت ، اصلاً فکر نمی کردم با این همه ما فکر میکردیم توفیق زیادی در انتخابات خواهیم داشت و انتخابات برنده هستیم و حتماً ایشان برای چهار سال آ بنده هم نخست وزیر خواهند بود اگر ما انتخابات را ببریم چون واقعاً " به عرض قاطع هم میبردیم انتخابات را . من دیدم ایشان خیلی نگران و مضطرب است علت را جوابا دادم یک تلگرافی بمن نشان داد ، من وقتی تلگراف را خواندم حقیقتاً " بکه خوردم دیدم تلگرافی است از آقای سر لشکر نصیری فرمانده گارد که در نوشهر

ا علیحضرت هم در نوشهر بودند که به آقای دکتر اقبال مخابره کردند که : سیحضرت

همایونی فرمودند که آقای دکتر کاسمی را از کا بینه اخراج کنید ، ایشان بمن گفتند که ، من گفتم این تلگراف چیست ؟ گفتند که این تلگرافی است که ا علیحضرت کردند

من نمیدانم که آقای دکتر کاسمی در تهران چه کار کرده که مستوجب چنین مجازاتی است . ایشان یک تلگرافی حضورا علیحضرت کردند که من که از تهران دور هستم از جریان اطلاع ندارم اجازه بدهید که این دور انتخابات تمام بشود من برگردم به تهران و این موضوع را حضورتان عرض بکنم چه بکنیم . تلگراف بعدی آمد با زاری ایشان که ایشان فرمودند همانطور که من گفتم فوراً " ایشان را از کابینه اخراج کنید . خوب آقای دکتر کاسمی ما تماس گرفتیم ، حالا دبیرکل حزب ، حزب در اوج قـــدردت سرتراست انتخابات مردم را مجهز کردیم نخست وزیر دور ایران دارد میگردد تبلیغ میکند برای تقویت حزب و اساس حـــزب در یک چنین شرایطی دبیرکل حزب اگر به این صورت اخراج بشود خیلی وحشتناک است . بهر حال بـــا آقای دکتر کاسمی صحبت کردیم که آقای نخست وزیر عقیده شان اینست که شما استعفا بدهید البته ایشان هم مقاومت میکرد و استعفا کرد . بعد تلگراف بعدی از اعلیحضرت هایونی آمد که من گفته بودم ایشان را از کابینه اخراج کنید استعفا معنی ندارد و بلافاصله در رادیو تهران خبر منتشر شد خبر بعدی این بود که آقای دکتر کاسمی از کابینه اخراج شدند به این صورت خوب این تقریباً " دیگر حزب ملیون را از همانجا می شود گفت که داغون کرد چون یک چنین خبری در اوج آن فعالیت خیلی وحشتناک بود . بهر حال زمان گذشت بعد از چند روز

س- خوب این معلوم شد که گناه او چه بود همان مسئله انتشار حملـــه‌ی به ...

ج- همین نطق ها بود ، نطق ها بود و از طرفی آقای علم و دار و دسند ایشان که اطراف اعلیحضرت بودند از دکتر کاسمی سعایت کرده بودند و بهر حال ما سرانجام هم آن اصل قضیه را متوجه نشدیم حتی خود آقای دکتر اقبسال هم بقول معروف متوجه نشد که اساس و ریشه‌ی این کار چیست ایشان فقط بعداً " که ما با هم صحبت میکردیم همیشه میگفتش که ایشان با آن نطقهای بی‌سک

مقدار پایه های حزب را متزلزل کرد . چون دکترکاسمی یک اعتقاداتی
 که داشت بیان میکرد صریح قاطع تند حرفش را میزد ، بعداً " که برگشتیم
 آمدیم بهر صورت آقای دکترکاسمی از دبیرکلی حزب هم کنارت رفت و آقای
 دکتر احمدامی جای ایشان آمد و انتخابات انجام شد . انتخابات کسه
 انجام شد در آن انتخابات من تصور میکنم حزب ملیون در حدود شایصدت
 نماینده اش انتخاب شده بود حزب مردم هم این سی چهل نفر وکیل انتخاب
 شده بود مقدار انتخابات در جریان بود ، آقای دکتر اقبال هنوز
 نخست وزیر نبود . نخست وزیر بود بنده هم که چون باید وکیل میشدم از معاونت
 نخست وزیر استعفا کرده بودم از رودبار الموت انتخاب شدم . جـــــزو
 آن عده ، ما هر روز در حزب جلسه داشتیم کسه برای آینده ی فراکسیون
 پارلمانی در مجلس چه میکنیم ؟ چه طرحی بریزیم ؟ چه میکنیم ؟ آن وقت
 شاهنشاه ماهی یک مرتبه مصاحبه مطبوعاتی داشتند من بعنوان روزنامه نگار
 چون دیگر معاون نخست وزیر نبودم در آن جلسه مصاحبه مطبوعاتی شرکت کردم .
 چون انتخابات هم برگزار شده بود خیلی از روزنامه نگارها هم کاندیدهای
 انتخاب بودند و انتخاب نشده بودند اینها طبیعتاً " از چشم دولت میدیدند از
 چشم نخست وزیر میدیدند ، صف بندی کردند علیه نخست وزیر آن جلسه
 مصاحبه مطبوعاتی تقریباً " حمله ی اکثر روزنامه نگارها متوجه شخص دکتر
 اقبال و حزب ملیون بود شدت حمله کردند تشاکسی که در آن جلسه
 مصاحبه مطبوعاتی پا شد دفاع کرد از دولت و آقای دکتر اقبال من جـــــو
 و شایسته تشاکسی هم که از آنها وکیل شده بودند من بودم بقیه هم نشده بودند
 س- یعنی محیط این چنان آزاد بود آن زمان که خبرنگاران میتوانستند ؟
 ج- بعلمه دیگر اعلیحضرت های یونی دعوت کرده بودند مصاحبه مطبوعاتی
 بود همه دیگری باشند شدت به دولت حمله کردند بنده نخست وزیر و بعد هم
 اعلیحضرت گفتند که من فکر نمیکنم انتخابات به این صورتی که مخالفین

ميگويند بآشد انتخابات بهرحال انجام شده واينقدر هم عدم رضايت ——— نيست ، چون من گفتم كه بهرحال بايد حقيقت را قبول كرد چون من در انتخابات توفيق پيدا كردم معتقدم انتخابات خوب انجام شده واكثر " همكارهاي ما چون انتخاب نشدند ... ايشان گفتند بيله قضاوتها همش روى مسائل خصوصى هست بهمين دليل من نميتوانم بايدىك بررسى بيشترى راجع به اينكار بكنيم . ما بعد از مصاحبه كه آمديم بيرون بنده رفتم پيش آقاى دكتور اقبال متوجه شدم كه بهرحال صحبتى هم با ايشان شده است كه ايشان از نخست وزيرى استعفا كنند . ايشان من و آقاى دكتور كاسى آقاى دكتور امامى را ماء مور كردند كه متن استعفا نامه ي ايشان را بنويسيم ، ما هم رفتيم منزل آقاى دكتور كاسى ...

س - نگفتند به چه ترتيب بنويسيد ؟

چ - چرا گفتند كه متن استعفا نامه را اينجور بنويسيد كه من چون از كار خسته شدم فلان شدم اينها من از اين سمت استعفا ميدهم . حتى ايشان بماغفتند كه حضورا عليحضرت كه بودم ايشان فرمودند كه بهرحال چون اين انتخابات انجام شده عده زيادى هم ناراضى شدند من با اينكه از شما و از دولت شما خيلى راضى هستم ولي مطلحت است كه دولت شما كنار برود چون بهرحال ممكن است كه ادا مەي اينكار لطمه اى به اساس سلطنت بزند بهتر است كه شما كنار برويد ولي خب من وقتى باشم و سلطنت باشد شما هميشه ميتوانيد مصدر كار باشيد حالا اينكار نشد يك كار ديگر . بنا بر اين اين مطلحت اقتفا ميكند كه شما استعفا كنيد گفتم كه خب البته تسليم بود و آمدم بماغفت ماهم متن استعفا نامه را نوشتم . مختصر چون از كار خسته شدم فلان هست اجازة بفرمائيد كه كابينه مستعفى بشود جلسه هيئت دولت هم تشكيل دادند و در روز بعدش خيال ميكند كه اين مصاحبه پنجشنبه بود استعفا نامه را ما جمعه نوشتم و شنبه صبح ايشان جلسه هيئت وزيران را تشكيل داد و شنبه عصرش هـــــــــــــــــم استعفا نامه را حضورا عليحضرت دادند كابينه استعفا كرد . اما مطلبـــــــــــــــــى

که اینجا مانده بود مطلب انتخاب نمایندگان بود ، نمایندگان از دو حزب
انتخاب شده بودند خب ، افکر میکردیم که خب دولت استعفا کرده آقای شریف
اما می هم شدنخت وزیر ، آقای شریف اما می هم وزیر کابینه آقای دکتتر
اقبال ولی عضو حزب نبود در کابینه عضویت داشت ولی عضو حزب نبود ایشان
هم شدنخت وزیر ، ایشان زیاد با احزاب نظر موافقی نداشت .

س- این انتخاب طبیعفی بود یا شما از انتخاب آقای شریف اما می تعجب
کردید بعنوان جانشین دکتتر اقبال ؟

ج- البته برای ما غیر منتظره بود ، وهم استعفا ی آقای دکتتر اقبال غیر
منتظره بود .

س- یعنی زمینه ای نبود که ...

ج- نه ما حتی فکر میکردیم که این انتخابات برگزار بشود آقای ، تراقبال
برای چهار سال دیگر هم خواهد ماند ، خود ایشان اینطور فکر میکرد . ولسی
انتخابات طوری شده بود که دیگر اصلاً " یک جوری محیط را فراهم کرده بودند
که دیگر خب خود اعلیحضرت گزارشائی به ایشان رسیده بود اینها البته
خود آقای دکتتر اقبال بمن گفتند که بعداً " که بعد که من حضوراً اعلیحضرت
رسیدم حالا نجا را میرسیم گفتند حیف شد که این انتخابات را بهم زدیم
بعد آن انتخابات هم بهم خورد حالا اینجا دارم میرسیم به این انتخابات .
دو سه روزاً استعفا ی آقای دکتتر اقبال گذشته بود ایشان در منزلشان یک
منزل کوچکی داشت پهلوی دانشگاه اجاره ای آنجا زندگی میکرد من دو سه
روز بعداً استعفا ی ایشان رفتم منزل ایشان حضورشان که بودم نشستیم
صحبت میکردیم اتفاقاً " از بریا وتلفن زنگ زد خواستند با آقای دکتتر اقبال
صحبت بکنند معلوم شد که اعلیحضرت همایونی میخواهند با آقای دکتتر اقبال
صحبت بکنند ضمن اظهار ملاطفت تفقد اینها مطلبی را به ایشان گفتند که
ایشان اتفاقاً " آنجا گفتند که فلان کس اینجا هست فلان کس الان ماء مسور
میکنم برو داینکارا انجام بدهد من تعجب کردم مطلب چیست ، ایشان بعد
بمن گفتند که اعلیحضرت نظرشان اینست که وکلا اینها که انتخاب شدند اینها

استعفا کنند و شما بروید به حزب و به آقای دکتر امامی صحبت بکنید و آقای دکتر کامی هردو شان که این آقایان را دعوت بکنند و بگویند که استعفا ایشان را بنویسند . ما آمدم به حزب دعوت کردیم آن منتخبین که در حدود صد نفر بودند یک جلسه ای در حزب تشکیل دادیم و گفتیم که بهر حال چون این انتخابات رویش عدم رضا بتزیا دشته فعالیت شدید شده و اعلیحضرت معتقدند که این انتخابات ، این مجلس مجلس پر پا بگیری نیست بهتر است که ما استعفا کنیم ما خودمان استعفا کردیم بهر حال همه آنها استعفا ایشان را نوشتند غیر از یکی دونفر .

س - یک نفر گویا از اصفهان بوده ؟

ج - یکی اصفهان بود آن آقای (؟) کارگرا بود آن استعفا نکرد و بقیه استعفا کردیم چند نفری هم که نبودند اصلاً " نرسیده بودند توی راه بودند یا انتخاب نشده بودند .

س - احمد قریشی گویا با وجود اینکه سن او اقتضا نمیکرده انتخاب شده بود از خاف .

ج - احمد قریشی نبود نه برادرش بود علی قریشی بود ، و حال آنکه ما بکار اعتبار نامه ها نرسیده بودیم و استعفا کردیم و من استعفا نامه ها را گرفتم توی یک پاکتی گذاشتم بردم منزل آقای دکتر آقبال ایشان هم فرستادند برای اعلیحضرت همایونی ، بعد ظهر در ادیو اعلام شد که

س - ایشان نخست وزیر بود هنوز ؟

ج - نه کنار منزل بود رئیس حزب بود . رهبر حزب بود . البته بعداً " مطلع شدم که این تکلیف به آقای علم هم شده آقای علم هم به وکلای حزب مردم گفته ولی یکی از وکلای حزب مردم بمن میگفتش که دیگراصلاً " آقای علم دیگر احتیاج به تشکیل جلسه ندیدند خودشان گفتند در ادیو اعلام کنید در ادیو هم اعلام کردند من اینطور شنیدم حالاً واقعیت چسبی

بوده من ديگران را نيميدانم اينطور بود ، در هر حال وکلای آن دوره هم ———
 مستعفی شدند يعنى انتخابات دوره ی بيستم ، انتخابات تابستانى ———
 به اينصورت از بين رفت ، از بين رفت بعداى شريف اما مى که آ ———
 نخست وزير شد بعدا زمدتى تصميم گرفت که انتخابات را انجام بدهد ،
 وقتى خواست انتخابات را انجام بدهد خب ما آقاى دکتر اقبال هم هنوز
 رهبر حزب مليون بود آقاى علم هم رهبر حزب مردم بود باز هم قرارداد
 دوتا حزب در انتخابات شرکت بکنند با هم مبارزه بکنند و دولت هم
 دولت غير حزبى است نظارت بکنند که انتخابات خوب انجام بشود ،
 البته در انتخابات خيلى تلاش شد خيلى فعاليت شد که بنده هم انتخاب شدم
 خود آقاى دکتر اقبال هم ازدواج انتخاب شد هم از مشهد هم از کاشمر که
 بعدا زکاشمر استعفا کرد از مشهد آمد به مجلس ، آمد به مجلس البته آقاى
 الهيار صالح هم از جبهه ملى انتخاب شده بود از کاشان ، کاشان شما ،
 آنوقت يک عده ديگر هم که سمپا تيزان بودند مثل اين مقدم مراغه اى و اينها
 سمپا تيزان جبهه ملى اينها آمدند توى مجلس .

س - اينها چه جور سردر آوردند آنجا ؟ يعنى چه جور شد که

ج - يعنى آقاى شريف اما مى چون نظارت ميكرد ..

س - با اين حساب که اينها ديگر جايى نبودند دومرتبه پيدا شان شد ؟

ج - خب ديگر انتخابات اين آقاى شريف اما مى چون عضو حزب نبود و واقعا "
 هم آزاد گذاشته بود خوب در کاشان هم طبيعى بود که الهيار صالح و وكيل
 ميشد و نسبت به الهيار صالح هم دستگاه خيلى مخالف نبود ، حالا مثلاً "به
 بعضى ها ، مقدم مراغه اى هم تا آنوقت زياد فعاليت سياسى آن شکل ———
 نداشت در آن مجلس بود که يک مقدار فعاليتش علنى شد اينها ، بعد که
 مجلس بيستم به اينصورت تشکيل شد و اعتبار نامه ها تصويب شد ، موقعى که
 اعتبار نامه آقاى دکتر اقبال مطرح بود يک دسته بندي در داخل مجلس شده

بود که با اعتبار نامی دکتر اقبال مخالفت نکنند. ما اول فکر میکردیم که آن گروه چیه ملی آنها مخالفت خواهند کرد که با آنها مذاکراتی کردیم گفتیم بهر حال ما یک دستهای هستیم اینجا مبارزه میکنیم آنها مخالفت نکردند. بعد موقعی که گزارش اعتبار نامی ایشان من بعنوان مخبر کمیسیون پشت تریبون میخواندم آقای سرلشکرهما یونسی مخالفت کرد که غیب ما بشدت مجلس متشنج شد وکلای حزب ملیون قیام کردند تظاهر فلان که رئیس مجلس آقای جمال اخی اعلام کرده نه ایشان مخالفتش را بموقع نکرد و اعتبار نامی تصویب شده. و به اینصورت اعتبار نامی دکتر اقبال از تصویب گذشت بعداً " هم که با س- سرلشکرهما یونی جزو حزب مردم بودیا منفرد ؟

ج - نه منفرد اینها یک گروه نظامی داشتند که رهبری آنها با سپهبد کیا بود سپهبد کیا با دکتر اقبال مخالفت بود چون وقتی دکتر اقبال نخست وزیر بود اونمیدانم رئیس رکن ۲ بود با او مخالفت میکرد بعد تیمسار با من که صحبت کرد خودش گفت که خلاصه آنها ما را چیز کردن فلان کرده بودند و بهر حال آن بیچاره هم مقاومتی نکرد و اعتبار نامی تصویب شد. و ای- مجلس ادامه داشت و تا دولت شریف امامی لایحه بودجه را آورد به مجلس، وقتی آورده مجلس خب میدانید آرامش هم وزیر مشااور رئیس سازمان برنامه بود که یک گزارشی آورده مجلس که در سازمان برنامه چه سوء استفاده ها شده آمریکائی ها چه پولهای بلند کردند جان مول-م چنین کرده چنان کرد خیلی گزارشهای شدید و غلیظی به مجلس آورد، من در کمیسیون برنامه آشوقت بودم خیلی، خیلی تند.

س- آقای ابتهاج زندان بودیا نه؟! ابتهاج زندان نیفتاده بود ؟

ج - نه نه ابتهاج که بعداً " زمان دکتر امینی به زندان افتاد او زمان شریف امامی است. بعد زمان شریف امامی لایحه بودجه را که به مجلس آوردند و کلاً مخالفت و موافقت اینها حزب ملیون هم وکلایش بودند در حدود صد تا

نمیدانم چندتا وکیل ما داشتیم حزب مردم هم بود عده‌ای هم بیطرف بودند مال جبهه ملی اینها هم بودند. ولی غب مجلس خیلی مجلس داغی شده بود خیلی مسائل حا دمطرح میشد نطق‌های تنیدی میشد اینها، وقتی لایحه بودجه هم مطرح شد آقای شریف‌امامی هم خیلی دفاع کرد خیلی مطالب را مطرح کرد و وزیرش هم که مثل آقای آراش هم تندرو خلاصه قیافه مجلس خیلی قیافه‌داغی شده بود. تا وقتی ما برای دکترخانعلی پیش آمد که درخشش و فرهنگی‌ها جلوی میدان بهارستان آمدند و دکتر خانعلی کشته شد.

س - اعتراض سرجی بود حقوق فرهنگیان بود ؟

ج - حقوق فرهنگیان بود آنها آمده بودند اعلام اعتماد میکردند و پلیس آمده بود آنها را متفرق کنند تیراندازی کردند دکترخانعلی کشته شد، وقتی دکتر خانعلی کشته شد آقای شریف‌امامی آمدتوی مجلس که گزارش بدهد ضمن صحبت‌هایشان به آقای جعفری یکی از وکلای حمله کردند، و گفتند شما که خودتان وزیر فرهنگ بودید در زمان زاهدی چرا حقوق معلمین را زیاد نکردید از این حرفها بین مجلس و آقای شریف‌امامی گفتگو در گرفت آقای شریف‌امامی از هما نچارفتند استعفا کردند

س - عجب .

ج - بله از مجلس .

س - داوطلبانه ایشان استعفا کرد ؟

ج - رفتند بهر حال از مجلس بحالت قهر رفتند . آقای سردار فخر به ایشان تکلیف کردند که شما حق ندارید به وکیل حمله کنید مراقب حرفهایتان باشید و این به آقای شریف‌امامی برخورد از جلسه مجلس خارج شدند رفتند، رفتند حتی مدتی کسی ایشان را ندیدند، گفتند که ایشان رفتند بلافاصله استعفا کردند وقتی استعفا کردند ما مطلع شدیم که آقای دکتر امینی نخست وزیر شدند، آقای

دکترامینی ..

س - راءى تمايل هم كه ديگرآنموقع نبود ؟

ج - نبود. نه ديگر فرمان اعلیحضرت بود. آقاى دکترامینی توى همان انتخابات از تهران كانديدای نمايندگى شده بودند و مبارزه داشتند و اعلاميه ميدادند فلان وكيل هم نشدند طبيعتاً " با انتخابات مخالف بودند . ايشان وقتى نخست وزير شدند زمزمه هاى به گوش مى رسيد كه ممكن است مجلس منحل بشود . من يادم مى آيد كه آن زمان وقتى در مجلس ميرفتم آقاى سردار فخر رئيس مجلس بودند با هم صحبت ميكرديم رفتيم توى اطاق آقاى سردار فخر گفتم كه آقا مطلب اينست كه ميگويند مجلسين ممكن است منحل بشود ايشان گفتند نه ، من خير قطعى دارم اطلاع دارم اينها به همچوجه مجلسين منحل نميشود و مجلسين به قوت خود باقى خواهند بود و كارش ميكند .

س - تماس ايشان با اعلیحضرت زياد بود ؟

ج - زياد بود بيله . ولى بعدديديم كه خير فرداى آن روز متن فرمان انحلال مجلسين از راديو خوانده شد و مجلس بيستم هم به اينموزت ...

س - شما از طريق راديو مطلع شديد ؟

ج - ما شنيده بوديم بيله ديگر بعد توى راديو ديديم متن فرمان منتشر شد و مجلس منحل شد . خب مجلسين منحل شد آقاى دکترامینی هم قسار مطلق به حكومت شان ادا مى دادند بعد آن ماجراى توقيف ابتهاج آن بساط پيش آمد تا حكومت آقاى دکترامینی بود مجلسى هم نبود . نبود بعهده آقاى دکترامینی بر كنار شد آقاى علم نخست وزير شد بعد زمزمه هاى انتخابات به گوش رسيد كه ميخواهند انتخابات را شروع بكنند . عرض كنم كه در آن انتخابات هم منتهى مانده بودند كه به چه سيستمى انتخابات را شروع بكنند ، چون حزب مليون و حزب مردم ديگر تقريباً در دولت آقاى شريف اما مى بعد در دولت آقاى دکترامینی يكلى

وضع شان منتفی شده بود حزبی نبود تشکیلاتی نداشتند مکانی نداشتند بهم خورده بود. در اینجا بود که فکر کنگره‌ی آزادزان آزاد مردان پیش آمده بود ، اوایی هم بود که در ایران آن رفتارندوم ششم بهم شده بود انقلاب سفید ، که در زمان آقای دکتر امینی پایه گذاری شده بود در زمان آقای علم اعلام شده بود آقای دکتر رستجانی اینها بهر حال فکر کردند حالا که احزابی وجود ندارد آخرین کسی باید کاندیدهای انتخابات را معرفی بکند فکری این کنگره‌ی آزادزان آزاد مردان بوجود آمد .

س- کی ها در آن موقع کسانی بودند که

ج- بلبه آنها تیکه در آن دخالت داشتند و آدمهایی که من یادم می آید آقای حسنعلی منصور بود ، آقای معینیان بود ، آقای منصور روحانی بود عرض کنم که آقای نفیسی بودند: شهر دار تهران بود و آقای عطاءاله خسروانی بود و اینها بودند که دخالت داشتند و کنگره .

س- آقای حسن زاهدی بعدا " وارد این ماجرا شد یا ...؟

ج- حسن زاهدی بعدا " وارد شد در به اصطلاح حزب ایران نوین ، فکر کنگره که آمده بود آخر کنگره هم تشکیلاتی نداشت این چهار پنج نفر آنچه من اطلاع پیدا کردم اینها را اعلیحضرت خواسته بود و شاید هم از همه اینها بیشتر حسنعلی منصور و احمد نفیسی که شهر دار تهران بود اینها بیشتر از همه در آن کار دخالت داشتند ، که بعدا " یکی از خانمهایی هم که انتخاب شد خانم نفیسی بود دیگر خانم احمد نفیسی بود در آن کنگره‌ی کاندیدها معرفی شد از بافت کرمان و از آنجا هم وکیل شده بود که همین یکی از دلایلی شده بود علی- نفیسی که در کنگره میگفتند اعمال نفوذ کرده برای خامش و از این حرفها . در آن کنگره ما هم اطلاعی نداشتیم جریان چیست ما را هم دعوت کردند بنده هم در آن کنگره رفتم و چند جلسه‌ای شرکت کردم در نطقها تا روز آخر که اساسی کاندیدها منتشر شد . من هم از همان حوزه‌ی انتخابی خود دهمرتبه کاندیدی نمایندگی شدم یعنی از همان رودبار الموت .

س- برای هرجا یک نفر معرفی کردند ؟

ج- برای هرجا بعله مثل اینکه یک نفر معرفی کردند . برای کاندیدای کنگره ، و برای اولین بار در تاریخ انتخابات ایران بود که عده ای از زنان هم بعنوان کاندیدای انتخاباتی معرفی شدند ، تا آنوقت زنــان در انتخابات شرکت نداشتند ، خانم تربیت ، خانم پارسا ، خانم جهانبانی خانم دولتشاهی ، خانم نفیسی ، خانم ابتهاج سمیعی اینها برای اولین بار در کار انتخابات ایران زنها آمدند و اطلب نمایندگی مجلس شدند----- بعد از آن انقلاب سفید بود دیگر . بنده آمدم وارد میدان انتخابات شدم انتخابات هم انجام شد . انجام شد و طبیعتاً " اکثر ، تمام کاندیداهای کنگره در انتخابات توفیق پیدا کردند . وقتی آمدند توی مجلس اینها که هیچکدامشان تشکیلاتی نداشتند کنگره هم که تشکیلاتی نداشت . در داخل مجلس مرحوم حسنعلی منصور هم آمده بود و تقریباً " از چهره های مشخص مجلس بیست و یکم بود و مرحوم عبدالله ریاضی هم که رئیس دانشکده ی فنی بود آمد شد رئیس مجلس. انتخاب شد . داستان ریاست ایشان هم از چیزهای جالب است که اینهم بد نیست من بگویم از قرار معلوم فکر شده بود که چون آقای سردار خردیگر رئیس مجلس نبود کنار رفته بود از ما چرا ها دنبال این بودند که یک رئیس مجلس تازه ای پیدا بکنند که

س- چرا رفته بود کنار ، سردار فاخر ؟

ج- سردار فاخر حکمت بعد از آن اختلافی که با شریف امامی پیش آمده بود با اینکه با دستگاه ارتباطی داشت یک مقدار دستگاه به او بی مهر شده بود یک مقدار خودش هم دیگر تمایلی نداشت بعداً " گفتند دوره فسادها و سرمایه دارها هزار فامیل اینها برو کنار چهره های تازه بیایند خلاصه برنامه و فکراین بود از این جهت فکر کردند پس بنا بر این رئیس مجلس هم یک آدم تازه ای باشد . اول فکر کردند که آقای دکتر فاخر زاده شفق رئیس مجلس بشود و ایشان جزو کاندیداهای

تهران میخواستند بگذارند برای ریاست مجلس . بطوریکه مرحوم منصور
روحانی برای من تعریف میکرد جزو بازیگران آن صحنه بود و با مرحوم
ریاضی هم ارتباط نزدیک داشت

روایت کننده : آقای مصطفی الموتي
تاریخ : ۱۰ مارچ ۱۹۸۲
محل : شهر لندن - انگلستان
مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۲

مرحوم منمور روحانی میگفت که ما وقتیکه مطالعه کردیم به این نتیجه رسیدیم که آقای دکتر رضا زاده شفق سن ۷۰ سال زیاد تراست . میدانید که ما کزیم سن هم در مجلس شورای ملی هفتاد است و ایشان اصلاً نمیتواند وکیل انتخاب بشود طبیعتاً " وقتی کسی نمیتواند وکیل انتخاب بشودخب رئیس هم نمیتواند بشود . فکر کردند پس ایشان بروی مجلس سنا . آقای مهندس ریاضی هم فکر کرده بودند بیا بدست آوریم و تهران ، چون فکر کرده بودند که چند تا از دانشگاهها را بیاورند . ریاضی هم از استاد های بسیار خوش نام دانشگاه بود ایشان را هم گفتند بیاوریم بعنوان سنا سور . آقای روحانی میگویند ما وقتیکه دیدیم که آقای دکتر شفق که نمیتواند بشود فکر کردیم که چه کسی بهتر از آقای مهندس ریاضی ، آقای شریف اما مــــی هم که قرار بود رئیس سنا بشود به ایشان سنا مــــی داشت وعده زیبایی هم معتقد به آقای ریاضی بودند گفتند پس ایشان بیایند بشوند . و ایشان آمدند در انتخابات شرکت کردند و انتخاب شدند و بعد هم شدند رئیس مجلس . تا چند ماه قبل از انقلاب هم رئیس مجلس بودند که متأسفانه منجر شد به اعدام ایشان . مرحوم حسنعلی منصور وقتی آمد در مجلس ، او معلوم بود که مجلس برای او یک پلکانی است برای نخست وزیری ، چون قبلاً وزیر کابینه بود در دولت آقای دکتر اقبال مــــن با ایشان همکاری داشتیم اینها ..

س- کانون مترقی تشکیل شده بود ؟

ج- کانون مترقی تشکیل شده بود ، یعنی یکی از پایه های کنگره آزاد زنان و

آزاد مردان کا نون مترقی بود .

س - شما هم عضو آن بودید ؟

ج - من نبودم . من نبودم . وکنگرہ آزاد زنان و آزاد مردان وقتی کہ تشکیل شد اینہا از آنجا شروع کردندنفوذ در داخل مجلس ، وغیلی از اعزای کانٹون مترقی را از آن طریق وارد انتخابات کردند و اینہا انتخاب شدند . وقتی کہ آمدند داخل مجلس ما ہاکہ قبل " سابقہ پارلمانی داشتیم ہیچ قصد تاملی بہ ہمکاری با این گروہ نداشتیم . من خودم با حسن علی منصور چون در دولت مرحوم دکتر اقبال با ہم ہمکاری داشتیم بودیم غب نسبت بہم سمپا تسی داشتیم . غیلی ہم اول دلش میخواست کہ من با آنہا ہمکاری بکنم . حتی یاد م میآید من شاید یک ماہ قبل از اینکہ ایشان نخست وزیر بشود یک روز توی مجلس با من صحبت کرد و گفت من حتما " نخست وزیر خواہم شد و دلم میخواست کہ شما ہم بیایید در دولت با من ہمکاری بکنید . کہ بندہ بہ ایشان گفتم من بسہ کار با رلمان علاقہ مند ہستم و نمیخواہم از مجلس بیرون بروم بنا بر این چنین قصدی ندارم ولی ایشان را من مصمم دیدم اعتماد و اطمینان عجیبی داشت کہ بزودی نخست وزیر خواہد شد . جزو آدمہائی کہ من واقعا " دیدم خیلی با قاطعیت میگفت این را ایشان بود .

س - چہ تیپ آدمی بود ؟

ج - مرد بسیار رفہمیدہ ای بود ، مطلع بود ، بسیار جاہ طلب . حالا البتہ دور از مردم ، چون از خانوادہ ہای سرشناس و متعیین مملکت بود با طبقہ ای تحصیل کردہ ارتباط داشت ارتباط زیادی با مردم نداشت . و بہر حال ایشان وقتی آمد در مجلس شروع کرد یک فراکسیون درست کرد اسم فراکسیونش را اول گذاشت فراکسیون ششم بہمن . ششم بہمن کہ اسم با اصطلاح میخواست انقلاب سفید را در انحصار خودش قرار بدهد و منحصر بخودش بکند . ما ہم کہ یک عہدہ دیگری از وکلا در مجلس بودیم و موافقتی با آنہا نداشتیم ...

س۔ دوستان شما کی ہا بودند ؟

ج۔ ما ہا اتفاقاً " آقای رامبند بود آقای زہتاب بود ، آقای پایندہ بود ، آقای سرتیب پور بود اینہا ، ما ہم یک فراکیون درست کردیم بنام فراکیون مستقل ، آنہا فراکیون ششم بہمن را داشتند عرض کنم کہ ما فراکیون مستقل را تشکیل دادیم در داخل مجلس ، در حدود ۵۰ ، ۶۰ نفر ہم بودیم ، ۵۰ ، ۶۰ نفر ہم بودیم وبہ فعالیت ادامہ میدادیم ، اتفاقاً " از رفقای روزنامہ نگار ہم در داخل مجلس بودند ، آقای مهندس والا بود ، آقای صفی پور بود ، آقای کاظم مسعودی بود ، اینہا ہمہ توی این فراکیون بودند ، ما این فعالیت را ادامہ میدادیم تا اینکه آقای منصور خلیلی از این فراکیون ناراحت شدہ بود کہ این فراکیون در مقابل ما وارد علم میشود ، در صورتیکہ ایشان برنامہ ای داشت برای نخست وزیری خودش ، با اعضای فراکیون کہ صحبت میکرد ہیچکدام اظہار تمایل نمی کردند کہ در فراکیون ششم بہمن برونند نمیدانم چہ اقدامی از خارج شدہ در این ضمن زمرہ ای شد کہ فراکیون مردم دومرتبہ تشکیل بشود ، فراکیون حزب مردم کہ مدتہا بود بعد از واقعہ ی حزب ملیون و حزب مردم ۱۰ این زمرہ پیش آمد ، عده ای از اعضای فراکیون مستقل عضو حزب سابق مردم بودند ، اینہا آمدند اظہار تمایل کردند کہ ما از فراکیون مستقل میرویم ، دوستان روزنامہ نگار ما ہم کہ ہشت نہ نفر بودند ایشان میگفتند کہ بہتر است کہ ما کہ روزنامہ نگار ہستیم اصلاً " وارد این فراکیونہا نشویم ما خودمان مستقل " دور ہم بیانیم ، باین صورت فراکیون مستقل تقریباً " ضعیف شد ، یک گروہ روزنامہ نگارشان آمدند شدند گروہ روزنامہ نگارہای مجلس و گروہ حزب مردم ہم شدند فراکیون مردم کہ آقای رامبند از ما نہ وقت شدہ بر آن گروہ و فراکیون مستقل ماند بایک عہدہ شاید در حدود ۲۰ نفر

از نمایندگان . آقای حسنعلی منصور هم فراکسیون ششم بهمن را تبدیل کرد به فراکسیون ایران نوین . یعنی دیگر آنجا حزب ایران نویسن بوجود آمد . بوجود آمد و بعد خودش را هم بنا بر همان فراکسیون در مجلس اعلام کرد . عده وکلای آنها هم زیاد بود شاید دویست و پانزده نفر وکیل بودند که در فراکسیون ایران نوین بودند . گروه کشاورزان رفتند ، گروه کارگرها رفتند ، دارو دسته خود گروه مترقی رفتند اینها شدند فراکسیون ایران نوین . ماکه بعنوان گروه روزنامه نگاران مجلس بودیم ————— فراکسیون مردم هم بود در مقابلشان و فراکسیون مستقل . فراکسیون ایران نوین شروع کرد به مداخله کردن در کارهای داخلی مجلس یعنی در انتخابات هیئت رئیسه مجلس ، من آنوقت عضو هیئت رئیسه مجلس بودم ، در انتخابات بعدی مجلس در سال دوم اینها شروع کردند تمام هیئت رئیسه را بردند . یعنی دیگر در فراکسیون مردم و مستقل اینها هیچ کدام راه بازی نرفتند . تنها کسی که از غیر از خودشان توی هیئت رئیسه ماندند فقط من بودم ، بمن فراکسیون ایران نویسن من در صافرت هم بیرودم رای دادند من توی آن فراکسیون ماندم .

ج - منصور بود . آقای محسن خواجه‌نوری بود ، آقای حیدرعلی ارفع بود اینها پایه‌های اصلی فراکسیون بودند . و بعد فراکسیون ایران نوین بکار خود ادامه داد . فعال شد ، فعال شد . تا اینکه آقای دکتر عالمی بود که بعد وزیر دادگستری شد .

ج - باقرعالمی . بعد آقای حسنعلی منصورماء مورتشکیل کابینه شد . وقتی ماء مورتشکیل کابینه شد ، خب طبیعتاً " دولت را درست گرفت . یک عہدہی ازاعضای مجلس ہم بعنوان وزیرکابینه برد ازداخل مجلس . بجائ ایشان

آقای محسن خواجه نوری شد رئیس فراکسیون . و کار فراکسیون افتاد دست آقای محسن خواجه نوری و یک آدم هم بسیار خوبی هم بود طفلک هم در جریانات اخیر اعدام شد . و فراکسیون مردم هم در مقابلش و بقیه هم منفرد ، ما ها هم که بعنوان یا روزنامه نگار یا منفرد در داخل مجلس بودیم . هر چه به آخر دوره نزدیکتر میشد تما یل به احزاب زیاده تر میشد دلیلش هم این بود که این جور انعکاس داشت که انتخابات بعدی منحصر " انتخابات حزبی خواهد بود . یک کسانی میتوانند در انتخابات شرکت کنند که عضو یکی از این احزاب باشند . یا حزب ایران نوین ، یا حزب مردم ، یا احزاب این پان ایران نیست . در این ماجرا خوب کسانی که در داخل مجلس بودند باید تصمیم میگرفتند یا با پیدا ز انتخابات صرف نظر میکردند یا به یکی از این احزاب ملحق میشدند . بنده رفتم وارد حزب ایران نوین شدم و دعوت کردند که " . و دیدم مملکت اینست که بروم ، چون حوزه انتخابی من بود در حوزه انتخابی من میدانستم که برنده هستم ولی اگر عضو حزب نباشم و نتوانم در انتخابات شرکت بکنم حقی از من فایده خواهد شد در حوزه انتخابیم . بهر حال رفتم عضو حزب ایران نوین شدم . بقیه دوستان هم بعضی از آنها رفتند در حزب مردم . عده ای از رفقای روزنامه نگاران رفته بودند حزب مردم شدند بعضی ها آمدند در حزب ایران نوین . فراکسیون مستقل هم اعضای آن بهمین صورت بین این دو حزب تقسیم شدند . و بالا مال آخر دوره در داخل مجلس فقط دو فراکسیون بود . فراکسیون ایران نوین و فراکسیون مردم . که من هم عضو فراکسیون ایران نوین بودم . و بعد هم گفتم تنها کسی هم که عضو حزب ایران نوین یا مردم نبود مدتی در هیئت رئیسه شرکت داشت و بعد هم شد رئیس کمیسیون برنامه من بودم . که هم ایران نویسن هم مردم همه بمن رأی دادند من شدم کمیسیون برنامه مجلس . این وضع ادامه داشت تا انتخابات بعدی انجام شد و باز هم از طرف حزب ایران

نوين بعنوان كانديدای نمایندگی ازحوزه الموت معرفی شدم در انتخابات بعدی هم که دوره ی ٢٢ بود توفیق پیدا کردیم آدمیم به مجلس . وقتی آدمیم به مجلس ، درمجلس خب پس ازگذشت مدتی درداخل فراکسیون هم تجدیدنظرشد ، آقای محسن خواجه نوری ازریاست فراکسیون کنار رفت آقای مهندس ارفع آمدشدررئیس فراکسیون . وقتی اوشدررئیس فراکسیون ، اومن را بعنوان قائمقام انتخاب کرد ، یعنی بـا من صحبت کرد که من خواهش میکنم شما بیا شید بشویدقائم مقام رئیس فراکسیون . من تمایلی نداشتم . بهرحال بعد از مذاکراتی آمدند درفراکسیون به راء ی گذاشتند راء ی دادند من آدمم شدم قائمقام رئیس فراکسیون . وبودیم درحزب وفعالیت میکردیم . دبیرکل حزب هم که قبلا " عطاءاله خسروانی بود تغییر کرد و آقای دکتر کلالی دبیر کل حزب شد . دکتر کلالی البته آدم تشکیلاتی ، حزبی ، متفکرو به نظرم آدم بسیار خوبی هم بود .

س- علت این تغییرچی بود ؟

ج - بین آقای خسروانی و آقای هویدا اختلاف نظرهای بود . خسروانی جزو پاپه گذارهای حزب بود . در آن کنگره آزاد زنان خسروانی هم نقشی داشت . کارگزارهای که انتخاب شده بودند اکثرا " به توصیه ایشان بود . واخودش را درحزب مقدم بر هویدا میدانست . حتی مدتی دبیرکل حزب رئیس دفترسیاسی بود . قبل از اینکه هویدا چیز بشود . نخست وزیر رئیس دفترسیاسی اوما تیکمان بشود قبلا " دبیرکل حزب بود . اختلافاتی بین دبیرکل بین آقای خسروانی و آقای هویدا بود و با مال در این میان آقای کلالی شد دبیرکل حزب آقای خسروانی با سمت وزیر در کارها بین به شغل خود ادامه میداد و همکاری میکرد . خب کلالی طبیعتا " میخواست تغییراتی در حزب بوجود بیاورد . و چون سوابق دوستی هم با من از داخل مجلس داشت و خود آقای ارفع هم که رئیس فـسـراکسیون بود تمایلی داشت

که برودکنار . و خودش هم اصرار داشت که من بشوم رئیس فراکسیون درفراکسیون راءى گرفتند من شدم رئیس فراکسیون . دریک مدت کوتاهی البته این مسیر را طی کردم شدم رئیس فراکسیون . درفراکسیون ما آیدیم واقعا " بک فکراساسی درکارقانون گذاری کردیم . البته کار واقعا " فراکسیون خیلی حسابی بود اگر ادا مه پیدا کرده بود حزب ایران نوین بعقیده من شاید خیلی از مسائل در مملکت ما بیش نمیا آمد . چون حزب کم کم در مملکت نفوذ پیدا کرده بود تشکیلات داشت قدرت پیدا کرده بود مردم آمده بودند در حزب بشوند . آشنا میشدند به تربیت حزبی . ما در فراکسیون برای اینکه مسائل مملکتی به اطلاع وکلا برسد فراکسیون آمد در داخل حزب یک تشکیلاتی داد . وکلا سنا تورها کلا " بودند عضو فراکسیون پارلمانی حزب ایران نوین . هر کدام از مجلسین برای خودش در داخل فراکسیون ها حوزه های پارلمانی داشتند . یعنی ما مثلا " ۲۲۱ وکیل عضو فراکسیون پارلمانی میشدند تبدیل میشدند به ۱۵ حوزه ی پارلمانی . این حوزه های پارلمانی هر کدام یک رئیس داشت یک نایب رئیس داشت و چندتا عضو . و اینها جلسات مرتبی بین خودشان داشتند که تمام مسائل پارلمانی و حزبی را مطرح میکردند و گزارش میکردند میفرستند برای رئیس فراکسیونها .

س - این حوزه ها بر اساس تقسیم بندی جغرافیائی بود ؟

ج - نه اوایل با انتخاب اشخاص بود خود آنها . ولی بعد چون دیدیم که تبدیل میشود به حوزه های دوستانه تبدیل شد به قرعه . یعنی اول هر دوره ی پارلمانی قرعه میکشیدیم که کی هادراین حوزه ها باشند . بازده فرض کنی که حوزه ی پارلمانی با قرعه هرکس حوزه ی یک ، دو ، سه ، چهار میا مدند عضوا این حوزه ها میشدند . بعد خودشان رئیس شان را انتخاب میکردند . دبیر شان انتخاب میکردند . روءای این حوزه ها میا مدند در یک جلسه ای که رئیس فراکسیون پارلمانی و دو تا قاضی و دو تا قاضی از مجلس شورای ملی و رئیس

فراکسیون پارلمانی از سنا و دوتا قائم مقام می‌مدند آنجا این می‌شود کمیته‌ی مرکزی فراکسیون پارلمانی. لویای را که دولت می‌خواهد است بمجلس بدهد قبل از آن می‌فرستد برای رئیس فراکسیون، رئیس فراکسیون بین حوزه‌های پارلمانی تقسیم می‌کند. حوزه‌های پارلمانی سنا و سورا نظرشان را اظهار می‌کنند رئیس حوزه‌ها می‌مدند در جلسه فراکسیون نظر افراد را مطرح می‌کنند، مثلاً "فرض کنید لایحه‌ای داشتیم مربوط به مالیات‌ها هر کدام از این حوزه‌های پارلمانی اعضا نظرشان را میدادند مخالفین، موافقین می‌گفتند به این دلیل با این لایحه مخالفیم موافقیم نظر تمام وکلا با این صورت می‌مد در کمیته مرکزی مطرح می‌شد. کمیته مرکزی با حضور نمایندگان دولت تشکیل می‌شد در داخل حزب اگر این لایحه، توضیح میداد نماینده دولت به این دلایل ما این لایحه را آوردیم نمایندگان مجلس آزادانه حرفه‌ایشان را می‌زدند مخالفیم نمی‌خواهیم دلایل ما اینست چند صورت پیش می‌آمد دیگر، با این لایحه در کمیته مرکزی تصویب می‌شد اگر تصویب می‌شد میرفت بخود فراکسیون. اگر لایحه رد می‌شد بر می‌گشت به دولت که آن لایحه را فراکسیون قبول نکرده اصلاح بکنند به این صورت بیاورید. اگر تصویب می‌شد ما در جلسه فراکسیون که همه‌ی وکلوسنا توره‌ای عضو حزب شرکت داشتند در جلسه علنی بحث می‌کردند اگر در آن جلسه تصویب می‌شد دولت حق داشت آن لایحه را بمجلس تقدیم بکند. اگر در آن جلسه رد می‌شد دولت آن لایحه را حق نداشت به مجلس تسلیم بکند. به همین دلیل وقتی یک لایحه‌ای از طرف دولتی و حزبی بمجلس داده می‌شد تمام وکلا و سنا توره‌ای حزب قبل از اظهار نظرشان را داخل حزب کرده بودند نسبت به این لایحه. یعنی میدانستند این لایحه چیست منطقیست و چرا آمده. و به همین دلیل بود که رئیس فراکسیون در جلسه علنی به این لایحه رای می‌داد و همه‌ی اعضای فراکسیون رای می‌دادند و لایحه تصویب می‌شد. وعده‌ای می‌گفتند که پس از اعضای فراکسیون چشم بسته لویای را تصویب می‌کنند.

واقعا " چشم بسته نبود. ما اطلاع قبلى . زاین مسائل داشتیم . منتها عده‌ای
 بما ابراد می‌گرفتند می‌گفتند که شاء ن مجلس این نیست که لایحه در
 فراکسیون تصویب بشود . شما مجلس را حق ندارید ببرد در داخل حزب
 تشکیل بدهید . باید بیاید در داخل مجلس و کلا نظرشان را بدهند . ما جلوی
 نظر و کلا را نگرفته بودیم . ما می‌گفتیم چون دولت حزبی است با
 و کلا وسنا تورها همکاری دارند این لایحه را مشترکا " تهیه کرده‌اند
 و مشترکا " به مجلس میدهند و با لآل مشترکا " پشتیبان این لایحه هستند .
 ولی مع هذا گفتند در کمیسیون تغییراتی که میخواستند میآمد با این
 صورت لوایح در داخل مجلس تصویب میشد . حزب ایران نوین سعی داشت
 در سراسر مملکت را تشکیلات خود را توسعه بدهد و سعت بدهد و در انتخابات
 انجمن شهر ، شهرستان اینها هم دخالت میکرد تمام با مباحث مقامات محلی
 را هم در داخل حزب داشت میآورد و حزب داشت واقعا " پایه‌ای می‌گرفت تا
 اینکه دو سه تا کنگره حزب ایران نوین تشکیل داد که کنگره سوم آن که
 آخرین کنگره بود من خودم رئیس آن کنگره بودم . و این سومین کنگره‌ایکه
 در حدود ۱۴ هزار نفر از سراسر ایران انتخاب شده بودند از همه‌ی استانها
 و شهرستانها و روستاها به تهران آمده بودند و در حدود ۴۵۰ دلگیا سیون هم
 ما از کشورهای مختلف حزب دعوت کرده بود شخصیت‌های حزبی توی شان آدمهای
 خیلی مهمی بودند مثلاً " کامیل شمعون رئیس جمهور سابق لبنان را ما دعوت
 کرده بودیم به حزب آمده بود و خیلی از نخست وزیران سابق و وزرای سابق
 که در کشور خودشان کارهای حزبی و تشکیلاتی داشتند اینها همه را با کمک
 وزارت خارجه و سفارتخانه‌هایمان که آدمهای معروف حزبی در داخل انگلستان
 آمریکا ، کی وکی ها هستند اینها را که دعوت کردیم که بیایند واقعا "
 در آن کنگره شرکت بکنند . و خیلی اینها تحت تا " شیر آن کنگره قرار
 گرفتند من که بعنوان رئیس آن کنگره بودم با اینها صحبت میکردم همه
 با و رشان نمیشد که ما یک همچین تشکیلاتی در ایران داشته باشیم . و باید

میآید که بعد بعنوان رئیس کنگره تلگرافی حضـورا علیحضرت مغاـبـره کردند ، اعلیحضرت در سفر مصر بودند به قاهره ایشان هم جواب تلگراف را دادند بمن ، خیلی گرم وصمیمانه خیلی به اعضای حزب اظهار مهربانی وتفقد اینها ما هم این را در جلسه ی کنگره خواندیم . این کنگره بایک موفقیت فوق العاده ای برگزار شد . برگزار شد خوب ما چون در آستانه ی انتخابات جدید بودیم فکر میکردیم که این بار هم با حزب ایران نوین در انتخابات توفیق خواهد داشت . و به اینجهت داشتیم پیش میرفتم . در همین ماجرا مسئله ی انتخابات شهسوار پیش آمد یعنی یکی از ، آقای دکتریزدان پناه نماینده شهسوار شد وزیر مشاور در کارکابینه ی پارلمانسی و انتخابات حوزه انتخابش انجام شد آقای آموزگار هم شده بود وزیر کشور در ترمیم کابینه وصحیت از این بود که در این انتخابات ، آقای وزیر کشور اعتقادش این بود که ما باید تمام کاندیدها بیایند در انتخابات با هم مبارزه کنند و هرکی توفیق پیدا کرد و نماینده ی محل باشد .

س - او در حزب ایران نوین بود خودش یا نبود ؟

ج - نبود . نخیر . عضو حزب نبود . عضو حزب نبود و پنهانی هم رقابتی با آقای هویدا برای نخست وزیگداشت . این رقابت پنهانی هم وجود داشت . و یکی از دلایل این بود انتخابات شهسوار انجام شد . حالا زخوب حادثه یا ازبید حادثه من هم از طرف دفتر سیاسی حزب ماء مور شدم برای این انتخابات نظارت بکنم از طرف حزب ایران نوین .

س - این زمانی بود که آقای آموزگار چندتا جوان را بعنوان معاون آورده بود ؟

ج - بله بله آقای عالیخانی ، آقای افخمی را فرستاد برای همین...

س - عالیمرد .

ج - عالیمرد و افخمی اینها . عالیمرد و افخمی آمده بودند در انتخابات شهسوار نظارت میکردند . اینها هم تازه آمده بودند و مصدر کار شده بودند .

البته در انتخابات ، این حقیقت را هم باید ما قبول بکنیم (؟) که بین ایران نوین و حزب مردم بودغب تفا همپاشی بین دو حزب بوجود میآید . کاندیدها معرفی میشدند از هر دو حزب ولی خب مسلما " چون نفا همی وجود داشت تقریبا " مشخص بود که کدام کاندیدها در کدام حوزه ها ، چگون غیر حزبی ها که شرکت نداشتند شرکت نمیکردند ، این دو تا حزب شرکت داشتند و ! کثرا " هم مشخص بود که کی ها را اینجا توفیق خواهند داشت . این بار هم که بین این دو تا حزب کاندیدها معرفی شده بودند دیدگر با اصطلاح آن تفاهم بوجود دنیا مده بود . آخر این دو تا حزب با هم نبرد کنند میارزه که در هر کس توانست ببرد . البته میدانید در انتخابات عوامل مختلف دخالت دارد . دستگاه های دولتی میتوانند اعمال نفوذ بکنند ، انجمن های محلی میتوانند اعمال نفوذ بکنند ، سازمان های مختلف ، اصناف ، کارگر پیشه و ر تعاونی ها اینها دخالت دارند . و چون معتقد بودند در گذشته گروه های کارگری که وابسته به حزب بودند و کشاورزان کاندیدهای دولتی حمایت میکردند در این انتخابات اینها همه بیطرف باشند . افراد حزبی بروند رای شان را بدهند بهر کسی که دلشان خواست . وزیر کشور هم تعهد کرده بود قبیول کرده بود که تمام رعایتها را بکنند که این انتخابات در کمال بیطرفی انجام بشود . و با اصطلاح اینجا شده بود مرکز زور آزمایی دو حزب ایران نوین و مردم در آستانه انتخابات بعدی .

س - این زمانی است که آقای ناصر عامری دبیر کل حزب مردم بود ؟

ج - دبیر کل حزب مردم در آن موقع نه مثل اینکه ناصر عامری نبود آن موقع فوت کرده بود ، بله فوت کرده بود .

س - بعد از او بود ؟

ج - بعد از او بود بله . و در این انتخابات زور آزمایی این دو تا حزب به نحو کامل بود . کاندیدهای حزب مردم آقای کبیری بود که خیلی

نفوذ محلی داشت بین کشاورزان بخصوص . کاندید ای حزب ایران نوین آقای دکتر خلعتبری بود که بسیار آدم خوش نامی بود محلی بود این دوست من این حقیقت را با بد قبول بکنم که اگر این دوتا کاندیدا هــــا خودشان در محل با هم میرفتند مبارزه میکردند آقای کبیری از کاندیدای حزب ایران نوین میبرد . اما وقتی دوتا حزب آمدند به میدان زور حزب ایران نوین به حزب مردم چربید با فعالیت که ما در منطقه کردیم خیلی تلاش شده بود در آن انتخابات که حزب ایران نوین توفیق پیدا نکند . گروههای مخالف حزب ایران نوین همه در آن منطقه تجهیز شده بودند که به کاندیدای حزب مردم کمک بکنند ولی سرانجام توفیق پیدا نکردند آن انتخابات را ما برنده شدیم . عده ای بما ایراد میگیرند و میگویند که از همتا بود که بهر حال عده ای معتقد شدند که با یتی حزب ایران نوین منحل بشود و از بین برود برای اینکه این حزب اگر بماند در انتخابات بعدی تمام حوزه ها را خواهد گرفت . از اینجا بود که بقول معروف پایه گذاری انحلال احزاب در مغرب بعضی ها بوجود آمد . حالا این گروه در خود دولت بودند در حزب مخالف بودند در مخالفین بودند در ساواک بودند در سازمانهای مختلف هم بودند اینها همه تجهیز شدند خوب طبیعتاً " دردبار هم بودند ذهن شاه ملکه سازمانهای مختلف را برای اینکه آماده کردند که بهر حال مملکت بسمت یک حزبی پیش برود این احزاب مختلف که شایدهم اینطوری عنوان شده بود که خوب همه ای این احزاب که سلطنت طلب هستند چه لزومی دارد که چندتا حزب باشند پس یک حزب باشد و همه سلطنت طلب منتها چون افکار مختلف دارند اینها در داخل حزب جناحهای مختلف باشد که همین فکری که بعد در رستاخیز بوجود آمد .

س- آن نطق های نسبتاً " انتقادی مرحوم ناصر عامری هم یک یادآوری از آن صحبت های دبیرکل حزب ملیون

ج - تقریباً " یک همچین یایه گذاری داشت میشد و میخواستند یک خرده حزب مردم را جدی تربیت کنند . چون بجائی نرسید و مدتش هم کوتاه بود آن بیچاره هم تعادف کرده مرد آن اصلاً " منتفی شد . میدانید حقیقت را بایده قبول کرد در ایران دلشان میخواست احزاب وجود داشته باشد پوپولسرها هم باشند ولی با دستگاه هم هماهنگی داشته باشد . این یک خرده مشکل بود . چون عدم رضایت مردم وجود داشت این عدم رضایت باید در حزب مخالف واقعاً " تبلور پیدا میکرد منعکس میشد بصورت حادثه . ولی میخواستند این را بصورت تعسارف برگزارد بکنند این نمیشد نتیجه این میشد که مخالفین میرفتند و بلا آخره هم که دیدیدیم توی آخوندها تومساجد توی حزب توده توی همین مارکسیست اسلامی توی این گروهها میرفتند . در صورتیکه اگر در داخل حزب مخالف که سلطنت طلب بود منعکس میشد شاید این وضع پیش نمیآمد . متأسفانه اینکار نشد . عرض کنم که ما در این فکرو اندیشه بودیم که بهر حال انتخابات بعدی راهم توفیق پیدا کنیم خیلی هم خوشحال بودیم که انتخابات شهسوار برنده شدیم . یادم میآید که حتی وقتیکه شبی که ما انتخابات را بردیم آقای هویدا از کرمانشاه بمن تلفن کرد و خیلی اظهار خوشحالی که بهر حال ما روی سفید شدیم نشان داد که نه حزب ایران نوین قوی است هیچ دولت هم بهش کمک ، دولت هم باید در مقابلش بایستد . چون واقعاً " دکتر آمو زگار و همکارانش جلوی ما میایستادند خیلی دلشان میخواست که ما توفیق پیدا نکنیم روی آن تزی که خودشان داشتند ولی خوب البته نقش بیطرفی را بازی میکردند و شاید دلشان بدشان نمیآمد که بگویند که ما وزیر بیطرفی هستیم حتی دولت هم در اینکار توفیق پیدا نکرد ولی خب ما برنده شدیم . حس میکردند که اگر این وضع در انتخابات بعدی پیش بیاید پس حزب ایران نوین همه کرسی ها را خواهد برد و این فکر را بوجود آوردند که بهر حال این حزب باید منحل بشود . بعد یادم میآید که آقای هویدا این او را خرمن را میخواست ببرد در دولت عضو کا بیهی بکند . من هم میلی واقعاً " نداشتم . خیلی دلش

میخواست وزیر اطلاعات بشوم علاقه نداشتم وزیر پارلمانی بشوم نمیخواستم .
 بهرحال سفری به کره جنوبی من رفته بودم . آقای دکتر کلّالی بمن
 تلفن کرد که شما پاشوید بپاشید به تهران برای اینکه ایشان علاقه دارند
 شما در ترمیم کابینه باشید و شرکت بکنید . بنده به ایشان گفتم که شما که
 نظرم را میدانید من علاقه ای ندارم در دولت باشم در مجلس را ترجیح میدهم ...
 و وقتیکه بهرحال با عجله ایشان ما را خواستند به تهران آمدیم من که رفتم
 با آقای هویدا دیداری کردم ایشان بمن گفتند که چون آقای دکتر کلّالی
 دبیرکل حزب میخواستند دبیرکل را میخواستند از شما خواهش بکنم که شما
 بپاشید بشوید و وزیر مشاور و دبیرکل حزب ایران شوید . بنده یک خبرده
 ابا داشتم میگفتم که اجازه بدهید آقای دکتر کلّالی باشند برای اینکه
 من به ایشان خیلی سمپاتی دارم و با ایشان هم کار میکنم . و بهرحال این
 ایام هم بگذرد انتخابات هم برگزار بشود حالا بعد از انتخابات بعضی
 ایشان گفتند که ایشان عجله دارد و علاقه دارد که از دبیرکلی استعفا
 بدهد و خلاصه نمیخواهد ادامه بدهد به اینکار .

س - علّش چی بود اینکه واقعا " قابل قبول نیست ...

ج - یک مقدار خودش ناراضی بود عرض کنم که یک مقدار هم دستگاهها کمی
 بر علیه او عمل میکردند یک خرده هم خود هویدا هم زیاد شایسته دلش چیز
 نبود من حیث المجموع یک اوضاع و احوالی پیش آمده بود که ایشان ترجیح
 میداد یک شغلی در خارج از ایران داشته باشد چون زنش هم فرانسوی بود
 آمادگی برای اینکار داشت . من خیلی علاقمند به اینکار نبودم و لای
 دیدم ایشان مصمم است که اینکار را بکند . ما چون هفته ای یک روز که
 ناچار روزهای سه شنبه دفتر سیاسی حزب ایران نویسن داشتیم گاهی
 خصوصی هم این مسائل را با هم صحبت میکردیم تو ای طاقش می نشستیم .

س - توی نخست وزیری ؟

ج - توی نخست وزیری، این هفته که این حرف را بمن زده‌فته‌ی بعد که من با ایشان دیدار کردم بمن گفتش که آن حرفی که با هم زدیم راجع به دبیرکلی حزب وزیرش را اینها این یک خرده‌ای با اصطلاح متوقف شده است . گفتیم بهرحال من که تمایلی ندارم . گفت من نمیدانم دلیلش چیست که اعلیحضرت بمن گفتند که فعلاً " برای حزب دبیرکل انتخاب نکنید خود شما بعنوان بطور موقت دبیرکل حزب باشید مثل اینکه ایشان یک برنامهای برای حزب و احزاب دارند . گفتیم شما از نحوه‌اش اطلاعی ندارید؟ گفت من اصلاً" نمیدانم چیست ولی میدانم یک تغییر در این سیاست احزاب ایشان در فکرشان هست ولی آنچه من فکرمیکنم به ضرر ما نخواهد بود . یعنی شاید آقای هویدا فکرمیکرد اینطور که یک برنامه‌ای هست که سایر احزاب باید در حزب ایران نوین ادغام بشوند اینجور ایشان فکرمیکرد . مدت‌ها چند جلسه این ماحرا گذشت در دفتر سیاسی حزب هم وقتی بحث شد ایشان اظهار عدم اطلاع کرد . گفت من هیچ اطلاعی ندارم از آینده احزاب ، ولی ایشان فرمودند که من بطور موقت دبیر کل حزب ایران نوین بشوم . چنانچه میدانید وقتی دکتر کلالی استعفا کرد خود آقای هویدا آمد دبیرکل حزب شد آن آخر قبل از انحلال . این مسئله هم گذشت تا اینکه ما یک روز دعوت شدیم حالا با بعنوان رئیس فراکسیون با بعنوان روزنامه نگار به دربار شاهنشاهی به کاخ صاحب قرانیه ، نیاوران آن روز عصر رؤسای مجلسین بودند آقای هویدا نخست وزیر بود ، عرض کنم وزیر دربار بود ، نمایندگان تمام احزاب بودند ، آقای پزشکیور بود گویا آقای دکتر صدر مال حزب ایرانیاں گویا بود . یادم میآید تمام اینها که در احزاب بودند اینها همه آنجا حضور داشتند ، روزنامه نگاران و خبرنگاران خارجی بودند . همان روز بود که اعلیحضرت همایونی فکراً تا سهیم حزب رستاخیز را عنوان کردند .

س - شما مطلع نبودید برای چی دارید جمع میشوید ؟

ج - هیچ ماکه اصلاً" نمیدانستیم . اصلاً" نمیدانستیم . فقط گفتند ایشان

فرمودند بپائید . منتها همه وقتی رفتند فکر میکردند که یک فکری ایشان دارند ، ولی مثل اینکه

س - راجع به احزاب ؟

ج - هیچ نمیدانستیم . ما اینطور شنیده بودیم که دارند ولی این فکر چیست واقعا " کسی نمیدانست . وقتی اعلام کردند تقریبا " به نظر من برای همه آدمهایی که آنجا بودند غیر منتظره بود . وخب منتها مسلما " در آن شرایط مملکت ایشان وقتی یک مطلبی را عنوان میکردند خب همه هم تاء یید میکردند دیگر کسی مخالفتی نمیکرد . و در آن جلسه یک آدمهایی باشند محبست کردند . از جمله آدمهایی که خیلی من خوشحال توی آن جلسه میدیدم — یکیش آقای داریوش همایون بود که بعدا " آمدند توی عضو دفتر سیا — هیئت اجرایی شدند و بقیه که با اصطلاح از حزب ایران نوین دل خوشی نداشتند همه اظهار شادی و خوشحالی میکردند . که بعدا از اعلام میدانید توی آن جلسه هم حتی اعلیحضرت گفتند که مثلا " اسم ، یک اسمی چی — رستاخیزی هم میتوانیم بگذاریم ، این کلمه رستاخیزم از همانجا بوجود آمد . بعد هم عده ای را دعوت کردند و آقای هویدا هم بطور موقت دبیر کل آن حزب شد . و آن هیئت ۵۰ نفری را دعوت کردند در سالن وزارت کار — توی راه شیمیران در آن جلسه آقای رضا ، برادر پسر سورضا پا شاد اعلام کرد که من تعجب میکنم اعلیحضرت در یکی از کتابها — ای خودشان مرقوم فرمودند که کشورهای یک حزبی ، یعنی کشورهای دیکتاتوری ، چطور ایشان این مملکت را به آن جهت دارند میبرند و به آن سمت دارند میبرند — گفته شد بله این یک حزبی هست ولی در داخل حزب جناحهای مختلف خواهد بود و به این دلیل این با آن احزاب فرق دارد . بهر حال یک جوابی ایمن شکلی به ایشان داده شد . روی هم رفته حزب رستاخیز وقتی تشکیل شد — چون از تمام گروهها دعوت شده بودند طبیعتا " نمیتوانستند همفکری همگامی داشته باشند . آدمهایی دیدم من چون عضو هیئت اجرایی آن بودم بعد عضو دفتر

سیاسی هم شدم ، همیشه شاهد این اختلاف فکری در داخل هیئت اجراییه حتی دفتر سیاسی بودم . چون گروههای مختلف بودند هیچ با هم ، بیگ عده مال حزب مردم بودند مال حزب ایران نوین بودند ، حزب پان ایرانیست بودند ، یک عده با ساواک خلاصه نـزد یکی داشتند اینها همه آدمهایی بودند که یک جور فکر نمی کردند ، یک عده از چپی هائی بودند که بعد آمده بودند از طریق ساواک در داخل سازمانها اینها هم آنجا وجود داشتند ، خلاصه یک چیز عجیب و غریبی شده بود این حزب رستائیز .

س - معلوم شد که این بلا آخره این فکر حزب رستائیز کجا پخته شده بود ؟ کجا کی هادرجیان بودند .

ج - والله تا آنجا شیکه من میدانم غیر از خود ، البته غیر از خود علیحضرت کسی در جریان نبوده است . ولی دستگاه ساواک و آقای علم و آقای شریف امامی و آقای آموزگار و آن گروهها خیلی از درباریها که با حزب ایران نوین مخالف بودند این فکر را بوجود آورده بودند که حالا که همه احزاب و گروهها سلطنت طلب هستند ما برای تحکیم اساس سلطنت خوب است همه راز بیـــــریک چتر بیاوریم و در زیر این چتر اینها با هم شروع کنند بمخالفت ، و حتی بعد که مصالحه های مطبوعاتی شده بود خود علیا حضرت هم گفتند که من هم خبر نداشتم که علیحضرت چنین فکری دارند . آقای هویدا هم که به خود ما گفت اطلاعاتی از جریان نداشته است . آقای مهندس ریاضی هم بمن گفتند بکلی بسی اطلاع بودند . آقای شریف امامی هم همینطور اظها را اطلاع میکردند .

س - آقای آموزگار چی ؟

ج - آقای آموزگار هم اظهاری اطلاعاتی میکردند . هیچکس را من ندیدم که اظهار اطلاع بکند از اینکه از این ماجرا اطلاعی داشته . مثل اینکه خود علیحضرت مدتها نشسته فکر کرده مطالعه کرده از گزارشهای مختلف اینطور استنباط کرده که اینکار را بکنند بهتر است .

س - یک تشکیلاتی یک کمیته ای بوده که آن آقای گنجی اداره میکرد بعنوان

کمیته مشارکت مردم و این حرفها آن؟

ج - بله ، نه ممکن بود اینها گزارشاتمی حضورا علیحضرت میدادند . و دیدید
 اعلیحضرت توی کتاب خودشان هم بعداً " نوشته اند یکی از اشتباهات
 تاء سیس حزب رستاخیز بود . این در کتاب پاسخ به تاریخ نوشته اند و این
 را اشاره کرده اند . و واقعاً " هم همینطور بود چون به نظرم هم حزب ایران نوین
 داشت یک پایله ای میگرفت هم حزب مردم داشت یک اساسی پیدا میکرد
 اگر سیاسی بود ، همان حزب پان ایرانیست بازیک دسته ای داشت
 اینها بودند . همه هم واقعاً " سلطنت طلب بودند خب خود اینها تقویست
 میکردند چه لزومی داشت همه را بیاورند زیر یک سقف . اصلاً " امکان پذیر
 نبود . بطور ظاهر اینها برای اطاعت از مقام سلطنت آمده بودند ولی در دلشان
 واقعاً " زیر یک سقف نبودند همه بر علیه هم تلاش میکردند . من میدیدم من
 شاهد بودم توی دفتر سیاسی توی هیئت اجراییه اینها واقعاً " یک پارچه ،
 در صورتیکه ما در حزب ایران نوین بودیم واقعاً " یک پارچه بودیم . حقیقتاً "
 یک پارچه بودیم . این او آخر که من شاهد بودم یک پارچه بودیم . بهر
 حال وقتی حزب رستاخیز شروع شد به فعالیت خب طبیعتاً " آن احزاب منحل
 شد رفتند . و متأسفانه در داخل حزب رستاخیز هم یک عنادی نسبت به حزب
 ایران نوین وجود داشت و چنانچه در انتخابات که برای کا ندید اها تصمیم
 میگرفتند عده زیادی از آدمهای فعال حزب ایران نوین را اینها کنار گذاشتند
 با اینکه وضع محلی آنها خوب بود اینها ، در انتخابات حزب رستاخیز هم
 سیدانید تصمیم اینجوری گرفته شد چون انتخابات مجلس بیست و سوم دیگر
 تنها کا ندید اهای حزب رستاخیز شرکت کردند . در انتخابات اینجور صحبت
 شد که خوب ما برای اینکه انتخابات واقعاً " آزاد باشد بین کا ندید اها ما برای
 هر حوزه انتخابی سرنفر را ما در نظر بگیریم . گفتند نحوه انتخاب این
 سه نفر چی باشد ؟ اینجور فکر شده بود که هیئت اجراییه که ۵۵ نفر بودند
 تقسیم شدند به ده کمیسیون ، هر پنج نفر شش نفری توی یک کمیسیون .

_____ هم بودم رئیس یکی از آن کمیسیونها ، آدمهای دیگر هم
 آقای داریوش همایون رئیس یک کمیسیون بود ، صفاری رئیس یک کمیسیون
 بود ، قریشی رئیس یک کمیسیون بود ، آقای جواد منصور رئیس یک کمیسیون بود ،
 آقای گنجی رئیس یک کمیسیون بود ، آقای آزمون رئیس یک کمیسیون بود
 اینها همه رؤسای این کمیسیونها بودند هر پنج نفری ماء موربر رسمی
 یک چندستان شدند. که مثلاً استانی که من ماء مور ، کمیسیونی که
 من رئیس آن بودم ماء مور رسیدگی شده بود مال کرمانشاه بود ، کردستان
 بود و ایلام و همدان این چهار استان . ما در اینجا سوابق افراد را بررسی
 میکردیم قطعا " از اینکه عضو کدام حزب بودند و کدام حزب نبودند . یک
 مسئله هم در ، باید این حقیقت را قبول کرد در آنجا مطرح شده بود که
 ما از سازمان مختلف اطلاع بگیریم . از خود سازمان حزب اطلاع بگیریم
 و هم از سازمانهای سیاسی مملکت هم از ساواک .

س - کی محبوبیت ...؟

چ - کی وضع خوب است در آن محل ، کی محبوب است ، کی خوشنام است ، کی بدنام ، چون ما
 اطلاعی از همه آدمها نداشتیم . این سازمانها میتوانند با اطلاع بدهند .
 سازمانی که در آن منطقه دقیق تر میتواند اطلاع بدهد ساواک بود که همه
 جاشعبه داشت و خوب احتمالا " خالی از نظر هم نبود . یک پرسشنامه هائی
 بود که در آن نوشته بودند که اسم اشخاص که اینها و عثمان در محل چیست
 محبوبیت محلی شان چه اندازه است ، وضع اجتماعی آنها چیست ؟ آدم درست هستند
 نادرست هستند . روی اینها علامت میگذاشتند برای ما میفرستادند . ما توی
 آن کمیته ها مطرح میکردیم بر آن اساس و اطلاعاتی که خودمان داشتیم تصمیم
 میگرفتیم . سعی ما این بود که از هر منطقه ای یک آدمهای مطلعی هم باشند
 آنها با اطلاع بدهند که این کاندیداها چه وضعی در آن حوزه انتخابی دارند .
 بر این اساس تصمیم گرفته شد و برابر عده ای که برای هر حوزه انتخابی
 لازم بود ما انتخاب کردیم دادیم به هیئت اجراییه و هیئت اجراییه هم

یک عده ای را از اینها کم و زیاده کرد اینها معرفی شدند از طرف حزب رستاخیز و از سوی آنها بهرحال وکلای لازم انتخاب شدند به مجلس ...

س- واقعا " انتخابات آنوقت آزاد بود بین آن سه تا ۴۰۰ ؟

ج- بین آن سه تا تقریبا " بله ، بین آن سه تا حقیقتا " هیچ نظرخا صی اگر مثلا " استانداری نمیدانم فرمانداری اینها شرکت ...

ولی واقعا " حزب نسبت به آن سه نفر دیگر اصلا " نظری نداشت هر کدام شدند شدند ، در صورتیکه قبلا " در زمان حزب ایران نوین بین آن دوتا شی که میشدند بخت تقریبا " مشخص بود کدام یکی از اینها در کدام حوزه انتخاب میشوند فرض کنید مثلا " در حوزه ای یکی که ما میدیدیم دو نفر هستند این مال حزب ایران نوین آن مال حزب مردم آنها تکیه در جریان بودند میدانستند که این حوزه حزب ایران نوینی انتخاب میشود آن حوزه حزب مردمی و توافق تقریبا " بین دو حزب بود ولی در این انتخابات واقعا " نبود آن سه نفر تقریبا " آزاد بودند .

س- توافق در چه سطحی میشد بین آقای علم و آقای هویدا میشد یا ... ؟

ج- مثلا " در آن حدودها ، بین رهبران حزب و دبیران کل اینها تقریبا " توافق میشد در آن زمان . و با این طرز مجلس بیست و سوم تشکیل شد که با صلاح اسم آن شد مجلس رستاخیز . بخت مجلس رستاخیز وقتی اول که تمام احزاب منحل شد طبیعتا " فراکسیونهای پارلمانی هم منحل شد . دو سه روز بعد از انحلال فراکسیونها و احزاب بود که بنده دیدم که آقای هویدا آمد به مجلس رفتیم در دفتر مرحوم آقای مهندس ریاضی نشستیم صحبت کردیم ، ایشان پیشنهادشان این بود که حالا که من دبیر کل موقت حزب هستم بهتر اینست که شما هم تماما فراکسیونهای مجلس را یکی بکنید خود من هم باشم رئیس فراکسیونها بطور موقت تا حزب ببینیم چه کار میخواهد بکند . و اینکار را کردیم و در مجلس هم اعلام شد که فراکسیونهای پارلمانی منحل شدند همه میشوند عضو یک فراکسیون و فراکسیون رستاخیز فلانکس هم رئیس آن هست تا تکلیف مجلس

وفراکسیونها مشخص بشود .

ب- نمایندگان هم اعتراضی نداشتند ؟

ج - نه آنها دیگر همه یک فراکسیون شدند . یک فراکسیون شدند چون در استانها انتخابات بودیم بطور موقت بود گذشت تا انتخابات شروع شد . بعد که انتخابات شروع شدخب همه ی وکلا انتخاب شده بودند . ما نمیدانستیم در داخل مجلس بعدی طرز کار ما چه خواهد بود ؟ حزب یک دست چه جوری عمل میکند ؟ مخالف چه جور ؟ موافق چه جور اینها ، آقای دکتر آموزگار که وزیر کشور بود یک دعوتی کرد در یکی از هتلها خیال میکنم هتل اینترکننتیننتال بود . در آنجا آقای هویدا مثل اینکه دعوت کرده بود گویا آقای هویدا دعوت کرده بود . در آنجا مسئله جناحها مطرح شد که گفتند که فکرتا سیس دو جناح در داخل حزب هست ، جناح پیشرو که آقای آموزگار به قول معروف هماهنگ کننده ی آن جناح هستند و جناح سازنده که آقای هوشنگ انصاری هماهنگ کننده ی این جناح هستند . وکلا وسنا تو را میتوانند هر کدام دلشان خواست بهر کدام از این جناحها که خواستند ملحق بشوند . چند روزی گذشت البته عده ای از وکلای رفتند و ارد جناح پیشرو شدند ، بنده وعده ای رفتم و ارد جناح سازنده شدم . و فعالیت در داخل جناحها شروع شده بود .

س- وجه مشترک هم بود از سابقه ی قبلی ، افکار قبلی برای تفکیک بین این دو جناح ؟

ج - البته غیب مثلاً " وکلای که در حزب ایران نوین بودند خیلی دلشان میخواست با ما باشند مثلاً " . وکلای که در حزب مردم بودند دلشان میخواست با آقای رامبد باشند ، بهمین دلیل آقای رامبد رفت در جناح پیشرو من رفتم در جناح سازنده . دوستان ما اینجا آمدند و دوستان ایشان هم آنجا رفتند . این طرز . خب دوستان خود مثلاً " آقای آموزگار و دوستان آقای انصاری هم دیگر هر کدام توی این جناحها آمدند . درسام همینطور . البته

حقیقت هم باید قبول کرد که آقای هویدا و آقای شریف اما می علاقمند به جناحی بودند که آقای انصاری داشت . چون زیاد با آقای آموزگار نظرموافقی نداشتند ، و بهمین دلیل اینها هم خیلی تمایلی به دوستی با هویدا و آقای شریف اما می نداشتند در سن . بهمین دلیل جناح ما زنده در سن باقی بود و در شورا هم جناح پیشرو قوی تر از زنده بود برای اینکه تعداد آنها زیاد تر بود ، برای اینکه دوستان آقای آموزگار ، شورا زیاد تر شده بودند ، این چیزها هم وجود داشت . اینهم وجود این جناحها و تشکیل این سازمانها ، بعد ولی در داخل مجلس رستاخیز این وحدت و هماهنگی هیچوقت بوجود نیامد ، آقای هویدا آقای آموزگار بعد آقای دکتر باهری اینها که دبیر کل حزب شدند میآمدند در جناح صحبت های شان را میکردند ولی گروهائی که قبلا با هم بودند اینها هم با هم بودند ، مثلا " جناح پان ایرانیست ها با هم بودند هر کجا بودند ، ایران نوینی های قبلی تقریبا " تا حدودی با هم بودند ، یک عده ای هم که مختلف متفرق آمده بودند اینها هم سعی میکردند برای خودشان یک گروهی در داخل داشته باشند و تقریبا " شکل منفرد داشتند ، بتدریج که سمت همین فتنه یا ما چرا هر چه بیشتر آن نزدیک میشدیم این آتش درونی این با صلاح گروهها شعله ور میشد ، و چنانچه دیدیم این اواخر حزب پان ایرانیست جدا شد ۴۰ نفر از حزب رستاخیز جدا شدند ، وقتی هم که آقای شریف اما می آمد سرکار املا " تقریبا " فتنه حزب رستاخیز خوانده شد ، با اینکه ایشان خودش جزو پانگزاران حزب رستاخیز بود ولی مع هذا حزب رستاخیز دیگر داشت کلاش کشته میشد ، چنانچه دیدیم از داخل ، در اواخر حکومت آقای آموزگار با اینکه آقای آموزگار دبیر کل حزب هم بود آقای بنی احمد که عضو فراکسیون بود شروع کرده استیضاح آقای آموزگار ، و بعد " آقای شریف اما می که آمد دبیر املا " گروه چیز به هم خورد آقای اخباری که دبیر حزب در شهران بود شروع کرده استیضاح آقای

شریف اما می و دیگر رفت تمام آن اساس با صلاح از هم با عبیده شد. عرض کنم که غب در این مدت که من در دفتر سیاسی حزب ایران نوین و دفتر سیاسی حزب رستاخیز هر دو شرکت داشتم دو سه نکته ای هست بد نیست که ! پنجـ ضبط بشود. حزب ایران نوین هفته ای یک روز سه شنبه ها ناها را در دفتر نخست وزیر که هویدا بود، دفتر سیاسی حزب را تشکیل میدادیم غب تمام مسائل را ایشان آنجا مطرح میکرد ما هم نظرم را میگفتیم. (؟) بکار مملکتی حزبی. تنها حزبی نبود کار مملکتی هم آنجا مطرح میشد. البته غب حق این بود که ما معتقد بودیم که باید همه کارهای مملکت و حـ از طریق دفتر سیاسی حزب انجام بشود. واقعا "پولیت بـ" معنی واقعی باشد. منتها غب بعضی از مسائل از اختیار خارج بود مثل تغییر دولت تغییر وزراء اینها غب نمیگذاشتند ما معتقد بودیم باید باشد. آقای هویدا معتقد بودند که بتدریج ما بایستی اینکار را انجام بدهیم. البته مرحوم هویدا واقعا "مرد پخته ای بود، مرد باهوشی بود، مردم دار بود همه گروهها را سعی میکرد نگه دارد غب البته به پستش هم خیلی علاقه داشت دلش میخواست ادامه پیدا کند. ولی غب در حقیقت او مجری خاص دستورات شاه بود شخصاً علیحضرت و تا آنجا که غب من در این مدت میدیدم، نخست وزیرانی که من میدیدم در ایام همه سعی آنها این بود که دستورات شاه را اجرا بکنند ولی ایشان نوعی کارش این بود که هر وقت حضرات علیحضرت میرسید تمام نکات را یادداشت میکرد وقتی میآمدن تو میبینش، توی اتومبیلش رُتلفن دستور میداد تا میرسید به نخست وزیر تمام کارها را در حدود انجام بود بعد تلفن میکرد حضرات علیحضرت و میگفت من یک دستورات که فرمودید باین صورت به این صورت گفتم و اجرا بشود. یعنی باین صورت علت اینکه توانست خودش را حفظ بکند این بود. یکی هم ارتباط خاص او با همه طبقات، سعی میکرد همه را راضی نگه دارد به یک صورتی که حتی مخالفین را "مثلاً" اعضای حزب مردم هم ارتباط نزدیکی با آقای هویدا داشتند. با همه اینها هماهنگی داشت. غب گاهی

مسائلی را بر حسب شوخی و جدی هم در دفتر حزب ایران نوین میگفت . یادم میآید یک روز آقای دکتر ناصریگانه شده بود رئیس دیوان عالی کشور البته اینهم از کارهای جالب بود خب آقای یگانه رئیس شعبه دیوان کشور نبود بایه حتما " رئیس شعبه میبود تا رئیس کل دیوان کشور میشد ولی خب درست کردند موقتاً " رئیس شعبه اش کردند بعد هم رئیس دیوان کشور . مسرود حقوقدان واردی بود ولی این سرعت خیلی جالب بود . وقتی ایشان عضو دفتر سیاسی بود وقتی آخر جلسه آقای ناصریگانه از ایشان تشکر کرد گفت من خیلی از شما متشکرم که خب من مرد حقوقدان هستم اینهم آزریم بود به این مرحله برسم . هویدا خندید و گفتش که خب ما گفتیم شما بروید در دیوان کشور که اگر یک وقتی یک روزی ما از کار برکنار شدیم خواستند ما را محاکمه ای بکنند شما در آنجا به داد ما برسید بما کمک کنید و بدانید که ما کار بیدی نکردیم . البته بیچاره خبر ندانست که این مطلبی که بشوخی یک روزی گفته بود یک روز گرفتار خلغالی خواهد شد که بیا بدروزندان میزند و میکشدش بدون اینکه هیچ محاکمه ای در کار باشد . این را من واقعا " همیشه توی مغزم هست که چطور انسان ممکن است فکر بکنند که یک روزی هم ممکن است محاکمه ای بشود حسابی و کتابی اینها ولی خب یک همچین سرنوشتی برای ایشان پیش آمد . یک نکته ای که در دفتر سیاسی حزب رستاخیز مطرح شده بود یادم میآید وقتی مقاله ای روزنامه ای اطلاعات علیه آقای خمینی منتشر شده بود خب بنده وقتی این را در روزنامه خواندم بعنوان یک روزنامه نگار خوش نیا مد و واقعا " هم نمیدانستم چطور شد روزنامه اطلاعات یک همچین مطلبی را منتشر کرده بخصوص که پشت سرش هم یک هیجاناتی هم بود . خب بعد مطلع شدیم که اینکه دستوری است من هم چون سابقه روزنامه نگاری داشتم میدانستم که این سبک مقالات در روزنامه ها قطعاً " جنبه ای دستوری دارد یکی از مقامات مملکتی اینکار را کرده است . این را در دفتر سیاسی حزب رستاخیز این را من مطرح کردم که این مطلب چي بود در روزنامه به این صورت منعکس شد بدنبال من هم آقای سرتیپ مفاری و بعد هم

مرحوم دکتر عالمی مطرح کردند. آقای جمشید آوزگار که نخست وزیر بودند، دبیرکل حزب ایشان گفتند که البته این مطلبی است که آقای داریوش همایون توضیح خواهند داد که ایشان هم وزیر اطلاعات بودند، آقای داریوش همایون هم نظریکه در کتاب خودشان هم نوشتند خلاصه توضیح دادند که بله این مطلب را من نخوانده بودم و از دربار برای من فرستاده بودند من هم داده به روزنامه اطلاعات و چاپ شد. که البته اعتراض شده که بهر حال یک همچین مطلبی صحیح نیست در یک همچین موقعیتی منعکس بشود البته سعی نخست وزیر و وزیر اطلاعات بود به یک صورت کلی از این مسئله بگذرند. یک مطلب دیگر این بود که با چون من در دفتر سیاسی حزب رستاخیز گذاشته بودیم یک چند دقیقه ای قبل از دستور اعضای دفتر سیاسی صحبت کنند مطالبی که به نظرشان میرسد. یک روز هم من مطرح کردم که بدنیا ل واقعیه قم که این واقعیه قم اینها چیست؟ بعد هم واقعیه تبریز یک توضیحاتی بدهید ما در جریان قرار بگیریم. آقای دکتر آوزگار صحبت کردند و گفتند که بله در قم واقعیه ای اتفاق افتاده تظاهراتی شده بدنیا ل هم در تبریز، ولسی دولت اقدام کرده خیلی چیز مهمی نبوده و تقریباً " این مسئله ساکت شده است. در صورتیکه روزیکه واقعیه تبریز اتفاق افتاده بود ما در نخست وزیری در هشت اجرائیه حزب جلسه داشتیم. روزی بود که خانم مهنا زخمی یک طرحی آورده بود برای خانمها و راء بانوان و از این حرفها مطرح کرده بودم — آورد بحث و گفتگو بود. سؤالاتی در آن جلسه من کردم راجع به این طرح که ایشان توضیح بدهند در این ضمن آمدند آقای نخست وزیر را دعا کردند از جلسه هیئت اجرائیه رفتند بیرون، ایشان رفتند مدتی طول کشیدند و آمدند. بحث و گفتگو بین من و خانم افخمی ادامه داشت سر همین لایحه تا آقای دکتر آوزگار برگشتند اقلاً " یک ساعت یک ساعت و نیم طول کشید وقتی آمدند نشستند آنجا بسیار شدت برافروخته و عصبانی خانم افخمی داشت توضیح راجع به حقوق زن، حقوق زن از این حرفها که زنهار چه باید بکنند چه نکنند از این حرفها. بعد آقای

آموزگار گفتند که خانم این حرفها چی میزنید مگر شما نمیدانید مملکت چه خبر است ، در چنین شرایطی چیست این مسئله را مطرح میکنید . مگر نمیدانید امروز در تبریز چه واقعه ای اتفاق افتاده که بعد توضیح دادند که امروز تبریزی شده چی شده مردم چه کردند شلوغ کردند چه کردند از این حرفها خود نخست وزیر تازه به عظمت نظا هرات اقاماتی که علیه رژیم صورت میگرفت تازه واقف شده بود .

س - آنجا هم این مطرح شد که این مثلاً "عوامل خارجی هستند یا اینها فقط در مجلسی که عموم بودند این صحبت میشد ؟

ج - البته آنجا گفته شد که اطلاعاتی که به ما رسیده است اینست که عده ای از خارج از مملکت هم آمده اند و با لباسهای مختلف و دارند این آتش را دامن میزنند همان حرفی بود که بعداً "آقای رامبدتوی مجلس هم منعکس کرد و گفت . نخست وزیر معتقد بود که اطلاعاتی که به آنها رسیده است از این مسائل بوده است منظورم اینست که دفتر سیاسی حزب که بایستی مهمترین و عالیتترین مرجع سیاسی مملکت باشد و تمام این مسائل در آنجا مطرح بشود و متأسفانه آنطور که باید و شاید نمیشد و این شاید مثلاً " ما ها که عضو دفتر سیاسی بودیم مقداری از مسائل مملکت غافل و بی اطلاع مانده بودیم در حالیکه باید با اطلاع داده میشد و ما این مسائل با وکلا در میان میگذاشتیم با نمایندگان در میان میگذاشتیم و میگفتیم که مسئله چیست و متأسفانه نمیشد . و شاید مقداری از مسائل را خود نخست وزیرها هم اطلاع نداشتند . خیلی از وزراء اطلاع نداشتند و دستگاہهای امنیتی که ما فکر میکردیم با آن بودجه های سنگینی که صرف آنها میشد باید اطلاعاتشان خیلی دقیقتر از واقع مملکت باشد و متأسفانه میشد در بعضی از شرایط نبود .

س - یعنی حتی آنها نمیدانستند چه خبر است ؟

ج - به نظر من اینطور به نظر میآید . چون خیلی از مسائل بود در مملکت اتفاق می افتاد اینها که از جزئیات خبر داشتند از آن مسائل بی اطلاع بودند . آن چطور ممکن بود

یک همچنین جریاناتي در داخل مملکت در داخل مساجد حسینه ها اینور آنور
 اتفاق افتاد آنهائی اطلاع مانده باشند، بهر حال این مطالبی بود که
 آنجا در دفتريسي حزب مطرح میشد . وقتی که آقای شریفامامی نخست وزیر
 شد ، بنده آقای شریفامامی را یک روز قبل از اینکه نخست وزیر
 بشوند در یک مهمانی دیدم با ایشان صحبت کردم از اوضاع داخلی مجلس
 گویا در جلسه خصوصی مجلس مطالبی مطرح شده بود بعضی از وکلا به مقامات
 دولتي حملاتی

روایت کننده : آقای مرتضی الموتی
 تاریخ : ۱۰ مارچ ۱۹۸۲
 محل : شهر لندن - انگلستان
 صاحب کننده : حبیب لاجوردی
 شماره : ۳

آقای شریفامامی را من دیدم با ایشان صحبت کردم ایشان گفتند که
 بله امروز در مجلس سنا هم مسائل تنیدی علیه دولت اینها مطرح شده بود
 و من خودم حضوراً علیحضرت شرفیاب می‌شوم و مسائل را بعرض ایشان میرسانم.
 از قرار معلوم ایشان رفتند بودند حضوراً علیحضرت و گفته بودند که وضع داخل
 مجلس سنا چیز است و چنان است و به دولت حملاتی شده است گویا گفته بودند که
 یک فکری نکنید برای تغییر اوضاع پیشنهاد شده بود بخود ایشان که خوب پس
 بهتر است که حال که شما اینجور فکر میکنید خودتان بیا شید قبول مسئولیت
 بکنید و به این صورت ایشان ماء مورتشکیل کابینه شدند و آمدند قبول مسئولیت
 کردند و آن کابینه را تشکیل دادند آن حرفهای تند را زدند آن جریانات پیش آمد.
 س - پس در آن مرحله هم شورتی بایک عده ای نشده بود که خوب حال که وضع
 به اینجا رسیده خوب است کی را بیاوریم ...؟

ج - نخیر نخیر . آنچه من استنباط میکنم در اثر گزارشاتی که ایشان
 بحضوراً علیحضرت از بسدی اوضاع و وضع دولت داده بودند و علیحضرت پیشنهاد
 کرده بودند حالا که اینطور است پس خود شما بیا شید قبول مسئولیت بکنید و کار
 مملکت را اداره بکنید و ایشان هم پذیرفته بودند . نکته ای که من برایم
 حالم است و اینجا بگویم حالا یادم آمد من در سفر اخیر که به آمریکا
 رفته بودم آقای شریفامامی را دیدم ، از آقای شریفامامی پرسیدم که
 آقا شما که اینهمه بشاء با علیحضرت نزدیک بودید از کسالت ایشان اطلاع
 داشتید ؟ ایشان گفتند متأسفانه نه ولی گفتند ما یک روزاً علیحضرت ما
 را خواستند ایشان را بعنوان رئیس مجلس سنا آقای ریاضی رئیس مجلس

شورای ملی و آقای هویدا بعنوان نخست وزیر گویا وعده ای ! ز سران ارتش را بعد پرسیدم از ایشان که خب شما از جریانات اطلاع داشتید ؟ گفتندنه در آن روز که ما رفتیم حضورا علیحضرت اعلیحضرت شروع کردندیک مسائل مفصلی را محبت کردن راجع به وضع فعلی مملکت ، آینده ی مملکت ، نقشه های کسه ایشان دارند و چه باید کرد که مملکت درآینده چه بشود چه بشودخیلی گفتند مسائل مهمی در آن جلسه ایشان مطرح کردند ، گفتندوقتی حرفهای اعلیحضرت تمام شدن به ایشان عرض کردم که چه خوب بود که اعلیحضرت دستور میفرمودید که ما این مسائلسی که فرمودید یادداشت میکردیم کسه این راهنمای کار ما باشد . اعلیحضرت گفتند که من اتفاقا " فکر اینکار را کردم و گفتم همه ی اینها را ضبط بکنند و همه ی اینها را من میگویم تهیه کنند یکی یک نسخه برای شما بفرستند . و همین کار را ایشان کردند سه روز بعد گفتندیک پاکت سربسته ای از طرف اعلیحضرت بمن رسید بطور مفصل با خط خیلی قشنگ که آن نویسنده دربار نوشته بود این را نوشتند برای ما فرستادند و این را من بعنوان وصیت نامه سیاسی ایشان تلقی کردم . گفتم این دردسترس شما هست ؟ گفتندنه متاء سفانه توی خانه ی من با مجلس آن بود که شاید از بین رفته باشد . ولی آن را مثل اینکه برای تمام شرکت کنندگان در آن جلسه که شاید مثلاً " آقای ازهار ی بوده شاید فرستادند کسه خیلی از مسائل آن توهست . اینهم از مسائلسی است که شما اگر بتوانید این را پیدا کنید اینهم شاید کمک بکنده ...

س- بله آقای دکتر با هری هم به این نکته اشاره کردند و بلاوه فرمودند که این کجا هست . گفته شده بود که گویا علیاحضرت اظهار کرده بودند که همین چیزی وجودندارد و بعد گویا یک بحثی بوده که وجود دارد ندارد .

ج - این را آقای مهندس شریف ا ما می در این سفر که من درجیز بودم بمن گفتند . یک مطلب دیگر که باز در این سفر من به آن برخورد کردم با آقای

دکتر شاهی را من دیدم گفتم که شما خب این داستان آقای هویدا چی شد این گرفتن ایشان اینها ؟ گفتند که والله من آن اواخری که اعلیحضرت ایران بودند با ایشان تماس گرفتیم که یک فکری کنند که هویدا از زندان بیاید بیرون از این حرفها ولی ایشان گفتند مثل اینکه دیگر کار از دست من خارج شده گذشته و کاری نمیشود برای ایشان کرد چون نگران شده بودند که خب بودن هویدا در زندان ولی عده ای از دوستان هویدا معتقدند که آقای هویدا خودش گفته بود که نه من در ایران میمانم تا ببینم محاکمه کنند نه من کاربدم نکردم اینطور اعتقادشان این بود . این نکته را خواستم که حالا که یادم آمد اینجا مطرح بکنم . بهر حال بعد از اینکه آقای شریف امامی آمدند نخست وزیر شدند خب میدانید که بینه شان از یک ترکیبی بود یک آدمهای درش بودند که خیلی اینها آتش را به اصطلاح دا من زدند و کابینه آقای شریف امامی از یک کابینه معتدل خارج شد ، وصل کردن مثلاً " رادیو تلویزیون به مجلس و کلار و ادا رکورد " حملات دستجمعی کردن اینها خوب خیلی مردم راهیجان زده کردند آن شرایط که شاید احتیاج به آرامش و امنیت و ثبات بود این قبیل کارها عرض کنم که خیلی ایجاد نا امنی میکرد . من یاد میآید یک روز آقای ارتشید اویسی که فرماندار نظامی تهران بود با تلفن با من صحبت کرد از من خواهش کرد شما که صبح به مجلس میآید یک سری به فرماندار نظامی بمن بزنید هم دیگر را ببینیم . بنده رفتم ایشان را ببینم ایشان گفتند که ببینید ما چه وضعی داریم شما در مجلس قانون میگذارید فرماندار نظامی بمن اختیار میدهند که من امنیت شهر را اداره بکنم ولی از طرفی دولت می بینید چه میکند من دو تا ماه مور گذاشتم در روزنامه اطلاعات و کیهان وزیر اطلاعات و وزیر مشاور اینها ، اینها را بیرون کردند و املاً" میگویند فرماندار نظامی حق مداخله در کار مطبوعات ندارد و

یا تظاهرات سربازها اینها درخیا بان میروند به آنها میگویند که حق ندارید دستور داده بودند که اینها بسمت کسی تیراندازی نکنند . غیر از اینکه مردم بیا ییاند گل تر تنگهای اینها بگذارند و اینها هم ساکت بشوند کساری نمیشود کرد اینکه اصلاً " فرمانداری نظامی نیست حکومت نظامی معنی ندارد به اینصورت اصلاً " چرا دولت بدنامی حکومت نظامی را میگیرد قبول میکنند ولی از مزایای استفاده نمیکند . بهر حال اوضاع در آن روزها بقدری متشنج شده بود که هیچکس نمیدانست چی باید بکند . خب ایمن داستان مجلس و آن استیضاح و آن حملات و آن بساط گذشت تا آقای ازهار میآمدند و نخست وزیر شدند . وقتی ایشان آمدند نخست وزیر شدند ما فکر میکردیم که واقعا " میتوانند یک مقدار امنیت را برقرار بکنند . آقای ازهار ی بکلی از اصول پارلمانی بی اطلاع بودند . یا اصلاً " نمیدانستند پارلمان چیست و خودشان هم این مسئله را قبول داشتند . وقتی ایشان به سابقه آشنائی با ایشان ندانم ولی ما این او را خود در مجلس بعد از اینکه حزب رستاقیز به آنصورت درآمد ما فکر کردیم در داخل مجلس باید یک فراکسیون وجود داشته باشد . ما در حدود ۱۲ نفر از نمایندگان بودیم که فراکسیون بنام وحدت ملی درست کردیم البته پایه ای نگرفته بود چون که متشنج بود دوره هاسمش را گذاشته بودیم فراکسیون وحدت ملی و که این فراکسیون نتواند واقعا " در کار پارلمانی تصمیماتی بگیرد ، از این جهت نخست وزیرها می هم که میآمدند با ما مسئله ایشان را مطرح میکردند که چه بکنیم برای ادامه ی کار مملکت . وقتی آقای ازهار ی شدند نخست وزیر با ما تماس گرفتند که ما در کارها بینه ای که ایشان به مجلس معرفی میکنند ایشان را بباری کنیم کمک کنیم از این حرفها . ولی ایشان وقتی آمدند در مجلس خب وزرا ایشان را معرفی کردند نخره ی بر خودشان با مجلس مثل رفتار یک نخست وزیر با وکیل نبود چون به این اصول وارد نبودند

ایشان بکارنظامی وارد بودند . یادم می آید در همان شب اول یا شب دومی که بحث درباره برنامه دولت بود آقای شهرسانی نماینده مشهدیک تلگرافی را خواند و گفت که گویا در مشهد مردم تظاهراتی کردند یک تیراندازی شده بسمت حرم مطهر و تلگرافی از طرف اهالی است و تقدیم مجلس میکنم . آقایان از هاری عصبانی شد از جا بلند شد گفت ها این حرفها چیست میزنید اینها همه دروغ است . گفت آقای نخست وزیر شما کسی چیزی نکرد . من نمیخواهم نخست وزیر بشوم من بدرد من نمیخورم نخست وزیری .

حسب شأن نخست وزیر هستید فرمان گرفتید بیا شید بنشینید ۱۰ ایشان را نشانیدیم و ایشان از همان روز من دیدم که ایشان خیلی در کار مملکت واقعا " در کار نخست وزیری بی اطلاع هستند و دور هستند محکم است یک نظامی خوبی باشند ولی در کار مملکت ...

س- چرا ایشان انتخاب شد یعنی بین اینهمه نظامی که بودند ؟

ج- ایشان را اعلیحضرت انتخاب کردند دیگر . حالا ایشان به چه دلیل ایشان را انتخاب کردند . شایع بود که قرار است ارتش را ویسی انتخاب بشود دستهایی رویش بکار افتاد که او نشود چون گفتند نظامی تند نیست ممکن است که اقداماتی بکند ایشان را انتخاب کردند . بعد بنده ایشان را بعد از دو روز در نخست وزیری دیدم یک روز قبل از این تظاهرات ، یکی از این تظاهرات نمیدانم تا سوا عا شورا بود تظاهرات خیلی مهمی بود ایشان را در نخست وزیری دیدم مریض هم بودند با ایشان وقتی صحبت کردم ایشان گفتند که ما یک برنامه مفصلی برای فردا داریم امیدواریم که خون از دماغ کسی نیاید و بتوانیم این تظاهرات برگزار بشود چون دامنه وسیع این تظاهرات دارد و سرتاسر مملکت دارند دسته بندی میکنند مخصوصا " در تهران ، که گفتند من برنامه ای تهیه کردم که نظامی ها در این کار دخالت نکنند فقط از سمت و تنگ به بالا را مراقبت بکنند که یک وقت جمعیت به آن سمتها نریزد و اگر ما این

تظاهرات فردا را بدون خونریزی برگزار بکنیم خیلی توفیقی خواهیم داشت .
 بعدایشان ازمن پرسیدندکه مردم راجع بماچی میگویند ؟ گفتم واللہ
 به شمایک وقت برنخورد این شوخی چون کردم بشما بگویم گفتندچی میگویند؟
 گفتم مردم اسم شما را گذاشتند آیت اله ازهارای واسم خمینی را گذاشتند
 ارتشبد خمینی برای اینکه او خیلی درکارش نظامی وار قرص یک دنده هست
 و شما درکارتان خیلی آیت الهی خیلی ملازم . گفتندخب بله من
 طرزاخلاقم اینست نمیتوانم خودم را عوض بکنم ولی امیدوار هستم کسی
 بتواند این مراسم را بخوبی برگزار بکنم که خب متاء سفاهه نتوانستند
 بعدهم سکتہ کردند بعدایشان رفتند . درواخر حکومت آقای ازهارای بود که
 ما دیدیم بعضی ازوزرای ایشان بما مراجعه میکنند ازوزرای آقای ازهارای
 که آقاوضع خیلی بداست ما کار نمیتوانیم بکنیم توی وارتخانه هم ما
 را راه نمیدهند ما را قبول نمیکنند . یک راء ی عدم اعتمادی بکار بیاندازید
 که ما برویم . گفتیم آقا نمیشود راء ی عدم اعتماد داد . آخر کابینه که به
 این صورت نیآید که به این صورت برود . گفتندبله ما وضمن به این صورت
 است . ما دیدیم وضع این دولت نظامی خیلی ازسویسل ها بدتر
 ست . باروہ سای دوتا مجلس صحبت کردیم با مرحوم دکتر سعید و آقای
 دکتر سجادی که بهتر است که ما یک جلسہ ای خودمان برویم حضورا علیحضرت با
 ایشان مسائل مملکتی را صحبت بکنیم . این روء سای دومجلس صحبت کردند و
 حضورا علیحضرت تلفن کردند ایشان هم پذیرفتند که ما برویم حضورشان، هیئت
 رئیسہ دومجلس رفتیم حضورا علیحضرت .
 س- چندوقت بودایشان راندید؟ بودید ؟
 چ - ما فقط اعلیحضرت را در مراسم سلامهای رسمی میدیدیم .
 س- منظور اینست که این بار که رفتید آنجا دفعہ ما قبلش چندوقت قبل بود ؟
 ح - درست سلام قبلی بود که مثلا " شایدمثلا " یک ماه دوماہ پیش از آن بود .

س - چون می‌خواهم راجع به روحیه و قیافه این‌های ایشان چه فرقی کرده بود .

ج - حالشما عرض میکنم . اتفاقاً " خودم " هیچ وقت در تمام مدتی که بنده رئیس فـراکسیون بودم عضو هیئت رئیسه مجلس بودم ما با اعلیحضرت مذاکرات خصوصی مطلقاً نداشتیم . شرفیایی نمایندگان در همین سلامه بود .

س - ایستاده ؟

ج - ایستاده . ایشان می‌آمدند رئیس مجلس چند کلمه‌ای تبریک میگفت و بعد ایشان ؟! هی یک صحبت‌هایی میکردند و یک حرف‌هایی می‌زدند و چند کلمه‌ای میرفتند .

س - هیچ جلسه‌ای که شما بنشینید و با هم صحبت نکنید ؟

ج - هیچ جلسه‌ای . فقط تنها جلسه همان جلسه بود . که برای اولین بار اولاً " از دربار گرفته شد که لباس رسمی لازم نیست لباس تیره بپوشید بعداً که رفتیم آمدند سؤال کردند که تعداد چند نفرید ؟ گفتیم ۲۴ نفر هستیم ، یکی دونفر هم غائب بودند یک میزی توی یکی از اطاق‌ها گذاشته بودند دوطرف میزمانشستیم .

س - درنیاوران ؟

ج - درنیاوران . برای اولین بار اعلیحضرت تشریف آوردند آنجا با تمام وکلا و سنا تورها دست دادند بالای میز نشستند دست راست ایشان آقای دکتر سجادی دست چپ ایشان مرحوم دکتر سعید بعدنوا بر رئیس بعد وکلا و سنا تورها .

س - نشستید ؟

ج - نشستم . نشستیم بعداً ایشان پرسیدند که غیب مطلب شما چیست ؟ آقای دکتر سجادی یک کلیاتی گفتند آقای دکتر سعید هم بنظر سـ

س - کلیات از چه قرار بود ؟

ج - حالاً عرض میکنم ، که اوضاع مملکت متشنج است نا آرام است و کلاً وسنا توها میخواهند در جریان کارها قرار بگیرند میگویند چه بایست کرد ؟ جی میشود کرد ؟ نظر اعلیحضرت چیست ؟ ما امروز برای ایشان شرفیاب شدیم ، بنده اینجا امی را نمیتوانم ببرم برای اینکه یک عده ای از اینها در ایران هستند و همینطور کلی میگویم که چه مسائلی مطرح شد ، در این جلسه خیلی صمیمانه و صاف دوستانه همینطوریکه من و شما نشستیم صحبت میکنیم ایشان گفتند خوب حرفها یثان را بزنید ، بعد دیدیم قیافه اعلیحضرت فوق العاده مضطرب است و ایشان واقعا " به نظر یک آدم مریض و نگران و مضطرب میرسیدند ، چشمها یشان املا " حرکت عجیبی داشت که املا " من تا من همیشه ایشان را خیلی آرام یک ورزشکار ملایم مهربان قوی میدیدم . آن جلسه به نظرم ایشان خیلی واقعا " یا شدت مرض بود کسالت یا واقعا " این تظاهرات یا بهرحال بی مهربی ها و بی وفائی ها سیاست های خارجی و داخلی این مسائل ایشان را نگران و مضطرب کرده بود ، در هر صورت ، در این جلسه گفتند که بطوریکه اعلیحضرت میدانید الان گروه های چپ یعنی کمونیست ها و گروه های مرتجع یعنی آخوندها و قشربون با هم متحد شدند و تمام ناراضی های دیگر هم حتی عده ای از کسانیکه در گذشته جزو دستگاه بودند بدنبال اینها و هدف اینها هم تنها شخص اعلیحضرت هستید و هدف شما هستید و علیه سلطنت تلاش و فعالیت میکنند ، ایشان گفتند که و اضافه بکنید به این گسروه سیاست خارجی هم اضافه بشود که او هم پشت مشغول است ، گفتیم بله ، سابقا " در ایران فکر میشد که سلطنت و روحانیت در کنار هم هستند و میتوانند این مملکت را حفظ بکنند .

س - این را کی گفت ؟ این را نمایندگان گفتند ؟

ج - در هر حال گفته شد .

س - بله نمایندگان گفتند

ج - گفته شد

س - بله .

ج - نوبت آن جلسه گفته شد .

س - بله نه میخواستم تفکیک کنم آن چیزی که اعلیحضرت گفتند و آنچه نمایندگان گفتند .

ج - نه ای راضایندگان دارند میگویند . از طرف نمایندگان گفته شد که

سابقاً " سلطنت و روحانیت در کنار هم بودند و اینها میتوانستند مملکت

را از هر خطری حفظ بکنند . ولی الان سلطنت و روحانیت درست در مقابل

هم قرار گرفته اند . و یک دیوار عظیمی بین این دو بوجود آمده . و آیا

به نظر شما راه حلی به نظر میرسد که این دیوار را بردارند یا

این فاصله را پر کنند ؟ ایشان گفتند که بله در این باره خیلی اقدام

شده ولی بجای نرسیده ام . بعد گفته شد که به نظر شما چه باید کرد

که مملکت از این تشنج و از این نا امنی نجات پیدا کند ؟ ایشان گفتند

که من والله خیلی راه حلها را فکر کردم ، حتی فکر کردم که بروم از گروه

مخالف اشخاصی را بیاورم نخست وزیر بکنم شاید بتوانند مخالفین

را آرام بکنند بهمین دلیل با دکتر سنجابی صحبت کردم خب کار

بجای نرسید بعد با دکتر صدیقی صحبت کردم ایشان آمدند صحبت کردند،

حرفهای من را شنیدند رفتند بعد از مدتی آمدند گفتند که من مطالعاتی

کردم و دکتر صدیقی گفته بود به اعلیحضرت گفتند ، اعلیحضرت گفتند و من

معتقدم که اعلیحضرت از ایران بخارج نروید و بودن اعلیحضرت در ایران

لازمست منتهی به جزیره کیش یا بندرعباس یا جای دیگری تشریف ببرید

ولی در داخل ایران باشید . ولی وزرایی که میخواهند با آقای دکتر

مدیقی همکاری بکنند گفتند بشرطی درکابینه شرکت میکنند که اعلیحضرت از ایران خارج بشوند بهمین دلیل ایشان نتوانستند تفاہمی بیمن خودشان و وزراشان بوجود بیاورند برای تشکیل کابینه و قبول مسئولیت نکردند .

س - پس اختلاف بین دکتر مدیقی و اعلیحضرت نبوده که ایشان میگویند من میخواهم بروم آن بگویم ...

ج - نه نه . ایشان گفتند دکتر مدیقی معتقد بوده است که اعلیحضرت بمانند وزراشان میگویند ایشان باید بروند . این حرفی است که خدا اعلیحضرت در آن جلسه زد . و بهمین دلیل نتوانستند کابینه را تشکیل بدهد . گفتند بنابراین من به فکر یک شخص دیگری افتادم بعد از مطالعاتی بلا آخره آقای شاپور بختیار را فکر کردم . یکی از سنا تورها گفتش که آخر شما در جبین این کشتی نورستگاری می بینید که ایشان را پیشنهاد میکنید ؟ ایشان گفتند واللہ من این را فکر کردم . اگر بہ نظر شما کسی دیگری میرسد ممکن است او را بیاورید . و معمولاً ہم در چنین مواقعی در ہمی کشور ہا رسم است وقتی یک گروہی ہجان زدہ میشوند بایدرفت از توی مخالفین یک کسی را آوردن سخت و زیر کرد کہ شاید بتواند آن را آرام بکند و مملکت را از این وضع نجات بدهد منہم ایشان را فکر کردم . حالا ایشان تماس بگیرید . اگر بہ نظر شما ایشان مناسب نیست یک کس دیگری با این خصوصیات کہ من میگویم پیدا کنید و بیاورید . بعد گفته شد کہ خب بہرحال این سرباز ہا شی کہ هنوز توی خیابان ہا ہستند و این تانگہا اینہا اصلاً برای چی ہستند اینہا کہ وسیلہی مردم داشما " مسخرہ میشوند کار نظامی امنیتی ہم کہ نمیکند دستگاہ حکومت نظامی شما ہم میگویند دستور دارند کہ تیراندازی نکنند و بمردم صدمہ ای نرسد . ایشان گفتند بلہ من اعتقاد ام اینست کہ دستور ہم دادم بہیچوہ خون از دماغ کسی

نباید بپاید. من نمیخواهم سلطنت بکنم به اینصورت که خدای نکرده کسی کشته شود برای خاطر سلطنت من یا خون از دماغ کسی بیاید. به اینها گفتم مردم را آرام بکنید ولی سعی کنید کسی کشته نشود.

س- این را خود شما شنیدید این کلمه ...؟

که اینهمه رویش کار شده و دار به یک جای فوق العاده ای پیش میرود با به هایش خرد بشود در هم بشکند، یکی دیگر از شرکت کنندگان در جلسه گفتش که بعله متأسفانه در دستگاهها هم خیلی تبلیغات میشود و حتی گفته میشود بعضی از مقامات ساواک هم با اینها همکاری میکنند و این جای تأسف است و حتی ما شنیدیم که سیمای رکس آبادان را مخالفین آتش زدند به گردن ساواک انداختند و ساواک هم سکوت کرده و حتی آن کسی را هم که گرفتند آشوری نام را که مدعی که گفتند این سینما را آتش زده و اعتراف هم کرده قاضی هم که یک فرد چپی و توده ای است این را آزاد کرده است که افشا نشده که این کار از طرف مخالفین شده و ساواک هم در این کار سکوت کرده و در تمام محافل هم گفته میشود که این کار بدستور ساواک بوده و این کار به رژیم و دستگاه خیلی صدمه وارد میکند اینست که اینها را با یستی یک فکری برای پیش کرد، ایشان گفتند والله الان که می بینید آتمسفر بر علییه ساواک چه قدر زیاده است و چه میشود کرد در حال با یستیک دولت بیا یستیک فکری بکنند اینها، بعد یکی دیگر از سنا تورها یا وکلا سؤال کرد که خوب اعلیحضرت راجع به شورای سلطنت اینها چه فکر کردید؟ چون مسافر هستید گفتند بله من در فکر هستم که من که نیستم شورای سلطنت تشکیل بشود از رویای دوتا مجلس و نخست وزیر و چند نفر دیگر که مملکت را اداره کنند تا بروم معالجاتی بکنم و برگردم، خلاصه بعد که این جلسه بهم خورد استنباط همه ما این بود که اعلیحضرت خیلی زود مسافرت خواهند کرد و اوضاع مملکت بصورت دیگری خواهد شد چنانچه بعد از این جلسه وقتی ما از جلسه آمدیم بیرون با آقای دکتر سعید دکتر خطیبی و بنده در منزل مرحوم دکتر سعید جلسه کردیم، بنده به ایشان عرض کردم که با این طرز که من امروز دیدم من آئینده را خیلی تاریک می بینم یعنی با رفتن ایشان ارتش در آن این هماهنگی نخواهد بود

مخالفین هم قدرت پیدا خواهند کرد و تمام بساط مملکت را بهم میریزند - بنا براین ما دیگر در ایران نمیتوانیم بمانیم و جان مادر خطر است بخصوص که ما هیچ وسیله امنیتی حقیقتاً " نداریم . که ماحتسی یک دانه بادی گاردهم نداشتیم برعکس اینها شیکه بنده نایب رئیس مجلس و رئیس حزب هنوز در اتومبیل خودم می نشستم با هم میامدیم - تهران و میرفتیم یک نفر هم مراقب ما اصلاً نبود . خب با این طرز اصلاً جان مادر خطر است . البته من یک مشکلی هم برای یکی از بچه هایم در اینجا پیش آمده بود ا جازه سفر گرفتم و آدمم . ولی ...

س - فیل از اینکه بختیار نخست وزیر بشود یا ؟

ج - نه نه بعد . بعد از آن جلسه که آمدیم خب به دنبال این نظراً علیحضرت آقای دکتر سعید با من صحبت کردند گفتند که بهتر است که ما با آقای بختیار تماسی بگیریم . تماسی گرفتیم و رفتیم بدیدار آقای بختیار ..

س - منزلش ؟

ج - در منزلش در فرمانیه .

س - چه جور منزلی داشت ؟

ج - یک منزل کوچولوئی داشت توی یک کتابخانه ای نشسته بود یک همچین چیز بود . که در حال خیلی کوچک آقای بختیار را من ...

س - دیده بودیدش تا آنوقت بختیار را ؟

ج - من توی کلوب فرانسه اکثراً " ناها میدیدم ولی با او سلام و علیکی نداشتم . من اصلاً هیچ آشنائی زیادی هم نداشتم برای اولین باری بود که با ایشان از نزدیک صحبت میکردیم . در آن جلسه دو نفر از مجلس سنا بودند و مرحوم موسوی که کشته شد ، آقای جلالی ناشینی ، دوسه نفر هم از مجلس شورای ملی بودند من بودم و دوسه نفر دیگرشان چون در ایران هستند حالا فعلاً اسمشان محفوظ بماند . رفتیم پیش ایشان ، به آقای بختیار گفتیم آقای شما نظرتان

چیت چه کار میخواستید بکنید ؟ ما را روشن بکنید . ایشان شروع کردند که من مدت‌ها در زندان بودم مبارزه کردم پدرم هم در مشروطیت بوده کشته شده فلان من جزو طرفداران دکتر مصدق هستم و معتقدم که این حکومتها کسی که بعد از سال ۴۲ سرکار آمدند اینها بر علیه ، قیام علیه مشروطیت کردند . س- چرا ۴۲ ؟ و نه ۳۳ .

ج - خب ایشان دیگر مثل اینکه آن مدت حکومت امنیتی اینها را مستثنی کرده بود . ایشان نمیدانم چرا از زمان حکومت منصوریه بعدا و بیشتر ، گفت تا آنوقت مثلا " دکتر امینی مثلا " مستقل بوده فلان میکرده . بهر صورت و بعد ایشان گفتند که من دوتا برنامہ دارم یکی اینکه یک لایحه‌ای بیاورم باید رای ... گفتند که من اولاً " تا مجلس بمن رای تمایل ندهم من قبول مسئولیت نمیکم . همان کاری که مرحوم دکتر مصدق کرد یعنی اول از مجلس رای تمایل گرفت و بعداً مقبول کرد بعد مجلس به او رای اعتماد داد . و یکی دیگر اینکه بعد از اینکه مجلس بمن رای تمایل داد من دوتا لایحه در مجلس خواهم آورد یکی لایحه انحلال ساواک است یکی هم محاکمہ وزارت از سال همان ۴۲ بعد بعنوان قیام علیه حکومت مشروطه و قیام علیه قانون اساسی . بعدم ؛ ایشان تفتہ : که آنرا این وزراء آمدند همه از مجلس رای اعتماد گرفتند از همان مجلسی که شما میخواهید فعلاً " رای اعتماد دیگری در چطور شما میخواهید یک همپسین کاری بکنید ؟ اینکه درست نیست . ایشان گفتند که من وقتی حضوراً علیحضرت هم بودم با ایشان صحبت کردم این دو مطلب را من چون گفتم این لایحه ای که من میخواهم بمجلس بیاورم تویش مجازات تا حد اعدام هست حتی ایشان بمن گفتند که آخر چطور شما میخواهید بعضی از اینها را اعدام بکنید ؟ من گفتم چون قیام علیه حکومت مشروطه هست و اینها قیام کردند با اعدام بشوند مثلا " از آقای هویدا چطور میشود گذشت ؟ یک همچنین فکری ایشان در زمینه فکری بود که شاید بعضی از اینها را محکوم به اعدام بکند . البته این لایحه را هم به مجلس بعداً " آورد تصویب هم شد منتها کلمہ اعدام تا آخر

حذف شد تبدیل به جیس اید شد توی مجلسین . بعد آقای بختیار مظالمی راجع بکارهای خودش و برنامهای که دارد صحبت کرد . از ایشان پرسیدیم که خب شما فکر میکنید.....

از آقای بختیار پرسیدیم که خب شما فکر میکنید که در اینجا رتوفیق پیدا کنید ؟ ایشان گفتند والله من با خیلی از روحانیون در تماس هستم تماس دارم مخصوصاً " مثل اینکه اشاره ای به آیت اله شریعتمداری کردند گفتند ایشان نسبت بمن نظر مثبت دارند با آقای خمینی هم تماسی برقرار کردم رابطهای داریم با ایشان هم ممکن است نظر ایشان راهم میتواند من جلب بکنم امید زیاد دارم که من بتوانم اینها را جلب بکنم و بتوانم کار مملکت را به سر و صورتی بیان دازم ولی من همانطوریکه گفتم من طرفدار قانون اساسی و مشروطه سلطنتی هستم ولی اعتقاد من اینست که اعلیحضرت حتما " باید از ایران بروند و ایشان نظرش را جلب کردم که به این مسافرت بروند و همکاران من هم که فکر میکنم آنها هم عقیده شان اینست که نباید ایشان در ایران باشند چون من معتقدم که شاه باید سلطنت بکند نه حکومت . به این صورت ما از ایشان جدا شدیم آمدیم در مجلس وعین مطالب را بانمایندگان فـراکسیـون خودمان در میان گذاشتیم بعد هم در جلسه ی خصوصی که تشکیل شد مسئله مذاکرات با ایشان را گذاشتیم مخالفین البته مخصوصاً " پان ایرانیست ها با ایشان مخالف بودند وعده ای از وکلای دیگر آنها نظر مخالفان را نسبت به بختیار ابراز کردند ولی مجلس در آن جلسه خصوصی رای تمایل گرفتیم اکثریت اظهار تمایل کردند به آقای بختیار . بعد به آقای بختیار اطلاع دادند به دربار اطلاع دادند بحضور اعلیحضرت فرمان برای ایشان صادر شد . فرمان برای ایشان صادر شد ایشان بعد آمدند در رادیو نطق کردند بعد آمدند توی مجلس وزرا ایشان معرفی کردند مصاحبه ها که وجود دارد آن حرفهایی که زده شد کابینه را معرفی کردند . و روزی هم که رای اعتماد گرفته میشد البته ما قبل از این سن

یک جلسه دیگری هم با آقای بختیار در نخست وزیری داشتیم که در آن جلسه مرحوم دکتر سعید رئیس مجلس هم شرکت داشتند یکی از وزرا شرکت داشت مرحوم محسن خواجه نوری هم که از دوستان نزدیک آقای بختیار بود در آن جلسه شرکت داشت . در آن جلسه که صحبت شد آقای بختیار با اصرار داشتند که من با اعلیحضرت صحبت کردم که ایشان میخواهند به سفر بروند و نزدیک تر بروند به آقای بختیار گفته شد که اگر اعلیحضرت قبل از رای اعتماد از ایران خارج بشوند ممکن است رای اعتماد دچار اشکال بشود بهتر است که تا اعلیحضرت هستند مجلسین رای اعتماد بدهند .

س - پس این توصیه از طرف مجلس به ایشان شده بود ؟

ج - بله بله بله . و اگر اعلیحضرت بروند ممکن است که رای اعتماد ندهند . ایشان گفتند اعلیحضرت خیلی عجله دارند میخواهند نزدیک تر بروند . گفتیم پس بهتر است که در آن جلسه صحبت شد که بهتر است که اول مجلس سنای رای اعتماد بدهد چون در سنای پارچی بیشتر است وقتی آنها رای اعتماد بدهند مجلس شورای ملی هم طبیعتاً . ایشان نظر را قبول کردند و تلفظاً " مسئله را با اعلیحضرت در میان گذاشتند اعلیحضرت گفتند که مگر امکان دارد سنای قبل از شورای رای اعتماد بدهد ؟ گفته شد هیچ اشکال ندارد در قانون اساسی صریح نیست تا حالاً رسم این بوده اول شورای رای میداده بعد سنای ، حالا ایندفعه اینکار را بکنند هیچ چیز تازه ای نیست حقوق متساوی دارند . بهمین صورت عمل شد اول مجلس سنا به ایشان رای اعتماد داد تقریباً " اکثراً " سنا تو را به ایشان رای دادند بعد هم آمدند مجلس شورای ملی . از نکات جالبی است که روزی هم که در مجلس شورای ملی ما داشتیم رای اعتماد می گرفتیم روزیادم می آید سه شنبه ۲۶ دیماه ۵۷ بود ما داشتیم در جلسه نشسته بودیم میخواستیم به آقای بختیار رای بدهیم دیدیم آقای مهندس ریاضی هم که در اروپا بودند وارد مجلس شد . با ایشان صحبت کردیم گفتیم

آقای ریاضی شما در این ۲۰۰۰ آخردو سه روراست که به تهران برگشتید؟ گفتند والله حقیقتش اینست که من در اروپا بودم حوصله ام سررفته بود بعد هم من چون نماینده‌ی مجلس هستم برای انجام وظیفه‌ی نمایندگی آمدم و بهتر ام — رورآمدم که به آقای بختیار هم رأی بدهم و رأی میدهم. البته من دیگر ظهیرم ناها را با ایشان بودم با ایشان صحبت کردم و گفتم که این اوضاع مملکت خیلی متشنج است وضع خیلی بد است شما ...

س - چند وقت بود ایشان نبودند ؟

ج - تقریباً " یکی دوماه بود خارج بودند ، خوب بود شما مافرتان را در خارج ادامه میدادید تا ببینید وضع مملکت چه میشود . گفتند بهر حال من آمدم و اینجا هم خواهم ماند منکه کاری نکردم (؟) که از عواقبی بترسم و اینجا هستم . البته بعضی از دوستان و بستگان ایشان گفتند ، بنده از خود ایشان نشنیدم که ایشان را خواسته بودند برای ریاست شورای سلطنت چون گویا آقای سید جلال تهرانی قصداً استعفا داشته یا عضویت شورای سلطنت . ولی بهر حال ایشان همان روزها بدهم حضوراً علیحضرت شرفیاب شدند . چون هما نروزی بود که اعلیحضرت از ایران میخواستند بروند آمدند در جلسه رأی دادند به آقای بختیار بعد موقعی که در مجلس شورای ملی رأی داده میشد به آقای بختیار را علیحضرت از کاخ نیاوران با علیها حضرت رفته بودند به فرودگاه که آقای دکتر سعید با آقای بختیار را هلیکوپتر از مجلس شورای ملی رفتند به فرودگاه بدرقه اعلیحضرت و ایشان رفتند .

س - بعد از گرفتن رأی اعتماد ؟

ج - رأی اعتماد . یادم میآید که در همان جریان یک روز آقای بختیار برسیدم که خصوصی خوب شما بما فرمائید که اقداماتی که کردید بجا نرسید و انشاء الله موفق خواهید شد ؟ گفتند والله من اقداماتی کردم خیلی هم امید دارم من یا چند روز حکومت میکنم یا چند سال اگر بتوانم مشکلات را حل کنم چند ساله خواهم ماند اگر نتوانم مشکلات را حل کنم

حکومت چندروزه خواهد بود . مثل اینکه این پیش بینی ایشان درست درآمد و بهر صورت این وضعی بود که در مملکت بوجود آمد و ما الان می بینیم . این کل مطالبی بود که بنده به نظم رسید حالانمیدانم چی
 س- و قتی که به این تاریخ ۲۰ سال اخیر ایران نگاه میکنیم و یکی از چیزهایی که مشاهده میشود اینست که "آزادی مطبوعات تقلیل پیدا کرد قدرت قوه مقننه محدودتر شد و قوه مجریه هم قدرتش تا یک حدی منتقل شد به مقام سلطنت ، یکی از با ملاح نقاط عطفی که مطرح میکنند بعضی ها میگویند که در زمان دکتر آقبال زمانی بود که واقعا " آغاز این انتقال قدرت از نخست وزیر به مقام سلطنت بود با توجه به اینکه سرکار در آن موقع در جریان بودید و ناظر بودید تا چه حدی این حرف صحیح است تا چه حدی غلط است ؟

ج- واللہ آقای دکتر آقبال البته جزو کسانی بود که خیلی بمقام سلطنت اعتقاد داشت و معتقد بود که در ایران بهر حال باید سلطنت همیشه با قدرت وجود داشته باشد والا داره مملکت کار مشکلی است . بهمین دلیل او نسبت به مقام سلطنت تسلیم بود و جزو هزاران مفات خوبی که مرحوم دکتر آقبال داشت یکی از ایراد هائی که خب به ایشان وارد بود این بود که در مقابل مقام سلطنت ضعیف است . ولی نخست وزیرانی هم که بعد از ایشان آمدند نشان دادند که وضع آنها هم همان است تغییری نگرفته . خب تنها میشود گفتش که آقای دکتر مصدق و آقای دکتر امینی یک مقدار این وضع را نداشتند . دکتر مصدق که خب به نحوه فوق العاده ای و لای خب دکتر امینی . ولی بقیه نخست وزیرانی که بعد از دکتر آقبال آمدند مثل آقای علم ، مثل آقای منصور ، مثل آقای شریف امامی اینها همه در همان حدودند یعنی باید قبول کرده واقعتا که شرایط جوری بود که حقیقتا " مقام سلطنت در همه کارها دخالت میکرد . و اینها هم

اگر آن واقعیت را قبول نمی‌کردند ادامه کار نمی‌توانستند بدهند. و از ایشان تسلیم ترغیز کنید آقای هویدا بود آقای علم بود اینها و ایراد اصلی که البته خوبه ایشان وارد است مخصوصاً " یک نمونه که در مجلس شورای ملی چون من طرفدار دکترا قبول هستم این عیب او را هم باید قبول کنم بگویم که استیضاح کرده بودند دولت را ، از ایشان پرسیدند گفتند من باید بروم از آنجا حضرت پیرسزم بعد بیایم به مجلس جواب استیضاح را بدهم . چندین بار هم من این مسائل را با ایشان صحبت کردم ولی ایشان می‌گفتند که با اوضاع و احوال این مملکت مقام سلطنت بهر حال از مسئولیت درست است میری است ولی وضع مملکت جوری است که مردم مقام سلطنت را بعنوان حاکم قبول دارند خیلی از مردم. بنا بر این اگر در مملکت ما همینطور که قانون اساسی ما مقدر داشته و مدون است و وجود دارد واقعاً " اجرا میشد شاید ما به این روز نمی‌افتادیم امروز باید حقیقت را قبول بکنیم که همین اشتباهات که همه ما حقیقتاً " باید قبول بکنیم هر کدام به هم خودمان مقید داریم اشتباهات را مرتکب شدیم که مقام سلطنت اینقدر در ایران قوی شد و بلا آخر خود همین قدرت موجب سقوط رژیم شد دیگر ، شاید اگر مثلاً " مطبوعات قدرت داشت خیلی از تند رویها جلوی گرفته میشد ، اگر مجلسین قدرت داشتند خیلی از تند رویها جلوی گرفته میشد ، ولی نه به آن سیستم هرج و مرج که اصلاً " نشود کاری بکند . چون در ایران میدانیده وقت که ، مثلاً " روزهای بعد از شهریور می بینیم وقتی مطبوعات خیلی قدرت داشتند مجلسین خیلی قدرت داشتند هیچکاری نمیشد انجام بشود . در این فاصله زمانی کارهای مثبت در ایران خیلی انجام شد . حالاً ببینیم که این کارهای مثبتی که در ایران انجام شد این بیشتر بملاح مملکت است یا اینکه میشد یک جمهوری

آن آزادی هـا را حفظ کرد بشرط اینکه یک کار مثبت آنجا م
داد این خرده به نظرم قابل بحث است و این ایراد به نظرم هست .

س - یک حد وسط به نظر شما امکان داشت ؟

ج - حتما " امکان داشت حتما " .

س - یا که امکان نداشت و ...

ج - نه نه به نظرم امکان داشت ، به نظرم ؛ مکان داشت و اگـر
یک خرده ...

س - مثلا " خـود مطبوعات که شما آغاز کارتان در آن بوده چه جور
میشد مطبوعات بتوانند ایرادهای اصولی را بگیرند در ضمن فحاشی و نمیدانم
اینکارها را نکنند ؟

ج - همین وضعی که اینجاها دارند دادگاهها خیلی قوی هستند اینجا کسی به
کسی فحش بدهد سـو و شـان میکنند شما میدانید تو دادگاه پدرشان
را در میآورند باید ایران هم همین کار را میکردند .

س - میشد ؟

ج - مسلم میشد ، مسلم میشد ، آخر ببینید اینجا یک روزنامه نمیتواند بپاید
به همه چیز مردم اهانت بکند حمله بکند فحش بدهد و همینطور راست راست راه
برود . چون روزنامه برای ایجاد حملات شخصی که نیست باید میشد و لـی
خب متاء سفا نه نشد دیگر میدانید زمان فرصت کافی برای انجام اینکارها
نیود . ما یگرفتار هرج و مرج طوفانی از مخالفتها بودیم که هیچ کار مثبت
انجام نمیشد یا چنان دچار اختناق چیز بودیم که کار مثبت انجام میشد
و آزادی و دمکراسی واقعا " نبود . یک مقدار باید تعدیل میشد شاید
مثلا " به آن ... خب الان ما می بینیم در این کشورهای غربی زندگی

میکنیم می بینیم دیگر اینجاست هم مطبوعات هست هم آزادیشان را ندارند همان نقاشی هم وجود ندارد . پارلمان هست هم آزادیشان را ندارند قدرتشان را هم دارند مخالفین هم هستند ولی مخالفین هم انصاف دارند. می بینید آخر اینجاست هم چیزیک حدی دارند یعنی مخالفین میدانند که تا چه حد پیش بروند ، دولتها تا چه حد حقیق دارند . قانون اساسی یا قوانینی که اینجاها مدون است حدود همه را مشخص کرده است . در ایران نشددیگر ، یا حکومت ها از خودشان خارج میشوند یا ساقط میشوند . (؟) ————— برای اینکه ببینیم درآینده چه جور میشود این وضع تکرار نشود آدم ...

ج - خوب باید یک ، خوب همین کاری که اینها میکنند .

س - درجه محدوده ای ...

ج - قوه قضائی دور از مداخله قوه مجریه کارش را میکند ، قوه مقننه دور از مداخله سلطنت و قوای مجریه کارش را دارد میکند. این قوانینی که واقعا "رویش فکر شده مقننه ، مجریه ، قضائیه یا بقیه مارکن چه ————— مارم مطبوعات که در دنیا وجود دارد اینها هر کدام میتواند جای خودشان اتحادیه های شان سازمانهایشان وجود دارد . گروه مطبوعات را در اینجاها ما می بینیم سازمانهایشان را حفظ میکنند هم اراحتویشان دفاع میکنند هم جلوی تجاوزاتشان را میگیرند و ادعاها . این وضعی که در کشورهای غربی ما می بینیم اینها بعد از مطالبات و تجربیات سی بوجود آمده ، اینجا هم از اول همین چیزها بوده منتهی زمان آنها را درست کرده این سازمانها را درست کرده ، ما هم باید از همین اصل ————— برویم اولاً هم که قانون اساسی ما بعد به مشروطه نوشتند بر همین اساس بوده ولی منتهی همیشه دیدیم یک نظامی آمده تمام قانون اساسی را زیر پا گذاشته یا یک روزنامه نگار آمده زیر پا رهمه

چیززده به همه فحش خواهر و مادر از بالا تا پائین داده یا مثلاً " یک دولتی آمده گفته هرچی آن بالا بگویند من گوش میکنم به بقیه کاری ندارم ، متاء سفاکه همیشه گرفتار افراط و تفریط بودیم این مثل اینکه درخون ماهست باید تعدیل بکنیم خودمان را .

س - شما به گذشته که نگاه میکنید یک مراسی هست که برای خودتان گفته باشید خب در آن مرحله یا آن روز یا در فلانجا اگر مثلاً " من بجای این تصمیم آن تصمیم را گرفته بودم یا بجای طرفداری از این موضوع آن را گرفته بودم شاید مثلاً " فرقی میکرد آیا ؟

ج - البته ما خودمان هم در همان شرایط هم بودیم البته باید این را قبول بکنیم گاهی هم زیر لب غر میزدیم که واقعا " چرا اینقدر مداخله میکنند در کارهای قوه مقننه و لای خب باید قبول کرد که از دست کسی کاری ساخته نبود قدرت دست هیئت حاکمه بود و سوار بودند میتازانند حرف کسی را هم گوش نمیکردند . فکر این روزها را هم نمیکردند که یک روز از اسب قدرت پیاده شان بکنند . و لای خیلی از آدمهای مطلع بودند تذکراتی میدادند به سران رژیم گذشته ولی کسی گوش نمیکرد همه را کنار گذاشتند .

س - خب آخرین جور و نمود شده که هیچکس تذکراتی نمیداد و تمام مقامات بالا ...

ج - آنها تیکه تذکر میدادند ، آنها تیکه تذکر میدادند بلا فاصله آوت میشدند خیلی ها تذکر دادند و آوت شدند خیلی آدمهای صالح این شکلی ما داشتیم که همه را کنار گذاشته بودند و بقیه هم فکر میکردند که خب اگر ...

س - آیا کسانی هستند که مایل باشند اسمشان را ذکر نکنند تا در تاریخ بماند ؟

ج - بودند خیلی ها هستند مثلاً " حتی واقعا " ... من یادم میآید یک جلسه ای در همان موقع اصلاحات ارضی بود که گفتند که آقای علاء و وارسته و سپهد

یزدان پناه و عیداله انتظام اینها داشتند و بعد قرارشان این بود که آقای علاء برونیک مطالبی را بعرض اعلیحضرت برسانند گویا قبلاً "آقای سبهدیزدان پناه رفته بودند گفته بودند همه اینها را بعد کنایه گذاشتند بعضی از آنها سرکار بودند همه را اوت کردند. از این جور وقایع اتفاق افتاده بود گوش نمیکردند دیگر میدانید.

س- (؟) این درس عبرتی باشد برای بقیه

ج- با این ترتیب وقتی میدیدند که اینها را کنایه گذاشته اند خب بقیه هم سکوت میکردند بهر حال بشرح طلب است مقامش را دوست دارد دلش میخواهد زندگی بکند این وسوسه ها هم در اشخاص وجود داشت دیگر اگر منصفانه قضاوت بکنیم اینجوری بود. خب خیلی ها میرفتند حضور اعلیحضرت و مسائلی را میگفتند ولی خودشان بعداً "من با خیلی از آنها صحبت نمیکردم که شما این مطلب را حضورشان بگوئید میگفتند ما گفتیم خوششان نیامده یا دیگر ما اصلاً" نپذیرفتند اینجور ها هم بوده اینجور هم میشد که ایشان قبول نمیکردند. حتی میگویند که بعضی آدمها گفتند که شما دیگر پیرشدید مسائل را درک نمیکنید به این عناوین - که دیگر اینها کنایه میرفتند بوده .

س- شبیه این مطلبی گفته شده که آخرین جلسه ای که دکتر اقبال با شاه داشته

ج- من آقای دکتر اقبال تا یک روز قبل از وفا نشان دیدم ایشان بمن همچین مطلبی نگفتند البته ایشان خیلی این او را از دکتر شیخ الاسلام زاده که وزیر بهداشت بود و مورد حمایت دستگاه بود علیاً حضرت از ایشان حمایت میکرد ناراضی بودند. با سازمان نظام پزشکی ایشان در افتاده بود دکتر اقبال خیلی از این وضع ناراحت و عصبانی بود . ولی من از ایشان نشنیدم که هیچوقت بگوید که اعلیحضرت یا علیاً حضرت بمن بی مصلحتی کردند

بمن لا اقل چیزی نگفتند.

س - از قول برادرشان این گفته شده .

ج - بمن نگفتند . من این را شنیدم ولی من چیزی نشنیدم تا روز آخر
که یک روز قبل از فوتشان هم من ایشان را دیدم و یک مطلبی را هم
بمن گفته بودند که من بروم اقدام بکنم قرار بود من روز شنبه اش بروم
ایشان نتیجه را به ایشان بگویم و ایشان بمن فقط گفتند من کررا " تذکر
دادم که این چپی ها توده ای ها که در دستگاه های مختلف نفوذ کردند
اینها پایه های سلطنت را مثل موریا نه میخورند و حتی گفتند در یک جلسه ای در
شورای دانشگاه که عده ای حضور داشتند این مطلب را عینا " گفتم و حضور
اعلی حضرت و علیا حضرت هم گفتم که اینها بهر حال موافق رژیم نیستند در رژیم
نفوذ کردند و ممکن است که یک روز صدامتی به دستگاه وارد بکنند از اینها
برحذر باشید . والد من نشنید که ایشان هیچوقت بگویند بمن که من
موردی مهربی دستگاه هستم و تنها چیزی که ایشان ناراحت بود از همین بود
که میگفتند چپی ها کمونیست ها در دستگاه بدجوری نفوذ کردند و مخصوصا "
نسبت به شیخ الاسلام زاده خیلی نظر بد داشتند.

س - شما فکر میکنید حالا که ما به بعد نگاه میکنید فکر میکنید بودند
عده ای با اصطلاح از مخالفین دستگاه که خودشان را موافق جازده بودند
و تعمدا " ...

ج - خب بله آن مطلبی که آن روزها در تلویزیون مثلا " منتشر شد آن عکسی که
مال دانشگاه گفتند دانشجویان را دارند میکشند که میگویند عکس مونتاژ شده
است اینها خیلی ها توی روزنامه ها بودند . اینها که بک هوا عتصابات
بهم پیوسته شد اینها همه به نظرم در آن روزها چپی ها خیلی نقش
مؤثری در سقوط رژیم

س - اصلا " مثل اینکه کسانی که در داخل دولت بودند.....

ج - مسلم نفوذ کردند ، مسلم . در داخل دولت رفتند توی رادیو و تلوویزیون بودند توی روزنامه‌ها بودند اینها ته دلشان بهر حال با رژیم سلطنت موافق نبودند دیگر ، فرصتی هم گیر آورده بودند و خیلی سریع یک هــو دیدید یک پارچه شد بهم پیوسته شد اینها نمی‌شود گفتش که آخوندها از توی مجلس اینها راهمه بهم گره زدند . اینها یک چیزهایی بود که در طول سالها باید آدمها ، همینطور که الان میگویند عده زیادی از چپی‌ها زیر عمامه هستند . یک روز اگر لازم شد اینها آشکار میشوند . با مجاهدین خودشان معتقدند از ماعده زیادی در داخل نظام و سپاه پاسدارها و ساجاها هستند . وقتی یک روزی ممکن است واقعا " درست باشد ولی الان که دیده نمی‌شود ما نمیدانیم فلان آدمی که الان وزیر کا بینیه هست ممکن است مجاهد باشد .

س - آن کسانیکه قبلا " توده‌ای بودند و بعد تغییر رویه داده بودند اینها تا چه حدی واقعا " صادقانه تغییر کرده بودند . مثلاً آقای آزمون را مثل میزنم ؟

ج - خب مثلاً " خود ایشان مثلاً " شما میدانید همان دولت شریف اما می‌سک مقدار زیادی گرفتاری زیر سر ایشان بودند دیگر .
س - حتی گفته میشود که ایشان یک مقدار از اعتمادات را با مطـالاج دامن زده بود .

ج - میگویند دیگر خب مسئله همین چیزها بوده دیگر . اینها بوده اینها ، یک مقدار میدانید که اکثر این آدمهاست که اینها خودشان را یک هومیآیند مطرح جلوه می‌خواهند بدهند خیال میکنند بقیه کسانیکه قبل از ایشان وزیر شدند سرکار بودند همه مقصد بودند فاسد بودند اینها فقط تافته جدا بافته از آنها هستند . یک مقدار هم آن background اش که اینها را اصلاً آن جوری پرورش داده این کمک می‌کرده به این طـسـرز

فکرشان دیگر. خوب مثلاً" در همان دولت شریف امانی آزمون واقعا " نقش خیلی مهمی داشت. دروصل رادیو وتلوویزیون به مجلس وحرف وکلا و آن اعلامیه یک راجع به مطبوعات منتشرکردند اینها همه کمک کرد به ...

س- ایشان ظاهراً " سابقه قبلی با آقای شریف امانی نداشته چه جور با اصطلاح وارد این کابینه شده بود ؟

ج- واللہ صحبت از این است که عده ای از اینها را بوسیله ی ساواک حضرت علیحضرت گفته شده بود و علیحضرت هم به آقای شریف امانی گفته بودند میگویند هشت نفر از آنها در کابینه شرکت داشتند. در کابینه ی آقای شریف امانی البته من خودم از ایشان نشنیدم ولی یکی از دوستان ایشان میگفتش که ایشان گفتند که هشت نفر از آنها را از آن طریق ، حتی با اینکه اختیار کامل در انتخاب وزرا داشتند ولی خبر این جور مصلحت اندیشی شده که اینها .

میگویم همینطور که ما وقتی حضوراً علیحضرت رفتیم راجع به بختیار با ما صحبت کردند یعنی در هر حال نظرایشان این بود که بختیار را بیاورید دیگر خبر کسی دیگری را هم میخواهید بیاورید بیاورید ولی بهر حال استنباط ما این بود که ایشان حرفدار آمدن بختیار هستند . والا فرض کنید ما میتوانستیم برویم آقای دکتر سنجابی را بیاوریم یا کسی دیگری را بیاوریم . چنانچه اتفاقاً " من با آقای دکتر سنجابی هم صحبت کرده بودم و میخواستیم هم یک کاری بکنیم ولی وقتی که دیدیم که تمایل ایشان به آقای بختیار هست خوب بهر حال عده زیادی از نمایندگان از ما میپرسیدند نظراً علیحضرت چیست ؟ ما ناچار بودیم عین حرف را بزنیم که این بعد این شکلی بوده این مذاکرات بوده .

س- یک مطلب دیگر راجع به آقای هویدا است ، اینست که از یک طرف گفته میشود

که ایشان تسلیم محض بود بیه نظرات و دستورات اعلیحضرت از یک طرف دیگر میگویند که اخیر تمام قدرت دست هویدا بود و ایشان اینچنین نمود میکرد که من مطیع هستم دستور میگیرم ولی با صلاح هر کاری میخواست میکرد . این معما را چه جور ...؟

ج - نه دریدابه نظرم جز آدمهای بود که برای حفظ موقعیت و مقامش مطیع مطیع بود . البته آدم بسیار باهوشی بود آدم فهمیده‌ای بود ، آدم کتاب خوانی بود ، آدم زبان دانی بود ، اگر امثال نظریاتی هم داشت میتوانست به اشخاص مختلف که دور وور دستگاه هستند یکی تزیین بکند و بگوید و اینها را به حال در شخص شاه متبلسور بکند . ولی آنچه به نظر میرسد آدم واقعا " مطیعی بود ، مطیعی بود واقعا " هم میمیی و وفادار بود به دستگاه سلطنت .

س - آن اختلافی هم که میگویند بین ایشان آقای علم بوده این واقعیت داشت ؟ چنین رقابتی بوده ؟

ج - والله تیپ آنها دو تا تیپ بود دیگر بهر حال آن تیپ دیگری بود . بهر حال هویدا دلش میخواست ۱۲ سال نه میخواست ۲۰ سال نخست وزیر باشد . علم اینها میخواستند که نخست وزیر از کسی باشد از مال خودشان باشد . در هر حال اینها همه اختلافات شخصی و نظر شخصی که وجود داشت ، آقای دکتر اقبال هم میخواست که نخست وزیر باشد پس از دوستهای خودش باشد . اینها این نظرات وجود داشت ولی غلب در عین حال هم اینها با هم لاس هم میزدند همه در یک جهت هم با هم بودند . خب اعلیحضرت هم این او را دیدی تقریبا " تمام کارها را در خودشان متمرکز کردند دیگر اجازه نمیدادند کسی مثلا " مثل هویدایش اقبالی ، علمی اینها بتوانند مستقیما " عمل بکنند . اینها همه زیر تا بهیئت شخص اعلیحضرت بودند .

س- مثلاً " راجع به این ارتباط ساواک و آخوندها چه مشـود نتیجه گیری کرد از یک طرف گویا در اداره سوم بخشی بوده برای باصـلاح نظـارت بر آن امور ولی از یک طرف دیگر گویا حداقل ده سال بوده که آقای بهشتی و دوستانش شبکه های وسیعی ایجاد کرده بودند در سراسر مملکت ؟

ج - والله من از کار ساواک چون متأسفانه هیچ نوع ارتباطی هـم با اینها هیچوقت نداشتم و آشنائی زیاد هم با اینها من نداشتم . من ثابتی یا نصیری اینها را این هـمینطوری میدیدم قیافه شان را ولی واقعا " نمیدانم چه جور آدمهایی بودند ، نصیری که به نظر من آدم خیلی باهوش و درخشانی نبود . ثابتی بسیار آدم باهوشی بود تمام کارها را و آخر او میگردانند باز دیگر بود . با هویدا هم بسیار نزدیک شده بود حتی دروزرای کابینه اش هم مؤثر بود مسلما " در گزارشهایی که او برای هویدا میفرستاد خیلی برای حفظ حکومت مفید بود . اینها همه دنبال منافع خصوصی و شخصی بودند . و ساواک خیلی جاهای دیگر را که باید مراقبت میکرد به نظر من نمیکرد . بخصوص این او آخر که ، در ساواک آدمهای خوب خیلی ما داشتیم من خیلی از آنها را میشناسم . و باید کارهای دیگری میکرد مراقبت میکرد این مسائل امنیتی مملکت بود که خیلی از آنها را کرده است دیگر نتیجه اش اینست که می بینیم دیگر ،

س- حتی گفته میشود این تشکیلات حجتیه ها که الان روضه اینها میگویند اطلا" با کمک ساواک اینها تشکیل شده بودند برای باصـلاح مقابله با توده ای ها و

ج - نمیدانم والله من اینها را چون اطلاعی ندارم و من چیزیکه نمیدانم ناچارم سکوت بکنم .

س- این صحبتی است که ما میکنیم شاید یک کسی بداند .

ج - آن ثابتی را اگر بتوانید بحرف بیاورید

واقعا " حرف بزند من خیال میکنم این مطالب را بدانند . یا خیلی از افسران ساواک اینها اطلاعا تشان خوبست اگر بگویند قطعا " میگویند ولی من شخصا " من اعلا " اسم حجتیه اینها را اعلا " نشنیدم بودم آنوقت . من اسم بهشتی اینها را اعلا " نشنیده بودم . خیلی از این آخوندها میگویند که الان سرکار هستند اعلا " واقعا " هیچ از آنها نشنیده بودم . همیشه هم من مثلا " هر که را فکر میکردم بیاید در ایران مصدر کاری بشود غیرا ز این گروه . از توی آخوندها من اسم طالقانی را شنیده بودم . به خاطر آن که طالقان الموت پهلوی هم بوده و این نسبت به الموت سمپاتی داشت موکلین ما پیش او میرفتند از پیشرفت های کار الموت که من کار میکردم اظهار خوشوقتی میکرد از این چیزها . ولی بقیه آنها را من خیلی از آنها را نمی شناختم .

س - حالیکه سری سئوالاتی که میخواهم بکنم میخواهم ببینم شما در حالیکه این اتفاقات داشت میافتاد در داخل خودتان چی میگذشت و چی فکر میکردید عکس العمل شخص خودتان چی بود ؟

ج - من دوازده روز بعد از اعلیحضرت از ایران خارج شدم .
 س - این اتفاقاتی که الان یکی یکی ذکر میکنم . مثلا " کمیسیون شاهنشاهی که درست شد آقای میعنیان آن بالامی نشست و وزراء
 ج - بسیار کاربیدی بود به نظر من .

س - با خودتان در چهار دیواری خانه تان که بودید ...
 ج - من همانوقت نگاه میکردم بسیار کاربیدی بود . بعد میگفتم خب اینکاری که میخواهند بکنند چرا ب کمیسیون ارزی مجلس نمیکنند . اینکارا کمیسیون ارز مجلس بکنند خیلی منطقی تر است و معقول تر است . رئیس دفتر شاه که نمیتواند یک نخست وزیر مملکت را مورد سئوال و پرسش قرار بدهد اعلا " ایمن معنی ندارد . من همانوقت هم صریح میگفتم . به نظر من کار بسیار غلطی بود

خیلی کاربی معنی بود . یعنی جه نخست وزیر مملکت وزراء بیا ینـــــــد
پیش رئیس دفتر شاه مملکت از آنها با جوتی بکند با رهبری بکند . از اساس
بی معنی ی بی معنی بود .

س- کاری هم که لابد نمیشد کرد .

ج- خب آنوقت دیگر کاری نمیشد کرد دیگر . میگفتیم خب اگر میخواهید اینکار
را بکنید بیا شید بگوئید برای اینکه رئیس کمیسیون ارزی مجلس سنا یا شور
رئیس شورای ملی کارش است . رئیس کمیسیون ارزی مجلس می نشست میگفت
آقا شکایت کردند از فلان و اصلاً " خود رئیس دیوان کشور کار را یا قـــــــوه
قضائیه میکرد یا مجلس شورای ملی میکرد که جنبه مردمی میداشت . این
که جنبه مردمی نمیداشت که . صحیح نبود .

روایت کننده : آقای مصطفی الموتی

تاریخ : ۱۰ مارچ ۱۹۸۳

محل : شهرلندن - انگلستان

مواجه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۴

من خودم درعین حال که واقعا " بکی از کسانیکه طرفدار محمد رضا شاه پهلوی بودم و هشتم و معتقدم که خیلی برای ایران خدمت کرده و زحمت کشیده و این اعتقاد دارم نسبت به بقیه افراد خاندان سلطنت زیا چیزی نداشتم یعنی واقعا " سمپاتی نداشتم . من فقط شخص خود علی حضرت را خیلی شخما " بعنوان یک آدم مترقی ، پیشرو ، صاحب فکر ، من با ایشان یک سفر کردم به سه تاکشوریه یوگسلاوی ، مراکش ، ورومانی دیدم واقعا " بعنوان رئیس مملکت یک آدمی است که میتواند افتخار برای مملکت ایران بوجود بیاورد . گفتم آن نقاط ضعف در رژیم ما وجود داشت ولی بهر حال نمیشود این نقاط مثبت را فراموش کرد که واقعا " پادشاه بسیار خوبی برای ایران بود بعقیده من . منتهی خب نقاط ضعفی هم داشت . این نقاط ضعف هم باید قبول کرد .

س- این کمیسیون شاهنشاهی که تشکیل میشد شما هم مثل اینکه گفتید که مطرح کرده بودید که خوب است این بیاید مجلس یا ..

ج- نه همینطوری بین دوستان من هم که صحبت میکردیم میگفتم این خوب این چه کاری است این بهتر است که یک همچین کاری اگر واقعا " میخواهند بکنند اگر بخته بود بیا یک کمیسیون ارزشمندی میگرد توی داخل مجلس هم می نشستند رئیس کمیسیون هم می نشست آنجا همین کارو همین سؤال را او میکرد . حالا دلشان میخواست رئیس کمیسیون یک آدم خیلی معتبرتری را می آوردند رئیس کمیسیونش میکردند . یا رئیس مجلس اینکار را میکرد .

یک-چیز بهر حال نمایندگان مجلس منتخب مردم هستند رئیس مجلس هم منتخب نمایندگان مردم است . این خیلی مردمی تربودن اینست که رئیس دفتر شاه ...

س- فرصتی شد مثلا" با مرحوم مهندس ریاضی راجع به این صحبتی کنید یا نه ؟
ج- مهندس ریاضی متا" صفات خیلّی در این مسائل ساکت بود ، و یعنی آن سردار فاخر حکمت خیلی به اینکارها به مشروطیت ، استحکام میانسّی مشروطیت اینها اعتقاد داشت . مرحوم ریاضی معلم بود ریاضی دان اینها اصلا" این جور چیزها او میگفت هرکاری که مثلا" شاه مملکت میکند به صلاح مملکت است . او خیلی تسلیم بود ، از این جهت خیلی تسلیم بود .
س- خودش را در موقعیت نمیدانست که برود و

ج- نه نمیگفت اصلا" اصلا" .

س- مطلب را پیشنهاد کند ؟

ج- نخیر ، اگر هم به او میگفتیم نمیگردد ، قدر هم مسائل را به او گفتیم حتی مثلا" یک مدتی من خودم اعتقاد این بود که بهر حال ... چند دفعه مطرح کردم که بهر حال بعنوان رئیس اکثریت ما بتوانیم با شاه مملکت در تماس باشیم که برویم حرفهای ما را به ایشان بزنیم و فکر میکردیم که میشود ولی نشد بهر حال ، نمیشد نمیگذاشتند .

س- یک وقتی باشد که بتوانید

ج- بله برویم حرفهایمان را بزنیم بگوئیم آخر چی فلان . ولی نمیشد محدود کرده بودند این را منحصر بچند نفر ، میگفتند خیلی خوب مسائل حزبی را مثلا" به دبیرکل حزب میگویند ، مسائل پارلمان را به رئیس مجلس میگویند ، مسائل مثلا" دولت را به نخست وزیر میگویند ، این را منحصر به یک عده خاصی کرده بودند .

س- با خود هرید اچّی ، با اوصحیت نشده بود راجع به این کمیسیون شاهنشاهی که یا او خودش هیچوقت اشاره ای نکرد که خودش ناراحت است ، حرفی ندارد ؟

ج - نه ما هیچوقت با او صحبت نکردیم . دیگر این او اگردیگراصلًا
 شل وول شده بود همچیزدیگر ، میدانیددیگر شل وول شده بود وبعداً "
 این وسط جاشی مطرح نمیشد ، سابقاً " یک مدتی دردفترسیاسی حزب مطرح
 میشد دیگردفترسیاسی حزب هم دیگر ازاینصورت خارج شده بوددیگر .
 س- ولی خب مردم شبها نگاه میکردند به تلویزیون میخندیدند ،
 ج - نگاه میکردند بلکه میخندیدند بلکه یک کار مضحکی بوددیگر . کار مضحکی
 بودواقعاً " .

س- عده‌ای هم که سرکاز بودند ناراحت بودند .

ج - منتهی نحوه مثل همان تشکیل حزب رستاخیزتصمیمات خلق الساعه
 عرض کنم که این را خودا علیحضرت بهترین کمی است که در کتاب غشودش
 اعتراف کرده است که تشکیل حزب رستاخیز اینها اصلًا " اشتباه بزرگی بود
 وواقعاً " هم همینطور است . من همیشه معتقدم حزب رستاخیزکار ، من
 خودم آنجا سمعتم داشتیم عضودفترسیاسی من کارم فرق نکشیده
 بود ولی واقعاً " خیلی آن حزب قبلی بهتر از این بود . یا احزاب اصلًا "
 مختلف . چندتا حزب میشدند ؛ حالالزومی نداشت که یک حزب ایران نویسن
 بماند . هیچ همچنین یک دانه هم حزب مردم میآمدنخست وزیرش انتخاب میشود
 مگر اینجای حزب کا رگنرمیاید ؟ مگر اینجای حزب سوسیالیست نمیاید ؟
 خب میآمدند ، شاه هم سلطنتش را میکند . ما اساس فکریمان ، بنیاد فکریمان
 بهر حال این سیستمهاست کسه می بینیم . اینها بیخودی این سیستم ها
 بوجودنیا مده مطالعه شده است . خب این بنیاد را ما در ایران نتوانستیم پیا ده
 کنیم دیگر نتوانستیم ونشد . خب رضا شاه مثبت بود ، قوی بود ، نیرومند
 بود ولی آن عیب را داشت دیکتا تور بود . این شاه دمکرات بود با هوش بود
 دنیا دیده بود ، زبان دان بود ، فهمیده بود ولی خب این هم دیگه
 بهر حال رفته بود مملکت در یک مسیری که اتخاذ تصمیمیم در یک مرجع

میشد بقیه مجری بودند دیگر ، چه مجلس چه دولت چه قوه قضائیه .

س- یک تممیم دیگر هم که خیلی راجع به آن بحث است این مسئله تغییر سال بحث آن هست ؟ از هجری شمسی به شاهنشاهی .

ج - این هم باز چیه بی مطالعه ای بود . اصلا "چه هست ؟ این چه اثری داشت . فرض کنید برای حفظ رژیم چه اثری داشت این ؟ ضررش خیلی زیاد بود .

س- و این چون از مجلسین گذشت شما یادتان نیست که این چه جور و آخر ، چه جوری ؟

ج - هیچی . آخر میدانید سابقا "همین مجلسین به اینصورت بود که آقای شریف امامی و مهندس ریاضی میرفتند حضورا علیحضرت

س- دوتا شی با هم ؟ یا جدا جدا ؟

ج - بیشتر آقای شریف امامی میرفت حتی . کمتر آقای ریاضی هم میرفت گاهی ایشان مطالبی را میگفتند ، میگفتند که ما این جور فکر کردیم میگویند اگر اینکار را بکنیم خوبست . ما هم حقیقتا " فکر نمی کردیم که مثلا " یک تاریخ شاهنشاهی درست بشود . اینهمه مثلا" ، چون سال هجری و قمری که بجای خودش محفوظ هست کسی به آن دست نزده که . خب ایران است بلا آخره یک رژیم شاهنشاهی هم بوده خب یک تاریخ قدیمی هم ما داشته باشیم . وجودش . ما هم فکر نمی کردیم که اینقدر مثلا" در یک عده ای عکس العمل بد دارد . این را آن دستگاها ی امنیتی باید قبلا" بقول معروف تست میکردند . یک چیزی اینقدر بد است خوب چرا ، این را باید آنها میگفتند که نکنیم اینکار را ماکه اصلا" خبر نداشتیم که این ممکن است اینقدر بد باشد واقعا" . من هنوز هم فکر نمیکنم این مثلا" وجود یک تاریخ شاهنشاهی چطور اینقدر مثلا" ممکن است که اینطور نا راحت کننده باشد منتها من در طبقه روشنفکر میگویم ها لابد طبقه های هم هستند که نا راحت

میشوند اینجور دیگر. بسیار میگفتند که تاریخ هجری که بود، قمری هم که بود اینکه به آنها دست نزده بود که اینهمه اضافه شده بود. که یک روزی خب بعد آقای شریف امانی لغوش کرد اوضاع بحال عادی برگشت ؟

س- این از داخل سنا در آمده بود یا از داخل مجلس ؟

ج- والله آقای شریف امانی رفته بود بعرض رسانده بود تصویب کرده بودند بعداً " که اجرا شده بود دیگر، چیز . گفتم ببینید تصمیمات در قوه ی مقننه بیشتر تصمیمات آن از طریق رؤسای مجلسین گرفته میشد آنوقت که فراکسیونسی بود خب به رؤسای فراکسیونها هم میگفتند اینها . قوه مجریه هم به رئیس دولت ، مال احزاب هم به رؤسای احزاب اینها دیگری به در اختیار بودند دیگر . این کل این فایده کار رجوری بود که به اینصورت حل میشد .

س- این لوایح که میآمد تا چه حدی معلوم بود که چی های آن را میشود تغییر داد چی های آن را نمیشود ؟

ج- بعله ببینید مثلاً " بعضی لوایح مربوط به وزارت جنگ نظامی ها اینها بود نفت بود اینها تقریباً " معلوم بود که بهر حال رویش حساب شده است اینها را تقریباً " بطور درست تصویب میشد . البته گفتم در فراکسیون مجلس هم توضیحات هم میدادند اینها . بقیه لوایح رویش خیلی تعصب نبود منتهی وزراء خودشان تعصب پیدا میکردند . میرفتند یک کلیاتی را بعرض اعلیحضرت مبرساندند بعد میآمدن مجلس برای رساندن و کلاً میگفتند ما بعرض رساندیم ایشان فرمودند یک واو آن تغییر نکند . ولی خیلی چیزها را ما تغییر میدادیم مدای کسی در نمیآمد . خیلی مسائل یا این نظام وظیفه را میگفتند از سرتا ته ما عوض کردیم . آن سپهبد رئیس نظام وظیفه هم میآمد میگفت آقای من بعرض رساندم ، میگفتیم این حرفها چیست قرار

شد چیزی بعرض برسانند بما بگویند ما خودمان . بعضی چیزها چرا بعضی چیزها که خوب میآمد آن هم . ولی بیشتر اینها دردستگاه اجرائی بودند اینها برای تعمیل نظرات خودشان میرفتند قدرت سازمان را میگرفتند پشت سر خودشان و کارشان را اجرا میکردند مسئله این بود .

س - شما که این وسط بودید از کجا تشخیص میدادید خوب این از کدام نوع است ، آیا نوعی است که اگر دست بزنید باعث دردسر میشود ...

ج - بعضی ها را به رئیس مجلس میگفتیم بعضی ها را به نخست وزیر میگفتیم یعنی من که تصمیم اینجوری بود ، چون خودم که دسترسی به شاه نداشتم . من یا به نخست وزیر میگفتم یا به رئیس مجلس ، یا یادداشت میکردم در دفتر سیاسی مطرح میکردم اینجا ...

س - که آیا میشود ؟

ج - میشود اینکار را کرد یا نکرد ، راجع به این بما بگوئید چه کار بکنیم اینها آنها میگفتند بما . بطور کلی ، بطور کلی مسئله این بود که شما ، راجع به همه مسائل نظراتتان را بگوئید اگر یک چیز خاصی باشد ما بشما بگوئیم اینجوری بود . اکثر مسائل بود خوب وزراء میآمدند میگفتند آقا ما رفتیم چیز کردیم . اینها بستگی به روابط دوستی وزراء و کمیسیونهای مجلس هم داشت . فلان وزیر با کمیسیون روابط دوستانه داشت لایحه اش زودتر میگذاشت اینها هم بود . ولی من ندیدم هیچوقت وکیل را بخاطر این که ایرادی گرفته باشد دروی لایحه ای توی بخش کرده باشند هیچ بحث اینجوری مطرح نشد . اکثرا " وکلای راه میآمدند . واقعا " راه میآمدند . یعنی دستگاه مجریه ، مقننه با هم خیلی راه میآمدند . این برای آنها حل شده بود که مملکت در این کانال بهتر به جلو میرود که خوب لا چرخ همدیگر نگذاریم . یک جوری گذشت میکردند .

س - لایحه بود چه چی آن در آنها میشد ... ؟

ج - خیلی کمیسیون بودجه بالامیبرد پاشین میبرد ارقام را کم میگرد.
منتهی آن مال البته نظام رانه خرید تسلیحات رانه اینها رانه
فرهنگ و راه سازی و اوضاع انتخابی شان اینها را پس و پیش زیاد میگردند
میگردند ببله. مخصوصاً " کمیسیون بودجه این چند سال آخر دکترا دافه
رئیس آن شده بود دستگاها ی مختلف مملکت را میخواست احضا ر میگرد میآورد و
یک جنبه ی مردمی پیدا کرده بود و خیلی شویب خوب بود قشنگ بود
بدنبود.

س - وقتیکه دولت هویدا بلا آخره بعد از ۱۳ سال افتاد شما این جنبه غیبر
مترقبه داشت یا اینکه زمزمه آن بود معلوم بود ؟

ج - نه دیگر هویدا دیگر معلوم بود که سالها بود که میرفت دیگر هویدا واقعا
هم زیاد مانده بود. ببینید ۱۳ سال نخست وزیری مردم هم خسته میشوند
چه لزومی داشت ۱۳ سال ایشان بماند ؟ پنج سال میماند خودش هم محبوب تر
بود وضع او هم بهتر بود لزومی نداشت که ۱۳ سال بماند.

س - پس روزیکه عوض شد شما برایتان چیز مهمی نبود .

ج - ببله برای ما آن . نه چیز مهمی نبود. نه نه .

س - آنوقت در همان اواخر دولت هویدا بود که آن نامه نگاری ها و نامه ها شیکه
به اعلیحضرت مینوشتند شروع شد ، آن نامه ی سنجابی و عرض کنم ...

ج - از توی آموزگار ، از تو آموزگار شروع شد .

س - ببله همان آقای سیدجوادی نامه ای نوشتند .

ج - ببله آنها از زمان آموزگار اینها شروع شد دیگر . از اواخر آموزگار شروع شد
که دیگر کشید ...

س - این نامه ها که در میان شما چه احساسی داشتید چه میگفتید ؟

ج - من اتفاقاً " میخواندم همه را .

س - چه اهمیتی میدادید به این موضوع ؟

ج - میخواندیم همه را اینها ، اتفاقاً " برای من میآوردند من میخواندم
 خوب میدیدم عدم رضایت هست ولی فکر نمی کردم که اینقدر ریشه عمیق
 داشته باشد . میدانستم این عدم رضایت ها هست بعضی حرفهایشان
 واقعاً " درست است . مثلاً" ایرادی که میگرفتند که نمیدانم فلان
 والاحضرت تریاک کاری دارد یا فلان والاحضرت از بودجه مملکت ، ما بعضی ها
 خود ما میگفتیم منتهی نه بصورت پشت تریبون صریح اینها . بعضی ها
 را خود ما نهم مخالف بودیم میگفتیم نباید اینجور باشیم معتقد بودیم
 که اینها به اساس سلطنت لطمه میزند . خاندان سلطنت وضع مالی آنها
 خوبست پول هم آید زندگی تان را بکنید حال دیگر چه کار دارید که
 میرویدی نشستید توی سازمان ملل متحد رئیس میسیون می شوید نمیدانم
 چرا سفیر انتخاب میکنید اینها دیگر اصلاً " ، اینها خیلی بد بود . اینها
 را باید قبول کنیم که بد بود . منتهی میدانید اشکالشان این بود که
 اگر آن قدرتها قوای خودشان را داشتند مجلس ومطبوعات این حرفها
 را مینزدند خوب تعدیل میشد چون فلان والاحضرت چه حقی دارد سفیر
 انتخاب برود بکنند مستقیم یا غیر مستقیم . و ابائی هم نداشتند عمل
 میکردند دنبالش هم میدویدند . یک فلان نمیدانم شهرام نمیدانم اینها
 مثلاً" خوب خیلی درکارهای اقامت دی مملکت دخالت بیجا میکردند .
 والله من یک موردش هم خودم برایم پیش آمد وقتی معاون نخست وزیر ورئیس
 بازرسی بودم یکی از والاحضرتها یکی از اراضی خانه سررا گرفته بود
 من رفتم پس گرفتم . خیلی اعلیحضرت اظهار خوشوقتی هم کردند از اینکه
 وندیدم که ایشان ناراحت بشوند . ولی البته باز هم آن اراضی
 را برگردانده شده همان والاحضرت ، حاله کسی در اینکار موثر بوده
 بنده نمیدانم . ولی ایشان را من ندیدم خیلی در این مسائل پافشاری
 داشته باشند . ولی در مورد بعضی از والاحضرت ها پافشاری میگویند داشتند .
 س - از چه موقعی شما ، ماههای قبل از انقلاب احساس کردید که با اطلاع این
 بهران با بحران های قبلی فرق دارد و واقعاً " نگران شدید که ممکن

است یک اتفاقی بیافتد؟

ج - من از زمان از هاری ، از زمان از هاری ،
س - در آن زمان ،

ج - در آن زمان ، وقتی هم که خدشاه را رفتیم دیدیم دیدم که ایشان خیلی مضطرب و نگران است فهمیدیم که دیگر رژیم نمیتواند بماند ، تا آنوقت فکر نمیکردم ، آن ملاقات ما با اعلیحضرت که مسبب آن خود من بودم خیلی سراروشن کرد ، واقعا "تا آن ساعت و تا آن روز من نمیدانستم ،

س - یعنی در حدی بود که مثلاً "بیا شید منزل بخانم خودتان بگوئید که وضع خراب است و ...

ج - بعله ، همان روزتها روزی بودیخانم آمدم گفتم که دیگر ما باید برویم ، او گفت کجا برویم ؟ گفتم پا شو برویم لندن پیش بچه ها ، گفتم آخرتوی این زمستان این توی این سرما ؟ گفتم بهر حال من نمی بینم این وضع بماند باین سمت برای اینکه ایشان با داشتن این قدرت و این نیرو این مناسبات اینها را تزلزل و وحشت است ، ما اصلاً

چه کار داریم بدون گارد و بدون امنیت همین توی این اوضاع و احوال و خیلی اوضاع را من آن روز وحشتناک دیدم ، زمانی بود که من دیگر تصمیم گرفتم از ایران خارج شوم دیگر ، بقیه خارج شدند ،

س - بعضی از دوستان خارجی ما از ما می پرسند غب شما ها که آنجا بلا آخره ایران بودید و جزو طبقه ممتاز بودید اینها چطور هیچکدام از هم طبقات شما نایستاد بچنگند برای با مطلاع رهبران و این را من هیچوقت نتوانستم ،

ج - نه چرا ، نه ببینید ، نه ببینید ما اعتقاد ما این بود که اقللاً

که ما که تروریست نبودیم ، بنده که ، بنده قلم دارم زبان دارم ...
ولی من جنگ نمیتوانم بکنم برای اینکه ترسیت نشدم ، ما فکر میکردیم که امنیت مملکت با دستگاه نظامی مملکت است آنها امنیت را تاءمین میکنند

در سایه امنیت ما داریم کار می‌کنیم . هر چه هم بودجه و اعتبار می‌خواستند برایشان تصویب می‌کردیم . برای اینکه اعتقادمان این بود که امنیت مملکت را اینها باید تأمین بکنند . ولی وقتی آنها کارشان را نکردند — خب ما چه کار می‌توانستیم بکنیم ؟ شما از طبقه فرض کنید لاجوردی ، انا آقای لاجوردی به او می‌گفتند آقا بیایک میلیون تومان پول بدهد دومیلیون تومان بدهد پول می‌توانست بدهد . ولی بگویند آقا تنگ بردار و برو بجنگ که تو بلد نبودی اینکار را ، اینکار را نکرده بودی . قبلاً "بما اگر می‌گفتند که آقا این مملکت احتیاج به این دارد که هر کسی از خودش دفاع بکند ده — چارپیک در اختیار بگیرد خب بنده اینکار را می‌کردم . بنده حقوق ده تا چریک را — می — می‌کردم می‌گفتم آقا دفاع کنم از خودم . چون ملوک الطوایفی که نبود مگر شما در انگلستان مگر بنده در اینجا زندگی می‌کنم اینجا من کاردم — مگر من دارم . بنده متکی هستم به قانون که در این مملکت هست و نیروی امنیتی این مملکت . راه می‌افتم بدون اسلحه می‌روم توی خیابان . اگر کسی فردا زد توی مغز من بنده را کشت خب بنده کاری از من بر نمی‌آید — . اینست که جواب آنها اینست که مگر شما در این مملکت زندگی می‌کنید خودتان کار ندارید ؟ نیرو دارید ؟ اسلحه دارید ؟ ما بایک دستگاهی ، متأسفانه آن دستگاه (؟) بهر حال بهر دلیلی نتوانستند آن کاری که باید بکنند می‌کردند . یعنی امنیت را باید حفظ می‌کردند که ما در سایه امنیت کارمان انجام می‌دادیم . این اشکال کار ما این شد .

س — آن زمانی که تیمسار مقدم سرکار آمد در مدتی که شما تهران بودید هیچ احساس داشتید که ایشان ممکن است داردمثلاً "یک اعمالی بازیهایی می‌کنند که شاید عادی نیست ؟

ج — نه . من مقدم را خیلی آدم خوبی میدانستم . خیلی اصلاً امیدوار شدم . من اصلاً مقدم را بهیچوجه با نصیری مثلاً "در یک عرض نمی‌دانستم مقدم یک آدم خوب ، خوش نام ، باهوش ، فهمیده ، حالما شلی می‌گویند

مجلس کاری نمیتواند بکند روزنامه نویس کار نمیتواند بکند. وقتی روزنامه نویس، روزنامه نویس است که بتواند روزنامه اش دربیاید، وکیل مجلس وقتی میتواند چیز بکند که بتواند پشت تریبون حرف بزند نطق او منتشر بشود. وقتی این را از او بگیریم کار نمیتواند بکند که .

س - شما فرمودید که اولین با ملاح باری که واقعا " نگران شدید زمان ازها ری بود ولی زمان آقای شریف امامی ولی وقتی آن اخباری توی مجلس این صحبت ها را کرد ؟

ج - نه .

س - خب پهلوی خودتان چه گفتید ؟ که این چیست ؟

ج - خب گفته بودند چی دارد اینها سعی میکنند که خودشان از قافله عقب نیافتند . ما اینجوری فکر میکردیم اینها را . چون من برای اخباری چیزی قائل نبودم که اخباری مثلاً " بیاید آقای شریف امامی را استیضا بکنند که آخچه بشود . مگر اخباری تطهیر میشود با این حرفها تطهیر نمیشود که . گفتیم خب اینها دیدند قافله ایست داردمیروا اینها هم دارند خودشان را به قافله میرسانند مطلب دیگری اتفاق نیافتاده است س - خب پس خود قافله دارد کجا میرود و ...

ج - هیچ . خود در مصاحبه هائی که خود اینها دارند همین مقامات جمهوری اسلامی اینها میگویند که ما آن روزی که سپهر رحیمی اعلام کرد حکومت نظامی چهار بعد از ظهر است ما آقای خمینی را بردیم قایم کردیم ما کجا رفتیم مخفی شدیم . ما فکر کردیم که اگر ما خوب بچنگیم سه سال طول میکشد تا بتوانیم اینها را فلج کنیم . اینها خودشان منتظر آن روزها نبودند اصلاً " اصلاً " فکر نمیکردند . وقتی یک دستگاهی آمد گفت ارتش بیطرف است ما از لحاظ بیطرفی تسلیم و ریختند غارت کردند یک همچین چیزی خب معلوم هیچین وضعی پیش میآید . شما پلیس را برای چی نگه میدارید پلیس را نگه میدارید شب که اگر یک شب دزدی اینجا بشما حمله کرد پلیس دفاع بکند . اگر

خودپلیس یا خلع سلاح شد یا رفت کنا را بستاد خب دزدہ میآید شما
 را میکشد دیگر . وضع این شکلی شد در ایران دیگر .
 س- شما از اخباری نپرسید کہ آقا این مثلا" چه ...؟
 ج - چرا همه به او ایراد گرفتند فلان کردند چیزی نداشت بگوید . گفت
 بنده مخالفم .

س- از خودش بود یا اینکه با اصطلاح از بیرون به او ..
 ج - میگفتند بعضی میگفتند گروهی در ساواک تحریک کردند بعضی ها
 میگفتند خودش است بعضی ها میگفتند .. هیچ معلوم نشد . میگویم دیگر
 وقتی کہ یک چیزی از ہم پاشید هر کسی یک طرفش را میکشد دیگر نمیشود
 اصلا" اداره کرد . ارگانیزه نیست هیچ چیزی .
 س - آنوقت آن روزیکہ آن سری اول از وزراء را هویدا اینها را دستگیر
 کردند شما چه فکر کردید ؟

ج - خب ما فکر کردیم کہ دستگاه سعی اش اینست کہ با گرفتن یک عده ای مردم
 را آرام بکند و فکر کرده کہ هر کدام از اینکارهایی کہ بکنند یک گروهی
 را تسکین داده و قدم بقدم میخواهد مردم را آرام بکند . خب واقعاً"
 این جور فکر میکرد . ولی چون او ولی آن گروهی کہ فعلاً" ما می بینیم
 حاکم برای ایران هستند چون برنامہ های دیگری داشتند هدفشان هویدا و
 نمیدانم منصور روحانی اینها نبود هدفشان رژیم سلطنت بود و از بین
 رفتن آن رژیم بود و آن سرا میخواستند بزنند . شاید عده ای هم
 کہ در آن مملکت بودند فکر میکردند با گرفتن مثل چار تا مثل
 هویدا و روحانی اوضاع آرام بشود ولی ما میدیدیم کہ نمیشود مطلب
 دنبال خود اصل قضیہ هستند کہ اصل رژیم را بزنند کہ زدند ہم بلا آخره .
 س- یعنی در آن موقع شما احساس کردید کہ این ممکن است اقدام مفید باشد
 ج - ممکن است مثلا" شاید اینها بتوانند مردم را آرام بکنند
 ولی نشان داده شد کہ بهیچوجه آنها شیکہ دنبال آن برنامہ بودند

حالا بهر دلیلی سیاست خارجی یا هرچی هم دنبالشان بود اصل این بود که رژیم را نابود بکنند .

س - یعنی فکراین را نکردید مثلاً "یک کسی از دوستان بلا آخره همکاران سابق خودتان

توقیف کردند این ممکن است سرایت پیدا کند و احساس نا راحتی خطر ؟

ج - خب من چرا . برای همه پیش میآید این دیگر وقتی میدیدند که

با گرفتن مثلاً فرض کنید سی تا آدم یک خرده اوضاع آرام شد و اگر بنجاء

ناش را بگیرند پس بهتر است . چنانچه شنیدیم بعضی از آدمها که

نمی توان اسم آنها را ببریم در مقامات عالی مملکت بودند

اگر لازم است اوضاع آرام بشود سه هزار نفر هم بگیریم پس بگیریم

یعنی هدف این بود که پس اینها را بگیریم بگذارید ما بمانیم . در صورتیکه

مطلب این نبود مطلب این بود که اصل قضیه باید برود .

س - می خواستم ببینم در آن موقع با صلااح از ...

ج - یک خرده هم صاحب میکردیم که خب اینها شی که در دستگاه اجرائی

هستند بهر حال مخالفین زیادی دارند امضا های زیادی کردند قرارداد

های زیادی بستند اینها را ممکن است که در دادگاهها محاکمه بخوانند محاکمه چیزی بکنند

ولی ما که در دستگاه مقننه بودیم ما که اصلاً کاری نداشتیم . ما

خطر که بخودمان حس نمی کردیم ولی حس میکردیم که دامنه ای اینکار

ممکن است وسعت پیدا کند بجای اینکه مثلاً "هشت تا وزیر بگیرند دوست تا

وزیر را بگیرند . چون مجلسین هم که ما دام که بود و کلاً وسعتورها

موصوبیت داشتند کاری نمیتوانستند بکنند اگر کسی راهم میخواستند بگیرند که

لابحه سلب موصوبیت میآوردند که مال چندتا شان را آوردند در سنا در شورای یک دو

تا چند نفر را آوردند لایحه شان سلب موصوبیت کردند و از اینکار ره

گفتیم از اینکارها خواهند کرد .

س - یک چندتا از وزراء این اظهار را کردند که این اقدام اولین باری بود که

ما نسبت بمقام سلطنت منزلزل شدیم و گفتیم ما که خدمتگزار بودیم اگر قرار باشد عده‌ای از ما را بگیرند بنابراین ما اینهمه سال برای چـــ خدمت کردیم .

س- چون این آخرین سؤال من اینستکه اگرکه قرار بود که ساعت برگردد به چه میدانم ده سال پنج سال پانزده سال آیا هیچ قدمی هست که شما مثلاً "یک جور دیگری انجام میدادید ؟

شما ببینید یک وقتی مثلاً "یک کسی فرض کنید پسر عمویش را میآورد و میآورد و خودش میگرداند وزیر روزنامه ها میآورد" میگرداند که آقا وزارتخانه که او را پدرت نیست که چرا پسر عمویت را آوردی چرا برادر زنت را آوردی .

شده بود. ما آدمهایی داشتیم که توی دستگاه بودند تندروری زیاد میکردند و ابسته به دستگاه بودند کسی جلوی آنها را نمیتوانستند بگیرد. قرارداد می بستند نمیدانم اینها بودند اینها خوب. در صورتیکه اگر مجلس مطبوعات این قدرت را داشتند جلوی اینها را میگرفتند با سؤال با استیضاح با مقاله نوشتن جرات نمیکردند اینها را بکنند. آخر چه قرارداد دیشلات را مثلاً با یک نفر سالهای سال ببندند که ابسته به دستگاه هست، چرا اینها بودند که به نظرم بهر صورت ...

س - احتیاج به کار دستجمعی نداشتید که خود فرد میتواند مثلاً یک قدمی بر ندارد یا بر دارد ..

ج - آخر نه دیگر ببینید شما وقتی که مجلس این قدرت را می داشت یک فرد میتواند مطرح بکند. آخر فرد وقتی کارش به شرمیرسد که اگر یک وکیلی در مجلس سؤال کرد و کلاً حمایتش بکنند کنترل و رسیدگی به سؤالات حمایتش بکنند این قدرت قانونی پیدا کند اگر وزیری آمد یک تغلفی کرد ولو نخست وزیر بخواهد ولو شاه بخواهد ولو ملکه بخواهد این را عزلش بکنند. بقیه حساب کارشان میکردند که آقا پس فایده ندارند ما باید مجلس را بهر حال حسابش را داشته باشیم مطبوعات را باید حسابش را داشته باشیم. ولی این قدرتها را بقول معروف همه دندانهایش را کشیده بودند اینها دیگری ضرور شده بودند یعنی بی مداخله شده بودند. یک فیکورهای بود که از نظر رژیم وجود داشت ولی آن اصل خاصیتش را تا حدودی از دست داده بود این را باید قبول بکنیم. انشاء الله اگر مملکتی دومتربیه شده آن صورت که باید اینها را قبول کرد. اینها را ما الان می بینیم دیگر دیگر اینها عالمی بینیم هست دیگر اینها خوب حتی شاه و ملکه دستگاه و سلطنت مومن از این حملات انتقادات و ایرادات نیست اینست که خوب ناچارند خودشان را جمع و جور بکنند دیگر. منتها احترام هم دارند حریمشان را رعایت میشود

اينها هم حريم قانون اساسى و اصول مملكت را رعايت ميكنند ديگر . اين اصل
اگر حفظ بشود يعنى هر قوه اى جاى خودش هر كس بجاي خودش . همان روحا نيست
هم بجاي خودش احترام آن هم محفوظ است آن هم بايد حقوقش حفظ ميشد

مصاحبه با آقای محمد ابراهیم امیر تیمور

فرزند علیمردان خان نصرت الممالک رییس ایل تیموری و مالک

تحصیلات سنتی، مالک و رییس ایل تیموری

نماینده طبس در مجلس مؤسسان ۱۹۲۵ و رای به تغییر حکومت

نماینده مجلس شورای ملی از طبس، مشهد و کاشمر

وزیر کار و وزیر داخله (۵۲-۱۹۵۱)، رئیس شهربانی (۱۹۵۲)

روایت کننده - آقای محمد ابراهیم امیرنیمور

تاریخ - بیست و پنجم ژانویه ۱۹۸۲

محل صاحب - لاهویا - کالیفرنیا

صاحب‌کننده - حبیب‌الاجوری

نوار شماره - ۱

- س- قربان اگر اجازه بدهید صحبت را شروع کنیم . اگر جنابعالی شرحی بفرمائید از آغاز زندگی خودتان و از همان اول زندگی شروع کنیم و بعد تدریجاً چه جور جنابعالی وارد . .
- ج- از اول زندگی خودم که یک همچین کتابی میشود
- س- عیب ندارد . من فکر کنم که لازم است برای اینکه مطالب بعدی گویاتر باشد
- ج- عرض کنم اجداد من هم از خدنگزاران کشور بودند و سرحد داران مهم ایران . حالا بنده از خیلی قدیم نمی‌روم - صد هشتاد سال پیش به اینطرف می‌گویم . جد اعلی بنده امیرقلیج خان تیموری . ایشان هم سرحدات تمام سرحدات افغانستان از یک قسمت قافلات گرفته می‌آید تا قسمت سرخس و حتی تا مرز همینطور هم در هرات تا پشت دروازه مشهد در قلمرو ایشان بود . بعد از او آن هم موقعیکه محمدعلی میرزا پسر فتحعلی شاه‌والی خراسان بوده یک قسمتی بر او می‌شورند مثل اینکه شازده را توقیف میکنند . امیرقلیج خان آنوقت در هرات بود . این خبر به هرات به او میرساند او ایلخارکشان یعنی با کمال عجله از هرات می‌آید به تهران شازده را از حبس و ضبط و می‌آورد به مرکز حکمتی می‌نشانند . در این فرصت آمدن و رفتن او فرصتی برای افغانها پیش می‌آید . از طرف افغانها هم مخصوصاً از طرف کابل یک عده‌ای می‌آیند و آنها هرات را تصرف میکنند . خبر تصرف هرات که به امیرقلیج خان میرسد تمام مشهد ایلخارکشان به سمت هرات حرکت میکند . زمانهای گذشته در تمام شهرهای ایران مخصوصاً خراسان دورتا دور شهر خندق حفر میکردند برای اینکه اگر یکی دشمن چیزی حمله بکند آن خندق را آب بکنند برای اینکه دشمن نتواند از آب به آسانی بگذرد . آنوقت این وضعی به هرات میرسد می‌بینند که آنها در شهر خودشان را محصور کردند و خندق را آب کردند و نمیشد رفت . جوان فوق‌العاده چون رشید و بی‌پاک بوده با اسب از خندق حرکت میکند

که قسم دوم ببینند . آنور خندق اسب با سر میآید زمین و پرتش میکند بالاخره چند تا افغان هم آنجا پشت دیوار مغضی بودند . فوری میریزند و سرش را جدا میکنند سرش را آنها می برند به کابل . . . نشان را بعد کسانشان میآورند به خراسان در حرم حضرت رضا مدفون میکنند . بعد هم آن امیر افغانستان به احترام او سر را محترمانه بر میگردد انده میآورند آنجا طحق میکنند . امیر عثمان چندین پسر داشته . پسر ها یکی از یکی شایسته تر و لایق تر هر پسرش هم دارای یک دار مخصوص بوده . پسر هشتاد و در اغلب تاریخ قاجاریه شاید اسس برده شده امیر نصرالله خان تیموری است . بعد از او جد بنده امیر دوست محمد خان تیموری است .

س- امیر .

ج- دوست محمد خان . این امیر دوست محمد خان حفاظت شهر مشهد را آن قسمت های باصلاح تا مرز اعهده دار بوده زیرا که آن زمان اگر هم به تاریخ هم مراجعه کنید اغلب هر چند سی یکمرتبه این تراکه عده ای راجع میکردند و حمله میکردند به خراسان . دفعاتی شده که با پنجاه هزار . صد هزار سوار حمله کردند و آمدند هر دفعه ای نه تنها کشتار زیادی کردند بلکه هر دفعه آمدند مثلاً " فرض بفرمائید پنجاه هزار نفر را هم اسیر کردند بازن و بچه همراه خودشان بردند آنجا . بلا آخره امیر دوست محمد خان مأمور حفاظت مشهد و جلوسگیری از کار این تراکه بمیده او بوده در این ضمن محمد شاه از بین میره و سلطنت به ناصرالدین شاه میرسد . سلطنت به ناصرالدین شاه که میرسد در آن موقع الهیارخان قاجار پسر آصف الدوله والی خراسان بوده و او دلبسته سلطنت میکند زیر بار ناصرالدین شاه نمیرود . هفت سال به اصطلاح سلطنت او در خراسان طول میکشد . همه خراسان هم به او مطیع میشوند . سکه بنام خودش میزند . یک شعری هست میگوید

می کشم دیوانگی تا بر سرم غوغا شود . سکه بر زر میزنم تا صاحبش پیدا شود

اینهم (؟) چیز او بوده . همه خراسانی ها با او موافقت میکنند جز جد بنده امیر محمد خان که از پدری با او یکی است با او چندین سال می جنگد و بالاخره هم من الاتفاق دوست محمد خان آخر کار دستگیر میشود مغلوب میشود . بوسیله کینه و عداوت فوق العاده ای که این الهیارخان داشته باهانش روی همین کار لختش میکنند تمام تن این را عسل می مالند از درخت می کشند بالا

آنقدر زنبور این را می‌گردد تا بر اثر کزیدن زنبور از بین می‌رود . اینهم سرنوشت اینها .
 بعد از این قضیه بعد حسام السلطنه با اردوی مغلی از تهران مأمور خراسان میشود و
 (؟) در خراسان بعد از کشتن بسیار زیاد الهیارخان دستگیر میشود و
 برای او مجازات خیلی سختی در نظر میگیرند که اولاً " جلو چشم خودش پسرش را سر
 می‌برند و بعد هم خودش را درجه آتوق او داد کشید و فریاد کرد و فعاشی کرد که اول مرا
 بکشید گوش نکردند . جنازه هردو آنها را هم در خواجه (؟) مشیت دفن است .
 در این واقعه پدر من البته خیلی جوان بوده و بچه بوده . مثل اینکه عذاب میشود
 با زمان میرزا تقی خان امیر کبیر . میرز تقی خان مواصلات عده‌ای از اوهست که لرین
 اشراق خمینی چون غارت کردند خانه مرا گذاشته باشند تو ی آن نوشتجات
 هست .

س- به دستخط خود امیر کیبیرود .

ج- به توی آن تسلیم میگوید و بعد اظهار محبت میکند و تمام کارهای امیر دوست محمد خان
 به پسرش که پدر من باشد امیر علی محمدان خان تیموری به او ارجاع میشود . شاید از
 ناصرالدین شاه پیش از پنجاه فرمان من دارم که بنام پدرم صادر شده و فرمان اولش آن احترامی
 گذاشته نوشته عده الامراء العظام امیر دوست محمد خان تیموری . یواش یواش بعد
 عده الامراء شده امیر الامراء العظام بعد همینطور کم کم بالاخره در فرمان
 اخیری که صادر میکند بعد امیر توان میشود . بعد از امیر توانی يك لقب
 نصرت الملکی پیش میدهد . بعد از چند سال هم باز فرمانی صادر میکند باز گوشه آن فرمان
 ناصرالدین بیخود خودش مینویسد سردار خراسان علی محمدان خان نصرت الملک به سرداری خراسان
 (؟) این سرنوشت بطور اختصار از دوسه پشت بنده بود که گفتم . پدرم در
 سالی که میره تهران ناصرالدین شاه خیلی باو التفات میکند . به او میگوید علی محمدان خان
 من میل دارم که شما جزو خاندان و فامیل من باشید . من خودم دختری که متناسب با شما
 باشد اندام و لیکن رکن الدوله برادر من دختری دارد گفتم رکن الدوله دخترش را به شما بدهد
 شما باید دختر رکن الدوله را بگیری . جزا طاعت امر ممکن نبود . خلاصه دختر را به او دادند .

پدرم میثیر که از آن دختر رکن الدوله يك پسر یاقی ماند . را در بنده اهل سنت است
از آن مادر نیستش که در گذشته مرسوم بود هر ایالتی در ایران يك وزیري داشت و عده ای
مستوفی - وزیر بعنوان تقریباً پیشکار د ارائی بوده . مثلاً " میگفتند وزیر خراسان آنوقت
د ارائی و مالیات و اینها همه با وزیر بوده . مستوفیان هم همه در ولایات بوده اند . آنها
يك پیشکار د ارائی نمیگفتند بودند بعضی مستوفی سبزوار - مستوفی نیشابور - مستوفی قزوین
سفر . این جد مادری بنده هم مستوفی (؟) سرحد افغانستان است مستوفی
(؟) دختر آن مستوفی (؟) عیال پدر بنده میشد که متأسفانه در همان اواخر
تولد ما شاید برادرم پانزده شانزده ماهه بوده بنده هفده هجده ماهه که پدرم فوت میکند .
چهل سالی میشد ؟

س -

حالا عرض میکنم . در سال ۱۳۱۹ قمری پدرم فوت میکند و در سال ۱۳۱۸ من و برادرم متولد
میشوم . ۱۸ قمری که حالا هشتاد سال تقریباً عمر من میگردد . خب البته بعد از مرگ پدر
چون بزرگتری پدر در خانه ان نبوده د ائی برادرم که پسر رکن الدوله بود بنام شازده جلال سلطان
او میآید و سرپرستی کار برادر را عهده دار میشود - سرپرستی کار بنده را هم امیر اسد اللخان
شوکت الدوله که اون هم خواهر زاده پدرم میشد با اصطلاح پسر عه بنده میشد و او هم عهده دار کارهای
بنده بود . اینها همینطور بودند تا اینکه تقریباً ما به سن رشد و کبالت رسیدیم
در مشهد زندگی میکردید ؟

س -

در مشهد زندگی میکردیم و بعد هم در قسمت جام و آنجاها د یکه در پانزده سالگی
هم برادرم عمر خوش را قبضه کرد هم من عمر خودم را قبضه کردم که د یکه یکبار که کار گذاریم و
خودمان مستقل . متأسفانه بد بختانه برادرم تری يك واقعه ای که حالا از بحث این موضوع
خارج است واقعه خیلی دردناکی بود از بین رفت گشته شد . متأسفانه من تنها ماندم (اینها
را هم در پراکنش عرض کنم - شصت و چند سال از آن واقعه میگردد . به ذات پاك الهی قسم
هر سال تأثر من از مرگ برادرم زیاد تر شده و همیشه به درگاه خدا میکوم خدا چرا عوض او من را
نبردی که او را بودی . اگر او مانده بود از نوابع روزگار میشد . استعداد فوق العاده . حالا
وارد بحث آن نمیشوم . از حیث فهم و ادراك و شعور و صحبت و بیان و خط و ربط و فکر و توانایی
جریزه و لیاقت و اینها شخص اول بود . خدا نخواست) . بعد از برادرم شاهزاده نیرالدوله

که یکی از شاهزادگان درجه اول ایران بود والی خراسان بود. البته این امور خانوادگی طایفه‌ای که نوع اموریایی - ایل تیموری و بعد آن سرحد افغانستان که آن قسمت (؟) و اینها و سوار تیموری - چون تیموری یک مقداری هم سوار ابواب جمعی داشت اینها بمن سپرده شد. من هم شدم هم رئیس ایل و صاحب تیموری و این چیزها. میبایست من هم روز خدمت شازده در مشهد شرفیاب بشوم نیرالدوله برای عرض گزارشات. یکسروز شازده تخفیر میکرد - یکروز شازده محبت میکرد. تخفیر میکرد اینها ما یک مستوفی پدری داشتیم که نویسنده مستوفی پدرم خیلی مرد محترمی بود میرزا هاشم خان. شاهزاده نیرالدوله خیلی به این میرزا هاشم خان علاقه و عقیده داشت از نظر فکر و عقل و توانائیش تخفیر که میکرد میگفت که اگر بدو اجازه مستوفی آب خوردی پوست از سرت میگیرم. اگر بدو اجازه مستوفی قدم برداشتی از من توقع نیک نداشته باش ترا مجازات میگیرم. همینطور چیز میکرد. روز بعد میگفت میخواهم تو تربیت بشوی میخواهم تو برای دولت یک خدمتگزار حساسی بوجود بیایی من در فکر تربیت تو هستم. از من لطف مایش - تو هم از محبتهای من قدر دانی یکن میخواهم تربیت کنم مقصود اینها (؟)

بعد از چندی نیرالدوله به وزارت راه جردانی رسید. بجای نیرالدوله این قسمتی که عرض میکنم خیلی انتره - سان این است شاهزاده ناصرالدین میرزا - پسر مظفرالدین شاه نمیدانم حالا زنده است یا نه. این والی خراسان شد. وقتی این والی خراسان شد رؤسای تیموری و ریش و سبیل - داران و بزرگان تیموری آمدند پیش من که این شخصی که میآید پسر پادشاه است و عمو یار شاه است و کی پا داشت و اینها - شعا باید از او تجلیل و احترام لازمه را بعمل بیاورید. کنتن من چه تجلیبی دارم بکنم خب خبم مثل باقی مردم میروم به استقبالش تا همین شهر طوق. گفتند نه باید بالاخره بیشتر شما ... خلاصه بر اثر چیز تیموریها ۶۰۰ سوار از خود تیموریها حاضر شدند با اسب و اسلحه خودشان خبم با کالسکه شخصی سوار شدیم و رقتیم به نیشابور استقبال شاهزاده. آنطرف نیشابور به شازده رسیدیم و بعوکت شازده و - پیاده شد از کالسگانش و آمد جلو خیلی اظهار محبت و التفات و خیلی فوق العاده زیاده و سوار شد و رقتیم نیشابور. سه شب شازده در نیشابور بود ما هم نیشابور بودیم بعد بالاخره عازم مشهد شدیم روزی که عازم

شاهد میشدیم شازده علیحد حرکت کرد. بعد از آنکه حرکت کرد بعد من از عقب حرکت کردم خودم. سوار من عقب - خود من هم در کالمنکه شخصی. يك دو فرسخی از شهر هنوز رسیده بودیم یکی از جلوارهای شازده آمد. گفت حضرت اقدس والا امر میفرمایند این عیین عبارتست شما سوار اسب بشوید و تشریف بیاورید به رکاب. با اینکه به من زننده بود این حرف ولی بالاخره فکر کردم دیدم علاجی نیست. سوار اسب شدم و رقیم به رکاب. همینکه چشم شازده بمن افتاد و اینها خیلی اظهار محبت و التفات فوق العاده زیاد. گفت به چه چه اسب زیبایی - چه اسب قشنگی چه سواری خوبی. هی شروع کرد تعریف کردن از اسب. گفتم يك قربان این اسب خیلی خوب است - این اسب - اسب سواری من است. من به اسب سواری ام خیلی علاقه دارم به این اسب سواری من اسب خیلی خوبی است. هی رقیم هی تعریف از اسب کردم من هم همینطور جواب دادم. چه در در سر چهار فرسخ راه این سوار اسب رفت همینطور هی تعریف کرد من همینطور پیشکاران شازده که همراه بودند هی همچین میگویند بمن که بگو تقدیم بگو پیشکش. گفتم نه این اسب دوست دارم نمی‌گم. تا شاهد رسیدیم. به اقتضای آن زمان من بعد از آنروز سه رأس اسب - اسب بمبار عالی با يك طاق شال و يك کاسه نبات و سبده اشرفی طلا برای شازده مبارک بسان فرستادم. ولی اینها جلو چشم شازده را نمی - گیرد شازده اسب را میخواهد. روز ماه مبارک رضائی بود بعد از ظهری. من اولاً عرض کنم از سن هفت سالگی تا حالا که خدمتتان هستم روزه و نماز ترک نشده - هم روزه گرفته ام و هم نماز. شاید در تمام عمر بیست روز روزه من ترک شده. من یا ناخوش بودم یا در مسافرت والا روزه و نماز بنده ترک نشده. همین حال ام همین که حال ام اینجا هستم روزه میگیرم. خیلی هم علاقه مند باین کار. آن روز روزه داشتیم شازده مرا احضار کرد و يك تیموری نامی داشتیم اسمش محمد جان بود. این محمد جان سابقه شرافت داشت خود من هم از عدنان میگویم. شازده توی اطاق راه میرفت و سیگار هم دستش می‌گشاید. گفت محمد جان کجاست؟ گفتم نمیدونم قربان محمد جان کجاست. الان اطلاعی از احوال او ندارم. این سیگارش را اینجور کرد زد به زمین سیگارش را گفت که ام مادر قهقهه فرمان ریاست اهل و سوار تیموری را پتو داده؟ گفتم قربان همان کسی که فرمان ایالت خراسان را به حضرت اقدس والا عنایت کرده بمن داده. گفت آهای آهای

علاسلطان علاسلطان پیشکار شخصی اش بود . آمد این - گفت ببر این را نگرش دار یعنی بنده را . علاسلطان در ارک ایالتی يك سراچه‌سی بود آنجا منزل داشت - ما را برد آنجا . این بقدری از من ادب و احترام کرد که حدی برایش تصور نیست . مثلاً " برای من مكریک نفر آدم چی میخوره . برای افطار بنده مثلاً " ده قاب پلو - بیست جور باور کیمه خورشت و کباب و خوراک همینطور برای سحری همینطور پند یرائی . بی‌اندازه مجلل . بعد بمن گفت عزیزم يك اسب که قابلی نه اوه - تو برای يك اسب چرا خودت را اینطور چیز میکنی . گفت علاءالسلطان این اسب را بده . گفتم اگر این شازده اوه را بذاره این کردن من اینجا را بیسم من اسم را نمیدهم . این اسب سواری خود من است اسب را دوست دارم نمیدهم . اگر اسب بخواد صد تا اسب بهش میده هم . ولی این اسب را نمیدهم . خلاصه بعد از چهارروز بنده آزاد شدم و حالا که آزاد شدم همش در فکر انتقام هستم که از این شازده بهرطوری که شده من باید انتقام خودم را بگیرم از این کینه بد دل داشتم . من الا اتفاق دومه بعدش هم شازده معزول شد ولی این فکر انتقام در مغز من بود که از بین نرفته بود . در آنوقت بمن گفتند که مظفرالدین شاه یکی از دربارپاشا بوده که با این دربارپاشا خیلی التفات داشته مثل این با این عاشق و معشوق بوده و دختر او را نامزد پسرش کردند نامزد همین ناصرالدین میرزا اون درباری مصطفی طیفخان امیر معظم حاجب الدوله است که دختر اون نامزد ناصرالدین میرزا است . نه اینکه من حاجب الدوله را بشناسم نه آنها من را بشناسند نه اطلاعی - من نه تهران رفتم نه هیچی . من گفتم همین دختر را حتماً بهر قیضی شده من باید بگیرم . نه دیدم روی احقانه و جهالت . چه در سرا فرام کردم . وسایل عیدیه آنچه که مقتضی آئین بود فراهم کردم و فرستادم بعد از سه چهارماه یکروز نهار منزل من امیر شوکت الطک علم پدر این همین امداله علم که اخیراً فوت کرد اون نهار مهمان من بود با مرحوم مشارالسلطنه داشتیم که در آن نهار کیکل ایالت خراسان بود سر نهار مشغول صرف نهار بودیم سر میز تلگرافی آوردند بمن دادند خواندم نوشته بود تلگراف که به میشت و مبارکی در یروز مجلس امر خیری بوده که مربوط به عقد بنده انی خانم هاجر فراهم شده و شازده ایشان بعدش ما در آورده و تبریکات خودمان را به شما تقدیم میکنم و این دختر شد عیال بنده .

- س- برای شما کی وکیل بوده آنوقت
- ج- بنده وکیل داشتم وکیل اول . منجمله يك وکیل داشتم من آقای نقابت بود که بعد پسرش هم یکی دو دوره وکیل مجلس شد نقابت بله . ولی آنوقت پدرش اینچور . . . اجازه بدهید من الان بروم و برگردم
- پنج شش ماه بعد از این واقعه بنده عازم تهران شدم برای عروسی خود . التفات میفرمائید که عروسی بکنم و اتفاقاً هم آنوقت صادی بود با سال قحطی سال ۱۳۰۶ که خیلی قحطی شدیدی بود در خراسان هیچ پیدا نمیشد یک . نان نبود علف نروئیده بود اصلاً معاش مردم همه بواسطه نبودن مرتع گاو و گوسفند و شتر و اینها قلب از بین رفتند مردم هیچ هیچ پیدا نمیشد . در همین سالی من رستم تهران . وقتی که رستم تهران به منزل پدرم رستم وارد شدم همان مصطفی تلخیان امیر معظم حاجب الدوله که نه او مرا دیده نه من او را دیده ام این زمان . . .
- ج- سلطان احمد شاه بود . رستم تهران و اوضاع خراسان هم خیلی آشفته بود . بواسطه قحطی خراسان هم والی نه داشتم بعد از اینکه چند حالاً واقعه فقط مرحوم مشارالسلطنه (؟) کفیل ایالت خراسان شده بود اما والی نشد و در این ضمن هم در خراسان چند دسته باصطلاح باید گفت اشرار جمع شده بودند دسته ای ۱۰۰ نفری ۱۵۰ نفری ۲۰۰ نفری اینها - اسباب مزاحمت مردم راه را میزدند اشخاص پولدار پول می گرفتند خلاصه شرارت میکردند . در يك همچین موقعیتی دولت های آنوقت هم که از خودشان قوه و قدرتی نبود . دولت مرحوم مصام السلطنه بختیاری را والی خراسان که از مصام السلطنه لایب شنیده اید اسمش را ؟
- س- بله
- ج- وقتی بنده رستم تهران منزل پدرم وارد شدم . البته نه بواسطه من بواسطه احترام به پدرم رستم مصام السلطنه و يك عده از رجالی که آنزمان در تهران خب سرشناس بودند احترام کردند و از من دیدن کردند منجمله مرحوم مصام السلطنه . مصام السلطنه من را دیدن کرد و بعلاوه هر یک روز در میان مرا می خواست و میرفت آنجا از اوضاع خراسان صحبت . . چون والی خراسان

شده بود . از اوضاع خراسان اطلاعات میخواست ضمیم اطلاعاتی که لازم بود بهش میگفتم و اوضاعاً هم پیشنهاد کرده بود به دولت که من میروم خراسان بشرطی که ... سواربختیاری در رکاب من باشد بمن ماهی ۲۵۰ تومان هم به هرسواری باید حقوق بدهم . دولت همه اینها را هم پذیرفته بود تمام این شرایط را . صدام السلطنه والی خراسان بود . این را عرض کردم هر یکروز در میان مرا احضار میکرد و راجع به خراسان ... بکروز تلفن کرد و رستم . خداش بیامرز . (؟) گفت آقا . عرض کردم بله آقا . گفت به شما زحمتی دارم . گفتیم امر بفرومائید گفت الان خواهش میکنم که جنابعالی قبول زحمت بفرومائید تشریف ببرید خدمت شاهزاده نیرالدوله . گفت میروید خدمت شاهزاده نیرالدوله بعرض ایشان میرسانید با اینکه من والی خراسان شده‌ام سواربختیاری هم گفته‌ام آنها هم حاضر شده‌اند و آمده‌اند ولی من در رتبه‌ها مطالعاتی که کرده‌ام خراسان لباسی است که به قامت حضرت اقدس والا دوخته شده و این لباس پرازانده اندام شعاست نه پرازانده شخص دیگری چون بهر صورت دوسه دفعه قبلش هم والی خراسان شده بود

س- حالا کجا بود ؟

ج- (؟) تهران بود . و شما بروید و به شاهزاده بگوئید من به احترام شما ... شما بروید و سلام من را هم به شاهزاده برسانید و بگوئید من به احترام شما از کار خراسان صرفنظر کردم و خودتان باید بروید به خراسان . گفت آقا آخه این چطور میشود . تازگی خراسانها همه منتظر شما هستند اوضاع خراسان اینطور است اینطور است آشفتہ شده‌است . کلاهش را برمی‌داشت خودش عادت داشت هی کلاهش را برمی‌داشت آنجا . گفت به ارواح ایلخان غیر ممکن است باید شما حتماً بروید و بگوئید گفت باید شما حتماً بروید و بگیری . ارواح ایلخانی تصمیم من غیر قابل تغییر است . گفتیم ببینیم . خلاصه ما رفتیم خدمت شاهزاده و سلام ایشان را ابلاغ کردیم . شاهزاده هم کسالت داشت بیچاره . اظهار احتضان کرد و آمدیم

س- با کالسکه تشریف میبردید تهران آنزمان

ج- من با کالسکه آنوقت که هیچی نبود

س- خوب دو هفته طول میکشید

بنده از مشهد با اینکه خیلی با عجله آدم و با چاپاری بود و پست به پست هم پول میدادیم
هم زور میگفتم و اینها هشت روزه آدم تهران والا که معمولاً پانزده روز شانزده روز طول
میگرفت تا به تهران میرسیدم. بالاخره از روی اتفاق تقریباً بیست بیست و پنج بعدش هم شازده
: 'نیکه کماله' داشت یک دفعه هم فوت کرد. باز خراسان شد بلا تکلیف. یکروزی
نمیدانم کجا رفته بودیم با پدر زرم امیر معظم طرف نزدیک عصر تنگی بود. بروی گشتیم
از خیابان قوام السلطنه (؟) پدر زرم بمن گفت آقا اخیراً برای قوام السلطنه
یک تعزیتی برآورده که من نتوانستم به تعزیت و سرسلاخی او بروم حالا که از جلو
خانه او میروم این منزل اوست. من چند دقیقه میروم به او تعزیت میگویم برویگردم میل
دارید شما در کالسه باشید تا من برگردم. میل هم ندارید بگذارید کالسه شمارا ببرم منزل
برگرداند. ای اگر هم میل دارید خودتان هم با من بیایید. گفتم نه منم با شما میایم
چون قوام السلطنه را ندیده بودم هیچی

س- هنوز والی خراسان نشده بود

ج- نشد نخیر. حالا گوش کنید اینجا خیلی آنتروسان است مطلب. گفت برویم. رستم آنجا
قوام السلطنه را دیدیم. آقا مثل اینکه یک کسی عاشق یک دختری بشود بیک دل نه به هزار
دل من عاشق قوام السلطنه شدم. این رستم و یزد و وضع خانه اش و وضع منزلش و وضع
پیشخدمتش و وضع تشریفاتش و اینها بعد از این در من تأثیر کرد که حدی بر آن متصور نیستم
خیلی قوام السلطنه در من تأثیر عجیبی کرد. من شب آدم خانه تا صبح همش در فکر او بودم
روز بعد صبحش باز رستم خودم خانه قوام السلطنه. (؟) گفتم آقا حقیقتاً شما همچنین
تأثیری در من کردید من آمده ام پیش شما و شما بیایید بروی خراسان. خراسان متناسب
شعاست و لباسی است که به قامت شما دوخته شده و اینها. این تصور کرد که من چوین
حرفی ندارم رستم خانه اش بهش تعارفی میکنم. یک قدری خندید و گفت متشکرم خلاصه ما
را رد کرد. آدم خانه ناراحت شد ایا این چه چیز شد. روز بعدش رستم باز رد کرد
چهار روز متوالی پشت سرهم رستم. روز چهارم بمن گفت آقا حقیقت اینست که شما در عین
عبارت است - گفت حقیقت اینست که شما در منم خلجانی ایجاد کردید. این کلمه

خلجان هم دقیقاً از کس دیگری نشینده بودم

خلجان ؟

س -

ج -

خلجان یعنی فکری ایجاد کرده‌اید . گفت حقیقتش اینست که شما هم در من خلجانی ایجاد کردید اما چیزی که هست من شما بگویم که کار من این نبوده . کار من این نیست که من از این جهت نمیتوانم اینکار را بکنم . باز ما را مأیوس کرد . روز بعد رفتم پیش باز . گفتم آقا این کاری است که من نمیدانم هرکاری را که آدم اقدام کرد کاری است که چیز میشود . . گفت فرمایشات شما صحیح اما چیزی که هست من تا حالا خودم عقب کار نرفته‌ام که درخواست کنم فلان کار را بمن بدهید . این کار بوده که عقب من آمده نه من عقب کار و این برای من خیلی زنده‌است که الان من بگویم بیایید شما مرا والی خراسان بکنید من نمی‌کنم اینکار را . گفتم آقا این چه اشکالی دارد این چه . . . گفت همین است که شما گفتم من این کار من نبوده این کار را من نمیتوانم . خلاصه باز ما را رد کرد . خدا یا چه بکنم . روز بعدش من بفرستادم زبانی از اقامت بعد بفرستادم یک عده زیادی از خراسانیهای آنزمان تهران بودند منجمله مرحوم تیمورتاش خداش بی‌همزه الهی . ما خراسانیها را دعوت کردم آمدند خانه همشان آمدند تیمورتاش هم آمد . گفتم آقا اوضاع خراسان این است ایته ایته . . شما بهتر از من میدانید کسی هم نیست بنظر من قوام السلطنه رسید . . . و اون هم دیگری که من خودم نمیتوانم بروم عقب کار آتایین موافق هستید با این نظر؟ همه گفتند نظر بهتر از این نمیشود ما صد درصد با این نظر تان موافق هستیم . خوب چه بکنیم چه نکنیم . گفتم هیچی صفتاً برویم به دربار مطالب را آنجا بگوئیم که بعرض‌شاه برسانند شاید شاه اظهار موافقت بکند . رفتم دربار مرحوم صاحب اختیار آنوقت وزیر چیز بودش صاحب اختیار . بنام خراسان التفات کنید گفتیم عرایض خراسانیها این است چون اوضاع خراسان اینطور اینطور است انلیحضرت اجازه بفرمایند که قوام السلطنه به سرپرستی خراسان و والی خراسان بشود و بروم خراسان . قبل از اینکه به این مسئله رسیدیم قوام السلطنه ضمن معاذیری که آورد بمن گفت - گفت آقا شما با من اینطور اظهار محبت دارید و عنایت دارید . شاید باقی خراسانیها این محبت را نداشته باشند . شاید آنها فرضاً مخالفت بکنند و این من مضحک

و رسوا خواهم شد . شما راضی به رسوائی من نشوید من اینکار را نمیکنم . گفتیم آقا خدا پدرت را بیامزد . این روز اول میخواستی بگم یگونی چه ات هست . من رستم آنجا من رستم آنجا تلگراف کردم به خراسان کسانی که آنروز در خراسان ضارالیه بودند منجمله فرض بفرامائید مرحوم آقا زاده پسر مرحوم آخوند ملا کاظم که بانی مشروطیت ایران آنوقت شخص اول بود در خراسان . و یک عده از رجال آنزمان خراسان بهشان تلگراف کردم اوضاع خراسان این است من آمده ام کسی نیست جز قوام السلطنه . بنظر من او مناسب است . آیا آقایین موافقت؟ روز بعد تلگرافی باضا اعضا به من رسید که نظریان نظر تمام خراسانیها هست ما آنچه که بتوانیم بکنش هم میکنیم . تلگراف را که بردم به قوام السلطنه دادم اصلاً حیرت کرد که یک بچه ۱۰ ساله این چکاره است که اینطور به تلگراف این اهمیت میدهد و آنا بیست و چهار ساعت نشده . واقعا باور کنید نظرش همین هم اینده فعه فرض کنید . دفعات قبل اگر دوقدم مرا شایعت میکرد اینده فعه شش قدم مرا شایعت کرد . اینطور نظرش فرق کرد . بعد که این تلگراف بهش دادم گفت حقیقت اینست که تلانی من خودم عقب کار نرفتم ونعیرم که بگویم شما برایم کار را بمن میدهید . کار عقب من آمده و من نمیکنم گفتم آقا این که اشکال نداره خب از اول میگفتی . اینه که من خراسانیها را دعوت کردم آنها هم که موافقت کردند گفتیم برویم دربار و خلاصه رفتیم دربار و گفتیم به مرحوم صاحب اختیار و او بعرض سلطان احمد شاه رسانید . روز بعد صاحب اختیار تلفن کرد بمن که آقا مطالب را بعرض رساندیدم و اعلیحضرت هم بسیار بسیار این نظر را پسندیدند و خیلی خوشوقت شدند و فرمودند دستور میدهم که فرمان قوام السلطنه را صادر کنند یعنی فرمان خراسانش را

س- آنوقت نخست وزیر چیزی نبود که . . .

ج- نخست وزیر مثل اینکه مستوفی السالک بودش

س- این طبیعی بود که شاه این دستور را بدهد بجای . . .

ج- خب معذرا سروونی هست از نظر سلسله مراتب باید خب شاه هم دستور بدهد والا بهر نظر

نخست وزیر نمیشد باشد . از نظر سرومنسی خلاصه صاحب اختیار بمن تلفن

کرد که این دستور صادر شده است و خود شما هم ببائید شرفیاب بشوید . یعنی بنده - این

بود که روز بعد هم من برای اولین دفعه من رستم حضور احمد شاه شرفیاب شدم. با اینکه خیلی هم جوان بودم اولین دفعه بود. خیلی اظهار التفات کرد و محبت کرد و دست داد. دیکه نایب السلطنه ای نبود آنوقت؟

س -

نخیر - دست داد و اجازه نشستن داد و نشستیم و از خراسان پرسید و خیلی خیلی اظهار محبت کرد و بی اندازه زیاد. دیکه خاطره او را هم هیچوقت فراموش نمیکم. اینهم.

ج -

بعد رستم به قوام السلطنه گفتم و گفتم آقا جان حالا باقی کارهایش را دیکه خودت برو. بعد فرمان قوام السلطنه صادر شد و چند روز بعدش قوام السلطنه والی خراسان شدند. وقتی والی خراسان میشد بمن گفت آقا شما هم باید فوری برگردید بروید. گفتم آقا من الان یکماه است آمده ام اینجا و اما شده چنان عیال هم هستم نمیتوانم این دختره را سر یکماه من اینجا چیز بگم. من یکماه بعد میآیم. خلاصه ما یکماه ماندیم بعد حرکت کردیم و رستم مشاهد و قوام السلطنه شروع کرد بمن خدمت ارجاع - اول مرا حاکم خاف کرد و در خاف هم یک گفتاشافتی بود و رستم گفتاشافت را خواباندم و بعد یکروز مرا خواست و گفت آقا عرض کردم بلد گفت درگنا آباد بین متصرفه و متصرفه اختلافاتی ایجاد شده شما باید بروید باین اختلافات رسیدگی کنید. این کله متصرفه هم تا آن دقیقه بگوش من اصلاً نرسیده بود اطلاع نداشتم. گفتم قربان بین بنده و متصرفه چه تناسبی است؟ گفت آقا این تشخیص با من است نه با شما. یعنی قضای موقوف خلاصه. ما رستم گنا آباد و اختلافات آنها هم اختلافات خیلی شدیدی بود.

س -

فرق این دو تا دسته چی بود؟ این مشرعه ... ؟

ج -

آهان - آخه الان هم درگنا آباد یک عده ای هستند آنطرف بهشان میگویند حاج ملا سلطانسی اینها حاج ملا سلطان سرسله او ... درگنا آباد. آنها ای که باو گرویده بودند بهشان میگفتند متصرفه اینها جزو صوفی ها هستند - آنها ای هم که نگرویدند بهشان میگفتند مشرعه جزو مشرعه بودند. حالا اختلافی سرچی بود. این را عرض کنم بهشان که آباد ترین املاک ایران و پر جمعیت ترین دهات ایران املاک و دهات گنا آباد است. مثلاً هردهی درگنا آباد

که شما الان قدم بگذارید توش ۶۰۰۰ - ۶۰۰۰ - ۱۰۰۰۰ نفر آدم دارد در صورتیکه هیچ کجا همچین چیزی نمی بینی . و تمام این ده هم بین اینها تقسیم الثفات بمیراثید هر دوی باصلاح آن زمان به شانزده سهم تقسیم میشد . هر سهمی به ۱۶۱ فغان تقسیم به جز* میشد . آدم بود که يك فغان داشت . آدم بود که مالک يك فغان بود آدم بود که مالک دو فغان بود - آدم بود که مالک پنج فغان بود آدمی که مالک بیست فغان باشد خیلی کم است . اینطور حالا این فغان چی چی بود - فرض بمیراثید اینها از روز اول يك همچین کاسه‌ای را آورده بودند توش يك سوراخ کرده بودند الثفات بمیراثید . این کاسه را روی آن نهر آب ول میدادند - از این سوراخ در مدتیکه آب میآید و این کاسه را پر میکرد هر مدت که طول میکشد این میشد يك مدتی این میشد يك فغان در این مدت که این را پر میکرد آب میرفت روی زمین . یکمرتبه پر شدن این آب زمین میگرفت - اگر بیست مرتبه میگرفتش این را - توجه بمیراثید ؟

بله

- س -

حب

- ج -

بدین ترتیب این صاحب چیز شد حاج ملاسلطانی که فوت کرد بچه‌هایش صاحب قدرت و نفوذ شدند در تهران هم اینها ایادی زیادی داشتند . تمام املاک گنا آباد را ترخیص کردند یعنی چه ترخیص کردند ؟ یعنی املاک گنا آباد که عرض کردم مدارش بر شانزده بود این را از پیش خودشان کردند مدار شانزده را هفده و آن يك سهم اضافه را گفتند این وقف است بر مزار حاج ملاسلطان که بقیمت آنروز شاید مثلا* ده میلیون تومان ارزش اینکار بود - توجه بمیراثید . و این مشرعه در این موضوع شکایت داشتند . یکی از اختلافات این بود که - قوام السلطنه گفت شما ها بروید رسیدگی کنید . این چه رسیدگی کسم آخه این را .

این کاری نیست که . . . خلاصه . ما رقیم گنا آباد . فکر بسیار زیادی در این موضوع کردیم و خیلی جا ولی مثل حالا نبینید اینطور (؟) شده باشم فکر آنوقت خیلی روشن بود و کار میکرد . بالاخره هم من چندین هیئت معلوم کردم . این بود که يك . . . بنده چندین هیئت فرستادم رفتند گتم بروید تمام دهات تحقیق کنید که از بیست سال پیش به اینطوری مالکین اینها چی بوده - تمام اسامی مالکین را جز* به جز* معلوم کنید . مثلا* این یکده

ده هزار مالک داشته یکی یکی این ... يك فغان آب داشتند - نیم فغان آب داشتند این آبش مال خودش بوده - وقف بوده . چون عرض کنم که مثلا " شما پنج فغان آب داشتید این وقف کرده بودید بگذارید روضه خوانی بشود . پنج فغان آب داشتید وقف کردید مثلا " این عرض کنم که خدشتان که خرج زوار بشود از این قبیل چیزها هم در ردهای چهار پنج فقره چیزهای وقفی بود که اینها همه توی آن صورت نوشته شد . این صورتها که تکمیل شد تمام اهل ده اضا کردند و ریش سفید و ریشش مسیماو بزرگ و پائین و همه اضا کردند . بعد که آوردند آنجا يك همچنین پروندهای شده بود . من از تمام محترمین آنروز کتا آباد دعوتی کردم در دارالحکوه بدون اینکه مقصود خود مرا بگویم . منجمله از آقای صالح علی شاه جانشین حاج ملا سلطان . از او هم دعوت کردم . کتم آقا به ملاحظاتی که من برای اینکه صورتی داشته باشم از مالکین کتا آباد و اینها و محل هر چیز برای اینکه اختلافاتی چیزی نشده کتم صورت مالکین را از بیست سال پیش تعیین کردم و همه هم اضا کردند آقایان هم ببینید این درست است یا نه . همه خواندند گفتند به به بهتر از این صورت نمیشه . کتم درست است ؟ همه گفتند بآه . کتم پس شما هم اضا کنید . آنها همه اضا کردند . بعد از آنکه اضا کردند آن آقای صالح علی شاه را کتم تشریف بیاورید پهلوی من بنشینید (؟) کتم جناب آقای صالح علی شاه شرعا " وقف بروقف آیا جایز است ؟ این یکمرتبه از خواب بیدار شد دید عجب اینجا ککی خورده . کتم توی این دهات مرگد اشان سی فغان چهل فغان پنجاه فغان ملك و ققیه ملك و ققیه - شما چطور میتوانید وقف بدهید . عمل شما باطل بود . گفت فلانی هرچه شما امر کنید من اطاعت میکنم . کتم امر من اینست که خودتان ابطالش را اعلام بفرمائید . همان مجلس او ابطال این کار را اعلان کرد . ببینید من با چه زورستی این کار را کردم که از کار هیچ بدون اینکه خدای من شاهد است و بنساری برای من فایده داشته باشد این کار را کردم . این شد و آمدیم بعد از چندی بعد از قوام السلطنه اجازه گرفتیم آقا من بیایم مشهد ؟ برای ما جایی نبود آخه . ضم خانوادهم و زن و بچهام مشهد بودند آدم مشهد . جمعیت خراسان آنوقت سرحدی خراسان

هم بسیار حساس بود. آنوقت می بود که بشویک ها آمده بودند گیلان را گرفته بودند و آنوقت هم یکدهای آمده بودند در ترکستان و آمده بودند عشق آباد و قصد داشتند به خراسان حمله کنند. این بود سرحدات خراسان آن قسمی که مواجهه به خاک ترکستان است خیلی حساس بود. دولت هم که قوای نه ائت از خودش. قوام السلطنه من را خواست و گفت آقا شما بایست بروید قوچان و خودتان هم باید یک عده ای هم خودتان سوار (؟) گفتیم چشم. بالاخره ما راهی قوچان شدیم. قریب هزار سوار هم از خود من تیموری در قوچان بود و جان من در آن قوچان به لبم رسید در این د رمال چه زحمت کشیدم خدا میداند. شرحش خیلی هست آن مسئله حالا من از صد هزار تا ش یکمیش هم نمیگویم. تاجی شد — بالاخره بعد از اینکه بعد آمد قوام السلطنه قوچان و موقع برگشتن گفت آقا استدعا میکنم مرا دیگر معاف کنید من دیگر نه وضعیت مادیم اجازه میده که از خودم خدا گواه است مبالغی خرج این کار کرده بودم گفتیم والله من اصلاً "ورشکست شدم" دیگر. جایی هم نیستش که — محلی هم نیست بوده هم نیست. خلاصه ما آمدیم آنجا

س - تشریف بردید مشهد؟

ج - قبل از این قضایا عرض کنم خدمتان — وقتی قوام السلطنه والی خراسان شد شاهزادهای بود محمد حسین میرزا جهانپانی بسیار آدم نازنینی هم بود خداش بیامرزه. انتحار کرد بیچاره خودکشی کرد بعد. این را انتخاب کرد با خودش آورد مشهد و بعد کردش رئیس واند امری و واند امری را او تشکیل داد توجه میفرمائید؟ یواش یواش واند امری خراسان را تشکیل داد واند امری نزیب گرفت. بعد از دو سال و غردهای — بعد از سه سال بین او و قوام السلطنه اختلاف نظری پیدا شد. اختلاف نظر هم اختلاف نظر خانوادگی بود زیرا که قوام السلطنه خواهرزاده خودش را داده بود به محمد حسین میرزا که عمال معصومی داشتند.

یک دخترکی بود لهستانی که این شرح آن دختر را اگر بگویم باید چند صفحه بشود که از طریق اجازه بدید بگویم دیگر — همینجا حالا بگویم. من یکروز در قوچان نشسته بودم رستان هم

بود . پیشخدمتی داشتند محمد حسین خان خدش بهامروزه وارد شد و عین عبارتش است
گفت قربان يك خانم اروپائی اجازه شرفیابی میخواهد . گفتم آقا مانعش نشوید بگذارید بپای
آمد و دیدمش دخترکی بسیار زیبا و فهمیده شاید در حدود بیست و دوسه سال هم از
عمرش میرفت . آمد و ما هم از لحاظی که احترام کردیم اینها و نشست و جنگ بین الطلی اول بود . اواخر
جنگ بود يك کسی آنوقت کمی خیلی کم آنوقت فرانسه می فهمیدم ولی حالا هیچی نمیدانم
به شکسته بسته او فرانسه هم میدانست گفتش بله ما اهل لهستان هستیم . جنگ مارا خانواده
مارا از لهستان فراری کرده . هرچی داشتیم از دست ما رفته . ما باید ایران یواش یواش
ده به ده - ده به ده آمدیم تا خودمان را رساندیم به خاک ایران . همینکه وارد خاک
ایران شدیم قوای انگلیس مارا ضبط و توقیف کرده . اینهم بهشتان عرض کنم دو ماه قبل از این
واقع شد قوای انگلیس از هندوستان سرازیر خراسان شده است از طریق زاهدان که آنوقت
بهش دزد آب میگفتند . از طریق دزد آب ... وارد خراسان شد و آمد به قوچان و قوچان
به قوچان میآمدند اول میآمدند پیش پنده ادای احترام میکردند و درود خودشان را گزارش
میدادند بعد عده شان که تکمیل میشد از آنجا پیشروی کردند به سمت ترکستان و رفتند
ترکستان را گرفتند . (؟) بواسطه گرفتن ترکستان و این چیزها اینها تمام
سرحدات را از خودشان پست گذاشته بودند . نه اینکه یکده لهستانی وارد شده اینها
را پست انگلیس بوده بود توی پست خودشان جلبشان کرده بود . گفت ما را انگلیسی ها
جلب کرده اند و برده اند من فرار کردم و آدم سراغ به سراغ شما تا شما را پیدا کردم . اینجا
آمدیم به شما بگویم که انگلستان چه حق دارد در خاک ایران که يك کشور مستقل است يك
چنین خدایه ای بکنند مارا جلب بکنند . شما اولاً باید به انگلیسیها اعتراض کنید که چرا
این کار را کرده و بعد هم ما آزادی خودمان را از شما میخواهیم . من گفتم الان پس در
انگلیسیها را درخواستم آورد . آنها را میدهم بدیشان رادربیاورند - کنکشان بزنند .
بالاخره بنده غریبم اقدام کردم و گفتند نشستیم و آدمی فرستادیم و همه اینها را از انگلیسیها
تحویل گرفتند و آوردند دراز الحکوه . در حدود پنج تا زن بودند و سه تا مرد ، چهار پنج
روز هم آنجا مهمان بنده بودند و ازشان پذیرائی کردیم و بعد راهی مشهد شدند - وسائل

حرکتشان را هم خودم فراهم کردم . وقتی هم که می‌رسند مشهد سفارش آنها را هم من بسد
 قوام السلطنه هم نوسنم بطور خصوصی . بایکی از آن زن‌ها محمدحسین میرزا دلباخته بود .
 به آن زن ارتباطی پیدا کرده بود . سر این قصه . . .

س- محمدحسین میرزا امض بود ؟

ج- هان؟

س- محمدحسین . . .

ج- محمدحسین میرزا جهانبانی- سر این قصه روابط قوام السلطنه با محمدحسین میرزا تیروند .
 محمدحسین میرزاهم گفت دیکه من نمی‌مانم . گذاشت رفت به تهران . برای خراسان یک رئیس
 زاند ارمری دیکر آمد که قوام السلطنه خواسته بود بنام محمدتقی‌خان پسیان - کنگل محمدتقی‌خان
 پسیان- که من نه کنگل را دیده‌ام و نه میشناسم هم . کنگل هم که آمد به خراسان یکسر
 رفت به سرحدات و بدین اینکه من او را دیدن بکنم او همیشه در سرحدات مشغول کار خودش
 بودش . ضمناً این را بهتان بگویم - بعد از این کودتا شد در تهران - همین زمان هم
 صادق با کودتای تهران شد که تمام طبقات اول و دوم و سوم و تا طبقه پنجم و ششم را در تهران
 گرفتند توقیف کردند و بهمین ترتیب طبقات را در همه ولایات هم اینکار را انجام دادند .
 مثلاً در کرمانشاه التفات می‌فرمائید ؟ در اصفهان در جاهای دیگر مثلاً دیگر صدق آنوقت
 والی

روایت کننده - آقای محمد ابراهیم امیرتیمور

تاریخ - بیست و پنجم و انویه ۱۹۸۲

محل صاحبیه - شهر لاهویا - کالیفرنیا

صاحبیه کننده - حبیب لاجوردی

نوازشماره - ۲

بنده هم سید سوار سار فرستادم التفات میفرمائید . سه روز بود که این سوار وارد مشهد شده بود در یک کاروانسرای بنام کاروانسرای بابا قدرت در آنجا اینها را جا داده بودیم بعد از سه روز عصری روز سیزده فروردین بود که قوام السلطنه رفته بود سیزده بدر - در مراجعت نزد یک غریب میآید از جلو کاروانسرا که رد میشد قوام السلطنه - قوام السلطنه را دستگیر کردند

کی؟ قزای ...

مرحوم کلنل محمد تقی خان پسیان . و محمد تقی خان شد و والی نظامی خراسان . متعاضب این قضیه پشت سر هم هی خبر رسید این را توقیف کردند - آنرا توقیف کردند مثلاً تا نزد یک شخص هفت از شب رفته سی چهل نفر هی توقیف کردند که خبرش را برای من آوردند

به دستور سید ضیا میشد یا بدستور رضا خان این توقیفها؟

این توقیفها البته با تأیید دولت بود دیگر آنوقت ها - آنوقت سید ضیا بود در آن موقع .

این خبرها هم که بمن میرسد من هم متوحش شدم گفتم حتماً منم جزو بازداشت شدگان هستم . منم پیغام دادم فروری سوار حاضر باشد - سواری که دارم در آنجا تا منم بروم و با سوار از شهر خارج بشوم . خواهی داشت چهار سال از من بزرگتر بود از مادر خود مان هم بود . آمد گفت چی میخواهی یکی؟ گفتم تفسیر این است - این است . . . من گفتم سوار حاضر باشد میخواهم بروم دست بسته نمیخواهم خودم را تسلیم بکنم - میگیرند من را حبس میکنند . گفت من اجازه نمیدهم تو بروی نباید بروی . از او اصرار و ازمین انکار . گفت غیر ممکن است من بگذرم تو بروی - این کار تو احقانه است من نمیگذارم تو این کار احقانه را بکنی . گفتم آقا - به خواهرم ما آقا خطاب میکردیم - گفتم آقا من همینطور بایستم دست بسته بگیرند حبس میکنند - پدرم را در بیاورند . گفت بله شمارا بگیرند دست بسته حبس کنند - پدرتان

را هم در بیاورند بهتر است تا اینکه شما خودتان بروید زیرا که این رفتن توتعنری است نسبت به دولت - دولت مجبور است شما را برگرداند . برگردید مقتض شدید برنگردید باید زد و خورد کشی - عاقبت زد و خورد معلوم نیست . بر فرض تو را بردند حبست بگفتند - یکساعت حبس می کنند دو ماه حبس هیچ صدمه دیگری به شما . . . گفتم آقا این حرفها بدود من نمی خورد من حتما باید بروم . گفت حالا که تو باید بروی پس منم می آیم با تو نمی گذارم برادرم تنها ببرد . این حرف را که او زد " منم می آیم با تو " مرا سست کرد . گفتم خیلی خوب نمیروم منصرف شدم . و تا صبح هوش انتظار این را داشتم که دقیقه به دقیقه بیایند و مرا جلب کنند . اتفاقاً آنروز که - آنشب که سروقت من نیامدند ولی صبح ساعت ۸ صبح بسود یک افسر رواند ارم آمد و خیلی با ادب سلام داد و گفت جناب کنل سلام رسانده و گفتند بگوئید چند دقیقه با جنابعالی ملاقات حاصل بشود - تشریف بیاورید شما ملاقات کنم . گفتم لازم نیست با اینجه ادب و نزاکت بمن بگوئید که آقای کنل فرمودند شما هم جزو بازداشت شده ها هستید باید بازداشت بشوید بفرمائید برویم باهم . رقتیم . ما را بردند به اداره - رواند امری - وقتی وارد شدم اتفاقاً مرا بردند اطاق آقای یاور اسماعیل خان بهادر که معاون کنل بود . التفات میفرمائید . این افسر گزارش داد و گفت فلانی که خواسته بود بپس ایشان هستند و گفت آقا بفرمائید . من نشستم خدای من کواه است عین حقیقت است . همینکه نشستم اینقدر احترام کرد گفت یا الله . بیش از این برای من احترام قائل نشده بود تقاضای هم نکرد . گفت بطوریکه مستحضر هستید جناب کنل بسمت فرمانفرمای نظامی خراسان مقرر منسوب شده اند و بر حسب دستور دولت حکومت نظامی و یک مقرراتی را انجام می کند و عده ای هم باید مدتی مهمان ما باشند و در رواند امری برای آنها جا گرفته شده و آنها باید در رواند امری قرار گیرند . از آنجمله برای جنابعالی هم اطاق معلوم شده بفرمائید در اطاق خودتان استراحت کنید . . . گفتم با کمال میل حاضر هستم اطاقی که برای من معلوم شده بروم اما این بیان مختصر جنابعالی یک جوابی دارد که من میل دارم که جواب را به خود کنل عرض کنم و بعد بروم به اطاقم والا برای من فرقی نمی کند . گفت جناب کنسل خیلی گرضار هستند کارشان

خیلی خیلی زیاد است . مشغله بسیار فراوانی دارند . مکاتبات زیادی هم روی میزبان هست که باید بخوانند و جواب بدهند و اینها . مجال و فرصت برای ایشان نیست . درهمین حرف بینها يك آدمی آمد در دم و یوا يك اشاره ای کرد . نوکری بود پیشخدمتی بود - چی چی نمیدانم . این فوری باشد از اطاق رفت بیرون . سه دقیقه دو دقیقه بیشتر طول نکشید برگشت گفت جناب کفیل در انتظار جنابعالی هستند .

پاشدم و رقم سروق اطاق او . اطاقی بود کفیل يك قدری از این اطاق بزرگتر - در سه گوش اطاق يك میزی گذاشته بود که صندلیش را . . . خودش هم پشت آن میز نشسته بود . خدای من گواه است خدا را به گواه میگیرم من وارد اطاق که شدم او سبقت به سلام کرد - اجازه نداد که من سلام بکنم و جا بجا از پشت میز پاشد تا جلوم آمد به استقبال بنده آنجا با من دست داد - ادب کرد مهربانی کرد بعد آمد و صندلی را بلند کرد و من نشستم . خودش صندلی پائین تر پشت میز نفرت صندلی پائین دستش نشست . مقصودم که آن معاونش اینطوری کرد ولی فرق اشخاص را ببینید . این یمن ادب کرد . ما هم بهمش تبریک (؟) نظامی را گفتم . گفتم آقای اسماعیل خان اینطور بمن کردند منم اینطور کردم منظورم از تصدع خدمت شما و شرفیابی علاوه بر زیارت خودتان فقط يك کلمه بسود والا عرضی ندارم من . هرکار شما بخواهید بکنید در قدرت من . چه بسا کارهایی که انسان میکند و بعد ها رویش اندیشه میکند میگوید این کار صواب بود و این کار ناصواب بود و خودش فکر میکند چرا در این کار بیشتر من اندیشه نکردم . عرض من اینکه که جنابعالی در اجرای تصمیماتی که میگیرید طوری عمل بفرمائید که ترو خشک باهم نسوزد دیکه من عرضی ندارم مرخصی میشوم میروم و از اطاق حرکت کردم . گفت نه نه نه بنشینید اینجا من شمارا نمی گذارم بروید . گفت من با اینکه خدمت جنابعالی نرسیده ام از تهران که آمدم مستقیماً رقم از سرحدات سرکشی کردم و رقم به قزچان . معلوم شد دوسال در قزچان جنابعالی آنجا فرمانده ار بودید و مأموریت داشتید . متفقاً دیدم از شما و طرز رفتارشان - سیاستان حسن سلوگان همه تعریف و تمجید می کنند . منم بسیار بسیار خوشوقت شدم که این توفیق برای من پیدا شده که امروز خدمت شما رسیدم و جنابعالی نه اینکه توقیف نیستید آزاد هستید بفرمائید

بروید . آقا حرکت کردیم این از اطاعت آمد بیرون توی راه رو به شایعت پنده . والله از راهرو آمد تا سر پله — از پله‌ها آمد پائین تا توی حیاط و اندامی . بخدا قسم از توی حیاط آمد تا در و اندامی تا در حیاط و اندامی شایعت کرد و با من دست داد و دست‌ها را می‌تکان داد و اینها . بعد که دست داد گفت از جنایعالی يك نضاد ارم . عرض کردم امر بفرمائید گفت خواهش میکنم بمن قول شرف بدهید . مادام که حکومت نظامی مستقر است از طرف جنایعالی و کسان شما برخلاف مقررات حکومت نظامی رفتار و عطی نشود . گفتم پس به جنایعالی قول شرف میدهم مادام که در قید حیات هستم نسبت به شما صمیمی و حق‌گزار باشم . می‌دست من را تکان داد و تکان داد و ما آمدیم خانه . اول کسی که آمد خانه خواهرم بود . گفت دیدی احمق تو نمی‌فهمیدی من فهمیدم . این شد ما با کتل (۲) اما راجع به کتل اگر من بخواهم بگویم باید يك شاهانه بگویم و بطور خلاصه به شما میگویم ما در ایران عجیب است که مثل محمد تقی خان دیکه فرزندی وجود ندارد . مادر اینها عجیب است اگر مثل محمد تقی خان فرزندی . . والله پند از محمد تقی خان هرافسری را که من دیدم که روض‌عنوان افسری داشته باشد نتوانستم آن را از نگاه افسری بهش نگاه بکنم . این گذشته از اینکه صاحب صیف‌الظلم بود . خط از هرنویسنده‌ای بهتر ترجیح میکرد . هر مطلبی را ایشان برمیداشت این ده ساعت مجملًا " حاضر بود برای شما صحبت بکند . این چه وطن پرست بود — این چه پاک بود . خدای من گواه است به پاکی محمد تقی خان عجب آدمی نبود . من يك چیزی می‌گویم شما يك چیزی میشنوید . عرض کردم مجالند از برای محمد تقی خان اسم را هم که میرم منقلب میشوم . من دوتغیر در زندگیم خیلی تأثیر داشتند . یکی مرحوم محمد تقی خان است که محال محال است در ایران فرزندی مثل محمد تقی خان متولد بشود . حاضر من هر محکمه‌ای که بر علیه رضا شاه پهلوی در ایران تشکیل بشود و هر جرمی را به رضا شاه پهلوی نسبت بدهند من از رضا شاه دفاع بکنم و او را تبرئه‌اش بکنم جز واقعه قتل محمد تقی خان که این لکه تنگ ابدی است در دامن رضاشاه و البته قوام السلطنه . عده‌اش قوام السلطنه بود . این جنایت بزرگ را قوام السلطنه

مرتکب شد

س- بعد که نخست وزیر شد

ج- بله - قوام السلطنه بعد از اینکه - خب آنوقت قوام السلطنه خراسان حبس بود - برای قوام السلطنه هم دستوراتی داد و جواب داد من کسی را که در هیچ محکمه‌ای هنوز جرس معین نشده برخلاف او اقدامی نمیکنم - اجازه بدهید روانه تهران شوم - روانه تهران رفته - تهران توی حبس بود - اصلاً از توی حبس نخست وزیر شد آمد بیرون قوام السلطنه این قضایای مهم تاریخ ایران یکی اینست که (؟)

(؟) نخست وزیر بشود

بعد از سید ضیا، یگلی چیز شده بود - انگلیسها هم که نمی‌توانستند نگه‌دارش بکنند و سید ضیا هم خیلی آدم برخلاف آنچه میگفت آدم جلفی بودش و سید ضیا هم مجبور بود از ایران خارج بشود - نمی‌توانست اگر خارج نمیشد اصلاً جانش هم در خطر نبود - کسی را نداشتند که بتوانند اوضاع آشفته آنروز ایران را اداره بکند جز قوام السلطنه التفات میفرمائید - اینست که قوام السلطنه را نخست وزیرش کردند

س- انگلیسها

ج- بین دولت بالاخره . . . البته خب بالاخره که چیزتشه قوام السلطنه شد نخست وزیر این تفسیر قوام السلطنه است - بله ولی از قوام السلطنه وقتی گفتم از محمد تقی خان و یکی دیگر آن شخص مرحوم سید حسن مدّرس - به ذات پاك الهی قسم حال است مادر ایران مثل مرحوم سید حسن مدّرس فرزندی نداشته باشیم - همان صفاتی را که شما در تاریخ راجع به عمر خوانده - عمر ابن خطاب - تمام آن صفات سیاستمداری در مدّرس جمع بود - اولاً مجتهد صلّم بود - سید بود - پاك بود - مجتهد صلّم بود - پاك بود اندیشه سالم داشت طمع نداشت - نظر نداشت - قناعت داشت - جرأت و شجاعت او را هیچ کس نداشت - نطق و بیان و فصاحت او را هیچکس نداشت - بله لطف خدا بود او را هم نمیدانم خدا چرا او را هم بردش - چرا مدّرس؟

س- معلوم شد بالاخره

مرحوم مدّرس دوره ششم نماینده مجلس بود که در آن دوره اولین . روای هم بود که من آادم و نماینده مجلس شدم . در آن دوره من با مدّرس آشنائی پیدا کردم . تفسیر و آشنائی من هم این شد با مدّرس عرض کنم خدمتتان . من گانده بودم از خراسان کسان دیگری هم گانده بودند یکی حاج حسن آقا ملک بود برادر حاج حسین آقا برادر بودند معروف بودند . یکی مهدوی رئیس تجار بود . گویا گانده خراسان بسود مهدوی و حاج حسن آقا هردو اینها با من بی‌اندازه دوست بودند . خیلی خدمت داشتند این هردو با هم بیایند دوتا دشمن بودند که خون هم را می‌میخوردند . حاج حسن آقا آمد بمن گفت . گفت تو باید بر علیه رئیس تجار اقدام کنی . علاوه بر اینکه کمک کنی باید بر علیه او اقدام کنی که او نباید توفیق پیدا بکند . گفتم من اینکار را نمی‌کنم . گفت چرا؟ گفتم آقا شما الان با من دوست هستید یکی بیاید بگوید شما بر علیه حاج حسن آقا اقدام کنید پسندیده است من بر علیه شما اقدام کنم من از آن اشخاص نیستم . بهیچ قیاسی اینکار را نخواهم کرد . گفت این برای شما خیلی گران تمام میشود . گفتم هرچه رهم که گران تمام بشود من اینکار را نمی‌کنم . حاج حسن آقا آمده بود تهران شروع کرده بود از من مؤذت و بدگویی کردن پیش نمایندگان و کسانی که مؤثر بودند منجمله رفقه بود خدمت مرحوم مدّرس گفته بود یک کسی هم داره می‌آید به مجلس که این سن قانونی ندارد . اتفاقاً من هم سن قانونی نبود این را راست میگفت حاج حسن آقا . من بیست و پنج سالم نبود آنوقت . بجای . سال ما خودمان را جا زدیم . ببخشید اینها را اقرار میکنم خدمت شما . گفته بود کسی ، بایده که سن قانونی هم ندارد . مدّرس گفته بود خوب اهمیت ندارد . خوب دانش میکنم . وقتی من آادم تهران موقعیت مدّرس را در تهران شنیدم و دیدم و با این بیان مدّرس بی‌اندازه متزلزل و متوحش بودم . دوستان و کس و کار و اینها بمن گفتند آقا قبل از اینکه فرصت بروود خودت برو پیش مدّرس . او را از خودت چیزی کن . هرچه کردم که بتوانم خودم را راضی کنم بروم پیش مدّرس بگویم آقا من هم آادم هستم و نسبت بمن محبت و مهری شما داشته باشید نتوانستم خودم را راضی کنم . هرچی کردم نشد . تا بالاخره مجلس تشکیل شد . طبق قانون اساسی و طبق نظامنامه مجلس وقتی مجلس تشکیل میشود نطق

افتتاحیه را شاه میکند . بعد از اینکه شاه نطق افتتاحیه را کرد شاه میروید مجلس تحت ریاست سن ترین عضو خودش و تحت مشیگری جوانترین عضو خودش تشکیل میشود . من الاتفاق شاه که رفت مدرس شد رهس سنی من شدم منشی سنی - توجه میفرمائید . او در کرسی ریاست نشست من در کرسی مشیگری . یکساعت و خورده ای این سرومونی طول کشید تمام شد و بعد جلسه هم ختم شد . من از پله ها سرازیر شدم و داشتم میروم که بروم منزل از عقب سر دیدم که پیشخدمت من را صدا میکند . نگاه کردم گفتم آقا چه فرمایشی دارید ؟ گفت آقا شما را خواسته . گفتم آقا کی هست ؟ من که نمیدانستم - گفتم آقا کی هست ؟ گفت آای مدرس . گفت آقا شما را خواسته اند . گفتم آقا کجا تشریف دارند گفت این اطاق . برگشتم رفتم . با اینکه تمام صدامتش مدرس نصف صدامتش را از این جنس آخوند عمده بمر دیده بود معینا نسبت به این مردم از نظر تخلیص نوع احترام خاصی قائل بود . هر آخوندی اگر وارد میشد برایش رکت میکرد - تواضع میکرد . هر کلاهی که وارد میشد هیچ برایش تواضع نمیکرد . این خدای بیاموزه وارد که شدم سلام کردم گفت بفرمائید نشستم . گفت یا الله . همچنین کرد و گفت شاید البته شنیده باشید که ما تقسیم شما را رد میکنیم . گفتم حالا که از زبان خودتان می شنوم بله مسلم شد که این فرمایش را شما میفرمائید . گفت آهان نظر شما چی هست در این موضوع ؟ گفتم من نظری ندارم جز اینکه یقین دارم - حضرتعالی بدون صلحت تصمیمی نمیگیرید . قطعاً صلحتی ایجاب میکند که باید من رد بشوم من موافق با این صلحت هستم . خودم هم استقبال میکنم حتی زحمت مخالفت هم بشما نمیدهم من اصلاً استعفا هم نمیکم . این را یقین دارم جنابعالی بدون صلحت این تصمیم را نمیگیرید . صلحتی هست که میخواهید من نباشم . صلحتی ایجاب کرده که این تصمیم را نمیگیرید . من با این تصمیم موافق هستم صدمه در صدمه طبع جنابعالی . نگاه کرد بمن خدا شاهد است . گفت پسر من بگویم نه از این تاریخ نه تو را رد نمیکم بلکه تو فرزند من هستی فرزند من . اصلاً فرزندم میفهمی چی بهتان میگویم تو فرزند من هستی . گفتم مطمئن باشید منم تا زنده باشم نسبت به شما سپاسگزار و خد متکزار هستم . این عهد و پیمان ما شد با مدرس . مقصود هم مدرس هم محدثی خان آقا شرحشان خیلی مفصل است و من با این

مختصر نمی‌توانم بگویم و وقتی هم بگویم از هردو آنها حالم منقلب میشود پراستی حق محمد تقی خان را تا حالا کسی نداده و اصلاً نمی‌شناسند این مردم نمی‌دانند محمد تقی خان کی بود؟ چی بود. محال است چنین افسر يك چنین سردار و پیکر در ایران بوجود بیايد خود همین محمد تقی خان است. خدا گواه است اگر محمد تقی خان مانده بود شاید مقام و عظمتش از نادر شاه هم بالاتر بودش يك همچین مردی بود. خدا بیامرز ش.

س- در مجلس ششم شخصی باسم عبد الرحیم گلشانی بیاد دارم؟ از تهران وکیل شده بود
ج- والله حافظه‌ام خیلی کم است ولی البته بودند خیلی آقا یانی که بنده دیکه حالا حافظه‌ام به‌جز اجازه ندهد. بله خیلی‌ها بودند در دوره ششم و ششم از دوره‌های خیلی فوق‌العاده دوره‌های مهم مجلس است. قوانین بسیار بسیار اساسی در دوره ششم در مجلس گذشت یکی از مهمترین قوانین آنجا الفاء کاپیتالاسیون شد چون آنوقت کاپیتالاسیون بود - آندوه کاپیتالاسیون الفاء شد. یکی از قوانین بسیار مهم گذشت قانون کلاه و عمامه بود. قانونی گذشت که هیچکس حق پوشیدن لباس روحانیت و قبا و عمامه و کلاه نگیرد سرش. مگر کسانی که مجتهد مسلم باشند - مجتهد و اینها - اجتهاد آنها مورد تصدیق مقامات عالیه‌ترتبه باشند نه اشخاصی دیگری حق پوشیدن... بر اثر گذشتن این قانون عده زیادی از نمایندگان خود مجلس که دارای کلاه و عمامه بودند لباسشان را... منجمله مثلاً "فرض کنید آقای دشتی مثلاً"

آقای مثل زین‌العابدین ره‌ما - يك عده دیگری همین ترتیب. اینها همه عمامه‌ای بودند همسان تمامشان را برداشتند کلاه پوشیدند. این شاه پهلوی هم متعید بود که این قانون مو بهو اجرا میشود شاید صدی نود اشخاصی که آن زمان عمامه و عباوریش و بساط و اینها داشتند ریششان را تراشیدند و آندند آدم حساسی شدند. بعد از شاه پهلوی - این شاه بعد احمیتی به اجبرای این قانون نداد. هرکي دزدی قطاع الطريقی لوطی‌ای الاطسی راهزنی بود آند و ریش گذاشت و يك عبا و يك عمامه پوشید خودش را کرد روحانی این بازی پیش آمد که الان برای شما پیش آمده. قبول یکن این دیکه حقیقت محض است آقا این دروغ نیست. اگر آن قانون را او گذاشته بود اجرا کرده بود آیا اینطور این قدر هزار عمامگی پیدا میشد؟ عمامگی وجود نداشت ده اینقدر ریزد ایشود. این شاه خیلی...

- س- در دوره‌ای که قاجار - سلسله قاجار کنار گذاشته شد - جنابعالی هنوز تهران تشریف نداشتید.
- ج - چرا دیکه
- س- موقعیکه احمد شاه - سلسله قاجار برکنار شد و سلسله پهلوی ...
- ج - وکیل نبودم ولی تهران بودم
- س- تهران بودید
- ج - بله تهران بودم
- س- در آن مورد چه خاطراتی دارید که بگوئید اگر ذکر نشده باشد
- ج - در آنوقت تهران ... عرض کنم در آن مورد یکی از چیزها این بود که به ذهن شاه پهلوی هم داده بودند خودش هم آماده اینکار بود . احمد شاه که هیچوقت در ایران نیست و علاقه‌ای هم نشان نمیدهد از خودش . همیشه می‌رود در فرنگ - مشغول گردش و عیش و تفریح و اینهاست و اینها شما بیائید و رئیس‌جمهور بشوید . سردار سپه هم قبول کرده بود که رئیس‌جمهور بشود و میل او هم ریاست‌جمهوری بود و برای رئیس‌جمهوری هم اقامت کرد - اولین اقدامش ریاست‌جمهوری بود . رجال آنزمان - مخصوصاً " سیاستمداران آنزمان که از جمله شخص مرحوم مدرس - با اینکه مخالف شخص رضا شاه بود . گفتند آقا جمهوری صلاح ایران نیست . یک ملکی که رشد سیاسی نداشته هنوز مردمش تشخیص نمیتوانند به هند شروطیت یا غیرشروطیت چی هست التفات بفرمائید و تشخیص نمیتوانند بدهند هر چهار سال یکمرتبه به اینها بگویند شما بیائید سرنوشتتان را ... یک عده را روسها میکنند به سمت خودشان - یک عده را انگلیسها میکنند به سمت خودشان - یک عده را آمریکا می‌کند میکنند به سمت خودشان . یک عده را فلان حزب میکند و بالاخره بعد از مدتی نمیدونم کی میشود مشغولت یا میشود مثلاً کسی . صلاح ایران نیست این بود که زیر بار جمهوریت آنوقت نرفتند به رضا شاه گفتند ما زیر بار جمهوری اما اگر تو سلطنت بخواهی ما حاضریم ترا به پادشاهی قبول کنیم . والا اول او میخواست رئیس‌جمهور بشود . روی این تزی که عرض میکنم که رضا شاه شد پادشاه والا موضوع سلطنت رضا شاه در کار نبود .
- س- اینکه می‌گفتند که بزور و کلا را - به زور و تهدید اینها را مجبور کرده بودند که بپذیرند سلطنت رضاشاه

رأی بدهند

- ج - هیچ یکی دروغ است . (؟) یعنی اینکه قدرت رضا شاه آنوقت جائی رسیده بود که اینها ههشان خودشان را باختند . سرمدیدند و با افتخار میدیدند . هیچ همچین . . . اینها ههانش دروغ است
- س - در خارج از مجلس با ههانشان تماس گرفته شده بوده
- ج - ههشان بله خب البته تماس با خارج هم بوده اینها چیزی نمیشود . اینها هه حقیقتی است که من بعرضتان میرسانم
- س - آنوقت مرحوم فروزی چه ربطی داشت به این مسئله جمهوری چون یکجا هم گفته شده بود که ایشان بنا بود رئیس جمهور بشود
- ج - نه هیچوقت - هیچوقت . مرحوم فروزی خداش بیامرز - "اولا" مرحوم فروزی بسیار مرد دانشمندی بود - مرد با کمالی بود چون باور میفرمائید بعقیده من دانش و کمال فروزی باندازه ای بود که حقیقتاً "موج سیزد و دانش و کالاش و اینها . خیلی فروزی آدم فاضل و دانشمندی بود مخصوصاً" وقتی صحبت میکرد . منطقش خیلی قوی - صحبتش خیلی قوی و اینها بود . ولی آن شهادت و آن جریمه و بالاخره آن چیزی که باید بشود برای اینکار نبودش درش التفات میفرمائید
- س - آن مطالبی که مرحوم صدق توی مجلس گفته بود برضیه تخمیر باصطلاح سلسله قاجار که اگر رضا خان بیاید ما یک مرد قوی که بعنوان نخست وزیر دریم از دست میدهم و بعد ضروراً از بین خواهد رفت
- ج - نه همچین که نبود ولی بالاخره حتی صدق موافق نبود و مخالفت هم کرد . خب منطقی نداشت برای مخالفتش مجبور بود از خودش چیز بکشد - برنامه مختلف چیز بکشد . شرح مخالفت او در همان صورت مذاکرات مجلس مضبوط است - بگیریید و ملاحظه بکنید . خیلی در آنجا بطصور تفصیل نوشته شده . نه تنها صدق مخالفت کرد منتهی غلام هم مخالفت کرده - تقی زاده هم مخالفت کرد . اینها هه ولی با صورت خیلی ضمانت و اینها . صدق و بهمین طریق که شما میگوئید والا هیچ چیز اینطور نبود اصلاً"

- س- یعنی مردم بطور کلی موافق بودند
- ج- مردم به - زیرا که رضا که بعد از اینکه آمد اول کاری که کرد ایجاد امنیت کرد . امنیت نبود در ایران التفات میفرمائید . امنیت را در تمام نقاط ایران مستقر کرد . در تمام نقاط ایران حکومت مرکزی بالاخره سلطه خودش را پا برجا کرد . مثلاً شما راه ند اشتید بروید بسه خوزستان باید بروید به بغداد و از بغداد بروید یا باید بروید بوشهر و از بوشهر بروید خوزستان . اولین قدمی که برداشت التفات میفرمائید - ایجاد راه شوسه کرد از فرض بفرمائید خرم آباد تا خوزستان و قزوین و شیراز و رجاها و دیگر مهاباد برجسته برای امنیت برداشت رضا شاه پهنوی (؟) خود بخود که نبود بیاید الدرم بولد روم که نبود . که از صبح بیاید عربده بکند توی خیابان - نخیر کار میکرد و ...

- س- دوره اول سرکار دوره ششم بود
- ج- بنده در دوره پنجم کاندید بودم و دوره پنجم هم الان صورت انتخابات مجلس هم موجود است . در عهد من بودم آراء را . نظامیها کاندید داشتند بمن گفتند بیانو با ما بساز ما هم با تو می‌وزیم . روی فکر جوانی و احماقانه که نظامی حق مداخله در انتخابات نداره گفتم شما حق مداخله در انتخابات ندارید . کسی که حق مداخله در انتخابات نداره من چطور بیایم با او بسازم . خلاصه نظامی‌ها با من مخالفت کردند . آراء را بیرون آوردند فرستادند صندوق را عوض کردند والا من دوره پنجم وکیل بودم خدای من شاهد است به . و دوره پنجم که وکیل بودم نگذاشتند بعد دوره ششم که میخواست انتخابات بپایه آمد تهران رضا شاه پهلوی آنوقت هنوز نخست وزیر بود . اولین دفعه‌ای بود که رفتم خدمتش . تفصیل را بهش گفتم . گفتم آقا آن دوره من انتخاب بودم نظامیها اینکار را کردند . این دوره هم اگر واقعا همان آتش و همان کاسه میخواستند نظامی‌ها با من مخالفت بکنند که من از همین حالا هیچ قدمی برندارم والا که ... گفت من بهیچ وجه از این گذشته که خبری ندارم و بسیار هم از این شرح که شما میگوئید متأثر هستم . بسیار بسیار کاری‌ری کردند نه اینکه جنابعالی خودتان را کاندید بکنید و چیز بکنید بلکه آنچه از من هم بربایید حاضریم با شما موافقت و

مساعدت بکنم . عین بیانش است بجان شما . در مجلس اول آدم

س- این اولین برخوردتان با . .

ج- در اولین برخورد بنده بود که اون نخست وزیر بود

رضا شاه آقا مرد بالاخره قوی بود ولی خب يك جنایاتی هم میکرد محض نظر فرزندش بود فکر میکنم

هش این بفکر فرزندش بود والا که همین کشتن مدرس - بردن مدرس را از بین اینها که بی

جهت این موضوع

س- چرا این کارها را میکرد ؟

ج- حالا این موضوع تغییر لباس پیش آمد که کلاه سر بگذارند هم با اصطلاح آن کلاه پهلوی سر

میکذارند . سر این کلاه پهلوی البته يك عده ای داد و فریاد کردند و مخالفتی کردند و اینها

بجای نرسید و اراده آن مرد هم قوی بود و هم تصمیمش عملی شد . منجمله مثلاً در

شهر مشهد يك خانواده من تهران بودند بمن گفتند شما باید مردم را دعوت کنید که شب

با خانهایشان بیایند خانه شما . هه بی گفتم آقا تناسب نداره این کار را برای من . من خودم

اولاً " خیلی جوانم بعد خانواده من نیست اینجا . گفتند این امر شده است تهران که شما باید

اینکار را بکنید . خب آن دعوت اول را بنده کردم در منزل برای چیز . ما دعوت کردیم قریب

سیصد چهارصد نفر از اهالی مشهد با خانضشان بدون حجاب - اولین دفعه هم آمدند خانه

بنده

س- با روسری یا بی روسری ؟

ج- بدون روسری بدون حجاب . خلاصه از همه اینها پذیرا شد . خیلی شرحش مفصل است تفسیراتی

بعمل آمد . حالام مهتر از این اینست که آتشب که گذشت برای شب بعدش باز گفتند توواشب باید

از آقایین علما هم دعوت کنی که بیایند با خانهایشان منزل تو همینجور بدون حجاب

س- علما ؟

ج- علما بله اهل علم . گفتم آقا من اهل علم نمی شناسم اینها تناسبی با من ندارند . گفتند از

محالات است شما باید اینکار را بکنید

س- کسی ؟ استاند ار این حرفها را میزند ؟

ج -

استاندار میگفت بوسیله شهرتانی - شهرتانی شهید هم (؟) بالاخره دفعه دوم هم ما آقا بین علما را چیز کردیم. ولی البته طبقه دوشان آمدند طبقه اولشان دوسه نفر بودند آنها از جانتان نخوردند ما هم مزاحم آنها نشدیم یحیی طبقه دوشان هشتان آمدند باز نهایتان. یک آقا شیخ محمد علی داشتیم که ثابتی بهش میگفتند. این خدا گواه است شبکه عیالش را آورده بود یک چادر دور سر زنش پیچیده بود بهمین اندازه بقد یک عمامای دور سر زنش. بعد یک عبا هم انداخته بود روی دوش این زنش. این زن به بخت هم هوش میبرد همینطور. و حالا قصه مهم اینست که این بعد این قضایا حجاب که پیش آمد در مشهد یک عده مخالفت کردند. ولی کار حجاب پیشرفت کرد. یک عده ای هم رفتند در مسجد - بهلول نامی بود و چند روز در مسجد آنجا بساتی بر پا کرد و شروع کرد هی به نطق کردن و مردم را ترغیب کردن که زیر بار این کار نروید.

س -

کی این کار را کرد؟

ج -

بهلول نام - بهلول - هر روز هم بر جمعیت این افزوده میشد منجمله یک عده زیادی بر بریها بودند که از خارج شهر اینها در دهات ده پانزده فرسخی مشهد منزل داشتند و اینها آمدند پای این امیران بهلول و شاید سه چهار هزار نفر از آنها جمعیت شد اینجا را آن پیرانتسز بهتان امرکم. این بریها ملکان و مقررشان خاک افغانستان بوده و اینها یک جاهائی در افغانستان بنام هزاره جات میگویند کوهستانی است. اینها در آن کوهستان مسکن داشتند. در زمان امیر عبد الرحمن خان پادشاه افغانستان جد امان الله خان امین امان الله خان پادشاه اخیر جدش امیر عبد الرحمن خان - پدرش امیر حبیب الله خان بود جدش امیر عبد الرحمن خان. عبد الرحمن خان با این بریها در افتاد و تمام اینها را تارو مار کرد. کشتار زیادی هم از شان کرد التفات میفرمائید و همه اینها هم - اینها تارو مار شدند و عده زیادی منجمله عده ای هم فرار کردند از آن زمان عبد الرحمن خان آمدند به خراسان و در خراسان جا کردند. حالا شاید مثلاً هفتاد هشتاد هزار بری در خراسان باشد بلکه بیشتر هم. امیر عبد الرحمن خان یک شرح حالی برای خودش مینویسد شرح زندگی خودش را. مینویسد در دو مورد مردم به من لعنت خواهند فرستاد. یک مورد وقتی است که از این همه

جو رو ستم و کشتاری که من نسبت به بربریه‌ها کردم نسبت به اینها رحم پیدا میکنند بر من لعنت میفرستند که این عجب آدم ظالمی بوده که نسبت به یک عده مردمانی این اندازه بی‌رحمی کرده و قساوت بخرج داده و اینها را کشته . یکوقع دیگر باز بر من لعنت میفرستند که مردم باچند نفر از این بربریه‌ها محصور بشوند بعد از اینکه به اخلاق و روحیه اینها وارد بشوند مرا لعنت خواهند کرد که چرا یک نفر از اینها را باقی گذاشتم انتقام میفرمائید . یک همچین منطقی هم او . . . مقصود اینست که یک عده از این بربریه‌ها در زمان بهلول‌ها آمده بودند شهید . این را عرض کنم جنگ بین الطلی اول هم که شروع شد عده‌ای از خود همین بربریه‌ها رفتند جزو قشون انگلیس را وطلب شدند آنجا هم افسر داشتند تویشان هم عده زیادی غیر افسر بود . قریب شاید چهار پنج هزار نفر اینها در قشون انگلیس خدمت میکردند که بعد هم که جنگ که تمام شد اینها برگشته به محل خائنشان اما حرق و مقرری اینها را انگلیسها می‌پرداختند . اینها از نظر دولت هم پیشیده نبود . بعد که این بربریه‌ها آمده بودند در این بهلول را گرفتند شاه متوجه شد این بدون انگشت خارجی‌ها نیست . تحقیق کرد دید از زیراست . و این انگلیسها هم دارند این کار را انگولک میکنند . توجه میکنید ؟ این بود به فرمانده قوا که ایسج‌خان بود که بیچاره در سال قبل حبس - تیربارانش کردند

ایرج خان کی هست ؟

س-

ایرج خان طبیبی - به او دستور داد که اگر بیست و چهار ساعت این قاتل را تمام نکسی خود را اندام می‌گم . بعد از این امر دیگر به فاصله پانزده شانزده ساعت بعد این غائله را او تمام کرد . تمام جمعیتی هم که در آن غائله کشته شد گفتند هفت نفر - دوهزار نفر - سه هزار نفر هشت دروغ بود . شصت و سه نفر آدم بیشتر کشته نشد . بعد از اینکه این غائله تمام شد شاه یکمده‌ای را فرستاد بپایند شهید تحقیق کنند ریشه این کار ببینند این چه نوری آنها یک افسری بود مال شهر یانی که این افسر هم قبلاً آمده بود شهید - زمانیکه اسدی نایب التولیه بود . اسدی آنوقع خالصجات سرخس را برای پسرش اجاره کرده بود از دولت . این افسر به اسدی گفته بود در این اجاره من را هم شریک کن . او گفته بود

ج -

من شرکت نمیدهم به تو. این يك كینه و عداوتی برای او ایجاد شده بود. در این عده‌ای که فرستادند برای تحقیق یکی هم توی راه برخورد بود و آن آدم خودش را جا زده بود. او آمده بود به مشهد ضمن گزارشاتی که او داده بود - داده بود که اینکار هض به تحریک اسدی بوده - توجه میفرمائید. دیکه شاه بدین هیچ تحقیقی - هیچ رسیدگی عده‌ای را فرستاد آنها آمده همانشب رسیدند آنها این را محاکمه نظامی کردند و بفاصله دو ساعت هم تیربارانش کردند. اگر شما در این قضیه دست داشتید - اسدی هم دست داشته خدا من گواه است اسدی کوچکترین اسدی در این موضوع تقصیری نداشته جز اینک - مردی که حسادت کرده بود. حالا او چی بود؟ سعایت کرده بود که پله اسدی اینکار را کرده قصدش این بوده که مدرس را بیاورند رئیس جمهر بکشند

خراسان

- س -

خراسان - مدتی است که بدبخت هفت سال است حبس است. اسمش رفقه خودش اصلاً دیکه داره تمام میشود. اسمی دیگر از او نیست. امراد کله مدرس را هم بکشد. مأمور شهرانی که رئیس شهرانی خاف بود زیر بار کشتن مدرس نرفت - گفت اینجامت سرحد مردم سرحدی و هم مردم سرحد همجوار نسبت به يك معتقداتی پیدا کرده‌اند و این حسن اشر نخواهد داشت. خلاصه او نرفت زیر بار. يك پسری مادر قبیله‌ای را از تهران اسمش را فراموش کردم. او را مأمور کردند و آمد و رفت خاف و مدرس را برداشت و از خاف آمدند به کاشمر روز بیست و ششم مبارک رمضان بود. نزدیک غروب وارد کاشمر میشوند. وقتی وارد اطاق میشوند آن مردی که وارد اطاق میشود و سینی و جای میبرد برای مدرس. مدرس میگوید خیلی متشکرم که شما بفکر افطار من افتادید. هنوز پنج شش دقیقه‌ای مثل اینکه به وقت مانده. اجازه بدهید وقت که برسد افطاری شما را با میل قبول میکنم. گفته بودند شما به افطار کار نداشته باشید به وقت. همین حالا باید بخورید. این فحیده بود که مطلب از چه قرار است. بالاخره آن استگان را خواهی نخواهی به دهن مدرس ریخته بود

سم توش بود ؟

- س -

مسلمان - پله. مدرس گفته بود پس اجازه بدهید من دو رکعت نماز بخوانم. گفته بود مانعی

- ج -

نداره . این رویه قبله نشسته بود و مشغول نماز و راز و نیاز به درگاه خدا می . یک ساعت گذشته بود این دیده بود در حال درس تخییری پیدا نشد . دو ساعت - سه ساعت پنج ساعت درس در همان حال راز و نیاز بوده بدین اینکه تخییری بکند . آن مرد یک خلص تنگ میشود . خودش و یک آواز هم همراهش بوده حبیب - شش انگشتی میگیرند با این حبیب شش انگشتی عمامه درس را از سرش بر میدارند می اندازند گردنش . یک سر عمامه را این میگیرد دستش یک سر عمامه را آن یکی . آنقدر می کشند و لگد می زنند به شکم درس - و درس را می کشندش . این تفسیر گشتن درس . کوچکترین تفسیری درس خدا می گواه است در این موضوعند اشتش . کوچکترین تفسیری هم اسدی - اسدی با من خوب نیست - من هیچ نسبت به اسدی سمعانی نداشتم (؟) ولی به ذات پاک الهی قسم و بحق حضرت رضا قسم و به آن نمازی که میخوانم پراست و صدق قسم اسدی در این موضوع تفسیری نداشتم . همینطور است . همانطوریکه از .

س- آتوقت چرا آقای فروزی بغضوب شد سر اسدی ؟

ج- بغضوب نشد . دروغ است نخیر . نخیر گفتند فروزی بیچاره - گفتند که چرا واسطه نشد و اینها با و گفتند واسطه شدن من چه مانعی داره نتیجه نداره . بله مثل اینکه شعری هم خوانده بود بر کف شیر تر خونخواره ای جز به تسلیم و رضا کو چاره ای والا نخیر ...

س- تا چند دوره سرکار در مجلس بودید ؟

ج- اما مجلس بنده . حالا یک چیزی از رضا شاه بگویم و فرق خود شاه با باقی افسران . رضاشاه هنوز نخست وزیر بود و اینها - جنگ بین الطلی اول هم تازه داشت خانه پیدا میکرد اما در سرحدات روسیه - در داخل خاک روسیه هنوز افتشاش و هرچ و مرج زیادی بود . منطبقه یک عده ای بلوچ قریب سیصد تا بلوچ به سردگی یک مردی بود بنام کریم خان میروند در خاک روس و روسها هم به آنها جا دادند (؟) اینها آنجا جا گرفتند و هر دو روز سه روز پنج روز یکمرتبه این بلوچها یک عده ای را میفرستادند به خاک ایران التفات میفرمائید هر دفعه پنج هزار شش هزار ده هزار گوسفند مردم را غارت میکردند و می بردند . شاید در آن

قدایای آنسال به تحقیق نزد یسک به هشتاد هشتاد هزار گوسفند اینها بودند
توجه بفرمائید - هرچی هم به دولت مراجعه میشد دولت به لشکر میگفت
میگفت به وزارت خارجه مراجعه کردم - وزارت خارجه هم میگفت به سفارت ایران نوشتم صحبت
کردم - میگفت به دولت روسیه به مرکز مینوشت - اصلاً نمیشد (؟)
بنده هم در آنوقت در زور آباد بودم - زور آباد يك قطعه سرحدی است بین خاک روس و
ایران و افغانستان - زور آباد - از نظر سرحدی اهمیت سرحدی زور آباد را شاید
کتر - نقطه سرحدی داشته باشد عرض کردم - بین خاک روس و ایران و افغانستان
است - تمام این زور آباد هم ملك شخصی من بود - من صد (؟) آنجا ملك
شخصی داشتم - که شرحش آمد که بعد تمام این املاک را بعد ها سه سال بعدش
خودم تشخیص دادم که دیگر زندگی بآن صورت نیست خودم به دست خودم بین مردم - یعنی
بین تیموریهای خودم تقسیم کردم - بدین اینکه نه تظاهری بکنم نه به هم عکس را بگیرم نه بگویم
من همچین کاری کردم - بعلل خودم من اینکار را کردم بین آنها تقسیم کردم - مقصود من
در زور آباد بودم و یکروز خدای من گواه است طرف بعد از ظهری بود قدم میزدن توی خیابان
بود و اینها ده پانزده نفر بعضی ها شاید بیست نفر زن و مرد و بچه آمدند و اینها آمدند
بسمت من - همینکه رسیدند به من شصین کسان زنان چارقد هایشان را از سرشان گدازد انداختند
به زمین و سرشان را برهنه کردند و مرد ها یقه هایشان را دراز کردند و شروع کردند به نعره کشیدن
و فریاد کردن که در هر روز میرزا جلال الدین بلوچ از طرف کریم خان آمده محله ما - محله یعنی
محل سکونت یعنی جادهای ما را - آنها هم کنار سرحد بودند - محله ما را غارت کردند
هرچی داشتم و نه داشتم اینها بردند - تمام گوسفند ما را هم بردند - یکه هیچی - همه
زندگی ما را برداشتن و بردند - هی به سرشان میزدند و هی گریه میکنند - خیلی وضع ناراحت -
کننده ای بود - منم خیلی متأثر گردیدم حقیقتش - گفتم ناراحت نباشید برای شما فکری میکنم -
اینها را بهشان اطمینان دادم برگشتند و شب فکر زیادی کردم و گفتم این مرد یکه بلوچ
را اگر اینکار را ما جلوگیری نکنیم هر روز این بازی برای ما اتفاق میافتد هر روز میافتد اینجا
شلوغ ... خلاصه همانروز من صد سوار امر کردم حاضر شدند - وقتی هم سوار حاضر

شدند رستم جلوی شان . گفتم من شما را به مأوریتی اعزام میدارم که یا باید تا نفر آخر کشته بشوید یا باید مأوریتان را انجام بدهید . بدون این دو امر - بدون انجام مأوریت و بدون کشته شدن اگر شما برگردید من اینجا شما را اعدام خواهم کرد . این امر من را همتان باید بروید . به بزرگتر آنها دستور دادم بدون اینکه به اینها بگویند همین طور برو به سرحد حالا سرحد هشت فرسخ بود - از آنجا هم شانزده فرسنگ هم باز داخل خاک روس بشوند تا بحل آن ملاجلالالدین برسند . گفتم میرود بحل ملاجلالدین که میرسید بیست و چهار فرسخ راه باید بروند . مرده یا زنده ملاجلالدین را از شما میخواهم بدون هیچ چیز دیگر از شما نمیخواهم فقط مرده یا زنده اش را میخواهم - این را روانه کردم . آقا اینها بعد از اینکه رفتند - روزش - عصرش یکدوری فکر کردم با خودم گفتم عجب کار احمقانه ای تو کردی مردیکه احمق - این چه کاری بود تو کردی . این فردا ممکن است دولت روس را متراش بکند به دولت ایران . دولت ایران هم از تو حمایت نکند بگوید کسی که اینکار را کرده پدرش را در بیاورید . پدر تو را در میآورند . خلاصه آقا به این قرآن قسم مثل مرضی که هر بگندش همینطور مثل پر کنده من همینطور پیر میزدم از ناراحتی . گفتم اینها را برگرداند افتضاح است بعد . نیاورم خدا یا چه غلطی بکنم - حالا اینها هم باید بیست و چهار فرسخ بروند تو خاک روس . هیچ آبادی هم نیست چون تو بیابان و دشت را باید بروند سه روز برای این واقعه گذشت . این سه روز بر من چه گذشت خدا میداند و من که بر من چه گذشت . درست روز آتش خدا گواه است هشت میادم بیرون راه را میدیدم چشم به قسمت سرحد بود که ببینم آیا سیاهی است - سواری چیزی پیدا میشود . روز سوم بود دیدم چند تا از دور یک سیاهی پیدا میشد . گفتم حتماً اینها همان سوارهای خود من هستند . نزد یکتر شدند دیدم نه پنج شش تا بیشتر نیستند - اینها از مال مانیتند - مال ما صد نفر بودند و اینها خلاصه همینطور هم میزدم تا اینها یواش یواش نزدیک شدند و اینها دیدم سوار خود من هستند از مال خود من هستند . رسیدند به من همینکه رسیدند - ایستادند . آنها ایستاده من همینطور هم میزدم . ایستاده که رسیدند بمن - بمن تعظیم کردند سواره -

بهشان گفتم پسر چه کردی ؟ گفت آوردیم . گفتم پسر چه کردی ؟ گفت آوردیم این همینطور که با من حرف میزد این ترکه اسبش را باز میکرد با دستش - فوری جلو پای من انداخت سر میرزا جلال الدین را . یکی دیگر آمد هفت تا سر جلو پای من انداختند آنجا سر همان . . .

ج - سر همانهایی که آمده بودند محله آنها تمام آنها را هم التفات میفرمایید همه آنها را آورده بودند به دعوا به زد و خورد البته . هر هفتای اینها الحظ الله سر اینها را انداختند جلو پای من . گفتم خدا را شکر . آمدیم ما . . .

س - چند تا خودشان کشته داده بودند ؟

ج - از مال من سه تا اسب کشته شده بود آدم الحظ الله کشته نشده بود . . . هیچکس سه تا اسب فقط . سوارهای من خیلی ورزیده بودند - کار کشته بودند و فهمیده بودند و خیلی در ایمن کارها چیز بودند خیلی سوارهای شایسته ای بودند . فقط سه تا اسب کشته شده بود . چه کم و چه نکم کفندی نهم گزاریش به آقای فرمانده لشکر خراسان - حسین آقای امیر لشکر تفسیر قصه را هم نوشتم این بود این بود منم فرستادم و آنها هم هفت تا سواران را گرفتیم و هفت تا سر هم بین بوسیله سوار برای شما فرستادم بوسیله آدم مخصوص . آدم من همه کفندی من را به حسین آقا داده بود و این خوانده بود زده بود توی سرش . ای وای فلانی پدر خودش را در آورد و پدر من را هم در آورد . کی باو اجازه داده بود که یک همچین غلطی بکند - این غلط او را کی جواب میدهند این چه کار غلطی بود او کرده - غلط کرده اینکار را کرده . بعد گفته من که ساقط جواب اینکار را من میتوانم بگویم . به این آدم گفته بود پدر او بپاش بپاش اینها را ببر خودت هر طور هم میدانی سرها را دفن کن صدایت هم در نیاید . این آمده بود بیرون و بالاخره هم

آقا این بمن گزارش نوشت که بله همچنین چیزی است . امیر لشکر گفته بود بروید من روی آتش بودم در دست روی آتش رستم خدا یا شش روز هفت روز از این قصه گذشت آنوقت با هم سواری از مشهد سیاحت باز کفندی امیر لشکر نوشته بود . جناب آقای سردار نصرت تیموری - رونوشت دستخط تلگرافی حضرت اشرف سردار سپه فرمانده کل قوا را برای استحضار ضافاً نوشته بود . نوشته بود جناب آقای سردار نصرت تیموری

س- سردار؟

ج- نصرت تیموری - خدمانی را که انجام داده‌اید مورد کمال تحسین و تمجید من است و بدین وسیله مراتب رضامندی خودم را از حسن خدمات شما ابراز می‌دارم - رضا مخصوصاً" فرق اشخاص ببینید . آنجا فرمانده خودش آنطور اینجا يك همچین دستوری دادش رضا شاه . اقدام زمین اصلاً" هیچ فکر نمی‌کردم . ما از این مخصه راحت شدیم . بله اینجا بودش بله . يك قضیه دیگر هم یاد افتاد . من مجلس که بودم وقتی هم مرحوم در رس بمن خیلی اظهار محبت میکرد - بمن گفت فلانی - در رس - هدف تو از اینکه آمدی وکیل شدی چیست ؟ منظور شخصی است چی بوده ؟ گفتم آقای در رس حقیقت من هدف شخصی نداشتم . اما دو هدف تقریباً" طایفگی و نوعی دارم . یکی اینست که طایفه من - این تیموری من - اینها همه ایل هستند - چادر نشین هستند التفات میفرمائید ؟ چادر نشین که میفهمید چی چی هست ؟

س- بله

ج- اینها گوسفند دارند - بیلاق و قشلاق میکنند - و هر سال هم مالیات میدهند میبایند مالیات سرگله از اینها بگیرند . مأمورین مالیه در این گرفتن مالیات سرگله به اینها خیلی تعدی و جواز میکنند . مثلاً" بجای يك تومان پنج تومان میگیرند التفات میفرمائید - کسی هم نیست که گوش بدهد . یکی از گرفتاریهای من این است . یکی دیگرش گنم مقداری از املاك بوده مال دولت که خالصه دولت بوده بعد دولت اینها را به اشخاص فروخته - چیزهای خالصهجات اربابین . دولت وقتی که این خالصهجا را فروخته برایش ضال معلوم کرده . مثلاً" گفته مثلاً" ده حسن آباد ... خروار گندم ...

روایت کننده - آقای محمد ابراهیم امیرتیغور

تاریخ - ۲۵ ژانویه ۱۹۸۲

محل صاحب - شهر لاهوریا - کالیفرنیا

صاحبہ کنندہ - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۳

یک طرح قانونی نوشت برای مدرس . یک طرح قانونی این بود کہ - عرض کردم کہ آن زور آباد ہنس ملک من بود - من خودم این را بخشیدم بہ این تیسویہای خودمان و آنها را باصلاح دارای ملک کردم . بعد از اینکه دارای ملک کردم اینہا را اقلب خانہ نشین کردم کہ ہم مالہ ارشان را داشتند ہم ملک د ارشان را داشتند . مدرس طرح قانونی تہیہ کرد . مالیات سرانہ آنهاہی کہ دارای آب و زمین و ملک و زراعت ہستند نہاید پرداخت کنند . آنهاہی کہ فقط فقط کارشان بیلاق و شلاق است و ابد آب و زمین و زراعتی ندارند و فقط بہ مالہ اری می پردازند آنها باید بہرہ ازند . این منظر من تأمین میکرد التفات میفرمائید ؟ اضافہ کرد خودش گفت بدہ بہ این و آن اضافہ کنند . بعد در جلسہ بعد از مجلس خودش پا شد تعلق کرد و آن طرح را ہم داد آنجا مجلس با سلام و صلوات آن طرح قانونی را بصورت قانون در آمد و ما شد ہم راحت شد ابیامرزش روحش شاد باشد . یکی دیگر ہم راجع بہ خالصجات اربابی . مقررات داشتیم کلیہ ضالہ یوانی را اشخاص ملکند بہ نرخ روز بہ دولت بہ پنج مقابل قیمت فروش کنند . مثلاً " ہانصد خروار گندم را مثلاً " بہ آن صورت پنجاہ تومان فروش کنند پولش را از دولت بگیرند و دولت مقابلہ " ملک است کہ بلافاصلہ ملک اینہا را از نسوع سمیزی بگند - در سمیزی کہ دید ہرچہ در سمیزی معلوم شد همان مالیاتشان میشود همان نشان را دارند . اینہم نظر ما را تأمین میکرد . این دو طرح با چیز مرحوم مدرس گذشت . این را داشته باشید . شش ہفت سال از این قضیہ گذشت و این طرح ہم در مورد همان طوایف تیغوری ما ہم اجرا میشد . بعد مرحوم د اور شد وزیر د ارائی . د اور دستور داد بہ تمام عمال د ارائی کہ بہر طریق شعا میخوانید باید د ارازدہان

عایدات دولت بکشید و هرگاه شما آنچه زیاد عایدات بدست بیاورید د ریگی آن از دیاد عایدات بعنوان پاداش و انعام به شما داده میشود . یعنی به هر کیفیتى شما میدانید باید در از دیاد عایدات بکشید ، يك معنی اش هم این بود که هر طور شما میدانید باصطلاح مردم را غارت کنید هر طور هم شده

مأمورین مالی افتادند بجان مردم پدر مردم را در آوردند . منجمله مأمور مالیه بود در جام که به آدمی داشتیم من در زور آباد که با او ندان داشت یعنی با هم بد بودند زوریش به آدم من که نمیرسید بهانه قرار داد . گزارش داده بود به شهید که مردم اینجا هفت سال است مالیات نداده اند و دارائی هم اصلاً گذاشت غوری مالیات بگیرید -

همانهاى که معاف شده بودند . عده ای مأمور و قوسوران فرستادند توی اینها زد و کوفته از اینها مطالبه هفت سال مالیات کردند . اینها پنجاه شصت نفر جمع شدند و آمدند شهید شکایت کردند تفسیر ما اینست قانون گذاشته - ما مشول قانون نیستیم رسیدگی بکنید اگر خلافی بود ما میدهیم والا چرا خلاف قانون میکنید . بجای رسیدگی به عرایض اینها امر کردند اینها را بزدند حبسشان کردند . ازشان التزام گرفتند که باید بیست و چهار ساعته از شهید خارج بشوند و حق شکایت و تظلم هم ندارند . اینها را مأموس کردند و پس فرستادند به خانه هایشان . این بدبختها مأموس اینها از همه جا تکل خورده . به خانه هایشان که رفتند مأمور فرستادند که بروید مالیات را بگیرید مأمور رفت و یکسال از اینها مالیات را گرفت . یکسال که مأمور رفت و مالیات را گرفت باز دوبرمته مأمور رفت و یکسال دیگر ازشان مالیات گرفت . دوسال دیگر باز مأمور رفت و مطالبه پنج سال دیگر را کرد این موقع بود که اینها هم تمام محصولشان را در کرده بودند روی زمین بود خدا گواه است تمام اینها آقا وقتی دیدند کسی بدرشان نمیرسد محصولشان و خانه و زندگیشان را همه گذاشتند و دست زن و بچه هایشان را گرفتند و فرار کردند رفتند به خاک افغانستان - توجه میکنید ؟ به رضا شاه نگفتند که اینها چرا فرار کردند به ملاحظه داور . به رضا شاه گزارش دادند که افغانستان آمده اند زور آباد را چاپیدند يك عده مردم را هم

افغانها همراه خودشان برده‌اند . در صورتیکه افغان بد بخت روحش خیر نداشت . این بود رضا شاه خیلی متغیر شد و نخست وزیر را فرستاد - فروزی را فرستاد رفتند سرحد به افغانستان اعتراض اینور آنور - افغانها خبری نداشتند از این قسم بد بختهای بیچاره . منهم ساکت ساکت - زیرا این داور آتوق-آدم مقتدری بود فکر میکرد منهم حرف بزنم با او زورم نمیرسد ساکت شدم . اینجا را داشته باشید - ما چهار پنج نفر بودیم هفته‌ای یکشب دور هم جمع میشدیم و شام مهمانی داشتیم . هر شبی خانه یکی . یکشب خانه من بود

کی‌ها بودند ؟

س -

حالا عرض میکنم - یکی مرحوم ادیب السلطنه سمعی بود که وزیر تشریفات شاه بود . یکس فرض کنید آن حسن داشتیم کفایتی آن بودش - عرض کنم یکی سلطان اسدی بود . اون بود و همینطور یکی هم داشتیم قلب شهبها هم بله چیز هم بودش برای اینکه اسحق نیردباشم بنده . بعلی عرض کنم بالاخره در یکی از این شهبها که منزل من بودند سرشام ادیب السلطنه گفت آقا واقعا " آدم گاهی به یک اسمهای بزمیخورد کشاخ در می‌آورد مثلاً اسم یک جایی را گذاشته‌اند زورآباد - مگر اسم قحط است که آدم برود اسحق را بداند زورآباد . آخه این چه جور اسمی است - زورآباد یعنی چه - من نمی - فهمم اینجا کجا هست - این کجا است که رفتند زورآباد چیز کردند . این حرفش را که زد و زد و زد هه را که تمام کرد . گفتم اجازه میدهید ؟ گفت بله . گفتم آقا زورآباد آجا همش ملک شخصی من بوده - تفسیرش این است این است . . . من آنجا را

بخشیدم به مردمین اینجا و افغانها هم نیامدند اینجا و نبردند . اینطور متعدی مأمورین مالی اینجا را فراری دادند - اینجا رفتند از تعدیات مأمورین والا افغانها که کاری به این کارها نداشتند . گفت واقعا " ؟ گفتم خدا گواه است من به شما که دروغ نمیگویم . ما روز رستم مجلس . ظهیری برگشتم خانه گفتم سه مرتبه از تو از دربار تلفن کردند با شما خواستند حرف بزنند نبودید . در این ضمن تلفن زد گوشه را برداشتم مرحوم ادیب السلطنه بود . گفت فلانی " اتفاقاً " افتخار شرفیابی نصیب شد من

ج -

امروز شرفیاب شدم . تمام مذاکرات دیشب خودم را با شما بعرض اعلیحضرت رساندم .
 شاه هم بسیار متأثر شدند و فرمودند فلانی خودش چرا گزارش بمن نداده - چرا او
 شکایت نکرده و حالا به فلانی بگوید که خود او همین موضوع را بنویسد بمن شکایت بکند
 و حالا شما بنویسید . اینجا دیگر تقصیر یا من است - تقصیر باکسی نیست این را خودم
 اقرار میکنم . گفتم از مراحم اعلیحضرت کمال تشکر را دارم . خدا سایه شما را کم نکند -
 وظیفه بزرگی و سلطنت اقتضا میکند که همین ترقیب - بجزئیات توجه داشته باشند و
 رسیدگی بکنند . گزارش برای چی هست ؟ برای استحضار خاطر مبارکشان است .
 حالا که خاطر مبارکشان استحضار یافته دیگر محتاج به گزارش نیست که این چیزها
 بنویسم خودشان مستحضر شدند . گفت به من گفته اند شما باید بنویسید . گفتم من
 نمی نویسم - از او بگو و از من نگو . گفتم آقای ادیب السلطنه حقیقتش اینست من در
 تمام عمرم تا بحال از کسی شکایت نکرده ام . اگر کسی به من ظلم کرده تا رسیدم خودم
 رفع کردم نتوانستم صدایم در نیاید . من نمی آیم شکایت بکنم . گفت امر کرده اند - گفتم
 امرش را من اطاعت نمیکنم . این در چه موقعی بود - این اواخر دوره نهم مجلس که انتخابات
 دوره دهم در جریان است . به ذات پاك الهی خدا خودش میداند آراء منم در مشهد
 رفته بود توی صندوق اکثریت آراء هم مال من بود . شاه خیلی متغیر شده بود . امرکرد
 از انتخاب من جلوگیری بکنند . آراء من را در آوردند از صندوق . بمن گفتند . صدایم
 هم در نیاید همانطور نشستم تکان هم نخوردم . قصه تقصیر من بود . دوره دهم بدین
 کیفیت گذشت من نبودم مجلس . دوره یازدهم پیش آمد باز هم بهمین ترتیب من کوچکترین
 ادعای نکردم اسم منم دیگر نبود . توی انتخابات دوره دوازدهم شروع شد . خود رضاشاه
 توی هیئت میگوید - يك وکیلی بود مال خراسان اینجاها اقلب میدیدم بهش میگفتند امیرتیمور
 این را مدتی من نمی بینم این کجاست ؟ این چرا نمی آید سرکارش . خودش طرح میکرد
 این چیزها را

س- یادش بود .

ج - بعله یادش بود . این چرانی می آید سرکارش - آشفته این وکیل خراسان بوده این چرا سرکارش نمی آید ؟ هرگز افساً

می‌بینید بهش بگوئید که بیاید سرکاش . این فرمایشک را ایشان میکشید
 این موقع بود که انتخابات خراسان هم تقریباً تمام شده بود . فقط حوزه کاشمر باقی
 مانده بود اتفاقاً من در کاشمر یک عده زیادی قوم و خویشهای پدری داشتم . اینست
 که کاشمری ها هم با سلام و صلوات انتخاب کردند و از دوره دوازدهم باز شدیم و کیسل
 و دوازدهم بودم - سیزدهم بودم - چهاردهم بودم - پانزدهم بودم - شانزدهم سر
 قضیه نفت چون در آخر دوره پانزدهم آن قرارداد کس-گلشائیان آوردند مجلس
 چند نفر باهاتش مخالفت کردند منجمله من بودم و اتفاقاً دل مهمم در دست من بود .
 زیرا که من در کمیسیون دارائی مجلس بودم این قرارداد باید بیاید کمیسیون دارائی
 تصویب کند و باید مخبر خیرش را صادر کند . و مخبر کمیسیون دارائی هم من بودم
 تقریباً این گله در دست بنده بود التفات میفرمائید . هرچه کردند و من گفتم محالات
 است این قرارداد نباید بشود . من آنروز صبح رستم مجلس دیدم خبری منتشر کردند
 به اضا بنده که کمیونس کمیسیون تشکیل شد و قرارداد تصویب شد - امیر تیور
 پا شدم به سردار آخر تذکره ادم گفتم آقای سردار حقش هست که من حالا پانزدهم
 شما را اینجا مفتضح و رسوا بکنم که شما حالا به کار جعل سند و کفنه پرداختید . ایمن
 چه حرکتی است شما کرده اید ؟ گفت والله من خبر ندارم . گفتم خبر ندارید یعنی چه .
 آدم پائین اعتراض مختصری من کردم و آن قضیه هم گذشت . نه اینکه شاه
 اینها هم علاقمند بودند آخر دوره هم بودند نتوانستند آن قرارداد را در دوره پانزدهم
 بگذرانند و به دوره شانزدهم . چون میدانستند این قرارداد در دوره شانزدهم میشود
 و در دوره شانزدهم یکی از مخالفین باز من هستم میدانستند هم من چه عجوبه ای هستم
 اینکه که از انتخاب من با اینکه والله آراء من توی صندوق رفته بود به ذات پاک الهی صدالاشراف
 والی خراسان بود . خودش صندوق را آورد و آراء مرا عوض کرد . بعد هم آمد منزل از من
 عذرخواهی کرد . گفت فلانی من با شما دوستم آدم از شما معذرت بخواهم . میدانید
 عین بیانش است - که مقام قابل احترامی امروز در مملکت جز مقام سلطنت باقی نمانده است ،
 مقام سلطنت اینطور از من خواسته اند من ناچار بودم اینطور بکنم . گفتم من از شما هیچ

د لنتگی نه اړم بفرمائید هرکاری کردید . بعد آمدن تهران والله شاه مرحوم هژیر
که وزیر ریاض بود فرستاد پیش من - که هرکار فلانی میخواهد پیش میدهم . بخواهد الان
استاندار اراک را نشان منکم نایب التولیه استان قدس هم مرکم . میخواهد استانه اراک
آن را بیاچانش منکم . هرکاری که میخواهد پیش میدهم . گفتم آقای هژیر من از توجه
شما متشکر به شاه - بعرضشان برسانید برای اینکه شما بدانید که توی رعایایان هم یک
رعیتی بالاخره با گذشت و متکبری هم دارید آن مراتب از تمام این مراحم اعلی حضرت
من صرف نظر کردم من هیچ چی نمیخواهم . خدا گواه است باشد هژیر صورت
من را بوسید - دست من را هم بوسید . اینها اهمیت ندارد . دردی (؟)
همانروز هژیر رفت همانروز هم هژیر گشته شد . آقا این همیشه جلو - این من جلو چشم
بنده است بجان شما . مقصود که آن دوره ای ششم تقصیر خود من بود که نشد والله که
شاه هیچ تقصیری نداشته - آن مقصود دوره چیز . ولی دوره هفتم من انتخاب شدم .
دوباره انتخاب شدم و بعد این قرارداد این کمرسیوم آمد به مجلس . اینهم خیلی
انتروسان است . در این قرارداد کمرسیوم یک ماده بود که آنچه
کمرسیوم احتیاج رالی داشته باشد دولت ایران ریا او را میپردازد به نرخ رسمی التفات
میفرمائید - پولش را بگیرد . بنده پیشنهاد کردم - پیشنهاد میکنم در ماده فلان
بجای نرخ رسمی نوشته بشود به نرخ آزاد . این همین یک کلمه - این را دادیم . فرستادیم
این (؟) عسر بود و جلسه ختم شد و این قضیه هم همین جور ناتمام مانده بود . فردا
صبح بعد از اینکه داشتم میخواستم بیایم مجلس تلفن صدا کرد رفتم پای تلفن مرحوم علاء
بود . گفتند بیا یا وزیر دوباره صحبت بکنید . گفت فلانی اعلی حضرت خیلی خیلی نسبت به شما
اظهار التفات و محبت فرمودند . مراحم زیاد فرمودند که من باید مراحم اعلی حضرت
را ابلاغ کنم . به من فرمودند من الان شرفیاب بشوم مراحم شاه را به شما ابلاغ بکنم . گفتم
من از مراحم شاه متشکر چون اینکه الان من باید بروم مجلس وقت اینکار نیست - بعد خودم
شرفیاب میشوم . گفته نه آقا من گوش را گذاشتم و آمدم . گوش را گذاشت و بعد از پنج شش

د قیقه بعد علاء آمد . دیدم آمده خند ابیامروزه آدم عجیبی بود علاء - کلاه سیلند رهپوش گذاشته با لباس تمام رسمی آمده منزل بنده برای ابلاغ مراجعشاه که بله اعلیحضرت این مراجحان اینطور فرمودند و بعد هم فرمودند این پیشنهاد را هم جنابعالی باید پس بگیرید . گفتم از مراجع اعلیحضرت متشکر هستم - بعرض اعلیحضرت برسانید که این ضافع ملکت صدی نود و پنجش عاید شخص اعلیحضرت میشود و صدی پنجش عاید کل کشور ایران (؟) بعد هم بعرض اعلیحضرت برسانید - خوب تا حالا امتحان کرده اید من آدمی نیستم که برای شخص خودم قدم بردارم - این از نظر صلاح و سلامت ملکت به اصطلاح سلامت شخص شاه بوده - من پیشنهاد را داده ام و من پیشنهاد را پس نمیگیرم . گفت آقا باید پس بگیرید . گفتم آقا پس نمیگیرم . گفت آقا پس نمیگیرم . هی او باید پس بگیرد ... گفتم آقای علاء جز شما ابلاغی چیزی ندانید دیگر - من میگویم پس نمیگیرم اگر شما گردنم را هم بزنید - شاه ولی نعمت من بگوید خود را از پنجره پرت کن میگویم ولی پیشنهادم را پس نمیگیرم . ما شد و با خلق تنگ علاء رفت . ما هم رفتیم مجلس و خیالی اوقات تلخ و مثلاً اینکه واقعا" حال عجیبی . رسیدم و پشت میز نشستم . آن باشد مرا صدا کرد و آنوقت من گفتم به سر در را فخر پیکر فلانی گفت من فکر نمیکردم که شما اینقدر - رئیس مجلس حافظ اسرار سیاسی این ملکت است - ما حاضر نیستیم که شما این اندازه به یک امری که برخلاف شرافت باشد تنیده دهید پیشنهادی که هنوز در مجلس خوانده نشده بروید به شاه گزارش بدهید - چرا شما این پیشنهاد را به شاه گزارش دادید ؟ وقتیکه هم پیشنهاد را شما گزارش میدهید - مجال ندهند اصلاً - به من - ممکن بود مرا بیایند اصلاً ترور کنند - ایشان مرا بکشند . این چه حرکتی است که کردید ؟ من میتوانم من شما را در مجلس مفضوح و رسوا بکنم آیا پسندیده هست ؟ رفت و آمد گفت والله بخدا من هیچ خبر ندارم - روم خبر ندارم - این کار را اگر کرده یکی از منشی ها کرده - اسم آن منشی را برد . چون آن منشی با ما (؟) شاید کار اوست . گفتم خیالی خوب این بود که دیگر بلافاصله پیشخدمت آمد گفت آقای نخست وزیر اطاق بیرون گفتند چند دقیقه تشریف بیاورید شما را ببینم - زاهدی هم نخست وزیر بود

زاهدی - امینی وزیر د ارائش بود . . .

س -

آهان پس این بعد از صدق است یعنی بعد از بیست و هشت مرد است این

ج -

بله د یگه بله - امینی وزیر د ارائش بود که این قرارداد را امینی بستش . زاهدی هم
نخست وزیر وسط اطاق ایستاده . همچنین وارد شدم خدا ی من گواه است عین مطلب است
تا چشم زاهدی به من افتاد گفت آقای امیر تیغور بخدا اگر شما الان این پیشنهاد را پس
نگیرید اگر همین الان پس نگیرید من همین حالا میزنم و میروم .

س -

زاهدی گفت

ج -

بله - گفتم تنها میکم فوری تشریف ببرید - بدون معطلی تشریف ببرید . جناب عالی به امر من
نیایدید که به امر من بروید این چه شکل حرف زدن شماست . من که نوکر کسی نیستم که
اینطور با من حرف میزنید آقای زاهدی . گفتم چرا اینطور با من حرف میزنید . من نوکر
شما که نیستم . برگشتم آدم توی اطاقم . بعد بالاخره آدم خانه و ظهر تلفن صدا کرد .
باز د ربار خدا یا . آن رئیس د قتر شاه بود . که اعلیحضرت میفرمایند همین حالا باید تسو
شرفیاب بشوی . گفتم یقین دارم اعلیحضرت هم از صبح به مهمات ملکی اشتغال داشتند
حاجت به استراحت دارند . منم د ر مجلس بودم خسته هستم حالم الان مساعد نیستش
اجازه بفرمائید وقت د یگر خودم شرفیاب میشوم . گفت فرمودند همین حالا باید شرفیاب
بشوید . گفتم والله حالا برای من غیر ممکن است من نمیتوانم بیایم . از او اصرار از من انکار
مثل اینکه خود شاه هم پای تلفن بود . بالاخره گفتند که پس فرد شما فردا ساعت ۸ صبح
شرفیاب بشوید . گفتم اطاعت میکنم . فردا ساعت هشت صبح رقیتم . همین قصر مرمر که
توی شهر است - سالنی است د پای آنجا رقیتم توی آن سالن داشت قدم میزد تک و تنها و
وارد شدم و ادای ادب کردم . گفت آقای امیر تیغور هشت ماه ما برای ایجاد این قرارداد زحمت
کشیدیم جز به جز کله به کله این ساعتها روز حرف زده شده و این پیشنهاد شما اساس
قرارداد را از بین میبرد و باید شما این پیشنهادتان را همین حالا پس بگیرید . گفتم
قربان بوسیله آقای علاء هم عرض کردم ناچار بعرض میرسانم گردن بنده را اگر اعلیحضرت
از اینجا اوه بکنید بنده پیشنهاد را پس نمیگیرم . من قربان برای هوی و هوس خودم نیستم

بمجلس رفتن نه مجلس قدم برمیدارم من به مجلس کاری ندارم. صحیح یا ناصحیح وظایفی به عهده من محول شده. این وظایف هم مال ملت ایران است. وظایف هم صدی نود و پنج عاید خود اعلیحضرت میشود. بجای اینکه از من واقعا* مشکرو شکرگزار باشید قربان شما بمن بگوئید پس بگیری من پس نمیگیرم. گفت باید حتما* پس بگیری گفتسم پس نمیگیرم. هی راه رفت بالا و پائین. سه ربع ساعت طول کشید و رفت بالا و پائین گفت باید پس بگیری گفتسم پس نمیگیرم. گفتم محال است محال است محال است اگر من پس بگیرم بعد دیکه دیدم کار خیلی داره بجای بد میکند و آنهم داره هی عصبانی میشود یواش یواش و ممکن است به من بیزد. گفت پس یک کار دیگر کنی. گفت امری فرما. گفت پیشنهاد خوانده بشود شما هیچ حرف نزنید. گفتم قربان این از محالات است زیرا طبق قانون اساسی و طبق نظامنامه که یکسوی پیشنهاد میدهد باید توضیح بدهد. بنده هم محض ادب و محض احترام اعلیحضرت و محض اطاعت امر شما قول میدهم یک قیقه بیشتر حرف نزنم - یک قیقه بمن اجازه بدهید حرف میزنم. به اینجا ختم شد که پیشنهاد ما خوانده شود و بنده فقط یک قیقه حرف بزنم. ایشان هم قبول کرد مآذ به مجلس آمدیم پیشنهاد خوانده شد. باشد که گفتم آقا منظور از این پیشنهاد اینست که این تفاوتش برای مملکت ایران و اینها سال اینکه میشود. مجلس را حساب کرده بودم. دلتان میخواهند رأی بدهید دلتان میخواهند رأی ندهید. آندم بیرون. بسلاخی شما هم هیچکس هم رأی نداد پیشنهاد هم تصویب نشد. این اصل قصه بود. سراین نفت هم مایک همچنین سرنوشتی. این اراد تندتان - دارم و خواهشمندم اینهم جنابعالی چیز کنید که بماند به یاد کار کنید اندک همچنین شاه بایک همچنین شاه بایک همچنین آرم قلدر تراز خودش هم طرف شد.

س- این شاه از چه موقعی با اصطلاح واقعا* سوار قدرت شد. چون آدم تاریخ را نگاه کنید می بیند غلب بالاخره این جوان بیست و چهار بیست و پنج سال بیشتر نداشت. افرادی مثل جنابعالی مثل قوام السلطنه مثل افراد خیلی استخواندار و با تجربه ولی از عهده اش ...

بهر حال اون یک قدرتی گرفته بود که ... و قتی که پدرش رفت این جوان سرگرا آمد چه جور نتوانستند شاه - بیشتر پدرش که رفت کس دیگری نبود که باهاش مبارزه بکند - التلغات میفرمائید؟

ج -

معارضی برایش باقی نماند . بعد هم صدق یکدوره بود و صدق هم بآن ترتیب شد
اینست که قدرتی نبود بخود نیکه ایجاد میشد کسی نبودش توجه میفرمائید ؟ هیچکسی
در مقابل ندانست التفات میفرمائید .

س- آقای رزم آرا^۱ بود عرض کنیم که - قوام السلطنه بود صدق بود

ج- قوام السلطنه هم ماند که انداختند یک از کار . آهان برای قوام السلطنه که میفرمائید
حالا عرض میکنم خدمتتان . اما رزم آرا^۲ - راجع به نفت یک توافق پیدا کرده بود . پنجاه
در پنجاه با انگلیسها . آن قراردادش را هم توی جمیش گذاشته بود . ولی صریحاً
مخالفت صدق و اینها اصلاً آن قراردادش را او در نیاوردش . اینکه مال رزم آرا^۳ .
بعد غیر از رزم آرا^۴ این یکی دیگر کی بود که عرض کردم ؟

س- قوام السلطنه

ج- آهان - قوام السلطنه بزرگترین خدمت را کرد قوام السلطنه . از خود گذشتگی کردش پاشند
رفت به روسیه با آن ترتیب با روسها . خدای من گواه هست اگر قوام السلطنه این کار را نکرده
بود میدونید من الان از قوام السلطنه شکایت کردم (؟) جده^۵
از او دلتنگ هستم ولی اگر آن کار را نکرده بود . حال بود که روسها حاضر باشند و تخلیه
بکنند . او خودش را پیش روسها دروغگو کرد - خودش را پیش روسها بدنام کرد - او
باصلاح روسها را گول زد - آمد این قرارداد را . . . وقتی هم روزی هم که آن قرارداد آمد
خودش (؟) گفت پاشویه بروید قوام السلطنه غلط کرده ما این پیشنهاد را

نمیگیم . بعد هم قوام السلطنه را انداختند خود اینها . همین شاه یکی از عواملش بود . الان بود خدا یا اینها همه رفتند
از بین فقط یکیش اتومبیل باقی مانده . مرحوم یمن اسفند یاری خدا بیامرزش با ما خیلی
دوست و رفیق - خیلی رفیق بود خیلی بی انداز از زیاد رفیق بود . بعد از ظهری بود بمن
تلفن کرد تقریباً چهار بعد از ظهر - فلانی من الان شوفرم را فرستادم قدرتش شوفرش بسود
فوری سوار اتومبیل بشو و فوری - میگم من کار خیلی فوری دارم . من بدین اینکه بهرسم
اتومبیلش هم بعد از پنج شش دقیقه آمد و سوار او شدیم و آمد توی خیابان کاخ و رفت جلوی
باشگاه ایران . باشگاه ایران آنجا بود . دیدم یمن هم جلوی در باشگاه ایستاده .

آید توانومیل نشست و شروع کردیم با هم صحبت کردن و شوخی و خنده و همینطور. همینطور اتومبیل میرفت یکمرتبه دیدم اتومبیل رفت توی کاخ اشرف. گفتم یمن اتومبیل اینجا چرا؟ گفت من یکدقیقه اینجا کار دارم. خواهش میکنم تو پیاده میشوی یکدقیقه باش اینجا من الان میآیم. ما پیاده شدیم رستم تو سالن نشستیم روی نیمکت اینجا که من نشستم از آن در سالن باز شد و خانم اشرف تشریف آوردند. آمد و خب ادب کردم و پا شدم و اینجا نشست و یک سگی کوچک هم همراهش بود و آن سگ هم باهاش بازی میکرد آمد سگ جلو و اول من با پاهام سگ را دور انداختم. این اولین رست من بود با خانم اشرف. گفت فلانی آقا آمده ام از شما یک خواهش میکنم. گفتم شما امر بفرمائید - امرتان مسلم است برای بنده. برای قوام السلطنه سر آن قضیه اخیرش نمیدانم درست بود جزئیاتش الان خاطر من نیست. که از قوام السلطنه استیضاح شده بود نمیدانم چی شده بود و اینجا و من تمام درستان را دیده ام و همه هم به من قول قطعی داده اند که به قوام السلطنه رأی ندهند. از جناب عالی هم خواهش میکنم که به قوام السلطنه فردا رأی ندهید.

س- این بعد از قضیه آذریایان بود ؟

ج- بعد از قضیه آذریایان

س- و بعد از رد شدن قرارداد نفت . .

ج- بعد از قضیه رد شدن - و به قوام السلطنه رأی ندهید. فقط خواهش من از شما همین است

گفتم ممکن است ازتان تمنا کنم بفرمائید علت این کار چی هست ؟ برای چی آخه ؟ گفت هیچ

علتی ندارد جز اینکه این قوام السلطنه دشمن ما است .

س- خانواده پهلوی ؟

ج- بله - و ما دیگر بیشتر از این نمیتوانیم تحمل کنیم که دشمن خودمان روی کار باشد و او را روی

کار بگذاریم بدین جهت او باید رد بشود خواهش میکنم شما هم به او رأی نیابید بدهید .

گفتم این توضیحاتی که شما فرمودید و این بیاناتی را که حالا بفرمائید من را وادار کرد که اگر

نسبت به قوام السلطنه نظری نداشته ام الان تصمیم بگیرم و تصمیم من اینست که من حتماً حالا

به قوام السلطنه رأی میدهم. گفتم تصمیم من اینکه الان من حتماً به قوام السلطنه رأی میدهم. برای اینکه تمام این فرمایشات شما ناشی از سوء تفاهم و اشتباه است.

قوام السلطنه چه دشمنی و عداوتی با شما دارد. مردی است داره خدشی به سلطنت میکند. خدمات خودش را داره صمیمانه انجام میدهد. بپاهش موافقت کنید بگذارید خدمات خودش را به پایان برساند. بی جهت یک خدمتگزار سلطنت را توسلش زند آنهم به این عنوان که این دشمن ماست. آخه این دشمن شما نیست که اینطور چیز میکند. من که این کار را نه تنها چیز نمیکم بلکه من به او رأی خواهم داد. گفت آخه این که نمیشه من از شما چیز... گفتم همین که به شما عرض کردم. گفتم فقط یک کار میتوانم بکنم. آن محض خاطر شما من الان بروم ممکن است به قوام السلطنه بگویم همین حالا بپایید شما را ملاقات کند و از شما رفع سوء تفاهم بکند. گفتش ما نمیخواهیم اصلاً ببینیش. گفتم چه بخواهید چه نخواهید این وظیفه بنده است دیگه من چه... ولی من قوام السلطنه بهش رأی ندهم. محال است. من به قوام السلطنه حتماً رأی میدهم. بسیاری از من متغیر شد و بسیاری از من دلتنگ شد. من هم رضم و قوام السلطنه را دیدم و او بپچاره هم قبول کرد و رقتش دیدش و التفات بفرمائید شما. (؟)

بی جهت و بی سبب سرقصیه قوام السلطنه

چرا افرادی مثل - بقیه مثل شما نبودند که طرف قوام السلطنه را بگیرند.

آن چرا را باید از بقیه بپرسید که اینجوری شد - چون به بنده مربوط نیست. شما اینها را نمیشناسید که چی چیز بودند. به ذات پاك الهی قسم - به محمد ابن عبد الله قسم سفیر روس مرا دعوت کرد رضم به سفارت (؟) گفت فلانی شما با ما باشید قول بدهید که با ما هستید - ما هم قول میدهم به شما که تمام قوای خود مان را چه در مجلس چه در خارج از مجلس پشت سر شما میگذاریم به هر کجا که شما بخواهید شما را میسرانیم. گفت قوای شما در مجلس کجا هستند. یک دخترچای بود باز کسرد و ششی شروع کرد بخواندن. شصت و چنده نفر از وکلای مجلس بود که اسشان را...

کدام دوره بود؟ دوره چهاردهم است؟

نه گذشته بود دوره چهاردهم - دوره پانزدهم بود همین... گفت آقای سفیر چه

جنابعالی از من خوشتان بیاید چه بدتان بیاید اعتقاد سیاسی من اینست که بواسطه طول همجواری و طول سرحداتی که ما با شما داریم باید همیشه بین کشور ایران با همسایه مقتدر و هم جوار خودش روسیه روابطش حسنه باشد . هیچگونه نیاید در روابط اینها سوء تفاهم باشد . و باید اینها تمام چیزهای خودشان را با حسن تفاهم هم بین خودشان حل بکنند و برخلاف یکدیگر نیاید حرکتی هم نیاید بکنند و روابطشان باید کاملاً حسنه باشد اما با چیز متقابل . از این اگر بگذرد جنابعالی آقای سفیر اگر این تاج سلطنت ترکستان را روی این سر بنده قرار دهید من یک تاج با همچنین میزنم به آن تاج سلطنتتان می اندازم دور و چیسز نمیکنم - من حالا عقیده سیاسی خودم را به شما گفتم حالا هرچی شما میخواهید می چیز . . . من به اعتقادم بایسد حسن روابط داشته باشید با شما اما نه اینکه ما مطیع شما باشیم . همان روابطی همان حسن متقابل هرطوری که شما با ما رفتار میکنید ما با شما رفتار بکنیم . ارض دولت ایران نیاید برخلاف شما قرارداد می بندد - نیاید برخلاف شما اقدامی بکند - نیاید برخلاف شما (؟) بگیرد اینها همه را من موافق هستم اما خلاف اینها انتظارات دیگری شما داشته باشید من اهل این کار نیستم . یکشب دیگر این وکلای شمال ایرانها یاد نیست اسمشان شاید بعضی هایشان زنده باشند - به شام دعوت کرده بود سفیر روس رتقیم . ضمیم پهلوی دستش تقسمه بودم . سفیر روس بعد به سلاطین گیلان شاهانین ریخت و گفت من این را میخورم سلامتی دوستان شمالی و سلامتی شمال ایران . همینکه دستش را برد بالا من اینجای دستش را گرفتم . این در تاریخ دیلماسی دنیا سابقه ندارد که یکی همچین جسارتی بکند . گفتم آقای سفیر من به شما اجازه نمیدهم شما این گیلان را بخورید . ایران شمال و جنوب ندارد اگر میخورید سلامتی تمام ایران بخورید اگر نمیخورید گیلان را بگذارید زمین . بحق خدا رنگش شد مثل مہتاب - نگذاشتم آن گیلان را بخورد . گفتم ایران شمال و جنوب ندارد . ایران یکی است میخورید سلامتی تمام ایران نمیخورید میگذارید زمین . چندان از این خاطرات داریم . من که یادداشت

- نگردم که برای کسی بگویم . کی میدونه اینها را
- س- سابقه ورود سرکار کابینه صدق چی بوده؟
- ج- بنده در مشهد بودم - هیچ اطلاع از اینکه صدق کابینه تشکیل میدهند داشتم و خبری نداشتم . تلگراف من رسید از رئیس کابینه باخا- اون - حسنعلی منصور که رئیس دفترش بود .
- س- حسنعلی منصور؟
- ج- حسنعلی منصور
- س- رئیس دفتر صدق بود؟
- ج- بله
- س- همان حسنعلی منصور که بعد نخست وزیر شد
- ج- بله بله - و آن تلگرافش توی کفذه‌هایم بوده اگر این دزد - - - - - نبوده باشند .
- که جناب آقای صدق کابینه خودشان را حضور همایونی معرفی کردند
- س- آنوقت توی مجلس نبودید آنوقت
- ج- من یادم نیست بجان تو- حضور همایونی معرفی کردند و جنابعالی هم عضویت کابینه معرفی شدید . مقرر فرمودند که هرچه زودتر بهست تهران عزیمت بفرمائید . جواب دادم جناب آقای حسنعلی منصور تلگراف جنابعالی را دیدم - عین عبارت است - من زود تراز دوهفته به واسطه کارهای شخصی ام نمیتوانم عزیمت کنم بعد از دوهفته عازم خواهم شد همین انداز به بعد از دوهفته هم رفته تهران . اتفاقات همان روز اولی هم که رفته همان روز اول هم با صدق دعوایم شد . التفات بفرمائید چی شد صدق رفته بود در مجلس که دفعه اول کارش
- س- وزیر کشاورزی شد یا؟
- ج- نه اول من وزیر کار بودم - بعد که وزیر کار بودم وزیر کشور شدم و بعد هم رئیس کل شهربانی این هرسه سمت را با هم داشتم . هم وزیر کار بودم هم وزیر کشور هم رئیس کل شهربانی
- س- وزیر کار چطور - وزیر کار که مسائل کاکری و کارخانه و
- ج- بله همین‌ها بود دیگه - اول میگردم . همین کارها را هم خیلی پنده در آنجا زحمت کشیدم .

خلاصه روز اولی که رستم موضوع این بود که حد ق رفته بود مجلس و مجلس منزل کرده بود
 اوایل کارش - قریب چهل پنجاه روزی مجلس بود . وقتی رستم بدیدم هیئت دولت هم
 تشکیل شده . حد ق. یک ناهائی نوشته یادم نیست به مجمع ظل نوشته بود

س- کسی نوشته ؟

ج - یک ناهای نوشته

س- به حد ق ؟

ج - بله - یادم نیست درست به مجمع ظل نوشته بود یا به رئیس جمهور آمریکا - از این دوتا یک

کدام . شرحی از جریانات گذشته ایران در آن ناه ذکر کرده بود و تنقید آموز و شکایت
 که انتخابات و اینها انتخابات فرمایشی بوده و قلابی بوده و کلا قلب و کلا ی مرد نبودند
 و اینطور و اینطور و اینطور . هی شرحی از این گذشته ... آقایین هم هم میگویند
 صحیح و صحیح و صحیح و اینها . بعد که همه حرفهایشان را زدند گفتم اجازه میفرمائید
 گفتند بله . گفتم آقا منظور شما از این نوشتن این کافند چه ؟ چه نتیجه ای میخواهید از این
 کافند بگیرید . این یکی . بعد از اینکه شما میگوئید این و کلا همه قلابی بودند و فرمایشی
 بودند آقای حد ق یکی از آن و کلا قلابی بنده - من وکیل قلابی نبودم تصدق بفرم .

من دارای موکل بودم . من الان هم موکل . . موکلین من هیچکس در ایران نداشته
 و نداره این چه فرمایشی شما میکنید ؟ من زیرا این بار اید " نعیروم . به روح پدرم کفند
 را گرفت ریز ریز کرد ریخت زمین گفت آقا بها محض فرمایش شما . مقدود دفعه اول اینطور
 شما چه سابقه ای با ایشان داشتید که ایشان به شما پیشنهاد کردند که عضو کابینه بشوید ؟

ج - من با حد ق سابقه زیادی نداشتم - فقط سابقه من آنوقت در مجلس بود . .

س- روی صلاحتی بوده ایشان . . .

ج - هیچ صلاحتی نبوده - او هم در مجلس مرا دیده بود می شناخت و اینها . صلاحتی

نبودش . همچند دوره در مجلس بود و او مرا دیده بود - رفتار مرا وضع مرا تا یک حدی
 افکار مرا التفات میفرماید ؟ رفت و آمد داشتیم من میرستم منزلش او میآمد خانه من اینجور

رفت و آمد هم داشتیم بطور خصوصی و اینها

- س- خب آدم انتظار داشت که کابینه اش مثلا اعضای جبهه ملی باشند
- ج- نه جبهه ملی بعد تشکیل شد آنوقت جبهه ملی نبود اصلا .
- س- خب چه خاطراتی شما دارید از آن دوره و بعد رئیس شهربانی شدن - شاید شما اولین شخص سویل بودید که رئیس شهربانی بودید - کس دیگری را بنده . . .
- ج- نمیدونم کسی غیر از بنده بوده . اوضاع هم خیلی دچار هرج و مرج و آشوب بود . ایسن توده ایها خیلی داشتند هرزگی و شلوغ کرده بودند - هرروز هم میتینگ و این بازی و اینطور خیلی فوق العاده در همه جا . و این بود که من را به وزارت کشور معین کرد . و بعد هم باز هم برای جلوگیری از آنها - آنها نمیشد مگر اینکه بایست خلاصه (؟) تمام آنها را سر جای خودشان نشاند بنده . روز چهارم پنجم بود و اینها که اجازه بد هم هرکی هر غلطی دلش میخواهد بکند . سر جای شان نشاندیم (؟) در واقع بعد از همتی این را باید بعرضتان برسانم انتخابات پیش آمد . یادم نیست انتخابات چه دوره ای بود . این انتخابات خب من باید اجرا کنم انتخابات آن دوره را - منم وزیر کشور . دستور دادم به تمام فرماندهان که این انتخابات با نهایت صحت عمل باید جریان پیدا بکند و با نهایت بیطرفی از طرف مأمورین باید قانون اجرا شود . کوچگیرین قدمی برخلاف این دستور از همه سختی مجازات خواهد شد و هیچکس از مجازات ما هم . .
- خیلی هرروز این تلگراف را به بنده میکردند هشان . از شاهروید بمن گزارش رسید که سید عبد القاسم گاشی چند نفر از کسان خودش را فرستاده و سید قات آبادی را هم فرستاده و به فرماندهان نوشته که میخواهد قات آبادی از آنجا انتخاب بشود . توجه میفرمائید ؟
- بنده تلگراف سختی کردم به فرماندهان که در تعقیب تلگرافها شما مسئول هستید انتخابات با نهایت صحت و کوچگیرین سفارشی نباید در شما کوچگیرین اثری داشته باشد . بایست وظایف خودشان را بی طرفانه انجام بدهید و مهر قانون هم بایست رعایت بشود . در تمام جریانات مهر قانون رعایت بشود . خیلی تلگرافی سختی که حالا این خلاصه اش را شما

میگویم . د روز بعدش سید کاشی پسرش را فرستاد پیش من - سید ابوالقاسم کاشی
يك كلفدی بوسیله پسرش نوشته بود . خیلی اظهار التفات و چیز که خلاصه من راجع به
قات آبادی انتظار دارم که جنابعالی هم مساعدت بفرمائید و از اظهار محبت . . . و
خلاصه (؟) که این به نعل و به میخ میزد . بروج پدرم کلفدش را خواندم
پسرش هم نشسته بود همان جلو پسرش کلفدش را بلند کردم و پرت کردم وسط اطاقم .
گفتم سلام مرا بعرض حضرت آقای آیت الله کاشانی برسانید و از طرف من بعرض مبارکشان
برسانید که شأن حضرت مستطاب عالی نیست که در این امور دخله کنید . این امور دین
شأن شماست . به پسرش هم گفتم بفرمائید سلام مرا اینطور عرض را خواستم . هیچکس
با این سختی و با این جسارت و با این بی ادبی اقدام نکرده بود . گذشت د روز بعد
تلغی صدا کرد - گوشی را برداشتم دکتر هدق بود . گفت آقا این تلگرافها چی هست
که مغایره میزنمائید . فهمیدم چی میخواهد بگوید . گفتم منظور جنابعالی را نمیدانم
چی هست من روزی دو هزار تلگراف اضاء میکنم کدام تلگراف میفرمائید ؟ کدام یکس
از تلگرافات ؟ تلگراف بفرمائید تا من جواب بدهم . روزی دو هزار تلگراف اضاء میکنم
همه که در خاطر من نمانده . گفت همان تلگراف - که زدی - مقرر قانون . این
کلمه مراد دار گفت . مقرر قانون

س- مقرر قانون ؟

ج - مقرر قانون - گفت همان تلگرافی که تلگراف فرمودید - مقرر - این مراد داشت حتی به قانونش
هم نرسید . این هنوز حرفش تمام نشده من گوشی را گذاشتم قطع کردم . قطع کردم و غریبی
پاشدم رضم منزلش . گفتم آقای دکتر هدق توی اطاق جزم و شما کسی نیستش . شما
يك عمر سنگ آزاد پخواهی و قانون طلبی را به سینتان زدی و گفتید انتخابات چطور بود و
انتخابات چطور و باید انتخابات آزاد باشد . حالا انتخابات در عهد شما میشه ؟ و
شما برای اجرای قوانین خودتان در این سنگر من را گذاشته اید که قوانین شما را باید اجرا
بکنم . مراتب بسیار سختی هم که برای من در پیش است و میدانم چقدر دشمن پیدا میکنم

و من میدانم چه ر الان بر علیه من هستند و حتی من میدانم يك عده‌ای شاید بعد گذشتن من باشند مهذا از نظر احترام به شما من دارم . . . و شما هم باید از من ممنون باشید .

من حسینم جنابعالی هم محظوراتی دارید - بله - میدونم همه به شما مراجعه میکنند - همه هم از شما تقاضا میکنند . کلاماً به محظورات شما متوجه هستم اما برای اینکه من جنابعالی را (؟) از محظور خارج کنم من آمده‌ام دستتان را ببوسم و مرخص بشوم دیکه کاری نمیکنم . گفت من که حرفی ندارم . گفتم نه من دیکه حرفم تمام شد .

گفت فلانی این چه حرفی است من که حرفی ندارم گفتم من دیکه کار نمیکنم . گفت آخه من که پس - آقا من پس گرفته حرفم را پس پس پس گفتم من پس نگرفتم من همین که عرض کردم نمیکنم دیکه . میدونم شما محظوراتی دارید و جواب محظوراتتان را باید بدهید . من دیکه نمیکنم . هرچی کرد گفتم محال است جزاینکه من فردا صبح هم پارفرمالیته آنهم بهیوش گفتم .

بیایم خدمت شاه شرفیاب میشوم استعفا را هم بعرض ایشان میروسانم . چون قانوناً انتصابات باید بعرض شاه برسد . گفت خواهش میکنم پس قبل از رفتن آنجا جلسه هیئت دولت تشریف میآورند تشریف بیاورید اینجا هیئت . گفتم اطاعت میکنم . رستم هیئت . پیش از جلسات گذشته در جلسه مجلس شرکت کردم - در مذاکرات شرکت کردم - در حرفه‌های شرکت کردم . به همکارانم بهشان خنده و شوخی کردم . شیوینی تعارضتان کردم - جای برایشان (؟) خیلی مثل (؟) که اصلاً این تمام شد آخر هم پاشدند رفتند (؟)

گفتم حالا دستتان را بدهید ببوسم و مرخص بشوم . گفت که من پس گرفته . گفتم در کسر صدق من پس نگرفتم من از آنها نیستم از چیزی بترسم . من دیکه نمیکنم . این بود رستم خدمت شاه . گفتم بله من رستم و استعفا کردم . گفت ای چرا آخه چرا این موقع حقوق استعفا نیست . شما چرا اینکار را کردید و اینها . به شاه گفتم حقیقت اینست که چون مکه در پیش است من میخواهم به مکه مشرف بشوم .

بدین جهت تاجار شدم چیزی کنم . شما هم اجازه بفرمائید بروم . دو روز دیکه هم راه افتادم

- رفتم به مکه . من قصد مکه نداشتم .
- س- این قبل از سی تیر است دیگه
- ج- بله - من اصلاً " قصد مکه نداشتم . من مکه بودم که خبر سقوط دکتر صدق آمد .
- س- بعد از سی تیر ؟
- ج- بنده همان مکه بودم که خبر دکتر صدق آنجا آمد
- س- قوام آمد .
- ج- بله همان مکه بودم - این اصل قضیه بنده و دکتر صدق از آنجا شروع شد و به اینجا همینطور که عرض کردم ختم شد . بنده در مکه بودم که خبر سقوطش آنجا رسید . بخدا !
- گواه اگر ایران بودم نمی‌گذاشتم
- س- نمی‌گذاشتید ؟
- ج- نمی‌گذاشتم اینطور پیش بیاید .
- س- در چه جهتی کوشش میکردید ؟
- ج- در همان جهتی که دکتر صدق بهش فشار آورده بودند .
- س- خوب بعد از سی تیر که مجدداً ایشان نخست‌وزیر شد شما هم باز هم (؟)
- همکاری دیگه نداشتید ؟
- ج- نه هیچ نکردم . (؟)
- تخیر چون می‌انستم
- فایده‌ای نداشت .
- س- کجا اشتباه کرد صدق ؟
- ج- صدق ...
- س- نیروی عظیم مردم آنچیز پشت سرش باشند و بعد ...
- ج- صدق دوجا اشتباه کرد - این را ندیده از من - يك اشتباهش اینست که در کار رفت
- بعقیده من با همه آن سختیا و بیچاره‌هائی که به انگلیسها وارد شد بعد حقش بود خودی
- یا انگلیسها کنار می‌آید . اگر صدق کمینژون می‌گرفت با انگلیسها هست هم انگلیسها

حاضر بودند با او بیشتر راه بروند هم بیشتر ضایع مارا چیز بکنند و هم بهتر قرار داد بگذارند زیرا که میبایست صدق این را تشخیص میداد که محال بود که انگلیسها از نفت ایران بتوانند صرف نظر بکنند . آخه این تشخیص است - تشخیص باید بدهند محال است بدو . نفت ایران نمی توانستند صرف نظر بکنند . خدای من گواه است شب به زاهدی گفتم آقای زاهدی بیا تو کمک کن من مطرح میکنم طرحهایش را به دکتر صدق فشار میآوریم که این کار را بگذارند . گفت نه نه خودش لابد یک فکری دارد . خودش یک فکری هم نکرد

س- خودش چی دارد ؟

ج- یک فکری دارد - این یک اشتباه صدق بود

س- خودش میبایستی یکجوری با اینها کنار میآمد

ج- اگر میآمد صد مرتبه بیشتر ضایع ایران ملحوظ میشد . صد مرتبه بیشتر از اینکس

در کسریسم . . .

س- چرا نکرد جنبه شخصی داشت یا در رو برپهایش نمی گذاشتند ؟

ج- در رو برپهایش نمی گذاشتند - همن عوامفریبی میخواستند بکنند . جنبه شخصی نداشت

شاید عقیده خودش هم این بود . آهان مسئله بعدش - اینکه دیکه بلگی محرمانه است .

راجع به همان موقع که شاه گذشت از ایران رفت او میباید به همه کارها خانه میداد -

التفات میفرمائید اگر مرد قویائی بود - مردی که با پای خودش گذاشته رفته میبایست

خودش بهمه اینها تمامی میداد . اینجا هم ضعف نفس بکار برد . ازمن میسر میشد

میگویم والا که . . . توجه میفرمائید چه عرض میکنم - التفات میفرمائید ؟ این ضعف است .

پهای خودش رفته مردی (؟) هیچ قوای هم نمیتواند چیز بکند . من

اگر کرده بودم روز بعد خودم بجای او اعلام میکردم بحق خدا قسم (؟)

س- این درست است که ایشان ولی بطور کلی سعی نکرد که مجلس پراز طرفه اراان خودش بکند اینکه

دوستانش بدینند که صدق چون زیاد آزاد پخواه بود حاضر نشد از زمانیکه خودش نخست وزیر

بود مجلس را از دوستان و طرفه اراان . . .

نظر بگیرید اصلاً . قلبشان خدا گواه است سواد خواندن و نوشتن فارسی را ندارند
التفات بفرمائید - آخه به صرف اینکه شما شش سال مانده آمریكا با پنج سال
مانده در انگلیس اینکه كافی نیست شما بخواهید امر يك ملك را زمامش را در
دست بگیرید - التفات بفرمائید . از اطلاعات - امور سیاسی اطلاعی ندارند - نمیدنم
هر كسی كه بیشتر تعلق گفت و كسرتش درونی كردش خوششان آمد و آوردنش آنجا .
شاه خیلی اشتباه كرد - خیلی خیلی . از این پیشآهدهای اخیر ایران جز اشتباه شخص
شاه بهیچ چیز دیگری نمیشود . التفات بفرمائید - شخص او بود این اشتباه . . .

س- جنابعالی هیچ فرصتی شده كه نظراتتان را بگوئید؟

ج - بله - بنده ولی اگر اینها را حالا اگر خمینی بفهمد آنها " اجرای قتل عیال بنده را خواهد داد "

س- پس مطرح نفرمائید

ج - نه حاضر به جنابعالی بگویم - مقصودم اینست كه . . . بله در همین چهار روز قبل از
حرركش رستم پیش سرورقش . و با حال گریان و چشم اشك آلودی بهش گفتم كه
كشوری كه چندین هزار سال عین عبارت است شایستگی شاهنشاهی خودش را با نهایت
شایستگی با سريلندی حفظ كرده این تنگ آور است كه در عهد شما این شاهنشاهی سقوط كند
چرا این شاهنشاهی باید سقوط بكند - شما آمدید توی این اطاق خودتان را قایم كردید
شاهنشاهی ایران حفظ میشود ؟ مرد مردانه بیائید میدان با مردم صحبت كنید حرف بزنید
بگوئید ملت من اینکه من تا حالا سكوت كردم برای این بوده كه خواستم شما دشمنان ایران
كه قصدشان متلاشی كردن ایران است پیشنهاد . حالا كه آنها شناخته شده اند من حاضر
هستم تا قافله خون خودم بریزم - هر كسی را سرجای خود بنشانم . بعد هم اگر مرا
خواستید من به خدمتكارم ادا بدهم اگر نخواستید من میروم عتب كارم . گفتم با این
بیایید شما بروید با مردم حرف بزنید . هی نگاه كرد . بالاخره بهش فریاد زد چرا جواب
من را نمیدهید ؟ گفت باید فكر كم

س- الان كه معلوم شده كه ایشان مریض بوده میشود توجیه كرد كه يك مقدارش بخاطر دوا و

مریضی و اینها بوده ؟

- ج - عرض کنم حالا خیلی میشه توجیه کردش . البته این يك چیز . . . من نمیتوانم این را ردش بکنم . یسئ مسئله عده همین شاید بوده - مسئله دوم كه بنده فكر میکنم چند صاه قبل از این قضایا يك كفرانسی بر علیه این تشكیل دادند خارجیا - يك نقطه گوارا الوپ
- س- بله آنجا . آن تصمیمات آنجا هم مثل اینکه در روحیه ایشان خیلی

روایت کننده - آقای محمد ابراهیم امیرتیمور

تاریخ - بیست و پنجم و انوئه ۱۹۸۲

محل مصاحبه - شهر لاهور - کالینرنیا

مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۴

س- اینها جسارت و شهادت میخواست

ج - خیلی هوش جسارت و شهادت میخواست - نبودش این در آنها . این جسارت و

شهادت فقط در قسمت داخلی ها بود - در مقابل خارجی ها . . . يك بد بختی برای ایران

بودش هرچی بود . هرچی بود برای ایران بود

س- این آخرین دوره ای که مجلس بود به همان دوره ای بود که زاهدی . . .

ج - بله همان دوره همد هم بودش .

س- آنوقت بعد از آن

ج - هیچکاری نکردم من - هوش خانه نشستم

س- آستانه ارو این چیزها نبودید ؟

ج - ابد " من درخواست کاری در عزم من - خودم عقب کار که میگویم من فلان کار . . .

بهیچ وجه

س- یکی از آقایونی که باهانش صحبت میکردیم میگفتش که مقایسه میکرد وضع مجلس شورا را در زمان

رضا شاه و در زمان باصطلاح محمد رضا شاه و میگفت که در زمان رضا شاه درست است که در

جلسات علنی زیاد بحث و گفتگو در مورد لواای تمیشد کرد ولی در کمیسیونها اجازه بحث

و سؤال و عرض کم نخست وزیر بود و آنها موظف بودند جواب بدهند و بنابراین از يك لحاظی

مجلس وضعش فرق داشت با دوره شاه - در این مورد چون چیزی نوشته نشده جنابعالی

از خاطرات . . .

ج - کاملاً - کاملاً . اولاً این بواسطه فقط و فقط دید این مرحوم تیمورتاش بود . شاید تیمورتاش

يك عده زیادی دوست نداشته باشد اما از عناصر بسیار شایسته و لایق با انوریته ایران بود که غیر ممکن است شما امروز با انوریته تیمورتاش و وست تیمورتاش و عرض کنم طرز فکر تیمورتاش و حتی جرأت و شباهت تیمورتاش یک نفر در تمام ایران پیدا نکند - اصلاً چیزی منحصر بفرد بود .

شهادی بود ؟

خراسانی بود بله - عرض کنم اهل تقریباً در یکی از چیزهای - نزد يك بجنورد بودند - کریم داد خان بود - این نزد يك جرویس - آنجا و همچنین چی چیزی بودند . مرحوم تیمورتاش در دوره ششم و هفتم و هشتم و اینها اصلاً يك جلسه خصوصی تشکیل میداد - تشکیل داد که هفته ای یکبار تمام باصطلاح نمایندگان اکثریت یعنی همان کسانی که در آن جلسه حاضر میشدند وزیر می آمدند - هر کسی هر مطلبی داشت چه راجع به امور وزارت - لایح دولت - مطرح میکردند ماده به ماده خوانده میشد بحث میکردند اینش خوب است اینش بد است روش چیز میشد . یا راجع به مطالب دیگر هر کسی هرچی داشت آنجا حل میکرد - بحث میکرد و حل میکردند

شورت میشد پس

کاملاً - صد درصد التفات بفرمائید - صد درصد . میگوئید شورت میشد صد درصد بله همانطور که میگوئید

یعنی لوائج را اول بعرض نمیرسانند که بعد دیگر کار تمام باشد و بعد . .

نه هیچ - و به عرض هم که میرسانند باز هم شاه اجازه داده بود که اگر نظری هست بگویند . می همچنین که من همچنین چیزی را گفتم حتماً باید همچنین بشود هیچوقت نبود . آنهایی که میگویند دروغ است اینها خلاف است . بهیچوجه من الوجوه . جز در علیشان این اواخر که وارد کار بودند اصلاً خودشان نه بصیرتی داشته نه اطلاع این لوائج که بدست اینها می افتاد که اینها باید بدهند یا به اینها تحمیل میشد یا به اینها نوشته میشد . اینجا خیال میکردند وخی منزل است است و قابل چیز نیستش - روش چیز میشد - تخیر خودش خراب بود - خودش خراب بود . حیفا شد

- س- از چه زمانی واقعا وضع از نظر شما خراب شد - از چه سالی؟ از چه
- ج - تقریبا یکی دو سال بعد از صدق
- س- بعد از صدق؟
- ج - بله - تقریبا
- س- چون زاهدی را هم میگویند که با اصطلاح در وضع بدی معزول کردند و خودش نمیخواست بروی
- ج - در وضع بدی معزول نکردند ولی بالاخره او باطنفا هم به زاهدی اطمینان نداشت و اغلب اینها را . . .
- س- چون سفیر انگلیس واسم تعریف میکرد آقای سردنیر رایست که بعد سفیر شد و میگفت برای همین کار قرارداد نفت سال ۱۹۵۳ و آنوقتها من آدم تهران و رستم پهلوی شاه و او گفته بود که بیا و با خودم مسئله نفت را حل کن. گفتم که ما مجبوریم که با نخست وزیر قانونی مطرح کنیم. و میگفت از همان موقع من احساس کردم که زاهد از زاهدی خوشش نیاید و زاهدی خیلی برای مدت طولانی ماندنی نیست این را آقای رایت میگفت
- ج - عجب خودش بمن گفت که هشت ماه روی این قرارداد من زحمت کشیدم حالا تو اینجور میگی اساس قرارداد را بهم میزنند. این عین عبارتش است که بمن گفت
- س- با دکتر امینی صحبت نکردید آن زمان شما که تو وزیر داری هستی و تو.
- ج - نخیر - دکتر امینی ضعیف است آقا. امینی هم قوی نیستش. خیلی هم ضعیف است. آن برادرش ابوالقاسم خان خیلی از او بهتر است. امینی که فعلا "خیلی خوش فکر ترشایسته تر درم است. امینی را روزی که قوام السلطنه برادرش برادرش کرد خدا گواه است آنروز من به قوام السلطنه تبریک گفتم. گفتم من به شما تبریک میگویم. یک جوانی را دعوت به کار کردید که امید داریم که تربیت بشود و بدرد آید بخورد. والله قسم
- ج - بعد از اینکه تیمور تاش برکار شد وضع مجلس عوض شد یا اینکه این جملات خصوصی اند او داشت؟

- ج - بگلی عوض شد با رفتن تیمور تاش . همه چیز عوض شد .
- س - پس آن دوران دوم رضا شاه فرق داشت با آن . . .
- ج - عرض کنم خد متان که این نکته را بعرضتان برسانم تیمورتاش را کسی از کار نبرد جز انگلیسها وقتی شاه پهلوی در مجلس ایران رفت و قرارداد ارسنی را خواست و آوردند و انداخت توی بخاری و سوزاند و
- س - این چی بوده داستان ؟ اینکه دوسه میگویند انداخته توی بخاری راست میگفتند ؟
- ج - بله -
- س - این را ممکن است بفرومائید که اینجا منعکس بشود
- ج - نه منعکس هم بشود بشه هیچ اشکالی ندارد . میگویند بعد از اینکه شاه پهلوی رفت در مجلس قرارداد ارسنی را خواست و تکیه آوردند قرارداد را انداخت توی بخاری گفت از نظر من این قرارداد یک کان لم یکن است . این قرارداد ما زیر بار این نمیرویم ضافع ما را تأمین نمیکند و همینطور هم به انگلیسها ابلاغ بکنید که این قرارداد را ما ابطال کردیم هیئت دولت هم اطلاع کردند . بطور خصوصی خبر دادند که روز بعدش تیمورتاش بعرض شاه میروند که قرارداد ارسنی ۱۲ سال بیشتر باقی نمانده - طبق این قرارداد مقرر است بعد از انقضای مدت نه تنها خود قرارداد بلکه جمیع مؤسسات نفست چه در ایران و چه در خارج از ایران - چه در انگلستان چه در هر کجای دنیا که دارند انومانیکه ما نباید به دولت ایران منتقل شود و اگر اجازه بفرومائید که این مدت بگذرد این ضافع سلطت بیشتر تأمین میشود . شاه فرموده بود نه من همان تصمیمی که گرفتم همان است . بعد که اینطور گفته بود - گفته بود حالا که اینطور امر میفرمائید منم مانند یک سربازی و حاضر هستم در پیشاپیش ضوایاطلحضرت قد علم کنم و دفاع کنم که اوامر مبارکشان اجرا بشود . اینهم جواب تیمورتاش . بعد وارد مذاکره شدند . مذاکرهشان در ایران به جایی نرسیده نفع نگرفت . شاه به تیمورتاش امر کرد شما باید بروید لندن و این قرارداد را یک سروسامانی بدهید و به یک صورت تازه ای در بیاوریدش . ۱۰ واطاعت کرد . عازم انگلستان شد . روزیکه

وارد لندن میشد احترامی که انگلیسها از تیمورتاش کردند تا آنروز از احدی نکرده بودند زیرا برای افتخار ورود تیمورتاش جرج پنجم پادشاه انگلستان يك گاردن پارتي ترتیب داده بود التفات میفرمائید؟ بافتخار تیمورتاش و همان ساعت ورود تیمورتاش هم - تیمورتاش يكسر وارد آن گاردن پارتي شده بود. بعد وارد مذاکرات شده بود. انگلیسها خیلی در باغ سبز به اینها نشان دادند. او گفت ضافع ایران را باید ملحوظ کنید.

حتی مجال گلی پول حاضر شده بودند بهش بدهند. حالا من مبلغ را درست نمیدانم ولی چندین میلیون پوند حاضر شدند بدهند. او گفت اگر صد برابر هم بمن بدهید من خودم چیزی نمیخواهم و چیزی نمیگیرم - هرچی بمن میخواهید بدهید به قرار داد میفزایید بهر راه که زدند انگلیسها دیدند نه سنبه اینطرف پر زور است از این مایوس شدند خودشان را کار کشیدند - اینهم بالاخره برای عرض گزارش اجازه خواست و برگشت به ایران. آمد به ایران و مطالب را بطور محرمانه بعرض شاه رساند. این را اینجا داشته باشید. از آنطرف اغلب جراید یومیه دنیا مثلاً در آمریکای جنوبی مثلاً "میگویم يك کشور آمریکای جنوبی يك آرتیکل راجع به ایران مینویسد. شرحی تعریف و تمجید از تیمورتاش که امروز چنین مرد قدرتمندی امور مملکت را دارد میچرخاند و زمام امور را در دستش است و بعضی ها گراور شاه را کشیده بودند که يك طناب انداخته بودند گردنش سر طناب را داده بودند دست تیمورتاش - توجه میکنید. از این قبیل چیزها هم هر روز در یکی از جراید خارجی - اینها هم میآید بخدمت محرمانه بعرض شاه میرسد. شما هم که جای او بودید تکان میخوردید - بدتان میآید دیگر. این همانجا زمینه را خیلی پخته کردند برای اینکار. بعد دو مرتبه وارد کردند که خودش را بفرستند برو - قرارداد که قرارداد را تنظیم بکند. خودش را دومرتبه امر کرد شاه برو قرارداد را. ایندفعه که رفت نلندن کوچکترین اعتنایی انگلیسها از تیمورتاش نکردند - نه تنها اعتنا نکردند بلکه اصلاً نهذیرفتندش. موقع رفتن به او احترام و با آن تشریفات موقعی که رفت نه تنها کسی را برای پیشوازش نفرستادند نه تنها احترام نکردند حتی یک نفر هم نفرستادند برو

بهش بگوید شما خوش آمدید . پس از هفت هشت ده روز بعد از ورودش يك عضو اداره شرق وزارت خارجه آمده بود به لندن به دیدش که آقا شما برای چی آمده اید فرمایشاتان چه ؟ اینقدر بهش بی اعتنائی کردند - تحقیقش کردند . و وقتی او دید اینطور است اجازه گرفت و برگشت به ایران . منتهی اشتباهی که کرد از نظر شخصی خودش در برگشتن از طریق روسیه آمده اینکه روسها فوق العاده در همه جریانات وارد و زرنک و با هوش هستند - در همه جزئیات و همه چیز و همه جا هم جاسوس دارند هم تمام جزئیات را میفهمند - روسها در روسیه احترام بی اندازه زیادی از تیور تاش کردند خیلی فوق العاده . در قصر کرملین چندین شب با افتخار او مهمانی دادند و به سلاخی آن گیلانها را چه کردند - چه کردند و اینها . اینها همه را يك برهه زار هی انگلیسها بزرگ میکردند و بعرض شاه میرسانند . گزارشات هم که از آن و برورد . میخواستند بگویند که این خودش نظر شخصی دارد . اینست که روسها که اینکار را میکنند آنهم که از خارج اینطوری میکنند . این عده شد برای او التفات میفرمائید ؟ این عده شد شد شد ... تا آخر گفت من که باید بروم میترسم فردا پسرم نتواند از عهده ایمن بریاید التفات میفرمائید

س -

پسرش

ج -

بله همان مقصودش این شاه فعلی بود

س -

پس این از نظر خودش نبود - از نظر پسرش بود

ج -

سلطان از نظر پسرش بود . این نصرت الدوله را عرض کنم دروس را اینها را فقط از نظر پسرش گفته التفات میفرمائید . گفت شاید اینها نتوانند چیزی بکنند اینها بهتر است

قیلا (؟) حالا بد بخت تیور تاش خلایق نکرده بود تقصیری نداشت جز اطاعت امر .

منتهی سیاست انگلیسها قوی تر بود که اینطور برایش زدند . وسیله ای همه او را که از خودش دفاع بکنند بگوید آخه تفسیر این است این است اینکارها را دارند میکنند . آنروز هم بد بخت را گرفته اند کشته بی جهت بی سبب آن حکیم احمدی توی زندان آنجکسین هوا بهش زد و بعد زیرگوشی را گذاشت روی دهنش و نشست روی دهنش و خفاش کرد و کشتندش

- س- وضع مجلس د یکه از آن ببعده
- ج- در آن دوره ؟ در همان مجلس بودم که این چیز اتفاق افتاد . مجلسی نبود روح نداشت مجلس را ببیند . مجلسی نبود کسی نبود در آن مجلس . ههشان که سزمنیکشند باید یک اشخاصی باشند که اینها را بتوانند رامبرند . مدرسی باشد که بتواند یک عده را چیز بکند . بعد تیمورتاشی باشد که یک عده ای را بتواند چیز بکند وقتی کسی نبود چکار میشود کرد . همان جا شاه به ضرر خودش هم تمام شد خد مگزارای را همچنین چیزی که (؟) خدا گواه مثل تیمورتاش محال است پیدا بکنند توی ایران - یعنی به آن رست آدم اصلا پیدا نمیشود - آن رستی را که شما میدیدید هه چیز را خدا در این گذاشته بود . اصلا پزوهیگل و رست و زیبایی و قشنگ و طرز حرف زدن و طرز برخوردش و انوریتهاش و آیتی بود
- س- چطور در یک دوره ای ایران مثلا " آدمهایی مثل تیمورتاش و قوام السلطنه و کنسل پمسیان و اینها میدهد بیرون مدرس و بعد در دوره بعد اصلا " در طی بیست سال اخیر چنین اسمهایی دیگر بگوش نخورد
- ج- نخیر - چون آن دوره های قبل این بود که اشخاصی که میآیدند روی کار لیاقت شخصی داشتند خود بخود هم یک دوره (۴) میآیدند خودشان را ظاهر میکردند و لسی حالا کسی نبود که اینطور چیز بکند
- س- یعنی آنجور آدمها د یکه اصلا " بدتیا نیامدند ؟
- ج- آمدند - من نمیگویم نیستند
- س- این سؤالی است که هیچکس د یکه ظاهر نشد - این چه ربطی به حکومت داشت در ظاهر نشدن آنجور آدمها ...
- ج- خیلی تیمورتاش حیف شد - یعنی هه اینها حیف شدند . یکی از یکی شایسته تر و لایقتر بودند .
- س- در مورد داور همین نظر را داشتید شما ؟
- ج- داور نه باین کیفیت نبود نخیر . صد درجه داور را بیاورید پائین میرسید به تیمورتاش نخیر .

- س- با رزم آرا تا چه حد آشنا بودید شما ؟
- ج- با رزم آرا هیچ آشنائی شخصی نداشتم . هیچوقت من با او هیچ تماسی هم نداشتم ولی بکمرته هم با او بیشتر ملاقات نکردم . بسیار مرد واقعا با ادبی دادم . من به ادب او کمتر کسی دادم . یک کاری بود نمیدونم چی چی - تلفن کردم که میل دارم جنابعالی را ببینم هر موقع مجال داشته باشید من بیایم خدمتان - در ستادتان . گفت من به خودم اجازه نمیدهم جنابعالی تشریف بیاورید
- س- گفت که من میآیم خدمتان
- ج- گفت من میآیم . و روز بعدش خودش پا شد آمد پیش من . مقصود این مرد اینقدر ادب داشت . نسبت بهمنده . . . و در معاووه و حرف زدنش هم جز ادب و جز متانت هیچ چیز دیگر من از این ندادم . هرچی هم میگفتم با کمال ادب یا می پذیرفت و رادقت جواب میداد خیلی فوق العاده - من فقط برای جلسه خصوصی با او همین را داشتم اینکه ایشان در انتخابات دخالت داشته و در اتحادیه های کارگری سعی میکرد که . .
- ج- اینها همایش دروغ است - مجالی نبود برای این کارش - نخیر اینها همه دروغ بود من یقین دارم وقتی رزم آرا کشته شد شاه توی دلتش قد انداخت . یقین دارم این را
- س- شما با آقای علم نزد یک بودید ؟
- ج- با علم خیلی زیاد - بله . علم که خیلی مثل فرزند بنده بود
- س- اینکه رکه میگویند باهوش و زیرک و سیاستمدارانه بود چی میگویند ؟
- ج- هوشش خوب بود - فهمش خوب بود . فوق العاده نبود ولی خوب خوب بودش دیگه
- س- داستان پانزده خرداد را تعریف میکنند که ایشان نخست وزیر بوده و اینها
- ج- راجع به خمینی ؟
- س- بله
- ج- بله - نخست وزیر بوده خون از دماغ کسی نیامد - خواستند بهروزش کنند بهروزش کردند . آن احترام گذاشته بهروزش کردند . . .

- س- نه منظور که آن لغزش و آن تزلزلی که ممکن است در این جور مواقع میگویند شاه داشته باشد ایشان نه داشتند
- ج- من ابد^۱ نفهیدم
- س- و بعد هم میگویند که اگر این اواخر بود هنوز زنده بود و شاه به حرفش گوش میداد شاید اینجور نمیشد
- ج- حتماً - سلم است
- س- آن میتوانست با شاه واقعا واقعیت را بگوید یا اینکه او هم مجبور بود که ...
- ج- نه - وانست واقعیت را بهش بگوید . چون شاه میفهمد که او هم نظر شخصی ندارد انتقادات میفرمایید ؟ خیلی اشتباه کرد ایشان شاه همش اشتباه به ضرر خودش تمام شد
- س- میگویند این اواخر حتی بحرف آقای علم هم گوش نمیداد
- ج- بحرف هیچکس گوش نمیکرد . بحرف اردشیر زاهدی گوش نمیکرد . به اردشیر زاهدی که دست نشاندۀ خودش بود هیچ گوش نمیکرد
- س- رضا شاه هم همین طور بود اواخرش که بحرف کسی گوش نکند
- ج- ابد^۱ - هیچوقت . رضا شاه که تبعید مرحوم تیمورتاش را یک چهارسال اول آنچه من دیکته میکردم همان را قبول میکرد
- س- ببخشید نفهیدم
- ج- چهارسال اول آنچه من دیکته میکردم بدون کم و زیاد همان را قبول میکرد
- س- تیمورتاش میگفت این را
- ج- چهارسال بعد یواش یواش باهانش اظهار نظر میکرد - توجه میکنید ؟ و آن چهارسال آخر وضع طوری بود که من اطاعت میکردم - هرچی میگفت میفهمیدم که بایست ...
- س- این بخود شما گفت تیمورتاش
- ج- به من نگفت ولی میدانم پله . این عین بیانات تیمورتاش است . نخیر ...

بله بیچاره تیمورتاش

س- این واقعا* ایران بدون يك مرد قوی و ظه ر نمی چرخد ؟ اینکه میگویند ایران يك د یکتاتور قوی لازم دارد ...

ج - بدون قدرت هیچوجه ایران پیشرفت نمیکشد - هیچوجه ... آقا رشد سیاسی لازم است مردم ند آرند این رشد سیالغه این شوخی بردار که نیست اینکه شما .

بروید با ... علی بقال بروید حرف بزنید چی میفهمد چی باید بگفت - نمیفهمد خب چه جور باید این بدست بیاید ؟

ج - تدریجی میخواهد اینها - باید اول فرهنگ ایران اولاً* خط بوده پایانش - بنظر بنده تمام اشتباهات روی فرهنگ ایران است . اگر ما يك فرهنگ صحیح روز اول شالوده اش را ریخته بودیم وضع ما خیلی ... کشوری که آقا مثل سعدی مثل حافظ مثل فردوسی مثل مولانا مثل عرمخام مثل ابوطی سینا مثل اینها بزرگانش هستند کتابهای اینها را می - گذارد کنار موزفونات میزنند توی مدرسه میگویند - بچه ها سوال میکنند که فردوسی میگوید چو ایران نباشد تن من صاف - در بیان وطن پرستی گشای جامع تر از این میشود . شما با چه بیانی میتوانید این مقصود را چیز کنید . ایران يك همچین کسانی دیده مجبور نبوده - شما بهترین کتب را داشته اید هم برای ادب ایران هم برای فرهنگ ایران اینها همه را دور بیاورد ازید ...

س- چرا اینکار شد ؟ چرا دور ریختند ؟

ج - نادانی - فرض بفرمائید مسلمانی - میگویند جنابعالی مسلمان شما مسلمان نیستید شما مسلمان ارضیه هستید چون پدرتان گفته مسلمان شما هم میگویند من مسلمان . چون خاندان پدرش بهائی بود او هم ممکن است بگوید منم بهائی - چرا بهائی هستید نمیفهمد - پدرش چرا بوده نمیفهمد . اینها بهائی لفظی هستند - خودشان که نرفته اند عقبش بفهمند که بدانند که واقعا* اسلام چی هست - بهائی چیست - ارتدکس چی هست - آن یکی دیگر چی هست . افلا* در قدیم ایران قبل از شرویطت اگر يك بچه ای میرفت توی مدرسه اولین

کتابی که جلوش میگذاشتند ام — جزو بود افلا" پنج جز" شش جز" — پنج سوره ده سوره از قرآن افلا" بهش یاد میدادند و بعد یواش یواش قرآن را افلا" میگفتند لفظی بخوانید. سال دوم سوم بعد یکی یکی این کلمات را بعضی ها معانیش را میگفتند و سال آخر ممکن بود مثلاً" تفسیرش را برایش بگویند. شما در تمام این مدت یکمرتبه قرآن را باز نکردید توی تمام این فرهنگشان. اصلاً" نمیدانید مردیکه قرآن چی هست خوب مسلم است اینها میآیند شبیخون میزنند به مذہبتان تصدقشان بسرم.

یعنی شما خیال میکنید اگر این مردم سلمان واقعی میبودند خمینی میتوانست اینکار را بکند بهشان بده؟ میتوانست اینکار را بکند؟ نبوده پس که میتوانست بکند. همه جا اگر اینها ایران واقعی واقعا" چیز بودند — این ملت واقعا" وطن پرستی باشند که آنچه که واقعا" ایرانیت چیز میکند. شما اولاً" بداند فرهنگ و ادب ایران را آقا هیچ قومی در دنیا نداشته. هیچ قومی در دنیا ادب و فرهنگ ایران را ندارد. همین الان هم ندارد شما در هیچ قومی نه فردوسی میتوانید پیدا کنید — نه سعدی میتوانید پیدا کنید نه حافظ میتوانید پیدا کنید نه بوعلی سینا میتوانید پیدا کنید — نه عمر خیام میتوانید پیدا کنید نه آن یکی دیگری... شما تمام آن تواریخ و اینها از تمام کتب اینها را التفات بفرومائید که هر یکی اینها یک گنجینه ای است اینها همه را گذاشتند کنار یک عده کتاب مزخرف التفات بفرومائید. همان آدم مزخرف آمده چهارگوش طوطی واری درست هم نمیدانند جلو بچه ها — نمیفهمد اصلاً" ... نه تنها اینها ایران را نمیشناسند (؟) توی همان شهری که هستند همان شهر را نمی شناسند کجا هست. شما توی همان تهران که زندگی میکنید تهران را نمیدانید کجا است — توی همان محله ای که هستید حتی محله را نمیشناسید. توی همان کوچه ای که هستید کوچه را نمی شناسید. نه با آداب ایرانیت اطلاع دارید — نه به اصول ایرانیت اطلاع دارید. نمیدانید چی مطابق طبع این مردم است. نمیدانید خوراک این مردم از کجاست — نمیدانید غذای این مردم از کجاست — نمیدانید به چه وسیله اینها باید بدست بیاید —

س- از چه موقع این تغییرات حاصل شد؟

ج- از همان مشروطیت باین طرف

س- از بعد از مشروطیت

ج- یواش یواش تضعیف شد حقیقتش را بخواهید از مشروطیت باینور . این حقایق

را که من عرض کردم شما از کسی نمی شنوید جز از ارادتمندان آقای . . .

س- برای همین بنده آمده ام خدمتتان

ج- هیچکس این حقایق را نمی شناسد جز خود من . من هم در دستان را میدانم هم در وایان

را میدانم - هیچکس نمی داند

س- خوب چه جور مشروطه باعث شد ؟

ج- تد ریحی کاریکشیه اصلاً نیست . باید با کمال حسن نیت یک مرد قدرتمندی باشد یواش یواش

مثل یک بچه ای که جلوش رشد پیدا میکند یواش یواش قدم ب قدم باید بردارد

س- مرد قدرتمند که دوتا داشتیم - رضا شاه و محمد رضا شاه

ج- سواد نداشتند - محمد رضا شاه را خط بکشید - پدرش یک چیزی بود

س- خوب بعضی ها میگویند که هر چه ر شخص د انشمنه باشد و چون حکومت یکفرو و تکی غیر از

همین عاقبتی که امروز این پدر و پسر د بدند چیز دیگری نمیتواند داشته باشد

ج- حکومت داشته باشند با مجلس شورای ملی با مجلس مشروطیت - ولی واقعاً اینها

که می آیند زعمای مردم باشند . واقعاً اینها که توی مجلس میروند کسانی باشند که صلاً

توجه مردم باشند بدین اینکه کسی بروند مجلس شما از خارج هم میفهمید کی بدرد

مردم میخورند کی بدرد مردم میخورند تصدقت بروم آخه - کاریکشیه نیست . حالام مثل اینکه

صد سال ایران را بعبانده اختند - صد سال . بیش از صد هزار نفر اولاً کشتار آدم

کشتند . بیش از صد هزار نفر اینها سرمایه های مملکت را از بین بردند . این ماد ر قصبه صد هزار نفر آدم کشتند

بد رسوخته . یک چنین جانی بالفطره ای نمیدانم چرا خد اوند برای ما تد رک کرده بسود .

هیچ د ر تاریخ دنیا نشان نمیده همد همد جانی را

س- هیچ شباهتی هست د ر طرز فکر اینها و د رس ؟ این اینها خودشان را غیر از

ج- ابد - غلط میگویند - د رس آدم ک نبود

- س- منتصب به کاشانی و درس بوده
- ج- غلط میکنند - درس که اهل این حرفها نبود تصدقت بفرماید .
- س- با کاشانی هم
- ج- با کاشانی هم خیلی مربوط بودم . کاشانی قابل مقایسه با درس نبود . هزار مرتبه در رجه درس بهتر بود . نخیر
- س- پس علت اینکه این فاضلین اسلام و خلخال اینقدر کاشانی را بزرگش میکنند چی هست ؟
- ج- هیچ کسی نیست - کسی بالاتر از اینها ندیده اند - اطلاع ندارند - نخیر
- درس چیز دیگری بود - آیتی بود (؟) رفت بد بخت حیف شد . لا اله الا الله
- س- مثل اینکه خیلی درس به قوام السلطنه علاقند بوده ؟
- ج- نه - ولی (؟) بهر حال رفتند تمام شد . حالا هر کس بیاید روی کار بهتر از این زن قهقهه است - این پدرش را باید ببرند که جانشینش رو بیا برونند و توده ایها که بد از بدتر میشود - بد از بدتر خواهد شد . این توده ایها خیلی خلایق است کارشان - خیلی نپخته هستند
- س- آن زمان که شما رئیس شهر بانی بودید کیانوری را ندیده بودید آن زمان ؟
- ج- نخیر
- س- فرار کرده بود آنوقت ؟
- ج- نخیر ندیدم - معلی از اعراب نداشت
- س- هیچکدام اینها نبودند آنوقت ؟
- ج- نخیر
- س- مثل اینکه خسته تان کردم
- ج- ایها - نخیر - فروزی هم خیلی مرد دانشمندی بود . حقیقتاً نوری رجال ایران به دانش فروزی . .
- س- قرارداد با پسرشان آقای محمود فروزی که راجع به پدرش . . .
- ج- دانش فروزی با عقد بنده کسی نبود و شنیدم پسر بیچاره اش که الان در حبس است برایش پیغام داده اند که تو چی میخواهی ؟ گفته آقا یک دواي ضد شيش برای من بدهید من هیچ

چیز نمیخواهم. ببینید چه بد بختی است. دواى ضد شپش برای من بفرستید

خیلی فروزی مرد حسابی بود

س- او اصلاً کک کرد به اینکه محمد رضا شاه ...

ج- نه دیکه او مدت اخیر پردش - نخیر کک نکرد. دوره اخیر جایی کک نکرد. بعد از

همین رفتن شاه بود و جنگ و انگلیسها و اینها باز هم همان بودن که آنصورت باز هم
قرارداد را داشت ضعف کرد و خیلی هم حوصله کرد. یکروز در جلسه خصوصی مجلس
صحبت میکرد یاد من نیست چه موضوعی بود. بهد ری این کک است لال میکرد - من روی کارت
نوشتم برایش فرستادم که خدا گواه است اگر بولی سینا هم در قید حیات بود بهتر
و جالب تر از شما نمیتوانست است لال کند. خیلی اظهار تشکر کرد و کارت
را گذاشت توی جیبش - حقیقت شد. خیلی دانشمند بود - خیلی خیلی. بنظر من
پسرهایش هم خیلی پسرهایی خوبی هستند - هر دو تایشان پسرهایی بسیار بسیار خوب خیلی
خوب تربیت شده اند. خیلی خوب پاکند - جز اینکه پدر سوخته بود پسرباین عزیزی را اینطور
چیز کرده. بله پسرهایی فروزی خیلی خیلی خوب بودند

س- رابطه اش با شاه چطور بود؟

ج- بطور ظاهر خوب بود ولی در باطن یقین دارم همانوقت شاه با این اعمال خصوصیش که

فلان زن جنده را شاه مثل نصر پاریس ورمیداره میاره هیچ چیز نیست که فروزی بره بهش بگه
آقا این کار را شما بکنید یا نکنید - آخر این چیز خصوصی ... نمیتواند در این امور
خصوصی که وارد بشود التفات بفرمائید. (؟) سرفرواش و فقرواش بود يك همچین
چیزی بود. اینکه مکتوب راست است. شما فکر میکنید چند تا جنده تا حالا برایش ازیاریس برده اند
نه فکر میکنید چند تا برده باشند جنده

س- تا وقتی که به کار ملنگش ضرورتی زد خب شاید مهم نبوده

ج- نه مهم نبود کاری نه ارم ولی مقصود اینست که اینها با طیاره مخصوص بره - طیاره مخصوص بیارندشان

س- ولی خب يك کسی بود که حتی از آقای فروزی هم - مرحوم فروزی هم قدر دانی کافی نگرد و بود و

گاهی وقتها حتی سبکش میکرد

ج -

صیك كه نميگردد ولی خب البته همینطور هست كه میفرمائید

كم احترامی

يك چیز به شما عرض كم هیچكس نمیتواند به کسی بی احترامی بکند - احترام هرکسی دست خودش هست . خود آدم باید احترام خودش را حفظ کند ولو هرچه را بخواهند به بنده بی احترامی بکنند . بکنند جانشان را و بیايد من احترام خودم را خودم حفظ میکنم

س -

دکتر اقبال هم خراسانی بود ؟

ج -

بله - جز تعلق هیچ شأن دیگری نداشت در این دستگاه هیچی نبودش صفر

بود . برادری داشت علی اقبال كه بی اندازه وقیح بود . خدایش بیامرز

چون من با پدرشان دوست بودم - پدرشان آدم حسابی بود نسبتاً مرحوم حاج میرزا ابو -

ترباه اقبال تولیه - خیلی با من دوست بود ولی پسرهای خیلی خراب بودند . حتی شنیدم

یکمرتبه این دکتر اقبال يك سیلی به پدرش زده بوده خدا آگاه است . ببینید جنسیتش ... به پدرش

سیلی زده بود . دکتر اقبال در عهد قوام السلطنه بود - دکتر اقبال میره پیش قوام السلطنه

چون خیلی پیرو بود . اصرار و التماس و كه شما يك كساری به این برادر دم دكتر اتبسال

به دهید . او هم با داد روی كلفند مینویسد جناب امیر ملك - امیر ملك وزیر بهداری بود -

کاری برای دکتر اقبال در نظر بگیری . كارت را میبرد پیش امیر ملك و امیر ملك هم

این را میكند معاون بهداری . همانروزی كه معاون بهداری شد و رفت به وزارت بهداری جمعی

از اطباء رفتند تبوی بهداری بهش فحش دادند گفتند كي بوده بتو اجازه داده كه پشت

این میز بنشیني التفات میفرمائید - اینهمه سنگین بود برایشان

س -

چطورى خودش را به دربار نزد يك كرد ؟

ج -

عرض كم خدمتتان كه جاسوسی و تعلق - نه اینکه در هیات دولت بود مطالب جزئیات و کلیات

را این میرفت آنجا جاسوسی میگرد . او هم از این چیزها خوش میآید . این خلاصه مطلب

است . هیچ بشری پشت سر مرده حرف نمیزند انشاء الله خدا بیامرزش

ولی خدای من گواه است همینها كه به شما میگویم - شأنی نداشت جز این . نخیر چیزی

نبودش . ولی در عین حال این را هم عرض کنم که دزد نبودش . هیچ دزدی نداشت
آن برادرش اگر دستش میرسید يك چیزی بالا میکشید ولی خود این هیچ اهل دزدی نبود
ولی خیلی دلش میخواست که جاه طلب باشد و به يك مقامی برسد . ولو به حق یا به ناحق
این بودش . همین ابوالقاسم ابتهاج هستند سؤال بفرمائید مدتها میلپسو با این
بنده بود و اینها - میخواست بیرونش کند و من نگهدارش کردم - از خودش بهرسمید
شخص بنده -

س- توی مجلس

ج- بله - شخص بنده . حتی یکروز در مجلس صحبت شد گفتند میلپسو حکم عزلش را داده
گفتم غلط کرده میلپسو - باید سرکارش باشد - سرکارش نکش داشتیم . بیرسمید
از خودش . ولی من متقابلاً از اینها يك سماتی بالاخره حق شناسی هم باشد من
ندیدم . بنده انتظاری هم نداشتم . چه انتظاری داشتم بنده . ولی در کار خودش پسر
با انرژی - با انرژی است . خب همان بانک ایرانیان را بالاخره شخص خودش باز کرد و
به بخت و به او هم صده زیادی رسیده و به دیگران هم صده ... حالا کجاست ؟

س- جنوب فرانسه

ج- چکار میکند آنجا ؟

س- کاری نمیکند .

ج- بیچاره - آن زوجهر هم جنایعالی می شناسیدش

س- کی؟

ج- زوجهر شرقی ؟

س- نخیر

ج- پس لازم است ببینیدش که ببینید اسمها صماتش چقدر فرق میکند

س- هژیر چه جور آدمی بود ؟

ج- هژیر هم به اعتقاد بنده پسر پاکی بود . اعتقاد شخصی بنده به ... پسر پاکی بود

دزد نبود - متقلب هم نبود . بی چیز هم نبودش (؟) نبودش . رفته

- بیچاره . پسر خوبی بود علی طفلک
- س- معلوم نشد چه طوری ؟ کی کشتش
- ج- توی همان مجلس سهپالار یکمردی کشتش . چرا قاتلش را گرفتند همانوقت بله
- س- خب فدائیان اسلام بودند مثل اینکه
- ج- نمیدونم چه زهرماری بود ولی بالاخره قاتلش را گرفتند . بله بیچاره همانجا . خیلی پسر خوبی بودش .
- س- باسید ضیاء چه طور آشنائی داشتید ؟
- با سید ضیاء بنده هیچ آشنائی نداشتم - تا اینکه آمد به ایران ایندفعه . ایندفعه که آمد تو ایران بعد از چند جلسه معرفی کرد . از نظر سیاسی و اینها از نظر بنده صفر محض است هیچی نیستش . هیچی هیچی . البته خودخواهی فوق العاده زیاد دارد ولی فهم و انراک مطلقاً ندارد بهیچوجه من الوجوه - خودخواهیش خیلی زیاد است
- س- شما در آن احزاب و دستجاتی که درست بود آنزمان در هیچکدامشان شرکت داشتید ؟
- ج- در هیچ دسته و حزبی نبودم - بهیچ وجه
- س- اراده ملی ؟
- ج- در هیچ حزبی بنده وارد نشدم اصلاً - در هیچ حزبی و دسته ای تا این دقیقه ای که بنده حضور تا الان هستم بنده وارد نبودم . بهیچ کدامشان هم اعتقاد نداشتم از این جهت وارد نمیشدم .
- س- پیشه وری را در مجلس دیده بودید ؟
- ج- پیشه وری روزی که انتخاب پیشه وری - رد شد مجلس را بنده اداره میکردم . من رئیس مجلس بودم . با عدم تصویب بنده رد شد و گفتم تصویب نشد
- س- این رأی مساوی بود ؟
- ج- نخیر - کمتر (؟) مهندس بله بنده . همانطور که آنروز که رد شدند .
- همش مجلس تحت ریاست بنده بود - اینکه بالاخره دیگران اینقدر هی این شانه به شانه

- میکردند بنده این شهادت را داشتیم گفتیم این کار را بنده میکنم. اینکار را کردم
- س- این انتظار بود که روسها هم عکس العمل نشان بدهند؟
- ج- صورت ظاهر که نمیتوانستند عکس العمل نشان بدهند ولی خب صورت باطن داشتند بله.
- س- پینهای چیزی نفرستاده بودند؟
- ج- اید^۱ "خیر. یعنی تأثیر هم نداشت بخواهند پیغام بفرستند. میدانستند که در مسن تأثیری ندارد. کسی که دست سفیرش را بگیرد بگوید من اجازه نمیدهم گیلان را بخوری این در تاریخ دیپلماسی دنیا سابقه ندارد کسی همچنین کاری بکند. التفات میفرمائید.
- خلاف ادب و نزاکت و احترام و همه چیز است. دستش را گرفتیم گفتیم اجازه نمی دهیم آقای سفیر گیلان را بگذارد زمین. جز من احمق کی اینکارها را میکند برای خودش دشمن تراشی کند
- س- فکر نمیکنم پشیمان باشید
- ج- پشیمان یا غیر پشیمان -- هرچه بوده گذشته. گفتیم خدا ایا تاج سلطنت ترکستان را روی سر من بگذارد یک همچین تک پا میزنم بهش -- خیلی هم اراجیف بهش گفتیم

روایت کننده	آقای محمد ابراهیم سیرتیمور
تاریخ	: ۳ فوریه ۱۹۸۲
محل	: شهرلا هوا - کالیفرنیا
مصاحبه کننده	: حبیب لاجوردی
نوار شماره	: ۵

س - سوم فوریه ۱۹۸۲ در شهرلاهو یا در کالیفرنیا . خدمت جناب آقای امیرتیمور آمده ایم که از محضر ایشان استفاده بکنیم .

ج - برای من بسیار اسباب عسرت و خوشوقتی است که برادر عزیزی مثل آقای حبیب لاجوردی را در خانه خود زیارت میکنم . امیدوار هستم که این دیدار تبدیل به یک دوستی صمیمانه ابدی بشود و ایشان برای من یک برادر بسیار عزیز و منهم نسبت به ایشان یک خدمتگزار و در واقع طوری بشود که من خاندان لاجوردی را مثل خاندان خودم و خاندان خودم را مثل خاندان لاجوردی بدانم . این آرزوی من است نسبت به جناب آقای حبیب لاجوردی .

س - از محبت شما ممنون هستم . جناب آقای امیرتیمور اگر امروز شروع کنیم یک مقداری راجع به روی کار آمدن مصدق ، نخست وزیری او ، که چرا و چگونه ایشان به نخست وزیری انتخاب شد و با اصطلاح پشتیبانان واقعی ایشان کی بودند ؟ آیا در مجلس بودند ؟ آیا شاه نظر موافق داشت ؟ آیا آمریکا و انگلیس نظر موافق داشتند که ایشان نخست وزیر بشود ؟

ج - بطوریکه عرض کردم موقعی که دکتر مصدق نخست وزیر شد بنده مدتی بود که در خراسان بودم . چون علاقه جات زیادی در خراسان آن موقع داشتم . برای رسیدگی علاقه جاتم سالی سه چهار ماه میبایست در مشهد و خراسان بسر ببرم که به کارهای شخصی خودم رسیدگی کنم . از جریانات واقعی درست اطلاع صحیحی پیدا نکرده بودم . و اطلاع نداشتم و میدانید که اصلاً "مصدق کاندید این کار است . تا اینکه عرض کردم به مشهد که بودم تلگرافی بمن رسید از آن آقای حسنعلی منصور که بعد نخست وزیر شد و رئیس دفتر او بود .

که آقای صدق کابینه خردشان را تشکیل داده اند، جناب عالی را هم بعزویت انتخاب کردند و مقررداشتند که فوراً "عازم تهران بشوید. جواب دادم من زودتر از دو هفته محال است که بتوانم بیایم. بعد از دو هفته رفتم. این بود روزا ولم که عرض کردم که با او همین ترتیب گفتگو کردیم. بعد که صدق منتخب شده بود تا قریب پنجاه روز در مجلس جلسات خود را تشکیل میداد.

س - جلسات هئیت دولت ؟

ج - اصلاً " خوابیدنش هم در مجلس بود.

س - علت این کارچی بود ؟

ج - میگفت میترسم خانه ام باشم. اینجا امن تر است برای من. این هیچ خیال بی ربطی است!

س - آیا این واقعی بود ؟

ج - نخیر.

س - چرا اینکار را میکرد ؟

ج - عرض کردم. اصلاً " یک اخلاق خاص عجیبی داشت دیگر اینطور. اینجا و آنجا مدرس بود. بعد دیگر مسئله نفت پیش آمد و مذاکره با همین انگلیس ها و اینها. آن نفت را فرستاد خودمان تصرف کردیم. گفت نفت مال ایران است و ملی شد. این بود که آن آقای مکی را فرستاد به آبادان و از دست انگلیس ها یواش یواش تحویل گرفتند و رفتند و اینها.

انگلیس ها هم هر چه مذاکره کردند بجائی نرسید. تا حتی انگلیس ها تا به آمریکا ها هم وساطت کردند. آن مستر هریمن را متسقیما "، نسبتاً " هم آدم فهمیده ای است و هم توی آمریکا ها آدم مهمی بوده است. من هم یکی دو دفعه او را ملاقات کردم بسیار مرد برآزنده و فهمیده ای او را دیدم.

س - صحبت هم با هم کردید ؟

ج - با هریمن هم خیلی صحبت کردم و در صحبتی که من با او کردم به او گفتم توصیه ای که من به شما میتوانم بدهم اینست که شما یک قدری حوصله بخرج بدهید، یعنی زود از حوصله در نروید. چون متوجه اخلاق صدق بودم میدانستم که این یک قدری چیز میکنند. گفت شما با حوصله هر چه تمامتر مذاکرات خودتان را. در حال هریمن هم بیچاره خیلی زحمت کشید.

ولی آن اطرافیان مصدق چند نفر بودند . اینها نمیگذاشتند که اینکار به این صورتی دربیاید . و به مصدق میگفتند این به وجهه ملی شما صدمه میخورد . به اینجهت هریم هم مجبور شد و رفت . بعد از مدتی از هریم بهتر ...

س - بله میفرمودید راجع به هریم .

ج - هرچه بالاخره این هریم جدید کرد آن اطرافیان دگر تر مانع شدند نگذاشتند . بالاخره هریم بیچاره ماء یوسانه رفت بعد از چندی بانک بین المللی پیشنهادی داد به دگر مصدق گفت آقا اجازه بدهید که ما اینجا نفت را اداره بکنیم . تمام عواید مال ایران را ماء . که چیز ایران هم نخواهد . وضع شما هم بجای خودش باقی . ولیکه بهتر بماند . تا برای شما فرمتی بشود مذاکراتتان را با انگلیس ها تمام بکنید . هر چه قدر مذاکرات شما طول بکشد در هر مدت . این نفت در اختیار بانک بین المللی . یعنی در تصدی بانک بین المللی باشد و اینکار را ما افتخاراً " حاضریم بکنیم بدون هیچ چیزی . و به به راستی یک پیشنهاد بسیار واقعاً " . پیشنهاد بسیار عالیچنانچه وعه اقلانه ای بود . متأسفانه و بدبختانه با اینکه من از موافقین جدی آن پیشنهاد بودم و اینها دوسه نفر از همکارانی که در کابینه داشتیم باز رأی مصدق را زدند آنرا هم قبول نکرد .

س - ممکن است بفروشد کی ها موافق بودند ؟ کی ها مخالف بودند ؟

ج - این چون اسم اشخاص را یاد ببرم هنوز هم در قید حیات هستند . ممکن است از من دلتنگ بشوند . نمیتوانم بگویم . ولی بباغلب این همکاران ما کسانی بودند که فقط قصدشان جز عوام فریبی ، عرض کنم خدمتتان که چیز شدن مصدق با اطلاع اغفال کردن مصدق منظوری نداشتند . چرا اینکه اگر غیر از این بود کار نفت به هیچ وجه با اینجا نمیرسید . همان موقع که این بانک بین المللی . اگر این را میدادند به بانک بین المللی بشما اطمینان میدادم که انگلیس ها هم حاضر میشدند خیلی بهتر از آنچه که بعد به کنسرسیوم دادند اینکار را اداره بکنند ولی متأسفانه نشد . نشد بعد بانک هم اینها از ایران مجبور شدند رفتند . و خود مصدق نفت را چیز کرد . این بود امریکائی ها اینها دیدند بدون نفت ایران . نفت ایران را بیشتر آمریکا میبردند انگلیس . چون بالاخره

وضع آنها هم دارد ناجور میشود. آن شرحی که شنیدید و به آن ترتیبی که مستحضر هستید باز هم من خراسان بودم . نه نه خراسان نبودم به بخشید. من وقتی که گفتم . عرض کردم منکه به مصدق رفتم استعفا کردم ؟

س - بعله بعله .

ج - وقتی که استعفا کردم .

س - قبل از سی تیر بود که سرکار

ج - بعله . گفتم من ... میروم خدمت شاه بعرض شاه میرسانم که منم باید . میخواهم مرخص بشوم . رفتم شاه . شاه فرمود آخرتو چرا ؟ من اجازه نمیدهم شما از کار برکنار بشوید. دیدم هیچ علاهی ندارم من به ایشان جواب بدهم گفتم امسال من میخواهم مکه مشرف بشوم . این همین حرف من دوسه روز بعدش هم . راه رفتم مکه . در صورتیکه قصد مکه نداشتم ها . به همین جهت هم . مکه که بودم که خبر از سقوط مصدق راشنیدم که در مکه مصدق خبر سقوط او را آنجا بمن اطلاع دادند .

س - من متوجه نشدم آن سقوطی که میفرمائید . آن سه روز موقت سی تیر بود . آمدن قوام السلطنه بود ؟ یا بیست و هشت مرداد بود که سرکار در ؟

ج - ۲۸ مرداد .

س - ها آن ۲۸ مرداد سرکار در مکه تشریف داشتید .

ج - بعله ۲۸ مرداد .

س - ولی استعفای سرکار قبل از سی تیر بوده است ؟

ج - بعله قبل از . بعله . خلاصه ۲۸ مرداد بود که من در مکه بودم و خبر از سقوط مصدق راشنیدم . این بود که بعد از مدتی که من برگشتم . مصدق را بردند محاکمه اش کردند . و بسیار هم محاکمه مصدق هم کار غلطی بود .

س - چرا ؟

ج - برای اینکه بالاخره غیبت نتیجه ای از محاکمه مصدق که نگرفتند . جز اینکه افکار عمومی هم که بر علیه مصدق بود بر علیه ایشان بیشتر تحریک شد و بر محبوبیت مصدق افزوده

شد . والا چیز دیگری نبود .

س - چه میبایست میکردند ؟

ج - هیچ ، بطور عادی و لش میکردند . کاری که تمام شده بود رفته باشند . بالاخره تا اینکه کار نرفت به این جای کنسرسیوم رسید .

س - اصولاً وقتی که ممدق سرکار آمد مجلس نظر موافق نسبت به آن داشت وقتی که ؟

ج - مجلس اصلاً مخالفتی نداشت البته همیشه مجلس تا بید میکرد . هم مجلس .

هم مجلس سنا . هر دوی اینها اینقدر احترام میگذاشتند به ممدق فوق العاده و هم تا بید

میکردند او را . بالاخره وقتی کار نشد دیگری آمد روی کار . در دوره پانزدهم مجلس بود

سعی شد که این کار نرفت را به یک صورت دیگری دربیاورند . هر چه کردند مدتی ابتدا

منصور الملک نخست وزیر شد . از منصور الملک کاری ساخته نشد . کاری ساخته نشد و

مجدد مرحوم رزم آرا را چیز کردند . رزم آرا با انگلیسی های یک کمبینوزونی گرفته بود پنجاه در

پنجاه ، آن کمبینوزون هم در جیش بود که بیچاره او را قبل از اینکه بتواند به مجلس

اظهار بکنند به مجلس تقدیم بکند رزم آرا را کشتند و از بین رفت . این بود که بعد

کابینه دیگری آمد روی کار . و این قرارداد را کس گلشائیان آمد در مجلس . به

مجلس پانزدهم . تقریباً " پانزده و شانزده روز مانده به آخر مجلس . عموماً " مجلس ها

آخر کارشان که میشود تقریباً " سر ضرب ... هر وکیلی و موکل حسابی نداشتند

و یا اینکه ریشه محکمی ندارند به فکر این میافتند که برای خودشان یک کاری بکنند .

س - جلب نظر میکنند .

ج - جلب نظر . اینکه اینها همه شان . اصرار میکنند که آخر مجلس که بیاید این قرارداد

کس گلشائیان حتماً " تصویب میشود . پانزده روز باقی مانده . چند نفر تصمیم گرفتیم

که مخالفت کنیم ، که یکی از آن کس ها بنده بودم . اتفاقاً " رل مهم این کار هم در

دست من بود . زیرا که این قرارداد میبایست در کمیسیون دارائی مجلس تصویب بشود

و خبر اینکار را هم باید مخبر کمیسیون دارائی به مجلس تقدیم کند . منم در کمیسیون دارائی

مجلس بودم . و هم مخبر کمیسیون بودم . تا من خبر را تصویب نمیکردم به هیچ کیفیت ممکن

نبود که آنچه کردند، گفتم از محالات روی زمین است که یک همچین خبر در عهد بنده تصویب بشود. یک روز صبح آدمم مجلس دیدم خبر لایحه منتشر شده است. که آقایان زیر آفرامضای من هست که خبر را تصویب کرده اند به امضای من. رفتم در گوش آقای سردار را خبر گفتم. گفتم آقایان حرکتی را که شما کردید الان من میتوانم شما را از توی مجلس دما سکه بکنم و بکلی آبرو و شرف شما را ببرم. که شما در مجلس هم دارید جعل میکنید و هم برخلاف چیز مملکت خیانت میکنید. این چه حرکتی است که کردید؟ گفت والله من نمیدانم و خلاصه ما ست مالی کرد. من هم پائین آنرا تکذیب کردم خلاصه در آخر دوره پا نزدهم نگذاشتیم

س. شما علت مخالفتتان چه بود با این ؟

ج. به منافع ایران نمیدانستم. میگفتم منافع ایران باید بیشتر از اینها باشد.

س. نظرتان روی ملی کردن بود یا سهم بیشتری باشد؟

ج. - سهم بیشتر، والا من مقصود ملی کردن نبود. من فقط سهم بیشتر. زیرا من معتقد بودم ملی کردن را اول و صد سال دیگر هم باشد. آن تکنیسین کار را آنطوریکه خارجیان در این کار وارد هستند و عمل کردند و بالاخره هم تبصر دارند. ایرانیها ندارند. و به اعتقاد من میبایست اینکار تا چندین سال دیگر هم در دست خود این خارجیان میبود. و واقعا " زیر دست اینها یک متخصصین متبحر و زبردستی تربیت بشوند، نه باین زودی اینکار. این عقیده شخصی من بود. الان هم عقیده من بر این است. ولی بالاخره نشد.

س. روی شافزاری هم میآید مدکه اینکار را نکنید؟ از دربار یا از سفارت انگلیس ؟

ج. - بعلمه بسیار. از دربار بسیار. حال عرض میکنم. خلاصه اینکار نگذاشتیم. بعد از این پا نزدهم

دوره پا نزدهم دوره شانزدهم انتخابات بود در جریان. منم کاندید بودم. آراء من هم در صندوق رفته بود. خدای من گواه است به دستور شخص شاه صدر الاشراف که والی خراسان بود که دوست من هم بود. و عجیب این است که خود من او را انتخاب کرده بودم. و بوسیله خود من او برای خراسان انتخاب شده بود. خود بنده او را کاندیدش کردم و بوسیله من انتخاب شد. بعد او آرا بنده را برده بود و عوض کرده بود. و روز بعد که آدم منزل، فلانی اینکار را من کردم از شما معذرت میخواهم. علتش اینست که تنها مقامی که

قابل احترام باشد در کشور . فقط شاه است . شاه همچنین کاری کرد . من گفتم هیچ از شما دلالتی ندارم هرچی کردید کردید . این بودن رفتن تهران . شاه مرحوم هژیر را فرستاد پیش من . که هرکاری که بخواهید بشما میدهم . بخواهید الان ایالت خراسان با آستان قدس راه بشما میدهم . میخواهید ایالت اذربایجان شرقی و غربی یا هرکارد دیگری که خودت پیشنهاد کنی بکنید من بشما میدهم . این مرحوم هژیـــــــــــــر آمد هما نرو زخانه من . خدا گواه است دومرتبه . یک مرتبه دست من را . یک مرتبه صورت مرا هم بوسید . گفتم آقای هژیـــــر به عرض شاه برسانید . برای اینکه شما بدانید که در ایرانیا نیا و رعایای شما اشخاص بسیار با گذشت و متکبری هم تشریف دارند . یکی از آنها من هستم . از تمام این مراحم اعلیحضرت صرف نظر کردم من هیچی نمیخواهم از شما . بالاخره در نبودن ما قرارداد نفت را آنها آوردند در مجلس . این بود که در مجلس دکتر مصدق هم که بود هیا هو کرد . در مجلس شانزدهم نتوانستند توفیق پیدا بکنند . این تمام شد نشد . ماند به دوره هفدهم . به هفدهم که افتاد . آمدند و آقای زاهدی سر لشکر زاهدی .

س - بعد از ۲۸ مرداد بود ؟

ج - بعله . خیلی بعد از آن بود در دوره هفدهم مجلس است . این شد نخست وزیر . آقای دکتر علی امینی وزیر دارائی این . اینها چندین روز صرف وقت کردند و این کنسرسیوم نفت را . در کنسرسیوم این کمیسیون را گرفتند قراردادای منعقد کردند و قراردادشان را آوردند به مجلس . مجلس هم قرارداد را چاپ شد و منتشر شد و جزو دستور مجلس قرار گرفت که تصویب بشود . یکی از مواد این قرارداد این بود که آنچه احتیاجات ریالی که کنسرسیوم داشته باشد . این ریالی را دولت ایران می پردازد . و بـــــــــــــــــــــخ نرخ رسمی پول آنرا دولت ایران خواهد پرداخت . پول آن چیزی که آنها میدهند . من یک پیشنهاد کردم که تصویب میکنم در ماده فلان کلمه به نرخ رسمی به نرخ آزاد تبدیل بشود . همین دو کلمه را من چیز کردم به نرخ آزاد تبدیل بشود . این را فرستادم . این را بنده فرستادم و اینجا خیلی آنترسانست . توجه بفرمائید . این روز در مجلس این . پیشنهاد خوا نده نشد من بعد از ظهر روزی بود در مجلس ختم شد رفتم خانه . و صبح روز بعد آن که میبایست ببایم

به مجلس . مرحوم علاو زید ریا ربود . تلفن بمن کرد که اعلیحضرت هما یونی بقدری بشما
 اظهارات و محبت عنایت فرمودند که من حدی بالاترا زاین ندیدم و بمن امر کردند که
 مراحم شاهانه را بشما ابلاغ کنم که اینطور مرحمت دارند ، چه دارند ، چه دارند و
 امر کردند که من همین حالا بیایم مراحمشان را حضورا " بشما ابلاغ کنم . گفتم من از
 توجه شاه متشکرم . جز اینکه الان مجلس است . من باید بروم مجلس . بعلاوه راضی
 به زحمت شما نیستم . خودم خواهم آمد خدمتتان . بعلاوه اگر شما بخواهید بیایید وقتی
 دیگری تشریف بیاورید زیرا که من الان باید بروم مجلس . گفت امر فرمودند که من خودم
 باید شرفیاب بشوم . گفتم من حالا وقت ندارم من باید بروم مجلس . گفت من الان گویی
 را گذاشتم وفوری خودم الان عازم شدم . به فاصله هفت هشت دقیقه بعد دیدم مرحوم علا
 آمد خانه من با تمام لباس رسمی و کلاه سلیندر . التفات بفرمائید که اعلیحضرت
 این مراحمشان را اینطور چیز کردند و اینها . وضمن " فرمودند آن پیشنهادهای را که جنابعالی
 دیروز دادید آن پیشنهاد را مسترد کنید . باید پس بگیرید آن پیشنهادی که نوشتهاید کلمه
 باصطلاح این نرخ رسمی به چیز عادی تبدیل بشود . گفتم به اعلیحضرت عرض کنید که شما
 بهتر از همه کس من را می شناسید . من در تمام ادواری که در مجلس بودم نه از شما درخواستی
 کردم نه تقاضائی . بنده روی هوا و هوسی شخصی قدمی برنداشتم فقط فقط از روی نقطه نظر
 مصلحت مملکت بوده است . اینجا هم من مصلحت مملکت را در این تشخیص دادم که این پیشنهاد
 را دادم . و اعلیحضرت هم بدانند که صدی نود منافع مملکت بلکه صدی نود و پنج منافع مملکت
 عاید شخصی اعلیحضرت میشود شاید صدی پنج آن به ملت ایران تعلق میگردد . اعلیحضرت باید خیلی
 از من متشکر باشند که من چنین پیشنهادی دادم نه اینکه بمن امر بفرمایند و پیشنهادت را
 باید پس بگیرم . این پیشنهاد چون موافق با مصالح مملکت است و پس گرفتن آن خیانت
 به مملکت است من پس نمی گیرم . گفت امر فرمودند شما پس بگیرید . گفتم آقا من بهیچوجه
 پس نمی گیرم . از اصرار . و از بنده انکار . هر چه گفت . گفتم آقا شما جز ابلاغ امر که چیز دیگری
 نداشتید ، امرتان را ابلاغ کردید . استدعا میکنم بعرض ایشان برسانید فلانی گفت من این
 پیشنهاد را پس نمی گیرم . ترمرد میکنم . خلاصه . علاهم پاشدرفت . و خیلی هم متغیر . من هم
 رفتم مجلس . به محض اینکه وارد مجلس شدم . پیشنهاد را خواستم به آن پیشخدمت گفتم

جلسه تشکیل بود. گفتم برو به آقای رئیس مجلس بگو که رئیس مجلس حافظ اسرار سیاسی مملکت است. پیشنهادی را که من دیروز بعد از ظهر به مجلس دادم بچه مناسبت بعرض شاه رسیده است؟ کی این خبرگشی را رفته کرده است؟ ممکن بود که اصلاً" سراینکار فهمیدید بین راه اصلاً" من را بکشند که مجالی باقی نماند. من بتوانم حرفی من بزنم و پیشنهاد. اینکار را چرا کردید؟

س - این را روی پا داشت مرقوم فرمودید؟

ج - نه نه پیغام. شفاهاً .

س - به پیش خدمت؟

ج - به پیش خدمت. و میخواستند که من الان پایشوم و شما را الان. اگر من پایشوم این اظهار را بکنم. برای شما شرف و دیگر افتخاری باقی نخواهم گذاشت. و مفتضح و رسواتان خواهم کرد. این چه حرکت زشتی بودید که کردید؟ پیغام داد بمن که واله تله بخدا من از اینکار اصلاً" خبر ندارم. و یقین دارم که اینکار را منشی های مجلس رفته اند کردند. یکی از منشی ها را اسم برد که حالا چون آن منشی هم با من دوست است اسم او را نمیبرم گفت! اینکار را یقین دارم او رفته کرده است. والا من هیچوقت همچین کاری نمیکردم. س - با و کردید این حرف را یا نه؟

ج - خیر. ولی فکر میکنم خود سردار فاخر هم شاید نگفته باشد. شاید هم چیز خلاصه نمیدانم حالا بچه وسیله بعرض شاه رسیده بود. بعد از ظهری بود ما رفتیم بمجلس. تلفن صدا شد از دربار. آن رئیس دفتر مخصوص شاه پای تلفن بود مثل اینکه خود شاه هم بود. گفت امیر فرمودند که شما همین الان باید شرفیاب بشوید. گفتم بعرض اعلیحضرت برسانید که اعلیحضرت از صبح مشغول رسیدگی به مهمات مملکت بودید. یقین دارم که خاطر مبارکتان خسته است. بنده هم مجلس بودم و بی اندازه الان خسته. احتیاج به استراحت دارم و استدعا میکنم وقت دیگری برای شرفیابی برای من معلوم بفرمائید. زیرا که الان برای من بهیچوجه مقدور نیست که شرفیاب بشوم. گفت امیر فرمودند که همین الان شما باید شرفیاب شوید. گفتم بخدا همین حال من از جایم تکان نمیتوانم بخورم. حالهرچی. هی او گفت.

هی من جواب دادم . بلا آخره . گفت . عرض کردم مثل اینکه شاه پای تلفن بود .
گفت خب حال که اینطور است پس امر میفرمایند که فردا ساعت هشت صبح در قصر مرمر
شرقیاب بشوید . ساعت هشت قبل از تشکیل جلسه . چون جلسات ساعت نه تشکیل میشد .
عرض کردم چشم . ساعت هشت شرقیاب میشوم . ساعت هشت شرقیاب شدم . توی آن اطاق .
توی سالن قصر مرمر پائین قدم میزد . ادای احترام کرد . عین عبارت است . گفت
آقای امیر تیمور هشت ماه برای ایجاد این قرارداد من زحمت کشیدم . و هشت ماه برای
ایجاد این قرارداد ما مذاکرات عدیده ای کردیم . کلمه به کلمه اینها را روزها و
ساعتها رویشان بحث کردیم . تا به این صورت توافق شد . و این پیشنهادها بکلی
سازگار است . قرارداد را برهم میخورد . و حتما " این قرارداد را شما امروز باید پس بگیرید .
گفتم دیروز بعضی جناب آقای علامه رساندم که اعلیحضرت بهتر از من میدانند که من
سرای خودم در تمام این مدت قدمی برنداشتم . جز حفظ منافع مملکت من غرضی نداشتم
والان این پیشنهادها را من دادم از نقطه نظر منافع مملکت است زیرا که من منفعت
مملکت را در این میدانم . برای اینکه به آن صورت باشد آن خیلی به ضرر ایران تمام میشود و این
به منفعت ایران تمام میشود . و من این پیشنهاد را پس نمیگیرم . گفت حتما " باید پس بگیرید . گفتم
اعلیحضرت ولینعمت من هستید . امر کنید که از پنجره خود را پرت کن . من الان پرت
میکنم . عین عبارتی است که به ذات پاک الهی به او گفتم از پنجره عرض کنید پرت کن .
پرت میکنم . ولی من پیشنهاد پس بگیر نیستم . اعلیحضرت من را میشناسید . من روی
هوا و هوس پیشنهاد ندادم و بهیچ قیمت قربان من این پیشنهاد را پس نمیگیرم .
بهیچوجه . گفت حتما " باید پس بگیرید . گفتم حتما " پس نمیگیرم . سه ربع ساعت همینطور مذاکره
دوام داشت در حالی که در اطاق قدم میزد میرفت میآمد هی میگفت باید پس بگیرید .
من میگفتم پس نمیگیرم . یواش یواش من دیدم او هم دیگر دارد خیلی متغیر میشود و
از جا در میروند . اصلا " ممکن است بهم به پریم اصلا " توی اطاق . و خیلی بد میشود .
گفت پس یک کار بکنید . گفتم امر میفرمائید . گفت حال که شما این پیشنهاد را پس نمیگیرید .
پس پیشنهاد شما که خوانده میشود . شما هیچ توضیحی ندهید . حرفی نزنید . گفتم قربان

این ازمحالات است ، زیرا که همه قانون اساسی و هم اساسنامه مجلس مقرر میدارد پیشنهاد دهنده باید پا شود در اطراف پیشنهاد خود توضیح بدهد . این پیشنهاد در این میدمم چطور میتوانم من اینطور حرفی نزنم . این خلاف قانون اساسی است و خلاف اساسنامه مجلس است . من باید توضیح بدهم . هی او بگو ، هی من بگویم . هی چندین دقیقه هم روی این مسئله . گفت . بعد من دیدم این خیلی کاریجای .. گفتیم فقط یک کار من میتوانم بکنم قربان . گفت آن چی است ؟ گفتیم اجازه بدهید پیشنهاد من خوانده بشود . من قول به اعلیحضرت میدهم که فقط یک دقیقه توضیح میدهم . یک دقیقه . بیش از یک دقیقه در مجلس صرف نمیکنم . فقط یک دقیقه . گفت خیلی خوب این حرفی ندارم . بالاخره اینطور موافقت شد که ما برویم یک دقیقه رفتیم مجلس .

س - همانروز صبح ؟

ج - همانروز صبح . جلسه هم تشکیل بود . رفتیم نشستیم تو آنجا . پیشخدمت آمد گفت که آقای نخست وزیر آن اطاق هستند . یعنی آقای زاهدی . آن اطاق دیگر . اطاق با مصالح انتظار هستند . گفتند تشریف بیاورید شمارا ببینیم . رسیدیم دیدیم زاهدی با ود ... نشست وزیر بود . گفت آقای امیر تیمور . بعضی اینکه بمن بدون

سلام و علیک تا چشمش بمن افتاد گفت آقای آقای امیر تیمور بخدا اگر این پیشنهاد را شما الان پس نگیرید من الان میگذارم و میروم . گفتیم آقای آقای تشریف ببرید . بدون معطلی تشریف ببرید . برای اینکه چنا بعالی با اجازه من نیا مدید که با اجازه من بروید . این چه حرفی . این چه نحو حرف زدن است که مرا (؟) آقای زاهدی مگر من نوکر کسی هستم که شما بمن اینطور حرف میزنید ، شما چه حق دارید که با من اینطور بی ادبانه صحبت میکنید . میخواهید بروید . بفرمائید بروید آقای سرگشتم مجلس . چون اوقاتم

خیلی تلخ بود . به او هم از این سخت تر هم نمیشد دیگر من به زاهدی تفرور کنم . او هم سیگره ای نگفت . من برگشتم مجلس و پیشنهاد منم خوانده شد . من با شدم در مجلس و گفتیم آقایان این پیشنهادتفاوتش برای کشور ایران اینقدر است . حساب کرده بودم . مجلسش این است . دلتان میخواهد منافع ایران را حفظ کنید . این پیشنهاد را رای

بدهید و تصویب نکنید. اگر به منافع ایران اهمیت می دهید می خواهید منافع ایران را تقدیم دیگران نکنید. به پیشنهادهای ندهید. آدم نشستم. به سلامتی شما کسی هم به پیشنهادهای نداد. پیشنهادها هم به طور که

س - رد شد ؟

چ - بعلمه پیشنهادها در دشت همان طور که در لایحه بود تصویب شد. بعلمه نگاه کنید اینجا با شاه سراین قضیه نفت. من در دوره هفدهم برای همین کار رفت رفته بودم. که فقط سراین قضیه یک اختلاف شدیدی هم ما اینجا با شاه پیدا کردیم که این اختلاقیان تا آخر هم دیگر باقی مانده همین ترتیب. این دوره هفدهم که تمام شد من دیگر پیش شاه نرفتم الی حالا. مگر این آخر دوره. این اوضاع لوتی بازی اخیر که فراهم شد. این را که میگویم فقط همه آن اگر میخواستند گفته بشود. فقط این قسمت اخیر آن طوری بشود که چون تا خانم من در ایران است با استحضار آن مرتیکه خمینی نرسد. زیرا اگر به او برسد به خانم من خیلی صدمه میزند. من هشت نه ماه بود در مشهد بودم. این لوتی بازی شروع شد. از اول ده هزار نفر، بعد ده هزار نفر، سه هزار نفر، دیگر بود پنج هزار نفر شش هزار ده هزار نفر. اینها میگفتند مرگ بر شاه، مرگ بر شاه، مرگ بر شاه. تاجمعی رسید به ده هزار نفر، دویست هزار نفر در مشهد. هر روز مرگ بر شاه، مرگ بر شاه، مرگ بر شاه س - آیت اله شیرازی ؟ همانجا بود دیگر ؟

ج - آیت اله شیرازی هم آنجا بود. آن آقای قمی هم آنجا بود. آنها هم جلوی جمعیت میافتا دادند. مرگ بر شاه، مرگ بر شاه. من خیلی ناراحت. تحقیق کردم درست قضیه را دیدم اینها مردم نیستند. هفت هشت نفر آن زیر هستند که این مردم را دارند میچرخانند. التفات میفرمائید.

س - همه اش همین آخوندها دیگر ؟

ج - هم آخوند وهم غیر آخوند. چندتا عده ای از آن توده ایها بودند که در دانشگاه بودند. بعضیها بودند که مونیست ها بودند که اینها از نوکرهای روسی بودند. اینها همه را من میباش ختم میفهمیدم که بوسیله اینها است که بین یک عده ای پول تقسیم میشود. و اینها هر روز صبح میایند اینکار را میکنند. سپید عزیزی استاندار خراسان بود. بوسیله آقای حبیب زارع که سابقا فرماندار خراسان بود.

پیغام دادم شما به عزیزی بگوئید که ، از قول من ، که شما را اینجا فرستادند که مترک
 سر جالیز باشید ، شما را اینجا فرستادند که از این لوتی بازی ها جلوگیری کنید . چرا از
 اینکارها جلوگیری نمیکنید ؟ اگر نمیتوانید جلوگیری کنید ، جلوگیری کنید ؛ اگر نمیتوانید یک دقیقه
 معطل نکنید . فوری پست خودتان را ترک کنید بگذارید شاید باشند دیگران که از اینکار
 جلوگیری کنند . مخصوصاً " از دیگران ... " گفتم خودم میروم املاً" ضبط میکنم استانداری ،
 جلوگیری میکنم از اینکار ، وبفرمائید که چیز بکنید این . این چه بازیست که شما وظیفه
 خودتان را انجام نمیدهید؟ بمن پیغام داده بودید وسیله همان آقای حبیب زارع که به فلانی
 بمن بگوئید و اله تله کوچکترین تقصیری متوجه من نیست . هر روز از تهران به دستور
 میرسد که دست از پا خطا نکنید . وبه همین ترتیب با ملایمت رفتار بکنید . مع کل ذالک
 من به رئیس شهربانی آنجا بوسیله همشیره زاده خودم که الان در قید حیات است درشهد
 همشیره زاده ای دارم که با خانم رئیس شهربانی مربوط بود و این رئیس شهربانی هم
 یک سرتیپی بود که بدبخت هم خمینی تیرباران کرد و کشت او را .
 س- کی بود ؟

ج- اسم او را فراموش کردم . آدم خیلی ، افسر خوبی هم بود خدا او را بیا مرزد . به او
 پیغام دادم آقای اینکارها را شما چرا جلوگیری نمیکنید؟ شما برای اینکار فرستادند .
 و اگر نمیکنید ، بگذارید بروید تا دیگری را من برای اینکار فکری بکنم گنیز بیاویم ، گفته بود
 به فلانی بگوئید که به ذات پاک الهی دوساعته تمام اینهارا من میتوانم قلع و قم بکنم
 و دوساعته من میتوانم تمام آشوب را بخوابانم ، منتها تهران اجازه نمیدهد . من چه
 خاکی سر بریزم؟ این بود که من دیوانه شدم . عازم تهران شدم . عرض کنم من چندین ماه
 بودم شهید بودم . آمدم تهران ، همان ساعتی که آمدم تلفن کردم به دربار ، گفتم به
 اعلیحضرت عرض کنید من آمدم میخواهم شرفیاب بشوم . کار فوری دارم و اجازه بدهید .
 س- به آقای معینیان هم تلفن کردید ؟

ج- نه به معینیان خیر . به دربار . این بود که او بعرض رسانید و همان روز
 شاه بعد از ظهر اجازه داد من رفتم خدمت او . تقریباً " سه بعد از ظهر . و وقتی رفتم پیش شاه
 حق ، حق گریه میکردم . یعنی صدایم بقدری بلند بود که اشک جاری و نازل و گریه میکردم .

رسیدم و خیلی بمن پاشا احترام کرد و ادب کرد . من رانشا ندروی نیمکت خودش روی مندلی جلوی من نشست . من به او گفتم که کشوری که چندین هزار سال شاهنشاهی خودش را با نهایت افتخار و سربلندی حفظ کرده است نگویند به شما که در عهد شما و بنست شما ایـــــــــــــــ شاهنشاهی دارد سقوط میکند . حفظ شاهنشاهی ایران به این است که شما آمدید ، عیــــــــن عبارتی است ، که تو ی این اطاق خودتان را قایم کردید . با قایم کردن که شاهنشاهی ایران حفظ نمیشود . مردم مردانه الان بیانشید بیرون بروید پشت را دیوای علام کنید ، بگوئید ملت من اینکه تا حال سکوت را اختیار کرده ام برای این بوده است که خواستم ملت ایران دشمنان خودش را که قصد دارند ایران را متشتت بکنند و ایرــــــــن را من شعب بکنند بشناسد . حال که دشمنان ایران شناخته شده است من حاضر من تا آخرین قطره خون خودم را بریزم ، دشمنان ایران را سر جای خودشان بنشانم ، پس از آن اگر شما ملت ایران من را خواست بدی بختگزاری خودم حاضر ادا می دهم و اگر هم من را نخواستید باز هم با کمال میل هر کس را که شما بخواهید من هم با همان موافقت میکنم ، کمک میکنم که خواسته شما به شاهنشاهی انتخاب بشود و باید آن کار بشود . والا بدون اینکه اجازه بدهید که من با اجازه شما املا" این دشمنان ایران را املا" سر جای خودشان بنشانم . همینجور نگاه کرد بمن . هی نگاه کرد بمن . جواب نداد . بالاخره هم فریاد کشیدم آقا چرا بمن جواب نمیدهید ؟ من بیش از این نمیتوانم منتظر بشوم . اشکم جاری . خیلی اوقات تلخ بود . گفت باید بکنم . باید فکر کنم . باید فکر کنم . این بود از جایم پاشدم . خدایا دیوانه هستم من حالا از بدتر . چه کنم رفتم منزل آقای علی دشتی . علی دشتی دوست و رفیق من بود و آنوقت هم سنا تور بود علی دشتی . من هیچکاره بودم اوسنا تور . وقتی رفتم آنجا یک آدمی هم آنجا نشسته بود که من نمی شناختم علی دشتی بمن معرفی کرد گفت ایشان آقای سپید وهرام هستند ، که من سپید وهرام را تا آنروز ندیده بودم و نمی شناختم . من پیش دشتی هم که رفتم گریه میکردم . گفتم دشتی ببخشید که حال من منقلب است . و من الان شرفیاب بودم خدمت شاه . اینطور مذاکره کردم . سؤال و جواب ما اینطور شده است ، اینطور شده است . بمن جوابی نداد . مرا متقاعد نکرد . من خیلی ناراحت هستم . دشتی

از شما خواهش میکنم شما بروید الان ملاقاتش کنید بگوئید شما چرا جواب فلا نی را ندادید .
 چرا با فلا نی اینطور رفتار کردید؟ و چرا همانطور که او گفته است شما عمل نمیکنید . گفت
 فلا نی من از تو مأیوس ترم هیچ اثری ندارد . گفتم دشتی من از شما خواهش میکنم . گفت
 فلا نی اثری ندارد رفتن من . ولی چون تو دوستی برای من هستی و چون او امر تو بر من
 مطاع است . تصور نکنی من مفاقیه میکنم . در حضور خودم او هم تلفن کرد . وقت به
 او دادند فردا رفتن آنجا . وقتی که برگشت تلفن کرد رفتم دیدمش . گفت فلا نی
 بتو که آن جواب را داد . بمن همان جواب را هم نداد . من میدانستم که اصلاً " چیز
 نمیکنند . باز خدا یا من ناراحت . اصلاً " دارم دیوانه میشوم . اصلاً " باور کنید
 میخوام دیوانه بشوم . یعنی دیوانه بودم ها . و همش در حال گریه . شب رفتم
 منزل آقای اردلان وزیر دربارش . اول دفعه هم بود که خانه اردلان میرفتم .
 با برادرش حاجی میرزا مالک اردلان دوست بودم با او خیلی دوستی داشتم .
 که با این اردلان آشنائی داشتم اما رفت و آمدی که بخانه اش بروم نبود . بخانه
 اردلان ترفه بودم بنده . آن روز رفتم بخانه آقای اردلان که وزیر دربار بود
 گفتم آقا شما وزیر دربار شاه هستید میبایست حقایق را بعرض او برسانید . والان
 من از خراسان آمدم و رفتم پیش ایشان اینطور به ایشان گفتم . اینطور گفتم ، اینطور
 گفتم ، اینطور گفتم . بمن جوابی نداد . بعد فرستادم دیگری رایه آن دیگری
 هم اینطور جواب نداد . شما چرا حقایق رایه او نمیگوئید . او اوضاع مملکت رایه اینصورت
 چیز . گفت فلا نی اجازه بدهید من اول بیایم لب و دهن شما را ببوسم . باشد آمد
 لب و دهن من را ببوسید . گفت بحق خدا قسم فلا نی هر روز اینها شیکه شما میگوئید ما به
 او گفته ایم و میگوید من اهل اینکار نیستم نمیکنم . باید بروم من . میخوام بروم .
 و گفت میگوید فقط میخوام بروم ، میخوام بروم ، میخوام بروم . و خواهد رفت .
 این بود که سه روز بعدش هم گذاشت و آمد . دوسه روز بعدش هم خمینی وارد شد . بعد هم
 آن بزرگان نخست وزیر شد . بزرگان هم که نخست وزیر شد . بعد از سه و چهار سه روزش هم
 من حرکت کردم آمدم به آمریکا . از آن موقع تا بحال در آمریکا در حضور مبارک شما
 بنده شرفیاب هستم . بسله این قضیه بنده .

س - دبروز توی روزنامه ها متن عرض کنم بعضی از گزارشات محرمانه سیا که د رسفارت تهران که به آن دسترسی پیدا کرده بودند منتشر کرده بودند. یکی از مطالب این بود که نوشته بود که ، عده ای از مقامات سیا از چهار پنج سال پیش نسبت به اهداف ونیت شاه در جمع آوری اسلحه و بزرگ کردن قشون مظنون شده بودند . و مثل اینکه نکند ایشان یک برنامه هائی دارند که خلاف مصالح آمریکا است . و خب بعضی ها نتیجه گیری میکنند که شاید به این علت بوده که شاید آمریکا ها زیرپایش را جابجاء کردند و موجبات رفتنش را فراهم کردند . آیا نظر سرکار راجع به این چی است ؟

ج - مدرد مدد را این موضوع بنده تردید ندارم این حقیقت بسیار محض است . از چند سال پیش به این طرف شاه چیز میکرد ، هم نه منظورش آمریکا ها نبود ، این منظور عمده اش این بود و رسها بود . چون او میگفت دوجنگ بین المللی شد ، و ایران مورد تجاوز قرار گرفت . و اگر ایران نواشی میداشت محال بود ، بتوانند به ایران تجاوزی بشود . و اگر یک جنگ دیگری رخ بدهد باید ایران دارای اینقدر قوا باشد که بتواند جلوگیری از تجاوز بکند . اصل نیت واقعی او این بود ، خیلی نیت خیبری داشت . که اگر جنگی واقع بشود بتواند از چیز خودش جلوگیری بکند و بعلاوه میگفت من یعنی ایران ژاندارم خلیج فارس است و خلیج فارس را ما باید اداره بکنیم و باید این قوای خود را باین جهت تشکیل داد . هم روسها به او مظنون بودند هم انگلیسی ها . انگلیسی ها هم مء مورین بسیار احمق و نالایق و عرض کنم نادان یا جاسوس روسها در ایران فرستادند ، این بود که این بدبخت بینواری انداختند . اگر خودش هم تظاهرات نمیکردش و نمیگفتش که چیز میگرد ، ولی در اینکه مء مورین آمریکا ها هم خیانت کردند حقایق را به آمریکا هم پوشاندند . من بجای شاه اگر میبودم به والہ آن هوويزر وقتی که آمد به ایران ، به قرانی که خواندم آنرا " امر به حبش میدادم و آنرا " کتشی را میبستم از ایران خارج میکردم بدون معطلی . و میدانید مناسبات من با آمریکا قطع نمیکردم که نماینده شما یک همچین بی احترامی کرده است تا از من عذرخواهی نکنند من باشما تجدید مناسبات نمیکتم .

و بکار خودم اقدام نمیکردم به والہ اگر ایستاده بود با پنج هزار نفر عده جلوی اینها گرفته میشد . آنچه (؟) بعد من مطالعه زیادی کردم این دو علت سبب این اغفال این بدبخت شد . اول اینکه این چند سال بود که مبتلا به سرطان بود ، و سرطان

یکلی میدانید روحیه او را خراب کرده بودند از بین برده بود. غیر از این یک کنفرانسی هم چند سال قبل در آفریقا شد. در گوآدالوپ. که این کار تر پدرسگ بود.

فرانسه بود. مال آلمان بود. و دیگر مال انگلیس. اینها متفقا " بر علیه این در آن کنفرانس تصمیم گرفتند. اینهم در روحیه اش خیلی خیلی تاءثیر کرده بود.

س - چرا فکر میکنید اینها بر علیه او تصمیم گرفتند ؟

چ - از نقطه نظر همین که چرا ایران میخواهد خودش را به عظمت برساند و چیز بکند و این عواید نفت. چون مکرر در نطق هایش بیان کرد که آلان اجناسی را که ما از آنها میگیریم اجناسی است که یک بردویست اینها بر قیمتش افزودند. اجناسی است که یک بر صدا افزودند.

اجناسی است که یک برسیمد بر قیمتش افزودند. و نفت ما را با همان قیمت خیلی عادی میخواهند بخرند. پس با قیمت خودشان را بیا ورنه پائین نفت ما را به قیمت اول بخرند یا حالا که نمیکند ما هم قیمت نفت خودمان را میافزائیم. این بود که هی تشویق میکرد که قیمت نفت برود بالا. او یک هم با این نظر موافقت میکرد. انداختندش از بین که این بازی ها از بین نره. فقط سرقضیه نفت بود والسلام. حالا یک موضوع حکایت

با مزه ای دارم این را بد نیست بعرضتان برسانم اینهم اگر میخواهید بعرضتان برسانم که خیلی بی مزه نیست (؟) نرخ خیلی مفصل است که عرض کردم

که قوام السلطنه بطور والی خراسان شد. بشما عرض کردم که آسمند مشهد و بعد مرا فرستاد خارش. و از خارش هم گفت برو گنا باد و کار آن متصوفه متشرعه را که به شما عرض کردم

اصلاح کن. گفتم قربان من تا حالا کلمه متصوفه بگوشت نرسیده است بین من و متصوفه آخر چه تناسبی دارد؟ گفت آقا این تشخیص با من است نه باشما. یعنی فضولی موقوف. گفتم

با لاخره چشم. با لاخره بعد از چندی گفت باید بروید قوچان. ما هم رفتیم قوچان. دو

سال و غورده ای بنده در قوچان ماندم من قوچان بودم که قوای انگلیس از سرحد زاهدان وارد ایران شدند و آمدند قوچان. و وقتی که اینها آمدند اول میآمدند پیش من و ورود خودشان

را اعلام میکردند و ادای احترام میکردند. و بعد از چند روز از قوچان که یواش یواش قوایشان سر جمع میشد. بلاخره عازم ترکستان شدند. رفتند و ترکستان را انگلیس ها گرفتند. ضمنا " در

سرحدات ترکستان هم همه جا دیگر پست گذاشته بودند. همـــــــــــــــــــــان روز نشسته بودم

منزل پیشخدمت وارد اطاقم شد ادای احترام کرد . گفت قربان یک خانم اروپائی اجازه شرفیابی میخواهد . بنده هم زن و بچه ام تهران بود . التفاوت میفرمائید مدتی هم بود که اصلاً " چشم به هیچ زنی نیافتا ده بود . بعد از دوسال بود به او گفتم که مانع نشو اجازه بده خانم بیایند . خانم آمد . من خیلی کم آنوقت فرانسه میفهمیدم ولی حالا که فراموش کردم و هیچی هم نمیفهم . و گفت ما اصلاً " سوژه لهستان هستیم و بر اثر جنگ خاندان مادر لهستان چه شده چه شده و اینها ما عده ای از لهستان فرار کردیم ده به ده آمدیم و خودمان را رسانیدیم که ما بیائیم به ایران . همینکه وارد خاک ایران شدیم نظامیان انگلیس ما را گرفتند و بدوند حبس کردند در اداره نظام انگلیس . ما چند تا زن و چند تا مرد هستیم و من هر طور شده است از آنجا فرار کردم آمده ام اینجا که جریان را بشما بگویم . اولاً " از شما تمنا میکنم باید به انگلیسها بدولت انگلیس اعتراض کنید که چرا در خاک ایران آنها یک چنین مداخلاتی را میکنند و چه حق دارند مرا آنها در خاک ایران توقیف کردند . و ثانیاً " اسباب آزادی ما را باید فراهم کنید . من گفتم احساسات شما را خیلی تقدیر میکنم . من الان هم به انگلیسی ها اعتراض میکنم هم اسباب آزادی شما را فراهم خواهم کرد . نزدیک ظهر هم بود گفتم پس ناها را بخوریم با هم بعد از ناها را اقدام کنم . گفت تا دوستانم خلاص نشوند من محال است دست اصلاً " به ناها را بزنم یا چیزی غذا بخورم . گفتم پس من منتظر شما میشوم تا دوستان من خلاص بشوند و آنوقت با هم ناها را بخوریم . خلاصه من منشی را خواستم کاغذ خستی به انگلیسی ها نوشتم که شما چه حق داشتید اینکار را کردید . بعد که اینکار را کردید چرا بمن گزارش ندادید ؟ الان هم فوری تمام اینها را که گرفتید تسلیم نماینده من بکنید و بیاورید . به فاصله یک ساعت همه اینها را نماینده من آورد . چند تا لهستانی چهار پنج تا مرد بودند سه چهار تا زن . اینها را ما تحویل گرفتیم . اینها را تحویل گرفتیم چند روز آنجا بودند و اینها بعد رفتند به ایران . که حالا شرح رفتن به ایران را بهتون میگویم . همان قضیه با مزه ایست که عرض کردم در آنجا هم اتفاق افتاد . این است . یک دبیر السلطانی بود . این دبیر السلطان از اجداد درباری های زمان مظفرالدین شاه بود

مظفرالدین شاه دویارچه ملک خالصه در نزدیگ قوچان بنام هی هی وفرخان به این دبیرالسلطان بخشیده بود.

س- چیه چیه فرخان ؟

ج - هی هی وفرخان . از روزیکه این دبیرالسلطان شده بود . تمام قوچانی ها با این دشمن بودند و اینهم با همه دشمنی های قوچانی ها بطوریکه این ناچار شد برای حفظ خودش بیرق روس را بیاورد و سر در بخانه خودش بزند که محفوظ از هر گونه تعرض باشد . به همین ترتیب . دبیرالسلطان یک زنی داشت بسیار از آنها زنهای بد نفس و بدجنس مثل اینکه دختر مشا را ملک بود . (؟) یک روز در خانه این دبیرالسلطان یک زن رختشویی میروند آنجا که رخت بشوید . این زن رختشویی یک دختری هم داشته ده یازده ساله همراهش بود . این قوچانیها چون خیلی حقه بودند و با دبیرالسلطان بد . یکی از این قوچانی ها میروند به آن زن دبیرالسلطان میگوید خانم شما اینجا چه نشسته اید این رختشویی که آمده است اینجا ، دبیرالسلطان با این دخترش سروکاری دارد ، سرو سری دارد . این زنیکه پدر سوخته آقا بدون هیچ تحقیقی ، بدون هیچ رسیدگی برادرهایش را میخواهد و خودش دختره را میخواباند دست و پایش را میگیرد و به برادره هم میگوید به دختر تجاوز کنید . خلاصه دختره را بی سیرت میکنند . مقصودم میرزا ابوالقاسم برادرش بود که او اول دختره را بی سیرت میکند . پس از اینکه اینکار را میکند با این زنیکه دلش خنک نمیشود توجه میکنند . یک چوپ بر میدارد به فرج ضعیفه میگو این دختره زیر این عمل میمیرد . وقتی این دختره زیر این عمل میمیرد . بلا آخره نعش این دختره را مادر بدبخت روی گولش میگیرد و میبرد و خانه اش . قوچانی ها خبر میشوند . منم کسه خبردار نیستم از این قضیه . یک مرتبه ، آقا از این طرف نگو که این قضیه که اتفاق افتاد دبیرالسلطان میروند توی یک دهی که ملک داشته آنجا مهدی قلی خان میآید پیش او دست او را میبوسد و میگوید یک همچین کار زنانه ای زخم کرده آبروی مرا برده است یک مبلغی پول ، به او میدهد و میگوید تو خودت اینکار را محرمانه بدار بلا آخره اینکار محرمانه میماند . ولی معذرا همان شب صدا بلند شد . صدای یاعلی ، یاعلی ، یاعلی

مثل اینکه فرض کنید یک صدای یک آتشی میاید ، صدای بلوای . فرستادم بابا چه خبر است ؟ گفتند بعله پنجاه هزار مرد قوچانی همه مسلح شدند و کفن برتن کردند و نعش یک دختری را هم بدست گرفتند خیلی این نعش را میاندازند به آسمان . و میگویند علی ، علی ، علی ، علی ، علی ، یا علی ، یا علی ، علی علی علی ، یا علی . حالا چه وقت است ؟ بعد از ظهر است که این خبر بمن میرسد . من گزارش را نوشتم به مشهد به قوام السلطنه . که آقایک همچنین اتفاقی افتاده است تکلیف چی است ؟ منظورم اینکه از او دستور برسد ، جواب بمن نرسید . خلاصه این شب تا ساعت ده شب این یا علی ، علی بلند بود شب صدایوش یواش خوابید . صبح من اول آفتاب بود . یک مرتبه دیدم صدایا علی ، علی بلند شد از دم گوش بنده است اصلا" این صدایا . تانگاه کردم دیدم بله مردم ریختند توی این دارالحکومه . التفات میفرمائید . دارالحکومه هم دارالحکومه بزرگی بود . قریب بی هزار نفر آدم ریخته بودند آنجا و یک عده ای هم همینطور توی خیابان همه هم مسلح . و نعش این دختره را هم آورده بودند توی دارالحکومه . میباید آختند به آسمان علی ، علی علی ، یا علی ، علی ، علی ، یا علی . وارد اطاق دفترم شدم دیدم آن آقای آشیخ محمدی هست مجتهد قوچانی بود آشیخ ذبیح اله بود با دوسه تایی دیگر آخوند دیگر که خودشان را مجتهد میدانستند در اطاق نشسته اند با دوسه تا از خوانین قوچان . نشستند توی اطاق . با تعرض به آنها گفتم هیچ پسندیده از شما نبود که این حرکات زشت شما موافقت کنید که پیش بیاید و به تحقیق میدانید که از دیروز که این واقعه پیش آمده هوش من مشغول به رسیدگی و اقدام هستم و به شما اطمینان میدهم دقیقا" هم رسیدگی خواهد شد و بهرحال گزارش به مشهدم دادم هنوز خبر از والی خراسان نرسیده است . اتفاقا" قوام السلطنه رفته بود به ییلاق آنوقت اتومبیل که نبود با یداقلا" سی ساعت طول بکشد تا سوار بر و به ییلاق کاغذ ببرد و جواب بیاورد . و هیچ خبری نشد . و ضمنا" این میرزا ابوالقاسم را هم من همان روز که گفتند اینکار میرزا ابوالقاسم است من فرستادم میرزا ابوالقاسم را دستگیر کردند و آوردند دارالحکومه حبس کردم . و میرزا ابوالقاسم هم در همان موقع در دارالحکومه بود منتها وقتی این جریان را دید . من آدم ها را خواستم گفتم میرزا ابوالقاسم را لباس را تغییر بدهید یک طوری مخفی اش بکنید که نشانند این میرزا ابوالقاسم است ضمنا"

خودم هزارسوار در قوجان داشتم . سوار شخصی . منتها سوارهای من همش دیر سرحد من پست گذاشته بودم . آنروز هشت سوار من بیشترند؛ شتم در قوجان . فقط هشت تا داشتم . مع الوصف به آدمها گفتم اگر شما ببینید جلوی چشمتان من را تکه تکه بکنند دست از پا خطا نکنید زیرا که کاراز کار بدتر خواهد شد و زور شما هم نمیرسد به این جمعیت . مردم رفته بودند توی این اطاقی که میرزا ابوالقاسم راقایم کرده بودند نگاه کرده بودند دیده بودند نه این میرزا ابوالقاسم نیست این از آن تیموری ها است لباس خودشان را پوشانده بودند گفته بودند بله از کسان خودمان و ناخوش است و مردم آمده بودند بیرون . خواست داده دقیقه بعد این میرزا ابوالقاسم احق یک مرتبه . اینجا اطاق حکومتی است یک نفر گفت آن سرحیا طاقش است . در اطاق باز شد میرزا ابوالقاسم تودر بسند اطاق دادزد . ایها الناس من میرزا ابوالقاسم بمن چه کار دارید ؟! التقات میفرمائید؟ آقای ما هم این کلمه هنوز از دهن میرزا ابوالقاسم خارج نشده کسان هومیرزا ابوالقاسم اصلا" وجود خارجی نداشت . مردم بادست ولگد این را از پنجره کشیدند پائین و همانجا بامشت میرزا ابوالقاسم را کشتنش . بامشت هاشان در همان دقیقه . وضما "پای میرزا ابوالقاسم را به یک نخ بستند طناب کشیدند توی خیابان که بعد بیرون رفت خانه دبیر السلطان . دبیر السلطان راهم همینطور به سرنوشت میرزا ابوالقاسم برسانند . این اتفاق که افتاد من از جایم بلند شدم به آن آشخ محمد و اینها با تغییر گفتم . آشخ محمد من بشما میگویم که دیگر بر عاقله وارد است من میترسم که مسئولیت اینکار را دولت متوجه شما آقایان بکند . من بیش از این بشما اجازه توقف در اینجا نمیدهم حالا که غلط کاریتان را کردید پاشید از اینجا از دارالحکومتی بروید بیرون . آخوندها را از اطاق بیرون کرد م . رفتند دقیقه بعد گذشت . دق دق دق صدای پا . دیدم بله یک هنگ انگلیسی باتمام تجهیزات آمده اند وارد دارالحکومت دور تا دورچی شد افسر شان هم یک ژنرال بود و آمد ادای احترام کرد که بیا گزارش رسیده که شهر بلشویکی شده است و ما آمده ایم که تمام این بلشویکی ها را قلع و قم کنیم . التقات میفرمائید ؟ و اینها میخواستند به استحضار شما برسانیم که قلع و قم میشوند . گفتم کی بشما گفته است که بلشویکی شده است ؟ گفت بله رئیس نظمیه . همان رئیس

نظمیه . او آمده است گزارش داده است که این بلشویکی شده است والا هم او خودش در اداره نظامی ما از وحشتش متحمن است در آنجا متحمن شده است و او این گزارش را داده است ————— گفتم رئیس نظمیه بسیار کار غلطی کرده است من همین دلتیقه رئیس نظمیه را از کار خودش والا " منفل میکنم . خوب به رئیس نظمیه که اطلاع پیدا کردم . که همانجا است نوشتیم و فرستادم . بردند بیفش دادند . به آنها هم گفتم بهیچوجه در اینجا بلشویکی نشده ————— مردم برای عرض تظلم آمده بودند . منتها تظلم اینها را من به والی خراسان برای کسب دستور گزارش داده بودم . نبوده والی خراسان . گزارش دیر شده است جواب نرسیده است . این اتفاق افتاده است . بشما بهیچوجه اجازه نمیدهم کوچکترین اقدامی بکنید . آنا " برگردید به سربازخانه . و بشما هم میگویم اگر کوچکترین اقدامی از طرف یک نفر از انگلیسی در اینجا بعمل بیاید تمام شما را هم من خلع سلاح میکنم . من هشت سوار بیشتر نداشتم ها باور کنید . گفتم تمام شما را میدهم خلع سلاح بکنند و تمام انگلیسی هائی هم هستند که در قوچا هستند همه را خلع سلاح خواهم کرد و همه را من توقیف خواهم کرد . برگردید آنا " به سربازخانه . اینها را آقا فرستادم سربازخانه رفتند . دو ساعت بعد تلگراف از قوام السلطنه رسید . هزار کلمه تلگراف . والا " تشدد و تنفیر چرا نزد دید ؟ چرا نکوبیدید ؟ چرا خاک قوچان را با خاک یکسان نکردید ؟ چرا مرتکبین و اینها را . یکی یکی ندادید ادم گلوله بگذرانند . تمام اینها مستحق مجازات و مستحق قتل هستند . خیلی سخت تلگراف شدیدی کرده شما هم مسئول هستید که اینهمه خونسردی بخرج دادید و اینکارها را نکردید . پشت سر این یک تلگراف رمزی رسیده که شما " باز کنید .

روایت کننده : محمدایراهم امیر تیمور
تاریخ : ۳ فوریه ۱۹۸۲
محل : لاهویا ، کالیفرنیا
مما حبه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۶

اینها را بگیری دبا بد اینها را تمام تحت الحفظ بفرستی دیخرا سان . از آن طرف هم من تلگراف کرده بودم هم به شیروان و هم به یجنورد از سوارهای که خود آنجا ها داشتیم هر چند نفر که ممکن است فوراً " یک عده ای خودشان را بمن برسانند . چهار ساعت آقا از شیروان ۲۲ فرسخ راه است پنجاه سوار خودش را رسانده بودند بمن . خیلی آقا یک چیزی من میگویم . همچنین سرعتی اصلاً " در سواره محال که دیده بشود . پنجاه سوار چهار ساعت ۲۲ فرسخ راه را طی کرده بودند . خلاصه این تلگراف که رسید من دارای پنجاه سوار هم شدم . عصری بوده اینها باید دستگیر بشوند . همان عصر ، فرستادم تمام اینها را دستگیر کردند . همان آشیخ محمد ، مجتهدین همه آنها ، وقتی هم آمد خیلی هم با احترام به ایشان گفتم ، گفتم جناب آشیخ خان ، عرض نکردم که میترسم خدای نکرده مسئولیت اینکار را اقوام السلطنه و دولت متوجه شما بکنند . و دیده بر عاقلان وارد میشود . دولت شما را مسئول اینکار میدانست و گفته شما را باید ، الان همه آقایان را من باید بخراسان بفرستم تا آنجا دولت بکار شما رسیدگی کند و مجازات کند . گفت ، اه ما اینکار را نکردیم ، پس بگذارید ما برویم خانه ما لباس بپوشیم . گفتم اینها دیگر بدرد نمیخورد . تا واساثل کارتان حاضر است چیز نکنید . کالسه خودم هم گفته بودم حاضر کرده بودند . سی سوار هم اسکورت حاضر کرده بودند . پاشدم دست آقایان را گرفتم آوردم تادم کالسه . بجان شما به روح پدرم در کالسه را باز کردم دست آشیخ محمد را گرفتم بوسیدم . با نهایت ادب خدا شاهداست . آقایان دیگر را هم همینطور با احترام . به آدمهایی که بودند گفتم خودتان خدمتگزار آقا فرض میکنید . نهایت ادب و احترام را نسبت به آقا چیز میکنید . آقا را همینطور میبیرید مشهد تحویل آنجا ایالتی میدهید و برمیگردید . این آقایان را ما به این وسیله فرستادیم مشهد تحویل ایالتی دادند

وبرگشتند. بعد از تقریباً " یازده ماه بعد هم بعد خودم توسل کردم اینها اقوام السلطنه تبعید کرده بود به کاشغر. اینها را اقوام السلطنه هم بخشید و برگرداندند به قوچان. آن موقع در قوچان هم از آشیخ محمد خلیلی احترام کردند. خواستم بگویم یک همچین غوغاشی هم در عهد بنده آنجا پیش آمد. و من با جوانی و با هیچ تجربه با داشتن هشت سوار که اول. و بعد پنجاه سوار پیدا کردم اینکار را باین صورت بنده خاتمه دادم.

و این واقعا " اینکار آقا" گفتنی است و خیلی کارانتره سانی است.

از خانم اولی بنده یک پسر و شش دختر داشتم. پسر هم محمد رضا سفیر ایران در هندوستان بود. سه سال بود در هند بود هنوز مدتش منقضی نشده بود. تلگرافی امر شد که شافوری خودتان را به مسکو برسانید بروید مسکو. رفت به مسکو سفیر ایران در مسکو شد. سه سال و خورده ای هم در مسکو بود. در مسکو بود تلگراف بهش شد که شافوری باید خودتان را به انگلستان برسانید. رفت به انگلستان و بعد سفیر ایران در انگلستان شد. و قریب تقریباً " سه سال و خورده ای هم در انگلستان بود. در انگلستان فوت شد. هنوز بر من معلوم نیست. بعضی ها میگویند کشتنش. بعضی ها میگویند خودش مرده است بعضی ها میگویند چیز هنوز بربنده روشن نیست در هر حال مرگ او یک داغی است که بنده را پیر کرد و اگر او نبود من پیر نمیشدم. شش دختر از آن زنم دارم. از خواهرهای او یکی آن ناهید اسکندر میرزا است که دیال اسکندر میرزا رئیس جمهور پاکستان بود. یکی دیگر جهان خانم است که شوهرش سلجوقی است و مدیر کل نفت بود. که حالا او هم در لندن است. یک دختر دیگر دارم پری که در آن مریضخانه چیز مشهود کار میکند. مدتی یک مریضخانه است یک دختر دارم افسانه که او هم شوهری دارد و شوهر داری میکند. یک دختری دارم در اینجا در آمریکا آنور سین سینا زندگی میکند. خودش، شوهرش هم یک دکتری است. ولی این دختری با اتوریته و لایق است که بهش میگفتم اگر من مثل تو یک پسری میداشتم. با و بر فرما شید در آن منطقه ای که او زندگی میکند تمام آن منطقه را این اداره میکند. تمام آمریکائی ها هم به او احترام میگذارند هم اطاعت، و هم حرف شنوئی دارند. عجیب است ها. بخدای این بچه ها را با اتوریته با چیز دارد تربیت میکند که بنده خیلی واقعا " از لذت میبرم. اینکه مال او است.

س - شوهر شان ایرانی است یا آمریکائی است ؟

ج - شوهرش هم ایرانی است . یک دکتر است . شوهرش هم مثل یک نوکری است
براش ببله . اما از این خانم چهار پسر دارم . چهار اولاد دارم . دو پسر و دو دختر
یک پسر هم نصراله است .

س - چند سال شان است ؟

ج - ۳۰ سالش است . یک پسر دیگر هم علی مردان است او هم ۲۱ سالش است . نصراله
رفته دانشگاه بیزنس تمام کرده است دیگر حالا این پسر آقا از این
این دخترها به این ورمیروند . شاید روزی سی تا دختر به او تلفن میکنند . تمام
وقتش مشغول کار این دخترهاست . هـــــ میگویم پدر جان یکی راهم
بمن برسان ، با منم میانه ای ندارد بهمین جهت . بمن هیچ اعتنائی
نمیکند . خودش خر خودش را میچراند ولی با وریفرا میشد روزی سی تا اگر چیز بشود .
روزی هفت هشت ده تا بطور مبالغه هشتاد تا . میفرمائید ببله . هر شب هم
میرود . هر شب . من میگویم آخر هر شب پنج تا شش تا دختر را آخر تا صبح جواب دادن
کار آسانی هم نیستش . ولی پدر گم میرود . ببله . آن برادر دیگرش علی . او
هم ۲۱ سالش است . او هم تازه میرود مدرسه درس میخواند . دخترها دور او هم افتادند
ولی او یکی دوتا بیشتر ندارد . با یک دختری دل خوش است و با هم محرمانه چیز میکنند .
این دختر من هنوز شوهری ندارد . یک پسری مال ایران است خواهان این شده است
و من نمیدانم از آن خاندان آن دکتر معظمی گلبایگانی است . این هم مثل اینکه
حس میکنم باطناً " از آن پسر بدش نمیاید . ولی هنوز عقدی چیزی نشده است زیرا که
هر دو شان منتظرند تحصیلات خودشان را به انتها برسانند . اینکه ایشان تحصیلش
بی اندازه عالی است این دختر و خیلی خوب تحصیل میکند . و رانندگی بسیار
بسیار خوب است . ولی اخلاقش بسیار یک اخلاق زننده و تنیدی دارد . وزنم با این
دانش که الان میاید اینجا سربیک حرف مفتی الان یک سال قهر است . هر چه کردم من با
این حرف بزنم حرف نمیزند .

س - جوانی است .

ج - ببله . وقتی هم که باداشی حرف ... یک دختر دیگر هم دارم کوچکتر از این است

یکمال کوچکتر از این است . او حالا پنج شش روز است رفته است لوس آنجلس . میگوید من میخواهم بروم در دانشگاه لوس آنجلس . آنجا رفته باشم . بروم . اون هم هنوز کس و کاری ندارد . و این چیزی ندارد . بهش میگویم میخواهی برای تو کسی را پیدا کنم . میگوید من بشما زحمت ندارم . خودم برای خودم پیدا میکنم . س - بله دیگر این روزها دیگر ..

ج - این تفصیل ، این قضیه میگوید خودم هر کسی را بخوام برای خودم پیدا میکنم . بهش میگویم نه من باید برای یک راپیدا کنم بلا آخره . میگویند من خودم پیدا میکنم . بهش میگویم اگر برای تو کسی پیدا نشود آنوقت من مجبورم خودم ترا بگیرم دیگر علاجی نیست . ایــــــــــــــمن هم تفصیل بنده است . بله

س - شما این کسانیکه با سرکار ، همکار سرکار بودند توی کابینه مصدق ، آقای هیئت که وزیر دادگستری بود ، آقای کاظمی وزیر خارجه ، آقای تیمسار زاهدی وزیر کشور ، تیمسار نقدی وزیر جنگ ،

ج - نقدی وزیر جنگ نبود آنوقت .

س - نبود ؟

ج - نخیر .

س - وارسته ، دارائی

ج - وارسته دارائی بله با آن کمال ارتباط را داشت وارسته . و با مرحوم مصدق هم مثل اینکه

س - آقا داشتم راجع همکاران کابینه مصدق بود که کدام از این آقایان را شما میشناختید ؟ فرمودید آقای وارسته را .

ج - با وارسته که البته دوست بودم .

س - چه جور آدمی بود ؟

ج - نسبتاً " آدم ملایمی بود و وارسته . اینها چیز میگویم بله . باز اهدی خیلی دوستی داشتیم ، التفات میفرمائید .

س - او چه جور آدمی بود ؟

ج - زاهدی مردم‌بختی است . بله آدم لایق و شایسته ای هم بودش ، با آن دکتر فاطمی بیچاره که کشتنش خیلی با او دوست بودم .

س - آن چه جور آدمی بود ؟ او هیچکس هجی راجع به او نگفته اند ؟

ج - بسیار آدم خوبی بود . اصلا " اینکاره نبوده ، از بس اینکه یواش یواش نسبت به مصدق صمیمیت پیدا کرد آوردش کردش وزیر خارجه اش ، ولی پسر خیلی خوبی ، نیکی ، خیلی هم نسبت بمن دوستی داشت ، برادری هم دار سیف پور فاطمی که الان در اینجاست .

برادرش هم خیلی خوب است ، ومن مخصوصا " خاطرم که یک شب عده ای از این سنا توره‌های

آمریکائی رفته بودند به مسکو برای دیدن استالین . بعد از جنگ ، و برای کمک‌های که

به او کرده بودند . و بعد هم بیایند باز ... اینها بعد که آمدند ایران ، برای باصلاح

چیز و اینها ، یک سره مونی دولت ایران داد ، یعنی یک دعوتی کرد ، به چای و اینها . من جمله

منهم بودم ، من اینها را جمع کردم سیف پور را هم گفتم . گفتم آقا تو حالایا مترجم من

باشد ، چون من انگلیسی که نمیدانم . به اینها گفتم که بهشون بگو شما جنایت‌ترین

کارهای دنیا را شما مرتکب شدید ، گفتند یعنی که چی ؟ من گفتم بهشون ، اولاً " کمک کردید

به روسیه و به این استالین . این اینطور خواهد شد ، اینطور میکنند ، الان هم وضع روسیه

این است ، و بعد نسبت به ما اینها فوق العاده بدبین هستند . اسباب زحمت ما را فراهم میکنند .

ویلا آخره اسباب زحمت دنیا را فراهم خواهند کرد . و خود شما را هم ناراحت خواهند کرد .

شما چرا بدون مطالعه اینکارها را میکنند ؟ اینقدر گفتم که گفتند که ما استغفار میکنیم

بشما قول میدهم دیگر ما از اینکارها نکنیم . بعد هم آنجا سیف پور هم خودش رابه آنها بست

و آمد با آنها . آمریکا . هنوز هم که هنوز است آمریکا است .

س - بعضی‌ها بودند که میگفتند یکی از نفوذهاش که با صلاح جنبه منفی داشت توی کارهای

مصدق ، این آقای دکتر حسین فاطمی بوده است ؟

ج - بهیچوجه . دکتر فاطمی خیلی آدم مثبتی هم بود و اینها . بی جهت وبی سبب آن بدبخت

را گرفتند کشتنش . خیلی . هیچ تقصیری نداشت .

س - در مسئله اینکه مصدق توافق نکنند در موضوع نفت ، او یکی از آنها نبود ؟

ج - ابدا ، ابدا ، نه خیر بهیچوجه اینجوری نبود .

س - او مایل بود که توافق بشود ؟

چ - او مطیع مصدق بود . میگفت هر چه آقای مصدق بگوید همان را من چیز میکنم .

س - بعضی ها میگویند که حتی او آخر مصدق را قبول نداشته است و خودش ادعای ؟

ج - نه نه نخیر چنین نبود همش دروغ است .

س - خوب این چیزها شی است که سرکار میتوانید روشن کنید .

ج - نخیر هیچ بکلی دروغ این . مزخرف است ، فقط و فقط صادق و صمیمانه مطیع

مصدق بود . نسبت به مصدق خیلی علاقه داشت . مصدق هم دوستش میداشت . خیلی مصدق

دوستش میداشت . و عرض کردم بس اینکه دوستش میداشت این را کردش وزیر خواجه .

والا و مراتبی طی نکرده بود نه مراتب دولتی طی کرده بود نه مراتب خدمت .

که یک مرتبه بشود وزیر خواجه . ولی خوب مصدق بهش خیلی محبت داشت .

اینکار را کرد . این اینطور شد بیچاره بدبخت گرفتند بیجهت تیربارانش کردند .

س - چرا به آن سرسختی نشان میداد ؟

ج تیرباران شد در عهد شاه قبل از اینکه این چیز . قبل از اینکه مصدق اینها و

کارها چی شد قبل از ۲۸ مرداد و این وقتها بود . یک شب بفرمایم میافتنند که کودتا

بکنند از طرف شاه . یک عده ای میروند سروقت مصدق . یک عده ای میروند سروقت فاطمی

فاطمی هم تازه داماد شده بود بدبخت بینوا در شمیران جا داشت . شب توی اطاق خودش با

این عیالش یک تاپنج شش بود که عیالش را ندیده بود . با خانمش پریش خانم صیرفی .

آن خانمش و پدر خانمش و اینها خیلی با من مربوط بود .

سروقت مصدق میخواهند بیرونند نمیتوانند زورشان نمیرسد . دکتر مصدق آنجا مستحفظ

و اینها داشت اینها . به مصدق نمیتوانند دستبرد بزنند . اما وقتی سروقت مصدق میروند

همانوقت هم یک عده ای را میفرستند سروقت فاطمی . فاطمی و زنش که هست . فاطمی را

میگیرند بر میدارند میبرند . این زن توی خانه تک و تنها میماند و با سی چهل نفر نظامی

توی خانه میماند . التفات میفرمائید . قریب پنج شش ساعت . این نظامی ها بودند با

این زن تنها . خانه که یک قدری پرده های میزنند چه میکنند به این زن بی احترامی

میکنند . این زن همش ناراحت بوده است . تا بلا آخره وقتی که میبینند به مصدق نمیتوانند

کاری بکنند با عجله میآیند فاطمی را آزادش میکنند . او وقتی وارد خانه اش میشود

میبیند بلی توی اطاقش سی چهل تانظامی هستند بازنش . زنش هم دارد گریه میکند .

آن بازی . بی اندازه متاء شرمیشود خب هرکس باشد اینطور عصبی میشود . اینکه صبح یک میتینگی میدهد . التفات میفرمائید . در آن میتینگ بدگوشتی میکند به شاه هم بدمیگوید التفات میفرمائید . به شاه هم بدگوشتی کرده بود . این شاه هم چیز کرد . بعد این گرفتنش و بعد ها اعدام . آنوقت موقع اعدامش من نبودم . سرلشکر هدایت . وزیر جنگ بود که اینکار کرده بود . کشتش . و زاهدی هم اتفاقا " نخست وزیر بودش تازه . بازاهدی هم فاطمی کمال دوستی را داشت . من خراسان بودم آدم زاهدی را دیدم گفتم زاهدی بشما چه بگویم هر چه بشما بگویم کم گفتم . با آن همه دوستی ، با همه آنهمه محبت ، با همه آنهمه صمیمیت ، با همه این با این طفلی که میدانی هیچ تقصیری ندارد شما چرا راضی شدید که این طفل را از بین ببرید . شما چرا این را دادید اعدامش میکنند . گفت فلانی والہ تله بخدا قسم من اصلا " روحم خبر نداشت . همیشه نفر از این شده هائی بودند که اینها اعدام شدند . بعد آن هدایت رفته بوده شاه گفته بود که حالا که اینهمه توده هائی را اعدام کردید . برای اینکه در مقابل تصور نشود که همش منظور توده هائی هستند یک اشخاصی دیگری هم هستند . اجازه بدهید ما فاطمی را هم اعدام کنیم . او هم گفته بکنید . اینکه فوری او را برده اند اعدامش کردند . توجه میفرمائید . عین قضیه را میگویم بشما .

س - آدم لایقی بود ؟

ج - بسیار پسر فهمیده ای بود . خیلی .

س - هیچ خاطره ای از او ندارید ؟ از لیاقتش که ؟

ج - نه دیگر . لیاقت همینکه عرض کردم . ولی خیلی پسر فهمیده ای بودش بله . طفلک .

س - درباره این هیئت چی که وزیر ——— دادگستری بود ؟

ج - هیئت نه دیگر . هیئت . این درجه دوم و سوم بود . محلی از اعراب هیچکدامشان

نداشتند که بتوانند در مجلس اظهار نظری بکنند ، اظهار عقیده ای بکنند راجع به

این مسائل .

س - با قراکظمی چطور ؟

ج - با قراکظمی مدتها وزیرداری بودش . نسبتا " بدنبود . بله وزارت دارائی اش را با چیز میکرد .

س - با شما دوست بود ؟

ج - با من خیلی دوست بود بله ، بله . الان هم کس و کارش با من دوستی دارند و یک نسبتی هم پیدا کردیم . یعنی برادرش

س - (؟)

ج - نخیر جواد . جواد کاظمی که برادرش است شوهر خواهر من میشود التفات میفرماید . این دوتا با هم حالا دوتا اولاد هم دارند .

س - مثل اینکه او خیلی موردا اعتماد صدق بوده است ؟

ج - بله البته آن چیز . موردا اعتماد صدق بله . بهر حال آن جواد کاظمی را الان موجود است که برادر چیز بود . اتفاقا " برادر دیگرش هم چند روز قبل آمده بود

به آمریکا . که پسرش درسین سیناتی تحصیل میکند . آمده بود بدیدن پسرش .

آمد به سان ندیه گو آمد . و از اینجای من تلفن کرد و خیلی اظهار چیز . گفتم ممکن است

تشریف بیاورید نا هار . گفت نه دیگر من فقط خواستم بشما سلام بکنم و امروز لازم

هستم میروم به فرانسه . رفت به فرانسه .

س - با سر لشکر نقدی هم آشنا بودید ؟

ج - من با نقدی هم آشنا بودم بله . نقدی هم در درجه دوم بودش

اینها که دیگر درجه اول باشند و وجود خارجی نداشتند .

س - و ارسته مثل اینکه او ؟

ج - و ارسته هم بله . حالا عکس و ارسته را اگر پیدا خواهم کرد بعد

س - او که استاندارا صفهان هم بود مثل اینکه قبلا ؟

ج - آثرایادم نیستش . ولی . بدنبودش و ارسته هم بیچاره .

س - سنجایی هم درهمین کابینه بود ؟

ج - سنجایی در آن کابینه وزیر فرهنگ بود .

س - این وجه مشترک این وزراء چی بود ؟ فکر میکنید روی چه حساب و معیاری صدق

این آقایان را دعوت به همکاری کرده بود ؟

ج - این روی نظر نظر شخصی مصدق بود توجه میکنید این یکی سمبایش بیشتر است و با آنها هم بهتر میتواند چیز بکند چیز کند .

س - مثلاً زاهدی را چرا انتخاب کرد ؟ زاهدی که با هم دوست بودند و روی چه حسابی بود ؟

ج - زاهدی اول که نسبت به مصدق خیلی چم و خم داشت خیلی فوق العاده بلکه اول که بلکه خیلی .

س - حتی میگویند موجبات انتخاب مصدق در دوره شانزدهم زاهدی درست رئیس شهر بانی فراهم کرده بود ؟

ج - در هر حال خیلی با هم دوست بودند . دیگر حالا آن را او کرده یا نکرده ؟ آنرا نمیدانم ولی فوق العاده با هم دوست بودند .

س - پس چی شد که این دوستی بهم خورد ؟

ج - این درستی دیگر بعد از اینکه این آمریکایی ها اینکار را کردند دیگر که آمدند آن قضیه ۲۸ را درست کردند . مصدق را که از کار انداختند . زاهدی را آوردند روی کار .

س - چون بعد یک چند ماهی که زاهدی وزیر کشور بود مصدق عوض کرد و آن آقای امیر علائی را جایش گذاشت .

ج - بلکه درست است ولی بهمین جهت بود که خب دید زاهدی هم بیکار بود . با اینجهت س - چرا مصدق برش داشت ؟

ج - این را درست یادم نیست . از این جریان شاه و اینها بود در کار .

س - خب سرکار چه خاطراتی از وزارت کارتان دارید ؟ تشریح بکنید از آن وزارت کار . آنجا با این شورای متحد ، اتحادیه های کارگری ، اسکی ، امکاو ؟

ج - عرض کنم بنده هیچ از وزارت کارنه کار اطلا ع نداشتم از وزارت کار . ما را که انتخاب کردند . عرض کردم بعد از چند روز میایم تهران . و بنده با همان وضع شخصی خودم

هم هیچ تغییری نداختم . بنده یک دانه اتومبیل نظامی ، من یک پیپ داشتم ، آنروز

دیدم اتومبیل وزارت را آوردند در منزل که من سوار اتومبیل بشوم بروم وزارتخانه

گفتم برو من یک اتومبیل خودم دارم و میایم . من سوار همان حپ مخروبه شدم رفتم به

وزارتخانه . تمام مدت با جیب میرفتم با جیب برمیگشتم . این روزها گفتم من باید یک کاری بکنم که همیشه بتوانم بکنم . بفرض من امروز آدم سوار اتومبیل زاهدی شدم فردا اگر نتوانستم سوار این اتومبیل بشوم آنوقت این چی بکنم ؟ ولی حیب را میتوانم ... خلاصه من همیشه با همان حیب میرفتم و با جیب میادم بله . وزارت کار رفتیم . در وزارت کار بنده خیلی کارهای اساسی کردم آنجا . هم راجع به کارگراها ، هم آنها تحت یک قاعده و چیزدارند . و بلا آخره اختلاف و دسته بندی و این بازیها . این همه را جلوگیری کردیم . بلا آخره هر کسی بکار خودش مشغول بودش در وزارت کار .

س - معاون سرکار یا دم نیست آقای نفیسی بودند؟

ج - حبیب نفیسی بود . بله . حبیب نفیسی بود .

س - آنوقت آنزمان هنوز توده ای های بودند؟

ج - توده های خیلی شدید . بله . حبیب نفیسی برادر آن دکتر مشرف نفیسی است با آن دکتر مشرف بنده یک داستان دارم که آنهم بد نیست بعرضتان برسانم . بعد از این جنگ بود و قضا یی اشغال ایران که آمدند انگلیسی ها ، روسها ، آمریکا ایران را اشغال کردند دوره سیزدهم . آقای مرحوم فروغی . خدایا مرز دش . از حیث دانش و بینش و معلومات قبول نکنید در ایران مانند فروغی مغزی نبود . آقا مثل یک بحر مواجی بود که همینطور فضل و کمال در این واقعا " ————— " موج میزد .

ولی البته مرد خیلی با اتوریته ای نبود . ولی خیلی مرد دانشمندی بود . فروغی

نخست وزیر شد کابینه خودش را تشکیل داد . این دکتر مشرف نفیسی را هم وزیر دارائی

کرد و آورده مجلس معرفی کرد . پروگرامشان را دادند و مجلس تصویب کرد ، آنوقت پانصدیکی

گویا در روزنامه خواندم دیدم نوشته است . این پوند انگلیسی را . آنوقت پانصدیکی

پنج تومان قیمتش بود . این قراردادی بسته با آنها که آنها هر قدر احتیاج به ریال

دارند بپوند بدهند از قرار پانصدی پانزده تومان او ریالشان را بپوند بدهد . من یک

روز بطور خیلی خصوصی ، ملائمت ، به او گفتم دکتر آخر این خیلی بشروما تمام شد

چرا اینکار را کردید ؟ گفت همچنین مصلحت بود اینکار را کردیم . بعد روز بعدش

گفتم خواهش میکنم از آن مصلحتی که فرمودید بوده یک چیزی هم بگوئید که منم بدانم. گفت آقا بنده مجبور نیستم که همه چیز را به هر کسی توضیح بدهم . اینطور مصلحت دانستم کردم . خیلی جواب سخت و سربالا . گفتم معذرت میخواهم خیلی ببخشید من خیلی از شما عذر میخواهم معذرت میخواهم من همچنین حق به جناب عالی ندارم . فردا صبح جلسه مجلس تشکیل شد . با شدم یک ورقه ای دادم به مجلس . آقای دکتر مشرف را بواسطه این عمل زشتی که مرتکب شدند مورد استیضاح قرار میدهم باید آقای فروغی دکتر ... حاضر بشوند و جواب . حواصواب استیضاح را بدهند . فروغی یک مرتبه متوجه شد مثل آدمی که خواب باشد . متوجه شد که یک همچنین کاری شده است فروغی بدبخت چندین کمیسیونی که در مجلس شورای ملی البته بطور خصوصی از اشخاص متخصص آمد در این موضوع صحبت کردند اینها همه تصدیق دادند که حق با فلا نی است مشرف کار زشتی کرده است . چندین کمیسیون کرده در بانک ملی . انکار بعد بانک ملی هم متفقا " تصدیق دادند که حق با فلا نی است این کار زشتی کرده است . و بلا آخر همه جا که تحقیقات کرد فروغی دیده هیچ جوابی ندارد . بدون اینکه بیاید جواب مجلس را بدهد استعفا کرد . استعفا کرد و نیا آمد مجلس . توجه میکنید؟ رفت بکلی . استعفا کرد . استعفا که کرد مجدداً خود فروغی نخست وزیر شد . ماء مورتشکیل کابینه شد . کابینه که تشکیل داد . منتها در تشکیل کابینه دکتر مشرف را گذاشت کنار . بجای او میرزا محمد خان بدر را وزیر دارائی کرد . و او هم براش همان اقدام بنده قیمت لیبره را از قرار لیبره ای پانزده تومان بود آوردند به لیبره ای نه تومان . آوردند . بعد دوم مرتبه این کابینه دوم فروغی آمد مجلس . مجلس مورد بحث قرار شد . باز طرفداران را خواستند برنامه چیز . مجلس نگاه کرده است برنامه لازم ندارد . فلان ، راء ، رای ، قرار شد که راء ای بگیرند از مجلس . اعلام راء ای که رئیس کرد من اجازه خواستم پای تریبون . گفتم که جناب آقای فروغی در کابینه اعلام راء ای شده است و مجلس هم الان بجناب عالی یقین دارم راء ای موافق خواهد داد ولی در موضوع استیضاح من جناب عالی هیچ جوابی ندادید . تکلیف استیضاح چی شد ؟ و این موضوع را چرا شما مسکوت گذاشتید ؟ گفت فلا نی کسیکه مرتکب اینکار شده بود او را

کسسه ما کنایه گذاشتیم دیگر چیری باقی نمانده است گفتیم او را شما کنایه گذاشتید بجای خود مصحح ولی این عمل بجای خودش باقی است . این عملاً هم بضرایران است . جواب بدهید این ضرایران چه جور جبران میشود ؟ باید جوابش را بدهید .

حناب فروغی الا ن بشت این تریبون باشما رسماً " بعرضتان میرسانم اگر شما جواب صریح بمن ندهید یقین بدانید در رأی شما در مجلس تاءثیر خواهد کرد . آن رأی ای . را که شما انتظار دارید در مجلس بشما نخواهد داد . این را گفتم نشستم سرچایم . مجلس رأی گرفت کابینه فروغی با شصت یک رأی یا شصت دوراً ی تصویب شد . فروغی رفت . رفت دیگر نیامد مجلس . رفت ، رفت ، رفت ، رفت ، رفت که رفته رفته رفته توجه میکنید ؟

س . یعنی کابینه اش رفته آنروز ؟

ج . رندند . کابینه تصویب شد ولی رأی کم پیدا کرد . التفتات میفرمائید . مثلاً " باید اقلاً " نود تا رأی پیدا میکرد . شصت تا ، شصت و دو تا رأی پیدا کرد .

س . ایراد چی بود که لیره گران بشود بضرر مملکت است ؟

ج . آخر لیره یکی پنج تومان بود . اینها خیال داشتند همه پانزده تومان پولش را بدهند . بعد روی چیزو اینها گفتند نه تومان پولش را بدهند . بالاخره سر این چیز شد .

س . به نفع ما نبود که یک لیره ای که میگیریم ؟

ج . یک لیره ای که آنها بماندند ما باید پانزده تومان پول میدادیم . لیره یکی پنج تومان بود قیمتش آنوقت ، تصور میفرمائید . سه مقابل چهار مقابل همه اش بضرر ما بود . ما هم که توانائی نداشتیم . این بود که اینکار . رفت که رفت ، رفت و رفت ، و رفت ، رفت ، رفت که نفهمیدیم چی شد این چی شد . این بود تفصیل مرحوم آقای دکتر مشرف نفیسی بمانده . اینکه آن نفیسی از همان موقع با من همه شان با اینکه آن حبیب نفیسی معاون بنده بود آن بقیه شان همینطور مثل کار دو خیابان نگاه میکنند .

س . آنوقت چی شد که سرکار عالی شریف بریدید وزارت کشور ؟

ج . بعد یک سر لشکری بود آن متصدی . اسمش را فرا موش کردم . هم رئیس شهربانی

بودهم کار روزارت کشور را میکرد. از عهدہ کار . هرکاری را که انجام میخواست بدهد این مدوینجا شب به نفع توده‌ای ها بوده است . التفات بفرمائید . و نمیتوانست آنطوری که باید و شاید واقعاً " نه فکرش درست بوده تدبیرش نه اندازه اش بهمین ترتیب چیز بودش این . اینکه دولت مجبور شد که برای وزارت کشور یک فکری بکند . آنوقت هم هر چه نگاه کردند جز من کسی وجود نداشت . من میدیدم فقط فقط مرد این میدان من هستم هیچکس وجود خارجی ندارد .

س - چه مشکلاتی بود که یک مردی مثل شما را لازم داشت ؟

ج - اولاً " توده ای ها فوق العاده آنجا رسوخ پیدا کرده بودند التفات بفرمائید .

س - در تهران یا در وزارت کشور ؟

ج - هم در وزارت کشور ، هم در تهران ، هم در تمام ایران التفات بفرمائید . اول در شهربانی و بعد در اول من رفتم شهربانی .

س - قبل از وزارت کشور ؟

ج - قبل از وزارت کشور رفتم شهربانی . نصف شب بود من وارد شهربانی شدم . شهربانی را تحویل گرفتم ساعت دوازده شب . همان دوازده شب اول کاری که کردم رفتم یکی یکی این کمیسری ها را بازدید کردم وضع آژان ها اینها را در کمیسری ها دیدم . اینها چیز کردم . که روز بعد در مجلس گزارش دادم از اینها تکریم و تجلیل بسیار زیاد کردم .

س - از کلانتریها ؟

ج - از آژانها کردم . که اینها با وضع خوابشان ، این غذاشان ، این خوراکشان این حقوقشان ، حافظ جان و مال و ناموس شما اینها هستند اینطور هم صمیمانه خدمت میکنند . خیلی از اینها چیز کردم . و شما باید ببینید از اینها که جمله آنها یک لیست نوشته اند همه شان امضا کردند برای تشکر برای من فرستادند . بلا آخره دو سه ماهی بود در شهربانی بودم توده ای ها همه را سر جای خودشان .

س - چه جووی ؟ چه اقداماتی کردید ؟

ج - به آنها پیغام دادم دست از پا خطا کنید آنا " همه تان را یا میدهم حبس کنند یا میدهم

چیز کنند . با بلا آخره میدانستند من اهل شوخی نیستم همین اینکه یک چیزی بگویم
 آنا " انجام میدهم . من که با آنها وارد مذاکره و خواهش میکنم اینکار نکنید .
 خواهش و ماشی در کار نبوده نبود از من امر بود . بشما امر میکنم اینکار را نکنید باید
 فوری اطاعت کنند دیگر بحثی باقی نبود و این حرفها . این بعد از کارشهربانی که
 با این صورت شد . کار وزارت کشور را هم بمن تحویل کردند کار وزارت کشور را هم که بمن
 محول بود هما نطور که عرض کردم سرانتهای با تش .
 عرض کردم که بشما انتخابات مال کاشانی؟
 س - بله

ج - همان سرانتهای من گذاشتم . دکتر معدق که تلفن بمن کرد ، وقتی که تلفن
 میکرد من تلفنش را قطع کردم . عصری رفتم گفتم من دیگر کار نمیکنم . گفت که
 من چیزی نگفتم گفتم شما چه چیزی بگوئید چه نگوئید من دیگر نمیکنم . گفت آقا من
 حرفم را پس گرفتم . گفتم من پس نگرفتم . گفت خواهش میکنم بکارت باقی باشید .
 گفتم من هیچوجه بکارم باقی نخواهم بود . تصمیم قطعی است من تصمیم هم گرفتم . گفت
 آقا منکه چیزی نگفتم ، هر حرفی اگر من گفتم من پس گرفتم . گفتم من پس
 نگرفتم . بعد هم گفتم من فوراً لایته باید بروم خدمت شاه و بعرض ایشان هم استعفا
 خودم را برسانم . شاه هم که از جریان خبر نداشت . رفتم پیش شاه . شاه با تعجب
 که بچه مناسب ، من هم هیچ راضی نیستم شما بروید در کار خودتان شاید و این چیز بشود
 چرا آخر اینکار را میکنید . جوابی نداشتم به او بدهم . من دروغی به او گفتم من
 حقیقت اینکه موقع مکه باید میخواهم بروم مکه مشرف بشوم و به اینجهت ناچار
 شدم از اینکار بشوم . سر همین کار راهی مکه شدیم و من قصد مکه
 نداشتم بنده . مکه بودم که خبر سقوط معدق افتاد .
 س - آنوقت وقتی که رئیس شهربانی بودید چه نوع گزارش هائی بشما میدادند؟
 فعالیت های ضد دولتی ، فعالیت های توده ای ها ؟
 ج - فعالیت های ضد دولتی که نبود که التفات میفرمائید . این توده ای ها همین
 ترتیب چیز میکردند که زمام امور در دست خودشان بیافتد . یکی یکی التفات بفرمائید؟

همه مستخدمین دولت ، یا متصدیان دولت آنها تیکه بودند یک عده از سمپاتیزان های آنها بودند یا آنها شی هم که سمپاتیزان آنها نبودند دقیقه به دقیقه هر روز کلاه سازی میکردند هر روز برایشان یک نسبت زشتی و هر روز به اینها یک اتهامی میزدند اینها را از کار با لایحه ستشان میکردند . این بودند من زهمه اینها جلوگیری کردم .

س - شما داشتید آنها تیکه مخرب بودند ؟

ج - مخرب کسی وجود نداشت . مخرب خود آن توده هائی بود که اینکار را

س - خب آن توده ای ها را برشان داشتید ؟

ج - در آن موقع توده ای ها را اصلاً "سراجیشان" نشاندم . گفتم بشما مربوط نیست این مداخله در اینکارها بکنید . بهیچوجه من الوجوه . بشما اجازه نمیدهم در اینکار مداخله بکنید . بشما مربوط نیست . این از وظیفه دولت است دولت آنچه مصلحت بداند خواهد کرد . بشما چربطی دارد .

س - آنوقت در آنزمان رئیس شهر بانی چه گزارش هائی دریافت میکرد ؟ که گزارشهای مثل

ج - هیچی ، همش گزارشات بود همش اصلاً "اظهار خوشوقتی روزانه که الحمداله

امنیت حاصل و مردم بکار خودشان مشغول . مردم چی ، چی اینها

س - آنوقت رکن دوم دخالتی داشت در کار جنا بعالی ؟

ج - هان ؟

س - رکن دو .

ج - ابداً . بهیچوجه نداشت . درکاری که بنده متمدی بودم هیچ کس جز خود بنده مداخله

نداشت . نه رکن دو نه چیز

س - گاهی همکاری که میکردند که بهم اطلاعات رد و بدل کنید ؟

ج - اگر من میخواستم بله چیز میکردند . میآمدند میایستند و از آنها گزارش میخواستم

بمن جواب میدادند میفرستند . ولی بهیچوجه من الوجوه . ماء مورین شهر بانی خدا شاهد

عالی نادانان بقدری نسبت بمن حس احترام و کوچکی داشتند که حدی نداشت خدای من

گواه است همان احترامی که فرض کنید از شاه میگردند و اله از من میکردند وقتی که مرا

میدیدند همینطور چیز . چون میدانستند . من با چه اتوریته ای دارم کار میکنم و چطور هم بفتح آنها ، و چطور منافع آنها ، و خدمت میکنم ، پاداشان میدهم ، خدا نکند خیانتی اگر نکنند آنها را متوجه کارشان میکنم که درست بکارشان مشغول بشوند . هیچ غرض شخصی که در کار بسته نبود .

س - در آن زمان سیاست دولت از نظر آزادی احزاب و مطبوعات چه بود ؟

ج - دولت هیچ مانع آزادی احزاب ، مطبوعات نبود ولی بشرطی که از طریق صحیح اقدامی بکنند نه اینکه از این طریق . این توده ای ها تمام اینها دست نشانده روسها بودند . تمام اینها بدستور روسها اقدام میکردند و همه اینها هم دستور ایشان را روز بروز از مسکو به آنها چیز میشد . این خلاصه مطلب بود دیگر .

س - این را از کجا شما مطلع میشدید ؟

ج - من خود مان آدم داشتیم ، گزارش داشتیم . توی خود آنها هم آدم داشتیم . برای ما گزارش میآوردند . هر روز گزارش میآمد برای ما . همین چیز نبود که

س - بفرمائید میخواستم راجع بهمین گزارشات بپرسم ؟

ج - ببله . مقصود بود اقلاً " پنجاه نفر گزارش اینجوری داشتیم اشخاص متعدد ، اشخاص محترم ، اشخاص بی طمع ، اشخاص بی غرض ، اشخاص بی نظر ، اینها بودند که در کارها وارد بودند میآمدند .

س - خودشان را قاطی توده ای ها کرده بودند ؟

ج - توده ای ها نگرفته بودند ولی از خارج هم متوجه شان بودند چیز بودند و اینها گزارش میفرستادند و اینها .

س - آنوقت بیاد دارید در روزنامه ها روزنامه ای را توقیف کرده باشید بخاطر اینکه از حدش خارج شده باشد ؟

ج - من نه ، من فکر نمیکنم . من روزنامه ای را توقیف نکردم نخیر . بنده هیچوقت روزنامه ای را توقیف نکردم .

س - اینطور توقیف معمولاً " شهربانی موظف است ؟

ج - ببله من نمیگفتم . نخیر هیچ روزنامه ای من توقیف نکردم . ببله ، ممکن است آزاد

کرده باشم ولی تحقیر نکردهم .

س - حالا یک سؤال این بود که این جلسات هیئت دولت زمان مصدق چه جوری اداره میشد ؟ دستور جلسات چه موضوع هائی را ایشان در جلسه مطرح میکرد ؟

ج - جلسات دوره مصدق را _____ بود دکتر مصدق معلوم میکردند. موضوع مخصوصی نبود فقط جریانات مملکتی بود بس والسلام . ولی موضوع مهم جلسات فقط همین مسئله نفت بود که پیش آمد دیگر والا موضوع دیگر همش چیزهای داخلی بود .

س - منظورا اینکه تا چه حد این جلسات جنبه فورمال بوده داشت ؟ تا چه حدی ایشان واقعیات و مسائل پشت پرده را با وزیرایش مطرح میکرد ؟

ج - هیچ چیزی پشت پرده دکتر مصدق نداشت . همه چیزهای که بود واقعا " باکمال صراحت " چیزها _____ را میگفت . فقط قسمت هائی که مربوط مثلا " فرض بفرمائید راجع به شخص شاه بود التفات میفرمائید شاید امساک میکردا ذکر نام ایشان ، التفات میفرمائید برای اینکه برای ایشان سوء تفاهم نشود اسمی از ایشان نمیبرد . والا که چیزی پشت پرده هیچ چیز نداشت .

س - احیانا " اگر ملاقاتی با سفرای خارجی داشت ، میآمدند ببینندش ؟

ج - همه را میگفت . میگفت مثلا " فلان سفیر _____ منظرش چی بوده ، چی گفته ، چی گفته ، چی بوده ، من چی جواب دادم . تمام اینها را میگفت .

س - آنوقت ها از وزراء نظر میخواست ؟ جنبه مشورتی داشت یا جنبه

ج - نه میگفت اگر نظری دارید آقایان ، چیزی بنظر تان میرسد بگوئید . همه هم تصدیقش میکردند .

س - مثلا " میگویند که قوام السلطنه زیادهامیتی به نظروزارایش نداشت ؟

ج - نه مصدق میگفت اگر آقایان نظری دارید بگوئید والا چیز میشود .

س - خب این را صادقانه میگفت که اگر کسی داشت میگفت ؟

ج - کاملا " صادقانه بود . بله کاملا " صادقانه بود .

س - پس مسائل نفت و روابط خارجی ؟

ج - بله از قوام السلطنه که فرمودید ، عرض کردم من با قوام السلطنه خیلی سابقه

بی اندازه زیاد دارم شاید سابق بنده با قوام السلطنه کسی نداشته باشد . بعدا خیرا "

در تهران . بعد که آمدیم تهران و مجلس با مرحوم وثوق الدوله آشنا شدیم . خدای من گواه است از حیث لیاقت ، شایستگی ، فهم ، کمال ، بردباری ، متانت ، جافنادگی ، استوریته ، درایران مردی مثل وثوق الدوله نبود . این مرد ، این عظمت را در این مملکت لکه دارش کردند او از کثرت تاءثر میگفت اصلا " اینها قابل جواب نیستند ، من جواب هم به آنها نمیدهم هر چه میخواهند بگویند . خدای من گواه است وثوق الدوله یک مردی بود که هیچ دولت ایران دست این را بگیرد و بلند کند به دنیا نشان بدهد بگوید عمده تائی که دنیا عقبش میگردد و توی دنیا میگوید این است . وبه راستی عمده تا بودش . یک همچی مرد .

س - تا کی حیات داشت ؟

ج - وثوق الدوله والا نمیدانم تا چند سال بعد .

س - تا مثلاً آخر پادشاهی رضا شاه حیات داشت .

ج - بله بله بعد از رضا شاه . بسیار مرد شایسته ای بودش . بخدا . خدای بیا مرز دشت س - پس اینکـــه میگفتند اینکـــه نمیدانم ایشان حقوق بگیر از انگلیسی ها بوده است ؟

ج - همه اش اینها همه اش حرف بود . در آن مذاکرات مجلس هم که آن که دکتر مصدق اول دوره ششم مخالفت کرد باشد جواب داد . موقعیت ایران را در آن موقع تشریح کرد . علت اینکه این قرارداد بسته شده بود هماکنون با پیام مسلج کرد . من مردی به لیاقت مصدق در ایران ندیدم . خلاصه مطلب بشما عرض کنم . و محال است دیگر در ایران همچین فرزندی باین زودی ها بوجود بیاید . من یک چیزی میگویم شاید چیزی میشنوید . این عمده تائی واقعی که میگویند خدای من گواه است مصدق بود .

س - مصدق یا وثوق الدوله بود ؟

ج - وثوق الدوله . حیفا از وثوق الدوله . حیفا ، حیفا ، حیفا حیفا .

س - قوام چه جور بود ؟

ج - قوام السلطنه مرد بسیار شایسته ولایتی بود ولی خدای من گواه است یک موی وثوق الدوله

نمیشود . یک موی و شوق الدوله نبود . در صورتیکه بسیار مردلایقی بود . بسیار مردشایسته ، خیلی مرد با اتوریته ، خیلی فوق العاده . ولی یک موی و شوق الدوله هم نمیشد بهیچوجه نه از نظر فهمش ، نه از نظر کمالش ، نه از نظر منطقتش ، از هیچیش و شوق الدوله چیز دیگری بود . بعداً یک رجالی در ایران بود که نمیدانم خداوند یک مرتبه همه اینها را بر دوشیچکدام از اینها اصلاً واقعا " در دنیا هم شاید مثل آنها . مثلاً " مستوفی الممالک ، مردی باین پاکی ، باین درستی ، باین عزت نفس ، باین آقا شی ، باین نیک شامی ، باین خیرخواهی ، باین ایران دوستی من فکر نمیکنم مثل مستوفی آدمی بود . همچنین مثلاً " مرحوم علا . مرد بسیار پاک ، شریف ، درست ، بی طمع ، ایران دوست ، بدبخت و بیثنا از بین رفت . این رجال آن زمان اغلب شان همین ترتیب .

س - چه شد از اینها استفاده نشد ؟

ج - استفاده دیگر اول رضا شاه آمد اینها در . و شوق ! الدوله که دیگر در کاری نبود از قوام السلطنه هم رضا شاه همینطور چیز نبود اینها همین ترتیب افتادند دیگر از کار . مثلاً " یکی مؤتمن الملک . رئیس مجلس ایران بود . شما تصور نکنید مثل مؤتمن الملک هزار نیال ! دیگر اگر بگذرد محال است ایران یک همچین رئیس مجلسی پیدا کند . هزار سال از حیث پاکی ، درستی ، شخصیت ، التفات میفرمائید اتوریته ، قانون خواهی و وظیفه شناسی ، و فوق العاده با جریزه .

س - و مثل اینکه اینها دست اتحا دن نمیتوانستند بهم بدهند . مؤتمن الملک مستوفی الممالک و عرض کنم ...

ج - نه اصلاً " بهم نتوانستند ولی با هم صورت ظاهر نداده بودند . ولی همین ترتیب . س - این یکی از اتا ئات مثل این است که اینها نتوانستند ...

ج - متأسفانه بله . مؤتمن الملک خیلی — مرد بزرگی بود . خیلی خیلی .
 — آیدم دوره ششم مجلس اول مرحوم تدین رئیس مجلس بود . بعداً موقع دولت آنوقت را استیضاح کردند دولت افتاد و رفت . تدین هم افتاد . بعد دولت دیگر تشکیل شد . تدین شد وزیر فرهنگ . مجلس شد بی رئیس ، عده زیادی از وکلا رفتند سر وقت مدرس مؤتمن الملک شما ببیناید اوقبول نمیکرد . منجمله یک روز مرحوم و شوق الدوله راه

افتاد که منم در خدمتش بودم . رفتیم . وثوق الدوله یک ساعت از او خواهی و تنما میکرد تا اینکه بلا آخره وثوق الدوله وادارش کرد آمد چیز شد . مؤتمن الملک وقتی رئیس مجلس بود اتفاقاً " من منشی مجلس بودم . این پیشنهاداتی که میاید کرسی مجلس به رئیس داده میشود رئیس پیشنهادات را میدهد به منشی ، باید منشی بخواند که مجلس . من باید با صدای بلند بخوانم . آنوقت هم بلندگو نبود . بایست صدای خیلی غرا باشد که صدای تمام مجلس همه بشنوند و چیز بشود . ما هم رفتیم گرفتیم یک طرحی قانونی نمایندگان مجلس تهیه کردند دادند به مجلس . حقوق نمایندگان ماهی ۲۰۰ تومان بود . این یک طرحی نوشتند دادند که به ماهی ۲۰۰ تومان گذران ما نمیشود . هسین ماهی ۲۰۰ تومان کرایه خونه ما نمیشود . و اینها ماهی ۱۰۰ تومان اضافه کرده بودند که حقوق نماینده مجلس ماهی ۱۰۰ تومان بجائی بشود ماهی ۳۰۰ تومان . و قریب هفتاد و هشتاد نفر هم امضاء کرده بودند . هفت هشت نفر مخالف اینکار بودند که این طرح را امضاء نکرده بودند . یکی مرحوم مدرس بود . کدایش بیامرز . یکی من بودم و یکی یک عده دیگری . این طرح را این آقایان می آوردند به مجلس و بحث کردند .

س شما مخالف بودید ؟

ج - من گفتم که شاهن مجلس نیست که برای یک ۱۰۰ تومان خودش را بدنام میکند در خارج انعکاسش خوب نخواهد بود . مردم تصور میکنند که مجلسی ها رفته اند ابتدا بفکر خودشان افتادند . از اینجهت به اتوریته مجلس اصرار میکنند . از اینجهت چیز . و الا نمیگفتم حق . میگفتم حق با شماست . ولی شاهن مجلس نیست برای صد تومان بباید خودش را اینطور در انظار چیز کند . و بگذارد همینطور چیز . مجلس باقی بماند . بلا آخره هشت نه ماه اینکار طول کشید هر وقت اینها مطرح میکردند این مخالفین یا جوابشان را میدادند . وقتی هم به راء می رسید . زور ما که نمی رسید از مجلس او بستر اکیسون میکردیم یعنی از مجلس پامیشدیم از جلسه خارج میرفتیم . جلسه از اکثریت میافتاد نمیتوانستند تصویب کنند . هشت نه ماه اینکار طول کشید . یک روز من منشی رئیس مجلس مؤتمن الملک نشسته از خودم پیشنهاد کردم استدعا میکنم به پیشنهاد

فلان را^۱ی گرفته بشود . رئیس هم گفت پیشنهاد آقایان نمایندگان راجع به صدتومان اضافه حقوق را را^۱ی میگیریم آنهائیکه موافقت قیام میکنند . همه پاشدند . اعلام را^۱ی یا قبول هر چیزی هم بارئیس مجلس است نه باکس دیگری . نه که من مخالف بودم . رئیس گفت تصویب شد . من چون مخالف بودم من احمق . یواشکی گفتم تصویب نشد . این یواشکی را من طوری گفتم بـ" تمن الملک شنید . آقایان بایک نگاه هی بمن نگاه کرد این چه کاری بود که کردید ؟ بچه مناسبت شما این اظهار را کردید ؟ مگر شما نمیدانید اظهار نظر برای را^۱ی یا عدم را^۱ی این از مختص رئیس مجلس است ؟ کی شما گفته ؟ چرا شما یک همچین عمل خلافی کردید ؟ آقای بطوری این تغیر کرد که باور کنید بدن من به لرزه افتاد با خودم گفتم خدایا من چه غلطی کردم ؟ من چرا همچین کاری کردم ؟ و متعیر بودم که اصلا" چی جواب این را بدهم .

روایت کننده : آقای محمد ابراهیم امیر تیمور

تاریخ : ۳ فوریه ۱۹۸۲

محل مصاحبه : شهر لاهویا - کالیفرنیا

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۷

گفت پنج دقیقه تنفس اعلام میکنیم. پنج دقیقه تنفس اعلام شد. بعد از تنفس یکی از اعضای مجلس آمد گفت به آقایون نمایندگان بگوئید هیچکس از مجلس خارج نشود چون کارشان دارم. یکی یکی را خواستشان. قلم بدست گرفت از آنها پرسید گفت وقتی من اعلام رأی کردم شما رأی دادید یا رأی ندادید؟ هرکس رأی داده بود نوشت، هرکس نداده بود. خواست خدا بود، خدا مرانجات داد. یک رأی کم بود... مثلاً "فرض کنید مثلاً" باید پنجاه رأی باشد نه چهل و نه رأی مثل عرض میکنم س- بله بله

ج- فقط یک دانه رأی خواست خدا مرا آنروز نجات داد والا بکلی همه چیزم، حیثیتم رفته بود. وقتی این شد صادر کرد. گفت از جناب عالی بسیار ممنون هستم. من را از یک اشتباه بزرگی بازداشتید، سید محمود زنگ را بزن، زنگ رازد، وقتی زد س- سید محمود کی بود؟

ج- آن چیز مجلس بود. به اصطلاح ناظم مجلس بود، همچنین چیزی. همینکه زنگ مجلس را زد گفت رأی ای که چند دقیقه گرفتیم ابطال آن رأی را اعلام میکنند. برای اینکه عده برای تصویب کافی نبودند ما یک رأی کسر داشتیم. مجدداً رأی میگیریم. آقایانی که موافقت قیام کنند. همه قیام کردند. دیگر ما نه حرف زدیم نه چیزی مجلس تصویب شد. آنوقت دیدم این از اتوریته، این یکی. یکی دیگر مهم تر از این. طبق قانون اساسی...

س- صحبت از آن رأی مؤتمن الملک بود.

ج- آهان طبق قانون اساسی نمایندگان فقط و فقط در سال در موقع اعیاد یا یک کار

مهمی اگر پیش بیاید حق شرفیای بی حضور شاه دارند، آنهم باید هیئت رئیسه مجلس با دوازده نفر هم از مجلس بحکم قرعه انتخاب بشوند و بروند شرفیاب شوند. یادم نیست چه کاری بود پیش آموختن الملک دوازده نفر را به حکم قرعه تعیین کرد بعداً "اعلام کرد که پس فردا ساعت هشت صبح روز پنجشنبه ...

گفت پس فردا آقا یون حاضر بشوند سمرقانی ما وقت داریم حضور شاه شرفیاب بشویم ساعت هشت صبح مثلاً". آقا یونی هم که به حکم قرعه انتخاب شده اند بیا ایند مجلس با اتفاق برویم. همه حاضر شدیم در مجلس و با اتفاق رفتیم دربار.

س - رضا شاه.

ج - دربار رضا شاه بود بلیه. ما را بردند آنجا رفتیم اطاق با صلاح آینه میگویند اطاق آینه واعضای دربار آمدند و رئیس تشریفات آمد با چه احتراماتی حالا شما همه ما نمی شود من عاجز از گفتنش، تعظیم و خیلی احترام فوق العاده، جای بیور، شربت بیور، همراه آوردند. مؤتمن الملک یک اخلاقی داشت. گاهی که فکر میکرد، این اغلب با سبیلش بازی میکرد، بعد دیدیم که مؤتمن الملک دست کردتوی جیبش و ساعت را در آورد و نگاه کرد و با زکدانت جایش هی با سبیلش بازی کرد. باور کنید در فاصله شاید چند دقیقه خدای من گواه است ...

چند دقیقه گذشت و همینطور با سبیلش بازی کرد شاید همیشه ده دقیقه گذشت از این قضیه بعد ساعت را گذاشتتوی جیبش و رو کرد به آقا یان نمایندگان گفت ده دقیقه از وقت شرفیایی ما گذشته است. پادشاهی که نمیتواند وقت خودش را منظم کند حق انتظار شرفیایی ندارد. با بشویم برویم. همه پا شدند همراهش افتادند. اعضای دربار در دیدن جلوش، قربان بعرض رسیده، اندرون هستند دارند تشریف میآورند. گفت غیر ممکن است ده دقیقه وقت من گذشته است. با رضا شاه پهلوی این شوخی بردار نیست، هیچکس قدرت نداشت با رضا شاه پهلوی از این شوخیها بکند. مؤتمن الملک افتاد جلوه همه همراهش آمدیم.

س - بعد چی شد، همینطور گذشت و شما شرفیاب نشدید؟

ج - بله هیچی - آن گذشت. تقریباً "چندین ماه بعد خدا یا رکرد یک سمرقانی دیگر بود با ز

من خودم حضور داشتم رضا شاه مدجلوبه مؤتمن الملک گفت جناب مؤتمن الملک من به ریاست شما افتخار میکنم . یک همچین آدمی بود . محال است مثل مؤتمن الملک شما چیزی می شنوید اوجه بود غیر ممکن است مؤتمن الملک بود و این حرفها دیگر نبود .

س - دوره بعد رضا شاه گذاشت این انتخاب بشود؟

ج - خودش انتخاب نشد دیگه . در انتخابات خود مؤتمن الملک اصلاً کاندید نشد انتخاب نشد . اگر میخواست انتخاب بشود خب میشد ز تهران . ولی خودش وقتی دید انتخابات صورت دیگری داره پیدا میکند انتخاب نشد .

س - این مجلس ششم است که میفرمائید؟

ج - این در مجلس ششم بود . بله مجلس ششم بود . خدای بیا مرزده . خیلی آدم بزرگی بود . خیلی بزرگوار آدمی بود . هیچ ایران به عظمت مؤتمن الملک آدم ندارد ، یعنی به استحکام مؤتمن الملک ، هیچکس جرأت نمیکرد که مؤتمن الملک را بکند که او کرد . آقا ده دقیقه از وقتش گذشته بود ، پیش شاه ، گفت وقت شاه که گذشته ده دقیقه من پامیشوم .

س - جرأتی داشت .

ج - خیلی جرأت است آقا .

س - خودش برای خودش شخصیتی قائل بود .

ج - اینها شخصیت است . بعد خودم والله بودم بعدها چند سال بعد رؤسای مجلسی وجود داشتند برای ملاقات مثلاً " وزیر دربار دوساعت در اطاق انتظارش می نشستند تا اینکه وزیر دربار اجازه بدهد ملاقات کنند . این اندازه فرق شخصیت اشخاص است آقا . دوساعت در اطاق انتظار می نشستند وزیر دربار اجازه ملاقات بدهد .

س - آن زمان مصدق جلسات هیئت دولت کجا تشکیل میشد؟

ج - جلسات هیئت دولت اغلب در دفتر خود مصدق تشکیل میشد ، بله بیشتر ، همایش

س - در منزلش

ج - اغلب بله در منزل جناب مصدق .

س - آنوقت روزهای خاصی داشت ؟

ج - نخیر - نخیر - روز خا صی که نداشت .

س - چون بعدا " مثلا " دولتها ی بعدی مثلا " میگفتند یکشنبه بعدا زظهر هیئت دولت تشکیل میشود

ج - همه اش منزل صدق بود .

س - یکروز خا صی در هفته بود یا اینکه بر حسب .

ج - بر حسب همان قرار دادی که بود ، روز خا صی نبود . همه اش هم در منزل صدق بود .

س - آنوقت اینکه فرمودید صدق اظها رنظرا زاعضای کابینه اش میخواست ، معلوم است که افرادی توی کابینه بودند که با بهامطلاح سیاست سنجگیری که در نرفت میشد موافقت نداشتند .

ج - بهیچوجه چنین چیزی اظها رنظر نمیکردند .

س - چرا ؟

ج - من یقوت خدا شاه است خاطرم میآید من به زاهدی گفتم که زاهدی در اینکا رعقیده ام

اینست که صدق اشتباه میکند ، من مطرح میکنم توهم بیاعقب حرف من کمک کس

دیگه اینکا ررا ما زور بیا وریم در مجلس شاید .. گفت نه نه شاید خودش حتما " یک فکری

دارد که اینکا ررا گذاشته . هر چه کردم زاهدی نکرد . خدای من گواه است والله بجان شما ،

س - پس با وجودیکه ایشان میگفت که نظرتان را بگوئید ولی سطلب گفته نمیشد .

ج - امساک میکرد ، نه هیچ گفته نمیشد ، نخیر . اشخاصی صدی .. نصف بیشترشان امساک می-

کردند بله ، یعنی شخصیتی هم نداشتند ، حیف هم بود . حیف شد .

س - وقتی که موضوع ما ها سفند پیش آمده و شاه هم میخواست از ایران برود شما در کابینه

تشریف داشتید ؟

ج - بودم بنده بعلمه .

س - آنجریا نش چه بود ؟

ج - جریا نش این بود که منصور الملک نخست وزیر بود . پیش از آفتاب ...

س - منظور آن موضوع اتفاقی سفند ما ها است که صدق نخست وزیر بود و شاه گفته بود که میخواهم

از ایران بروم و بعدایت الله کاشانی وایشها

ج - نه، نه - اون بعدها بود، اون زمان مصدق نبود، اون زمان این شاه حالا بود
اون شاه نبود .

س - بلکه زمان همین شاه .

ج - زمان اون شاه .

س - زمان رضا شاه .

ج - و پیش از طلوع آفتاب سفیر آمریکا، انگلیس، روس متفقا "رفتند منزل مصدق

اعلام کردند "آیت الله" ما از سه طرف به ایران حمله کرده و وارد خاک ایران شدیم . هم

انگلیسها آمده بودند در قسمت جنوب پیاده شده بودند . روسها از شمال، آمریکا هم همین

ترتیب ... سه چهار روز از اینها کشید مذاکرات در بین چیز بود و آن موقع رضا شاه

فروغی را نخست وزیر کرده بود . فروغی رفتیم مذاکره و این طرف و آن طرف آمدیم و اینها

و منجر شد و گفت اعلیحضرت خودشان تشریف فرما میشوند و سلطنت را به فرزند خودشان محمد

رضا شاه تفویض کردند . شاه عازم صفهان شد . عازم صفهان شد و بعد از چند روز هم فرزندش محمد

رضا شاه که خیلی جوان بود، پانزده ساله نزد سال بیشتر عمرش نبود آمد مجلس و البته خیلی هم بهش

ادای احترام شد . قسم خورد طبق آئین نامه مجلس با قرآن و اینها ...

سلطنت اعلام شد و مجلس هم پذیرفت . خود رضا شاه رفت به کرمان ، چند روز رفت ...

کرمان .

س - اگر به خاطرتان باشد یکسال بعد از زمان مداری مصدق بود که گویا اختلافی با شاه

پیش آمده بود سر موضوع وزارت جنگ و در این موقع گویا شاه گفته بوده که من از ایران خارج

میشوم و مسافرتی میروم و بعد گویا آیت الله کاشانی وعده دیگری تلگراف کردند و سعی

کردند که شاه را منصرف کنند از این مسافرت و در آن چند روز گویا حمله شده بوده به منزل

مصدق و زد و خوردی شده بوده .

ج - نه - اولاً "آیت الله کاشانی چیز نبود . بیکروز شاه قرار بود در دوره مصدق اختلافاتشان

زیاده شده بود و شاه گفته بود که من حتماً "میروم نمی مانم

س - چی بود این اختلاف ؟

ج - بالاخره اختلاف نظرو همین ها . این نسبت به او - او نسبت به این چی میشود و اینها مرحوم بهیهای نکاشانی ، آقای سید محمد بهیهای ، او بدون اینکه نه مصدق بفهمد و نه شاه بفهمد اقدام کرد یکمرتبه قریب بیست هزار نفر آدم بیشتر دم خانه شاه و خود بهیهای را هم آوردند که ما نمی‌گذاریم شاه ما نبرود این موضوع بود که مصدق هم همانجا در حضور شاه بود . مصدق از همانجا زود قضیه پس است بطور محرمانه به شاه نشان فرار کرد و رفته بود خانه اش . این بود که آنها نگذاشتند شاه برود نه آیت الله کاشانی . آیت الله کاشانی پیش مرحوم آقای سید محمد بهیهای نی محلی از اعراب نداشت . بهیهای نگذاشت برود ، بالاخره شاه ماندنی شد تا روز آخر تمام قضیه‌های بعد پیش آمد ، والا که موضوع این است .

خیلی بهیهای آترو کمک کرد و جدیت فوق العاده زیادی کرد . بیست هزار نفر آدم یکمرتبه بدون شاه خبر داشت نه مصدق ریختند به خانه اش گفتند ما نمی‌گذاریم شاه برود . بهیهای هم خیلی مرد عاقلی بود . خداش بیا مرزد .

خیلی عاقل بود . خیلی ، واقعا " از مردان عاقل ، از علمای عاقل ، مردی وطن پرست ، مردی بی‌نظر ، سربک قضیه‌ای به جان شاه روح مادر من چند نفر آمدند پیش من گفتند شما بروید پیشوا ز بهیهای وسیله بشوید و بگوئید بهیهای در این کار ما اقدام بکنند پیش شاه که شاه اینکار را مطابق نظر ما بکند . و صد هزار تومان هم تقدیم من دادند گفتند اینهم شما بدهید و بهیهای بگویند این تقدیمی ما به شما . خدای من گواه است بر دم پیش مرحوم بهیهای ، پول را هم بردم . بهیهای گفت فلانی من - عمرم اینجور آلودگی‌ها پیدا نکردم ، توراضی نشو آخر عمر من آلوده بشوم . صد هزار تومان را قبول نکرد به مرگ عزیزت یک همچین مردی بود . حالا کود را بران شما آدمی که صد دینار ، صد دینار از شما بگذرد .

س - یکی از اختلافات مصدق با شاه روز ارت جنگ بود که وزیر جنگ با یستی منتخب نخست وزیر شد یا منتخب شاه باشد ؟

ج - نمی‌گفت وزیر جنگ باید مستقل باشد مثل باقی وزراء استقلال داشته باشد

س - بله

ج - (؟) آخر شاهپلوی گرفتندش مصدق را و تبعیدش کرد مدتی بردند به قاشنا و بعد پسرش که این محمد رضا شاه با شاهین واسطه شد که مصدق برگشت . از این جهت هم این یک سمبانی نسبت به مصدق داشت و از این نظر مصدق صورت ظاهر اظهار شکرگزاری میکرد که شما بودید که من را از این چیز خلاص کردید ، والا آنجا خیلی وضع مصدق وضع آبرومندی نبود آنجا ، خیلی

س - خب حق باکی بود سر این موضوع ، سرموضوع وزارت جنگ .

ج - حق با شاه بود . (؟) تمام بگویند شاهپلوی مثل یک شاه فرض کن مثل سلطان احمد شاه یا دیگری میتوانست تحت تسلط خودش قرار بدهند در هرچی بخواهند اقدام بکنند او هم مرد قوی و مرد بااراده و التقات بغیر ما شید ، و مملکت محتاج یک اراده قوی زیر بار این حرفها نمیشد . اعتنا نمیکرد .

س - خب آنها استناد میکردند به قانون اساسی .

ج - در قانون اساسی ساکت است . (؟)

قانون اساسی نمیکرده منتهی وزیر جنگ کسی انتخاب میشد که میبایستی گزارش را به شاه میداد و بعد او امرها را چیز میکرد و اینها . وزارت جنگی وجود نداشت . وزارت جنگ را رضاشاهپلوی در واقع تاسیس کرد ، بوجود آورد ، التقات بغیر ما شید . والا اسمها " وزارت جنگ بود . نه عده ای بودند خبری بود . تمام این تشکیلات نظامی ایران را رضا شاهپلوی داد . اولین قدمی که برداشت قانون نظام وظیفه بود . قبل از نظام وظیفه تمام نفرات ایران به ده بیست هزار نفر نمیرسید . این نظام وظیفه رسانده یکمرتبه رسید ————— تقریباً "چهار پنج هزار نفر . خدا گواه است یکوقت شاهپلوی خودش با گوش خود شنیدم . گفت بعد از اینکه قانون نظام وظیفه را من چیز کردم و این نظام وظیفه دوره اولش که آمد پیش خودم فکر کردم که عجب کار زشتی من کردم . اینها کسانی نیستند که اصلاً بدر بخورند و اصلاً بشود اینها را به میدان فرستاد ، با اصطلاح چیز بشود . ولی یواش یواش که اینها تربیت شدند و تحت نظم در آمدند دیدم بهترین قدم را ما برداشتیم و بهترین قوا را برای ایران چیز کردیم ، یک قوانینی که ذخیره اش

لایزال است یعنی تمام نمیشود. یعنی یکنفر برود یک نفر از خود ملت بجایش هست این قوه لایتنها می است. بزرگترین قدم را ما در هیچ کشوری این چیز کشور ما را ندارد. و واقعاً " هم همینطور بود. قانون وظیفه ا زیبترین قوانینی است که در دنیا فکری فرما شید در یک کشوری گذاشته است. هیچ کشوری هم قانون نظام وظیفه را ندارد. منتهی اجرا نشد. مثلاً" این را عرض کنم به خمینی منتشر نکنید. مثلاً" در دوره ششم قانونی گذاشتند که هیچکس حق پوشیدن لباس روحانی ندارد. کلاه و عمامه قبا و ریش و پشم و اینها، اینها همه باید به لباس عادی تبدیل بشود. یعنی ریششان را بترانند، کلاه سربگذارند، عبا و اینها را کنار بگذارند و اینها. بعد از گذاشتن این قانون صدی نود و پنج آنها شکی که عمامه و کلاه و ریش و این بازی را داشتند همه بصورت در آمدند. یعنی مشغول عوامفریبی بودند قیلاً"، بعد یک عده ای دیدند اصلاً" چیز روحانیت ندارند از زمین رفتند. روحانی فقط یک عده مختصری باقی ماند، و واقعاً " روحانی بودند. از صد نفر مثلاً" پنج نفرشان باقی ماند. مثلاً" عده زیادی از نمایندگان مجلس عمامه داشتند، همه عمامه ها تبدیل به کلاه و کراوات شد و ریش ها تراشیده شده و آدم حسابی شدند ولی قبل از آن همه ریش و پشم و عمامه داشتند. مثلاً" فرض بفرما شید آقای دشتی آقای زین العابدین رهنما، از این تبدیل عده زیادی داشتیم. و شاه پهلوی خیلی هم دقیق بود که این قانون موبدواحر! بشود و اینها شکی که در مقام به اصطلاح بالاخره دارای مقام روحانیت هستند، به آنها هم احترام بگذارند که واقعاً " اینها روحانی باشند و واقعاً " آنها هم کار روحانی خودشان را انجام بدهند و واقعاً " آنها هم مردان روحانی برای ایران تربیت بکنند. یعنی برای اسلام، مردان مسلمانی تربیت بکنند. بعد از شاه پهلوی این شاه بعد مواد این قانون را کان لم یکن فرض کرد هیچ توجیهی نکرد. هر عرض کنم خدمتتان اوباشی هر عرض کنم دزدی هرنا لایقی آمد یک ریش گذاشت و یک قبا و یک عمامه و یک کلاه این بازی راه افتاد برای ایران راه افتاد و الا خمینی ده ها و آخوند زکجا. الان اگر شما شماره آخوندهای ایران را طبق آن قانون رضا شاه حساب بکنید به صد نفر نمی رسد، التفتا بفرما شید. این بقیه اش بواسطه ا همال شخصی محمد رضا شاه پهلوی شد التفتا بفرما شید. مخصوصاً " فرق فکر آن شاه را

ببینید الفتا بفرما شید با این شاه. در صورتیکه در آن مجلس اول مرحوم مدرس هم در مجلس عضویت داشت. مدرس خودش موافقت کرد. این قانون نمفش بقلم خود مدرس بود الفتا بفرما شید که هر کسی نتواند ادعای روحانیت بکند. و این اصل از بین رفت و به این صورت درآمد. قوانین خیلی مهم. مثلاً "قانون ثبت از مجلس ششم گذشت. ثبتی نبود الفتا بفرما شید. قانون ثبت املاک از مجلس ششم گذشت. (؟) فرضی بفرما شید مثلاً "قانون ثبت روزی که در مجلس مطرح شد، این قانون مرور زمان وقتی در مجلس مطرح شد این را که از چهل سال پیش را دیگر کسی حق رسیدگی ندارد. یک عده ای از نمایندگان داد کشیدند در مجلس ای وای این قانون خلاف شرع است شما حق مردم را میخواهید ببرید، فلان آدم مسا ل پیش حق دمر اغضب کرده حال فرصت رسیده من میخواهم ادعا بکنم و بروم حکم را بگیرم، شما دارید این قانون را خلاف شرع میگذارید. مجلس هم ما ند معطل نمی توانست این قانون را تصویب بکند. دار و رفت خدمت مرحوم مدرس گفت دستم به دانت یک کاری بکن. بعد مدرس پا شد رفت به جلوسو گفت آقا یون دونفر با هم منا زعت داشته باشند اینها اگر مردمان متشرع باشند، گفت مثلاً "من اگر با کسی چیز دهم خودم میروم پیش حاکم شرع، طرف مرا حاکم شرع میخواهد، هر چه حاکم شرع حکم کرد ما رفتار میکنیم. اما شما پیش حاکم شرع. حالا خود شما که مردم هستید چنان میدوید میخواستید بروید پیش نایب ابوترا ب فراش باشی. باید ممنون باشید از این فراش باشی که میگوید آقا من از چهل سال پیش که خبر ندارم اما از چهل سال باین طرف را ممکن است از همسایه کسی، کاری ببرم ببینم قضیه چه بوده رسیدگی کنم. شما بجای اینکه تشکر نکنید مخالفت میکنید، ممنونش باشید کسه بیشتر از چهل سال را رسیدگی نمیکند. شما اختلاف زمین دارید دونفر هستند این میگوید زمین مال من است، اون میگوید زمین مال من است، اهل ده میآیند میگویند آقا ما از پنجاه سالش خبر نداریم از چهل سالش به اینور میآئیم رأی میدهیم. شما باید ممنون باشید که این قانون را می گذارند. با سلام و صلوات بجلوس تشکیل داده شد و این قانون مرور زمان را. همچنین قانون ثبت. قانون ثبت که شد چرا به مال مردم رسیدگی میکند، یک چنین قانونی خلاف

انتظار دارید از مجلس گفت مال ، مال کسی است که متصرف است ، متصرفش هم که دیگر ثابت میکند چهل سال اینجوها در تصرف دارد ، این ملک بیش از چهل سال که کسی خبر ندارد ، شما چرا چیز میکنید ممنون باشد اینها چهل سال چیز میکنند قانون ثبت را با سلام و صلوات تصویب شد . الان اگر شما به آن کتب قوانین مجلس مراجعه کنید می بینید که آنچه در دوره ششم ده مقابل دوره های دیگر در دوره ششم قانون گذشته ، دوره های دیگر بهیچوجه . مثلاً " در دوره ششم سه کتاب با اینقدری هست دوره های دیگر کتابهای کوچک کوچک . اصلاً " قانون ننوشتند همه اش حرف مفت گذاشتند . کاری که شد فقط و فقط در دوره ششم شد پس والسلام .

س - خب این اشخاص محرم مصدق و کما نیکه مورد مشورتش قرار می گرفتند کی ها بودند ؟
ج - مصدق برای مشورت هیچکس نداشت . همان اعضای کابینه اش بودند
پس والسلام .

س - مثلاً آنها شبکه مورد اعتمادش بودند . میگویند دکتر شایگان یکیش بوده
ج - نخیر به دکتر شایگان اعتنا نمیکرد ، فکر دکتر شایگان قابلی نبود .
س - کی ها بودند ؟

ج - اینها همین اشخاص معمولی بودند . مثلاً به فاطمی محبت داشت و چیز میکرد به اعضای کابینه (؟) هرکسی را بفراخو حال خودش ازش واقعا " نظر میخواست نظرش را خودش می سنجد ، هرکدامش صحیح بود قبول میکرد هر کدام صحیح نبود رد میکرد . والا با کسی خصوصیت خاصی نداشت .

دکتر شایگان نخیر . دکتر شایگان این رجال چقدر آدم نیخته ای بود . از آمریکا که آمد رفعت پیش مصدق گفت شما مرا برای ریاست جمهوری خواستید ؟
س - به خمینی

ج - به خمینی ، خمینی گفت خیر من همین فکری ندارم ، فهمیدید ؟ آخه هیچ آدم عاقلی می رود به یک کسی بگوید شما مرا به رئیس جمهوری بپذیرید .
س - یک عده میگویند که اشتباهات روی مشورت اطرافیان نبوده .

ج - ابدا " نخیر . ولی اطرافیانش ، خیلی ها مصدق را محرف میکردند . میگفتند آقا

این کار به وجهه شما برمیخورد! لغات میفرماید. نکنید شما چیز میکنید.

بی - اینها کی بودند؟ توده‌ایها بودند؟

ج - تقریباً " - مثلاً" توده‌ایها خیر، یکی مثلاً" آقای سنجابی مثلاً" توجه میفرماید.

یکی دیگر آن آقای هست که تا جرات که اسمش را فراموش کردم. اون بود، دوسه نفر

از این قبیل کسان بودند.

بی - دکتر صدیقی مثلاً.

ج - دکتر صدیقی، نه اینها داخل آدم نبودند.

بی - کارهای مثبتی هم بمدق در زمان زمان مداریش کرد؟

ج - کار چه جور مثبتی؟

بی - نمیدانم. کارهای مملکتی مثبت.

ج - نه - خیر. کار مثبتی که برای مملکت بشود نه.

مثلاً" در زمان رضاشاه اقلاً" دوسه تا سد ساخته شد، خیر

بی - از لحاظ لواایح جدید یا طرز اداره مملکت؟

ج - خیر، طرز اداره مملکت سعی میکرد میگفت با پیدای در مملکت باشد با پیدر حدود

مشروطیت و البته در حدود هوجی‌گری و چیز کردن. با توده‌ایها خیلی مخالف بود...

میگفت در حدود آزادی و قانون اساسی با پیدای با شد که هر کس نتواند عقیده خودش را

اظهار بکند.

بی - عملی بود این حرف؟

ج - نظرش را میگفت. والا اگر بمدق قلباً " از من بپرسید، بمدق در قلبش لغات بفرماید

او خودش هم یکی از مستبدترین اشخاص روزگار بود. در قلباً " اما صورت ظاهراً اینطور میگفت.

بی - آنکه در قلبش بود بطور غیرت را ظاهراً میکرد؟

ج - خوب بلا خبره این درس را خوانده بود و میفهمید که چکار بکند. بله - بمدق چندین

خانه داشت که وصل بهم بود. یک خانه داشت بزرگ بود، یک خانه داشت که داده بود به

انجمن روس و ایران چند ماه قبل که انجمن فرهنگی روس و ایران در آنجا تشکیل میشد.

یک شب توی خانه مدرس در ایوانش جلسه‌ای تشکیل داده بودند.

س۔ خانہ مصدق

ج - گفتم شأن شما نیست که شما خاندان را به انجمن فرهنگی روس و ایران می دهید .
به روح رسول اله صبح روسها را بیرون کرد از خانه اش .
س - کرد اینکار را ؟

ج - من بواسطه همان کار تلغن که کردگفت مرقانوں ، گوئی را گذاشتم که راجع به سیدکا شئی و ... بعد گفت آقا من حرفم را پس گرفتم من که چیزی نگفتم . گفت من پس نمیگیرم - اگر شما پس گرفتید . گفت من که چیزی نگفتم به شما ، پس گرفتم بهمانیدکا بیند . گفت من پس نگرفتم ، شما پس گرفتید من پس نمیگیرم گفت من خود را آماده ام فدای شما میکنم شما بجای اینکها زمن ممنون باشید اینطور میکنند ؟

کرد. هر چه دولت اقدام کرد این حاج میرزا حسن به سر جایش بنشاندن نمی نشاند، هر روز مردم را دعوت میکردند به محمد علی شاه، محمد علی شاه رفته بود. جواب دولت را نمیداد، دولت هم که قوه ای نداشت بتواند جواب حاج میرزا حسن را بدهد، همین طور مانده بود معطل. تا بالاخره دولت متوسل شد به یکی از بزرگان تیموری، آن شخص بزرگ تیموری التقات بفرما شد - که با صلاح پسر عمه بنده بود مرحوم امیر - اسداله خان شوکت الدوله بود هم رئیس تیموری بود و هم حاکم جام بود. به او دستور داد که تو با ید بروی و این غائله حاج میرزا حسن را از سبزواری بکنی. بنده آنوقت فرض بفرما شد با زده سالم بود، دوازده سالم بود. ایشان حرکت کرد از جام بسمت سبزواری پنج هزار سوار تیموری. هشت نامه در سبزواری این حاج میرزا حسن زدو خورد میکردند، زیرا عده زیادی بودند جمع آوری کرده بود، شروخانه و اینها همه را سنگر کرده بودند و اینها در بیرون چیز میکردند. (؟) حاج میرزا حسن به این فحش میداد در صورتیکه این خودش سید بود، شیعه بود. برایش میگفت ای - شوکت الدوله سگ سنی التقات بفرما شد.

س - پدر همین اسداله علم نیست این؟

ج - نه. اون شوکت الملک بود و این شوکت الدوله است. هی شوکت الدوله سگ سنی آمده است سروقست مسا بالاخره بعد از شش ماه شوکت الدوله حاج میرزا حسن را دستگیرش کرد. البته عده ای کشته شدند، خیلی کشته شدند، هم از تیموری ها عده ای کشته شدند از تیموریهای ما و عده ای هم از سبزواریها کشته شدند. بعد حاج میرزا - حسن را تحت الحفظ فرستاد به تهران غائله محمد علی شاه و آن بازیهای طرفدارهای محمد علی شاه دیگر بکلی قطع شد، خاتمه پیدا کرد. مقصود این یکی از کارهای است خدماتی است که تیموریها به مشروطیت ایران انجام دادند. این موضوع را که بطور اختصار عرض کردم در هیچ کتابی، در هیچ چیزی شما نمی بینید نوشته نشده. در صورتیکه این را تیموریها انجام دادند خیلی هم خدمت کردند. تیموریها خودشان همه شان سنی هستند اهل حنفی هستند. اما مرحوم خود شوکت الدوله خودش سید بود و خودش سید است التقات بفرما شد - و شیعه ولی مع هذا بهش میگفت سگ سنی، میگفت شوکت الدوله سگ سنی

این پدرسگ، سگ سنی است - همه اش سگ سنی بود. این سگ سنی با لافزه کا رخودش را کرد. گرفتند میرزا حسن را و فرستادندش به تهران و غا ثله محمد علی شاه بکلسی دیگر قطع شد از ایران. این درهیج تاریخی نیست.

س - انشاء اله در آینده منعکس خواهد شد.

ج - این خیلی خیلی مهم است، این مسئله ای که عرض کردم این خیلی مهم است. فقط آن قسمتهائی که مربوط به این مردیکه ...

س - بله بله متوجه هستم. آن فعلا " در دسترس کسی قرار نخواهد گرفت.

ج - اسم آنها را فقط در دسترس کسی قرار ندهید که میاد این پدرسگ همین ترتیب برای من اسباب زحمت فراهم کند. والا چیزهای دیگر همش ... خیلی آدم بدی است ایمن

س - خوب و قتیکه این دست و هشت مرداد اتفاق افتاد حتما " برای جناب عالی جای تعجیبی نبود که با لافزه ...

ج - بنده نخیر. خودم در تهران نبودم در خراسان بودم. نخیر یقین داشتم که این کار میشود، زیرا که عرض کردم که هم انگلیسها بر علیه اش بودند و هم آمریکا شیها میدانستم با لافزه آنها احتیاج زیادی به نفت داشتند. نفت که قطع بشود خسارت فوق العاده زیاد بهشان میرسد و چه باید بکنند. ناچار شدند اتحاد کردند که این کار را بکنند برای اینکه نفت از دستشان نرود. فقط برای حفظ نفت بود، والا چیز دیگری نیست.

بعد مصدق را گرفتند و حبس کردند و با زحمدرضا شاه را آوردند و سرقدرت رساندند و بهش کمال چیز را دادند تا اینکه به این صورت درآمد.

س - جناب عالی هیچ درجریان بیست و هشت مرداد اطلاعی از قیل داشتید، یا شما مشورت کردند؟

ج - نخیر، من خراسان بودم.

س - در خراسان هم اقدامی نکردید.

ج - بنده هیچ اقدامی در این موضوع نکردم.

س - علت اینکه در انتخابات دوره هیجده شرکت نکردید چه بود؟

ج - حقیقتش "اولا" دلتنگ شدم. دلتنگ شده بودم از این جریانات مجلس زیرا که مجلس دیگر به روال دیگری درآمد. تقریباً "در تحت نظر شخص شاه درآمد" بود. محمدرضا شاه پهلوی - التفتا میفرماید - وتویش وکلای حسابی نمیدیدم. من هم دیگر دلم نمیخواست باین عده در روال آنها خودم را بریزم - اینست که به کارهای شخصی خودم پرداختم .

س - از قدیمی ها دیگر کسی نبودند؟

ج - چیزی نبودن خیر، همه شان رفته بودند، هیچکس نبود.

س - آنوقت از این تاریخ ببعد شما در تهران بیشتر تشریف داشتید یا در خراسان؟

ج - بیشتر اوقات در خراسان بودم، گاهی در خراسان بودم، گاهی در مسافرت آمدم به اروپا مسافرت میکردم .

س - خوب آنوقت جریانات مملکتی که میدیدید یا در روزنامه میخواندید پهلوی خودتان چه فکر میکردید؟

ج - آن قسمتهای .. بعضی هایش را البته همه اش را بنده همیشه بسیار از دل تنگ میشدم و میگفتم این به ضرر - این جزو اشتباهات شاه است . شاه البته خیلی کار خوبی داشت ولی بسیار اشتباهات زیادی داشت . از بزرگترین اشتباهات شاه "اولا" اینکه این خودخواهی اش بود . از خودخواهی بی اندازه - یعنی از تملقات بیجا شی که بیش میکردند این شاه مقهور تملق بود . هرکس بهش تملق میکرد این بیشتر خوشحال میشد ، هرکس بهش تملق میکرد هرچی میخواست بهش چیز میکرد . خدای من گواه است هیچوقت ...

(؟) به روح پدرم قسم بحاجان فرزندم به جان برادرم در تمام دوران رضا شاه پهلوی و محمدرضا شاه یک همچین نقلی من از طرف یکی از اینها من فایده نداشتم ، چون بوسیله خودم میلیونها تومان از دست دادم و بخشیدم . یک مقصد دار حتمی یکمرتبه بهش گفتم . گفتم حتی عیدی هم که در عید شما به اشخاص میدیدید و

را هم نیامدم از شما بگیرم . این بود فرق من با اشخاص . من همیشه

آنچه که حرف حساب بود به خود او میگفتم ولی بهیچوجه من الوجوه فکر نمی کردم که گوش

میکنند. دلش میخواست هی یکی بهش تملق بگوید و دور خودش هم بالاخره یک عده اشخاصی را جمع کرده، بود که نه از مملکت اطلاع داشتند، نه از سیاست اطلاع داشتند و نه از دنیا اطلاع داشتند، نه از ایران اطلاع داشتند، نه از آن شهری که بودند اطلاع داشتند، نه از آن محله‌ای که بودند اطلاع داشتند، نه از آن کوچهای که بودند اطلاع داشتند، هر کس هرجا بود و تملق میگفت او را قبولش داشت. خب این اشخاص بی اطلاع از کار مملکت داری، کار مملکت داری آقا کارشوخ که نیست که بدست هر حمالی یا بچه حمالی بدهید و یگویند تو بیا مثلاً "وزیر فلان بشو و فلان کار بشو. کارشوخ برداری نبود. یک عده از این نظامی‌ها که اینها اقلان" هزارتا فرض بفرمائید هزارتا که می‌النه است ولی چندین مدتها بالاخره سپهد و سر لشکروا لاتروا اینها. این درجات زیر مسلسل و زیر گلوله و تلیک توپ باید به اشخاص ما در میگردن به صرف تملق به اشخاص میداد. این اشخاص را آوردوا اینها را همه به کارهای وادار کرد که تویشان هستند اغلب اشخاصی که اینجا همیلیون تومان مد میلیون تومان پانصد میلیون تومان دزدی کردند و استفا ده کردند. آنوقت در عهد رضا شاه پهلوی همچین چیزی میشد. یققران اگر از این جور کارها میشد رضا شاه پهلوی طرف را اعدام میکرد خدای من گواه است، یققران، یققران اگر همچین چیزی میشد اعدامشان میکرد محال بود همچین چیزی بشود.

.... حسن نیت داشت نسبت به مملکتش، دلش میخواست خیلی مملکت پیش برود، ولسی در مقابل این تملقات هم بالاخره هی مغرور بوده و به اینجا رسا ندکار مملکت را.

س- شما دوستان همفکری نداشتید؟

ج- هیچکس نداشتم نخیر، هیچکسی.

س- مثلاً همین امثال مرحوم قریشی و...

ج- نه - با قریشی اینها دوست بودم ولی بین ما چیزی با شد. من در ایران در هیچ حزبی مداخله نکردم. ریزا حزبه‌ها را که اساساً شان را چیز میکردم میدیدم اساساً بی‌ندارد التفات بفرمائید، اینها توی مملکت نیست از روی غرض بوجود آمده س- وقتی میدیدید مملکت دارده این طرف خطر حرکت میکند، مکان اینکها قدامی

بکنید....

ج - هیچ نتیجه برای جلوگیری نداشت ، بهیچوجه . عهدرضا شاه که از این حرفها نبود بعد از عهدرضا شاه هم که این آدم گوش نمیکرد ، آدم باید با هاش یکطرفه بکنند نتیجه نداشت تصدقت بروم . در عهدرضا شاه اگر میبود ، یک حرف حسابی را شما بهش می زدید با زقبول میکردا لثفات میفرما شید ، بهش میگفتید یا بنویسد یا برایش پیغام بدهید اینها البته موثر میشد ولی در عهد این بهیچوجه من الوجوه .

من خدا گواه است ده مورد است در حد این رقتم بهش گفتم . گفتم آقا اینکارا نکنید بضرر مملکت تمام میشود . گفت نه سیاستا " این کار من بهتر است . یکی همین کار مسئله اصلاحات ارضی راجع به ایران بود . من میدانستم این کار اصلاحات ارضی به ضرر ایران است .

س - چرا ؟

ج - اولاً آقا کسی از ایران - الان هم که این حرف را خدمت شما میزنم ادعا میکند که شایدهو است نفرت با شد که موضوع ایران وزرات ایران وفلاحت ایران و کشاورزی ایران اطلاع داشته باشد . ایران عبارت بود از یک مملکت خشک و بی آب و بی همه چیز . این قنواتی را که شما می بینید ، این قنوات را اشخاص بعنوان تیمن تبرک ا لثفات میفرما شید ، بعنوان تیمن تبرک - از هزار سال قبل با چنگال خودشان زمین را خراش دادند ، یک قاشق آب آوردند بیرون . بعنوان تیمن و تبرک بوده . و الا تمام ایران که این کار نشده ، یک مقدار مخصوص از ایران . و بعضی جاها قنواتی که شما حیرت میکنید که اگر من بگویم فکر میکنید از عهد به بشر .

مثلاً در گناباد ، قنات هست که چهارصد متر عمق میخورد ، چهارصد متر ، که با ملاحظ مقنیها هشتصد لگدمیخورد ، یعنی باید هشتصد بار رقت . پایش را همچین بکنند تا این سطل را بیاورد بیرون یا سطل را ببرد توی چاه . این وضع پنج (?) است هم ادا مه دارد . پنج (?) است که آنها با عدم وسایل آن زمانها طناب کشی میکردند و آنها سال کار میکردند که یک قاشق آب بیاورند مردم استفاده بکنند نه برای استفاده -

شخصی شان . این از نظر خیرات و مبرات . اینست که این قنات را آنها پنج اصل برای این قنات قابل بودند ا لثفات میفرما شید . به پنج قسمت این قنات تقسیم

میشد وقت عایداتش . یکی از عایداتی قنات خرج شیارش میشد .
 یکی خرج گاوش میشد التفات میفرماید . یکی خرج بذرش میشد ، یکی حق زارعش
 میشد ، یکی حق مالکش میشد . این را میآوردند ، این ملک این به پنج قسمت
 اینطوری که میگویم تقسیم میشد . چیزی نبود که صاحب این توی جیبش بکند ،
 اینکه میگویند فتودال ، فتودال اینها همه مفت است . فتودال یعنی چه؟
 اینها اشخاصی اطلاع هستند که اینها چیز میکنند . بیشتر از این ایرانیها نتوانستند
 که این مملکت را آباد بکنند . آن تکنیک و استعداد و سایل فعلی در قدیم نبوده که
 بتوانند . اگر با این فکر و استعداد فعلی مملکت در دست یک آدم اهل قرارش بیافتد
 بجای هزار قنات ممکن است در ظرف پنج سال اقلاً " بیست هزار قنات در ایران ایجاد
 کرد . ممکن است در ایران اقلاً " بیست مرتبه آب را آغازه کرد . آدم نیست برای کا شستن
 ببینید جان من . (؟) خدای من گواه است اگر کشت و ریزی ایران در
 دست اهلش قرار بگیرد به کیفیتی که عرض کردم ، این آبش را در بیاورد و بزور ، این
 اراضی بایر را ... بروید ایران مسافرت کنید . تمام اراضی ایران ، مزارع ایران
 ایران مرکزی را ، تمام دشت ها ، قحط و لم یزرع ، بیست فرسخ میروید یک قاشق
 آب پیدا نمیشود ، یکنف ... میشود ، تمام اینها را میشود آباد کرد ، میشود
 زراعت کرد ، میشود آدم ور . اقلاً " در ایران میشود با نصد میلیون آدم در این
 مملکت هم جاداد . والله ایران اگر در دست اهلش باشد همین من تعهد میکنم
 که اگر ایران کشت و ریزش را در اختیار من قرار بگیرد ، آنطوریکه من چیز میکنم به فاصله
 پنج سال تمام هندوستان را ایران غذا بدهم ، خدای من گواه است . ولی اینها چی
 میفهمند . میگویند فتودال فلان آدم پنج قنات دادارد . این پنج قنات را مگر این
 ندیده . به این کیفیتی که عرض کردم این قنات بوجود آمده . فرض بفرمائید
 ایجاد شده چندین صد بار چه ملک از جدا دمن رسیده است که خدا من گواه است
 من صد بار چه آنها را در شصت سال قبل به رایگان بین طایفه خودم که تیموریها هستند
 بخشیدم بین آنها زیرا آنها چادر نشین بودند و ما لدار . آنها را خانه نشین کردم
 این قنات را بین آنها تقسیم کردم ، نشستم بنشین چیز کردم . چون من جز مختصری

الان سه چها رفرقه ملک من خودم که الان هیچ چیزی ندارم. فقط سه چها رفرقه ملک نگه داشتم که بین بچه‌ها یم تقسیم کردم. خانه‌ها را هم که این لوطی پدرگ دوسال است تمام را ضبط کرده برده بجزیک ملک که مال(?) و برادرش است دوسال تمام است که عایداتش را آن پدرگ برده، یققران در این دوسال عاید این دو پسر نشده. یققران، یققران. یققران الان اینها ندارند خرج بکنند، از کجا بیا و روند خرج بکنند. همچنین خواهانش هم یکی اینجا است همه را چیز شده. هی میگویند فثودال، فثودال. فثودال یعنی چه؟ فثودال البته فرضی بفرمائید در بلژیک میگویند، در فرانسه میگویند که اراضی آبپاری، اراضی آنجا مرطوب است. باران زیاد میآید محتاج به قنات نیست. باز مختصری زمین را میتوانند با وسایل موجود شیار بکنند، تویش بذر بریزند خود بخود سبز میشود درو میکنند. در آمریکا هم همینطور است. زحمتی ندارند زراعت آمریکا و چیز. زحمت ایران را زراعت اینجا ندارد. به مفت اینجا زراعت بعمل میآید. این غیر از ایران است که به آن زحمت و به آن بدبختی باید داده من گندم بعمل بیا و برید و آنهم به این بدبختی و به این چیز. هی هر روز بگویند چیز بکنند. تمام این را نصفش را روسها میگویند اینها فثودال هستند برای اینکه لوطی بازی راه بیا ندارند. نصف دیگر همین ایرانیهای بدبخت که رفته اند به خارج و درس خوانده اند بدون اطلاع - فلان آمریکائی رفته و میگویداه این فثودال است، این دوتا پارچه ملک دارد. نمیدانم که ملک یعنی چه. ملک چه جور بوجود آمده الان همین ملک، همین ملکی را که الان من دارم، تمام دوازده ماهه ما لمن باید روی این مثنی بشود، اینجا چرخ چاه داشته باشم که این کار کند، یعنی چه؟ یعنی چاه دوباره که هی لای آب... این لای قطع چاه به چاه‌های باید زد، چرخ را بزنند، مقنی و آدم برود لای‌اش را بزنند. دوساعت هی این بالگدهی همینطور بزنند سطل به سطل بیا و روند بیرون التفات بفرمائید. این هر قناتی اقلان سالسی هفت ماه هشت ماه کار باید بشود تا این لای روبی بشود که آب این عقب زده نشود، آب این کم نشود، این کار شوخی بردار نیست، اینها همه پول میخواهد، خرج میخواهد این پول از کجا بیاورد؟ این فثودالی نیست، اینها را باید دستشان را ببوسند

که برای آبادی مملکت اینکارها را میکنند. ولی غب سپردن دست آدم ناشی اینطور این بدبختها را دارنده می کنند. کسی هم نیست توی اینها از خودشان دفاع بکند و کسی هم نیست که حقایق را بگوید. یک آدمی میخواد که پا شود و اعلام بکند این حقایق را به اینها که شما اشتباه میکنید، ایناست وضع ایران. والله ایران اگر دست آدم اهلیش قرار بگیرد در ظرف پنج سال هندوستان را میتواند غذا دهد.

س- آخرین اصلاحات ارضی روی ترتیبی که فرمودید چه بود؟

ج- اصلاحات ارضی روی همین خودخواهی شاه، محمد رضا شاه پهلوی، یک روز فرستم پیش گفتم من شنیدم که شاه مرحوم سالی صد میلیون تومان عایداتش بوده. من با ورنکردم گفتم دروغ است در صورتیکه صد میلیون بوده عایداتش. اما محال است آدم صد میلیون عایدی داشته باشد و همچنین چیزی نیست. طرفهای من با من مواجه کردند که نخیر صد میلیون بوده. من گفتم نمیشود. بالاخره آنها آمدند به پنجاه میلیون. باز گفتم نمیشود. باز بالاخره اینطرف و آنطرف آنها گفتند بیست و پنج میلیون، میشود؟ با بیست و پنج میلیون من هم موافقت کردم. گفتم اما این بیست و پنج میلیون موقعی بود که گندم بود خرواری هشت تومان، جو خرواری چهار تومان، کاه خرواری دو تومان، تریاک منی چقدر. همه صاحب نرخ را حساب کردیم. پنبه اینقدر، اینقدر. بعد از قضیه شهر یوریکم رتبه بکلی نرخ اجناس خود بخود ترقی کرد. یعنی گندم خرواری ده تومان شد خرواری دویست تومان. جو خرواری هشت تومان شد خرواری صد و بیست تومان. کاه خرواری سه تومان، اینها را که میگویم راست است، شد خرواری هشتاد و دو تومان. تریاک که منی پانزده تومان شد منی پانصد تومان، پنبه ای خرواری فرض بفرمائید هشتاد و دو تومان شد خرواری سیصد تومان. گفتم همین املاک رضا شاه پهلوی که همه میگویند دویست و پنجاه میلیون (؟) هیچکارش که شما نکردید، همانطور که شما میگذاشتید خود بخود این املاک سالی دویست و پنجاه میلیون عایدات پیدا میکرد، خوب اغلب حضرت احتیاج به هیچ چیز ندارد، پول که نمیکشاید، چه عیب داشت. هرسال این دویست و پنجاه میلیون هم به یکی از ایالات ایران میبخشیدید. این دویست و پنجاه

میلیون برود مال گیلان صرف آبادی گیلان بشود، صرف فقرای گیلان بشود. دو بیست و پنجاه میلیون صرف خراسان بشود. این بهتر بود یا اینکه مال مردم راشا بگیرید تقسیم بکنید؟ گفتم منتهی متصدیان شما نگفتم خودتان دیگه که، گفتم متصدیان شما اینقدر نالایق بودند که نتوانستند این عایدات حقیقی این املاک را به شما تحویل بدهند، بدست بیاورند، بجای اینکه مالی پانصد میلیون از این املاک بیاید برداشت کنند، آمده اند به شما گفته اند مالی هشت میلیون، ده میلیون هم ما کسر خرج داریم. شما گفتید زود این آتش را از جان من دور کنید، زود. بعد از اینکه این آتش از جان شما دور شد مردم راشا به آتش خودتان دارید میسوزانید. شما اگر خودتان نتوانید ملکتان را اداره بکنید به مردم چه ربطی دارد که شما ملک مردم را به چیز خودتان بچیز میکنید. نکنید این کارها را. فکری کرد و گفت: نه این کاری که من میکنم سیاستا فایده اش بهتر است. گفتم من فایده ای که نمی بینم، حالا هر کاری دلنان میخواهد بکنید بکنید. کرد بکلی، الان زراعت ایران را به جایی رسانده رسال الان هم چندین سال است گندم را از آمریکا می آورند، چوراز آمریکا می آورند، حبوبات را از آمریکا می آورند، نصف بیشتر آذوقه ایران را از خارج می آورند. بکلی زراعت ایران از بین رفته.

س- چه جور تقسیم املاک نتیجه اش این شد؟

ج- تقسیم املاک همان که بوده، بصورت فنا صفا بوده. و مناصف به این کیفیت بود سابقا " که عرض کردم، یک قسمت مال بذربود، یک قسمت مال شایربود، یک قسمت مال گاوبود، یکی مال زارع بود، یکی مال مالک بود. اینها همه را نصف کردند، نصف گفتند زارع، نصف مال مالک.

س- خوب چرا این اثر بد گذاشت؟

ج- برای اینکه کسی نبود که رسیدگی به ملک بکند.

س- اثر قنقوات چی شد؟

ج- هیچی، تمام کار قنقوات تعطیل شد. قنقوات دیگر وجود نداشت. الان شما بروید در کرمان. در کرمان قنقوات است که بیست فرسخ طولش است. این بیست فرسخ زمین هم

مسطح است. آب تویش حرکت نمیکند چون از بی صاف است توی هر قنات مثلاً همیشه باید صد نفر، دویست نفر، پنجاه نفر، ده نفر، بیست نفر آدم باشد که آب را کش بدهند یعنی هی اینها آب را همچین بزنند جلوه این آب دومرتبه از قنات جاری بشود. این شوخی بردار که نیست. (؟) میگویم در گناباد الان قنات هست چهارصد متر عمق قنات است. پنج فرسخ طول قنات است. در هیچ کجای دنیا همچین چیزی نیست. اینها را کی قدر دانی میکنند. کی این شاه میفهمد مطلب از چه قرار است، نمیفهمد که به این صورت درآوردش. احقها، سرنا که در دست آدم ناشی باشد از این سرش میزند تصدقت برزم.

س- خوب شما و بقیه کسانیکه صاحب ملک بودند صحبت...

ج- نتیجه نداشت.

س- جمع نشدید دور هم؟

ج- هیچ نتیجه نداشت. دوسه نفر چند دفعه رفتیم بوسیله آن بیچاره خدا بیا مرزدش -

سر لشکر پا کروان که بعد رئیس چیز شد، خیلی پسرپاکی هم بود و با و گفتیم که تو اینها را

برو بگو. او هم رفت و گفت و اینها هیچ اثری نکرد. هیچی ..

س- با خدا مینی صحبتی نکردند؟

ج- امینی که از خودش عقیده ای نداشت. هرچی شاه میگفت، اسن را ساخته بود بهش بگویند نخست وزیر

بعد هر غلطی که بکنند و را مثل ارسنا نی که بگوید چیز میکنند، امینی مرد با اتوریته ای

نیست که شما خیال بکنید که اتوریته داشته باشد. هزار مرتبه این نوکر، بنده اینجاکه نوکر

نبداً هم باشد اتوریته اش از امینی زیادتر است. باز تو امینی ها کسی که اتوریته

داشته ابوالقاسم خان است که فعلاً دردم - آن ابوالقاسم خان برادرشان پسر با

اتوریته ای است و پسر خیلی خوبی هم است. ولی اینهای دیگر به نظر برنده صفر

صفر است. البته صفر بزرگ، صفر مطلق التقات بغرما شید، املاً" اتوریته ندارد

پسر امین الدوله مادرش فخر الدوله، چیز دیگری نیستش

تصدقت بروم. اتوریته ندارند اینها که بتوانند... فکر این جور چیزها را ندارند که بتوانند

بکنند تصدقت بروم.

س- شما هیچ دوره‌ای چیزی هم داشتید؟ دوره‌هفتگی با دوستان داشتید؟

ج - چرا! اغلب داشتیم ما دوره .

س- هر هفته ، بطور هفتگی ؟

ج - هفتگی نه ، گاهی، دو هفته‌ای یا سه هفته‌ای.

س- آنوقت کی‌ها بودید؟

ج - بودیم دیگه یک اشخاصی. حال من خاترم نیست که اسم همه‌شان را بگویم که کی‌ها بودیم . مثلاً "مرحوم یزدی که فوت شد. مرحوم آسید کاظم داشتیم یزدی خداش بیا مرزدش ، یکی از مردان بسیار شریف و نیک نفس بود خیلی. مرد عاقلی، فهمیده‌ای مال اندیشی و مرد بسیار عرض کنم خدمتتان آنچه فکر کنید سید کاظم آدم خوبی بود مثل یک پدر بود برای من ، الهی خدا بیا مرزدش . او بود، دکتر طاهری بود، عرض کنم آقای علی دشتی بود با یک عده دیگری بودیم . علی دشتی از وکلای خیلی خیلی خوب بود، چند نفر دیگر هم بودند همین طور وکلای خیلی خوبی بودند .

س- آنوقت مثلاً "چند وقت به چند وقت منزل یکیشان ..

ج - بله ، میرفتیم صحبت میکردیم ، مهمانی میکردیم ...

روایت کننده	آقای محمد ابراهیم امیر تیمور
تاریخ	۳ فوریه ۱۹۸۲
محل	شهر لاهویا - کالیفرنیا
مصاحبه کننده	حبیب لاجوردی
نوار شماره	۸

ایـــــــــــــــن کشاورزی ایران سرتا پا آنچه تا حالا اظهار عقیده کرده اند اشخاص مختلف همش از روی بی اطلاعی بوده ، عده ی مختصری هم که اگر اطلاع داشتند از روی غرض بوده .

س- سرقضیه پانزده خرداد صحبت این بود که شاید چند نفر از کسانی که مالک بودند آنها را روی سوء تفاهمی توقیف کرده بودند باز پرسى کرده بودند ؟

ج - کشته شدند بعضی ها هیچ (؟) نبود قوام السلطنه آنوقت نخست وزیر بود مثل اینکه ؟

س- نخیر ۱۵ خرداد که آقای علم ، ۱۵ خرداد که به اصطلاح آقای خمینی یک عده را مثل اینکه سخنرانی کرده بود...؟

ج - این دردوره شانزدهم بود بنده نبودم که مشهودم .

س- به اصطلاح بعد از اینکه امینی از کار افتاد سر این اصلاحات ارضی اینها آقای علم نخست وزیر شد .

ج - ایی همان دوره شانزدهم بوده اینکار شد بعله ، خمینی راهم

س- و بعد میروند قم ، صحبتی کرده بود و در تهران شلوغ شد .

ج - خمینی هم همان موقع علم چیزش کرد این خیلی زشت و حقیقتاً " زشت باز هم عرض میکنم

زشت و قبیح هست من بگویم الان افسری هست که در قم رئیس شهربانی بوده آنوقت آه

ندارد به ناله اسودا بکند و بجان عزیزان و به روح پدرم برای یک لقمه نان معطل است

اسمش را نمیبرم من سه ماه قبل هم رفتم شهر لوس آنجلس از حال این مطلع شدم این هم

آدمیه دیدم که برآستی من ازش خجالت کشیدم خیلی عرض کردم زشت و قبیح است میگویم

به روح رسول الله به ذات پاک الهی پنجاه هزار دلار من از خودم بهش دادم که گفتم عجلتاً "

خواهش میکنم شما این را خدمتتان باشد بعدها انشاء اله بعنوان قر ضیه با هم
 مساب میکنیم بهش دادم که این زندگی را الان ، والا الان بدبخت توی آنجا ...
 الان که آنجا افسردارد که حاضر است بیا پیدا تو میبیش را ببرد صبح پاک بکنند
 خرجش را بدهد . (؟) اغلب بدبخت بینوا بی چیز
 بینوا . ولی یک عده ای هم تویشان هستند میلیونر هستند که به کسی اعتنا
 نمیکنند ولی بیشتر بدبخت و بینوا فقیر بیچاره هست . همین اینکه عرض میکنم
 بدبخت است اگر یک وقتی بخواهید ممکن است بعد نشان تان بدهم که خودتان
 ببینید شما که این چطور آدمی است . این سالها رئیس شهربانی قم بوده از همه
 جریانات هم اطلاع دارد . از جریانات خمینی غیر خمینی اینها اینها هم
 مثلاً اینجا یک سینما درست میکنند کی است اسمش چی است ؟
 س - هالیوود ؟

ج - نه سینما چیز میکنند ، سینمای آبادان را
 س - آتش گرفته بود .

ج - بعله یک عده آخوند رفتند آتش زدند تمام را این افسر میثناسد اسمهایشان
 را میدانند یک یکی همه اینها را میداند . آخوندها هم الان موجودند که رفتند
 سینما آتش زدند . دیگر کسی جز آخوندها این کار را نکردند تصدقت بروم .
 س - ۱۵ خرداد گویا این آقای قریشی را برای دو - سه روز توقیف کرده بودند و
 سؤال من بود که برای سرکار هم آنموقع مزاحمتی چیزی فراهم کرده بودند یا
 نه در همان .. چون شاه گفته بود که یک اتحاد میدادیم ناپاکی هست بیس -
 ملاکین ، اتحاد سیاه و قرمز ... ؟

ج - نخیر به بنده شده بود بهیچوجه من الوجوه ، نخیر .

س - در آن زمان که آقای علم نخست وزیر بود ؟

ج - نه ابد " نخیر . آقای علم مرا مثل پدرش به من احترام می گذاشت و ضمناً
 هم از من چشم میزد و از همه هم بهتر در ایران شخص شاه مرا می شناخت میدانست من
 چه جور (؟) هستم که زیر بار این حرفها نمیروم ، یک کلمه اگر حرف بزنند من آبروی
 همه را میبرم .

و به این علت با من همینطور کجدار و مریز رفتار میکرد بلکه صدقنان ، بلکه .

س - آقای علم چه جور آدمی بود به دوره نخست وزیرش چه جوری بود ؟

س - بسیار پسر پاک ، شریفی ، درستی ، وطن خواهی ، ایران دوستی فهمیدید ؟ ولی البته یک کمی ضعیف بود التفاوت میفرمائید چیز نبود او هم نوکر بود هر چه شاه میگوید میگفت بلکه بلکه قربان ، آدمی نبود که بایست در مقابلش بگوید اینطور که شما میگوئید نیست به این دلیل ، به این دلیل ، به این دلیل باید اینکا رن شود یا اینکا ربا ید بشود یا اینکا ربا ید عقب بیا فتد .

س - نمیگردان ؟

ج - اینطور نمیشد هر چه او میگفت ، میگفت درست است همینطور اطاعت میکنم قربان الان انجام میدهم ، هر چه او میگفت دوساعت بعد انجام میشد .

س - ولی میگفتند در مقایسه با مرحوم هویدا آقای علم باز یک مقداری بیشتر حقایق را میگفته ؟

ج - نخیر مردوشان مثل هم بودند ، نخیر نخیر . هویدا هم بدبخت خیلی آدم بی اندازه با ادبی بود من به ادب هویدا کمتر آدمی دیدم . خیلی ولی خب بیچاره بدبخت هم او همانجور بیچاره مفتضح رسوایش کردند بیجهت و بی سبب . حیف هویدا . حیف هویدا .

س - و تئیکه این موضوع این حزب رستاخیر به استحضار نان رسید چه فکر کردید ؟ وقتی که گفتند همه باید عضو حزب رستاخیز بشوند هر که نسیحوا هد بشود از ایران برود ؟

ج - من خندیدم فهمیدید جان من ، همشون رفتند من که نشدم . نه من نه کسان بنده هیچکدام بهیچوجه نشدیم ، گفتیم اینها مسخره اینها برخلاف مصلحت مملکت است حزب امری که نمیشود که شاه امر کند بیا د حزب درست کند آن هم هر که بخواد برود آنجا ، خب توکی هستی که هر کس میخواد در ایران بماند یا نماند همان حقی که برای ماندن در ایران من دارم من همان حق هم شما دارید همان حقی که شما دارید من دارم شما حق ندارید من را بگوئید در ایران

نمان . بعدهم شما نمیتوانید یک همچین امری بکنید .

س - آقای علم که حزب مردم را درست کرد ،

ج - آن هم کار غلط . هیچی .

س - (؟) درست شد از سرکار تقاضا نکردند که

ج - بهیچوجه من الوجوه میدانست که من زیر این بار نمیروم بلکه . میدانست

من زیر ، من در همان کمیسیونهای مجلس خدا گواه هست به علم بهش پرخاش کردم

یعنی بیرونش کردم گفتم پاشا زتوی اطاق برو بیرون توحق نداری توی ایــــ

کمیسیون اصلاً " در حضور من بنشین ، پاشو ، پاشو برو بیرون معطل نشو ، پاشو

برو بیرون من تو را نمیپذیرم . به ارواح پدرم بلندش کردم به ارواح پدرم .

گفتم پاشو آقا جان برو بیرون از اطاق پاشو توحق نداری جابوی من بنشین این

مزخرفات ترا حاضر نیستم گوش بدهم پاشو بیرونش کردم . سر همین کارهای کشاورزی

بودش . و میدانست من اگر دیوانه بشوم پاچه همه را میگیرم ولی خب چه فایده .

چه فایده .

س - . خاطرات ان از آیت اله کاشانی ؟

ج - کاشانی هیچکس جز مرحوم مدرس که دیگر محال است در ایران فرزندی مثل او

بوجود بیاید و همان صفاتی که عرض کردم که در خلیفه ثانی یعنی در عمر ابن خطاب

شما در تاریخ دیدید ، شنیدید خواندید بوده والله همان صفات به نحو اتم و اکملش

در سید حسن مدرس وجود داشت . اولاً "مجتهد مسلم سید اولاد پیغمبر رشید، پاک ، بی ترس

فصیح ، بلیغ ، عاقل ، دانا ، مطلع به اوضاع روز ، مطلع به اوضاع ایران از جمیع

جریانات ایران زن و مرد ایران اطلاع داشتش مثل مدرس محال است آدم پیدا بشود او هم

به پاکی مدرس ، محال است مثل مدرس

س - آن خود آیت اله کاشانی چه جور مردی بود ؟ سیاستمدار بود نبود ؟

ج - بعله . خودش میخواست حساب بکند مجتهد بود البته ، ولی به نسبت مدرس

دو هزار مرتبه پائین تر بود محلی از اعراب نداشتش .

س - میانه اش با سرکار چطور بود ؟

ج - اظهار محبت میکرد چرا میآمد خانه من ، من هم میرفتم ولی خیر میدانستم که این مدرس نیست مدرس چیز دیگری بود نخیر .

س - اینکه میگویند ایشان مثلاً " با انگلیس ها تماس داشته و.....؟

ج - این را منم شنیدم از انگلیس ها پول هم میگرفته فلان اینها ، نمیتوانم نه قبولش بکنم نه ردش بکنم ردش هم نمیکتم قبولش هم نمیکتم . میدانم تماس داشته فهمیدید وبی تماس هم نمیشد زیرا که عناصر دورو بودند که با انگلیس ها تماس داشتند و من یقین دارم آنها کاری که باید بکنند میکنند به اینجهت

س - علت اینکه میانهاش با مصدق بهم خورد چی بود ؟

ج - این اول جزو کس و کار مصدق بود فهمیدید بعد دید که مصدق از راه راست منحرف نمیشود همان حرف حساب را میزند اینها شاه این را پخته بودش به طرفداری شاه هی چیز میکردش و مصدق زیر بار رفتش

س - پس با دربار ؟

ج - با دربار ساخته بود با هم بعلمه . این بود آن آقای شنیدم دکتر بقاشی بودش شنیدم خود آقای مکی بوده اینها را من شنیدم التفات میفرماید شنیدم آن یکی دیگر بود اینها همه گفتند شنیدم که اینها همه از مصدق رو برگرداندند و همه شان رفته بودند به..... که یک نفر در قید حیات بودند که یکیشون رفته آن کشاورز صـــــــــــــــــدر یکی دیگر شان هنوز در قید حیات هست آقای نصرت اله امین در

س - امینی .

ج - امینی درواشنگتن است التفات بفرمائید درواشنگتن هست . در نبودن من فهمیدید دلم میخواهد بپرسید از اینها مصدق به اینها گفته بود در تمام عمرم مرد با شرفی که دیدم فقط فقط امیر تیمور هست وبی من از آن با شرف ترک سی ندیدم . در غیاب من شنیدم بین این که یکیش رفته از این امینی اگر دیدید بهر سبب بگوئید مصدق چه نظری راجع به بنده . که بدانید که من با شرف تر از او کمی را در عمرم ندیدم این را بپرسید از او وجود هست .

س - حیف شده بود که نشده بود سرکار تا آخر باهاش همراهی بکنید با مصدق .

ج - بعله دیگر شد ، خدا نخواست بعله چه میشود کرد خدا نخواست .

س - آن بعد از آن دوره ششم مجلس که نیلی جناب عالی در موردش صحبت کردید و تعریف کردید بعد از رفتن رضا شاه ای میخواستید از یک دوره ای از مجلس را اسم ببرید که واقعا " مفید بود بحث تویش بود؟

ج - بله ، بعد از دوره ی ششم مجلس رضا شاه برای دوره هفتم هم بود دوره هشتم هم بود .

س - منظورم بعد از رفتن رضا شاه است .

ج - بعد دوره ی نهم هم بود التفات بفرمایند در دوره دهم بود که دیگر به اصطلاح بلا آخره رضا شاه دوره دهم هم بود دوره ای یا زدهم هم بود التفات بفرمایند در دوره ی دوازدهم بود که برای رضا شاه این بازی پیش آمد رفت بیچاره بله .
س - حالا زان تاریخ ببعد کدام دوره از دوره ی مجلس بود که واقعا " از مجلس مفید بود و در آنجا بحث بود و قدرت داشت ؟

ج - در این دوره ها هیچکی از این ادوار آن خیانتی که میخواستند نکردند به مملکت جزمین موضوع کنسرسیوم نفت بود که عرض کردم اخیرا " در دوره هفدهم گذشت بعقیده من این بضرر مملکت بود والا خیانتی نسبت به ایران بشود نشده التفات بفرمایند .
س - یعنی فرمودید از دوره هیجدهم سرکار شرکت نکردید چون دیگر مجلس مجلس نبود .

ج - من نخیر نکردم نه .

س - پس میماند دوره سیزده ، چهارده ، پانزده ، شانزده ، هفده ،
بعد از رفتن رضا شاه ؟

ج - بله همینطور بله .

س - خب بعضی ها هستند که میگویند در این مدت دوره چهارده تنها دوره ای بوده که واقعا " و کلا نسبتا " ...

ج - من در دوره چهارده بودم ، دوره دوازده بودم ، سیزده بودم ، چهارده بودم
پانزده بودم دوره ی شانزده نبودم فقط دوره هفده هم بودم

س - دوره چهارده آن سراعبارنامه‌ی سیدضیاء که بحث شده که تصویب نشود
مصدق بر علیه اش نطق کرده بود و یک عده‌ای از سیدضیاء طرفداری کردند و دکتر
طاهری اینها نظرسرکار....؟

ج - آن موقع البتّه من بواسطه دوستی داشتم آسیدکاظم یزدی
عرض کردم ، آسیدکاظم با سیدضیاء مربوط بود محض خاطر آسیدکاظم
من به سیدضیاء راء‌ی دادم اما سیدضیاء کجا دکتر مصدق کجا التفات میفرماید
سیدضیاء ادم کوم ایلغو نبودش سیدضیاء را من اورا نوکتر انگلیسها
میدانستم بعلاوه مرد بی فکر بودش یک مرد ماجراجوی بی فکر بود سیدضیاء آدم عاقلی
نبوده که بتواند یک مملکتی را اداره بکند و بنده با سیدضیاء

س - پس چطور است یک عده‌ای دورش جمع شده بودند تیمسار را رفع مثلا "....؟
ج - بیخود ، نمی فهمیدند خب تیمسار را رفع هم حتی اون تپیی بوده اینها
اشخاص مهمی نبودند که دور او جمع شده باشند .

س - مظفر فیروز مسلما " ...

ج - مظفر فیروز را بعقیده من باید ببینند توی زندان زندانش کنند اعلا
دست چپ و راستش را نمیشناسم . این پسر اصلا " دیوانه است او تصدق بروم .
دیوانه دیوانه است بله .

س - آن پیشه وری چه جور آدمی بودش ، حتما " در مجلس دیده بودینش شما ؟
ج - پیشه وری روزیکه مجلس من نایب رئیس مجلس بودم در روزیکه من نایب رئیس
مجلس بودم ...

س - اعتبارنامه .

ج - اعتبارنامه پیشه وری در نیابت ریاست بنده رد شد در روزیکه من مجلس را تشکیل
داده بودم و نایب رئیس مجلس بودم اعتبارنامه توده ، تمام توده‌ای هادر
تحت ریاست بنده رد شد اینها همه در تحت ریاست بنده رد شد که الان خودمان را
حزو مجلس

س- اوچه جوری آدمی بود ؟

ج - همیشه وری ؟

س- بله .

ج - نوکروسها خودش .

س- خودش شما " آدم فهمیده‌ای بود نفهم بود ؟

ج - ایدا بهیچوجه آدم ماجراجوشی بود .

س- یک آدم خوبی بود بدی بود ؟

ج - اینهم صحبت میکرد ولی بلا آخره نوکروسها فقط هرچه روسها میگفتند همان

بود هیچی . اصلا "چیزی

س- راجع به آن حرفهایی که راجع به آذربایجان زده که وضع آذربایجان بد است

بایستی کمک بشود ..؟

ج - آن حرف باید یک حرفی بزنند بلا آخره مطلبی نداشت بدهد به اینها . ولی

باطنی مقصودش روسها بوده و منظورش این برده که توده‌ای ها و روسها را تسلط

بدهد چیز کنند نوکروسها بود تصدقت بروم .

س- وطن پرست نبود که ...؟

ج - ایدا " تصدقت بروم بهیچوجه .

س- بخواد وضع آذربایجان بهتر بشود؟

ج - ایدا اصلا " نوکروسها بود تصدقت بروم . پیشه وری آدمی نبود .

س- این حزب توده چی بینشان آدمهای وطن پرستی بودند ؟

ج - نمیتوانم بگویم .

س- رادمش ، کشاورز نمیدانم اسکندری اینها که توی مجلس بودند؟

ج - من نمیتوانم بگویم نبودند با اغلب شان هم خیلی نزدیکی نداشتم که حشر و

نشری داشته باشم . ولی البته ممکن است تویشان ، توی اینها را هم

نمیگویم ولی توی خود حزب توده البته ممکن است اشخاص خوبی بوده التفات

میفرا مائید .

س- ولی اینها شیکه توی مجلس بودند ، توی مجلس دوره چهاردهم بودند ؟
 ج - توی دوره چهاردهم بودند کثا ورز بسیار رفعا ل باهوش وزرتگی بودولی
 حالا از حزب توده برگشته و به ... توده هم فحش میدهد التفات بفرمائید
 آنموقع گول خورده بود ، یعنی ؟ ل خورده بود که یک مرتبه راجع به همان
 نفت شمال صحبت بود من بهش تخم آقا نظر شما راجع به این نفت شمال چی
 هست ؟ گفت نفت شمال را بعقیده من باید داد به روسها التفات بفرمائید من
 از این حرفا و از او خیلی منزجر شدم .

س- نپرسید چرا ؟

ج - هیچ ایدا " و دیگر چیز بدی من از او ندیدم از ... و بسیار پسر باهوشی ، بسیار پسر
 حرفائی ، ناطق زیردستی ، حالا هم خوشبختانه از توده ای ها برگشته . اما عباس
 اسکندری ، عباس اسکندری واقعا " خیلی مرد با اطلاعاتی بود اولاً " ناطق
 بسیار زیردستی بود ، عباس اسکندری میتواندست برای شعا ده ساعت در هر موضوعی
 که بخواهد نطق کند و بسیار هم خونسرد آدمی بودش التفات بفرمائید . با من هم
 خیلی دوست بودا ز او هم من چیز بدی ندیدم ، اما با آنها ی دیگرشان نخیر چیزی .

س- آن ایرج چی ، ایرج اسکندری ؟

ج - او هیچی چیز نبود ، نبودا و همان نوکر روسها بوده هرچی روسها میگفتند همینطور .

س- آن فداکار چی تقی فداکار ؟

ج - تقی فداکار مال اصفهان بودش آدم بدی نبودش تصدقت تان بروم تقی فداکار
 آدم بدی نبودش بله . تقی فداکار آدم بدی نبود و بیچاره هم بیچاره و (؟)
 بله مال اصفهان بودش .

س- رادمش ؟

ج - رادمش خیلی باش چیزی نداشتم و نمیتوانم بگویم بد ، نمیتوانم بگویم خوب
 بله .

س- آن از وقت رفتن رضا شاه تا دوره بعد از مصدق یک مقداری آزادی احزاب ، مطبوعات
 و اینها بود خیلی ها هستند که میگویند که تجربه خوبی ما از آزادی مطبوعات و احزاب

نداشتم چون واقعا " غیر از بلبشو چیز دیگری در آمدت نبود. دیگران میگویند
خب در مقابل یک مقدار افراد میتوانستند اظها ر نظر بکنند و حکومت به اصطلاح یک
نفری پایه گذاری نشود بود؟

ج - خب ، نخیر همان حرف حسابی مال قسمت اول بود که بلبشویی بود که اگر
آن آزادی مطلق را بهشون میدادند این مملکت همه اش بلبشویی بود. عرض
کردم این مملکت (؟) شما باید مملکت خودتان را بشناسید ، مملکتی
که صدی نود هشتت عامی و بیسواد هست و رشد سیاسی ندارد التفات بفرمائید نمیتواند
آنطوریکه شما انتظار دارید این قد علم بکند و منافع سیاسی یک کشور را بروفق
مصلحت حفظ کند التفات بفرمائید کارش همین است باید این مملکت حتما " در
دست یک آدم مقتدر و آسلی قرار بگیرد و آن آدم سهل این مملکت را محالتر را
بجریان بیا نازد این مملکت میبایست توی دست نادر شاه باشد ، یا
رضا خان باشد التفات بفرمائید همینطوری که ، حتی توی دست نادرالدین شاه
در مدت ۵۰ سال سلطنتش خیلی خوب سلطنت کرد زیرا که از ما غـهـا خون نیامد
و بیچاره با کمال عدل و داد هم رفتار کرد ولی خب چی میشد کردش همین که ^۲نظوری
نیستند .

س - در عوض یک مجلسی وجود داشت در آمدت که یک شخصیتی مثل جناب عالی آماده
بود که درش شرکت بکنند ولی در دوره بعدی که حکومت به اصطلاح مقتدر بود دیگر سرکار
افراد آنجا را در سطحی ندیدند که خودتان را بنشینید آنجا ؟

ج - افراد مقتدری نبودند اما کار مملکت به همانجا هم رسیده دیدید که کلی کارشان
به همه آنجا کشیده که کشید اگر این مملکت از دست یک آدم حسابی بود این نمیگذشت
آقای محمد رضا شاه اینقدر کارها را خرابکاری بکند بکند بکند تا اینکه یک
مرته بر علیه اش از تمام مملکت هی صدا بلند بشود مرگ بر شاه مرگ بر شاه مرگ
بر شاه ، این یک دفعه که نشد اینکار دو سال طول کشید جریانش التفات بفرمائید مرگ
بر شاه ، اومیبایست از روز اول جلوگیری میکرد از روز اول باید میفهمیدید از کجا توطئه

کُشته شده اند ، سرچشمه اش را جلوگیری میکرد خاک ریزی میکرد نکرد از واسطه بی کفایتی ، بیفکری ، بی عقلی انتفات بفرمائید بی عقلی کردن دکار به اینجا رسید . شاه آدم عاقلی بود آنرا " جلوگیری میکرد این تمدت بروم . آدم عاقل همان روز آخر جلوگیری کرد همان روزی که من رفتم والله اگر کار را بمن و گذار کرده بود با پنج هزار سربا ز تمام اینها را سرکوب میکردم سرجا ایشان مینشاندم نکردش دیگری میشود کردش .

س- مثل اینکه این ترس را داشتند که سرباها تیراندازی نخواهند کرد ؟

ج- خیر ، خیر محال بود که سربا زاینطور ، من خودم سربا را از خودم می آوردم از خودم داشتم چون از قبیلۀ خودم می آوردم . این حرفها چی است ببله .

س- او اخر همان دوره چهاردهم بود که هنوز قوای روس در ایران بودند و پیشه وری هم در آذربایجان شروع کرده بود بکارهایش که مرحوم قوام السلطنه انتخاب شد برای نخست وزیری .

ج- ببله ، ببله ، ببله همینجوری ببله ، خب این را چطور جلوگیری کرد از همه اینها جلوگیری کرد .

س- از آن دوره چه خاطره ای دارید از روی کار آمدن قوام السلطنه رفتنش به مسکو ؟..

ج- ببله ، همان دوره من به قوام السلطنه خیلی کمک کردم و بعد آمد رفت به مسکو این واقعا " قوام السلطنه فداکاری کرد در آنجا زیرا که رفت خودش را به روسها ، روسها را گول زد فهمیدید روسها را گول زد گفت چیز کردش و بلا آخره تمام فرمایشات آن را اطاعت میکنم و فلان اینها قرار داد نفت را بعد باید مجلس تصویب بکنند من قرار داد با شما میبندم ولی بشرط اینکه مجلس تصویب بکنند اما شرط اولش اینست که آذربایجان باید تخلیه بشود ، آذربایجان را تخلیه کرد بعد قرار داد را که روزی که آورد به مجلس آورد بنده در مجلس مطرح کردم والله به این گوش خودم شنیدم که گفت به اغلب به بعضی ها گفت پا بشوید در مجلس

بگوئید قوام السلطنه بیجا کرده که این قرارداد را بسته ..

س- قوام السلطنه به نمایندگان گفت که بپایید بگوئید من بیجا کردم ؟

ج - بله "اعلا" بعله بیجا کرده قوام السلطنه حق نداشته ما زیر بار این قرارداد منمیریم این برخلاف مصالح ایرانست ، ما همان روز هم آن قرارداد را رد کردیم بلا آخره ،

س- بعضی از خارجی ها نوشته اند که قوام السلطنه زیاده‌پاروسها نزدیک شده بوده به حزب توده میدان داده بود آدم ضعیفی بوده ؟

ج - اینها همه اش دروغ است اینها همه اش دروغ .

س- محبتی نسبت به روسها نداشت ؟

ج - ابتدا " ... ————— گویم که روسها را قوام السلطنه به این کیفیت گولشان زد استالین رابه آن کیفیت دیگر هم آذربایجان را تخلیه کرد هم نفت را بهشان نداد منتها به آنوقت وضعیت دیگر خودش نمیتوانست بماند در کار ، زیرا روسها نمیگذاشتند ناچار بود قوام السلطنه از کار برود والا خدمتی که قوام السلطنه کرد به اعتقاد من در این چند سال هیچکس به ایران نکرده ، هه کس به ایران نکرده نه نفت را داده و نه آذربایجان را داد والا بخدا هنوز آذربایجان در دست روسها بودش . اگر قوام السلطنه نبود هنوز آذربایجان در دست روسها بودش . بله .

س- این اختلافش با شاه سرچی بود ؟ چون باز هم توی این گزارشات نهائی نوشته اند که نسبت بهم سوء ظن داشتند ...

ج - واللله شاه همین چیزهای مرخرف را چیزهای احمقانه بود چیز میکرد میگفت خلاف مصلحت است قربان اینکار را بیداین طریق بشود از این طریق بشود آن حقایق و مصالحی را بعرض میرساند زیرا راین نمیخواست برود دیدن میشود .

س- حتی بعضی جاها نوشته اند که قوام السلطنه بفکر بوده که جمهوری درست کند و رئیس جمهور بشود ؟

ج - دروغ است هیچ همچنین قصدی نداشت . خدای من گواه هست تخیر بهیچوجه بهیچوجه .

س - آن حزبی را که درست کرد حزب دمکرات از سرکار ، به سرکار پیشنها دنگرد که همکاری باهاش بکنید ؟

ج - من نه ، من نرفتم توی آن حزب ، بلکه حزب دمکرات تشکیل داد یک عده ای هم بودند جزوش ولی من توی حزبی نرفتم .

س - خوب با روابط نزدیکی که از سابق باهاش داشتید ؟

ج - باز خوب نرفتم توی حزبی ولی من مطالب و بعضی حقایق بود که بهش میگفتم همان موقعی که آن حزب تشکیل داشت یک روزی یکی از دوستانم گفت کار قوام السلطنه چی شده بود یک کارشان آنها کارشان به افتضاح کشید و استیضاح برایش درست کرده بودند چیز بکنند ، دوستی داشتم یمن اسفندیاری سه بعد از ظهر تلفن کرد فلانی خواهی میکنم هیچ جا نروم تا تومبیل را فرستاد م فوری بیام کارت دارم من فوری سوار اتومبیل شدم و رفتم دیدم توی این خیابان کاخ جلوی باشگاه ایران یمن منتظر من هست سوارا تومبیل شدیم همینطور رفتیم دیدیم اتومبیل رفت توی کاخ خانم اشرف پهلوی گفتیم یمن اینجا آمدی چه ؟ گفت والله من پنج دقیقه اینجا یک کاری دارم خواهش میکنم توهم پیاده بشو من کارم را میکنم بعد با هم حرکت میکنیم ، من هم ساده پیاده شدیم رفتم توی سالن نشستم یمن ماند بیرون من توی سالن اینجا نشسته از آن در وارد شد خانم اشرف آمد توی سالن ، خوب احترامی بهش کردیم دیدم آمد پهلوی من نشست یک سی هم پهلوی داشت سگش را کنار زد دم گفت آمدم از شما یک خواهش بکنم باید این خواهش من را شما قبول کنید ، گفتم شما امر بفرمائید امرتان بر من محترم ، گفت راجع به قوام السلطنه فردا یا پس فردا در مجلس راء ی میگیرند خواهش میکنم شما به قوام السلطنه راء ی ندهید ، گفتم که تمنا میکنم بفرمائید علت چی است ؟ برای چی ؟ علتش را بمن توضیح بدهید تا اطاعت کنم امرتان را . شروع کرد به یک حرفهای زدن و بعد هم گفت بلکه قوام السلطنه دشمن ماست ما نمیخواهیم یک دشمن ما بیشتر از این سرکار باشد و میخواهیم او را بیا نذاریم حتما " باید

قوام السلطنه از بین برود و به او نباید شمارائی بدهید نمیگذاریم کسی به او رای بدهد. بهش گفتم خانم این فرمایشاتی که شما فرمودید من را وادار کرد که اگر تا حالا تصمیم داشتم به قوام السلطنه رای ندهم حالا دیگر باید بدهم قوام السلطنه رای بدهم .

س - همینطوری بهش گفتید ؟

ج - بهار و آج پدرم میدانید گفتم من حتما " به قوام السلطنه رای میدهم برای اینکه خانم اگر شما اشتباه بکنید که من نباید من دچار اشتباه بشوم یقین دارم شما اشتباه میکنید قوام السلطنه دشمن شایسته قوام السلطنه خدمتگزار کشور است برای کشور این خدمات را کرده این خدمات را کرده این خدمات را کرده شما باید به قوام السلطنه مجال و فرصت بدهید خدمات خودش را نسبت به مملکت انجام بدهد و مملکت امروزی که احتیاجاتی دارد و احتیاجات مملکت را برآورده بکند والا الان شما قوام السلطنه را بگذارید یا از مملکت داری بیرونش بکنید کار مملکت زار میشود من نه تنها رای میدهم بلکه آنهایی هم که رای بدهند نخواهم چیز گفت اما چرا یک کار میکنم من همین حالا هم میروم قوام السلطنه را میفرستم بیاد پیش شما را ملاقات کند شاید بتواند از شما رفع سوخا هم کند . خدا گواه هست نزدیک غروبی رفته پیش قوام السلطنه گفتم آقا من با او ملاقات کردم آمدم حالا خواهش میکنم باش برو شما اشرف را ملاقات کن او هم اطلاعات کرد از من قوام السلطنه فوری رفت با اشرف ملاقات کرد سزا کرد امروز بعد که رای گرفتند مجلس بایک رای یا دورای قوام السلطنه افتاد تصدقت بروم ، سزاین قضیه ولوطی بازی همه . کاری که خانم اشرف مداخله میکرد آخر تو خانم اشرف چه کار داری از مملکت داری که بیای اینجا را بکنی که کار مملکت به اینجا برسد و اینجا هم چیز بکنی .

س - لابد از طرف شاه بهش گفته بودند ؟

ج - مسلما " از طرف شاه گفته بود بلکه .

مقصود ما با خانم اشرف از آن موقع این همچین سابقه را پیدا کردیم

س- بعدها هم دیدنشان دیگر ؟

ج- نه تا حالا هم ندیدمش . نه اوازم خوش میآید بنده ، یقین دارم او هم ازم بسیار بدش میآید بواسطه همین کاری که کردم . چرا که گفتم این فرمایش شما من را وادار کرد که من حتما " بروم حالیش را " ی بدهم .

س- میگویند قوام السلطنه خیلی آدم متکبری بود ؟

ج- صورت ظاهر بسله ولی صورت باطن نغیر .

س- چون همین والا حضرت اشرف توی کتابش نوشته که در اطاقش مندلی نبود که کسی نتواند جلویش بنشیند ؟

ج- دروغ میگوید اینها را دروغ میگوید نه . مثلا " عرض کردم که متکبر نبوده حالا ببینید قوام السلطنه عرض کردم قوام السلطنه بودم قوام السلطنه آمد قوچان بعد که آمدیم قوچان یک خاندان قدیمی قوچان بوده خاندانش شجاع الدوله ، در این خاندان شجاع الدوله یک دستگاه شطرنج کارچین التقات بفرومائید بود که این شطرنج مثلا " اگر حالا باشد شاید مثلا " واقعا " امروز شاید پانصد هزار تومان قیمت آن بودش من یک چیزی میگویم شاید یک چیزی میشنید که اینکار چه هنری بکار برده بود برای ساختن این شطرنج

این شطرنج را آورده اند از خانه شطرنج را قوام السلطنه هم شنیده بود آنجا گفت بعد رفتند گفتند آنها هم فرستادند که این شطرنج را قوام السلطنه ببیند قوام السلطنه که شطرنج را دید اینها بعد که گفت که پس ببرند آنها بیقام دادند که ما این شطرنج را تقدیم کردیم به آقای قوام السلطنه و تقدیم ایشان ، قوام السلطنه خیلی خوشوقت شد که صاحب یک همچین شطرنجی شده . خوب من هم که چیزی بهش نمیتوانم بگویم که آقا شما چرا این را چرا این شطرنج را ... بلا آخره رفتیم سرناهار من بودم و قوام السلطنه شروع کردم به قوام السلطنه از این شطرنج تعریف کردن گفتم خدا این شطرنج یک شطرنج دردناک پیدا نمیشود ، این شطرنج اینقدر خوب است اینطور ، اینطور اینطور اینطور کسی ندارد

اینها فلان اینها و این واقعا " این شطرنج حق حضرت اشرف است در خدمت شما باشد حق کس دیگری نیست یعنی کس دیگر نمیفهمد چه دارد این باید در خدمت شما باشد ، اما یک چیزی به نظر من رسیده اگر چه قابل ذکر نیست گفت نه بگو ، گفتم نه قربان قابل گفتن نیست چی چی عرض کنم خدمتتان ، گفت نه جان من بگو ، گفتم نه قربان آخر این قابل ذکر نیستش که من هرچی زرا بعرضتان برسانم از اوا و ارار از من انکار ، گفتم آخر قابل ذکر نیست که شاید من یک چیزی مزخرفی به فکر مرسیده بعرض شما برسانم اینها ، گفت آخر چی حتما " باید بگوئید ، گفتم قربان که اینجوری به فکر من رسیده توی این شهر یک دو - سه تا آخوند هم هستند - - - - - این خبر شطرنج شهرت پیدا میکند به آنها هم که بگویند آنها بعد خواهند گفتش که والی خراسان آمد یک دست آلت قمار از یک دست گرفت و برد این ممکن است برای شما ، اگر چه این حرف گفتنی نیست که خوردن آنها بگویند هر غلطی دلشان هم میخواهند بگویند و من گوشم به این حرفها نیست . به ارواح پدرم به آن قرآنی که خواندم قسم این کلمه از دهان من تمام نشده بود صدا کرد ، باقرخان ، باقرخان ، باقرخانی داشتش که ناظرش بود باقرخان ، باقرخان باقرخان گفت فوری فوری شطرنج را بردار ببر خانه شجاع الدوله پس بده از طرف من اظهار تشکر کن قبول نکن . مقصودم من یک همچین بود .

س - یعنی وجهه اش بین مردم برای - - - - - خیلی مهم بود .

ج - بله مقصود معرفی قوام السلطنه هست که او شطرنج را قبول کرده بود به هیچ کیفیتی هم این شطرنج از او گرفته نمیبودش . نخبه با این بیانی که عرض کردم من با اینصورت این شطرنج را به قوام السلطنه دادم خیلی من با قوام السلطنه آخر اطرازی داشتیم . این قوام السلطنه خیلی به اسب مربوط بود خیلی اسب دوست بود خیلی منم ! اسب خیلی ، اسب دوست بود خیلی ، یک اسب خیلی خیلی خوبی داشتم من سواری خودم بود ترکمنی بود خیلی

این اگر حالامیبود من به پانصد هزار تومان هم نمیدادمش یک چیز فوق العاده بودها، عکس را هم دارم که یک وقتی خراسان تشریف بیاورید بهتون نشان میدهم خیلی اسب عالی بود. قوام السلطنه وقتی میآمد قوچان من با خودم فکر کردم که این حتماً "این اسب را قوچان بیاید این از من خواهد گرفت من اسب را از قوچان فرستادم بردند به سمت جام و زور آباد که اصلاً" دور باشد نباشد اینجا بردند آنجا که نباشد رفتن اسب را بردند ، حالا بردند اسب را گذاشتند اینجا ، ما شب در شیران با قوام السلطنه نشسته ایم دوتائی صحبت میکنیم صحبت های متفرقه اینطرف آنطرف به ارواح پدرم بجان عزیزتان دیدم از جابلندشد قلم خود نویسی را از جیبش درآورد باز کرد و یک تکه کاغذ از جیبش درآورد . خودش هم آنجا من نشسته بودم آمد جلویم داد گفت آقا بگیرد با این تلگراف بدهید فوری اسب را تحویل گماشته من بدهند .

اسب را که توا از اینجا فرستادی که از دیدن فرار بدهی ...

س - بشوخی میگفت ؟

ج - بشوخی بله البته که اسب فوری باید تحویل گماشته من بدهند . بدون معطلی این دیگرم عذری نمی پذیرم .

س - پس متوجه شده بود ؟

ج - بله متوجه شده بود خوب ناچار امضاء کردیم

س - دادید اسب را ؟

ج - حتماً " برای یک اسب که قوام السلطنه را نمیرنجاندم .

س - قوام السلطنه خیلی به اصطلاح چند آبادی اینها آنجا علاقمند شده بوده مثل اینکه ؟

ج - بله از اینکارها هم میکردش ، ولی قوام السلطنه عرض کردم خیلی آبرو طلب بودش بله از این چیزها بودش بله .

س - خوب اینها را بصورت هدیه بهش داده بودند این آبادی ها را ؟

ج - نه همه را پول داده بود خریده بود هیچ هدیه نبود ، ابتدا "نخیر ،

س- پس تا آنجا که سرکار دیده بود دیدار بپاش با وزیرایش چه جور بود ؟ او هم مثلاً " آنها اجازه بحث و گفتگو آره و نه میکرد با حالت مرثوس

ج - حتما " ، حتما " ولی خب وزراء هم همه نسبت به او تکریم و تعظیم هر چه او میگفت همه هم اطاعت از او

قوام السلطنه خیلی شخصیت بزرگی داشت کسی نداشت که هیچکس در مقابل او اظهار وجود بکند خیلی مردم همی هم بود . امثال عرض کردم و ثوق الدوله ، قوام السلطنه ، مؤتمن الملک ، مدرس این قبیل اشخاص دیگر در ایران محال که کسی وجود بکند یا مصدق یا علاء اینها وجود ندارند که دیگر من بشما بگویم چیز بکنند علاء در درجه دوم بود ولی امثال آنها وجود نداشتند که کسی چیز بکنند و اون تمام شده رفته .

س- این مسئله تخلیه قوای روس از ایران و اینکه آقای علاء در زمان ملل به روسها حمله میکرد از یک ور آقای قوام السلطنه در تهران با اینها مذاکره میکرد ، بحث های مختلفی هست که آیا این یک بازی بوده بین آقای قوام و آقای علاء یا اینکه آقای علاء دستور را از شاه میگرفته ؟

ج - نخیر دستور باز با قوام السلطنه بوده .

س- بازی خود قوام السلطنه بوده ؟

ج - حتما " تصدقت بروم . علاء که جرات نمیکرد از شاه دستوری بگیرد بعله . علاء هم مرد خیلی وطن پرستی بود خیلی آدم شریفی هم بود .

س- چون حتی آقای مظفر فیروز که با هاش صحبت کردم این جور استنباط کرده بود که مثلاً " آقای علاء داشت برخلاف نظر قوام

ج - غلط میکند مظفر ، عرض کردم مظفر فیروز را باید بروند خدا گواه هست در زندان حبس کنند . یعنی در مریم خانیه در دارالمجانین داخل این حرفها نیستش نخیر . علاء خیلی مرد خوبی بود البته از قوام السلطنه دستور میگرفتش بعله علاء خیلی چیز بود خیلی .

س- ولی میگویند خود آقای قوام السلطنه زیاده‌علاقه ای به وجود مجلس هم نداشته چون تا یک حدی مجلس را مزاحم کار خودش میدانسته ؟

ج - ابتدا مزاحم کار خودش هیچی نمیدانست اگر شاه با هاش مخالفت نمیکرد مجلس رانه اینکه ... خیلی هم مجلس را تقویت میکرد . ولی از نقطه نظر مقتضیات زمان روز التفات بغیر ما شید سیاست روز لازم و واجب برای ایران میدانست .

س- از چه نظر ؟

ج - میگفت آخر مجلس یک تصمیماتی داشته باشد یک کاری بکند در مجلس بگوید اینکار را مجلس کرده نه شخص او کرده از این نظر .

س- مثل قرارداد نفت با روسیه ؟

ج - مثل قرارداد نفت روسیه یا برخلاف او یا چیزهای دیگر اینها قوام السلطنه خیلی آدم همین فهمیده ای بود آدم بی فکری نبود که اینها را از روی چیز بکند .

س- کسانی هم بودند که محرمش باشند ، دوستان نزدیک که با هاشون مشورت بکنند و ؟

ج - نمیتوانم بگویم نبودند البته بودند ولی من نمیتوانم بگویم که کی ها بودند ولی بودند اشخاص درجه دوم سوم بودند کسانی که بودند با هاشون چیز میکرد ، درجه اول خیر درجه دوم ...

س- مثلاً گویا این آقای عباس مسعودی با هاش بدبوده سعی میکرد که آن او آخر که به اصطلاح از کار ببیند از دش ؟

ج - نه . عباس مسعودی تعظیم بهش میکرد هر وقت میآمد به مجلس . این حرفها چی هست ؟ عباس مسعودی داخل آدم نبود

س- من خودم یک مدرک یک کاغذی دیدم از سفارت آمریکا که تویش نوشته بوده که دیشب عباس مسعودی آمد اینجا و گفتش که ما به فکرم که یک کودتائی بر علیه قوام السلطنه بکنیم و از شما کمک میخواهیم و اینها هم اظهار کرده بودند که ما در این

امور دخالت نمیکنیم .

ج - خب ممکن است همچین حرفی را مسعودی گفته باشد ولی در حضور قوام السلطنه جز تعظیم و تکریم هیچ جا نسی نداشتش قابل این حرفها نبود که چیز بکند مسعودی محلی از اعراب نداشتش .

س - اینکه میگویند توی باغ مسعودی همراهمیشتند و نخست وزیر انتخاب میکردند پس ...

ج - ابا " توی باغ مسعودی ممکن است یک عده ای بروند نخست وزیری هم بروند یک عده ای هم بروند .

س - نه تعین میکنند میگفتند نخست وزیر توی باغ مسعودی تعیین میشد ؟

ج - ابا " خیر . مسعودی آنجا خانش پذیرائی میکرد خانش به اعطال چیزی بودش پره زان تا بلایی بودش او پذیرائی میکرد اینها یک عده ای هم جمع میشدند چیز میکردند .

س - روابط قوام با سفرای خارجی چه جور بود ؟ میگویند خیلی محکم و خیلی ... ؟

ج - سعی میکرد با انگلیس ها خیلی خوب باشد با روسها تا جاییکه روسها منافع ایران را چیز کنند با افغانها همین ترتیب چیز میکرد که به اصطلاح منافع همه شان چیز میکرد قوام السلطنه بلس . مخصوصا نسبت به انگلیس ها که خیلی احترام قائل میشد برای شان فوق العاده ، خیلی احترام قائل میشد برای انگلیس ها .

س - ولی باز هم توی این گزارشات بیشتر تمایل به آمریکا معرفیش کردند ؟

ج - خیر . نه هیچ فرق نمیگذاشت ، به انگلیس ها بیشتر از آمریکا چیز میکرد آن زمان انگلستان از آمریکا اهمیتش خیلی زیاد تر بود نه اینکه به واسطه وجود چرچیل آن جنگ ، فاتح جنگ اینها بودند و اهمیت چرچیل اسم چرچیل موقعیت چرچیل انگلستان هنوز هنوز در دنیا در درجه اول بود اتفاقات بفرمائید این فکر نمیکرده مثلا " انگلستان بیاید تحت الشعاع آمریکا قرار بگیرد هیچوقت .

س - از کی اتفاق افتاد از کی شد که نفوذ آمریکا در ایران بیشتر از انگلیس

شد ؟

ج - از وقتی که بلا آخره انگلستان هم دیگر آن وزرایان را از دست دادند آنها هم وضعیتان تغییر کرد دیگر آمریکائی خودشان را تقریباً "در آن جنگی که هیروشیما آن بمب اتمی را انداختند و آن کارها را کردند اینها یک قدری در اهمیت شان افزوده شده بود . بعله از آن موقع شد .

س - آن زمانی که آقای جورج آلن سفیر شد و آمد ایران اینها یواش یواش
ج - خب این دیگر از همان زمان تقریباً " بمب هیروشیما اینکارش کشید بعله
س - که آن ترورهای متعددی که شد توی ایران در آن چند سال محمد مسعود دهقان هژیر خود شاه اینها ریشه اش چی بود ؟

ج - عرض کنم خدمتان آن دهقان را که من یقین دارم این را نمیتوانم چیز بکنم این یقین دارم که اگر تروری هم شده خانم اشرف پهلوی بیخبر نبوده
التفات میفرمائید . این یکی دیگر که فرمودید ...

س - محمد مسعود . مدیر روزنامه آتش بود مثل اینکه .

ج - محمد مسعودی ————— ک ر وزنامه دیگر بودند خیر .

س - تهران مرور بود دهقان بود ؟

ج - دهقان . دهقان اینها چیز بود که اینها چیز بود که اینها را هم این کشاورز اخیراً " یک مقالاتی منتشر میکند التفات میفرمائید در این مقالات کشاورز فاش میکند که این ترور اینها با چیز توده ای ها بوده . همین اخیراً " همین یک ماه قبل خواندم التفات میکنید مخصوصاً " مال همین دهقان را همین اینها میگوئید اینها را این کشاورز مدرکه وارد چیز بوده

س - فریدون کشاورز ؟

ج - همه اینها را میگوید که اینها با چیز روسها بوده که با چیز توده ای ها بوده اینها بودند .

س - میشناختیدش این محمد مسعود را ؟

ج - محمد مسعود را بله میشناختم بسیار آدم فحاشی هتاکی مزخرفی بی همه چیزی بودش

وواقعاً " او را همان جز مرگ هیچ چیزی عوض نمی‌کرد زیرا بی اندازه مرتیکه هتاک ویی اندازه بی آبرو التفات بی‌فرمائید سعی می‌کرد به هر کس فحش بدهد کارش پیشرفت می‌کند با بنده فحاشی نداشت . اگر فحاشی می‌کرد با هم دست به یقه می‌شدیم ولی نخیل این بود که بشما عرض کردم . بعله محمد مسعود هم نه اینها همه کار خود توده‌ای ها بودند .

س - شما در آن مجلس مؤسسان که بعد از ترور شاه تشکیل شد و قانون اساسی موادش را اصلاح کردند شرکت داشتید ؟ مجلس مؤسسان .

س۔ یہ نظرات ان مفید ہوا میں تغیرات را کہ ..

ج . نه . در این تخیرات دوم بسیار چیز خلاف مصالح مملکت بودش بعلمه . یعنی هیچ فایده نداشت نتیجه نداشت اظهارگفتنی نکرد زیرا اکثریت طوری بود که به هیچوجه پیشرفت نمیکرد . بعلمه . ما هم رفتیم با آن نیمکت همفکری چیزی پیدا بکنیم دونه هم پیدا نکردیم برای این که ساکت نشستیم .

س۔ - مصدق ہم بودتوی آنجا ؟ مجلس مؤسسان ؟

چ - البته بخیر. ابدأ " نخیر درمؤ سنا اول هم نبودمؤ سنا دوم هم نبودش نخیر.

مؤسسان اول مجلس خلی رجال مهمی بود از ایران خلی یعنی تمام محترمین رجال ایران درمؤسسان اول بودند بعله خلی باسلام و صلوات آن مجلس تشکیل شد . بعله همانوقت جوان بودم رفتم پیشنها دسلطنتش هم همانموقع مرحوم تیمزرتاش نوشت داد وکلای خراسان امضاء کردند که یکیش هم امضای بنده هست پیشنها دسلطنت بملوی ابتدا .

س- از ته دل بود اینکار ؟

ج - خوب بعله دیگر کس دیگر نبود آنوقت برود اینکار را بکند دیگر .

س - آن احمد شاه بود دیگر ؟

ج - احمد شاه هی رفته بودش به اروپا آمده بود به سلطنت علاقه ای نداشت اصلاً

جریزه اینکار را نداشت روز به روز کار مملکت بدتر میشد .

س- در مشروطه که شاه قرار نیست که جریزه داشته باشد ؟

ج - آخر بالا آخره باید یک فکری داشته باشد برای مملکت بهیچوجه چنین چیزی

نبود فقط میلش رفتن از ایران بود اینها هم مملکت روز به روز بدتر میشد .

س- قرار بوده مجلس ونخت وزیر آن فکر را داشته باشند .

ج - خوب نمیشد که همین جور دیده نشد . البته اگر مملکت ایران مثل بلژیک میبود

مثل هلند یک جوری میبود فرمایش جناب عالی صحیح است . ولی ایران مثل ایران

که عرض کردیم صدی هشتاد مردمش بیسواد وورشده سیاسی ندارند چطور میشود همین انتظارات

داشت اینهم بسته به رشد مردم است .

س- وقتی که رزم آرا ترورشده گفته شده که شاه زیاد بدش نیامد .

ج - شاه باطنا " از رزم آرا خوش نمیآمد ، به شاه فهمانده بودند که اگر رزم آرا

باشد این ممکن است نسبت به تو یک کارهایی بکند و رزم آرا هم مردم بسیار فهمیده

ولایتی هم بود . ممکن هم بود اینکارها را هم بکنند و اینکار هم رزم آرا هم یقین

دارم باز هم اینهم به تصویب خودش شده به تصویب همین شاه چی شد اینکار شد

این چی شد .

س- یعنی قتل رزم آراء .

ج - بله همینطور .

س - فرمودید که تردید ندارید که رزم آرا

ج - هیچ تغیر ، بسیار مردمی هم خیلی .

س- هیچ دلائلی معلوم نشد هیچ سرخی پیدا نشد که دست کی توی کار بوده ؟

ج - ابتدا " بهیچوجه خود شاه بی چیز نبودش اینها دیگر نمیدانم کی ها بودند .

ولی خیلی مردمی دبی بود خیلی .

س - مثلاً " اگر مرحوم علم زنده بودا و ن شایدمیدانست ؟

ج - علم میدانست . شاید بی اطلاع هم نبوده . ولی بی اطلاع که نبوده هیچ

کاملاً " هم میدانست و رزم آراء خیلی مرد چیزی بود حیف بیچاره رزم آراء ،

خیلی بسیارموی دب بود . بسیارموی دب بود بسیار لایق و بسیارموی دب حیف

رزم آراء

س - او هم برای پیش درست کردند که از یک طرف میگویند با روسها ساخته بود از یک

طرف میگویند آمریکائی ها آوردنش ؟

ج - بهیچوجه با هیچکدام با هیچکس ساخت میخواست خودش یک دم گاو بدست

بیاورد و یک استقلال فکری پیدا کند و بعد مساحت خودش را اعلام بکند .

س - این بقیه برادرهای شاه راشما هیچکدام را میشناختید ؟ علیرضا ، عبدالرضا ؟

ج - علیرضا را که میشناختم که بدبخت مردش .

س - او چه جور آدمی بود ؟

ج - علیرضا پسرایقی بود طفلک رفتش از بین رفت اگر او میماند و از این چیز تر بودش .

عبدالرضا اینها را هم از دور میشناختم یعنی نزدیک هم چرا ولی باهاش خصوصیت

نداشتم نخیر ، این عده شان هم همین طرز بدبخت هشتان به نه شان گرو همشون

بدبخت بینوا .

س - چون میگفتند که در آن دوره ای مدتی یک صحبتی بوده که عبدالرضا شاه بکنند

ج - ابدا " نخیر .

س - که شاه برود و به اصطلاح ...

ج - نخیر ابدا " .

س - شما شنیده بودید این شایعات را ؟

ج - نخیر حالا میشنوم نخیر ، عبدالرضا لایق اینکار نبود . نخیر .

س - دفعه پیش که صحبت میکردیم فرمودید که اگر بخواید راجع به کلنل پسian

بگوئید یک شاهنامه هست

ج - بله همینطور است .

س- (؟) چرا کشتنش ؟

ج - محمد تقی خان را میفرماید دیگر ؟
س- بله .

ج - محمد تقی خان عرض کردم که در خراسان بود این رفت قوچان وقتی که آمد
ورفت قوچان بعد آمد رئیس ژاندارمری بود . تهران که کودتا شد سید ضیاء آمد کودتا
شد همین سردار سپه محمد تقی خان را تلگراف کردند که شما به فرماندار نظامی
خراسان منصوب میشوید ، محمد تقی خان شد فرماندار نظامی خراسان . ضمناً " قوام السلطنه
هم قبلاً " متوجه شده بود که یک کارهایی دارد در همه جا میشد مثلاً " قوام الدوله
را در شیراز گرفتند میخواست یک کاری بکنند که در تهران یک ۴۰۰ - ۵۰۰ نفر آدم
جمع آوری بکنند یک تعدادی از خودش داشته باشد که اگر قصدی داشته باشند
جلوگیری بکنند این درست دوروز از این قضیه بمن نوشته بود من بیرون بودم که
اگر ممکن است شما برای من یک چند نفری آدم تهیه کنید . من ۳۰۰ سوار فرستادم
تیموری خدا میداند دوروز قبل آمدند مشهد در آن کاروانسرای بابا قدرت جا
داشتند تا من که آنجا بودم ، روز ۱۳ فر قوام السلطنه میرود به سیزده بدر
بیرون همینکه بر میگردد جلوی ژاندارمری قوام السلطنه را میبرند ژاندارم میرود
جلو میگوید بفرمایید اینجا و میبرند زندانش میکنند _____ ،
با کمال احترام خیلی ، خیلی فوق العاده خیلی احترام زیادی میگذارند . من
محمد تقی خان را هم نمیشناختم شب بمن خبر رسید ، بمن که خبر رسید من همان موقع
پیغام دادم سوارم حاضر باشد قصد این بود که بروم و با سوارم بروم بیرون ، عده
من سیصد سوار دارم سوار میشوم میروم کسی زورش بمن نمیرسد من سیصد سوار ،
ژاندارم هم اینقدر ندارد که بفرض هم صد سوار ژاندارم بیايد دویست سوار بیايد عقب
اصلاً " بمن کاری نمیتوانند بکنند میروم . خواهرم فهمیده بود آمد گفت توجه قصدی
داری؟ گفتم من میخوام بروم بیرون و علت اینست گفت من نمیگذارم بروی اینکار
تو احمقانه است خریبت است . گفتم آقا چرا خریبت هست من همینطور دست بسته بیايم
تسلیم بشوم که من را بگیرند که من خریبت است و من حتماً " باید بروم اینها گفت
من نمیگذارم تو بروی . از او اصرار و از من انکار گفتم من حتماً " باید بروم ، گفت من

نمیگذارم . تونمیشه . خواهرم چهار سال از من بزرگتر بود . من به خواهر
آغا خطاب میکردیم ومن آقا یعنی تمام خاندان من حتی تمام طایفه تیموری
همه به خواهر من آغا خطاب میکردند ایشان را به اصطلاح آغای اندرون میگفتند
آغا .

س - آقای با "ع" یا "ق" ؟

ج - آقای با "ع" ، بعد که اودید که من میگویم حتما " میروم گفت حال که تومیروی
پس من هم برادرم را نمیگذارم تنها برود منهم حتما " میآیم . من دیدم که وقتی
یک همچنین حرفی میزند سست شدم گفتم آ نمیروم خیلی خوب بگذارید رک مرا
جس کنند . ما متصرف شدیم شب ماندیم خانه ، هوش منتظریم که تا صبح بیایند
مرا ببرند . شبی که کسی نیامد صبح ساعت هشت بود یک افسری آمد سلام داد
گفت جناب کلنل سلام رسانند فرموده! ندلیل دارم جناب عالی را ملاقات کنم چند دقیقه
تشریف بیاورید رزادارمری . گفتم لازم نیست اینهمه جناب عالی نزاکت بخرج
بدهید بگوید جناب کلنل امر فرموده اند شما هم جزو بازداشت شده ها هستید بروید
بازداشت بفرمائید راه افتادیم ما را اول بردند اطاق اسماعیل خان بهادر معاون
کلنل بود خدا بیا مرزدارا ، وقتی وارد اطاق شدم آن افسر سلام داد گفت فلانی
که امر فرمودید آورده ام ایشان را ، گفت آقا بفرمائید یک صندلی بود ما نشستیم روی
صندلی و اسماعیل خان هم که نشسته بود همین جا نشست گفت یا الله بیش از این
دیگر جلوی پای بنده احترامی نکرد . بعد گفت بطوریکه مطلع هستید (؟)
کرد جناب کلنل به فرما نغمائی خراسان منصوب شده اند به فرمان نغمائی نظامی
خراسان و مقر شده حکومت نظامی در تمام شهرهای خراسان برقرار بشود برای اجرای
مقررات حکومت نظامی یک عده ای باید بازداشت بشوند و جناب عالی هم چند روزی اینجا
مهمان ما هستید برای شما اطاق معین شده و بفرمائید بروید اطاقتان استراحت
بفرمائید . گفتم با کمال میل من حاضرم اطاقی که میفرمائید بروم آنجائی این
بیان مختصر جناب عالی یک جوابی داشت که میل دارم که این جواب را من بخود
کلنل عرض کنم و اگر میدانستم من به کلنل عرض میکردم و بعد میرفتم اطاق ، گفت

جناب کلنل خیلی گرفتار هستند توی انبوه کاغذ غرق هستند از بس مراسلات و کاغذهای زیادی به ایشان رسیده و بعلاوه کاردارند برایشان مجالی نیست که جنابعالی را بپذیرند در همین موقع خواست خدا یک پیشخدمتی آمدم در میدانم چی کاری داشت او به او اشاره کرد این باشد رفت اسماعیل خان بهادر رفت بیرون ، سه دقیقه یا چهار دقیقه طول نکشید برگشت آمدم گفت ، گفت آقا جناب کلنل منتظر شما هستند تا گفت منتظر شما هستند من پاشدم رفتم اطاق اطاق آنطرف مال کلنل بود در اطاق را باز کردم ، اطاق هم بزرگتر از این بود . سه گوش اطاق یک میزی گذاشته بودند که مدیر کلنل آنجا بود چیز بود ، خدای من گواه هست من وارد اطاق که شدم قبل از اینکه من سلام بکنم او باشد و سبقت به سلام کرد بعلاوه آمد جلوی من دست داد دست داد آورد من را آنجا صندلی نشاند خودش زیر دست من نشست پشت صندلی خودش هم نرفت بنشیند ، من به او بگو "تبریک فرمانداری نظامی خراسان را کردم و که بعد گفتم آقای اسماعیل خان این فرمایش را کردند من اینطور جواب دادم و من هم از این پیش آمدی که فعلاً" شده نه تنها اینکه ناخوشنودم بلکه خشنودم و راضی هستم زیرا که من هم جوان هستم برای اصلاحات کشورم افکاری در مغزم داشتم و شاید یکی از آن افکار همین وضعی است که امروز بوجود آمده بوده فکر میکردم باید در ایران یک کودتائی بشود خوشبختانه حالا که این کودتا شده و خوشوقتانه جنابعالی بسمت فرمانفرمائی نظامی خراسان موافقت کرده البته شما بابت وظیفه خودتان را انجام بدهید منظور من از تشرف و شرفیابی اینکه بعرضتان برسانم ، گویانکه هیچ چیز اهمیت ندارد اما طوری بشود که نرو خشک با هم نسوزد گویانکه اگر بسوزد اهمیت ندارد ولی بعدها ممکن است به فکر آدم برسد که در یک فلان کاری ما هم ممکن بود بیشتر فکر کنیم اندیشه کنم چرا فکر نکردم که راه بهترش را انتخاب کنم و خودش ناراحت میشود و چیز میشود والا عرض دیگری ندارم و همین جا میخوامم این را بفرست شما برسانم از جا حرکت کردم گفتم من همین حالا عازم اطاق هستم که برای من معلوم کردند گفت بفرمائید بفرمائید بفرمائید که نه جنابعالی

بازداشت نیستید بلکه من به شما اعلام میدارم که جناب عالی آزاد هستید
و بعضی گویانکه من شما را خدمتان نرسیدم از تهران که آمدم مستقیماً
به سرحدات خراسان رفتم و به قوچان رفتم از همه اهالی قوچان شنیدم که شما
دو سال در قوچان بودید و همه از شما تعریف و تمجید میکردند که در دو سال با منتهای
خوبی و وطن پرستی وظایف خودتان را انجام دادید بنا بر این غائبانه نسبت
به جناب عالی علاقه و اخلاص داشتم حال آنکه نه تنها بازداشت نیستید بلکه آزادید
و مرخصید بفرمائید ، پاشدیم آمد تا دم درب دست دادیم از درب رفتیم
بیرون تا توی راهرو آمد دست داد رفتیم سربله ها آمد دست داد از پله ها رفتیم
پاشین تا توی حیاط بحق خدا قسم آمد توی حیاط دست داد تا دم درب حیاط
ژاندارمری آمد به مشایعت من ، آنجا دست داد محکم پشت سر هم بعد دست آخر
گفت من از جناب عالی یک خواهش دارم گفتم امر بفرمائید گفت بمن قول شرف
بدهید که مادام که حکومت نظامی در خراسان برقرار است از طرف جناب عالی
و کسان شما بر علیه حکومت نظامی اقدامی بعمل نیاید . گفتم من بشما قول شرف
میدهم مادام که در قید حیات هستم نسبت به شما وفا دار و خدمتگزار باشم . هی
دست من را تکان داد ، تکان داد اینها ما آمدیم خانه . اول کسیکه آمد خانه
خواهرم آمد گفت دیدی حق با من بود احمق اگر گرفته بودی چقدر بد بود حالا چه میگوئی
و بمن چی میدهی که من ترا اینطور نجات دادم یک قدری خواهرم با من شوخی کرد
و بعد کلنل بلا آخر به من دوست شد ، و کارهای کلنل همش اساسی و بی اندازه
مرد فهمیده .

س - چه کارهایی کرد ؟

ج - هرکاری میکرد التفات بفرمائید از روی فهم و از روی چیز بدوش و بلا آخره
بیاناتش صحبت هایش اینها همش از روی چیز بود . اتفاقاً " همان موقع امر شد
روسیزده فروردین بود که عرض کردم که همه را بازداشت کردند که قوام السلطنه
هم بازداشت شد قوام السلطنه را به تهران فرستادند ، رسیدن قوام السلطنه
به تهران وضعیت سید خیا سست شد و از بین رفت . فهمیدید ؟ دیدند سید خیا کارهایش
خیلی احمقانه خیریتی در این مدت مرتکب شده انگلیس ها هم که طرفدارش بودند فهمیدند

که این کاری از شما ساخته نیست روزبه روز بدتر و بدتر می شود . تا نگلیسها خودشان را از سید ضیاء کنا رکشیدند . دست گذاشتند روی قوام السلطنه که توی حبس بود از حبس آوردند بیرون و نخست وزیرش کردند . قوام السلطنه حبسی شدن نخست وزیر ایران ، قوام السلطنه از تهران تلگرافی کرد به مشهد به نجد السلطنه که پیشکار دارائی خراسان بود که شما کفیل ایالت خراسان هستید بروید کارها را اداره کنید ، بدون اینکه قبلاً به کلنل اطلاع بدهد ، این تلگراف را بردند به نجد السلطنه دادند به کلنل خیلی بر خورده و فرستادند نجد السلطنه را هم با زداشت کردند و رئیس تلگراف را بردا و ن راهم حبس کردند که تو چرا تلگراف را بدون اطلاع من دادی به نجد السلطنه .

س - چی بود اسمش مجد السلطنه ؟

ج - نجد السلطنه . شب ماه رمضان بود شب بیست و ششم یا بیست و پنجم ماه رمضان بود از تمام وجوه اهالی مشهد کلنل دعوت کرد به دارالایالت قریب سیصد نفر آدم . سید ، آخوند ، ملا ، طلاب ، تاجر ، عرض کنم بقال ، عطار ، کشاورز ، ملاک ، اعیان ، اشراف ، خلاصه ۳۰۰ نفر آدم اینها همه که آمدند بعد خود کلنل وارد اطاق شد

....

روایت کننده : آقای محمدابراهیم امیر تیمور

تاریخ : ۲ فوریه ۱۹۸۲

محل : شهر لاهویا - کالیفرنیا

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۹

همه آ : به احترام او پا شدند . گفت من از آقایان تمنا میکنم ، استدعا دارم که آقایان بفرمایند و اجازه بدهند من همینطور ایستاده مطالب خودم را بعرض آقایان برسانم . شروع کرد به صحبت کردن . قریب سه ساعت ، سه ساعت و نیم حرف زد . خلاصه حرف او این بود که آقایان یک سری بازی بیش نیستیم حرفی من سریازی است . وظیفه سریاز طاعت از ما فوق است . ما فوق من که در درجه اول شاهنشاه ایران است من را بفرمانداری ایالت نظامی تعیین کرده است . باز هم بفرمان ما فوق فهمیدید بمن امر شد یک عده ای باید از خراسان بـــــــازداشت بشوند همه اینها بازداشت شدند آنهم با نهایت ادب و احترام . و من جمله قوام السلطنه بود که بازداشت شد بدون اینکه نسبت به قوام السلطنه هم کوچکترین بی ادبی بشود و او را هم من روانه تهرانش کردم . حالا هم خواست خدا بود که اسیر من امیر من شد . عین عبارتش . خواست خدا بود که اسیر من امیر من شد . این امیر من بجای اینکه از من شکرگزاری بکند و بگوید من از تو راضی هستم که تو وظایف را نسبت به من به بهترین وجهی انجام دادی ، دیگری را به کفالت خراسان تعیین کرده است . و این حکایت میکنند که نسبت بمن یک بغض و کینه ای دارد که میخواهد بغض و کینه خودش انجام بدهد . و بنا بر این من پست خودم را از دست نمیدهم فهمیدید تا اینکه بلا آخره دولت شرایط من را بپذیرد من سرکار خودم بروم و الا تا آخرین قطره خون خودم را میریزم . اینهم که آقایان استدعا کردم تشریف بیاورید محض اینست که من از هیچکس انتظار کوچکترین توقعی ، انتظار خدمتی ، مساعدت کاری ندارم فقط اینست که از آقایان استدعا میکنم کسی با من مخالفت نکند زیرا اگر با من مخالفتی بکنید من مجبوراً " باید

از خودم دفاع بکنم . و در این صورت ——— را مستوجب مجازات یا سرزنش ندانید که من از خودم دفاع کردم . آقا یان گفتند آخر آقا فرمایش شما چیست ؟ آخر موضوع چیست ؟ بگوئید تا ما موضوع شما را با دولت حل کنیم . گفت حالا که کار را اینجا رسیده است اولاً " من تحصیلات نظامی خودم را در آلمان به پایان رسانیدم همه تحصیلاتم تمام شد جز در فن هواپیما . فن هواپیمائی را هنوز نتوانستم بطوریکه باید تکمیلش کنم . من مایل هستم بروم آلمان تحصیلات خودم را در فن هواپیمائی تکمیل بکنم . چیز دوم اینست که من هیچی از خودم ندارم . خودم ، خودم و همین لباس هستم . دولت دوسال حقوق من را بعنوان مساعد به من بپردازد که من خرج رفتنم را داشته باشم . خرج سوم اینست که دولت یک اسکورت ژاندارم اجازه بدهد من را مشایعت کنند تا سرحد ایران . خرج چهارم اینست که وقتی که قوام السلطنه توقیف ثداسیهای قوام السلطنه داغ ژاندارم زدند . و این بشرف ژاندارمری بر میخورد اسبی که داغ ژاندارم خورده شده است برگردد . پول اسبها را دولت به قوام السلطنه بدهد . وقتی که قوام السلطنه بازداشت شد اسلحهی قوام السلطنه به ژاندارمری تحویل شده است . پول اسلحهی قوام السلطنه دولت به قوام السلطنه بدهد ——— چیز ششم اینست که دولت بمن دوسال مرخصی با حقوق بدهد خیلی چیز مختصری پنجمی نبود . گفتند آقا اینها که چیز مهمی نیست فلان و اینها . اینسور و آنسور سیصد نفر جمعیت توی مردم همه افتاد صحبت اینها بلا آخره شش نفر قرار شد اینها از خودشان انتخاب کنند کمیسیون . یک کمیسیون شش نفره انتخاب شد . حاج حسین آقا ملک ع——رض کم آن چیز مال آستان قدس رضوی بود خدا یا . مرتضی قلیخان طباطبائی ، شیخ محمد جعفر بلور فروش ، شیخ احمد بهار ، و بنده . ما پنج نفری رفتیم . شب ماه رمضان بود . آن عصری بود رفتیم منزل قوام السلطنه .

س — تهران ؟

ج — در همان مشهد . از مشهد تلگرافی نوشتیم فوری تهران . بوسیله وزیر مخصوص که شاهنشاه که این درخواست های کلنل محمد تقی خسان است استدعای ما اینکه به پذیریت . فاصله چهار ساعت پنج ساعت تلگراف آمد . شاه که فرموده اند محمد تقی خان از

نوکرهای مخصوص من است مورد کمال احترام من است . تمام پیشنهادات او را پذیرفتند جز رفتن از ایران . باید در ایران بماند و در خدمت خودش باقی باشد . تلگراف را بعد از توپ سحر بود که بردیم پیش محمد تقی خان . یک دو نفر یاسه نفر بیشتر نرفتند بقیه رفتند خانه شان . یکی از اینها هم . خدا گواه است وقتی تلگراف را دادیم خوانده گفت بار سنگینی را از دوش من برداشتید خداش خیره داند آنکه این عمارت کرد . از همه آقایان معنون و متشکرم . صبح رفت نجد السلطنه را آورد ، بسا کمال احترام جلوس سلام داد و بردنانش رفتند فرماندار اربابالتقی همانطور خودش هم رفت ژاندارمری مثل یک ژاندارم هم زندگی میکرد . همان غذای ژاندارم ، لباس ژاندارم ، غذای ژاندارم ، اطاق ژاندارم چندی گذشت قوا السلطنه وعده کرده بود که بلا آخره . هایکی از پیشنهادات قوام السلطنه این بود که در جاتی که در کابینه سابق راجع به افسران جزء بدولت شده است و دولت هم همه را تصویب کرده است احکامش صادر بشود و ارسال بشود . افسران زیر دست این محمد تقی خان . اینها را هم پذیرفته بودند . بعد از سه چهار ماه که گذشت قوام السلطنه هیچک از این ها را اجراء نکند هیچک از اینها را محرومانه هم نوشت بنام سرحدات خراسان و بهر و ساری تمام ایلات و خراسان که ژاندارم و محمد تقی خان اینها هر دو شان اینها یا غی دولت هستند . هر جا که ژاندارم را میبینید خلع سلاح بکنید محمد تقی خان را هم میبینید باید محمد تقی خان را همین ترتیب با او چیز کنید حرف او را گوش نکنید . و ضمناً " این مذاکرات علنی شد دیگر . محمد تقی خان آمد و در مرتبه استانداری را چیز کرد . و مدتی این مذاکرات هیجریان داشت . تا اینکه تلگراف هم دست محمد تقی خان بود تلگراف مشهد اگر میآید هم محمد تقی خان میفهمید . این بود تلگرافات محرومانه هم قوام السلطنه از راه بیرجند بوسیله شوکت الملک پدر اسداله خان علم به اشخاص میکرد در خراسان که شما بر علیه محمد تقی خان اقدام کنید قوایان را جمع کنید چه کنید ، و آن تلگرافات آنجا چندین هزار نفر قوام السلطنه بر علیه محمد تقی خان . نمیدانم مال شجاع الملک بود به او تلگراف زد . شجاع الملک خودش ، پسرش ، هزارها ، بربری ، یک عده ای از خود تیموری ها بودند یک عده دیگری پنج هزار نفر جمع کردند فرستادند بر علیه محمد تقی خان بسمت مشهد . به فریمان آمدند

دوازده فرسخی مشهد . یک عده ای در تربت حیدریه قریب پنج هزار نفر جمع شدند در تربت حیدریه . هر چه ژاندارم بود ژاندارم را خلع سلاح کردند تربت حیدریه را هم در دست گرفتند . عده ای از بجنورد آمدند به شیروان ، ژاندارمری شیروان را خلع سلاح کردند آمدند بیست قوچان . ضمناً " در این ضمن هم شوکت الملک عثم ، مصباح السلطنه اسدی . اسدی که بعد حزب توده ای شد ، نوکرا و بدوش ، این را فرستاده بود که بیاید با شوکت الملک با محمد تقی خان مذاکره بکنند که شاید یک طریق اصلاحی این بین پیدا بشود حلی بشود اصلاح بشود . اینهم آمده بود مشهد با مذاکرات محمد تقی خان قرار شده بود که او نور خاک گناباد در ۱۴ فرسخی خاک گناباد توی خاک بیرجند یک ملک دهی که فراموش کردم . محمد تقی خان برود آنجا در روز معین و ساعت معین حاضر با شد شوکت الملک هم از بیرجند بیاید آنجا آنها هم را معین کنند . محمد تقی خان با اسباب از مشهد حرکت کرده بود ساعت معین رفته بود به آن ده . چهارده ساعت در آن ده مانده بود . شوکت الملک جرات نکرده بود بیاید . در این ضمن محمد تقی خان تلگراف میفرستاد که آمدند قوای بجنورد آمدند ژاندارمری شیروان را خلع سلاح کردند آمدند به بجنورد . این بود که محمد تقی خان فوری با همان حال خسته و مرده برگشت آمد به گناباد . خسته و مرده چندین فرسخ . هفتاد فرسخ از مشهد با اسب رفته بیست فرسخ برگشته است قریب نود فرسخ راه را در ظرف ۲۴ ساعت هم کمتر این پیموده است خسته و مرده . در گناباد سوار جماعاً زنده بود . جماعاً میدانید یک شتر ، شتر جماعاً ز . شتر تندرو ، تک و تنه با یک نفر آدم خودش را رسانده بود به مشهد ، غروب بود که خودش را رسانده بود به مشهد ، غروب که به مشهد رسانده بود افسری بود در مشهد اسم او را خدایا فراموش کردم . این را خواسته بود گفته بود . اسم آن افسره هم سرهنگ گفته بود سرهنگ شما الان یک عده ای را بردارید بروید سمت چناران من الان رسیدم و من خیلی چون خسته شدم دوساعت استراحت میکنم و بعد خودم رابه شما میرسانم . شما الان بردارید و بروید چیز بشوید . محمد خان نوذری ، آن افسر محمود خان نوذری بود . او گفته بود امر مبارک مطاع است . قربان جز اینکه عیال من امروز تهران آمده است . اجازه بدهید من امشب ترتیب کار زن و بچه ام را بدهم فردا صبح زود حرکت

کنم . این خیلی به محمد تقی خان برخورد بود. توجه میفرمائید . این بود به محمودخان گفته بودبروید سرهنگ ، برویدمرضی ، بروید. اوکهرفته بودخودش اسب خواسته بود. آدمی که آقاخودفرسخ اسب رفته وقریب هشتادفرسخ باشرجماز آمده است . سواراسب شده بودیاآن حال خستگی باهیچده نفر آدم رفته بودبه چنارون ۱۲ فرسخی مشد. به چنارون که رسیده بود به عده اش گفته بودندمن دیگر قادربه اینکه چشهایم را با زکنم ندارم دوساعت اجازه بدهیدمن بخوابم بعداز دوساعت من را بیدارکنید. دوساعت میخواهد بعدازدوساعت بیدارش میکند. با عده ای بیست نفرژاندارم که حرکت میکنندبسمت قوچان . درجعفرآباد قوچان . جعفرآباد همان دهی است که نادرشاه افشاردر آنجا کشته شد. باهشتمدسوارکرد مصاد میشد.

ج - با هشتصد سوار فهمیدید؟ زدو خوردشان شروع میشود محمدتقی خان، آنها را شگفت میدهد. اشتباهی که میکنند آنها فرار میکنند بکوه اینهم میرود عقب شان به کوه این که میرود عقب شان به کوه ، آنها توی کوه محاصره اش میکنند؛ این به عده ای که همراهش بوده است فرمان دراز زکش میدهد اما خودش دراز کش نمیکند . باین عده ای که بوده است بیست نفر فرمان دراز زکش . زدو خورد شروع میشود . گلوله می آید باین دستش میخورد ، گلوله می آید باین دستش میخورد ، گلوله می آید باین دستش میخورد ، گلوله می آید باین دستش میخورد ... بعد میگویی در فقا . عین عبارتش . رفقا دیگر امید موفقیت برای مانیت . برای من چندی تیر برداشتم . شما رفقا اجازه میدهم هر کدام میتوانید جان خودتان را از مهلکه نجات بدهید بروید آزاد هستید منم از همه شما ممنون هستم بروید . اینجا هیچکدام نمیبروند . میگوئید رفا خواش میکنم بروید من چشمایم راهم میگذارم برای اینکه شما خالت نکشید بروید . بعدا اینکارا میکنند پنج و شش نفر میروند بقیه میمانند . بقیه تمام اینها تا نفرا خرشان کشته میشوند تا میرسند به سرخود محمدتقی خان . میخواستند سرش را ببرند این بچه های بلند میپوشید دیگه ...

کاردمیآوردند که آن یقه بلند را ببرند. بعد میگویند هیچ افسری را سر نمیبرند. من را همینجور

زنده ببرید قوچان دولت خیلی شما پادشاه میدهد. بر میگرددانند از عقب سر پشت سر، سرش را میبرند دیگر. محال است در ایران مثل محمد تقی خان ولادی وجود داشته باشد. محال است محال محال محال محال. حیف، حیف. (؟)

(؟) او از خاندان محترم بود. پدرش. پدرش هم مردم محترمی بوده است. یکی محمد تقی خان یکی مدرس مثل این دو نفر دیگر محال است که در ایران پیدا شود. والا امثال وثوق الدوله، قوام السلطنه، مهدی السلطنه بالا و پائین اینها باز در ایران ممکن است پیدا شود.

س - اسم شوکت الملک را بر دیدر کار ایشان هم خان چیز بودند؟
ج - شوکت الملک هم منطقه بیرجند دیگر بیرجند قاشانات اینها در قلمروشان بود، اینها جزو آن بود.

بیشتر شما ملاک شخصی شان بود. املاک شخصی همه آنها در قلمروشان بود بیرجند و قاشانات در خط نگاه میکنند در نقشه ایران. بیرجند تا میرسد به سیستان. اینها همه در قلمرو شوکت الملک بودند.

س - ایشان چه جور مردی بود؟
ج - شوکت الملک مرد بدی نبود. نسبی نوکر ما پادشاه بودند، نسبتاً آدم بدی نبود. شوکت الملک آدم وطن پرستی بود، آدم فهمیده ای بود بله.

س - همین یک پسر را داشت یعنی امیر اسداله خان
ج - همین یک پسر را داشت بله. همین یک پسر را داشت بله. منتها بعد بواسطه شخصیتی که داشت در سیستان هم نفوذ فوق العاده داشت. یعنی شوکت الملک در بیرجند تصمیمی می گرفت تمام سیستان زیر تصمیم او بودند و با تصمیم او چیز میکردند توجه میفرمائید؟ این است.
س - در قسمت های شما هم اثری داشت تصمیمات ایشان؟

ج - نه اثری نداشت هیچکدام (؟) ولی با هم دوستی داشتیم. شوکت الملک خیلی دوستی داشتیم. اما علاوه بر دوستی و ملت هم داشتیم با شوکت الملک. زیرا که عمه

همین شوکت الملک بزرگ همین امیر اسداله خان پسرش . باصطلاح نامادری همدین
 امیر اسداله خان آن عیال پدر بزرگ بنده بود هاست . عیال جده بنده بوده است . عمه شان
 فهمیدید؟ که قباله اش را الا ن داشتیم چون اگر اینها نمانده باشند بسله . خیلی قباله
 انتره سانی هم هست . که واقعا " این قباله دیدنی دارد . این قباله دوهزار تومان
 مبلغ قباله چیز کرده است ولی ذیل میگوید . میگوید دوهزار تومان چی ؟ میگوید
 مثلا " مینویسد آقا جزو چیز . دوهزار تومان را شرح میدهد که چیز که داده است مثلا "
 گوسفند را میش یک زه و دو زه . میش یعنی گوسفند . میش — یک زه دوزه مثلا "
 دانه ای دو قران ، پانصد راءس ، یعنی پانصد گوسفند میشود صد تومان . التفات میفرمائید؟
 مادیان زائیده ده راءس یک راءسی ده تومان میشود صد تومان . التفات میکنید ؟
 لوح یعنی شتر بزرگ ، التفات میفرمائید ؟ ۲۰ راءس ، بیست در راءسی هشت تومان
 مثلا " چقدر میشود التفات میفرمائید؟

س- اینها را به کی میدادند آقا ؟ قباله بود

ج- اینها قباله زن بوده است . التفات میفرمائید ؟ مثلا " ملک کجا التفات بفرمائید ،
 صدوپنجاه تومان . که اگر حالا باشد همان ملک میدهد پنج میلیون تومان قیمت آن است
 التفات میفرمائید . آب باغ مثلا " کجا . که اگر حالا نمیبودش همان آب باغ پنج میلیون
 تومان قیمتش است . همه اینها را شرح داده است که اگر خواننده میشود اوضاع امروز ایران
 مثلا " با صد و چند سال ایران در آنجا نمایش میدهد که چقدر زندگی فرق کرده است واقعا " .
 خیلی انتره سان است خیلی انتره سان است آن نوشته . خیلی فوق العاده انتره سان است ها .
 از اینکه نشان میدهد اوضاع ایران را بسله .

س- نسبت قیمتها و...

ج- بسله همین بسله .

س- از مرحوم داوچه خاطر دارید؟

ج- با داوور ارتباط داشتم . ارتباط داشتم ولی خصوصی با او نداشتم .

س- پسر های تیمور تا ش چی ؟ منوچهر هوشنگ و

ج- با تیمور تا ش که دوستی داشتم تیمور تا ش خیلی بمن چیز داشت . تیمور تا ش خراسانی بوده است

منهم .

س - فرزندان شما هم میشناختید؟

ج - همه شان . سه تا فرزندان شما مثل برادران خودم عزیزداشتیم . ولی خود تیمورتاش نسبت بمن خیلی محبت ومنهم هرچه میخواستم با و دیگه میکردم که وقتی هم گوش نمیکرد به او اصرار میکردم میگفت من که از دست تو جان بسلا مت در نمیبرم هر غلطی دلت میخواهد بکن چشم اطاعت میکنم . این هرچه میگفتم اطاعت میکرد خدای بیای مرزد . تیمورتاش از لایق ترین افراد اراخی است که من در عمرم دیدم . آن ژست ، آن پز ، آن هیکل و آن قشنگی ، آن زیبائی ، آن طرز حرف زدن ، آن طرز بیان را . الا آن حرف زدن تیمورتاش را که دیدم ، آن اتوریته اش را بقدری این با اتوریته بود که شما تصور نکنید در ایران اصلاً به این اتوریته پیدا میشود بعله . خیلی فوق العاده .

س - فرزندان شما هم شباهتی بخودش ؟

ج - پسرهای همشون خوب هستند ولی هزار مرتبه خودش فرق داشته است تیمورتاش کجا اینها اینها کجا .

س - علی منصور چی ؟ آنرا میشناختید؟

ج - کاملاً بله . علی منصور آدم خیلی لایقی بود و آدم خوش فکری هم بود . آدم فهمیده ای هم بودش التفات میفرمائید ؟ و بنده خب آن رشد و آن ترقی را نداشتیم یک مطلبی را بتوانم به او (؟) نخست وزیر هم شد ولی آدم خیلی باهوشی بود . خیلی زرنگی کار خدائی از علی منصور سر نمیزد تماشا عاقلانه بود .

س - بعضی ها نوشته اند که از نظر مالی اینها یک مقداری نقطه ضعف داشته است ولی معلوم نیست درست باشد .

ج - هیچ دورغ است . همش مزخرف است هیچی نیست . هیچی . همه چیز خوب بوده است علی منصور . خدایش بیای مرزد بیچاره را . خیلی حیف شد .

س - از هر حوم پاکروان چی ؟

ج - پاکروان که سالهای سال وائی خراسان بود با من خیلی رفیق بود دوست بود . پاکروان خیلی آدم پاکی بود ، یک چیز فوق العاده که از پاکروان دیدم این است که

روسها وقتی آمدند ایران را اشغال کردند عده شان هم آمد به ایران دیگر . به مشهد رسید . عده ای که آمدند به مشهد رسیدند آن افسر کل شان پاکروان را احضار کرد به اداره نظامی روس . جواب داد شما حق ندارید من را احضار کنید من استان دارم اگر مطلبی دارید باید حضور من شرفیاب بشوید . من استان دارا بر 'ن هستم شما نمیتوانید من را احضار کنید . نرفت . خیلی می خواهد آقا این . اهمیت دارد ج - اهمیت دارد دیگر این شوخی نیستش آقا .

س - بله بله .

ج - این آدم عادی بود با سر هم میرفت سروپایش را میبوسید نرفت گفت بهیچوجه من الوجوه نرفت . بعد از دند تهران و بیچاره را محاکمه اثر کردند و حبس کردند واله دستی توی این حبس دراز شد و او را از حبس در آورده .

س - این چه زمانی بود؟

ج - دیگر بعد از همان قزاقای شاه پهلوی و اوضاع چیز ... بله من خیلی به او کمک کردم تا این بود . بعد بدبخت رفت به رم آنجا ناخوش شد و در رم هم مردش . و یک وقتی هم که من رم رفته بودم شنیدم آمدم خدا گواه است روزی سه مرتبه در آن هتل که من بودم همینطور میرفت اینطوری اینطوری می آمد . میگفتم آقا چرا شما میاید آخر این بمن توهین است من راضی نیستم خودم میایم خدمتتان . میگفت تو برای وظیفه معلوم نکن . این وظیفه من است روزی سه مرتبه واله میآمد هتل . بجان شما که من را ببیند همینطور خدایش بیامرزد . خیلی آدم خوبی بود . و از او خوب تر این پسرش بود که این گشتند . افسری رشید ، افسری شایسته ، افسری عالم ، افسری درست ،

افسری پاک ، افسری وطن پرست ، افسری که این خمینی زن قحبه را از مرگ نجات داده بود . این زن قحبه خمینی را از مرگ نجات داده بود . برای اینکه آن رئیس ساواک بود . در عهد او خمینی محکوم به اعدام شده بود این رفته بود پیش شاه ، قربان من استدعا میکنم از اعدام این مرفتنظر بفرمائید بجای اعدام اجازه بدهید ما این را تبعیدش بکنیم به خارج . بعد با این قمر ساق رفته بود گفته بود شما موافقت بکنید چند روزی من شمارا میفرستم به ترکیه بعد خودم ضمانت میکنم با احترام شما را از ترکیه

برمیگردانم ، بعد این پدرگ بجای محبت ، بجای یک همچین محبت اعدامش کرد .

ایسن عکس وارسته و آقای دکتر مصدق است .

س- آقای محمد علی وارسته هستند ؟

ج - بله دیگر همان که وزیر بود وزیر بوده دیگر . وزیرداری بود .

س- وزیرداری ؟

ج - بله . ممکن است خدمتتان تقدیم کنم از آن گراور کردید بعد املش را برای من

بفرستید .

س- خیلی ممنون میشوم اگر اجازه بفرمائید .

ج - باکمال میل .

پ- خیلی ممنون تان هستم . بنده از این یک کپی میگیرم و املش را حضورتان تقدیم

میکم .

ج - این یکی دیگر عکسی است که خود آقای دکتر مصدق بمن التفات کرده است و خیلی

انتره سانسست من پهلویش ایستاده ام ، ملاحظه میکنید .

س- بقیه آقایان کی هستند ؟ آقای عکی مثل اینکه اولی ؟

ج - آن یکی مکی است بله .

س- سرکار

ج - این بنده هستم این مکی این امیر علائی ، این یکی مدیر روزنامه داد بود که اعدامش

کردند .

س- عمیدی نوری .

ج - بله اینهم تمام رجال آنوقت هستند که بنده هم پهلوی دکتر مصدق ایستاده ام . رجال

آن زمان همان ...

س - آقای تقی زاده ، آقای سردار فاخر حکمت ، آقای متین دفتری ، عکس جالبی است

این آقا کی هستند ؟

ج - این که آقای تقی زاده است این سام السلطان بیات است ، این سردار فاخر است ،

س - قبل از اینکه ما از خدمتتان رفتیم راجع به پسر مرحوم پاکروان که تیمسار پاکروان باشد توضیح میفرمائید و اینکه ایشان مؤثر بوده است در نجات خمینی .

ج - بله خمینی ، بقدری این پسر شریف و پاک و از افسران " جدا " درجه یک شریف ایران بود خدای من گواه است . و این پدرش یک همچنین پاداشی به یک همچنین مرد شریفی کس او را از کشتن نجات داده بود بجان شما میخواست بکشدش شاه . این نجاتش داد گفت قربان نکنید این را من اجازه بدهید بعهده من .

س - اینکه میگفتند ایشان را لقب آیت الهی بخش دادند که نجات پیدا کند این چی بوده است ؟

ج - خیر هیچ تمام اینها را این بدبخت کرد و این را فرستاد ترکیه و بعد خودش هم ضمانت کرد این را پس بیاورند اینها بجای همه این نیکی ها بدبخت را اعدام کرد .

س - کی را ؟

ج - همین

س - خمینی اعدام کرد ؟

ج - بله ، املا " درد نیانیکی نیامده است بجان شما . بجان پسر پاک ترین افسران ایران بوده ها . بعد از محمد تقی خان افسر باین پاکی ، باین شرفی ، اولاً " تحصیل کرده ، التفات میفرمائید ؟ تحصیل کرده فرانسه ، بتمام معنایک افسر حسابی ، که شاید شما ده میلیون تومان خرج کنید کفک یک همچین افسری گیر نمایید . پدر سوخته گرفتارش کشتش .

س - پسر هم مثل اینکه آمد کالیفرنیا ؟

ج - بله پسر هم همین جوری یک مرتبه آمد اینجا پیش من . پسر هم بدنیت بیچاره بدبخت .

س - با مرحوم اسدی هم دوست بودید سرکار ؟

ج - خیلی زیاد . خیلی زیاد بدبخت را بکلی بیگناه کشتند . بیگناه بیگناه

س - محاکمه ای چیزی هم شد ؟

ج - دروغی . عرض کنم خدمتتان .

ج - پس اجازه دهید این تفصیل را بگویم ؟

س - بله استدعا میکنم .

ج - این قضیه رفع حجاب که آمدشاه هم امر کرد . که حجاب را از ترکیه که برگشت

گفت بایست حجاب برداشته بشود . اول خودش وبا خانش چیز کردند بعد گفت به ولایات

منهم مشهد بودم آمدشهربانی گفت شما باید دعوت کنید اهالی مشهد را که بیایند و

رفع حجاب را شما بکنید . من جوان بودم قدنصراله . گفتم آقا عیال من اینجا نیست .

خانم من تهران است و این تناسب ندارد . سن من اجازه نمیده یک آدمی از من معمرتر

اینکار را بکند . گفت غیر ممکن است اینکار تهران امر کرده است شما باید اینکارها را بکنید .

ای خدایا . خب بلا آخره بنده امر تهران را هم که نمیتوانم با آن کیفیت که مورد

علاقه شاه بود تمر دکنم . مادعوت کردیم از چهارصد پانصد نفر اهالی شهر مشهد

با خانهایشان وشب آمدند آنجا و رفع حجاب هایشان بسی حجاب ما یک نطق مختصری کردیم و

که امروز متقضیات روزگار همین چیزی میکند و آقا باید شکر گزار باشید این گذشت .

س - تا چه حد استقبال کردند؟ تا چه قدری با اکراه بود؟

ج - آن روزها آمدند همان اکراهی نداشتند . بله بعد صبح بمن چسبیدند که

شب تودعوت کن کسه آخوندها هم باید با حجاب بیایند خانه تو

س - بی حجاب .

ج - بله گفتم آخر من نه آخوندم نه من تناسبی به آخوندها دارم . من نمیتوانم .

گفتند این تهران امر کرده است شما باید اینکار را بکنید . این امر تهران حکم است .

بلا آخره حسب الامر تهران از طرف من یک عده ای از آخوندها دعوت کردم آمدند شب

قریب پنجاه شصت نفر از این آخوندها آمدند ولی آخوند درجه دوم بودند . اول یکی

دو نفر بودند که آنها نیامده بودند

س - کی ها بودند آن موقع درجه اول ؟

ج - مثلا " آن آقا زاده بودش فهمیدید؟ مثلا " آن آقا زاده مشرف . مثلا " آقا زاده

نیامده بود ولی بقیه همه آمده بودند. خلاصه آن شب موز یکی و بساطی و اینها توی خانه ماخلی. چون بنده هم خانه پدری ام بودش که حالا رایش کردن خیابان کردند. دوسه تا سالن بزرگ داشتش ۱۲ زرع در ۱۲ زرع که توی سالن ها هفتصد هشتصد نفر آمد جا میگرفت اینها همه توی سالن ها مبل و تشنگ و شیک، خلاصه س - مشروب هم بود؟

ج - نه. پذیرائی کردیم. پس از اینکه اینها شد یک پهلول نامی بود که این همه روز آمده بود و میرود مسجد گوهرشاد دوروی منبر بر علیه حجاب صحبت میکرد که مردم زیر بارش روید این خلا فرع، این خلا پیغمبر، این خلا گفته، این چیز. س - ایشان پدر این مهندس حق پرست نیست؟

ج - نه. خیلی یک مرد که پدر سوخته ای بود. وضعا " یک عده ای هم بربری هستند. این بربری ها هم قریب درخارج شهر ده دوازده فرسخی شهر. شاید یک هزار و هفتصد هشتصد نفر بربری هم آمده بودند پای منبر این روزها توی مسجد گوهرشاد را گوش میدادند و گزارش هم شده بود که بعضی از اینها مسلح هستند. وضعا " این را عرض کنم خدمتان که این بربری ها "خلا" در افغانستان، در اداره جات افغانستان. امیر عبد الرحمن پادشاه افغانستان پدر این امیر حبیب اله خان که جد امیر امان اله خان. این امان اله خان که اخیرا " بود که بیچاره مرد. که الان پسر امان اله خان منشی ابوالقاسم خان امینی است را دردم. اینها امیر عبد الرحمن خان این بربری ها را کوبید. عده زیادی از اینها را کشتار کرد و اینها همه از افغانستان عده شان فرار کردند آمدند به ایران قریب هفتاد و هشتاد هزار نفر در همان دهات ایران متوقف شدند. امیر عبد الرحمن خان بعدیک کتابی مینویسد در سرنوشت خودش و میگوید دودعه مردم من را لعنت میکنند، یک مرتبه وقتی که میشنوند من یک همچین کشتاری کردم از این قوم، میگویند عجب این مرد ظالم و خونخواری بوده است که

خداش لعنتش کند، یک وقتی دیگر من را لعنت میکنند که با این مردم مشور بشوند آنوقت

من را لعنت میکنند که چرا من یک نفر از اینها را باقی گذاشتم. این را داشته باشید.

ضمنا " جنگ بین المللی اول هم که پیش آمد عده ای که درخوابان بودند شاید بیش از

دو هزار نفر از اینها رفتند جزء قشون انگلیس . معلوم میشد اینها هنوز حقوق بگیر انگلیسند ، تویشان افسردرآمد التفات بفرمائید ، وغیرا فسر ، حقوق بگیروغیلی چیز . جنگ هم تمام شد باز برگشتند بخانه هایشان حقوقشان هم هرامه به آنها میدادند . اینهم شاه مطلع بود فهمیده بود که اینها میآیند پای این منبراین یقین پیدا کرده بود که این کار بتحریک انگلیسی ها است . این بود که دستور داد به فرمانده لشکر آن ایرج خانی که بدبخت را پیرا رسال کشتنش .

س - ایرج مطبوعی .

ج - مطبوعی . که اگر ۲۴ ساعت این غائله را نخواهانی خود را اعدام میکنم . این ایرج خان هم ۲۴ ساعت این غائله را آنا " خواباند . هیچکس هم کشته نشد اینک میگویند چند هزار نفر نخیل هشتصت و سه نفر آدم در این غائله کشته شد . پس از این غائله شاه یک عده ای را فرستاد مشهد تحقیق کنند ببینند که آخر علت چیست که اینکار پیش آمد . منجمه یسک افسری بود مال شهربانی ، که سابقا " در شهربانی مشهوده است این بااسدی دندان داشت . بااسدی میانه خوبی نداشت . این ضمن گزارشات که داده بود داده بود که این همه تحریک اسدی است اسدی خواسته اینکارها . اینکارها را اسدی کرده است و مقصود اسدی هم این بوده است که مدرس بیاید رئیس جمهور بشود . مدرسی که شش سال ، هفت سال که الان حبس است بدبخت دیگر مدرس باقی نمانده . مدرس دیگر مرده . این شاه یک هیئت فرستاد شبی آمدند بغافل دو ساعت اسدی را محاکمه کردند ، آنا " تبر بارانش کردند . اگر شما تقصیر داشته باشید در آن واقعه مسجد بحق خدا اسدی هم تقصیر داشت . بی تقصیر . بر سر همین قضیه شاه دستور داد که کلک مدرس را هم بکشند . عده ای ماء " مور شهربانی خاف داشته باشند که اینکار را باز . اوزیر این بار نرفت گفت اینجا سرحد مردم به این اعتقاد پیدا کردند و بعلاوه اهل افغانستان هم باین خیلی ارادت پیدا کردند در سرحد عضو چیز ندارد . خلاصه این نکرد از تهران یک مرتبه ای را فرستادند این بدبخت را ماه رمضان بردنش به کاشمر ، نزدیک غروب میرسند به کاشمر این چیزی که ماء " مور بوده است سینی چائی میاورد خدمت مدرس . مدرس میگوید متشکرم هنوز موقع افطار نیست میگوید افطار که شاد افطار میکنم متشکرم از محبت شما . گفته بود

نه این شما باید افکار کنید همین حالا باید بخورید . خلاصه این را بزور ریخته بود
 بدهان مدرس که این زهر بوده است التفات میفرمائید . بعد که این شده بود مدرس گفته
 بود پس اجاز بدهید من لا اقل دور کت نما ز بخوانم . گفته بود خوب نما ز بخوان .
 ایستاده بود مدرس به نما ز خواندن این نما ز مدرس چهار پنج ساعت طول کشیده بود . این
 زهر را دیده بود هیچ به او هنوز اثر نکرده است . هوش مشغول مناجات بدرگاه الهی
 است . پدرش خلقش تنگ شده بود این آژان هم آمده بود حبیبش انگشتی ، عمامه
 بود مدرس را بر میدارد میگذارد گردنش یک سرش را خودش میگیرد یک سرش آن
 میکشند مدرس را دارند میکنند اینقدر لگد به او میزنند تا بالا آخره دفنش
 میکنند در همانجا در کاشمر دفنش میکنند که تا حالا سه مرتبه هم من به زیارت
 قبرش هم رفتم .

س - این توی خون ایرانیان است که بتواند ضمن خدمت آدم کشتی هم بکند؟ یا چی
 چی شده آخر؟

ج - (؟) یک همچین مردی تقصیری بود . اسدی
 هم بی تقصیر بود .

س - پدر همین علینقی اسدی . مرحوم اسدی پدر امیر علی اسدی است ؟
 ج - بله این اسدی چهار تا پسر داشته است یک پسرش سروان شوده که مرد ، یک
 پسر دیگرش هم بود اسم او را فسر اموش کردم . پسر قد بلندی اما پسر خیلی
 احمقی بود او هم مرد . یک پسرش علینقی ، یک پسر دیگرش را که فراموش کردم
 او پسر دیگرش هم گویا خیلی گرفتار تر بیاک و اینطور چیزهاست ولی هنوز علینقی
 پسر ارشدش است . پسر بدی هم نیستش .

س - شما از ساعد مراغه ای چه خاطراتی دارید ؟

ج - ساعد خاطرات زیادی ندارم . اما او آمد چندی نخست وزیر شد هم ناموقع آخر
 مجلس پنجم که این لایحه کس گلشائیان آمد مجلس پانزدهم . ساعد نخست وزیر بود
 و که نشد هم ناموقع بین این به ساعد گفتم آقا جان خدا گواه است همین جور گفتم ببین

تو چند روز دیگر به مرگات نمانده تا از خدا بترس راضی نشو که حق ملت ایران بواسطه عمل شما برودتوی جیب خارجی ها از خدا بترس نکن اینکار . همینجور بیچاره بمن نگاه کردش . صورتاً " هم آدم خوبی بودش بیچاره بینوا . ولی من هیچ سابقه زیادی با او ندارم .

س - مطیع بود ولی

ج - (؟) خیلی . ولی من او را آدم خوبی میدانستم الهی حالا خدا بیا مرزدش ، از او چیزیدی بهیچوجه ندیدم .

س - او خیلی وطن پرست بوده است در مقابل خارجیان .

ج - بسیار عرض کردم آدم خوبی بود من از او هیچ چیزیدی ندیدم . هرچه باشد در خاطر من همن خوبی و نیکی از او بنویسد .

س - اینکه میگفت که گاهی وقتها خودش را به این میزده است که مثلاً " گوش سنگین است ؟ یا اینکه متوجه نیست روی سیاست اینکارها میکرد ؟

ج - مسلم است که دیگر بله .

س - آقای نیکپور چی ؟ مرحوم نیکپور که رئیس اطاق تجارت بود ؟

ج - فوق العاده رل مهمی نداشت آن موقع خب حفظ خودش را بکند کار تجارتش و اطاق تجارتش . تا مرحوم تیمورتاش بود محبتی داشت و از این جور چیزها بله ، آدم زرنکی هم بودش بله . باز هم پسرهایش را شنیدم بدنیت کار و بارشان ، حالا یکیش رئیس بانک سپه شده بودند میدانم

س - اینکه بله .

ج - گرفتنش ؟

س - خیر ، منظور آنستکه آن دیگر ...

ج - بله من ندیده بودم ولی شنیده بودم آن پسرش بد نبود ، آقا خودش مرد نسبتاً " با هوش ، مثلاً " با من هم خیلی واقعا " دوست بود و چیز بودش خدایش بیا مرزد .

س - این خیلی مقتدر بوده است در بین تجار ؟

ج - روتجار بله . توی تجارت وقت در بازار صاحب نفوذ بود یعنی بواسطه نزدیکی مرحوم

- تیمورتاش ، وکالت مجلس ، کارهایی که پیش میآمدتجارت البسته محرمانه نه صورت
ظاهرازاوحرف شنوئی داشتند هیچ تردید ندارم خیلی چیز بود ، چیز بود بله .
- اول مرحوم حاج معین تجار بوشهری اودرآن زمان درتهران پدرامیرهایون ، اوامیر
همایونی بود که هدیه کرد این هم اسمش را فراموش کردم . بسیارپسر خوبی بود این
امیرهایون . بامن به راستی آقا بوده نه اینکه این فرض بخرمایشد تاجر باشد
یک آقا بوده ، آقا و آقا زاده خیلی خدایش بیآمرزد . خدایش الهی بیآمرزد خیلی
خوب پسری بود . خیلی هم من دوستش میداشتم . اوهم چندتا برادر بودند ، یک برادرش
بوشهری بود که پسرش را اشرف پهلوی گرفتند ، یک برادرش هم صادق بود که نمیفهمم
اوجی شد و اینها ، خودامیرهایون هم مثل اینکه فوت شد ولی پدرش حاجی معین وقتی
بود ، حاجی معین درجاءمع تجارت و درجاءمع اقتصادای ایران از همه جلوتر و از همه محترمترا
بود . مثلاً " با اینکه حاجی امین ضرب آن موقع خوب نسبتاً " مردی بود ، نسبتاً " دارای
احترامی بود و دو قدم عقب حاجی معین میافتاد اینطوری بعله . و دیگرهم مثلاً " اغلب
نیکپور و اینها مثلاً " سلام میکردند تا به آنها اجازه نمیدادند نمی نشستند . این اندازه .
- س - حاجی معین بوشهری ؟
- ج - حاجی معین بوشهری بله . بعله خیلی محترم بود درجاءمع خودش .
- س - آقای نیکپور مثل اینکه با آن مرحوم قوام هم نزدیک بود ؟
- ج - قوام الملک ؟
- س - قوام السلطنه .
- ج - با قوام السلطنه خیلی ، خیلی با قوام السلطنه نزدیک بود بله . قوام السلطنه
به او محبت داشت . نیکپورهم عاقبت گاهی برایش یک گل و هلهائی میفرستاد ، مثلاً "
فرض بفرمائید یک مرتبه متوجه شدم یک سرویس بیست و چهار نفری چینی بسیار اعلی
از آلمان وارد کرده بود برای قوام السلطنه فرستاده بود . اینها را از خارج شنیدم .
گاهی از اینچور گل و بسل ها هم برای قوام السلطنه میفرستاد بله بله . بنده از نیکپور
مطلع بودم .
- س - علی و کیلی هم در مجلس بود ؟

ج - علی وکیلی هم مجلس بود بله . فرشید بود مال تجریش ، مال آذربایجان مرد بعد علی وکیلی بود ، علی وکیلی هم پسر بدی نبود . مرد نسبتاً " وطن پرستی و فهمیده‌ای بود . ولی خب دارای یک احترام و اهمیت فوق العاده ، ولی مرد بالاخره خوبی بود و بیچاره هم همینطور از بین رفت ، خدا یش الهی بیآمرزش .

س - سردار فاخر که با شما دوست بود ؟

ج - خیلی بله . فوق العاده .

س - او یک وقتی آدم مقتدری بود ؟

ج - بسیار مرد پاکی بود ، بسیار آدم پاکی این مرد سردار فاخر ، من نا پاکی و خیانتی ندیدیم ، التفات میفرمائید ؟ عشق زیادی به قمار داشت ، به بازی ، هفته‌ای یکی دو جلسه قمار با سردار فاخر ما محض خاطر او داشتیم پوکر فهمیدید ؟

س - کی ها بودید ؟

ج - هفت هشت نفر بودیم ، هفته‌ای ، گاهی مثلاً " چهار پنج هزار تومان ما میباختیم گاهی یک چهار صد و پانصد تومانی هم میبردیم بعله ، هفت هشت نفر بودیم و الا

س - سرکار بودید و سردار فاخر ؟

ج - بله سردار فاخر حالا بعد اسمشان را یادم میاید . و خیلی عشق و علاقه بازی داشتش حتماً " باید بازی میکرد .

س - پوکر بود بازی ؟ یا چی بود ؟

ج - بازی پوکر بله بله . در هفته‌ای یک مرتبه حتماً " این بازی پوکر باید در خانه یک کدام باشد .

س - دور میشد ؟

ج - به دور میشد و میچرخید و همین اینکه هستم بازی هم قوی بودنش تقریباً " پنج و شش هزار تومان برد و باختش میشد ، گاهی میشد ما مثلاً " دو چیز باختیم بودیم ، گاهی هم منوز چیز بله .

س - آنوقت شب خاصی بود در هفته ؟

ج - نه همان این هفته که بود به هفته دیگرش هم معلوم میکردیم چه شیئی بود بلسه .
س - آنوقت صحبت از سیاست و اینها میشد آنجا ؟

ج - خیلی کم . همش صحبت دیگر بازی و اینجور چیزها بود .
س - آنوقت مثل زمان بعد ، بعضی از این آقایان به بازی های دربار هم میرفتند ؟ در
دربار بازی کنند و اینها ؟

ج - دربار بازی نبودش . بازی درباری هم بود در پیش شاه بود با عده خیلی
محدودی نه همه کس . التفات میفرمائید . همه کس خیر . خیلی عده محدودی پیش او
مثلاً " آن (؟) اتفاقاً " دیروز هم پسر عمویش را دیدم با من خدا حافظی کرد بواسطه
خانمش ، ای داد و بیداد . خانمی بود بسیار بسیار زیبا ، که برآستی قبول بفرمائید
من در تمام عمرم به نمک و زیبایی این زن زنی ندیدم مخموما " نمک . من یک چیزی
میگویم شما یک چیزی میشنوید املا " این توی چیزش خیلی فوق العاده ای بود . هان این
زن ذوالقدر بود . ذوالقدر برعکس مال شیراز بود آدم بسیار خوبی بود ، آدم فاضل و
بسیار خوش صورت خوش محضر و اینها . بتمام معنای شکل و بدترکیب بود . ذوالقدر
بعد از مدتی فوت شد متوجه عرض هستید . بعد آنوقت این شد زن شازده ، ببینم
همان عباس میرزا برادر چیز ، ای داد و بیداد همین گفتم ها ،
س - اسکندری ؟

ج - هان اسکندری ، خانم اسکندری شد ، این عباس میرزا هم نمیدانم چی شده بود که
وضع مالیش بسیار خوب شده بود خیلی فوق العاده وضعیت مالی خوبی پیدا کرده بود .
مدتی خب اسکندری هم با این خانم خوش بود . اسکندری هم فوت شد . بعد خانم را
نصرتیان گرفت ، نصرتیان که اهل گیلان است . چندی با نصرتیان بود . متأسفانه
نصرتیان هم فوت شد . بعد این خانم راه و پایش در اندرون شاه پیدا شد . یعنی
پیش ملکه مادر ، آقا بعنوان ملکه مادر شاه به او خیلی خدمت میکرد . شاه ، محمد
رضا شاه ، و این بود . محمد رضا شاه که مرد نمیدانم که حالا این خانم هشتاد و نه
آن را دیگر خبر ندارم . ولی من زن به نمک او از او زیباتر دیدم ولی به نمک

او من زن ندیدم . من دو زن زیبا در عرم دیدم ، یکی دختر ولیعهد سوئد بود که در زمان شاه پهلوی آمد به ایران ، دختر به این زیبایی در دنیا نمیشود آدم چشم نمیتواند از روی این بردارد از بس این زیبا بود خداوند میدانم چه زیبایی به این داده بود . و یکی هم نمک همین خانمی که عرض کردم بله .

س - خانم ذوالقدر .

ج - او با ولیعهد سوئد آمد به ایران زمان رضا شاه پهلوی . آنجا میهمان ایران بود . یک روزی هم آمدند مجلس ، که مجلس را تماشا کنند جلسه تشکیل بود ، مرحوم فروغی هم وزیر خارجه بود . رفتم پیش فروغی ، خدا بیامرزش ، گفتم آقای فروغی شما میدانید چه لطمه بزرگی دارید به ایران میزنید؟ گفت آقا من چه کردم ؟ گفتم شما لطمه ای که به ایران زدید تا حالا هیچکس نزده است حتما " این لطمه شما خب خیلی او سهریو بودش . گفت خواهش میکنم بگوئید به من . گفتم لطمه تان خیلی بزرگ است آخر شما چرا اینطور اینکار کردید . من اصلا " خودم تعجب میکنم . خیلی لطمه بزرگ . گفت ابد " . گفتم عزیز من این دختره را چرا میگذارید برود ایسن را نگهش دارید هر چه میخواهید من به شما میدهم . اینقدر خندید بیچاره و اینها . گفتم هر چه او بخواهد و هر چه شما بخواهید من به شما میدهم نگهش دارید بله . بعد رفت و زن پادشاه نروژ شد . گویا هنوز هم زن پادشاه نروژ باشد . واقعا " در صباحت و زیبائی خداوند این خلقت نمائی کرده بود در زیبائی این زن خدای من گواه است بله بله .

س - قوام هم زنت زنده بود تا آخر ؟ چند تا زن داشت قوام ؟

ج - یک زن داشت قوام بله .

س - یکی ؟

ج - بله . قوام الملک شیرازی را میگوئید ؟

س - نخیر قوام السلطنه .

ج - قوام السلطنه یک زن داشتش .

س- فرزندی هم داشت او ؟

ج - نه قوام السلطنه یک زن داشت خانم اشرف الملوک ، زن حسابی ، او البته همه کار بود خانم اشرف الملوک زنده بود . بعد قوام السلطنه یک سال رفته بود در گیلان و آنجا ها در لاهیجان آنجا یک ملک زراعتی داشتش . باغ چائی التفات میفرمائید ؟ یکی از آن دخترهای چایکار را که یک روز آمدند توی زمین دارند چائی میکردند دیده بود و خوش آمده بود . به آن متمدیش گفته بود این دختره را یک کارش کن ، او هم شب دختره را برده بود برای قوام ، قوام دیده

روایت کننده : آقای محمد ابراهیم امیر تیمور

تاریخ : ۳ فوریه ۱۹۸۲

محل : شهر لاهوریا - کالیفرنیا

مباحثه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره ۱۵

س - آنوقت زنش لابد؟

ج - نه هیچی ، بعد زن این پسر را خیلی بهش مراقبت میکرد .

س - اما باید یک صیغه ای ، عقدی چیزی کرده بودند؟

ج - آنکه بله . ولی آن پسر را خود خانم اشرف الملوك بردن گه داری میکرد پیش خودش

مثل فرزند خودش خیلی به او مراقبت میکرد . اشرف الملوك خیلی زن فهمیده ای هم

بود . خانم اشرف الملوك جواهرات زیادی هم داشت . جواهرات زیاد خانم اشرف الملوك

را شنیدم خانم همین علی امینی نزدیکی مرگ آن خانم ناخوش بوده است نمیدانم بچه

حقه ای رفته بود از بدیت او خارج کرده بود که آن جواهرات همه پیش این خانم علی

امینی است . شاید مثلاً ده میلیون قیمت آن جواهرات در آن موقع بیشتر بوده است که

حالا قدر خواهد شد . جواهرات نمره یک است . هیچکس در دنیا لات تراز من پیدا نمیکند

بین اینها . آنها رفتند ، آنها اقلاً" او یک دکان داشت ، او یک مغازه داشت ، او یک

چیزی ، من بدبخت خودم و همین دوتا (؟) هیچی ندارم .

س - بلا آخره سردار فاخرکی از دور خارج شد؟

ج - سردار فاخر هم دیگر بعد همینطور که کار مجلس و اینها که دیگر به این صورت شل و ول

افتاده بود او هم دیگر از کار چی شد بله .

س - او آخر عمرش میدیدنش ؟ مثلاً" راجع به اوضاع مملکت صحبت میکردید؟

ج - ایداً صحبت ، چرا اغلب میدیدیم هم را برای بازی بوکر بله .

س - افسوس نمیخورد؟

ج - بهیچوجه . نخیر .

س - با سیدجلال تهرانی هم آشنا بودید؟

ج - خیلی زیاد بله . سیدجلال مرد حسابی نیستش . خیلی آدم شارلاتانی است . بله . خیلی آدم کمپلی فو نیستش ، جنبه شارلاتانیش مافوق جنبه هایش . ولی با او خیلی آشنائی داشتم بنده ، سابقه داشتم این حقیقتش .

س - یک وقتی بود شایع بود که میگفتند خیلی ایشان روی شاه نفوذ دارد؟

ج - شاه البته خیلی او خودش را لوس میکرد و به شاه میخواست نزدیک میکرد به این

جهت نایب التولیه آستانه شده و اینها ولی دیگر بیش از این پیشرفت نشدش

التفات میفرمائید ؟ ولی مرد خیلی کمپلی فو نیستش که بشود به او تکیه کرد .

س - این اخیراً هم رئیس آن شورای سلطنتی شد ؟

ج - این نشد آنرا قبول نکرد اگر مثلاً یک مرد خودخواهی نبود و به شاه حس احترامی

میداشت حتماً قبول میکرد . همان کار را هم نکردش این بی احترامی به شاه بود دیگر .

س - این مثل اینکه قبول کرده بود و رفت پاریس ؟

ج - نه نکردش . نخیر نکرده بود .

س - آقا امیر هوشنگ دولو چی ؟

ج - امیر هوشنگ دولو بابتندۀ خیلی مربوط است . دعوت کرده بودند به رابرای فردا

ناهار اتفاقاً " نیم ساعت پیش تلفن کرد که فردا ناها رچون برای من محظوری پیش آمد

خواهش میکنم شام روز شنبه ناها ر بیاشید . گفتم چشم شنبه ناها ر میائیم . مقصود با امیر هوشنگ دولو مربوط هستم .

س - ایشان در دربار مثل اینکه رفت و آمد داشتند؟

ج - نه امیر هوشنگ دولو بسیار پسر زرنگ و باهوشی و جنبه مسخرگی که شاه را بخنداند و

از این چه چیزها . گاهی به شاه دیگر پیوندی شده بود و ضمناً "چند سال هم بود که این خاویار

ایران را هم او اجاره کرده بود . سال میالغ هنگفتی از خاویار میبرد بواسطه همان

مسخرگی و اینها شاه هم به او چیزی نمیگفت و اینها . این چند سال اخیر هم به شاه

نزدیک شد استفاده خیلی کاملاً او از شاه بردش . چندین میلیون تومان . فقط او و

عشق و تریاک هیچ چیز دیگری نیست خیلی به تریاک علاقه دارد همه عشقش تریاک است . بله .

س - بله میگفتند که بظا هرطوری وانمود میکرده است که انگار مثلاً " متوجه نیست ولی خیلی زیرک و باهوش است .

س - فوق العاده ، همین سیاست پیش بمن تلفن کرد اینجا عرض کردم بنا بود فردا ناها بروم آنجا گفت خواهش میکنم برای روز شنبه تشریف بیاورید . گفتم چشم .

س - فکر میکنید صحبت با ایشان مفید باشد ؟

ج - از چه بابت ؟

س - همین ضبط خاطرات ایشان .

ج - نه ضبط خاطراتی ندارد اولاً " نخیر ، و نمنا " آن امیر هوشنگ دولو پسر عموی خانم سابق من است این را بعرضتان برسانم که از اینجهت هم با خانم سابق من یک نسبتی داشتند از اینجهت . مادرش دختر باصطلاح امیر کبیر پسر ناصرالدین شاه است . که خانم مادرش هم هنوز در قید حیات گویا باشد و گویا خانم مادرش حالا شاید قریب ۹۰ سال عمرش است .

س - این آشنائی اش با شاه و ورودش بدربار بچه صورتی بوده است ؟

ج - امیر هوشنگ عرض کردم خیلی زرنگ و باهوشی ، پسر باهوشی ، همین بوسیله مسخرگی و فلان و اینها برو شاه را بخنداند فلان و اینها اینها یواشکی این بلا آخره یک حبه تریاکی درست کند بدهان شاه بگذارد از اینجور بازی ها خودش را پیش شاه عزیز کرده بود بله .

س - این ورودش بچه قرار بود ؟

ج - آن را دیگر بنده نمیدانم . بعد دوستان کسیکه بخواهد یک کاری بکنند راهش پیدا میکند . خودش پیدا کرده بود

س - ضمن صحبت هایتان یک ذکر خیری هم از دکتر طاهری کردید ؟ دکتر طاهری یزد ؟

ج - دکتر طاهری خدایش بیامرز آدم زرنگی و خیلی باهوشی بود . و تقریباً " یکی

از کارگردانهای مجلس بود . بله . ولی آن خصوصیات که من با مرحوم آسید کاظم داشتم سید کاظم از نیکان روزگار بود یعنی سید کاظم را آن بشما به دو کلمه هر غم و غصه ای که شما در دنیا داشتید، هر جور غم و غصه ای که بر شما عارض می شد — وقتی پیش آسید کاظم میرفتید این طوری با شما نصیحت و دلالت میکرد که غم و غصه را از دل شما دور میکرد که وقتی می آمدید از پیش سید کاظم بیرون می دیدید این غم و غصه اول را ندارید . این اندازه این آدم اینطور خداش بیامرزد، خیلی مردپاکی، مهربانی، واقعا "خیرخواهی"، وطن پرستی . در امور سیاسی وارد ولی اظهار نمیکرد ولی ماکه چیز میکردیم راهنمایی میکرد . راهنمایی سید کاظم خیلی پر ارزش بود .

س - چه نوع راهنمایی هائی میکرد مثلاً ؟

ج - مثلاً "از نظر روسها میگفت اینکار را اگر بآنها بشه خوب است، اینکار بشه نشه . یا مثلاً" در کار داخلی اینکار بشه خوب است اینکار بشه . خیلی مرد بسیار فیه می ده ای بود خداش بیامرزد . خیلی هم بمن محبت داشت . یعنی من او را مثل پدر خودم دوست میداشتم . و آن بدبخت (؟) دو پسر دارد که آ محمد حسن ، یک پسر دیگر هم محمد علی و اینها هر دو شان توی فرهنگ وزارت خارجه بودند . دیگر حالا ننمیدانم کجا هستند پسرانش .

س - فامیل اینها چه بود ؟

ج - فامیل آسید کاظم ، یزدی . بله خداش بیامرزد . خیلی سید کاظم آدم . من بخوبی آسید کاظم در تمام ادوار مجلس در مجلس آدم به نیک نفسی اون دیدم آقا این اندازه نیک نفس بود مقصودم از این .

س - آنوقت نسبتش با دکتر طاهری چی بود ؟ با او فامیل بود ؟

ج - فقط نه دوستی بود . هزار مرتبه با دکتر طاهری مقام چیز و مرتبه اش چیز تر بود . دکتر طاهری در سایه آسید کاظم وکیل میشد والا که خودش محلی از اعراب نداشت . التفات میفرمائید ؟ در سایه محبت و دوستی ، تاء پیدا سید کاظم وکیل میشد . آن دکتر طاهری هم خیلی زرنگ بود و دیگر اخبار "شده بود جزو یکی از کارگردان های مجلس دکتر طاهری . خیلی زرنگ بودش . بله .

س - با کی ها همراه بود و با صلا ح ؟

ج - خب دسته بندی میکردند مثلاً "با فلان کابینه جزو خودشان و جزو هواخواهان آن کابینه

مثلاً" درمیا وردند یا اینکه چیز میکردند اینجوری .

س - مثل اینکه یکی از کسانیکه اصرار به عدم قبول اعتبارنامه پیشه وری داشت دکترطاهری بود؟

ج - هم دکترطاهری ، یک عده زیادی بودند که چیزکردند همان روزی که اعتبارنامه آن پیشه وری در تحت ریاست بنده رد شد خب البته اینها را می دادند . قبلاً" هم اینها با من مذاکره کرده بودند که شما اعلان را می مخفی بکنید من هم اعلام را می مخفی کردم اکثریت هم به ردش کردند . را می علنی نگرفتند .

س - چرا ؟

ج - دوجو را می داردمجلس

س - بله چرا را می علنی نگرفتند؟

ج - گفتم بعضی ها ممکن است تورو در بایستی گیر بکنند .

به اکثریت آراء رد شد . بینید تمام توده ای ها را آن روز من رد کردم در تحت ریاست بنده اینکار شده است ها این یکی از افتخارات بنده همین هائی که بشما عرض میکنم .

س - یعنی غیر از پیشه وری کس دیگری که ؟

ج - تمام همان وکلائی که آن دوره مال توده ای ها بودند اسامیشان را خاطر من نیست دیگر مال آذربایجان و اینها بود . و متاءً سفانه یک بیچاره و بدبختی را هم که هیچ تقصیری نداشت از آذربایجانی فهمیدید؟ گفتند برای اینکه همش توده ای ها نگوئید چیز بشوند آن بیچاره را هم بیجهت ردش کردند اسم او را هم فراموش کردم بله .

س - از آقای علی دشتی قبلاً" میفرمودید؟

ج - بله دشتی بسیار مرد زرنگی با هوشی ، با من هم خیلی دوستی .

س - آخوندی چیزی بودایشان ؟

ج - بله (؟) عمامه گی داشتش و دشتی هم خیلی آدم واردی هست در همه جریانات هم دشتی بوده خیلی . دوسه مرتبه در رضا شاه حبس شد باز آزاد شد .

س - چرا ؟ چکار کرده بود؟

ج - چه میدانم در آن اوایل دیگر روزنامه شفق مینوشت و بعد از آن و اینها شاه ازش چه شده و حبس کرده ولی بعد آزاد شد. خیلی دشتی زرنگ و باهوش است. ولی دیگر حالا اون بدبخت هم از من چهارپنج سال بزرگتر است. خود سال عمرش را آورده این جریان این لوتی بازی هم دو مرتبه بدبخت را حبس کردند. و چیز بود که ممکن است اصلاً "اعدایش کنند خدا نخواست زنده مانده هنوز زنده است. الهی زنده بماند. من دشتی را بسیار دوست میدارم. دشتی خیلی مرد فهمیده‌ای است الان اگر شما در هر امری با دشتی صحبت کنید و مشورت کنید بطوری شما را راهنمایی میکند، یعنی بطوری اظهار عقیده میکند که نمیتوانید بالی عقیده دشتی شما یک عقیده بهتری اظهار نکنید. التفات میفرمائید؟ این اندازه دشتی وارد کارهاست خیلی فوق العاده وارد است.

س - توی امور سیاسی چه نظراتی داشت؟

ج - توی امور سیاسی همینطور نظریاتی داشتش، ولی خب جائی که پیشرفت داشتش میگفت بدبخت بیچاره ساکت میشد.

س - اصولاً میانهای با رضا شاه و؟

ج - بارضا شاه. تا رضا شاه بود که بمورت ظاهراً خیلی خوب بود. بعد که رضا شاه رفت دوسه تا نطق سختی علیه رضا شاه کردش بعد دیگر یواش یواش با این شاه بست. با آن شاه بست و گفت پدر شما با من بد کرده و او مرا حبس کرده و فلان و اینها. با این شاه بست و با آن شاه هم تا روز اول خوب بودش چرا برای خرابی این شاه چیزی نکرد. حتی در یک دوره دو دوره قبلیش هم بود شاه با شد دشتی یک نطقی در تأیید شاه کرد، گفت هیچوقت سیاست خارجی ایران به روشنی امروز نبوده و امروز سیاست خارجی ما از هر دوران روشنتر است. خیلی درتجلیل شاه، آن نطق دشتی مؤثر بود، خیلی فوق العاده. رویهمرفته دشتی هم اولاً "مرد ناطقی است. خیلی ناطق زیبردستی است میتواند برای شما پنج ساعت صحبت کند و میتواند حسابی حرف بزند. نسبتاً "با سواد هم هستش، آدم خوبی هم هستش اینها. زن هم نگرفته او هم

تنها عشقی که داشت خانم بازی بودش .

س- آنوقت مطالعاتی در امور مذهبی هم داشته ایشان ؟

ج - بله اولش یک عمامه‌گی بود چیزهای مذهبی بوده .

س- چون یک کتابی هست که میگویند ایشان نوشته به اسم ۲۳ ؟

ج - این اخیرا " منتشر شد . حالا نمیدانم این کتاب را او نوشته یا اینکه این کتاب در خارج نوشته شده ولی به اسم او چیز شده این اخیرا " منتشر شد . دشتی اصولا " اعتقاد زیادی راجع به کارهای مذهبی ندارد خلاصه مطلب .

س- حکیم‌الملک چه جور آدمی بود ؟

ج - حکیم‌الملک خیلی آدم ملایمی بود ، آدم خیلی خوبی بود ، ولی خیلی آدم ساکت سالمی . تئوریت نداشت این فکر کنید . ولی مردپاکی بود از رجال قدیمی و پاک ایران بودش .

س- چند بار نخست‌وزیر شد ؟

ج - یک مرتبه ، در حقیقت یک مرتبه نخست‌وزیر بله بسیار آدم پاکی بود خیلی . و مرد با برشی ، با اتوریته‌ای چیزی باشد نبود اتوریته هیچ نداشتش آقا .

س- درواقع مثل اینکه بعنوان نخست‌وزیر محلل می‌آوردنش ؟

ج - تقریبا " همینطوری که میفرمائید . خدایش بی‌آمرزد . خدای همه را بی‌آمرزد الهی خدا ما را بی‌آمرزد .

س- داستانهای جالبی راجع به جمال‌امامی شنیدم خیلی آدم رکی بوده است .

ج - جمال‌امامی بله خیلی چیز بود او بادشتی خیلی دوست بود . دشتی خیلی جای امامی را او آورد بالا ، و بعد جمال‌امامی هم اخیرا " خوب صحبت میکرد و بعد سناتور شد . در مجلس سنا همیشه جزء واقعا " ناطقین درجه اول جمال‌امامی بود پا شد در جمیع مسائل اظهار نظر میکرد و رد میکرد ، تنقید میکرد . مرد بسیار چیزی بود جمال‌امامی بله . او هم هیچ زن نگرفته در مدت عمرش بله .

س- تقی زاده چی ؟

ج - تقی زاده، من نمیتوانم بگویم اوایل مشروطیت که از تقی زاده خیلی چیزها گفتند. روبهرفته آدم وطن پرستی بود تقی زاده، ولی آدم خشکی بود، و عاطفه هم نداشتش، التفات میفرماید که مرد با عاطفه‌ای باشد، مثلاً "شما نسبت به او یک عمر خدمتگزاری بکنید، جانفشانی میفرمائید بعد بایستد برای شما اظهار عاطفه بکنند، من عوافی از او ندیدم. ولی تقی زاده را من آدم وطن پرستی، مرد خیرخواهی، در اوایل مشروطیت ایران هم او خیلی حدیث کرده بودش، التفات میفرمائید؟ بیش از این دیگر من.

س - قبلاً "این یک نطقی کرده بود که آن قرارداد نفت را من بازور امضاء کردم، قرارداد نفت ۱۹۳۳ را.

ج - بعد دیگر بزور که کمی را نمیتوانند که چیزی را امضاء بخواهند. با انگلیسی ها هم محرمانه مربوط بود تقی زاده از روز اول محرمانه تا دم آخر با این انگلیسی ها مربوط بود، التفات میفرمائید؟ منتها سیاستش را طوری بازی میکرد که نمی گذاشت این حقیقت مشخص بشود، التفات میفرمائید؟ طوری بازی را میچرخاند که یعنی صلاح ما همین است این کار را بکنیم. و در این کار هم احتمالاً "صد و نودش مثلاً" به نفع انگلیسی ها بود. توجه میفرمائید؟ اینطور. خیلی مرد در این کار زبردست بود ولی خیلی باهوش، زرنگ، طوری نبود که کسی بتواند به او اعتراض بکند یا به او ایراد بگیرد. اولاد هم نداشت آن بدبخت. فقط یک زن آلمانی داشتش، به زنش خیلی علاقه داشت و بدبخت مردش و رفتش و اینها.

یک وقت به من میگفت فلانی اجازه بده من ترا میخواهم وکیل وصی خودم بکنم که بعد از من از این خانم نگهداری بکنی . دیگر همینطور به تعارف گذشت و نفهمیدم دیگر آن چه شد ، بلکه .

س- رئیس مجلس سنا هم شد او ؟

ج - یادم نیست . نخیر نشد نخیر . عکس در آنجا هست .

س- با صدرا الاشراف هم که مربوط بودید شما .

ج - خیلی زیاد با صدرا الاشراف ...

س- وقتی نخست وزیر شد خیلی مصدق و اینها بر ضدش فعالیت کردند؟

ج - نه نکردند . نخیر .

س- مجلس چهاردهم ؟

ج - نخیر .

س- جلسات مجلس را از اکثریت می انداختند و نمی گذاشتند تشکیل بشود ؟

ج - نخیر همین چیزی نیست .

آقای لاجوردی من در عمرم برستی باور کنید تا این دقیقه به احدی اهانت نکردم و نمیدانم خداوند تعالی چرا رضایت داد که به خانم بنده اهانت بشود . بحق خدا و بس ذات پاک او از روزی که به خانم من اهانت شده هر شب خوراک من اشک چشم خون ، اشک چشم خون قلبم میخورم . این

انـــه از هـ ناراحت هستم فقط فقط یک آرزو بدرگاه اودارم که
 "اولا" زنده بمانم که من تلا فی این پیدایی را بکنم و بعد هم از خدا می خواهم که "ثنا"
 من را مرگ بده دیگر . هیچ از خدا تمنائی ندارم نه زندگی می خواهم ، نه می خواهم
 بمانم ، نه چیزی، ولی از این بی ادبی و بی احترامی که بخانم من شده هـر شب
 خوراک من اشک چشم هـر شب خوراک من گریه است ، هـر شب من در ناراحتی می گذرانم .
 با و بر فرما شید کسی شاید شما پیدا نکنید که بقدر من ناراحت و بقدر من گریان ، بقدر
 من بیچاره باشد . با و رکنید . این هم بواسطه بی ادبی است که بخانم من شده ، خانم
 بی تقصیری ، بی چیزی ، بدبخت بینوا برود آنجا شب ببردش زندانش بکند .
 خدایا مرگم بده .

س - چه راهی دارد که این وضع ایران را بشود یک کارش کرد ؟ چه راهی دارد ؟

ج - این را عرض می کنم .

س - اینهم یک دستجات هستند جلسه میکنند ؟

ج - این را بشما می گویم . تمام این دستجات و جلسات ، مذاکرات اینها دوتا پول سیاه
 ارزش ندارد . "اولا" برای اینکه اینها اشخاص کمپلی فوی نیستند ، ثانيا " با هم موافق
 نیستند . هریک ، یک راهی می روند و هرکسی یک خیالی بر سر دارد . آن که دلش می ریزد
 بشود نخست وزیر ، یکی میخواهد وزیر فلان ، و آن یکی دلش میخواهد بشود عرض کنم فرض
 کن سرپرستی فلانجا . اینها با هم یک دل و یک جهت نیستند که بگویند ما ایران را نجات بدهیم و بعد
 اینکه ایران را نجات دادیم بشینیم دور هم ببینیم که صلاح کشور ایران چی است ؟ آیا
 ایران را . من به عقیده ام اینست ، عقیده شخصی من اینست جمهوریت سم مهلک است برای
 ایران ، چرا ؟ برای اینکه ملتی که رشد سیاسی ندارد ، هر چهار سال یا پنج سال یک مرتبه
 باید انتخابات تجدید بشود . این مردم یک عده شان می افتند بدست روسها ، یک عده شان بدست
 انگلیسی ها ، یک عده شان بدست آمریکائی ها . یک عده ای بدست دیگران هم متشتت میشوند
 و هم ممکن است اصــــلا " منشعب بشود . این عقیده شخصی من ایران برایش سلطنت . ولو

اینکه پادشاه هم نشد . باید یک پادشاهی برای ایران برتراشند . این عقیده شخصی خودم است بشما عرض میکنم ، اینکه ایران یک سلطنتی پیدا بکند . این که بطور کلی راجع به ایران عرض کردم .

ج - اما راجع به چه بود صحبت میکردید؟

س - چه جور میشود ایران را نجات داد؟

ج - ما را با حرف همیشه اینها باید با هم جمع بشوند بعد به یکی اختیار بدهند فکری میکنند که قوا باید ایجاد بشود . ما تصدقت تاییدی یا دولتشکرا خودمان کمپلی فو مجهز نکنیم و با آن لشکر حمله نکنیم محال محال که از ایران دست بکشند اگر بگ لشکر بوجود بیاید آقا ی لاجوردی به روح پدرم بذات الهی که من را خلق کرده با این پیروی با این ضعف نفس ، با این نبودن قوه من آمادم که خودم در جلوی آن لشکر بیافتم و بیافتم و ایران را از این بدبختی نجات بدهم . حالا این قوا را چه جور باید بوجود آورد؟ ما اگر از آن طرف بوجود بیاریم انگلیسی ها میگویند شما با روسها ساختید . از این طرف بوجود بیاریم روسها میگویند شما با انگلیسی ها ساختید . باید یک عده ای پیدا بشوند اشخاص . قولی ، توشان اشخاص کمپلی فو با اصطلاح آبرومندی ، بروند با اعراض کنند مثلاً "با پادشاه عربستان سعودی بگویند آقا این شتری که در ب خانه ما خوابیده اگر الان شما قهرش را نکنید فردا در ب خانه شما می خوابد . همه این بلائی را که این خمینی سرما آورده فردا یکی سر شما می خوابد ، شما بیائید ما حاضریم خودمان را بدهیم به آب و آتش بزنیم این را بپردازیم اما شما بیا کمک بکنید . چه کمکی بکنید؟ شما بیا اقلاً" در یکی از این پایگاههای خلیج فارس ، یک پایگاه بدهید یک قدری هم کمک مالی بدهید . کمک مالی شمارا هم تعهد میکنیم بعد از موفقیت همه را به پردازیم . از اینها آقا یک سی چهل میلیون دلار اقلاً" پول میخواهد . باید این پول گرفته بشود . بعد اقلاً" من نمیگویم دولتشکر ، اقلاً" یک لشکر به تمام معنا باید تشکیل بشود یک لشکر مجهز . ببینید تصدقت بروم . یک لشکر از هر جهت کامل بپوشانده باشد ، از توپ بل داشته باشد ، پیاده داشته باشد .

نفرداشته باشد ، افسرداشته باشد . دیگر مجهزش باشد . اگر یک لشکر باشد و دستور هم بدهند . قول شرف بدهم دوروزه تمام ایران را تسلیم دستشان بکنم . و قول شرف بشما میدهم کت خمینی را ببندم و تسلیم شما بکنم تصدق شما . بدون اینها ببینید حرف نمیشود که من و شما اینجا بشنیم بگویم آقا ما مخالف خمینی هستیم . باش مخالف او ولی جانت در رود . چه ساخته اینجا ، مخالف خمینی (؟)

وسيله ميخواهد . وسيله آن همین کار است که باید قوه بوجود بیايد . اینها هنوز به این فکر احمق ها نیافتا دند . کسی هم نیست که باین فکر باشد . این را من "اولا" کسی لایق نمی بینم که من باش مذاکره بکنم که آقا اینکار را بید شود زیرا کسی نیستش . آن مرتیکه که از من دور است . آقای بختیار ، امینی که "اولا" بعقیده من لیاقتش ندارد و به اندازه ای از من دور است که با من چیزی نیستش . ولی هستنند اشخاص دیگری که اگر دست من برسد و آنوقت چیز بشود میتوانم من با آنها کمیسیون بگیری که آنها اگر کمک بکنند ما باید "اولا" محرمانه بوسیله خود این آمریکائی . که اینها به اعراب بگویند ما میل داریم شما به ایران بیا . کمک بکنید . فرض بفرمائید ملک سعود ، بیست میلیون پانده ببنده به قرض بدهد . بجاش برنمیخورد ، نه مال آمریکا ست نه مال روس . من این را میارم لشکر را تشکیل میدهم با آن لشکر حمله میکنم ایران را میگیرم . جز قوه کاری دیگری محال است پیشرفت بکنند . بجان خودت غیر از این باشا ایران تا چندین سال دیگر در دست این پدرگ خواهد ماندش .. تصدق (؟) اینها را که من میگویم آقای لاجوردی شما یادداشت بکنید اگر غیر از این بود بر من لعنت بفرستید که بر این آدم لعنت که برخلاف حقیقت حرف زد . من حقایق را بشما حرف میزنم .

(؟) بدون قوه ، بدون حرف که تصدق نمیشه . تا من که بلا آخره این شیشه را اینجا نگذارم که نمیتوانم این گیلان را بشما تعارف کنم میتوانم ؟

ها ؟ باید این شیشه اینجا باشد بگویم بیا خواهش میکنم این گیلان را شما بخورید من سلامتی شما میخورم شما هم سلامتی من میخورید . خوب باید اول فکر این شیشه بکنیم که هیچکس به این فکر نیست . همشون بهم هر تعارف میکنند ، خود نمائی میکنند ، تظاهر میکنند . میخواهند خودشان هم معروف میکنند . دوتا پول هم نتیجه ندارد .

خمینی پدر همه شان را میبرد (؟) همه شان را غارت میکند ، همه شان را از بین میبرد . این حقیقت مطلب من است . مع هذا اگر خانم من در ایران اگر گرو الا ن نمی بود می بود اینجا با زمن اینطور ساکت نمی نشستم . هر طور بود خودم را به آب و آتش میزدم . من اولاً " گرین کارت ندارم " بهر قیمتی میشود پول خرج میکردم یک گرین کارت میگرفتم میرفتم عربستان سعودی . این ملک سعود را میدیدم با او حرف میزدم ، به او میگفتم آقا این شتر درب خانه تو هم میخواهد ، مرتیکه بیا با ما کمک کن . هر طور شده او را حاضر میکردم او نمیشد ، دیگری ، دیگری ، دیگری . من بلا آخره وسیله فراهم میکردم . ولی بلا آخره دستهای من همینطور بسته است . هیچ وسیله ندارم بجان عزیزت اینهم بدبختی قربان قدت بروم ، تصدقت بروم . هیچ از خدا نمیخواهم جز اینکه زنده بمانم و فقط تلا فی این بی حرمتی که بمن شده بشه انشاء اله و تعالی . زیرا که من به کسی بی حرمتی نکردم چرا اینها بمن این بی حرمتی میکنند . من که به کسی بی حرمتی نکردم .

مصاحبه با آقای خسرو اقبال

وکیل و حقوقدان، مشاور حقوقی شرکت ملی نفت

صاحب امتیاز روزنامه نبرد و رهبر حزب پیکار

برادر نخست وزیر منوچهر اقبال

روایت‌کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۲۵ ژوئن ۱۹۸۵

محل مصاحبه : شهر واشنگتن دی سی

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۱

مصاحبه با آقای خسرو اقبال در روز سه شنبه چهارم تیر ماه ۱۳۶۴ برابر با ۲۵ ژوئن ۱۹۸۵ در شهر واشنگتن دی سی . مصاحبه کننده ضیاء صدقی .

س- آقای اقبال میخواهم از حضورتان تقاضا کنم که بخش اول مصاحبه را شروع کنیم با شرح حال خانوادگی شما . لطفاً " برای ما بفرمائید که شما کجا بدنیا آمدید و در چه شرایط خانوادگی بزرگ شدید و تحصیلاتتان را در کجا آغاز کردید ؟

ج - من در دهر مشهد متولد شدم در اول بهمن ماه ۱۲۹۱ که ۲۱ ژانویه ۱۹۱۳ میشود . در یک خانواده متوسط و مرفهی بدنیا آمدم . پدرم از ملاکین خراسان بود البته ثروت خیلی زیادی نداشت و اهل کاشمر بود ، هم پدرم و هم مادرم هر دو اهل کاشمر هستند . پدرم مرد بسیار فعالی بود و به رشته فلاح حیلی علاقه داشت و از همین نظر بود که شغلش ملاکی و ملک داری بود . علاوه بر این ها او مرد خیلی با اراده و با عزم و با پشتکار و در شهر مشهد خیلی مرد محترمی بود . بطوریکه خانه ما همیشه مرکز مراجعه مردم برای حل و عقد کارهایشان بود و کلیه مأمورین دولتی که از تهران میآمدند به ایران همشان خواه و ناخواه از نظر نفوذ معنوی که پدر من در مردم مشهد داشت به منزل ما مراجعه میکردند . اغلب فرماندهان لشکر ، اسنادارها همیشه با پدر من در خراسان محشور بودند . پدر من دارای نه فرزند بود که شش پسر و سه دختر . و خودش علاوه بر ملک داری اهل سیاست هم بود و سیاستمدار بود در خراسان . از برادرهای من که فعلاً " یک نفر زنده است و بقیه از من و دو خواهر بقیه همه فوت کردند ، اغلب این ها شغل های سیاسی داشتند . برادر بزرگم چندین دوره نماینده مجلس بود . پدرم خودش در دوره چهارم مجلس نماینده مجلس شد از مشهد . برادر

دیگرم نماینده مجلس بود و استاندار بود . یک برادر دیگرم وکیل مجلس بود وکیل از س- اینها را ممکن است لطف بفرمائید با اسم کوچکتان ذکر کنید ؟
ج - بله . برادر بزرگم علی اقبال که از وکلای دوره رضاشاه بود .
س- بله .

ج - و وکیل مقتدری بود و تا دوره محمد رضاشاه هم چندین دوره وکیل مجلس بود . بعد برادر دوم من آقای عبدالوهاب اقبال که او هم وکیل مجلس بود استاندار کرمان بود و بعداً در ده سال اخیر تولیت قم را بعهده داشت تا زمان انقلاب . برادر دیگر من مرحوم محمد علی اقبال آن هم وکیل مجلس بود و وکیل عدلیه که در ۱۳۳۶ فوت کرد . برادر دیگر من دکتر منوچهر اقبال است که او نخست وزیر بوده است و شغل های خیلی زیادی در ایران داشته است که درباره او بعداً با هم صحبت خواهیم کرد .
س- بله .

ج - یک برادر دیگر هم داشتم که او هم بعد از پدرم در ۱۳۱۱ فوت کرد مرحوم عبدالعلی اقبال که او البته به کارهای پدر میرسید بیشتر در خراسان بود . از خواهرهای من خواهر بزرگم او هم در مشهد زندگی میکرد که او هم فوت کرده است . دو خواهر دیگر دارم خانم ایران دخت اقبال که او هم وکیل مجلس بود و فعلاً در مشهد است از من بزرگتر است دو سال او هفتاد و چهار سالش است . و یک خواهر کوچکتر از خودم دارم خانم توراندخت اقبال که آن هم در لندن زندگی میکند . برادر دیگر من آقای احمد اقبال هستند که او سفیر ایران در کشورهای مختلف بوده است و معاون وزارت خارجه بوده و آخرین شغلش هم قبل از انقلاب سفیر دولت ایران در هلند بوده است . و او هم فعلاً با خانم فرانسویش در پاریس زندگی میکند . این بطور خلاصه شرح زندگی خانوادگی من بود . اما من خودم ، تحصیلات ، پدرم خیلی مرد روشنفکری بود . در همان ایام هم در خراسان به تأسیس چند مدرسه ابتدائی دست زد که در آن وقت آنجا خیلی بی سابقه بود و چون به آستان ، نسبتاً " مرد مذهبی نه متعصب معتقدات مذهبی داشت ، این بود که به آستان قدس رضوی خدمات مفصلی انجام داد . از جمله

در چندین ساختمان در محله مشهد انجام داد و من یادم هست که در آن وقت که آستان رضوی وضع خیلی بد بود وضع مالی بدی داشت، پدرم صبح های زود که از خواب بلند میشد ما را همه را بیدار میکرد و با او میرفتیم به حرم حضرت رضا و چون آنجا کسی نبود که حرم را تمیز کند ما با کمک او همیشه حرم را جارو میکردیم و تمیز میکردیم . من تحصیلات ابتدائی خودم را مقدما" در مشهد کردم ولی بعدا" به اتفاق برادران مرحوم دکتر اقبال و عبدالوهاب اقبال پدرم ما را به تهران فرستاد برای تحصیلات . و این موضوع بعد از کودتای ۱۲۹۹ است و ما ۱۳۰۱ آمدیم به تهران . در منزل خیلی کوچکی زندگی میکردیم هر سه برادر و مدرسه میرفتیم . بنابراین من مدرسه ابتدائی را در تهران تمام کردم در مدرسه ثروت و مدرسه متوسطه را هم در مدرسه علمیه تهران بپایان رساندم . از خاطرات کوچکی خودم که قبل از اینکه بیایم به تهران داستان کودتای ۱۲۹۹ بود که من یک بچه هشت ساله ای بودم . پدرم با مرحوم قوام السلطنه که آنوقت استاندار خراسان بود خیلی مربوط بودند خیلی باهم رفیق بودند و روز سیزده یک نوروزی بود که پدرم با قوام السلطنه و عده زیادی رفته بودند به خارج شهر برای سیزده بدر و وقتی که برگشتند آقای مرحوم کلنل محمد تقی خان که فرمانده ژاندارمری خراسان بود به دستور سید ضیاء الدین قوام السلطنه و عده زیبایی از همراهان او را توقیف کردند . و من بچه خیلی کوچکی بودم رفته بودم به تماشا و وقتی که قوام السلطنه با پدرم و اینها با کالسکه از بیرون شهر میآمدند که بپایند شهر مرحوم کلنل محمد تقی خان ، هیچوقت این منظره را فراموش نمیکم ، آمد جلوی کالسکه قوام السلطنه سلام نظامی داد و یک فرمان توقیفش را به قوام السلطنه نشان داد . در آنجا یک کاروانسرای بود در همان خیابان ارگ مشهد، بنابراین تمام این کالسکه ها رفتند به آنجا و هر کسی هم همراه قوام السلطنه بود با پدرم من همه را توقیف کردند . این اولین خاطره سیاسی کوچکی من بود در مشهد ، دومین خاطره سیاسی مرگ کلنل محمد تقی خان بود در مشهد که او در جنگ با اکراد وقتی قوام السلطنه نخست وزیر شد در تهران بنا به خصومتی که داشت با مرحوم کلنل محمد تقی خان در

غائله قوچان جنگی راه افتاد آنجا بین اکراد کرد و قوای دولتی و مرحوم کلنل محمد تقی خان در آن جنگ، با شہامت زیاد جنگید خودش و همراهانش تمامشان کشته شدند و سر او را کردها بریدند و مردم خراسان تشییع جنازه بسیار بسیار مجللی از این مرد کردند که من هیچوقت این کار را فراموش نمیکتم و یک طفلی که بودم این را یک نقشی است در ذهن من همیشه مانده است . چون مرحوم کلنل محمد تقی خان ——— بسیار وطن پرست و یکی از افسران تحصیل کرده و شجاع ایران بود و فقدان او برای ایران بنظر من یک فایده بسیار بزرگی بود. مرحوم کلنل اگر زنده بود تقی خان زنده بود حتما" وقایع تغییر سلطنت به آن کیفیتی که در ایران شده بود پیــــش نمی آمد و او یکی از رهبران لایق ایران میشد که ایران را ممکن بود سیر تاریـــخ ایران را بکلی عوض بکند. و این هم یکی دیگر از خاطرات ایام کودکی است که در این ضمن میگویم . من تحصیلات خودم را در مدرسه حقوق تهران در ۱۳۱۴ به پایــــان رساندم بعد از آن خدمت نظام وظیفه کردم به مدت یک سال شش ماه در دانشکده افسری و شش ماه در با درجه ستوان سومی در ارتش ایران خدمت کردم. در صف سوار خدتم را انجام دادم و یکی از حوادثی که باز خیلی خوب است که اینجا گفته بشود که بعد فراموش نکنم اینستکه ما روز نرووز ۱۳۱۴ بود که ما درجه گرفته بودیم از دانشکده افسری و هشتاد نفر افسر وظیفه بودیم و رفتیم برای اینکه به رضاشاه معرفی بشویم. در آن روز رضاشاه بعد از اینکه سلام تمام شد آمد به بازدید افسرهای وظیفه. اولین دوره ای بود که ما هشتاد نفر افسر وظیفه بودیم ، دوره های قبل از آن خیلی کمتر عد اکثر بیست تا سی تا بیشتر نبودند. من شاگرد اول سوار بودم در صف سوار ایستاده بودیم اول پیاده ها بعد سوار بعد توپخانه بعد مهندسین. زیر دست من نفر سوم یک دوستی داشتیم بنام رضا لطفی که این پدرش مرحوم لطفی ای بود که در عدلیه مقامات مفصلی داشت و این رئیس عدلیه خراسان بود در ۱۳۱۴ که آن غائله خراسان راه افتاد که بهلول در آنجا قیام کرد و بمناسبت رفع حجاب و رضاشاه دستور حمله به حرم را داد و این آقای سرلشکر مطبوعی که فرمانده لشکر خراسان بود به رفــــع

غائله به حرم حمله کردند و آنجا خون ها ریخته شد و در نتیجه لطفی هم متهم شد که در آن غائله دست داشته به حبس افتاد. پسرش آن روز شهادت عجیبی بخراج داد، آن ابهت رضاشاه و آن اقتدارش و این حرفها بوقتی که به لطفی رسید با همه دست میداد رضاشاه، لطفی دست رضاشاه را نگهداشت و گفت که " اعلیحضرت من پدرم را از شما عیدی میخواهم، رضاشاه پرسید که " پدرت کیست ؟ " گفت، " لطفی و بیگناه در حبس است. " رضاشاه رویش را کرد به مرحوم شکوه الملک که آن رئیس دفترش بود آن گوشه ایستاده بود، گفت " شکوه بگو لطفی را آزادش کنند. " و این یکی از وقایع بسیار بسیار جالب بسیار مهمی بود و آن روز فرمانده دانشکده افسری و تمام آنهائی که شاهد این قضیه بودند مثل بید به خودتان میلرزیدند که الان چه اتفاقی خواهد افتاد که یک افسر وظیفه‌ای این شهادت را این جرأت را کرده که به رضاشاه این حرف را بزند. البته اتفاقی نیافتاد و پدر او هم آزاد شد. من بعد از خاتمه خدمت وظیفه‌ام از نظر عشق و علاقه‌ای که داشتم تصمیم گرفتم بروم به وزارت خارجه. مرحوم سمیعی وزیر خارجه بود و خیلی مرد خوبی بود، وزیر خارجه بسیار خوبی هم بود. مرحوم علی سهیلی معاون وزارت خارجه بود. آن وقت اشتغال در وزارت خارجه بسیار مشکل بود خیلی کار سختی بود. س- معذرت میخواهم شما در رشته قضائی فارغ التحصیل شده بودید ؟

ج - من در رشته قضائی فارغ التحصیل شدم.

س- بله.

ج - رفتم به وزارت خارجه و بالاخره با فشار و این حرف ها ما را قبول کردند که برویم به وزارت خارجه مشغول کار بشویم. ولی در آن چند روزی که من وزارت خارجه ماندم این محیط را بقدری کوچک و بد دیدم که آن عشق و آن چیز از سرم رفت بیرون بکلی. مردمان تنگ نظر، بی اطلاع، بیسواد، حرف های خیلی کوچک. من در اداره قنصلی آنجا که پرکارترین اداره وزارت خارجه بود مشغول کار شدم. و یک روزی بعد از ۱۵ روز دیدم که این محیط محیط من نیست و رفتم بهلوی مرحوم سمیعی، مرحوم سمیعی گفت " با من کاری داشتید ؟ " گفتم که " آدمم از شما اجازه مرخصی

بگیرم . " گفت ، " مرخصی میخواهید بروید شما ؟ " گفتم ، " نه ، میخواهم از خدمت وزارت خارجه بروم . " یکه خورد و گفت ، " چطور آقا ؟ شما نیم ساعت به من فشار آوردید اینجا مستخدم بشوید حالا چطور شده بعد از ۱۵ روز میخواهید بروید ؟ " گفتم که ، " این محیط محیط من نیست . محیط خیلی کوچکی است برای من . آدم های خیلی تنگ نظر و حرف های کوچک و اینجا جای من نیست که محیط برای من . " به من گفت که " شما میخواستید مثلاً " روز دوم شما را سفیرتان بکنند ؟ " گفتم ، " نه اتفاقاً " یک همچنین آرزویی نداشتم . میخواستم یک جایی بروم کار یاد بگیرم اینجا جایی نیست که من کار یاد بگیرم . اینجا آنچه هم که بلدم از دستم میرود . " به من گفت که " من از شما خواهش میکنم که شما بروید یک چهل و هشت ساعت فکر کنید بعد دوباره بیائید پهلوی من . " گفتم ، " نه ، فکری ندارد تصمیم را گرفتم و خیلی هم متشکرم آدمم از شما خدا حافظی بکنم . " خدمت وزارت خارجه را ترک کردم . بعد از آن از آن روح آزادمنشی و آزادی که توی خودم داشتم میخواستم بروم عقب یک کار دولتی ای که مستقل و آزاد باشم این بود که رفتم در وزارت عدلیه . مرحوم دکتر متین دفتری وزیر عدلیه بود . در یک شبی که یک جا مهمان بودیم من هم بودم او به من گفت که " شما چرانمیائید وزارت عدلیه ؟ " گفتم که ، گفت ، " فردا بیائید مرا ببینید من ترتیب کار را میدهم شما بباشید آنجا کار بکنید . " من رفتم به وزارت عدلیه و اولین شغل من در آنجا با رتبه سه قضائی رفتم آنجا پنجاه و دو تومان حقوق میگرفتم در ۱۳۱۵ . شغل اول من در آنجا باز پرس بود بعد شدم عضو علی البیلا دادگاه شهرستان تهران . بعد شدم امین صلح تهران و بعد هم شدم رئیس دادگاه تجارت تهران . و این مراحل را من در مدت چهار سال طی کردم یعنی خیلی سریع در عدلیه هیچ کسی به سرعت من در عدلیه این مراحل را طی نکرد که من طی کردم . آدمی بودم پرکار محکمه هم کارش خیلی زیاد بود و همه کارها را انجام میدادم تا وقایع شهریور . وقایع شهریور که اتفاق افتاد ناچاراً روی همان عشق سابق به سیاست و این حرف ها از خدمت وزارت عدلیه دست کشیدم . دست کشیدم و به شغل روزنامه نویسی و تأسیس یک حزب سیاسی بنام حزب

سیاسی "پیکار" و روزنامه، روزنامه "نبرد" با کمک یک عده از رفقا و دوستان خودم به این کار پرداختم. این خلاصه شرح حال زندگی بنده است تا آن وقتی که این کار را کردم.

س- در چه تاریخی بود آقا تأسیس این حزب؟

ج - ۱۳۲۱

س- ۱۳۲۱

ج - ۲۱ بهله.

س- یعنی در زمان اشغال ایران.

ج - جنگ، بهله، بهله. زمان اشغال ایران، بهله.

س- ممکن است یک مقداری توضیح بفرمائید راجع به همین حزب "پیکار" که اصولاً چه افرادی در تأسیس شرکت داشتند؟ عضو هیئت مؤسسانش چه کسانی بودند؟

ج - بهله، عرض کنم که من این حزب را

س- و عرض کنم خدمت شما، مبلغ چه ایده شلوژی ای بود این حزب؟

ج - بهله، عرض کنم من "حزب پیکار" را با کمک یک عده از دوستانم که از آن جمله آقای جهانگیر تفضلی، آقای اسمعیل پوروالی و آقای جلال شادمان، آقای آقاسید حسین دها و عده دیگر از جوان ها آنجا تشکیل دادیم. "حزب پیکار" مرام خیلی مترقی داشت،

س- بهله.

ج - که در آن وقت اصلاً برای همه حیرت انگیز بود. در مرامنامه "حزب پیکار" ما اینطور نوشته بودیم "کسانی باید بر ایران حکومت کنند که برگزیدگان اکثریت مردم ایران باشند و اکثریت مردم از آنان پشتیبانی کنند. هریرانی باید کاری فراخور استعدادش داشته باشد و پاداشی فراخور کارش. حکومت باید ناتوانان و کودکان بی سرپرست را نگهداری کند. وسائل پرورش و آموزش و بهداشت را حکومت برای همه ایرانیان باید فراهم کند." این اصلی مهمتر از همه است که بی سابقه بوده در ایران.

" هر ایرانی از هر کیش باید بتواند هر ایرانی از هر کیش را که بخواهد به نمایندگی خود ببرد. زنان و مردان در همه حقوق اجتماعی باید با یکدیگر برابر باشند. کشاوران باید مالک زمین باشند و مالکیت زمین های کشاورزی باید محدود گردد. بالا برتن سطح زندگانی توده مردم و نظارت در بخش عادلانه ثروت باید نخستین هدف اقتصادی حکومت باشد. " ما در اطراف این هدف موفق شدیم که طبقه جوان مملکت را به سمت خودمان جلب کنیم. و روزنامه " نبرد " یکی از پرشورترین روزنامه های ایران بود که اسمش در تاریخ روزنامه نگاری ایران برای همیشه باقی خواهد ماند. سبک روزنامه نگاری را مادر ایران بکلی عوض کردیم. این سبک روزنامه نگاری جدید ایران را ما پایه گذاری کردیم، گروه ما پایه گذاری کرد بکلی. ما موفق شدیم که سرعت در تمام ایران تمام جوان ها را بدور خودمان جمع بکنیم و شعبات حزب را در تمام ایران تأسیس بکنیم بطوریکه این امر باعث نگرانی حزب توده و انگلیس ها هر دو شد. البته ما تجربه کافی نداشتیم و متشکل ترین حزب در ایران حزب توده بود که تشکیلات مرتب و منظم داشتند و پشتیبانی ثوروی ها را هم داشتند. ولی ما نه تجربه داشتیم و نه وسایل مادی در اختیار داشتیم. همه روی پای خودمان ایستاده بودیم با کمک خودمان ایستادگاه را میچرخانیدیم. حتی روزنامه را ما یک دینار از هیچ کسی کمک نگرفتیم همه با کمک اعضای حزب با کمک شخصی خود من. یک مقدار ارثیه مختمری که از پدرم باقی مانده بود آن را فروختیم در راه روزنامه خرج کردیم بقیه هم کمک کردند و این روزنامه به راه افتاد. روزنامه در مدت انتشارش که مدتش خیلی کوتاه بود دچار توقیف های شدیدی شد بعلت مقالات میهنی که می نوشتیم در روزنامه، انتقادی که از دولت ها میکردیم و فلان میکردیم، همیشه در محاق توقیف بودیم. ولی خوب، همیشه ما چندین روزنامه بدکی داشتیم که این توقیف میشد روزنامه دیگر میدادیم بیرون. حزب توده چندین بار مرحوم ایرج اسکندری به ما مراجعه کرد که بپایند با ما ائتلاف بکنیم فلان کنیم ما همه این ها را رد کردیم. گفتیم ما یک حالت ناسیونالیستی داریم و شما این حالت را ندارید بنابراین ائتلاف ما ممکن نیست با همدیگر به هیچ عنوانی.

انگلیس‌ها از این حزب خیلی به وحشت افتادند بعلمت اینکه ما احصاءات ملی زیاد داشتیم و احصاءات ضد انگلیسی‌مان هم شدید بود بدلیل اینکه مملکت ما از انگلیس‌ها همیشه صدمه زیادی خورده بود . احصاءات ضد روسی‌مان ، احصاءات ضد انگلیس‌مان خیلی شدید بود . این بود که آنها خیلی به وحشت افتادند و انواع و اقسام به توسط حکومت‌های ایران ما را تحت فشار قرار گذاشتند . از جمله چیزهایی که اتفاقاتی که افتاد این بود که مرحوم حسن ارسنجانی که او از نویسنده‌های روزنامه ما بود آن وقت جوان بیست‌ساله‌ای بود و از نویسنده‌های روزنامه بود و ما او را آورده بودیم آنجا جزء حزب ما او را پرورش داده بودیم ، یک سلسله مقالاتی نوشت در اشتباهات سیاسی انگلستان در ایران . در نتیجه آن سفیر انگلیس Sir Reader Bullard از من شکایتی کرد به دادگستری ایران و مرا تحت تعقیب قرارداد و من با این مسرد در دادگستری ایران به مدت چهار سال محاکمه کردیم و آخر سر هم من تبرئه شدم . و عجب تر از همه اینست که یک‌روزی مرحوم سهیلی که نخست‌وزیر بود به من تلفن کرد گفت که " آقای اقبال شما مرا مستأصل کردید . این سفیر انگلیس هر روز یک دفعه به من تلفن میکند هفته‌ای دو دفعه می‌آید اینجا و میگوید این کار این محاکمه چه شد؟ شما بگذارید یک محکومیت دو ماهه‌ای برای شما درست بکنند و از این کار خلاص بشویم ما . " گفتم که " آقای سهیلی شما خجالت نمی‌کشید این حرف را به من می‌زنید؟ شما یک ایرانی هستید من هم یک ایرانی هستم . شما عوض اینکه مفتخر باشید که من یک نفر ایرانی با سفیر انگلیس توی محاکم ایران دعوا میکند ، شما به من می‌گوئید که من محکوم بشوم ؟ من هیچوقت این کار را نمی‌کنم و می‌جنگم تا آخر سر و این محاکمه را هم خواهم برد . " که البته این محاکمه را هم بردیم . بعد از اینجا که این‌ها زورشان به ما نرسید اگر نظرتان باشد خاطرتان باشد این‌ها یک عده زیادی را به دولت ایران فشار آوردند که به جرم همکاری با آلمان‌ها توقیف بکنند که تمام رجال مملکت از نظامی‌ها تمام نظامی‌های درجه اول ، رجال مملکت ، وزراء اینها همه جزءش بودند ، مأمورین راه آهن که از آن جمله شریف امامی که آن وقت عضو

راه آهن بود او هم بود و عده زیادی ، یک عده چهارصد نفری . و ما را هم بر زدند جز اینها ما را توقیف کردند . در صورتیکه ما نه با آلمان ها ارتباطی داشتیم نه سندی اینها داشتند که ما با آلمان ها ارتباطی داشته باشیم . از این فرصت استفاده کردند مرا آقای تقفلی را که به اصطلاح گرداننده های عده این کار بودیم هر دو را گرفتند و لیست دادند و ما را توقیف کردند . البته بردند ما را به عراق در زندان عراق بودیم همه با هم آنجا و چون بر علیه من یک شخص بخصوص ، هیچ نوع دلیل و مدرکی نداشتند نه از من سؤالی کردند نه چیزی بود قضا تا ایرانی هم میآمدند آنجا نظارت در کار این بازداشتی ها میکردند در کار سؤال و جواب و اینها ! من در تمام این مدت یک بار هم سؤال نکرده بودم چون من نه با آلمان ها کاری داشتم و من میدانستم که جرم چیست . جرم همین نبود با انگلیس ها بود که توقیف کردند .

مرا بدون سؤال و جواب بعد از شش ماه آزاد کردند البته .

س- شش ماه شما عراق بودید ؟

ج - بله .

س- و این در سال ۱۳۲۱ است آقا ؟

ج - بیست و دو .

س- بیست و دو است .

ج - بیست و دو است ، بله .

س- بیست و دو .

ج - بله . در عراق بودیم بعد هم از راه بندر مرا آزاد کردند من آمدم به تهران . البته در غیبت ما تمام این تشکیلاتی که ما درست کرده بودیم تمام این ها بهم خورد ، تمام تشکیلات حزبی بهم خورد ، روزنامه در حال تعطیل بود بهم خورد و اینها . بکلی بساط تشکیلات ما اصولش که ریخته بودیم اینها همه اش داغان شد یعنی از آن راه نتوانستند از این راه تشکیلات ما را بهم زدند و اصلاً دیگر .

س- بله . بعد از این شما به چه فعالیت هایی ادامه دادید آقای اقبال ؟

ج - بعد از این ما یک روزنامه دیگر درست کردیم بنام روزنامه " ایران ما " .
س- بله .

ج - که مدیرش آقای تفضلی بود، یک مدتی آن روزنامه را اداره اش میکردیم و دنباله
" حزب پیکار " را میگرفتیم ولی تشکیلات چیز زیادی نداشتیم هنوز بعنوان یک
روزنامه بود در واقع . ولی آن روزنامه را هم من وسط کار دیگر ولش کردم بعطالت اینکه
یک حالت چپ روی پیدا کرده بود از حالت
س- بله ، بله .

ج - یک حالت چپ روی پیدا کرده بود مثلاً از نهفت پیشه‌وری در شیریز پشتیبانسی
میکردند فلان میکردند این بود که من آن روزنامه را هم دیگر بعد از یک مدتی ول
کردم . ول کردم و در وقتی که مرحوم قوام السلطنه نخست وزیر بود برای رفع غائله
آذربایجان رفت به مسکو
س- بله .

ج - که البته آن وقت از طرف همان روزنامه " ایران ما " آن آقای تفضلی رفت به
مسکو جزء هیئت قوام السلطنه . سال بعد من رفتم به مسکو باوالاحضرت اشرف . از
مسکو که من مراجعت کردم بعد تصمیم گرفتم که یک مدتی کار سیاسی را ترک بکنم چون
خیلی هم‌خسته شده بودم ، به این نتیجه رسیده بودم که با این اوضاع و احوالی که
در ایران هست آن فکر بلندی که ما داریم که دلمان می‌خواهد که چه کار بکنیم مملکت
آزادی درست کنیم محیط آزادی درست کنیم ، این کار به این آسانی ها اینجا عملی
نیست به هیچ عنوانی عملی نیست . این بود که گفتم که این کار را ول بکنم فعلاً "
و بروم یک مدتی بیرون از ایران . مرحوم قوام السلطنه به من پیشنهاد کرد که یک
بستی در لندن خالی است اگر می‌خواهید شما بروید آنجا . و آن بست این بود که ما
در آن وقت یک هیئت نمایندگی داشتیم در شرکت نفت ایران و انگلیس بعنوان ناظر
به اصطلاح ، و بست معاونت این نمایندگی خالی بود چون اخیراً آقای دکتر شادمان
آنجا بود که از آنجا آمده بود به ایران و این بست خالی بود . مرحوم قوام السلطنه

به من گفت که شما اگر میخواهید که من به شما ابلاغ بدهم بروید آنجا . من هم چون خسته شده بودم و چیز بودم این بود که رفتم به لندن . ولی آنجا هم آرام نبودم بعثت اینکه به عقیده خودم بزرگترین کار خدمت به مملکت را در همان پست انجام دادم . شما اگر نظرتان باشد در جریان نفت مرحوم دکتر مصدق السلطنه و عدهای دیگر طرحی داشتند که حقوق تفضیع شده ایران را از شرکت نفت بگیرند . من در لندن در ۱۳۴۸ ، در تابستان ۴۸ یکروز روزنامه تایمز را میخواندم ،

س- ۱۳۴۸ ؟

ج - ببخشید . ۱۹۴۸

س- ۱۹۴۸ .

ج - ببخشید ۱۹۴۸ روزنامه تایمز را میخواندم به یک موضوعی برخوردیم که خیلی جالب بنظر آمد . در مجلس انگلستان سئوالی از مرحوم بویسن وزیر خارجه انگلستان کردند . خیال میکنم کابینه سر استوارت کریبیسن بود ، کردند که دولت بیرمانی نفت خودش را ملی کرده و چـــــرا دولت انگلستان به این امر اعتراض نمیکند ؟ مرحوم بویسن جواب داد که ملی شدن و ملی کردن حق هر ملتی است مشروط بر اینکه خسارات طرف را بدهند .

س- کی پاسخ داد آقا این را ؟

ج - وزیر خارجه انگلستان به دولت .

س- بله .

ج - "ملی شدن حق هر ملتی است حق هر دولتی است مشروط بر اینکه خسارات طرف را بدهند . ما با دولت بیرمانی مشغول مذاکره هستیم و این موضوع را تعقیب میکنیم ." بنده از این نطق استفاده کردم و این نطق را چیدم و فرستادم تهران برای دوستم مرحوم عباس اسکندری که وکیل مجلس بود . به او گفتم که این بهترین سندی است که ما میتوانیم نفتمان را ملی کنیم . و شما بلندشوید البته بموجب این سند تقاضای ملی شدن نفت را بکنید . عباس اسکندری در شهریور ۳۷ در ضمن استیضاحی که از دولت هژبیر

کرد این موضوع را مطرح کرد و گفت که " امروز نامه‌ای بدست من از طرف یک ایرانی وطن پرست که اجازه ندارم اسمش را فاش بکنم از لندن رسیده و سندی برای من ارسال داشته است که بموجب این سند من امروز در این مجلس پیشنهاد میکنم که اصلاً " ما باید نفت‌مان را ملی بکنیم " و آن سند را در مجلس خواند و گفت، " من از این ایرانی پاک‌نهاد تشکر میکنم " بعد هم یک نامه‌ای به من نوشت که آن نامه را هم الان اگر بخواهید بعد به شما یک نسخه‌اش را میدهم به شما که در آرشیو تان داشته باشید که " بله کاغذتان به من رسید و من حقش را ادا کردم در مجلس چهار ساعت نطق کردم و از تو هم تشکر کردم و چون از تو اجازه‌ای نداشتم اسم ترا هم نگفتم " بعد Elwell - Sutton که یک نویسنده انگلیسی است که سابقاً هم در تهران در سفارت انگلیس کار میکرد و بعد هم استاد دانشگاه آکسفورد شد در یک کتابی که راجع به نفت نوشته است اینطور مینویسد که " در نطقی که عباس اسکندری در مجلس شورای ملی کرد او پایه ملی شدن صنعت نفت را در ایران گذاشت. در نطقی که کرد در مجلس نطق او باعث شد که پایه ملی شدن نفت. بنا بر این من خیلی خوشحال هستم که باز در همان مأموریتی هم که در آنجا داشتم به مدت چهار سال تا ۵۱ که نفت ملی شد برگشتم به ایران ، توانستم یک کار خیلی مهمی یک صنعت مهمی را در صورتیکه این کار وظیفه سفارت‌خانه‌های ما بوده که هیچ کدام اینها اصلاً " توجهی به این کارها ندارند آنها مأمور هستند که بنشینند مهملات بنویسند بفرستند به تهران. آنها را باید آنها میکردند که اصلاً " نه کسی متوجه بود نه فلان بود. من خودم خیلی خوشحال هستم که با فرستادن این سند نطفه ملی شدن صنعت نفت را در ایران در آن مدت کاشتم بعد نتیجه داد. بعداً " من در هزار و سیمد و چیز بعد از ملی شدن برگشتم به ایران ، چون آن دستگاه هم که برچیده شد نمایندگی نبود برگشتم به ایران .

س- بعد از هزار و سیمد و سی و دو

ج - سی و یک .

س- هزار و نهصد و

ج - سی و یک .

س- در سال ۳۱ شما آمدید

ج - ما ۳۱ که بعد نفت ملی شد ، ۳۱ ملی شد دیگر بله .

س- بله ، بله .

ج - ۳۱ ملی شد من برگشتم به ایران .

س- در زمان نخست وزیری دکتر مصدق .

ج - مصدق . برگشتم به ایران . البته در آن مدت باز برگشتم فکر این بودم که روزنامه

را منتشر کنم یک روزنامه

س- چطور شد آقا شما برگشتید به ایران ؟

ج - ملی شد نفت دیگر . ملی شد آن

س- بله ، شما دیگر آن شغلی که در لندن داشتید چه کار کردید ؟

ج - هیچی دیگر آن شغل دیگر از بین رفت بکلی .

س- بله .

ج - چون من جزء هیئت نمایندگی دولت بودم در شرکت نفت .

س- بله .

ج - و چون نفت ملی شد دیگر شرکت نفتی نبود دیگر که

س- بله .

ج - این بود که من برگشتم به ایران بعد از ملی شدن صنعت نفت و بعداً " یک مدتی

روزنامه " نبرد " را دوباره منتشر کردم مدت خیلی کوتاهی که معاذ شد بعد با وقایع

سی تیر معروف که و آن اوضاع که بعد از آن هم دیگر من روزنامه را منتشر نکردم

و افتادم به کار وکالت دادگستری بعد از آن ، این خلاصه مطلبش است تا آن تاریخ.

س- بعد از جریان سی تیر شما پرداختید به کار وکالت دادگستری .

ج - بله در کار دادگستری بودم و البته

س- خوب بعد از آن سی تیر وقایع مهمی در ایران اتفاق افتاد .

ج - خیلی .

س- شما بعنوان ناظر بر آن وقایع

ج - بله .

س- خاطراتان را ممکن است برای ما

ج - خاطرات خیلی مفصلی دارم .

س- توضیح بفرمائید؟

ج - ناظر بر آن وقایع خیلی خاطرات مفصلی دارم . اولاً که در همان کار کودتا

البته من در آن دستی نداشتم ولی با مرحوم زاهدی خیلی رفیق بودم .

س- بله .

ج - چون زاهدی هم یکی از آنهایی بود که در زندان افتاد در ، زندان متفقین افتاد

در مدت جنگ .

س- بله .

ج - او را از اصفهان گرفتندش و بردندش به فلسطین آنجا حبس کردند . بعد که از

آنجا آمد بیرون ما با هم خیلی رفیق بودیم دوست بودیم با همدیگر . او در جریان

نخست وزیریش در جریانی که افتاده بود بر ضد مصدق اختلالاتی بکند یک روزی از من

کمکی خواست . مرحوم ، نه نمرده ببخشید، آقای ابوالقاسم امینی آن وقت کفیل

وزارت دربار بود که البته وابسته به مصدق هم بود ، برادر دکتر امینی ، او هم با

من خیلی مربوط بود خیلی زیاد رفیق نزدیک بودیم با همدیگر . به من مرحوم زاهدی

یک روز گفت که " اگر ممکن است ،" البته او خودش هم با زاهدی خیلی رفیق بود، به

من گفت که " اگر ممکن است این آقای امینی را بیاور من یک پیغامی دارم به شاه

بدهم ،" البته فراموش نکنید که شاه همیشه با زاهدی بد بود هیچ از زاهدی خوشش

نمی آمد، خیلی با او بد بود . گفت ،" من یک پیغامی دارم به شاه بگو این پیغام را

به شاه بدهد . " من به امینی گفتم امینی گفت که " من نه منزل زاهدی نمی آیم چون

مصدق خیلی مواظب است و اگر پیغامی دارد به تو بگوید و تو به من بگو من به شاه میدهم پیغامش را. " من به زاهدی گفتم و زاهدی گفت که " پیغام من این است به شاه ، که شما فرمان نخست وزیری مرا بدهید ، " این در اسفند ۱۳۳۱ است دارم صحبت میکنم . به من گفت که ، " شما فرمان نخست وزیری را به من بدهید من اگر موفق شدم که به نفع شماست اگر موفق نشدم خوب من از بین میروم اهمیتی ندارد . " من به امینی گفتم امینی گفت " من پیغام را به شاه میدهم . " فردایش به من تلفن کرد و من رفتم منزل امینی ، گفت که " من به شاه گفتم شاه به من نگاهی کرد و گفت که من به دست این دزد فرمان بدهم ؟ دستم را ببرند فرمان نخست وزیری به این نمیدهم . بگو برود پی کارش . " به امینی گفتم که " من که این پیغام را این طور نمیدهم به او که . " گفت که " حالا چه میگوئی به او ؟ " گفتم " به او میگویم که شاه گفته است که حالا وقتش نیست هر وقت وقتش باشد من فرمان را به شما میدهم بهر صورت . " چون من شاه را میشناختمش ، شاه بسیار بسیار آدم ضعیف یعنی از این ضعیف تر آدم در دنیا شما کمتر میتوانستید پیدا کنید و من با این زندگی های خیلی خصوصی داشتم در مدت شاهی اش چه قبل از مصدق و چه بعد از مصدق . این مرد بسیار بسیار ضعیفی بود و این هر وقت تحت فشار بود مثل پیراهن عوض کردن تفییر عقیده میداد همیشه . و من میدانستم که بالاخره این یک روزی تحت فشار قرار بگیرد فرمان نخست وزیری این را خواهد داد و کما اینکه هم داد بالاخره . این یکی از وقایع خیلی جالبی بود که در زمان ... البته من در خود کودتا دخالتی هیچ نداشتم با آقای زاهدی همکاری در خود کودتا نمی کردم . این کمکی بود که از من خواسته بود که پیغام را به او بدهم دادم و آن هم جوابی بود که آن داد بهر صورت شد نخست وزیر هم . این هم یکی از این چیزهای جالب زندگی بنده بود که برای شما گفتم .

س - بله . خوب ، آقا ، بعد از کودتای ۱۳۳۲ وقایع مهمی در ایران اتفاق افتاد .

شما در آن دوره آیا هیچ سمت دولتی داشتید ؟

ج - هیچ . من بعد از آن هیچگونه سمت دولتی اصلاً قبول نکردم . حتی مرحوم دکتر

اقبال وقتی که نخست وزیر شد به من چند دفعه پیشنهاد کرد هیچوقت قبول نکردم .
س - بله .

ج - و علتش هم این بود که میگفتم که آقا من یک آدمی هستم آزادم آزادهام آزاده فکر میکنم . دلم میخواهد در یک جایی کار کنم که حرفم را بتوانم آزاد بزنم . و من جلوی زبانم را نمیتوانم بگیرم اصولاً ، عقیده‌ام را نمیتوانم نگویم . وکیل شدن من یا وزیر شدن من این به ضرر شخص‌ها تمام خواهد شد بعلمت اینکه من آنجا نه وکیلی هستم که با دکمه بزنند فشار بدهند بلند شوم بنشینم و نه وزیری هستم که حرفی به من بزنند گوش بکنم . بنابراین من حرفم را خواهم زد و این خوب ، سر مدت کوتاهی طول خواهد کشید چه وزارت من چه وکالت من مدت کوتاهی طول خواهد کشید و بعد یساً مجبور میشوم استعفا بدهم یا اسباب زحمت شما بشوم بنابراین بهتر این است که هیچوقت کاری نکنم . شاه هم این مطلب را میدانست . شاه با من هیچوقت به تمام چیز از ته قلب هیچوقت با من بد نبود . ولی با من نسبتاً احترام داشت چشون میدانست که من طرز فکرم چه جور است . ولی همیشه میگفت که این آدم ناسازگاری است . این لقبی که به من داده بود هیچوقت ، میگفت " این ناسازگار است . سازگار نیست اصلاً " . حتی یک وقتی که دکتر اقبال میخواست انتخابات کند به او گفته بود که " خسرو را وکیلش بکنید . " گفته بود " نه خسرو بدرد وکالت نميخورد . شما یک برادر دیگری دارید او خوب است برای وکالت . " او برادر کوچکتر من بود محمد علی بود که او وکیل شد البته (؟) البته من از دکتر اقبال هم برای این کار خواهشی نکرده بودم به اینکه وکیل بشوم . حتی مرحوم زاهدی هم وقتی رو کار آمد به من پیشنهاد کرد که وکیل بشوم . گفتم " نه آقا بدرد من نمیخورد . این وکالت‌ها اینها بدرد من نمیخورد . من همیشه آزادی خودم را حفظ کردم حالا هم حفظ می‌خواهم بکنم . من خودم را نمی‌خواهم آلوده کنم با این دستگاه‌های ...

س - خوب شما بعداً " پرداختید به کار وکالت باز هم ؟

ج - بله . من دفتر وکالتی داشتم در تهران . دفتر وکالتی داشتم و پنج شش نفر از وکلا

باهم کار میکردیم یک law firm داشتیم . یعنی اولین بار بود در ایران یک

law firm درست کردیم در ایران .

س- اسم law firm شما چه بود آقا ؟

ج - همراه .

س- همراه ؟

ج - دفتر وکالت همراه . بله

س- آقایان دیگری که با شما کار میکردند کی ها بودند ؟

ج - آقای محمود هرمز بود که از وکلای درجه اول تهران بود .

س- بله .

ج - آقای دکتر باقری بود از وکلای درجه اول تهران بود . آقای ابوالقاسم تغفلی

بود . آقای شمس‌الدین بهیجانی بود . آقای چیز دیگر داشتیم که اهل کاشان بود ، جوانی

بود که یک پسر خیلی خوبی بود . پنج نفر بودیم که باهم کار میکردیم آنجا در تهران ،

بله .

س- بله .

ج - بله .

س- خوب ، آقا شما در تمام این دوران از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ تا انقلاب ۱۳۵۹ ناظر

بر خیلی رویدادهای سیاسی

ج - اولاً خیلی

س- بودید .

ج - بله .

س- من میخواهم از حضورتان تقاضا بکنم که شما دیگر خودتان ادامه بفرمائید و آن‌خاطرات

سیاسی ای را که دارید و ناظر بر رویدادهایی که بودید آنها را آنطور که می‌توانید

خودتان است برای ما توصیف بفرمائید .

ج - اولاً " بگذارد یک مقداری هم باز از قبل از کودتا به شما بگویم .

س۔ تمنا میکنم بفرمائید .

ج - آن وقت جوانی بود البته در حدود ۲۴ سال ، گمان میکنم بله ، بیست و دو سه سالش بود . تازه هم رو تخت نشسته بود . من رفتم پهلویش و مرامنامه " حزب پیکار " را که برای شما خواندم با تشکیلات اینها برایش بردم . شاه خواند و گفت " خیلی خوب است خیلی خوب است من اگر که شاه نبودم حتماً عضو حزب شما میشدم . " بعد ما با او ، خوب ، آن وقت ها ما خیال میکردیم که واقعا " خوب جوانی است دیگر جوانی است که آلوده نشده بود و آن وقت آدم خوبی بود ، خیلی آدم خوبی بود . احاسات وطن پرستی داشت . مرد خوبی بود آن وقت . فکر میکردیم که خوب دیگر تقویت او باشد به صلاح مملکت است این بود که ما در قدم اول مان او را تقویتش میکردیم زیـــــــــــــــاد و بنابراین بود که ما رابطه خوبی با شاه داشتیم آن وقت و اغلب میدیدمش . و حتی در زمان غائله توده‌ای ها و در اوج عظمت توده‌ای‌ها که آن تظاهرات را در تهران میکردند

ج - برای نفت و

ج - نفت و مردم یک‌خوذه قدرت‌شان میدادند قتل میکردند ، این را من اغلب می‌دیدم ، آن وقت هم خیلی تنها بود و در سعدآباد می‌دیدمش گاهی ، می‌دیدمش صحبت میکردم ، دل‌داریش میدادیم که آقا چیز نکند . حالا این آن وقت آنقدر ضعیف بود که همان وقت می‌خواست که از ایران برود . این را من به شما امروز می‌گویم . جرج آلنی بود سفیر آمریکا در تهران ، او با من مربوط بود که بعد آمد اینجا . سفیر خوبی هم بود . قبل از آن هم آقای Dreyfus بود در تهران آن هم سفیر خوبی

بود خیلی محبوب بود او را انگلیسی ها برداشتندش از تهران چون خیلی محبوب بودند ایران هم زنش هم خودش ، خیلی آدم های محبوبی بودند . ما اطلاع پیدا کردیم از داخله شاه که شاه صحبت رفتن میکند میگوید اینجا جای ما نیست ما دیگر نمیتوانیم اینجا بمانیم . از تظاهرات توده‌ای ها خیلی ترسیده بود خیلی میترسید . من و یک دوست دیگرم ، حالا اسمش را نمیخواهم ببرم ، که او هم با جرج آلن خیلی رفیق بود ، گفتیم که برویم پهلوی جرج آلن و به او بگوئیم و برود به این قوت قلب بدهد این جا خالی نکند چون رفتن این از ایران در این موقع حتما " مملکت را میاندازد دامن کمونیست ها . ما به جرج آلن گفتیم جرج آلن گفت " من چه میتوانم بکنم ؟ چه جوری بروم به ایمن بگویم ؟ " گفتیم که " شما برو دیگر برو البته یکی دوسه روز با او تنیس بازی کن ، قوت قلب به او بده فلان بهش بده . گفت ، " آخر من با اتومبیل سفارت نمیتوانم بیایم . " رفیق من گفت " من شما را با اتومبیل میبرم میرسانم تا سعدآباد و شما را برمیگردانم . " و این رفیق من در مدت یک ماه این کار را کرد . جرج آلن را میبرد به سعدآباد با شاه تنیس بازی میکرد . و این را تقویتش کرد و آنجا ماند . و اگر جرج آلن نبود و ما هم این فکر را نکرده بودیم این شاه چون آدم خیلی ضعیفی بود همان وقت رفته بود . همان وقت از ایران رفته بود و مملکت را به این وضع چیز انداخته بود . خیلی وضع ناگوار بدی بود آن وقت . بعد ما از کارهایی که در آن وقت کردیم در قسمت روزنامه نویسی این بود که ما اولین press association ایران را درست کردیم ، اولین انجمن روزنامه نگاران ایران را درست کردیم که خود من هم رئیسش بودم و یک مدت زیادی رئیسش بودم . و برای اولین بار در ۱۹۴۶ ، یعنی درست بعد از جنگ ، من رفتم به نمایندگی انجمن روزنامه نگاران در اولین کنگره روزنامه نگاران بین المللی در پراگ که تشکیل ده بود شرکت کردم . در آنجا هم یک نطقی راجع به آزادی مطبوعات و اینها کردم . وقتی میرفتم به پراگ شاه به من گفت که من یک پیغامی دارم به شما رئیس جمهور چکسلواکی شما بدهید به او . به او گفت که از قول من سلام برسانید ، چون بنش در مدت جنگ از طریق ایران آمد رفت به

مسکو یک سفری ، بنابراین با شاه آشنا بود. به من گفت که " از قول من به او سلام برسانید و بگوئید که ما در وضع خیلی دشواری هستیم اینجا شاید شما بتوانید به ما یک کمکی بکنید . " من رفتم در قصر بنش ، با او یک عکس خیلی خوبی هم دارم، پهلوی بنش و پیغام شاه را دادم . آن وقت اوضاع چکسلواکی خیلی بد بود. ما زاریک بسود وزیر خارجه چکسلواکی بود که خیلی مرد وطن پرستی بود و کمونیست ها داشتند کسه اوضاع را میگرفتند در دست ، هنوز چون کمونیست نشده بود چکسلواکی ، ولی نزدیک بود که بگیرندش در . من رفتم بنش را دیدم پیغام شاه را به او دادم . بنش به من گفت که " به شاه از قول من سلام برسانید بگوئید که ایران و چکسلواکی در آسیا و اروپا هر دو در یک وضعیت هستند نسبت به شوری ها . ما از بین رفته هستیم امیدوارم شما از بین نروید. " بنش این پیش بینی را همان وقت میکرد . شش ماه بعدش هم آنجا سقوط کردند و دولت به دست کمونیست ها افتاد. بعد در آنجا شش ماه بعد دولت چکسلواکی به دست کمونیست ها افتاد . البته در آن انجمن روزنامه نگاران از همه جا بودند از انگلستان بودند که ما با آنها آشنا شدیم و همه آن روزنامه نگاران آنجا بودند . بعد من از آن سفر که برگشتم سفر شوری پیش آمد برای من . در سفارت شوری در تهران دو دسته شده بودند یک دسته ای بودند که میگفتند که باید که در ایران نفوذ کرد از طریق حزب توده . یک دسته ای هم بودند که میگفتند که در ایران باید نفوذ کرد از بالا از دربار . سرده آن دسته ای که میگفتند که در ایران باید نفوذ را از دربار شروع کرد یک دکتری بود بنام دکتر بارویان ارمنی بود .

س. - بارویان ؟

ج - بارویان ، این رئیس مریضخانه شوری بود در تهران . این موفق شد یک مصافرتی درست بکند به مسکو و والا حضرت اشرف را دعوت کردند از طرف صلیب سرخ شوری بمدت یک ماه . مرحوم امیرالملک مرزبان وزیر بهداری بود که او هم همراه بود . دو سه نا از خانم ها همراهش بودند . مرحوم سرلشکر شفائی که تحصیلاتش را در روسیه کرده بود زبان هم خوب میدانست ، او هم بعنوان آجودان والا حضرت همراهش بود . بنده هم که

هم باوالاحضرت آشنائی داشتم و همین که رئیس انجمن روزنامه نگاران بودم بعنوان روزنامه نگار با آنها رفتم به مسکو . این سفر ما یک ماه طول کشید ، در بادکوبه اولین جایمان بود که رفتم . بعد رفتم به مسکو ، لنینگراد و کیف و خارکف و استالینگراد و بعد برگشتیم به ایران . البته این بارویان خیلی آدم شوخی بود ، خیلی آدم خوشمزهای بود . به بادکوبه که رسیدیم اول که نهار میخواستیم بخوریم این زنگی آنجا بود میزد کسی بیاید کسی نیامد . اول گفت که دموکراسی بزرگ شروع شد باید هر کسی کار خودش را خودش بکند . بلند شد و رفت پیشخدمت را صدا کرد که بیاید که یک کاری بکند . آن سفر برای من سفر خیلی آموزنده ای بود چون من خودم هم آدم خیلی curieux بودم کنجکاوی هستم از اینها ، و روسها هم پذیرائی خیلی عجیبی کردند ، پذیرائی خیلی عالی کردند . با وجودی که بعد از جنگ بود و هیچ چیز در روسیه نبود واقعا " رقت آور بود ، غذا و ، هیچ هیچ ، خیلی وضع بدی بود . و اینها پذیرائی درجه اولی سنگ تمام گذاشتند و جاهای مختلف رفتم دیدم . ولی من خود من آدم خیلی کنجکاوی بودم شب ها اغلب مهمانی ها نمیرفتم میرفتم توی شهر گردش میکردم با مردم صحبت میکردم اینور آنور صحبت میکردیم . بطوریکه در یک در خارکف یادم میآید که یک شبی که رفته بودم یک جایی صحبت میکردم با معلوم شد این ها خبر شده بودند البته همه تحت نظر بودیم ما آنجا . صبحی سوار قطار به که شدم یک میز بود چهار نفری من و بارویان و اسمعیل خان شفا و یک نفر دیگر با هم نشستیم میزی هم وسطمان بود . این بارویان در آمد به اسمعیل خان گفت که ، شفا گفت که ، " این اقبال آخرش مرا به کشتن میدهد . " گفت " چرا ؟ " گفت " او شب ها میروید این ور و آن ور . " گفت " این شب ها میروید این ور و آن ور و با مردم صحبت میکند فلان میکند . این خیال میکند ما هم خبر نداریم از این ها . و من هم مسئول این مسافرت هستم خواهش میکنم این بقیه مسافرت را این کارها را نکنید چون من جانم در خطر است . "

ما هم به او قول دادیم گفتیم " چشم ، نمیکنیم دیگر از این کارها . " و ما وقتی

غیر از این نمیتوانم بنویسم . ملاحظه نیست و اینها را هم دیگر موقوفش کردیم و ننوشتیم .
این شاه همانطوری که خدمتتان عرض کردم آدم خیلی ضعیفی بود بسیار بسیار ضعیف بود
و هیچوقت خودش درباره خودش تصمیم نمیتوانست بگیرد . هر وقت مشکلی پیدا میشد
باید سایرین دربارهش تصمیم بگیرند . یعنی یک همچین آدمی بود . کما اینکه شما
دیدید که در وقایع کودتا ۱۳۳۲ هم خودش گذاشت و رفت دیگر آمریکایی ها تصمیم گرفتند
برگرداندنش . این واقعه اخیر هم خیال میکرد همینطوری میشود برای همین هم بسود
که عوض اینکه بیايد به آمریکا ، چون قرار بود بیايد به آمریکا ، ۲ آمریکایی هـ
موافقت کرده بودند که از تهران مستقیماً بیايد به آمریکا برود در کالیفرنیا در
آن منزل علم برود بماند . ولی این باز خیال کرد که این وقایع هم وقایع ۱۳۳۲ است
رفته به مصر آنجاها نزدیکها نشست ، گفت که اگر قرار است برگردانند زود برگردد
به ایران ، میدانید؟ ولی نه این آدم آدمی بود بسیار بسیار ضعیفی بود خیلی خیلی
ضعیف بود شما هیچ فکرش را نمیتوانید بکنید . خف این قدری است که ایرانی ها یک
مثلی داشتند میگفتند که این با خواهر دولوپوش وقتی که مادرش حامله بوده آن خواهرش
مردی این را برداشته برای خودش ، به این درجه معرّف بوده داستان . خیلی آدم
ضعیفی بود . این آدم بنظر من اصلاً آدم خوبی بود و تا کودتایی که در ۳۲ شد این
آدم مسلماً هم آدم تمیزی بود و هم آدم خوبی بود . چون وقتی که پدر این رفت برای
این هشتاد میلیون تومان پول نقد گذاشت و مقدار زیادی ملک . تمام این پول را از
این به انواع و اقسام وکلا و اینها اصلاً گرفتند مدرسه سازند فلان ، این پول ها را
همه را داد . بعد املاک را هم که آمدند و گرفتند و تقسیم کردند و میدانم یکی
بگیرد برادر دارد ببینم . بنابراین این خودش نه آدم مادی بود و نه آدمی بود
که عقب پول و مول و فساد و این حرف ها باشد . از بعد از مرگ او که برگشت به ایران
این را ما ایرانی ها این کارش کردیم ، یعنی ما ایرانی ها میخواهم بگویم طبقه بخصوص
ایرانی ها ، و از خاصاتی ما ایرانی ها این است که اصلاً بی تاس و تراشیم . برای

اینکه ملتی نیستیم که حس مسئولیت داشته باشیم برای خودمان همیشه دلمان میخواست یک بیتی را بتراشیم بگذاریم آنجا و دور این بت جمع بشویم تمام کارها را بیندازیم روی دوش آن ، تمام بدی ها مال او باشد ما خودمان در اینجا مشغول زندگی مرفه و خوب و مشغول چپاول و دزدی خودمان باشیم . این هم وقتی برگشت از رم برگشت و دلیل اینکه این هیچی نداشت وقتی که وارد رم شد آن مرحوم اریه که وکیل مجلس بود دسته چکش را برد پهلوی این و یک چک سفید امضاء کرد و داد به اینجا و گفت " شمس علیحضرت هر قدر پول میخواهید از حساب من میتوانید بردارید . " و این در رم هم یک شاهی پول نداشت بهیچوجه به هیچ عنوان پول نداشت . این که برگشت به ایسبران آقای علم و دارودسته اش دورش جمع شدند و گفتند که ملاحظه فرمودید ؟ ثروت بردید آنجا یک شاهی هم پول نداشتید و اینست که علیحضرت باید فکر خودتان باشید . البته اینها فکر علیحضرت نبودند فکر خودشان بودند منتهمی به این کیفیت گفتند بسم علیحضرت " علیحضرت هم باید به فکر خودتان باشید . "

روایت کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۵ ژوئن ۱۹۸۵

محل مصاحبه : واشنگتن دی سی

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۲

این ها مقدمه چیدند و شاه را انداختندش توی راه بد توی راه فساد . دورش را محاصره کردند ارتباط شاه را با مردم و با آن آدم‌هایی که خوب بود ممکن است با او چیز بکنند، بکلی قطع کردند . دورش یک حلقه‌ای درست کردند از یک مشت آدم فاسد و خودش آن مشغول چپاول شدند و او را هم آلوده‌اش کردند و از او هم دیکتاتور ساختند و این را انداختند توی این راهی که آخرش هم به این روز به این بدبختی افتاد که هیچ جا قبولش نکردند و در نکبت و فلاکت مردش به هر صورت . البته این آدم تا آن وقت مسلماً " آدم خوبی بوده مسلماً " آدمی بوده است که به مملکتش علاقه داشته دلش میخواست ایران خوبی باشد هیچ در آن تردیدی نیست اساساً . ولی متأسفانه ما ایرانی ها اینطوری هستیم . پدرش را هم ما خرابش کردیم بعلمت اینکه مرحوم رضا شاه وقتی که به سلطنت رسید او هم چیزی نداشت در هزار و سیصد و هشت و نه دو سه سال بعد از سلطنتش یک روزی آن سرلشکر خدایار خان میروود پهلوی میگوید " قربان اهالی رود هن آمدند این اسناد مالکیت را میخواهند تقدیم کنند به اعلیحضرت . " شاه عصائی میشود اسناد را پرت میکند توی صورت این میگوید که من احتیاج به سند ندارم . احتیاج به ملک ندارم تمام ایران مال من است . برو پی کارت . " البته ما ایرانی ها که نقشه داریم از در بیرون میکنند از پنجره ، از پنجره بیرون میکنند از توی راه آب بالاخره ، این را دو سه دفعه دیگر این کار را (؟) که آخر سر شد بزرگترین ملاک ایران . املاک مردم را گرفت و فلان را گرفت و افتاد تو این کار مقصود این است که میخواهم بگویم ما ایرانی ها این خاصیت را داریم اصلاً یک ملت خیلی خیلی خصوصی هستیم که در دنیا بنظر من نظیر ما خیلی کم است و علتش هم این صفاتی که داریم علتش

اینستکه ما کمتر ملتی یا مملکتی در دنیا شه' می بینید که به اندازه ایران تهاجم داشته باشد و این مهاجمین برای ما یک اخلاق های بسیار بسیار بدی گذاشته اند . اولاً " که ما یک نژاد خالصی نیستیم برخلاف اینکه همه میگویند . نژاد خالصی هستیم ؟ عرب آمده چندین قرن در ایران مانده ، مغول آمده چندین قرن در ایران مانده . اسکندر آمده در ایران مانده ، این ها همه زاد و ولد کردند این ها همه چه کار کردند . ولی ما یک نژاد مخلوطی هستیم . آن وقت این هر مهاجمی که آمده ، روید هر مهاجم هم اینطوری است دیگر ، مردم را به هم میاندازد جاسوسی میکنند برای همدیگر ، عدم اعتماد بهم دارند و خیرچینی میکنند در مقابل قدرت تسلیم هستند و در مقابل ضعف به ضعف زور میگویند ، این خاصیتی است این صفاتی است که برای ما گذاشتند اینها همه . و این ها همه رفته توی خون ما ، بنابراین ما ایرانی ها اولاً بهمدیگر هیچ اعتماد نداریم عادت نداریم حرف راست حرف صاف و پوستکنده بزنیم به هیچ عنوان ———— . در مقابل قدرت تسلیم هستیم . هیچ ملتی به اندازه ما دیکتاتوری نداشته و تحمل دیکتاتوری نکرده . هیچ ملتی در دنیا به اندازه ایرانی به دیکتاتوری عادت ندارد و تحمل دیکتاتوری را نکرده . تمام تاریخ ایران را شما ورق بزنید پر از پادشاهانی بوده است که همه دیکتاتور بودند . ما یک روزی با مرحوم عباس اقبال و مرحوم تقی زاده در دفتر مجله " یادگار " در تهران نشسته بودیم صحبت میکردیم و گفتند " آقا ببینیم از این پادشاه های ایران کی خوب بوده ؟ " پانصد و شصت پادشاه این ها یادداشت کرده بودند و به سوابق این ها که میرسیدند یک نفر از اینها را نتوانستند اینها بگویند که یک نمونه ای ما یک پادشاهی خوب باشد . شاه عباس کبیر از آن ظالم های درجه اول بوده . کریم خان زند از آنها بود اتوشیروان عامل از آن بدتر از همه . تمام این ها ظالم و سادشاه با آن کور کردن پسرش چشم درآوردنش . تمام این ها یکی از یکی بدتر ، هیچ کدام این ها پادشاه خوبی ما نداشتیم . فقط رسیدند به یک کسی آن قازان خانی بود که آن هم چنگیز بود گفتند " ای ——— passable است این را میشود از از گذشت . این نسبتاً " توی این ها خیلی... او

هم منول بوده اصلا". بنا براین ما این اخلاق در تمام ما ایجاد شده که به دیکتاتور تعظیم میکنیم هیچوقت حرفمان را نمیزنیم هیچوقت عادت نداریم ما حرف بزنیم حرف روراست بزنیم ، من یادم هست که همین شاه یک روزی هم به اء گفتم که همان اوائل قبل از معدق اینها ، " شما چرا یک شورای مشورتی شما جوان هستید شما چرا یک شورای مشورتی درست نمیکند که این مسائل مملکتی اینها را مشورت کنید صحبت کنید؟" به من گفت که " پدرم به من یک نصیحت کرده گفته که با ایرانی دستجمعی مشورت نکن . با ایرانی تنها تنها صحبت بکن چون اینها وقتی دستجمعی میشوند حرف نمیزنند . این ملاحظه این را میکند آن ملاحظه آن را ، در دستجمعی در اجتماع ایرانی حرف نمیزند این ملاحظه این را میکند آن ملاحظه آن را باید بکند ، هیچوقت در دستجمع مشورت نکن و همیشه تک تک اگر حرفی هم بزنند تک تک میزنند هیچوقت دستجمعی مشورت نکن". بنا براین ما هیچوقت ملتی هستیم که مراحت لجه نداریم ، صمیمیت نداریم ، اعتماد نداریم ، ما به خارجی بیش از خودمان اعتماد داریم بیش از خود ایرانی ها ، ایرانی ها به یک خارجی اعتماد میکنند ولی به یک ایرانی خیلی کمتر اعتماد میکنند . اینهاست که معایب اجتماع ماست و این ها توی خون ما رفته اینها هم جز با تربیت ، جز با تعلیم و تربیت با چیز دیگری بیرون نمیآید از خون ما . و عجیب است که ، این را من به شما بگویم که ما محل هم که میفرستادیم به اروپا آنهایی هم که میرفتند اروپا تحصیل میکردند و برمیگشتند به ایران این عادت را ترک نکرده بودند یعنی این بقدری قوی است در ما هنوز توی خون ما مانده است که هنوز با تحصیل خارج هم رفع نمیشد هنوز ، این ها میآمدند به آنجا یا مقاومت نمیکردند می گذاشتند میآمدند یا اگر میماندند آنجا هرنگ ، جماع میشدند عین اجتماع میشدند هرنگ اجتماع میشدند این کارها را میکردند عین کار . این اینقدر در ما قوی است . من خودم از آنهایی هستم که معتقدم که بلا و بدبختی ما ایرانی ها و این مملکتی که امروز داریم سر دو چیز است . یکی از وقتی است که اسلام آمده به ایران که اصلا مملکت ما را بکلی زیر و رو کرده با این خرافاتش و با این حرفها مخصوصا " شیعه ای که عا درست کردیم .

اما اسلام اول عیبی ندارد که ولی این شیعه‌ای که ما درست کردیم که الان نمونه‌اش را شما می‌بینید این بلاى جان این مملکت شده که هیچوقت به این زودی‌ها هم خلاصی از آن نمی‌شویم اصلاً . یکی دیگر هم رژیم سلطنتی ایران است ، رژیم سلطنتی هیچوقت در ایران نمیگذارد که مردم به سوی دموکراسی بروند. نه اینکه او نمیگذارد آن عده‌ای هم که منفعتشان نیست که ایران به سوی دموکراسی برود آنها هم نمیگذارند اصلاً . رژیم سلطنتی را اینها تقویت میکنند ، الان همین عده‌ای که افتادند دنبال پسر شاه ، آقا شما از همین‌ها بپرسید " آقا در این اوضاع آشفته ایران ، در این وضعی که ایران دارد این اوضاع بین المللی یک جوان ۳۴ ساله‌ای که مملکتش را نمیشناسد تجربه‌ای ندارد این چه امیدی میتواند برای مردم ایران باشد ؟ این را شما به من بگوئید . یک جواب بدهید آقا این جوان چه میتواند بکند برای این مملکت ؟ چه امیدی میتواند برای ایران باشد که شما دور این جمع شدید ؟ " ولی دور این جمع شدند برای چی ؟ برای این که این را هم مثل پدرش بکنند آنجا اگر موفق بشوند که موفق نخواهند شد بنظر من ، این را بگذارندش آنجا دورش جمع بشوند یک حلقه‌ای درست بشوند و همه را بگیرند و عین بایش بروند همان بلائی که سر بابایش درآوردند در بیاورند و برود پی کارش وسط راه . این سلسله پهلوی خوب از سلسله‌های کم نظیر دنیا است دو تا پادشاه داشته هر دو هم یک جور روی کار آمدند هر دو هم به یک سرنوشت مبتلا شدند هر دویشان ، هر دویشان به یک سرنوشت مبتلا شدند هم او پدرش به آن صورت مرد این هم به همان سرنوشت مبتلا شد . این دو چیز بنظر بنده باعث بدبختی ایران است و تا این دو کار هم حل نشود این ما روی آسایش و خوبی نخواهیم دید اصلاً " . و این هم واقعا " آقای درخش یک سئوالی کرده بود هفت هشت تا سئوالی کرده بود چندی وقت پیش ،

س- بله ، بله .

چ - که بنده یک جوابی به او دادم که البته حالا بعد چاپ خواهد کرد شاید آن را هم بعد منلاحظه بفرمائید ضمناً ، این نوشته بود که دموکراسی چه جور میشود در ایران برقرار

کرد ؟ گفتم ، " آقا دموکراسی یک راه خیلی طول و درازی دارد . و این مملکتی که مردمش اینقدر اکثریتش بی سواد هستند و حتی وزرای این مملکت هم قانون اساسی شان را نمیدانند چیست ؟ یعنی شما از تمام این ها که الان سنگ قانون اساسی به سینه میزنند بپرسید قانون اساسی ایران چیست ؟ چه میگوید قانون اساسی ؟ اگر کسی به شما توانست بگوید ، نود و نه درصدشان اگر توانستند به شما بگویند بنده به شما هر چه بخواهید به شما میدهم . همان طبقه حاکمهای هم که در ایران بودند هیچکدام قانون اساسی را نخوانده بودند نمیدانستند چون موجبی نبوده بخواستند . چون یک رژیمی بوده با یک سیستم دیگر برخلاف قانون اساسی اداره میشده

ب- بله .

ج - اصلاً موجبی نبوده برای قانون اساسی یعنی رئیس الوزرایش هم نمیدانسته قانون اساسی چیست ، وزیرش هم نمیدانسته ، وکیلش هم نمیدانسته قانون اساسی چیست ، الانش هم نمیدانند اصلاً " . گفتم بنابراین در یک همین وضعیتی برقراری دموکراسی خیلی کار مشکلی است . گفتم بنظر من اولش اینست که باید یک جمعیتی درست بشود که معتقد باشند که دموکراسی برای ایران خوب است و این ها جمعیت حمایت از برقراری اصول دموکراسی در ایران .

س- آقای اقبال میخواهم از حضورتان تقاضا بکنم که فعلاً بحث ، اگر اشکالی ندارد ، بحث نظری و تحلیلی را بگذاریم کنار بپردازیم به توصیف آن رویدادهای مشخص تاریخی که شما ناظر بر آنها بودید .

ج - از بعد از چی داشتیم ؟ بعد از

س- من سؤال را مطرح کرده بودم از بعد از کودتا تا دوران انقلاب ، خوب ، شما دوران انقلاب را هم قبلاً " به من گفتید که با آقای خمینی ملاقات داشتید

ج - بله ، بله ، بله .

س- و شما فرمودید که شروع بکنیم از قبل از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ ،

ج - بله

س- و بنابراین شروع کردید از ملاقات خودتان در سال ۱۳۲۱ با محمدرفا شاه .

ج - بله .

س- و بنابراین میخوام از حضورتان تقاضا بکنم که از همان جا شروع بکنید و آن رویدادهای مشخصی را که شما ناظر بر آنها بودید آنها را برای توصیف بفرمائید که اهمیت تاریخی دارد .

ج - رویدادهای مشخصی که من برای شما بتوانم یکی یکی بگویم چون که رویدادهای مشخص ایران بعد از کودتا در آن زمان زاهدی و عرض کنم ،

س- بله ، که چطور شد مثلاً زاهدی برکنار شد ؟ آیا شما اطلاعاتی از برکنار شدن و چگونگی برکنار شدن آقای زاهدی دارید ؟

ج - بله ، زاهدی را ملاحظه بفرمائید ، وقتی زاهدی برکنار شد ، خوب ، من با سابقه قبلی زاهدی با شاه خوب نبود هیچوقت ، یعنی شاه هم با زاندی خوب نبود . هیچوجه با هم میانه‌ای نداشتند . بنابراین مخصوصاً " چرن که نظامی بود اصلاً " چون که نظامی بود آمده بود سر کار و شاه خوش
س- بله .

ج - نمی‌آمد که نظامی سر کار بیاید . یک وقتی هم که رزم آرا آمده بود سر کار شاه گفته بود که این یک مورد استثنائی بوده است که سر کار آمده . دیگر این نظامی‌ها پشت گوشان را ببینند نخست وزیری را ببینند پس بنابراین

س- بله .

ج - اصلاً از نظامی خوش نمی‌آمد که بیاید سر کار قدرت دستش بگیرد . و این بود که همیشه با او کلنجار میرفت با زاهدی . همیشه با زاهدی کلنجار میرفت چوب لای چرخش می‌گذاشت ادیتش میکرد اصلاً " ، با اینکه بالاخره آمریکائی‌ها را قانع کرد که این زاهدی را برش دارند . آمریکائی‌ها را قانع کرد و زاهدی هم بطور خیلی فرم بدی برداشت خیلی . پیغام به او داد که " بروید شما استعفا بدهید . " علم را فرستاد پهلویش که " شما بروید استعفا بدهید . " بطور خیلی زننده‌ای برداشتش . خوب ، آن هم استعفا

داد و بعد رفت به سوئیس فرستادش به سوئیس که آنجا سفیر شد درسوئیس بهر صورت ،
و بعد از آن خوب آقای علاء آمد روی کار .
س- بله .

ج- آن وقت هم هنوز شاه باز چیزی نبود در زمان کابینه علاء هم البته شروع شد به
تمایل به سمت کار آمریکائی ها رفتند و کارهائی شد که تمایل به سمت آمریکا پیدا
شد آن وقت . از بعد از علاء کابینه مرحوم دکتر اقبال روی کار آمد . در اینجا من
به شما خیلی چیز میتوانم بگویم در کار کابینه مرحوم دکتر اقبال .
س- تمنا میکنم .

ج- بنده با مرحوم دکتر اقبال توی برادرها از همه بیشتر نزدیک بودم . من با تنها
کسی که نزدیک بود من بودم . مرحوم دکتر اقبال مرد بسیار بسیار شریف و خوبی بود
فوق العاده . و این تنها آدم درست این دستگاه بود یعنی تنها آدمی که درست بود
در دستگاه شاه این بود . حسابش هم با شاه با حساب سایرین فرق داشت . این حسابش
با شاه رسمی بود این در زندگی خصوصی شاه شریک نبود . در صورتیکه علم و اینها همه
در زندگی خصوصی شاه شریک بودند ، مهماسی های شبانه اش ، نمیدانم ، فلان . ولی این
همیشه در ضمن اینکه به شاه نزدیک بود ولی داخل زندگی خصوصی شاه فعل و انفعالاتش ،
کارهای (؟) بهیچوجه نبود اصلاً . شاه دکتر اقبال را خیلی
دوستش داشت چو این دکتر اقبال خیلی آدم صمیمی ای بود به شاه و روی عقیده به شاه
خدمت میکرد یعنی معتقد بود که واقعا" وجود این آدم برای این مملکت لازم است جز
این هم alternative دیگری نیست . روی این بود که تمام تخم مرغ هايش را
در سبد شاه گذاشته بود و واقعا" از هیچ کاری هم برای این مضایقه نمیکرد . خالما "
مخلصا" با شاه چیز بود یکی بود . من به مرحوم دکتر اقبال وقتی که البته خوب
آن در دوره مصدق مورد غضب قرار گرفت مورد غضب مصدق قرار گرفت و استانسمدار
آذربایجان بود و از آنجا مصدق برداشتش و آمد به تهران ، و به شما میخوام بگویم
که شاه چقدر ضعیف بود ، این دکتر اقبالی که با شاه اینقدر رفیق بود از ۱۳۲۲ که

معاون وزارت بهداشتی شد و بعد همانطور با شاه بود ، این از ترس مصدق دکتر اقبال را نمیپذیرفت اصلاً ، استاندارش بود دیگر از آذربایجان آمده بود آن هم نزدیکیش با همین فلان از این حزب ها ، نمیپذیرفت از ترس مصدق این قدر آدم ضعیفی بوده . بعد هم خوب ، زاهدی که آمد این را رئیس دانشگاهش کردند البته در زمان زاهدی رئیس دانشگاه شد .

س- بله .

ج - البته آنجا خوب ، جوهر خودش را بیشتر نشان داد که البته نظامی ها را برداشت از آنجا و (؟) دانشگاه را یک تکانی داد و فلان کرد و این ها . دکتر اقبال ذاتاً " بنظر من مأور خیلی خوبی بود یعنی یک عضو دولت خیلی خوبی بود . یک رئیس دانشگاه خیلی خوبی بود . اولاً تحمیلات خیلی عالی داشت ، تحمیلات خیلی عالی در فرانسه داشت و ذاتاً " هم آدم پرکاری بود ، آدم درستی بود ، آدم خوشفکری بود . یک عضو دولت خیلی خیلی خوبی بود . ولی بنظر من یک سیاستمدار بسیار بسیار بدی بود . یعنی اصلاً سیاستمدار نبود بهیچ عنوانی این مرد سیاستمدار نبود که نبود . بنده با این همیشه در سر نزدیکی اش با شاه صحبت میکردم و او با تعصب زیاد میگفت که من اشتباه میکنم . من میگفتم که نه شما بی خود این قدر به شاه چیز هستی (؟) و اینقدر اطاعت از او میکنید و حرفش را گوش میکنید و هرچه . اینقدر کار برایش میکنید . بی خود شما تخم مرغ ها را توی سبد شاه گذاشتید . شما باید که در مقابلش هم مقاومت بکنید . این کار را بکنید این کار را بکنید این کار را . و او میگفت ، نه باید که در مقابلش تسلیم بود . ما همیشه با هم این بحث را همیشه داشتیم با همدیگر سر این این اختلاک سلیقه را باهم داشتیم . من وقتی که این وزیر دربار شد ، بعد از دانشگاه که وزیر دربار شد ، گفتم به او " خوب ، شما الان آنطوری که من می بینم در خط صراط نخست وزیری هستید . میروید به سمت نخست وزیری پس بنا براین شما بیاشاید من برایتان یک کاری بکنم . و بیاشاید الان که وقت دارید وقت مطالعه دارید یک دوتنی برایتان تشکیل بدهم و اعفای را الان معلوم بکنیم . و

شما با این هیئت دولت جلسات داشته باشید . بنشینید فکر کنید اگر روزی روی کار آمدید چه کار خواهید کرد ؟ با چه برنامه‌ای بیاشید روی کار ؟ چه کار میکنید؟ این فکر بنده را پسندید و ما یک‌عده از رفقای را که بعداً همه توی کابینه‌اش آمدند جمع کردیم . جمع کردیم و هفته‌ای یک‌روز ما با هم جلسه داشتیم با اینها . اسم تهیه میکردیم که کی برای استانداری خوبست ، کی برای وزارت خوبست ، کی برای فلان خوبست ، از این حرف‌ها . برنامه تهیه میکردیم برای (؟) و در تمام جلسات من یادم هست که دو سال طول کشید این جلسات البته هفته‌ای یک‌دفعه مادم و جلسه داشتیم با آنها ، یک موضوع مطرح بود این راهم همیشه من مطرح میکردم ، میگفتم که " فراموش نکنید آقایان که در مقابل شاه شما تسلیم نباید بشوید . شما وزیر هستید مسئولیت دارید تسلیم شاه نشوید . به شاه احترام میگذارید شاه مقام طبق قانون اساسی است فقط تسلیم شاه نشوید نگذارید شاه سوار شما بشود . " همه یادم هست توی هر جلسه‌ای ختم میشد با این موضوع ، شب نزدیکی‌های عید بود ، عید ۱۳۳۶ که دکتر اقبال همان سال بعد نخست وزیر شد . من در اسفند بود می‌آمدم به آمریکا دکتر علی امینی اینجا سفیر بود در آمریکا . من با او خیلی مربوط بودم خیلی زیاد . آمدم اینجا و قبل از اینکه خواستم بیایم از ایران دکتر اقبال به من گفت که " من باشاه دارم میروم به مکه و شاه به من گفته است که خودتان آماده باشید بعد از عید شما می‌آید روی کار . " و من هم چون مسافرت می‌آمدم از من خواش کرد که آن صورته‌ها و اسامی و لیست‌ها اینها همه را بگذارم پهلوی باشد که اگر کار... گفتم خیلی خوب . بنده آمدم به آمریکا پهلوی همین سفارت پهلوی علی امینی بودم و منزلت آنجا بود اصلاً " خبر از تهران آمد که کابینه دکتر اقبال تشکیل شده است و بعد امینی گفت که خوب ، کی‌ها هستند وزرایش ؟ گفتم " بردار بنویس " گفت ، " تو از کجا میدانی ؟ " گفتم که ، " والد این کار را برایش کردم " گفت ، " عجب کاری کردی برایش . " و بعد از همان جا به بنده یک تلگرافی کرد که شما هر شغلی میخواهید بگوئید که ما برایش... من جواب به او دادم که من در جلسات هم به شما گفته بودم حالا هم به شما میگویم

که شغلی خودم نمیخواهم . بنده از اینجا که برگشتم از آمریکا که برگشتم به تهران چنتا از وزرایش آمده بودند به فرودگاه که مرا ببینند، توی راه به من گفتند " آقا آن صحبت‌هایی که ما میکردیم در اینکه دکتر اقبال تسلیم شاه نشود، عوض شده و این حالت تسلیم پیدا کرده به شاه . " گفتم " پس مرا شما به منزل نرسانید من میروم نخست وزیری بکسره دکتر اقبال را میبینم . " رفتم به نخست‌وزیری و دکتر اقبال را دیدمش و گفتم که " کارتان چطور است و فلان ؟ " گفت " خوبست و مشغول هستیم و پیشرفت میکنیم . " گفتم که " رفقایان یک همچین صحبتی با من میکنند، این صحت دارد ؟ " گفت " نه ، " گفتم " من اگر تا سه ماه دیگر نتوانم آنطور که دلم میخواهد کار بکنم استعفا میدهم و میآیم بیرون . " البته خوب ، آن کار که نشد و کار هم برعکس شد و همینطور که خارجی‌ها هم نوشتند در کتاب‌هایشان . مثلاً Cottam در یک کتابش نوشته خیال میکنم اینستکه پایه دیکتاتوری شاه را متأسفانه دکتر اقبال گذاشت در ایران ، متأسفانه . و آن وقتی بود که رفت در مجلس ، شاه در آمریکا بود مسافرت کرده بود به آمریکا ، و از او استیضاح کردند دکتر اقبال را . این رفت به مجلس و جواب داد اینطوری که " آقایان من به رأی شما احتیاجی ندارم . من رأی یک نفر را میخواهم و آن یک نفر هم اینجا نیست باید صبر کنم تا آن یک نفر برگردد اعلیحضرت همایونی ، اگر اجازه دادند من جواب استیضاح شما را میدهم . اگر ندادند نمیدهم اصلاً " . و آن روز بود بنظر بنده که فاتحه همان دموکراسی ظاهری و همان اصولی که ظاهراً هم بود که خوب ، گاهی هم خودشاه رعایت میکردند . پدش بیش از همه رعایت میکرد ، پدر این هر کار که میخواست بکنه همه‌اش از راه قانون میکرد . این مجلس را میبرد فلانش را میبرد کسی این حرف‌ها را هم نمیزد که میگفت مجلس مجلس است فلان و فلان . ولی این آن روز دکتر اقبال که این حرف را زد ایسن پایه دیکتاتوری شاه گذاشته شد و پایه‌اش دکتر اقبال بود . خوب بعد دکتر اقبال رفت به آن سستی که حتی یک روزی یک‌کسی به شاه گفته بوده است که " شما چرا به دکتر اقبال اختیار نمیدهید کارهایش را بکنند ؟ " گفته بود که " اختیار را نمیدهند اختیار

را میگیرند . دکتر اقبال وقتی میآید پهلوی من برای یک مرخصی رئیس بانکش از من اجازه میخواهد این اختیار نمیخواهد از من . " آن وقت آن نتیجه آن کار این شد که شاه عادت کرد که از تمام جزئی ترین کارها مطلع باشد و همه کارها با اجازه او بشود . این این عادت را گذاشت دکتر اقبال که افتاد مملکت روی سراسیمی آنجوری که دیدیم که خود دکتر اقبال هم روی همین کار رفتی که آن داستان مفصلی است که بعد به موقعش به شما میگویم . که افتاد مملکت رو به سراسیمی و کارها از جریان خارج شد و هرکه هر کار دلش خواست میکرد میرفت پی کارش . یکی از کارهای مهمی که دوره دکتـــر اقبال شد که بعد کار به فساد و بدی کشید این پایه گذاری صنایع ایران بود . در آن وقت در کابینه دکتر اقبال آمدند و گفتند مملکت باید صنعتی بشود . و برای این کار پول که نداشتند آن وقت و گفتند پول از کجا بیاوریم ؟ گفتند بیاثید پشتوانه اسکناس را که طلا بود اینها را تقویم بکنیم جواهرات سلطنتی ایران ، و این ها ارزش خیلی بیش از این هاست و ما آن وقت صد در صد پشتوانه داشتیم پشتوانه طلا و جواهرات داشتیم برای اسکناس مان . آمدند تقویم کردند سیمد میلیون تومان اضافه درآمد . گفتند " خوب ، این سیمد میلیون تومان را میگذاریم برای توسعه صنایع . آقای شریف امامی وزیر صنایع بود و آمدند و گفتند که هر کسی که بخواد کارخانه وارد کند نصف سرمایه را خودش بدهد نصفش را ما میدهیم و حمایت میکنیم صنایع ایران را درست میکنیم . یکی از بدترین کارهای ایران بود این عنایعی که در ایران اینها درست کردند به این کیفیتی که این ها درست کردند که تمام صنایع مونثاژ به ضرر مصرف کننده ، این آقایان چه کار کردند ؟ آقایان آمدند رفتند فاکتورهای جعلی درست کردند کارخانه ای که یک میلیون تومان میارزید فاکتور گرفتند دو میلیون تومان آمدند گفتند که بنابراین شما یک میلیون تومان به ما قرض بدهید دیگر ، این فاکتور دومیلیون تومان می ارزد یک میلیونش را ما میدهیم یک میلیونش را شما بدهید . بنابراین پولی نداشتند تمام پول کارخانه را از دولت گرفتند . بعد دولت به ضرر مصرف کننده تمام مواد اولیه این ها را از گمرک معاف کرد بعد روی واردات شباه این ها تا کـــــــــــــــس

گذاشت از خارج و این ها با آزادی عمل افتادند به غارت مردم به ضرر مصرف کننده بدون اینکه مالیاتی بدهند. پنج سال ده سال معافیت مالیاتی به اینها داد. مسود اولیه را اصلاً "چیزی گمرک نگرفت. هر قیمتی خواستند اینها اینها گذاشتند به ضرر مصرف کننده بدبخت بیچاره مردم ایران. یک صنایع قلابی پوشالی مونتاژ برای ایران درست کردند و شروع کردند این ها به غارت مملکت. تمام مملکت را اینها تمارت کردند از همین راه. البته هم وزیر صنایعش هم معاونینش در تمام این کارخانجات همه سهم گرفتند اینها همه شان، تمام شان، همه اینها سهم داشتند، تمام شان. و با کمک این آقایان تمام آن کاری که توانستند اولیسن پایه سقوط این رژیم و خرابی مملکت روی این کار گذاشته شد بنظر من. این اولین پایه اش بود که بعد افتاد به اشل های خیلی بزرگ و مفصل. دکتر اقبال روی همان خلوص عقیده اش و صمیمیتش و صداقتش و از این حرف ها، خوب، افتاد کار عقب شاه و رفتند و رفت و رفت تا آن انتخابات معروف انجام گرفت. در آن انتخابات که البته آن هم با نظر شاه بود، س- دوره بیستم؟

ج- نخیر دوره چندم بود که؟ بیستم نبود. انتخاباتی که زمان دکتر اقبال شد دوره بیست نبود. بیست و چندم بود.

س- بیست و یکم بود آقا.

ج- بله، که مجلس را منحل کردند بعدش.

س- بله، بله، مجلس ۲۱ بود.

ج- آن دوره انتخابات شد که آن وقت حزب مردم بود و حزب

س- ملیون.

ج- ملیون بودند و دکتر اقبال ملیون بود و آقای علم هم مردم بودند و پست ها را با نظر خود شاه در جلسه ای که با شاه کردند تقسیم کردند که این قدر وکیل مال اینها باشد این قدر وکیل هم مال اینها باشد. اینها همه اینها شد با نظر خود شاه توزیع شد. بعد از انتخابات یک کمی سروصدا بلند شد و فلان شد. خوب، انتخابات هم شاه آمد

بهم زد . بهم زد و دکتر اقبال در نتیجه آن کار از کار استعفا داد رفت کنار بعد از آن . آلبته شاه آنجا همیشه یک فدائی میخواست برای هر کاری که میشد ولی این انتخابات مثل همه انتخابات بود همه اش قلابی بود با نظر خود شاه هم بود با نظر سازمان ها بود همه میدانستند خوب عده ای ناراضی شده بودند فلانی شده بودند آمدند بهم زدند و دکتر اقبال هم رفت کنار و استعفا داد . استعفا داد و بعد هم که مجلس منحل شد و انتخابات دوباره کردند و آقای شریف امامی سر کار آمد که انتخابات مجددی کردند و دکتر اقبال هم آنجا تهران بود و سنا تور شد آنجا . بعد از اینکه کابینه امینی سر کار آمد قبل از اینکه امینی روی کار بیاید پست سفارتی دادند به او در لندن که امینی آمد آن را بهم اش زد . بعد یک پست سفارتی در اسپانیا به او دادند که بعد آن هم بهم خورد و بعد شد سفیر ایران در یونسکو شد رفت به پاریس . یک دوسالی رفت به پاریس تا برگشت رئیس شرکت ملی نفت شد ، میخوام بگویم راجع به کار دکتر اقبال صحبت میگردم .

س- بله .

ج- بعد از آن آمدیم کابینه آقای شریف امامی آمد روی کار دیگر .

س- بله ، بله .

ج- آنها هم که دنباله همان برنامه هائی که بود گرفته بودند و دیگر خط مشی معلوم شده بود دیگر اصلاً " . آن وقت خط مشی مملکت معلوم شده بود که هر چه شاه میگوید همان حرف است و کسی هم جرأت حرف زدن ندارد و عرض کنیم ، راه این است . عسده ای هم که مجهز شده بودند با پول زیاد و آنها هم مشغول دزدی و چپاول خودشان . تبعیض و نمیدانم ، اینها هم که به حد اعلی در مملکت شده بود . و این ها شروع کردند طبقه جوان را و تحصیل کرده را ناراضی درست کردن و نطفه این کار انقلاب ایران از ۱۳۴۰ گذاشته شده بود این کاری نبود که دو روزه بشود ، در بین محملین که همان محملین در خارج محملین در داخل ، استاد های دانشگاه ، در نتیجه اینها نطفه این کار در آن وقت گذاشته شد در نتیجه همین تبعیضات در نتیجه همین

نارواشی ها نطفه گذاشته شده بود . که بعد واقعه خمینی اتفاق افتاد ۴۲

س- ۱۵ خرداد .

ج - ۱۵ خرداد اتفاق افتاد در زمان کابینه آقای علم و آن کشتاری شد در تهران که نطفه این کار خمینی هم در آن روز کاشته شد البته . البته عده خیلی زیادی عقیده دارند حالا نمیدانم اگر درست یا غلط است که این کار انقلاب نطفه اش همان وقت زمان خمینی کاشته شد و بدست انگلیس ها کاشته شد چون میگویند که انگلیس ها آخوند همیشه نوکر انگلیس است و شکی هم بر این کار هست که آدم این را بتواند دلیل قبولی باشد اینست که همین خمینی را شاه میخواست بکشدش و علم که وابسته به انگلیس هاست و وابسته نزدیک به انگلیس ها و همه کاره انگلیس ها بود در ایران رفت پهلوی شاه ، او واسطه شد و نجاتش داد و الا شاه میخواست خمینی را بکشدش .

س- شما در ایران تشریف داشتید در ۱۵ خرداد ؟

ج - بله ، بله .

س- آیا در آن موقع جریانی بود که شما خودتان مستقیماً در آن شرکت داشتید ؟

ج - نه .

س- یا ناظر بر آن بودید ؟

ج - نه .

س- که شما اطلاعی داشتید در

ج - نه ، نه . در کجا ؟

س- در ارتباط با وقایع ۱۵ خرداد ؟

ج - نه ، نه ، نه ، من هیچ ارتباطی نداشتم ولی فقط شاهد آن کشت و کشتار بودم که

آن روز توی خیابان بودم اتفاقاً تیراندازی هائی که میشد

س- بله .

ج - و کشت و کشتار مفصلی هم کردند از این ها .

س- شما در آن موقع هنوز در سمت وکالت دادگستری

ج - بله، بله من

س- فعالیت میکردید .

ج - من تا آخر آنموقع ——— تا وقتی که انقلاب هم شد شغل وکالت دادگستری داشتم .

س- آیا شما بین خودتان دوستانی یا یک گروه سیاسی داشتید که از آن طریق بتوانید

که نقشی در رویدادهای سیاسی که در ایران بود بازی بکنید یا اینکه ناظر

باشید ؟

ج - من خودم منفردا " . نه ، نه گروه آنطوری نداشتم ولی خودم من منفردا " به اصطلاح

گاهی اوقات یک کارهایی میکردم که توی کار مملکت مؤثر بود بدون اینکه کسی هم

بداند بدون اینکه صحبتی . این قضیه مثلا "

س- بله آن کارها را ممکن است برای ما توضیح بفرمائید ؟

ج - حالا مثلا " این قضیه مثلا " همین ملی شدن صنعت نفت را این تازه مثلا " رو شده

مثلا " یک سال است رو شده من تا آن وقت به هیچکس نگفته بودم .

س- بله .

ج - آن هم نتیجه اش این بود که این آقایان روزنامه " به " ای هست د لـــــــن

منتشر میشود

س- بله .

ج - آنها هم یک نشریه ای منتشر میکردند راجع به کودتا یک روز از من سئوالی کردند

که اینجا ما به یک مطلبی برخوردیم که Elwell - Sutton یک همچین کتابی

نوشته گفته که عباس اسکندری این کار را کرده ما هم نطق عباس اسکندری را گرفتیم

و اشاره به یک شخصی کرده است که آن فکر را داده . آن شخص را شما میشناسید یا

نمی شناسید ؟ اول بنده انکار داشتم بگویم و بعد بالاخره گفتم که بله آن شخص من

هستم به هرصورت . چون تا آنوقت هم ابرازی نکرده بودم چون بنظر بنده آدم اگر

کاری انجام میدهد که قصدی جز خدمت به مملکتش ندارد گفتنی هم ندارد تظاهری هم

ندارد گفتنی هم ندارد

س- بله .

ج - به هر صورت . بله تا آن روز شد . بله ، عقیده دارند عده زیادی که چون این نجات یافته دست علم است و علم خودش ارتباط با انگلیس ها دارد این نطفه را از آن روز کاشتندش و این را بردندش بیرون بعد نشو و نما منتظر یک فرصتی بودند که این را بیاورندش برگردانندش پیاده اش بکنند در ایران . و در این کار هم میگویند خوب ، نظرهای مختلفی داشته ، اولاً با آمریکائی یک حساب خرده ای داشتند در سر کار نفست ایران تصفیه کنند با ایشان بعد هم بازارهای خاورمیانه از دستشان رفته بود در مقابل سایرین این ها میخواستند با زارها را دوباره بگیرند که البته در این دستگاه خمینی اینها خیلی استفاده کردند خیلی پول گرفتند خیلی تجارت کردند . با سایر ممالک خاورمیانه هم همینطور . دلائلی میگویند البته اینها همه حدسیات است کسی دلیل متقنی ندارد ولی خوب دلائلی است حدسیاتی است که میشود کمی باور کرد یک کمی رویش صحبت کرد که ممکن هم است که این طور باشد ولی کسی دلیل قطعی ندارد برایش . این کار کار خمینی را میگویند ساخته و پرداخته کار آنهاست بهر صورت که الآن هم آنها تقویتش میکنند که مانده سر کار .

س- بله .

ج - و تا آنها هم نخواهند این کار ط نمی شود دست خودشان است بطوریکه میگویند شایع است که این اینتلوری میگویند بهر صورت . بله از آقای دکتر اقبال صحبت میکردیم و بعد هم که آقای منصور آمد که با آن وضع بد رفت که بدست همین چیزها رفت بدست همین مسلمان ها کشتندش او را . توطئه ای همین ها بود .

س- بله .

ج - که دنبال آن از بین رفت . او هم بیشتر سر قراردادی بود که با آمریکائی ها بست . بر سر این بود که در واقع یک نوع کاپیتولاسیون را برای آمریکائی ها در ایران درست کرد که اگر نفوذات آمریکائی کسی را زیر بگیرند کسی را بکشند

س- بله، بله.

ج- آن مردم را تحریک کرد بعد هم بالاخره از همان طریق فدائیان اسلام او را زدند و کشتندش.

س- آقای اقبال شما در این دوره هیچوقت با شاه ملاقات کردید؟ یا با مسئولین مملکت در سطح بالا مثلاً "با نخست وزیر یا وزیر

ج- همیشه، همیشه.

س- و یا سفارتخانه‌ها

ج- بله، بله.

س- اینها تماسی داشتید؟

ج- بله، بله.

س- ممکن است که اینها را برای ما توصیف بفرمائید

ج- عرض کنم که،

س- که در چه موقعیتی بوده و در ارتباط با چه رویدادی؟

ج- بله الان عرض میکنم خدمتتان. البته بنده با سفارت آمریکا که در اول جنگ

ارتباط داشتم وقتی که آن دریفوس سفیرشان بوده آن موقع مربوط بودم بهر صورت.

میدیدم گاهی او را همیشه هم صحبت‌های بنده همین صحبت‌های اصولی و صحبت‌های قدیم همیشه

س- بله.

ج- اینها را برحذر میداشتم همیشه آمریکائی‌ها را از کمک‌زبانی به شاه و از

مخصوصاً کار نظامی. همیشه به آنها میگفتم این کارها را نکنید این کارها عاقبت

ندارد (؟) چندین بار با چندین آتاشده های نظامی شان

با سفرایشان اغلب. با سفرایشان اغلب. ارمین مایری بود درتهران، یسک

س- بله.

ج- مک‌آرتوری بود در تهران از همان زمان ها با اینها مربوط بودم با همه

اینها محبت میکردم اغلب با اینها صحبت میکردم و هم‌ا‌ش هم تکیه‌کلام من این بود که آقا این کارهایی که شما اینجا میکنید هم‌ا‌ش کار تسنید است این کارها عاقبت خوبی ندارد . بی خود اینقدر نظامی را تقویت نکنید شاه را اینقدر تقویت اینطوری نکنید شاه را هدایتش نکنید در کارهایش . ولی متأسفانه یک طوری شد که شاه سوار آمریکائی ها شد در ایران نه آمریکائی ها سوار شاه . یعنی یک بساطی درست کرد شاه که شاه مخصوصاً " بعد از نیکسون سوار آمریکائی ها شد نیکسون کارت‌بلانش به شاه ایران داد با کسینجر و شاه سوار این ها شد بکلی . و اینها از اوضاع ایران ، باور نکنید که اصلاً غافل بودند هیچ خبر اصلاً " نداشتند از اوضاع ایران چه می‌گذرد در ایران ، چون که نه با اپوزیسیون جرأت میکردند تماس بگیرند بهیچوجه ، با این ها شرط کرده بود که شما با هیچکس تماس نباید داشته باشید . این ها با هیچکس تماس نداشتند در جریان انقلاب اینها شروع کردند یک تماس پیدا کردن با اپوزیسیون ، اواخر انقلاب بود نه در اوایلش . و این همیشه بنده این ها را برحضر می‌داشتیم از اینکه این کارها را نکنید این کارها کار خوبی نیست عاقبتی ندارد . بعد با آمریکائی ها که این کارها اینطوری شد بنده دیگر ولسان کردم دیگر برایشان این فایده ندارد دیگر اینها افتادند توی یک خطی اصلاً " گفتن و نگفتن ، اینها می‌روند " اثری ندارد . بنده با این آقای دکتر رضا امینی این خودش شاهد بزرگ بنده است که همیشه به بنده می‌گوید ، همین گاهی میدیدمش گاهی با هم نهار می‌خوردیم اینها ، همیشه این مطالب را میگفتم فساد مملکت را میگفتم ، فلان را میگفتم ، میگفتم " رژیم قابل دوام نیست این رژیم سقوط میکند . به این رفقای آمریکائی تان بگوئید که ما بی‌خود این سیستمی که در ایران عمل میکنند سیستم غلطی است و من نگرانم . " از طرف دیگر اصولاً " اخلاقاً " و عقیده سیاسی بنده در اینست که ایران با موقعیت جغرافیائی که دارد که ما ایران توی کاسه‌ای است افتاده از هر سمت محصور است مثلاً " لبنان نیست که جایش آزاد باشد به دریائی باز باشد ، ایران یک کاسه‌ای است از جغرافیائی محصور است . یک سمتش افغانستان است ، شمالش روسیه است و آن سمت ترکیه و آن سمت عراق و جنوبش هم که خلیج فارس

است که آن هم بسته است و بیگ چیز محدودی است . ما ناچاریم خواهی نخواهی
 ما باید که با شوروی ها روابط حسنه داشته باشیم راهی نداریم ما . این مرتیکه ایست
 نشسته آن بالا هزار و پانصد مایل با ما سرحد دارد . آذربایجانی دارد آذربایجانی
 داریم . ترکمن دارد ترکمن داریم ، عزم به حضورتان که افغانی دارد افغانی
 داریم .
 س- بله .

ج - ملاحظه کردید؟ نژاد دارد مثل مال ما . این ها همیشه ، ما زمان تزار هم با
 اینها رفتاری داشتیم زمان این ها هم با این ها رفتاری داریم . بنابراین ما
 چاره‌ای نداریم جز با این ها روابط حسنه باید داشته باشیم نباید این ها را به هیچ
 عنوانی تحریکشان بکنیم . یکی از کارهای بدی که شاه کرد بنظر من این بود که شاه
 آمد اینها را تحریکشان کرد ، تحریک شاه هم به اینها این بود که فرض بفرمائید که
 میرفت با چین کمونیست که با روسیه بد بود روابط نزدیک برقرار میکرد ، خوب ، این
 ها بالطبع تحریک میشدند . حالا فرض کنید فردا اگر ما اختلافمان با شوروی پیدا بشود
 چین کمونیست به ما چه کار میتواند بکند؟ چه کمکی میتواند بکند به ما ؟ یا
 میرفت با رومانی که با شوروی اختلاف دارد و یک سیاست مستقل گرفته روابط
 نزدیک و فلان و فلان برقرار میکرد . حالا فرض کنید فردا اگر ما با روسیه کارما
 (؟) رومانی چه کار میتواند با ما بکند ؟ کاری نمیتواند بکند .

یا میرفت در اریتره که آنجا چیز بودند میخواست برعلیه اریتره که با شوروی نمیدانم
 فلان بود ، آنجا در دریای قرمز برود یک کارهایی فراهم بکند . یا اینکه با خود
 آمریکا این نزدیکی زیادی با آمریکا ، یعنی یکی شدن با آمریکا تقریباً ، پنجاه هزار
 آمریکایی در ایران نگهداشتن بعنوان مشاور و این حرفها اینها بهر حال هیچکدام
 صلاح ایران نبود به این شدت . ملاحظه میفرمائید؟ اینها همه عواملی بود که اینها
 را همه را تحریکشان کرد . تحریکشان میکرد البته چیزی نمیگفتند سیاستمدار هستند
 و کارشان را بلدند آنها ، آنها کارشان را بلدند چه کار میکنند چیزی

نمیگویند ولی اینها عوامل تحریک اینها بودند اینها عواملی است که اینها را تحریک .
 من عقیده‌ام این بود که همیشه عقیده‌ام این بود که ما باید با اینها بدون اینکه
 باید بدانیم که اینها میخواهند ما را بگیرند . این را باید بدانیم که اینها میخواهند
 مملکت ما را بخورند ، اینها همه را باید بدانیم . ولی در عین حال باید اینها را
 تحریکشان نکنیم که دست به این کارها بزنند . ما باید با اینها رابطه خوب داشته
 باشیم . رابطه خوب مان هم یعنی رابطه خوب فرهنگی داشته باشیم . آرتیست‌هایشان
 بیایند بروند ایران . سابقاً هم ایران این کارها را میکردند خواننده‌های روسی
 می‌آمدند میرفتند توی ولایات نمایش میدادند یک‌چهار تا ادبیات ایرانی میرفت
 آنجا در هر حال در این حدودی که به کار اساسی ما لطمه نزنند این‌ها را راهشان
 ندیم که توی ایران نفوذ بکنند ، این‌ها را باید با اینها ما رابطه خوب داشته
 باشیم . این عقیده شخصی - سیاسی ام است الان هم عقیده سیاسی ام این است . هیچ‌ما
 راه دیگر نداریم . بنده حتی این عقیده سیاسی را در ۱۳۴۲ در یکی از روزنامه‌های
 تهران منتشر کردم در همان عین قدرت شاه . یک‌طرحی از طرف مرحوم سید ضیاءالدین
 بحث شد در ایران که آیا ایران باید بیطرف باشد یا نباشد ؟ بنده در آن طرح همین
 مقاله را نوشتم بعد هم یک مقاله نوشتم در آنجا این را صراحتاً " نوشتم " ما باید
 که بیطرف باشیم بیطرفی ما راه‌م باید که آمریکا ، انگلیس ، شوروی هر سه تضمین بکنند .
 این سه نفر اگر هر سه تا ایشان تضمین کردند بیطرفی ما را ، آن بیطرفی برای ما معتبر
 است و ما میتوانیم زندگی کنیم . هرکدام اینها بدرد ما نمیخورد . آمریکای تنها
 بدرد ما نمیخورد ، شوروی تنها بدرد ما نمیخورد ، انگلیس تنها بدرد ما نمیخورد .
 الان هم عقیده‌ام اینست که اگر که ما کلید سیاسی ایران الان اینجاست که اگر ما موفق
 بشویم که این سه نفر بیایند یک‌چیزی با ایران ببندند که بیطرفی ایران را تضمین
 کنند هر سه‌شان با همدیگر و ایران بیطرف بماند آن روز روز خوشبختی ایران است . ما
 آزادی عمل خواهیم داشت کارمان را بکنیم . مادامی که ایران صحنه کشمکش دعوای بین
 آمریکا و شوروی یا انگلیس و شوروی و یا فلان است ، ایران همین بساط است که شما

خواهید دید . هیچ روز هم روز خوشی ما نخواهیم که نخواهیم داشت . و من آنوقت هم تو روزنامه نوشتم که ما باید که بیطرف بشویم . قرارداد دو جانبه ایران و آمریکا لغو بشود ، ایران از سنتو بیايد برود بیرون . اینها باید کمک بکنند هرسه شان کمک بکنند وضع اقتصادی ایران خوب بشود . این قشون ایران باید کم بشود . قشون بیشتر برای حفظ امنیت داخلی باشد . اگر ما بیطرفمانیکسی کاری با ما ندارد مسلماً . و ایــــــــــــــن پول ها باید صرف فرهنگ و رفاه مردم بشود . الان هم معتقد هستم . بنابراین من در این رشته خودم گاهی با ، و اتفاق عجیبی افتاد که حالا این را باید بگویم به شما ، چون شوروی ها هم از توی جنگ ما وقتی روزنامه نویس بودیم حزب داشتیم مرا خوب میشناختند که ما چه جوری هستیم ، چه جور فکر میکنیمـــــــــ . ناسیونالیست هستم و اهل زدوبست با این ها و با آن ها و این حرف ها نیستیم . این بود که برای گروه ما هم همان وقت ها هم احترام قائل بودند خیلی احترام قائل بودند . هیچگاه از ما تقاضائی ، نمیدانم ، فلان ، بهیچوجه اینها نمیکردند . روی این سابقه هم که بود بنده در همین اواخر یعنی ده سال اخیر یعنی این ده سال قبل از انقلاب را عرض میکنـــــــــــــم اینها خودشان ، در صورتیکه من یک دفتر وکالت داشتم . دفتر وکالت داشتمــــــــــــــــ یک روزی ناگهانی یک کسی تلفن کردند آنجا که ما میخواهیم ببائیم شما را ببینیم آنجا . بنده هم خوب چن آنوقت چیز بـــــــــــود دستگاه اینها همه شان تحت مراقبت بودند در دستگاه انتظامی بود از این حرفها ، به مرحوم نصیری تلفن کردم که من یک همچین تلفنی گرفتم اینها را میخوام ببینسم . شما مسبوق باشید ، همین . نه اینکه بخوام اجازه چیزی بگیرم بهیچوجه . گفتش خوب ، شما پس بنا براین اگر مطلبی بود شما به ما میگوئید . "گفتم" اگر مطلبی بوده قابل گفتن باشد و چیز باشد راجع به مملکت باشد به شما میگویم . " این ها آمدند با بنسده یک سرارتباطی برقرار کردند برای موضوعات مزخرفی هم . ولی تمام صحبت هایی که با من میکردند صحبت سیاسی میکردند راجع به اوضاع ایران طبق معمول ، و من همیشه به آنها میگفتم که آقا این مملکت شما بایستی با ما رابطه مساوی خوب داشته باشید .

ج - ملاحظه کردید ؟ او نقطه تماس عمده شان با من لامبارکی-س بود در مدت انقلاب . و با وجودیکه مدت ها با اینها ارتباطی نداشتم از اروپا که برگشتم ماه اکتبر بود آخر اکتبر بود که اوضاع ایران را آشفته دیدم تصمیم گرفتم با اینها صحبتی بکنم دیگر . با اینها صحبت کـــــردم . جلسات متعدد ، داشتیم که راهنمایی خوب به این ها کردم بنده که اگر این ها را گوش کرده بودند آن موقع مسلمانا ایران وضعی این جور ننشید . مسلمانا ننشید حالا خودشان هم معترف هستند که مسلمانا ایران وضعی اینطور نمیشد پس از این ها . و راهنمایی های بنده هم روی شناسائی ای بود که من از شاه مملکت داشتم ، از اوضاع ایران داشتم و شاه را برایشان درست تشریح میکردم . میگفتم " آقا این شاه این است این است این است . این را رویش حساب نکنید . این سر بزنگاه می رود . این سر بزنگاه این خواهد رفت . این آدم قابل اعتمادی نیست بنابراین شما باید که بیایید این کارها را بکنید این قابل نجات نیست این از بین رفته است ، راهی ندارد این راه . شما بیایید یک کاری بکنید که این رژیم برقرار بماند یک طوری این رژیم بهم نخورد ، چون بهم خوردن این رژیم اصلا " بلائی است برای مملکت ما بلائی است برای شما ، بلا برای همه است . شما بیایید این کارها را بکنید که این رژیم بهم نخورد . " کارش خیلی ساده بود ، خیلی خیلی ساده بود . من به لامبارکی-س روز اولی که ملاقاتش کردم در سفارت آمریکا ما چهار خوردیم سه ساعت طول کشید ، همین آقای رضا امینی هم شاهد من است که سر چهار با من بود سه نفری باهم نشسته بودیم ، به من گفت که شما عقیده تان این است چه کار باید بکنیم ما الآن ؟ حالا ماه نوامبر است اولاً " ، اوائل نوامبر است . گفتم که خیلی خیلی ساده است خیلی کار پیچیده ای نیست . اولش اینست که این شاه کارش تمام است این قابل دوام نیست بهیچوجه . دوم اینکه این باید یک کارهایی بکند و استعفا بدهد به نفع پسرش از سلطنت الآن . آن کارها را اگر کرد و این استعفا را داد این مملکت نجات پیدا میکند . گفت " آن

کارها چیست؟" من گفتم "ها این کارها چیست." گفتم "این باید بیاید پشت رادیو و تلویزیون"، یادم نمی‌رود گفتم یک مقدار فلفل هم درست کنید توی چشمش بریزیم گریه کند. "یک نطقی برایش تهیه میکنیم این نطق را باید پای رادیو بگوید تلویزیون بگوید. و این نطق بازش اصولش اینست که من درمقابل مردم ایران سر تعظیم فرود میآورم. من از موقع سلطنتم سعی کردم که حیثیت ایران را مقام ایران را مقام ایرانی را در دنیا در همه جا بالا ببرم. مملکت را رو به ترقی ببرم. ولی من سعی خودم را در دو رشته بکار بردم یکی سیاست خارجی ایران، یکی قشون ایران، و در این دو رشته هر دویش موفق بودم. هم وضع ایران در خارج خوب بود و هم قشون ایران خوب بود. ولی در امور داخلی من این کارها را به دولت‌ها واگذار کرده بودم. الان که اوضاع اینطور شده میفهمم که دولت‌ها به وظایف خودشان عمل نکردند، گزارش‌های دروغ به من دادند. ولی این مانع از این نیست که من در این کار مسئول نباشم من در این کار هم مسئول هستم. من از شما معذرت میخواهم امروز این تصمیمات را گرفتم. (۱)- به نفع بصرم از سلطنت استعفا میدهم. اموال خودم و خانواده سلطنتی را تمام رامیدهم به مردم ایران. خانواده سلطنتی همه از ایران میروند بیرون. دولت مستعفی میشود. شوراها از بزرگان مملکت بعنوان شورای سلطنت، چون پسرش کبیر نبود، تشکیل میدهم، دولت جدید را این شورا انتخاب میکند. انتخابات مجلس از سر میشود. و هر کس که تخلف کرده هر کس فلان شده طبق قانون بگیرند محاکمه‌اش بکنند من هم گفتم این نطق اولاً این خشم و غضب مردم را پنجاه در صد میآورد پایین. گفتم شما ایرانی را نمیشناسید. گفتم شما در نه افغند که مصدق میخواست شاه را بفروشد بیرون چه شد که شاه نرفت؟ چمدانش را هم بسته بود صبح هم میخواست حرکت کند دیگر. مردم ایران ریخته بودند دم قصر سلطنتی و گریه کردند و فلان کردند و فلان کردند، می فلان و فلان، شما نروید، و شما فلان و بالاخره نقشه بهم خورد دیگر. الان هم این خشم و غضب مردم که اصلاً وقتی ببینند که آن کسی که باعث خشم و غضب است میآید اعتراف میکند به گناهش اعتراف میکند به گناهش، اعتراف میکند گریه میکند فلان

میکند، این خشم میآید پائین پنجاه درصد آن وقت مجالی پیدا نمیکند که آن یک کس دیگر از آنجا پاشود برود، آخوند پاشود بیاید به ایران . همین جبهه ملی ها همین‌ها‌ئی که هستند همان شورای سلطنتی‌ها این‌ها کار را دستشان بگیرند این دنباله این کار با یک متد دموکراسی بتدریج ادامه پیدا خواهد کرد. قشون هم بهم نمیخورد فلان نمیکند. به من گفت که خوب، این زنگوله را کی گردن گربه ببندد؟ گفتم، " شما . " گفت، " چرا ما ؟ " گفتم که ایشان به زور ملت ایران آنجا نشستند به زور شما وانگلیس‌ها آنجا نشستند، بنابراین حرف این ور را گوش نمیکند. حرف شما را گوش میکنند. شما بنابراین اگر بگوئید حرف شما را گوش میکند چون با زور شما آنجا نشسته با زور من آنجا نشسته حرف مرا گوش نمیکند اساساً . بعدـــــــــــــــــلاوه الان این در این مورد ممکن بود حرف دو نفر را گوش بکنند و آن دو نفر هر دو مردند . یکی مرحوم دکتر اقبال است یکی مرحوم علم است اینها هر دو مردند بنابراین حرف این دو نفر را نیستند حرف کس دیگر هم گوش نمیکند به کسی هم اعتماد ندارد . بنابراین این کار کار شماست . گفت، " خیلی خوب . "

س- این را به آقای

ج - لامبارکیــــــــــــــــس گفتم .

س- لامبارکیــــــــــــــــس گفتید .

ج - گفتم ، " این کار کار شماست کار من نیست . کار هیچکس نیست . کار هیچ ایرانی نیست . حرف هیچکس را گوش نمیکند . " گفت، " خیلی خوب . " ما نهارمان تمام شد . من از امینی پرسیدم " این چه کار میکند ؟ " گفت، " این حالا میرود به سفیر گزارش میدهد همین جلسه را گزارش میدهد و ببینیم چه کار میکند؟ " بعد از یک هفته به من تلفن کرده و گفت ، " من میایم منزل شما . " آمد منزل من و گفت که " رفتیم گفتیم گفته من نمیکشم این کارها را . " گفتم ، " نگفتید به او . " گفت، " چطور نگفتیم ؟ " گفتم " بعنوان نظر به او گفتید . از او نخواستید که این کارها را بکند . " گفتم ، " خیلی فرق است . یک وقت می روی میگوئی نظر ما بر این است

س- بله .

ج - هیچکس نمیخواهد قدرتش را ول بکنند کسی قدرتش را نمیخواست ول بکند .
چرا این کارها را بکنم ؟ اتفاقی نیفتاده هنوز که ؟ یک وقتی می روی میگوئی آقا باید این کار را بکنید ، اگر نکنید ما پشتیبان شما نیستیم ، آنوقت آن کار را میکند ، شما نرفتید اینطوری بگوئید . " البته خوب ، مدتی گذشت و باز چندین جلسه دیگر با اینها کردیم . همینطور دیگر ، اوضاع هم بقدری بسرعت جلو میرفت که هر نظری را اگر همان روز اقدام نمیکردید فردا دیگر کهنه میشد . بعد از یک ماه لامبارکیس به من گفت :
شاه آن نطق معروف را کرد که " من صدای انقلاب شما را شنیدم ... " گفت : " این نطق را کرد . " گفت : " این آن نطق نبود . این که اصلا " پدر خودش را درآورد اصلا " . این اصلا " رفت پی کارش دیگر اصلا " . این نطق را که کرد گفت : " ملت ایران من صدای انقلاب شما را شنیدم و من در کنار شما هستم ... " و اعتراف کرد به تمام گناهایش که آقا بعد از این قانون اساسی را من اجرا میکنم . بعد از این انتخابات فلان درست میکنم . دزدی را فلان ... " این رفت پی کارش اصلا " این . بنابراین دیر شده بود همه کارها دیـــــر شده بود که من هم آمدم تا وقتی از ایران مرخص شدم ، من دو سفر هم به وزارت خارجه آمدم اینجا ، با اینجا هم صحبت کردم با دسکایـــــران با همان آقای که حالا چیز شده دیگر Precht

س- بله .

ج - با Precht و معاونش در اینجا صحبت کردم اصلا

فایده نداشت دیگر . بقدری کارها بسرعت پیش میرفت که

س- ممکن است جریان صحبت خودتان را با این آقایان برای ما توضیح بفرمائید که در چه شرایطی بود ،

ج - من به Precht هیچی .

س- و چه مذاکراتی صورت شد ؟

ج - همین ، من با Precht که آمدم اینجا دو سفر آمدم به آمریکا . خوب ، صحبت

کردم اینجا . عرض کنم به Precht همین صحبت‌هایی که من ، آنها البته تمام گزارش‌های صحبت های مرا به اینها داده بودند البته .
س- بله .

ج - معمولشان است دیگر البته گزارشات و اینها . آمدم با این ها صحبت کردم روی همین زمینه . روی همین زمینه که آقا راه این است چاره این است فلان این است اوضاع ایران بعد اینجا شما اطلاع دارید خودتان که در دستگاه وزارت خارجه اینجا یک بلبشوی عجیبی بود راجع به کار ایران . وزارت خارجه یک دسته شده بودند برژنسکی و کارتر اینها یک دسته دیگر بودند بعد آن دارودسته جرج بال و آنها یک دارودسته‌ای بودند . اصلا " بلبشوی عجیبی بود اصلا " مرکز تصمیم گیری اینجا نبود . سفیر تهران یک چیز دیگر میگفت ، این یک چیز دیگر میگفت . این کتابهایی که همه نوشته شده تمام این چیزها را به جزئیات نشان دادند که آخرین کتابی هم که نوشته شده ، نمیدانم شما خو: جدید یا نخواندید ؟ این مال گاری سیک است .
س- بله .

ج - که کتاب خیلی خوبی است بنظر بنده بهترین کتابی است که راجع به ایران از نظر آمریکایی ها نوشته شده راجع به ایران تمام جزئیات این کارش را تشریح کرده . این کتابی است که گاری سیک نوشته " All Fall Down " بهترین کتابی است بنظر من راجع به کار ایران از نظر آمریکایی ها نوشته شده . خوب ، که این همه را تشریح کرده اینجا بلبشو بوده اصلا " . هیچکس اصلا " سگ صاحبش را نمی شناخته در وزارت خارجه اینجا . هر کسی یک چیزی میگفت برای خودش و تمامشان هم روی بی اطلاعی که از اوضاع ایران اطلاعی نداشتند نمیدانستند ایران چه میگذرد و نمیدانستند این ایرانی ها کی هستند این ها چه میگویند ایرانی چه خاصیتی دارد اصلا " هیچ هیچ هیچ ، بدون هیچ اطلاعی هرکسی همانطور هم که سیک هم نوی کتابش نوشته . نوشته هرکسی برای خودش یک نقشه‌ای داشت بدون اینکه از اوضاع خبر داشته باشد که اوضاع ایران چه خبر است چه میگویند هر کسی یک چیزی میگفت مثلا " .

این بود که این ها هم فایده نکرد. این ها هیچکدام فایده نکرد بالاخره من دیگه —
 مأیوس شدم از همه جا ، گفتم ، خوب ، بروم با خود این مردیکه بشنیم صحبت بکنم .
 س - با آقای خمینی ؟

ج - خمینی ، خمینی را بروم ببینمش ، این بود که از تهران یک باجناق داشت که با
 بنده مربوط بودش آن را خواستم دفترم و او با این ها تماس گرفت و یک قرار ملاقاتی
 گذاشت و بنده آمدم به اینجا که خمینی را ببینمش . بعد هم با
 س - این زمانی است که آقای خمینی پاریس بود ؟
 ج - بله پاریس بود . این مال دهم ژانویه است
 س - بله .

ج - که خمینی اول فوریه آمد به تهران . شاه هم هنوز نرفته بود شاه هم شانزدهم
 میرفت البته من هم خبر داشتم شاه شانزدهم میرود وقتی آمدم آنجا خبر داشتم شاه
 شانزدهم میرود . آمدم پاریس و بعد خمینی را با مبشری که رفیق من بود و بعد هم
 وزیر دادگستری کابینه بازرگان شد ، او هم به من گفت ، " من میآیم با تو خمینی را
 ببینم . " ————— هم رفتیم آنجا خمینی را دیدیم بنده با خمینی در حدود بیست و پنج
 دقیقه نیم ساعت صحبت کردم . شما اگر خیال بکنید از دیوار صدا درآمد از این مرد
 صدا درآمد

س - پس شما فقط صحبت کردید ،
 ج - بله .

س - ایشان پاسخی ندادند .

ج - نه ، از دیوار هیچ . تم صحبت من هم بر این بود که ایران همیشه در تاریخ اخیرش
 این قیام هائی که بر علیه سلاطین شده یا اینکه بر علیه ظلم شده همیشه پرشوا —————
 مذهبی چیز بودند

س - نقشی داشتند .

ج - نقشی ————— داشتند . در این کار هم شما حالا نقشی بعهده گرفتید . چون برای

بنده مسلم شد که می‌آید به ایران دیگر هیچ بروبرگرد نداشت. این نقش بعهده شما واگذار شده شما بعهده گرفتید. و چون معمولاً "روحانیون به کار سیاست وارد نیستند در هر قیامی اگر که این ها دستشان را با سیاستمدارها تو دست هم می‌گذاشتند اینها این قیام موفق میشد هر وقت که نگذاشتند این قیام شکست خورده. دلیلش هم اینست که قیام مشروطیت وقتی روحانیون و چیزها همه با هم بودند آن قیام به نتیجه رسید. قیامی که به نتیجه نرسید قیام مصدق بود. وقتی که دارودسته کاغذی و ماشانی با مصدق بودند دوتائی شان با همدیگر بودند این کار با سرعت و با قدرت بود وقتی اینها از هم جدا شدند دو تا صف مختلف شدند آنها هر دو شکست خوردند هم کاغذی شکست خورد هم مصدق، هر دو از بین رفتند. بنابراین من از شما خواهم اینست که اوضاع ایران خیلی بد است وضع اجتماعی ایران الآن بد است اعتبارات همین کرده اقتصاد ایران خراب است. و شما فراموش نکنید که شمال مملکت شوروی نشسته و اینها به خاک ایران نظر دارند اینها اگر آتجا بلبشویی بشود شلغی بشود اوضاع بدتر از این بشود تنها استفاده کننده حقیقی اینها خواهند بود.

روایت‌کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۲۵ ژوئن ۱۹۸۵

محل مصاحبه : واشنگتن دی سی

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۳

بعد استفاده کننده حقیقی گفتم فقط شوروی‌ها خواهند بود هیچکس دیگر نخواهد بود و بالمال (؟) اینها استفاده خواهند کرد . و بنابراین شما که تهرانی می‌روید با این سیاستمدارها که باقی ماندند فلان دست به یکی بکنید و یک وضعی پیش نیاورید که وضع این مملکت آشفته‌تر و بدتر از این بشود . من خودم شما " یک حالتی دارم که عقیده‌ام اینست که چشم هرکسی معرف خیلی از صفاتش است . بنده خودم از راه چشم خیلی میتوانم قضاوت کنم که این آدم‌ها چه جوری هستند ، مادی هستند ، مادی نیستند ، آدم‌های نرمی هستند ، آدم‌های تندی هستند چون چشم آتینه خیلی چیزهای آدم است خیلی . بنده در این صحبتی که با این می‌کردم که این البته هیچ جواب نمی‌داد گوش می‌کرد همینطور ، سعی می‌کردم که چشم این را ببینم و این شگرد خیلی بخصوصی داشت من وقتی که نگاهش می‌کردم این سرش همینطور پائین بود نگاه نمی‌کرد . وقتی که من او را نگاهش نمی‌کردم او مرا برانداز می‌کرد . بنده در این تمام این مدت در دو لحظه چشم به چشم این افتاد بفاصله چند ثانیه ، بنده این چشم‌ها را دیدم یک چشم‌های انتقامجو ، یک چشم‌های بیرحم بی عاطفه ، هیچ عاطفه‌ای بنده در این چشم‌ها ندیدم . یک چشم‌های انتقامجو و شقی . بعد تمام شد صحبت ما ، گفت که " مطلب تمام شد ؟ " گفتم که " به اختصار بله تمام شد . " گفت که " متشکرم فکر می‌کنم . " این تنها جوابی بود که به بنده داد . در آن جلسه علاوه بر مبشری آقای یزدی دکتر یزدی و آقای اشرافی هم بود بلند شدیم و به او تواضعی کردیم . مبشری دستش را بوسید در خداحافظی . بنده که بیرون آمدم گفتم " مبشری تو تحصیل کرده هستی با سواد هستی ، یک عمری درس و بدبختی

دست‌این را چرا بوسیدی ؟ دست‌آخوند را چرا بوسیدی اصلا " تو؟ چه کار بود کردی ؟ عقیده‌ام از تو برگشت اصلا " . " بعد به او گفتم . گفت : " حالا کردم دیگر . " گفتم به او که " میشری من آمده بودم اینجا خمینی را ببینم برگردم بروم ایران . ولی الان تصمیم را گرفتم الان تصمیم گرفتم به ایران برگردم . با وجودی که نه در دستگاه دولت هستم نه شغل دولتی داشتم نذر دستگاه و اینها . نه این‌ها بر علیه من پرونده‌ای دارند نه فلان اینها ، ولی تصمیم گرفتم به ایران برگردم چون با آمدن این به ایران کار ایران تمام است اصلا " محیط محیط قابل زندگی در ایران نیست بهر صورت . و به تو هم یک چیزی بگویم " ، گفتم " به شما چیزی نمیرسد . به جبهه ملی چیزی نمیرسد . شما موقتی هستید بعد شما را هم بیرون‌تان خواهد کرد . " به من درآمد میشری گفت ، حالا خودش زنده است ، که " آقا تو اصلا " گاهی افکار بدبینی داری ، بدبین هستی . نه آقا مگر نطق‌هایش را ندیدی چه نطقی کرده اینجا ؟ آزادی چه گفته راجع به چه گفته ، چه گفته و همه را . " گفتم " این‌ها همه‌اش شما را اغوا کرده گول خوردید شما منتهی آدم‌های بزرگی هستید گول خوردید . من که این را بیست دقیقه‌است دیدم بیست و پنج دقیقه ، عقیده‌ام این است . " گفت : " اشتباه میکنی . " گفتم : " خدا کند من اشتباه کنم . " گفتم که " خدا کند که از مواردی است که من دلم میخواهد که خدا کند من اشتباه نکنم اصلا " . ولی به شما چیزی نمیرسد شما را هم بیرون‌تان میکند اصلا " ، " بنده از آنجا آمدم شب دو تلفن کردم به تهران . یکی به مرحوم سنا‌تور موسوی یکی هم به آقای دکتر رضا امینی که معاون اداره اطلاعات سفارت آمریکا بود . تلفن را به امینی از این نظر کردم که آمریکایی‌ها اطلاع داشتند که من می‌آیم خمینی را می‌بینم و منتظر بودند ببینند نتیجه ملاقات من با خمینی چیست . من به امینی گفتم که " رضا به لامبارکیس ————— بگو من آمدم این آدم را دیدمش . این آدم اصلا قابل صحبت و قابل معامله و قابل هیچ چیز نیست . رسیدن پای این به ایران ، ایران فاتحه‌اش خوانده شده . آمریکایی‌ها هم که اصلا " بکلی فاتحه‌شان خوانده شده . هیچ راهی ندارد ، این یک هیولای متکبری است و بعلاوه ما از گرفتار دیکتاتور نظامی گرفتار دیکتاتور

نعلین خواهیم شد . من هم تصمیم گرفتم به ایران برگردم . " امینی گفت " من پیغام را می‌رسانم . " البته پیغام را رسانده بود دلیلش هم اینستکه توی اسناد سفارت آمریکا عین همین جملا بنده آنجا نوشته شده و اینها هم ترجمه کردند به فارسی خوانده شده بهر صورت . اما یک پیغامی که بنده به سناتور موسوی گفتم که به بختیار بدهد، دلیلش این بود که من قبل از اینکه بیایم خمینی را ببینم این مرحوم سناتور موسوی از رفقای خیلی خوب من بود ، آدم خیلی خوبی هم بود ، سناتور خوزستان بود ، با هم خیلی مربوط بودیم ، جلسات سیاسی زیاد با هم داشتیم . و این در این سه دولت اخیری که در ایران تشکیل شد ، دولت‌های بعد از چیز ، نقش موافق مشروط را داشت . آقای جلالی نائینی مخالف صحبت میکرد ، سناتوری بود مخالف صحبت میکرد این در سنا موافق مشروط صحبت میکرد در هر سه کابینه ، از کابینه شریف امامی ، کابینه ازهارای ، کابینه آقای بختیار . و این چون با بختیار هم آشنا بود رئیس کار خوزستان بود یک وقتی ، این ها هم خوزستانی بودند ، بختیار را که دیده بود گفته بود فلانکس میخواهد برود به پاریس خمینی را ببیند . گفت " من از شما خواهش میکنم که اگر منکن باشد چند دقیقه‌ای من فلانکس را ببینم . " به من گفت ، گفتم " وای من بختیار را نمی‌شناسم . من تمام عمرم بختیار را دو دفعه توی کلوب یک دفعه توی کلوب فرانسه دیدم . با او آشنائی ندارم . بخلاوه من این کاری که میخواهم بروم بکنم از نظر خود من از نظر مملکت است میخواهم بروم با این مردیکه صحبتی بکنم . نه به بختیار کاری دارد نه به دولت بختیار کار دارد . " گفت " حالا این از من خواهش کرده . شما محض خاطر من بیایید برویم با همدیگر . " ما یک شبی رفتیم آنجا ، روز چهارم نخست‌وزیریش بود ، روز شنبه‌ای بود یادم نمیرود ، رفتیم دفتر بختیار با آقای موسوی اطلاق رفتیم توی اطاقشان خیلی گرفتاری داشتند راجع به کارهای کردستان آنجا . کردها خلع سلاح کرده بودند یک پادگانی را ، رؤسای انتظامی آنجا بودند و همین آقای قره‌باغی آنجا بود و همه‌شان آنجا بودند جمع بودند . من اولاً " قره‌باغی را که آنجا دیدم ، گفتم که " تیمسار چه خبر است ؟ " این فقط اطلاق نخست‌وزیری دستش را به هوا کرد ،

گفت، "خدا مگر خودش کمک بکند." این فرمانده ارتش، گفت، "خدا مگر خودش کمک بکند." بعد بختیار را دیدیم و بختیار به من گفتش که "شنیدم شما میخواهید که بروید به پاریس و خمینی را ببینید من یک پیغامی دارم شما این پیغام مرا به خمینی میدید یا نمیدید؟" گفتم، "پیغامتان چه باشد؟" گفت، "به خمینی بگوئید که به من دو ماه تا شب عید مهلت بدهد. اگر من آن کارهایی که میخواستم نکردم می‌آیم دستش را میبوسم مرخص می‌شوم." البته من خندیدیم به بختیار و بختیار گفت، "چرا میخندید؟" گفتم، "آقا من این پیغام را هیچوقت ندیدم. این پیغام یک مرد سیاسی نیستش. آخر آن مرتیکه که این بامبول‌ها را درست کرده این بایستی بیاید خودش این کارها را بکند به شما چه کردیدی میخواست بدهد؟ شما چه کارهایی میخواهید بکنید؟ آن کارها را خودش میخواهد به سیک خودش بپایند بکند. آن کارهای شما بدرد او نمیخورد اصلاً." من که این پیغام را به او ندیدم. بعد به سناتور موسوی گفتم که "به بختیار از قول من بگو که، من که پیغام شما را به او ندادم. ولی من یک پیغام برای شما دارم و آن پیغام اینست که بهر قیمتی که شده شما باید از آلمان این مرد به ایران جلوگیری کنید. خمینی را شما نباید بگذارید پایش به ایران برسد ولو اینکه صدهزار ایرانی کشته بشود این کار ارزش دارد." حالا موسوی مرده بختیار را هم من ندیدش بعد ببرسم که این پیغام مرا به او دادند یا ندادند بهر صورت.

س- بعداً دیگر شما

ج- من دیگر برنگشتم به ایران و بعد از آن هم باز روی آن فاصله‌ای

س- فرمودید برنگشتید به ایران؟

ج- برنگشتم به ایران نه دیگر

س- بله.

ج- پاریس ماندم و برنگشتم به ایران و دو سفر باز آمدم به آمریکا اینجا با اینها صحبت کردم و بعد هم از سوم نوامبر ۷۹ روز قبل از اینکه کروگان گیری بکنند اینجا،

بنده آمدم به آمریکا . روز سوم آمدم روز چهارم هم دیگر گروگان گیری شد نتوانستم برگردم دیگر بهر صورت به اروپا .

س- بله .

چ - اینجا ماندم و تا اینکه حالا مقیم اینجا شدیم متأسفانه بهر صورت دیگر بله .

س- من آقا امروز دیگر معاحبه را در همین جا خاتمه میدهم

چ - خیلی متشکرم .

س- و بقیه را میگذاریم برای جلسه آینده .

چ - بسیار خوب هروقت دلتان خواست

س- خیلی ممنون از لطف شما .

چ - بله ، مرسی ، متشکرم .

روایت‌کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۲ جولای ۱۹۸۵

محل مصاحبه : واشنگتن دی . سی - واشنگتن

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۴

ادامه مصاحبه با آقای خسرو اقبال در روز سه شنبه یازده تیر ۱۳۶۴ برابر با ۲ جولای ۱۹۸۵ در شهر واشنگتن دی . سی . مصاحبه کننده ضیاء صدقی .

س - آقای خسرو اقبال می‌خواهم که از حضورتان تقاضا کنم در ابتدای این مرحله دوم مصاحبه برای ما صحبت بفرمائید که چه چیزهایی بنا بر طرمیآ ورید راجع به ملاقات اشرف پهلوی با استالین ؟

ج - طوری که خدمت‌تان عرض کردم این دعوت دعوت دولت شوروی نبود دعوت طلیب، سرخ شوروی بود ازوالاحضرت اشرف . بنا بر این در آنجا ظاهراً " ملاقات‌های سیاسی انجام نکرقت مگر یک ملاقات خصوصی بین والاحضرت اشرف و استالین که در آن کسی شرکت نداشت ولی آن قدری که متآوقت شنیدیم و والاحضرت هم به خود من گفتند بیشتر این ملاقات در اطراف قضیه آذربایجان دور میزد که تخلیه بشود قوای شوروی از آذربایجان - در آن وبه بود روابط ایران با شوروی و آن قدری که من شنیدم در آن جلسه استالین از والاحضرت اشرف خیلی تعریف و تمجید کرد و شخصیتش را و اینکه مملکت را اصلاح ..

این تنها اطلاعی است که من دارم از این امر ، اطلاع دیگری ندارم .

س - آقای اقبال در چه دوران تاریخی مطبوعات ایران از حداکثر آزادی برخوردار بودند و جامعه تا چه اندازه از این آزادی نفع بردویازیان دید ؟

ج - من آنقدر که یادم می‌آید در دو مرحله مطبوعات ایران از آزادی کامل برخوردار بودند یکی در مورد کودتا و بعد از کودتای سیدضیاء الدین ۱۲۹۹ تا تقریباً " ۱۳۰۵ که اینها از آزادی برخوردار بودند، آزادی ای که برخوردار بودند البته خیلی مردم استفاده کردند از این آزادی ولی این آزادی یک مقداری هم به زیان مطبوعات تمام شد و عنتش هم این بود افراط تفریط هائی بود که در مطبوعات پیش می‌آمد. مقالات زننده‌ای بود گفته میشد.

س - هیچ مثالی بخاطر آن می‌آید که برای ما ذکر بفرمائید؟

ج - بله. الان عرض میکنم که مثلاً " در آن تاریخی که من یادم هست که واقعا " بچه‌ای بودم روزنامه‌ای بود بنام روزنامه "قرن بیستم" که مرحوم عشقی منتشر میکرد. و یک روزنامه‌ای بود " طوفان " که مرحوم فرخی که هردوی آنها را از ادیب‌ها و معرُوف ایران بودند. در این هردو روزنامه مقالات بسیار تند و شديدي نوشته میشد و حملات بسیار شدیدی بر علیه این طبقه حاکمه ایران انجام میشدند که البته اینها در روشن کردن افکار عمومی و سوق مردم بسمت آزادی بسیار بخوبی بود. ولی در همین روزنامه‌ها آنوقت بطور بسیار زننده‌ای نه انتقاد آميز تنها نسبت به اشخاص حمله میشد که این یک نوع نگرانی در تمام مردم ایجاد میکرد که آقا فردا ممکن است که همین انتقادات، همین فحاشی‌ها همین چیزها بر علیه ما بشود. این باید که اینکار مقدمه میشد که مردم یواش یواش یواش خودشان را آماده میکردند برای اینکه جلوی این افراط تفریط‌ها گرفته بشود و به حکومت وقت این فرصت را میداد که یواش یواش جلوی اینها را بگیرد که کما اینکه هر دو موفق شدند که اینکار را کردند.

س - آقای خسرو اقبال، در چه دوران تاریخی

ج - حالا ..

س - معذرت میخواهم بفرمائید.

ج - بعد یک دوره دیگری که مطبوعات ایران بسیار استفاده کردند دوره بعد از شهریور

بود، بعد از شهریور ۱۳۲۰. در آن دوره که من خودم یکی از بنیانگذاران مطبوعات جدید ایران بودم و روزنامه "نبرد" داشتم مطبوعات آزادی بسیار بسیار کمای داشتند در نوشتجاتشان واقعا "در آن دوره بسیار بسیار کوتاه البته، دوره کوتاهی بود رشد مطبوعات ایران خیلی خیلی سریع بود. نویسنده های بسیار خوبی پیدا شدند با افکار خوب و مقالات خوب و یک محیط و یک حالت دموکراسی در ایران و مطبوعات ایران اینجا شد. ولی در همین دوره هم باز ما گرفتار همان افراط تفریط های مطبوعاتی شدیم یعنی هیچ کسی ممنوعیت از دست مطبوعات نداشت بطور کلی، مردم شب خواب راحت از دست مطبوعات نداشتند. هتاکی میکردند فحاشی میکردند و این روشی بود که همیشه بفرسرد مطبوعات تمام میشد. من خودم خیلی سعی کردم با تشکیل انجمن روزنامه نگاران ایران که برای اولین بار در ایران تشکیل شد و خود من هم رئیس بودم این مطبوعات را بیا ندام به یک راه دموکراسی صحیح. یعنی فحاشی و بدگوئی را جدا کنیم از انتقاد ولی متاسفانه توفیقی پیدا نکردیم و در آن مورد هم مایک محدودیتها را داشتیم در مورد جنگ که پیدا شد و آن وجود متفقین در ایران بود و وجود متفقین در ایران آن آزادی که مطبوعات داشتند از آنها گرفته میشد بدلیل اینکه آنها نمیتوانستند انتقاد بکنند، نمیتوانستند از کارهای آنها در ایران انتقاد بکنند و آنها هم یک ترمزدیگری بودند جلوی آزادی مطبوعات را گرفتند و در نتیجه دولت تقریبا "از هزاروسی .. این کار ادا مداشت نسبتا " یواش - یواش کم شد درد و آن من صدق که وقتی وکیل مجلس بود مطبوعات نسبتا " آزادی داشتند و این تضییقاتی که برای دولت فراهم میکردند بیشترش با توقیف مطبوعات بود و زیاد محاکمه ای کسی را نکردند هیچوقت محاکمه ای مطبوعاتی درست من یادم نیست. من خودم فقط یادم هست که محاکمه مطبوعاتی با سفیر انگلیس داشتم ولی دولت کسی را محاکمه نکرد، کسی را پای میز محاکمه نبرد ولی تنها کاری که میکردند توقیف بود توقیف مطبوعات بود دیگر آن که بسر روزنامه خود ما آمد ده دفعه ما توقیف شدیم روزنامه های دیگر هم همینطور، همه در همین راه بودند. مثلا" در همین دوره اخیر روزنامه

" مرد امروز " با محمد مسعود یک روزنامه فوق العاده خوبی بود ، قلم خوب بود فلان بود ولی روزنامه ای نبود نسبتاً " فحاش بود و این فحاشی ها سبب شد که جلوی این مطبوعات را دولت بگیرد و مردم هم ناراضی از این کار نبودند . یک روزنامه نویس دیگری — بود کریم پور شیرازی

س - روزنامه "شورش"

ج - "شورش" که او واقعا " وقاحت میکرد . انتقاد نمیکرد وقاحت و فحش ناموس و فلان و اینها که برخلاف شئون مطبوعات است ، اینها سبب شد که این اختناق مطبوعات دوباره در ایران برقرار شد و جلوی راه هم دولتها موفق شدند بگیرند .

س - یعنی تا آنجائی که شما بیا میآوردید میشود گفت دوران بعد از شهریور ۲۰ دورانی بود که مطبوعات ایران از حداکثر آزادی برخوردار بودند؟

ج - از حداکثر آزادی ، در یک مدت کوتاهی البته ، در یک مدت کوتاهی برای ۴ سال ۵ سال از حداکثر آزادی برخوردار بودند و خیلی هم دوره خیلی خوبی بود .

س - تا آنجائی که شما بطر میآوردید آیا جا معا ز این برخورداری از آزادی مطبوعات سودی برای ایران دید؟

ج - در اوایلش بنظر بنده سود برد ، اوایل کار سود برد ولی وقتی مطبوعات افتادند به آن راه و اینها مجبور شدند جلوی شان را بگیرند البته زیان برد دیگر ، بعد دیگر گرفته شد جلوی مطبوعات آن درجه اطمینان بسته شد در ایران آنوقت دولتها توانستند آزادانه هر کار دلشان میخواست بکنند بهر صورت البته زیان بردند آخر سر ، چون یک آزادی منطقی نبود که و دلایلش هم این بود که مردم بعد از آن فشار دوره او را خربلهای که همه چیز را نسور بود یک دفعه آزاد شدند و در این آزادی دیگر هر کس هر چیز دلش میخواست میگفت رعایت هیچ چیز را نمیکردند در صورتیکه خوب آزادی مطبوعات همانطوریکه شما خودتان میدانید در همه جای دنیا! صولی دارد و آزادی مطبوعات آدم باید آن اصول را رعایت بکند اگر میخواهد مطبوعات آزادی باشد باید آدم اصول و پرنسپهای آزادی مطبوعات را رعایت

بکنند بهر صورت . (؟) آن پیدا بود که دوام نخواهد داشت آن آزادی که بقبول
 بنده لجام گمیختگی شده بود و دوام پیــــــدا نمیکرد و همین طور هم شد .
 س- آقای اقبال ، در چه دورانی قوه قضائیه ایران دارای حداکثر استقلال بود و تا
 چند اندازه ای از قوه مجریه مستقل بود و چگونه شد که این استقلال از قوه مجریه را بتدریج
 از دست داد ؟

ج - عرض کنم که من خودم همانطوریکه گفتم یک مدت کوتاهی قاضی بودم و در عدلیه کار
 میکردم . آنقدری که من یادم هست عدلیه ایران را مرحوم دار بنیان نگزاری کرد
 وقتی از فرنگ برگشت آن عدلیه قدیمی که یک عدلیه متروک بدی بود وقضا قدیمی
 داشت این را متحل کرد بموجب یک قانونی که از مجلس گذراند و یک عدلیه جدیدی طبق
 سیستم اروپائی و اینها مرحوم دار و در ایران درست کرد . در این عدلیه ای که مرحوم
 دار درست کرد یک مقدار زیادی تعداد زیادی از قضا تحویل کرده اروپا رفته به سرکار
 آورد مرحوم دار و یک مقدار هم از قضا قدیمی که فقیه بودند و خوب هم بودند همه اینها .
 همه اینها آدمهای مستقلی بودند آدمهای با سواد ای بودند اینها را هم سرکار آورد .
 بنا بر این عدلیه ایران از زمان مرحوم دار که عدلیه ایران را تشکیل داد مسلماً " از
 استقلال کامل قضائی برخوردار بود صرف نظر از اینکه بگذرد اگر هم دستگاهی دار نبود
 اگر یک قاضی شخصاً رشوه گیر پیدا میشد او بکار استقلال ملکتش ارتباطی نداشت
 استقلال قضائی ارتباطی نداشت ولی اصولاً قضا در کار خودشان آزاد بودند . این
 کار! اما چه پیدا کرد تا وقتی که مرحوم رضا شاه بنظر من آلوده شد بکار خریدن و ملکداری
 در آن دوران شروع شد به اینکه استقلال قضائی مملکت به آن لطمه وارد کرد و دلیلش
 هم این بود که دعاوئی مطرح میشد در عدلیه ایران گاهی که این دعاوی نتیجتاً " اگر
 قضا میخواستند رأی درست بدهند برخوردار میکرد با منافع رضا شاه از سر ملک ها و
 که خریده بود . مثلاً " یک ماده ای بود در قانون ثبت اسناد گذاشته بودند که وقتی که یک
 ملکی در دفتر املاک ثبت شد هیچ دعاوئی بر علیه این پذیرفته نمیشود در عدلیه

در صورتیکه آنجا یک کلمه‌ای دارد "اگر یک ملکی قانوناً در دفتر ملاک صحیحاً به ثبت رسید." بنا بر این اگر تشریفات ثبت یک، ملکی غلط باشد پس از اینکه ثبت شد باید هر کسی حق داشته باشد که برود و اعتراض بکند بگوید آقا این ثبت برخلاف قانون است وقتی در محکمه رای داد که برخلاف قانون است آن ثبت باید عوض بشود. ولی این کار چون بر میخورد یکا مرحوم رضا شاه، او ملاک مردم را بزور گرفته بود و فلان کرده بود اگر یک جا تخطئه‌ای پیدا میشد این بود اولین قدمی که برداشته شد در کار محدودیت قضا و دخالت قوه قضائیه این کار بود که من خودم یاد هست که در یک محکمه بدایت که وقتی من بودم دعوائی در آنجا مطرح شده همین استناد کسی اقامه دعا کرده بود که این ملکی که بنام طرف من ثبت شده است در ثبت این رعایت قانون نشده بنا بر این محکمه بیایند رسیدگی بکنند این و شبست را باطل بکند. محکمه که به اینکار رسیدگی میکرد به ریاست مرحوم دکتر سید حسن امامی امام جمعه تهران بود آنوقت، آقای دکتر امامی در آنوقت یک قرار داد کرد که به اینکار رسیدگی بشود. در سر دور این قرار جنجالی برپا شد، چون اینکار مدمه میزد یکا مرحوم رضا شاه، و نتیجتاً اقداماتی شد که آن قرار فسخ شد و به آن کار رسیدگی نشد و محکمه هم رأی داد برای آنکه نه چون ملک ثبت شده است هیچ دعوائی بر علیه اش پذیرفته نمیشود به هیچ عنوان. بنا بر این در دوران رضا شاه علت عمده اش هم این کار بود. این بود و یک دلیل دیگرش هم این بود که آنجا یک دسته‌ای کمونیستی پیدا شدند در ایران که به ریاست مرحوم ارانی بود و اینها را میخواستند دولت مجازاتشان بکند فلان بکند بر سر آن کار هم دولت با کامل قدرت در قضا و عدلیه اعمال نفوذ کرد که آن رائی را که دلش میخواست آنها بدهند و آنها هم دادند البته، بنا بر این از او آخر حکومت رضا شاه یعنی از ۱۳۱۶، ۱۳۱۷ دخالت دولت در قوه قضائیه شروع شد آنهم بعلمت اقتدار رضا شاه بود، اقتدار منافع شخصی رضا شاه بود و بعد هم بعلمت کارهای سیاسی او بود که میخواستند بکنند در کشور. اینجا شد که عدلیه ایران ضعیف شد. ولی بعد از شهریور هم یک مدتی دموکراسی و اینکارها بود که در خود عدلیه

ایران دخالتی نمی‌کرد ولی بعداً " باز بعد از اینکه خود محمد رضا شاه قدرت گرفت بعد از رفتن مدق با زهمان کارهای پدرش را شروع کرد و اعمال نفوذ در عدلیه و سا زمان امنیت و اینها تمام دخالت در عدلیه ایران می‌کردند بطوریکه اصلاً " قضا را اینها بیشتر انتخاب می‌کردند. البته هنوز هم قضاتی بودند در دیوان کشور آنهائی که زیر بار هیچ صحبتی نمی‌رفتند حرفی نمی‌زدند کاری نمی‌کردند حرف دولت را گوش نمی‌کردند فلان نمی‌کردند در همین اوضاع خیلی قضا بودند که آدمهای شریف بودند و بهیچوجه زیر بار دخالت دولت نمی‌رفتند ولی خوب دولت آنها را می‌خواست منافعش ایجاب می‌کرد با کمال قدرت عمل می‌کرد و حتی قاضی‌ها را عوض می‌کردند و بعضی قاضی‌ها را که زیر بار نمی‌رفتند اینها را بکل عوض می‌کردند و اغلب دادستانها و اغلب چیزها را آنها می‌دادند که مورد قبول سا و اک بودند. سا و اک آنها را می‌گذاشت سرکار و هر چه دلشان می‌خواست بدست اینها انجام می‌داد. می‌خواهم بگویم که حاشیه‌ای بروم به که در دوره رضا شاه قضا نسبتاً " آزادی عمل بیشتری از دوره محمد رضا شاه داشتند در دوره او آخر رضا شاه. من خودم یادم می‌آید که رئیس محکمه مدایت بودم در آنوقت مرحوم مختاری هم خیلی رئیس شهربانی خیلی قوی برد و یک گشتاپوئی بود که همه از او می‌ترسیدند بسیار هم. یکروزی پهلوی من یک محاکمه‌ای مطرح بود که این محاکمه خیلی جالب بود. یک باغبان از دست یک کسی شکایت کرده بود که این مجرای آب من از ملک این رد می‌شود و این مرا اذیت می‌کند و مجرای آب ملک مرا می‌بندد و می‌خواهد باغ مرا بزور از من بخرد و محکمه دستور داد که این رفع تصرف عدوانی از او بشود. البته این آقا طرف توجه مختاری بود خیلی طرفش یعنی طرف مورد توجه مختاری بود و این کار را رفت بودند در محکمه اولیه که ملحق بود رای گرفته بودند بنفع همین زارع و بر علیه او چیز .. بعد استیناف اینها آمده بود پهلوی من. من یکروز در محکمه بودم این شریف‌العلمای خراسانی که بعد هم مشاور دینی آقای امینی شدند در کابینه‌شان یکروز آ مدبه محکمه پهلوی من، من محاکمه داشتم وسط محاکمه من آمد

وجلوی میزمن رسید گفت ، " یک عرض محرمانه ای دارم . " گفتم بنشینید آنجا کنار محکمه تمام بشود و درضمن کارمحرمانه نباید بکنیم ، محبت هایتان را باید بلند بکنید . محاکمه من که تمام شد بعد به من ؟ آمد جلوی میز باز هم با صدای ملایمتر گفت ، " تیمسار رئیس شهربانی سا . رسانده اند خدمتتان گفتند در این دعوا حق با آن یکی دیگر است . همانطور که ملحقه رای داده ، این را شما اینجا رعایت بکنید . " من البته با صدای بلند گفتم به تیمسار سلام برسانید بگوئید اینجا ما آرا را بنام شاه میدهیم و هر کس حقش باشد همانطور رای خواهیم داد . البته من آن رای را شکستم و رای دادم بنفع آن زارع و البته آن رای هم رفت و در ترمیز هم ابرام شد . می خواستم بگویم که در آنوقت هم اگر که اشخاصی بودند که میخواستند استقلالشان را حفظ کنند اشکالی نداشت کسی هم کارشان نداشت و به بنده هم هیچ کسی نه اعتراض کرد و نه چیزی اعتراض شد . همانوقت هم قضا خلیلی خوب بودند البته این کارها را میکردند بهر صورت از هیچ کس هم اعتراض نشد .

س - شما در بخش اول مصاحبه راجع به مشارکت تدریجی شاه در فساد صحبت کردید ، ایشان به چه وسائلی سود مالی تحصیل میکرد ؟

ج - عرض کنم که بنظر بنده شاه تا وقتی که از زمره برگشت آدم سالمی بود و بهیچ عنوان تردیدی در آن نمیشود کرد . این مرد مرد سالمی بود ، هیچ آلوده به فساد نبود ، از رم که برگشت ، همانطور که آن دفعه هم خدمتتان گفتم ، این آقای علم وعدهی دیگری دور این جمع شدند و به او گفتند که ملاحظه کردید شما که رفتید رم پول نداشتید این برای شما باید درسی باشد . درس این اینطور شد که دورش را اولاً محاصره کردند دور شاه را هر چه آدم خوب بود از دورش جدا کردند و نگذاشتند آدمهای خوب دورش جمع بشوند و خود اینها دور شاه را گرفتند و چون خود اینها همه شان مردمان فاسدی بودند میخواستند دزدی بکنند و اینها برای چاره ای نداشتند جز اینکه شاه را هم آلوده کنند به اینکار ، بنا بر این این آقایان شروع کردند به آلوده کردن شاه به اینکارها .

اولا" که برایش بنیادپهلوی را درست کردند که آنجا بنظر بنده یکی از مراکز فساد مملکت شده بود و این دردرون بنیادپهلوی که سرمایه‌اش مال شاه بود از محل اسلاک شاه بود، املاک را برگردانده بودند دوباره به شاه، اموالی را که سابقاً "برگردانده بود بخشیده بود بمردم برگردانده بودند به شاه اینها را سرمایه آنجا کردند. بنیاد پهلوی واردکارهای کارخانه‌داری، خریدزمین، ساختمان، ساختمانهای هتل تمام این کارها شد و این کارها را هم همش باز دوست با پولهایی که از بانک ملی میگرفتند با بهره‌های خیلی کم و عواید این کار هم تمام میرفت به جیب خود شاه. بنابراین شاه در آخر بنیادپهلوی یکی از بزرگترین سرمایه‌دارهای ایران شده بود که اینها هم از نژاد شاه، قدرت شاه یا کمک شاه استفاده کردند و این کارها را کردند. علاوه بر اینها شاه یک عده ایادی داشت در این کارها که توسط آنها، آنها که رمی آوردند پهلوی شاه و آنها کارها را که می‌آوردند پهلوی شاه یک سهمی را به شاه میدادند و یک سهمی هم خودشان میبردند و شاه از همه این کارها اطلاع داشت. آن ایادی شاه عبارت بودند از خود همین علم، مرحوم دکتر ایادی، آقای شریفامامی از نظربنیادپهلوی که همش کار میبردند آنجا، بهیچانیان که چیز آن کار بود و ادشیرزاهدی وعده‌ای و چند نفر از همه مهمتر مرحوم امیر هوشنگ دولو بوده که منزلش یکی از بزرگترین مراکز فساد این مملکت بود بهر صورت. اینها کارها را میبردند پهلوی شاه چه مقاطعه‌کاری پیش چه خریده‌های ایران. از همه مهمتر بعد شاه در کارهای خرید اسلحه وارد شد که در آن خریده‌های اسلحه شاه بنظر من و طبق پرونده‌هایی که در کنگره آمریکا هست و اینجا سروصدایش را در دنیا آوردند بهیچوجه زمان نیکمون خوابانندند سروصدایش را. او و واسطه‌هایش..

س - مسئول آن کار آقای طوفانیا ن بود.

ج - بله، بله. آقای طوفانیا ن و واسطه‌ها شان اینها در آن کارها پولهای هنگفتی گرفته شده است و این سوابقش هم در کنگره خود آمریکا هست که خوابانندند و سروصدایش

را در دنیا آوردند بهر صورت بطوریکه شاه در این اواخر یکی از ممتول ترین آدمهای دنیا بود. و بعد هم یک بانکی درست کرده بود شاه بنام بانک عمران بانک خصوصی خودش بود و آنرا هم بعهدہ شخصی گذاشته بود بنام آقای رام و آن رام هم ..

س - هوشنگ رام .

ج - آن هوشنگ رام هم در آنجا در آن بانک و در سرمایه گذاری شاه در خارج و از این حرفها غوغا کرد و انواع و اقسام آن کارها را مخصوصاً " در آمریکا و بانک خود شاه هم در آمریکا همین دارودسته چیز بودند، مال بانک آقای ... دارودسته کیسینجر و این رئیس بانک چیس مانها تن و دارودسته همین ها بودند که اینها هم کارهای آمریکایش را در اینجا اداره میکردند دیوید راکفلر اینها دسته ای اینجا داشتند و دارودسته ای هم ایران داشتند و اینکار را میکردند. بعلاوه اینها خود خانواده سلطنتی همه شان از دم شان از والاحضرت اشرف گرفته تا محمود رضا گرفته ، عبدالرضا گرفته ، والاحضرت شمس گرفته اینها تمام اینها تمام چیزهای مملکت را تقسیم کرده بودند بین خودشان و تمام معاملات ، هیچ کار معاملهای در مملکت بدون دخالت اینها بهیچوجه انجام نمیشد و در رأس اینها خود والاحضرت اشرف بود و شهرام پهلوی بود که اینها هرکدامشان ثروتهای هنگفتی و استفاده های هنگفتی کردند. عتیقه های ایران را شهرام از مرحوم ربالنوع یهودی که یک عتیقه شناسی بود تمام را بدست همین شهرام و اینها از ایران خارج میکردند و تمام معاملات حتی شهرام پهلوی ..

س - امیر شهرام پهلوی است یا شهرام شفیق ؟

ج - پهلوی نیا . نه ، نه شفیق آن پسر دیگری است که خوب بود ، آن شهریار شفیق بود که او پسر خوبی بود ، خیلی پسر تمیزی بود . یعنی تنها پسر تمیز این خانواده همان شهریار شفیق بود و بقیه شان همه شان فاسد بودند . فقط آدم درست شان او بود فقط .

س - پس فامیل آقای شهرام پهلوی نیاست ؟

ج - پهلوی نیاست بله ، شهرام پهلوی نیا . و اینها ثروتهای هنگفتی بدست میآوردند

مخصوصاً " والا حضرت شمس درکار تقسیم زمین هایش در کرج اینها زمینها را بمقدار زیلادی اینجا تقسیم کردند و بمقدار زیادی فروختند به مردم و حتی نمیکذاشتند که زمینهای کسی دیگری آنجا بفروش برود ما دامی که زمینهای خودشان را نفروشدند. اینها از تمام چیزهای نامشروع اینها ثروتهای گزافسی بدست آوردند. ایران هر قسمتش تقسیم شده بود و در تیول یکنفر بود، شاپور محمود رضا در جنوب ایران بود، شاپور غلامرضا در گرگان بود، شاپور عبدالرضا در مهاباد بود و شمس در کرج بود، پهلوی نیا در همه کارها دخالت میکرد. حتی بنده اطلاعی دارم که در کار معاملات با شوروی هم دخالت میکردند و از آنها هم رشوه میگرفتند حتی، حتی در کار آنها هم از آنها کمک میگرفت

س - شما پخش تلویزیونی مذاکرات با زرسی شاهنشاهی و نقشی را که سپهبد حسین فردوست و آقای معینیان در این جریان داشتند چگونه ارزیابی میکردید؟

ج - بنظر من شاه هروقتی گرفتار میشد یک کسی، آیا بد فدا میکرد بهر صورت و یک دستگاه جدیدی را درست میکرد. چون سازمان شاهنشاهی که درست شده بود شاه هیچوقت همان سازمان شاهنشاهی که درست شد برای با زرسی شاهنشاهی با صلاح که درست شد که بسه شکایتهای مردم رسیدگی نکنند آنجا را هم هیچوقت آزاد نمیداشت. مرحوم یزدان پناه رئیس آن چیز بود که بنظر من مرد درستی بود، اورئیس سازمان با زرسی شاهنشاهی بود. شکایاتی که آنجا میآمد آنجا را هم همه را سبک و سنگین میکرد، آنکه دلششان میخواست به آن ترتیب اثر میدادند آنکه دلشان نمیخواست به آن ترتیب اثر نمیدادند. از آن جمله مثلاً " آن چیز که من بخاطر دارم که یزدان پناه برای خود من یکروز تعریف کرد یکروز شکایاتی شده بود از همین آقای عصا که رئیس سازمان اوقاف بود آنجا و عماریکی از رفقا و دوستان بسیار صمیمی و نزدیک مرحوم هوییدا بود. از او شکایاتی شده بود. مرحوم یزدان پناه گفت، " پرونده ها را ما رسیدگی کردیم حدود ۶ ماه و ۶۰ پرونده تخلف و سوء استفاده از این ماست که درست کردیم و یکروزی من

بردم پهلوی شاه و گفتم این پرونده‌های عصا راست‌اجازه بدهید بفروستیم اینها را برای رسیدگی به عدلیه. شاه بمن گفت "باشد من با نخست‌وزیر صحبت بکنم." نخست‌وزیر که رفته بود پهلوی شاه به او گفته بود، "این پرونده‌ها را یزدان پناه آورده که شمارسیدگی بکنید و بفروستید عدلیه." چون عصا رفیق هویدا بود هویدا اینطور جواب میدهد به شاه. میگوید، "قربان، ما اوقاف را از دست آخوندها گرفتیم اگر ما الان اینکار را بکنیم آخوندها ما را هو خواهند کرد که اوقاف گرفته شد دست فکلی‌ها و ببینید چه کثافتکاری‌هایی توی آن انجام شده. اجازه بفرمائید این پرونده‌ها ساکت بماند و من عصا را از این کار بر میدارم." البته پرونده‌ها را ساکت نگه داشتند هیچوقت هم به عدلیه نرفت عصا را هم از آن شغل برداشتند و یک شغل بسیار بسیار بهتری به او دادند و ادوید برکل سنتیو بود و او را فرستادند به خارج و یک شغل بسیار بسیار خوبی بود. البته میبینید در همان سازمان شاهنشاهی هم کارها را سبک سنگین میکردند آنجا که دلشان میخواست یک سرومذاشی راه بیاورند و یک کسی را تأدیب بکنند میکرده.. آنجاشی هم که دلشان نمیخواست نمیکردند و این موردش است. بعد، آنجا که دیدند نتیجه‌ای نگرفتند و سرومذای مردم بلند شد دوباره شاه آمد این دستگاه تازه را درست کرد که آقای معین‌ان می‌آید آنجا و شکایت را می‌شنید و ولی در واقع بنظر من دستگاهی بوده که حکومت رژیم شاه را نشان داد در این دستگاه. یا آنجا می‌آمد و میگفت گزارشی راجع به اداره برق رسیده ما آنجا شکایت کردیم این، این این، این وزیر اینکار را کرده، این وزیر اینکار را کرده، آنجا بوده که بنظر بنده ماهیت دستگاه شاه رو آمد کاملاً از نظر مردم قضا و البته آنجا هم اقدامی نشد با اصلاح یک کاری که کسی را بردارند از کار، تنبیه‌ای بکنند فلانی بکنند اینها هیچکدام انجام نشد ولی آنجا را شاه و یک scapegoat ای بود برایش پیدا کرد که آقا ببینید من دارم که به کار اینها رسیدگی میکنم، من دارم به معایب کار رسیدگی میکنم الان، والا آن دستگاه هم دستگاه بسیاری اثری بود هیچ کار حسابی

در آن دستگاه انجام نشد جز اینکه آبروی خود دستگاه حکومت شاه برده میشد در آن دستگاه، همه یا علنی میشد مردم از تلویزیون میدیدند و میدیدند دستگاه چقدر خراب است و بنظر من آن دستگاه هم بسیار بسیار کم میکرده عدم رضایت مردم و مردم از خیلی کارهایی که تا آنوقت اطلاعی نداشتند فساد که در این دستگاه بود، سهل انگاریهایی که در این دستگاه بود توسط این چیز آگاه شدند و آنهم بنظر بنده بسیار کم موشی کرد به این کار انقلاب و تکان دادن مردم بنظر من خیلی موشی بود.

س- آقای دکتر منوچهر اقبال در چه شرایطی فوت کردند؟ گفته شده است که ایشان در آخرین شرفیابی مورد بد رفتاری شاه قرار گرفته بود.

ج- عرض کردم که این را من میخواستم آن دفعه با شما صحبت کنم این دفعه هم میخواستم صحبت کنم شما خودتان مطرح کردید. همانظوری که آن دفعه به شما گفتم دکتر اقبال صمیمانه، مخلصانه از ۱۳۲۱ به شاه خدمت کرد و به مملکتش خدمت کرد و خیلی در این کارش معتقد بود یعنی عقیده داشت به شاه که وجود این برای این مملکت لازم است و او را شخص سالمی میدانست و مردم خوبی میدانست. شاه هم با او مدت زیادی خیلی خوب عمل کرد یعنی این را واقعاً "دوستش داشت" او را ترقیش داد تا مقام نخست وزیری رساندش.

(؟) در سالهای دوماً قبل از فوت دکتر اقبال شاه نظرش را به دکتر اقبال عوض کرد از این نظر که هر خرجی و هر داخلی در یک نقطه متفق بودند راجع به دکتر اقبال و میگفتند که این آدم در اطرافیان شاه یک آدم درست است و آن دکتر اقبال است و شاه تحمل این حرف را اصلاً نداشت، این حرف برای شاه خیلی سنگین بود و این برای این بود از وقتی که این شاه عفو نگرفت همه میگفتند چه خارجی ها و چه داخلی ها همه مینوشتند و میگفتند که از اطرافیان شاه فقط یک آدم درست است و آن دکتر اقبال شاه تحمل این کار را اصلاً نداشت. این بود که از آنروز با دکتر اقبال میانه خوبی نداشت و به انواع و اقسام این راناراحتش میکرد، اذیتش میکرد که این بگذارد و برود. مثلاً در کارهای نفتی دکتر اقبال را همیشه دور میزد از آن تاریخ بعد، از طریق

دکتر فلاح از طریق سایرین کارهایش را انجام میداد و دکتر اقبال آنجا بعداً " مطلع میشد. این بودکاری که با او از نظر شرکت نفت کرد که این رانا را احتش بکند. دوم این بود که او رئیس نظام پزشکی هم بود دکتر اقبال از نظر احترامی که اطبا به او دادند — فلان داشتند او در ضمن رئیس نظام پزشکی بود. آنوقت این دکتر شیخ الاسلام زاده که وزیر بهداشت بود او یک طرحی را برده بود که نظام پزشکی را از استقلال بیاورد بیرون ببرد زیرا وزارت بهداشتی که البته تمام اطبا و دکتر اقبال با این کار مخالفت میکردند و این شاه یک جنگی راه انداخت بین دکتر شیخ الاسلام زاده و دکتر اقبال. البته دکتر شیخ الاسلام زاده اولاً " شاگرد دکتر اقبال بوده وقتی در مدرسه طب و بعد هم ایمن از کمونیستهای درجه اول بود خودش ورزش و هر دو اینها یک مدتی حبس بودند در حال پخش اعلامیه اینها را گرفتند و حبس شدند. بعد هم این در همان قضایائی که اینها در جلوی دانشگاه تظاهرات میکردند همین شیخ الاسلام زاده آنجا نطقی کرد بر علیه شاه و گفت، " شاه را ما باید بیاوریم اینجا بار زده هایش و روده هایش را ببندیم به این تیرهای دانشگاه و خفه اش بکنیم اینجا، این بک همچنین آدمی بود ولی خوب چون مورد توجه هویدا بود و برای هویدا رقص شکم میکرد و از اینکارها را میکرد این بود که شاه هم از این مرعیت استفاده کرد و این را انداخت به جان دکتر اقبال و دکتر اقبال را از این طریق اذیت میکرد. البته شیخ الاسلام زاده موفق نشد که این قانون را به اجرا بگذارد. ولی همیشه یک نقطه کدورتی درست کرده بود، عده ای را درست کرده بود برای دکتر اقبال چه در کابینه هویدا چه در کابینه آقای آموزگار. اینجا راهم این را ناراحتش کرده بود از این نظر که این دکتر اقبال بگذارد و برود. دکتر اقبال البته از این کار خیلی پکر بود. به من یگروز گفت، " من در یک سفری که به جنوب میروم — و ملکه توطیاره بود به ملکه گفتم که " شما چرا از این آدم حمایت میکنید این آدم آدم فاسدی است اینقدر دزدی تو وزارت بهداشتی شده، اینقدر فلان .. عوض اینکه اینها را رسیدگی بکنید به کارشان این را شما تقویتش میکنید در مقابل من. برای من فرق

با شاه روابط نزدیک رسمی بود یعنی هیچوقت رابطه خصوصی با شاه نداشت از نظر زندگی خصوصی شاه، در زندگی شبانه شاه بهیچوجه دخالتی نداشت. تا اینکه در این دو سال اخیر یكروزی بمن گفت، "من به این نتیجه رسیدم که حق با شماست ولی من نه راه پس دارم و نه راه پیش هیچ کار نمیتوانم بکنم. من باید اینجا بمن من که استعفا بده نیستم چون اگر استعفا بدهم میدانم این خوش نمیآید شاه خوش نمیآید من اینجا هستم تا وقتی مرا یا جواب بکنند یا بگویند استعفا بده که من استعفا خواهم داد.

بنابراین چون نه راه پس دارم و نه راه پیش چاره‌ای ندارم جز اینکه دندان رو جگر بگذارم و این جریان را ادامه بدهم. "جریان فوت دکتر اقبال را برای اولین بار از زبان من میشنوید شما که چه بود و چطور شد دکتر اقبال فوت کرد. البته وقتی که فوت کرد هما نظر یکه شما گفتید شایعه‌های خیلی زیادی بود که دکتر اقبال را کشتندش، دکتر اقبال را قهوه به دادند سم به اوزدند کشتندش ولی هیچکدام اینها نبود. دکتر اقبال بنظر من خودکشی کرد خودکشی طبی و جریانش هم اینست که به شما عرض میکنم. پارسون آخرین سفیر انگلیس در تهران در کتابی که نوشته است یک نیم صفحه راجع به دکتر اقبال نوشته در آن کتاب. در آن کتاب اشاره میکند تعریفی که از دکتر اقبال میکند که این آدم آدم (؟) است آدم سالمی است آدم فلان است نوشته اوضاع ایران بقدری بد است که دکتر اقبالی که به شاه اینقدر صمیمی است در مذاکراتی که با ما میکند همیشه یک حرفهای انتقاد آمیز میزند و ازا ما میخواهد که برویم این مطالب را به شاه بگوئیم. میگوید، "من آخرین ملاقاتی که با دکتر اقبال کردم ۱۵ روز یا ۲۰ روز قبل از فوتش بود و آنهم در منزلش بود و آنشب دکتر اقبال خیلی حرفهای زیادی به من زد ولی من آنشب او را مصمم دیدم که خودش هم میخواهد این حرفها را به شاه بزند، از بدی اوضاع مملکت این حرفها را بزند. "و این حرف پارسون و آنچه که من به شما میگویم درست تطبیق میکند. من در اواخر اکتبر ۷۷ از مسافرت اروپا برگشتم به ایران. روز چهارشنبه‌ای بود تاریخها پیش درست یا دهمست همیشه، دکتر اقبال یک دختری دارد دروشیس

که زن بک، کتر سوشیسی است. اودر پاریس به من تلغن کردکه، " شما که میروید به تهران به پدرم بگوئید که من پنجشنبه شب میآیم بتهران برای من ماشین بفرستید بفرودگاه." من به او گفتم که پدرت که تازه از مسافرت آلمان که برگشته بود شما را آنجا دیده شما برای چه میآید تهران؟" گفت، " من دلم تنگ شده. دلم تنگ شده میخوام بیایم به تهران پدرم را ببینم." گفتم خیلی خوب. من پنجشنبه صبحی به دکتر اقبال تلغن کردم که مونیگ دختر شما میآید شما برای او ماشین بفرستید. گفت، " به من چیزی نگفته؟" گفتم خوب به من گفته است که شما برایش بفرستید. بعد به من گفت، " پس شما روز جمعه نهار را بیاثید منزل ما که با هم نهار باشیم." من جمعه رفتم نهار پهلوی دکتر اقبال، این جمعه ای است که دوهفته بعد دکتر اقبال فوت میکند. دیدم خیلی گرفته است و خیلی پکراست روی ایوان منزلش نشسته بودیم با هم دیگر دیدم خیلی پکرونا اندازه ای گرفته است. گفتم به او که چرا شما اینقدر پکرهستید؟ چقدر گرفته اید؟ اول چیزی نگفت. گفت، " نه، پکرنیستم." من اصراری کردم و به پیشخدمتش گفتم، " اینجا کسی نیاید." بعد یک آهی کشید و گفت، " من روز سه شنبه که پهلوی شاه بودم اتفاقی افتاد که هم من ناراحت شدم و هم شاه ناراحت شد و اتفاق این بود که من هره شنبه ها پهلوی شاه میرفتم برای کارهای شرکت نفت. وقتی کارهایم تمام شد به شاه گفتم عرایضی دارم اجازه میفرمائید بگویم یا خیر؟ شاه بطور خیلی باخوشونت گفت بگو. گفتم من قبل از اینکه صحبت را بکنم هر شب که به رختخواب میروم از خدا یک آرزو دارم و آن اینست که مرا زنده نگه ندارد که برای وقایعی که میبینم بزودی در این مملکت اتفاق خواهد افتاد من شاهد آن وقایع باشم. اعلیحضرت اطلاع دارید که من ۱۴ سال است در پست ریاست شرکت نفت هستم و من هر روز صبح ساعت ۶ سرکارم هستم از ۶ تا ۸ که کار ادا ریم شروع میشود من در حدود سی نفر چهل نفر آدم میپذیرم و اینها کسانی هستند که گرفتارند از آغوشند گرفته تا کاسب و همه اینها. اینها پهلوی من میآیند. آنقدری که کارشان را من بتوانم

انجام بدهم انجام میدهم و آنهایی را که من نتوانم به رئیس‌الوزرا، تلفن بکنم به این تلفن بکنم به آنها کمک بکند. ولی این شش ماه اخیر اشخاصی که پهلوی من می‌آیند حالت طغیان و عصیان دارند و این بنظر من علامت اینست که اوضاع مملکت خوب نیست و این گزارشهایی که به اعلیحضرت میدهند همه آن دروغ است، فساد و رشوه و اینها در مملکت خیلی زیاد است من می‌خواستم به اعلیحضرت عرض بکنم که اعلیحضرت فکری برای اینکار بکنند این مملکت با این وضع قابل دوام نخواهد بود. شاه گفت مطالبت تمام شد؟ گفتم بله قربان. رو کرده من گفتم که دکتر اقبال ایست مملکت مملکتی نیست که شما ۱۵ سال و ۱۴ سال پیش اینجا نخست‌وزیر بودید برای سه سال ونیم این مملکت بکلی عوض شده شما هم اطلاعی ندارید بروید سرکار خودتان. گفتم به او که خوب شما برمیگردید به آن حرف‌اولی که من همیشه به شما می‌زدم. حالا هم همانطوریکه خودتان می‌گوئید شما راهی ندارید شما چرا خودتان رانا راحت میکنند؟ باید بسازید با همین که هست دیگر. شما باید بسازید تا روزی که جوابتان بکنند سیستم اینست الان بنظر من. بیخود اینقدر عصبانی نباشید، ناراحت نباشید بهر صورت تحمل بکنید راهی ندارید.

س - این را چه کسی گفت؟

ج - من گفتم به ایشان.

س - شما گفتید به آقای دکتر اقبال.

ج - بله، گفتم شما رسیدید به آن حرفی که من همیشه به شما می‌زدم بنا بر این شما راهی هم که ندارید، استعفا بده که نیستید بنا بر این اینقدر باید بمانید یا شاه برتان دارد یا به شما بگوید شما استعفا بدهید بهر صورت شما کار خودتان را بکنید چاره‌ای هم ندارید. این مرد به یک جایی رسیده است که هیچ فایده‌ای ندارد نه حرفی راهی دارد نه فلان .. هیچ فایده ندارد. این جریان آن روز بود. بعد هفته بعد آقای دکتر اقبال به من تلفن کرد که، روز چهارشنبه‌ای بود، گفت،

من می‌خواهم بروم به بندرعباس،" دخترش زن مرحوم شهریار شفیق بود که معــا و ن فرمانده نیروی دریائی بود در بندرعباس آنجا زندگی میکردند، گفت، "من می‌خواهم بروم آنجا بچه‌ها را ببینم بعد از کار ادا داریم پنجشنبه جمعه هم که تعطیل است بروم بچه‌ها را ببینم آنجا وشما جمعه صبح که من طیاره می‌فرستم، طیاره شرکت نفت را می - فرستم شما آقای دکتر عزیزی که یکی از رفقای من بود و نزدیک بودند با هم دیگر و استاد دانشکده طب بود و خانمش هم شما هم بیاید به بندرعباس و عصر هم با هم بر می‌گردیم."

گفتم بسیار خوب. بنده همیشه به دکتر عزیزی که با! و خیلی رفیق بود میگفتم که این دکتر اقبال دوسه ماه است قیافه خوبی ندارد. کارش عیبی دارد از نظر مزاجی؟! و میگفت، "نه" گفت، "مرتب معاينه اش میکنم و قلبش خوب است. تجزیه‌هايش خوب است عیبی ندارد بهر صورت بنظر من." گفتم پس چرا خودش را اینقدر لا تر کرده. گفت، "خودش خواسته خودش را لاغر بکند. گفتم قیافه اش قیافه سالمی نیست این قیافه قیافه آدم لاغر می‌خواهد بکند این سالم نیست بنظر من مریض است. گفت، "نه." ما رفتیم بندرعباس دکتر اقبال آمده بود به فرودگاه. مرحوم شفیق بندرعباس نبود رفته بود به دریــا برای مانور نظامی. ما از طیاره‌ای که پیاده شدیم با دکتر عزیزی دکتر اقبال که آمده بود آنجا من به دکتر عزیزی گفتم دکتر عزیزی این دکتر اقبال را نگاه کن چه قیافه‌ای دارد این مثل آدمهای مرده میماند آخر این چه قیافه‌ای است تو میگوئی سالم است سالم است. او هم نگاهش کرد و گفت، "آره راست میگوئی مثل اینکه قیافه اش قیافه خوبی نیست. ما رسیدیم به او و به او گفتم که چنان است؟ گفت، "اینجا کولر دارد منزل اینها بندرعباس و من از کولر خوش نمی‌آید سرما خوردم، سرما خوردگی دارم." سوار ماشین شدیم که با هم برویم منزل شفیق ولی این توی ماشین هم یسک حالت بی‌حالی داشت، یک حالت بی‌علاقگی داشت خیلی آدمی بود که خودش را ول کرده بود و با اینطوری بود و بقول خراسانی‌ها ما خراسانی‌ها او لغ می‌کرد خودش را میکشید در راه رفتن در فلان، آدمی که به هیچی علاقه نداشته باشد، به هیچی فلان نباشد

هیچ حتی یادم هست تو ماشین دخترش گفت، "باباجون، چه ساعت قشنگی دست تان است." گفت، "خیلی خوب"، "این ساعت را هم باز کرد و گفت، "اینهم مال تو." ما رفتیم آنجا روز را با هم رفتیم به کشتی میکلانژ آنجا تماشا کردیم و نهار آنجا خوردیم و عصر هم برگشتیم که بیاییم به تهران. در توی طیاره این همیشه به تخته خیلی علاقه داشت و با من هم تخته بازی میکرد، توی طیاره اش همیشه یک تخته ای بود. من گفتم به ایشان کد تخته بازی میکنند؟ گفت، "نه، من بازی نمیکنم حوصله ندارم شما با عزیزی بازی کنید." من با عزیزی تخته بازی کردم او هم مثل آدمهای کز کرده گوشه طیاره نشسته بود و روزنامه میخواند و رسیدیم به تهران. تهران رسیدیم و من رفتم منزل و آنها هم رفتند منزل و فردا صبح به اوتلفن کردم و احوالشان را پرسیدم گفت، "سرماء خوردم و اداره نرفتم امروز." و این برای دکتر اقبال خیلی بعید است چون با حال سرماء خوردگی در هر حالی اداره میرفت مگر اینکه قادر به حرکت نباشد، مرضی داشته باشد که مثلاً استخوان دردی داشته یا پایش خوب نباشد رمانتسم داشته باشد که حرکت... والا محال بود به اداره نرود بهر حال اداره میرفت. و گفت، "امروز و فردا را استراحت میکنم منزل. بعد دوشنبه صبح باید بروم اداره." به من گفت، "باید بروم اداره یک گزارشی باید که برای شاه تهیه کنم و شاه هم در جنوب است باید بروم برای شاه. بنابراین دوشنبه را بروم به اداره." دوشنبه را بروم به اداره، گزارشی را تهیه میکنند و میفرستند به جنوب. در روز دوشنبه دوسه کار دیگری میکند، از پیشخدمت میپرسد که شما وضعیتان خوب است؟ ناراحتی ندارید؟ میگوید، "نه قربان ما وضع خیلی خوب است و ناراحتی هم نداریم." به شوهرش میگوید، "من به توپا نزده تومان پیرو روزها پول دادم که چند تا کاری کنید به توبه هکتر یا بدهکار نیستم؟" گفت، "نه قربان، بدهکاری ندارید. نمیدانم پنج تومان هم پهلوی من دارید،" میگوید، "خیلی خوب." نوبیدی رئیس دفترش منشی اش را میخواند و میگوید به او، "شما از دانشگاه... چون در دانشگاه رئیس دفترش هم بوده گفت، "از دانشگاه که شما

منتقل شدید به شرکت نفت سوابق دانشگاهی تان هم منتقل کردید یا نکردید؟ چون میخواست است که این مثلاً وقتی متقاعد می‌شود عضو شرکت نفت باشد حقوق زیادتری بگیرد. گفته، "نه، قربان منتقل نکردم بعلمت اینکه باید یک پول تقاعد زیادی بدهم و این پول را من ندارم." گفته، "بروید شما این پول را قرض بکنید و اینکار را بکنید. این پول تقاعد را بدهید و خودتان را منتقل کنید به شرکت نفت." تمام میز این آدم تروتمیز بود بخصوص. یک پوشه کاغذنه در کشوهاش در هیچ جا دیده نمیشده بهیچوجه تمام کارهایش.. عرض کنم که سه شنبه صبحی که عید قربان بود این میرود پهلوی دکترش. یک دکتري داشته است بنام دکترها بزراده که ظاهراً "دکتر قلبش بوده. میرود پهلوی دکتر و قلبش را که معاینه میکند دکتر به او میگوید، "آقای دکتر شما طبیب درجه اول ایران هستید. شما خودتان میدانید که این قلب چیست. این قلب قابل دوام نیست شما باید که بروید منزل و بیست روز روی تخت بخواهید و استراحت بکنید و این دواها را هم بخورید." میگوید، "خیلی خوب." دکتر اقبال از آنجا میآید بیرون البته دوائی نمیخرد و میرود منزلش و استراحت هم نمیکند. فردا چهارشنبه بوده و مثل معمول میرفته دفترش. اینجا را من از قول کسی دیگر نقل میکنم برای شما. آقای عباس نراقی داریم ما این مدیر جزء آن ۵۳ نفری بود که در زمان رضا شاه محکوم شدند. بعد هم آخرین شغلش این بود هم وکیل عدلیه بود و هم مدیر بانک تهران بود. او برای من تعریف کرد، "من جمعه میخواستم بروم به اروپا، مدتی بود دکتر اقبال را ندیده بودم و گفتم بروم سر راه دفترش ببینم و خدا حافظی کنم." گفت، "صبح زود وقت هم نگرفته بودم ساعت ۷ صبح رفتم تودفترش پنج شش نفر هم منتظرش بودند دکتر اقبال وقتی تودفترش آمد منشی اش خبر داد من آنجا هستم. من با وجودی که وقت نگرفته بودم مرا پذیرفته مرا پذیرفت و مدت یک ساعت و نیم این مرد مرا نگه داشت و مطالبی که آنروز این با من صحبت کرد این وحشتناک بود راجع به اوضاع ایران، راجع به حکومت، راجع به

فلان ، راجع به دزدی ها ، هرچه من میخوام بلندشوم نمیگذاشت .
 نمیگذاشت میگفت بنشین . آخر سر گفتم آقای دکتر اقبال من هیئت مدیره دارم به
 من اجازه بدهید من مرخص بشوم . گفت هماغه هم که بلند شدیم تقریباً " ده دقیقه
 هم باز سرپا نگه داشت و در این مدت هم رئیس دفترش آمد و گفت
 آقایان منتظرند وقت دادم . گفت بگو باشند همه . آخرین دفعه هم که آمد گفت ، بگو
 امروز من کسی را نمیپذیرم بروند شنبه بیایند چون من کسی را نمیپذیرم . " گفت ،
 " این حرفها را زده من . من از آنجا آمدم به بانک ملی ..
 س - هیچکدام از این حرفها را بطور مشخص یا دتا ن هست یکی دوتایش را بعنوان مثال
 بفرمائید؟

ج - نه ، همین راجع به بدی اوضاع . راجع به بدی اوضاع شاد ، رشوه خواری ، اعمال
 نفوذ ، کارهای بدی که شده از مدت ها پیش تا حالا . بعد گفت به من گفت ، " رفتم به بانک
 تهران به هیئت مدیره گفتم که آقا امروز من چیز عجیبی دیدم من الان از بهلولی
 دکتر اقبال میآیم و این مرد یک ساعت ونیم مرا نگه داشت و یک حرفهای زده که من
 وحشت کردم و این حرفها را از دکتر اقبال شنیدن خیلی عجیب و غریب است من وحشت
 کردم . " بعد گفت ، " جلوی منم تلفن کرد به منی اش گفت وها بزراده را بگویی "
 گفت ، " من نمیدانم وها بزراده کی بود . " معلوم شد که همان دکتر قلیش بوده که گفت
 " و بگو که من امروز بعد از ظهر ساعت ۵ میآیم آنجا . روز قلیش هم به من تلفن
 کرده بود که من روز جمعه و پنجشنبه را یک برنامه درست کردم ، پنجشنبه میرویم
 به مشهد که غبارروبی حرم است که آقای ولیان ما را دعوت کرده ، جمعه صبح هم
 گفتم میرویم به پیست آبعلی را که تازه درست کردیم که شاه قرار است زمستان
 افتتاح بکند آنجا را بازدید میکنیم و نه اراهم گفتم که با آتابای درجا رود درست
 بکند برویم نه اربخویم . عصر میگردیم آن دخترم که میروید سوئیس ، از سوئیس
 آمده بر میگردد به سوئیس و آن دخترم که بندر عباس است میروید بندر عباس . گفته

بسیار خوب، " آقای دکتر اقبال می‌رود پهلوی دکترش وها بزاده . وها بزاده باکمال ترس و وحشت می‌گوید، " آقا، شما راه می‌روید هنوز؟ من آنروز که به شما گفتم که باید بیست روز بخوابید اینکه شوخی نبوده باید بیست روز می‌خوابیدید. حالا شما اگر یک آدم عادی بودید من به زنتان تلفن می‌کردم و می‌گفتم که این شوهرت را بگذار تو رختخواب دست و پایش را ببند بگذار بخوابد. حالا باید به شاه تلفن بکنیم به شما امریکنند تور ختخواب بخوابید؟ " جواب دکتر اقبال به دکتر وها بزاده اینست که، " آقای دکتر، عمر آدم دست خداست حالا فرض کنید که چند صباحی هم آدم زنده ماند و دوسه تانها رود و سه تا شام خورد فایده اش چیست مثلاً؟ " از آنجا بر می‌گردد می‌آید خانه. می‌آید خانه شب به من تلفن کرد. آنجا مطمئن می‌شود که این قلش این روزها یک کاری دستش خواهد داد حتماً " دیگر و جلوی راهم نمی‌خواست بگیرد به هیچ عنوانی، به من تلفن کرد که، " من این برنامه‌ها را بهم زدم. " نمی‌خواست توطیای بهیج جای دیگر اتفاق بیافتد می‌خواست تو خانه اتفاق بیافتد. " این برنامه‌ها را بهم زدم. " البته ما اینها را بعد از دکترش شنیدیم آنشب بخصوص خبری مخصوصی نداشت راجع به اینکار. گفت، " این برنامه‌ها را من بهم زدم من به مشهد نمی‌آیم شما با خانمها بروید به مشهد. " من گفتم من هم به مشهد نمی‌آیم خانمها خودشان تنها بروند مشهد. " و برنامه روز جمعه را هم آنعلی و اینها هم را بهم زدم و روز جمعه شما تنها را بیاید اینجا با هم نه سار می‌خوریم بعد هم می‌رویم بی‌کار خودم. " گفتم خیلی خوب. عرض کنم که خانمها سوار طیاره می‌شوند و می‌روند به مشهد روز پنجشنبه است البته هوای مشهد بد بوده طیاره ننشسته بوده. بر می‌گردند به تهران و می‌روند منزل دکتر اقبال. یکی دو تا خانم دیگر هم همراهان بودند و آنجا نهار می‌خورند. بنده ساعت دو نیم منزل بودم یکی از آن خانمها به من تلفن کرد. گفتم آه مگر شما مشهد نرفتید؟ گفت، " رفتیم نشدو رفتیم منزل دکتر اقبال نهار خوردیم. من از شما یک خواهشی دارم. " گفتم خواهش شما چیست؟ گفت، " شما بروید دکتر اقبال را الان ببینیدش بنظر من حاش خیلای

بداست. " گفتم یعنی چه بداست؟ گفت، " حالش بداست بنظر من خیلی ویگ حرفهای
 بودار میزند. " گفتم چه میگوید؟ گفت، " به ما گفت که شما به مشهد رفتید غصه نخورید هفته
 دیگر با من به یک مشهدی بروید که بعمرتان فراموش نکنید. " یعنی مشهدی که جنازه اش
 را بردیم البته، " و شما یک مشهدی ببینید که بعمرتان فراموش نکنید. " بعد با یکی
 از آن خانمها تخته زده و تخته را از او برده گفته، " یادداشت بکن که تخته را من
 از تو بردم تقویم را یادداشت بکنید. " بعد همینطور که نشسته بود یک دفعه آن سمت
 چپ صورتش را اینطوری میگرد که گویا قلبش دردمیگیر شد. بعد از اومی -
 پرسند، " آقا چه تان است؟ دردی چیزی دارید. " گفته، " نه، دندانم دردمیکنند. "
 بعد دخترش گفت، " من وقتی بردمش بالا برسانم استراحت بکند گفتم پدرا گردندان تان
 دردمیکنند دکتر... گفت نه تمام سمت چپم دردمیکنند، این سمت چپ بدتم دردمیکنند
 خوب میشود چیز مهمی نیست، خوب میشود. " من به آن خانم گفتم آقا این دکتر
 است اگر حالت بدی داشته ماکه خبر که نداشتیم میخواستیم کار بکنند خودش. ایمن
 خودش دکتر دارد میرودم ببینندش. گفت، " نه آقا، پاشو برو ببینش، ایمن
 دکتر و این حرفها ندارد پاشو برو ببینش. " گفتم من نه نمیروم فردا مانده سار
 آنجا هستیم بهر صورت میبینمش. گفتم که اوزود میخواست شب و چارنا راحت بکنم.
 این گذشت و بنده صبحی کارهایم را کرده بودم باید میرفتم یک جایی که برای ساعت
 یا زده بروم دکتر اقبال نهار بخوریم. ساعت نه تلفنم زنگ زد. زنگ زد و نوک -
 منزل دکتر اقبال گفت، " خانم میگویند که شما زود بیایید اینجا چون آقا حالش آن
 بهم خورده. " منزل من نزدیک منزل دکتر اقبال بود بقا صله پنج دقیقه رفتم آنجا
 بعد از پنج دقیقه وارد شدم البته توخانه خوب زنش چون اروپائی بود سروصدائی
 نبود بهیچوجه هیچکس هم اطلاعی نداشت که چه اتفاقی افتاده بود. آنجا رفتم وارد
 اتاق آقای دکتر اقبال شدم و دیدم دکتر اقبال روی تخت دراز کشیده تخت دراز
 کشیده است و دخترش هم بالای سرش است و سرش روی زانوی دخترش است. البته خوب خیلی

منقلب شدم بنده وفلان . بعدگفتم به زنش چه شده است ؟ گفت ، " هیچی امروز صبح .. " گفت ، " دیشب اتفاقا " خوب خوابید امروز صبحی طبق معمول ساعت هفت ونیم آمد پاشین صبحانه اش را خورد بعد ساعت هشت خبرها را گوش کرد . معمولاً " هفته ای یکدفعه سرش را با شامیو میشت ساعت هشت ونیم هم رفت بالا حمام بگیرد و سرش را بشورد . " گفته " بین هشت ونیم ونه من چنددفعه توانا ق خواب که رفتم آنجا مشغول شست و شو و صابون می آمدم بهر حال . ساعت نه که وارد شدم دیدم که این لخت خودش را از توحمام کشیده و این گوشه تخت خواب همینطور دراز کشیده . من یکدفعه دخترم را صدا زدم و آمد و سرش را گرفت و تو بغلش گفت بابا ، بابا و آخرین نفس را هم توی بغل دخترش زد . " و این یک قیافه ای داشت آقای صدقی اصلاً " غیر قابل تصور بود . این قیافه بیست سال جوان شده بود . تمام این چروکهای صورت رفع شده بود ، چهره اش یک گلی انداخته بود و یک لبخند کوچک و لوثی به لبانش بود . البته خوب ما آنجا اطلاع دادیم به نخست وزیر و ..

س - آنسوق دیگر فوت کرد بود آقا وقتی شما رسیدید آنجا ؟

ج - بله ، بله ، آنسوق فوت کرده بود .

س - پس خیلی سریع اتفاق افتاد .

ج - خیلی سریع اتفاق افتاد . توی حمام اتفاق افتاده بود ، خودش را کاشانده است فلان و همانجا خودش هم میدانسته که این کار میشود ، دیگر برو و برگرد ندارد خواسته راحت بشود . در تاشید این صحبت یک آقای انتخابی بود که این عضو هیئت مدیره شرکت نفت بود و او در سفر پاریس بود و وقتی شنیده بود آمد به تهران که تشییع جنازه کارهایش را بکند . فردا صبح که من منزل دکتر اقبال بودم و انتخابی آمد به من گفت ، " آقای اقبال ، به شما یک چیز عجیبی تعریف بکنم . " گفتم چیه ؟ گفت ، " دیروز صبحی ، " همان ساعتی که دکتر اقبال فوت کرد میشود ساعت شش ونیم پاریس ————— ۲۱ اختلاف ساعت است . گفت ، " من خواب بودم پاریس . " گفت ، " خواب عجیبی دیدم . " گفت ، " خواب دیدم دکتر اقبال لباس سیاهی پوشیده میان یک جمعیتی

ایستاده و بشدت گریه میکند. من رسیدم به دکتر اقبال گفتم آقای دکتر شما چه تان است؟ گفت انتخابی تا اینجا رسیده بود. یعنی جانم به لیم رسیده بود ولی فوری خنده‌ای کرد دهنش را برده سمت راست ولی گفت تما مش کردم. گفت تما مش کردم. و این خواب واقعا " یکی از خوابهای عجیب و غریب بود و این داستان تعبیر میکند که این مرد بسیار خودش را خواست از بین ببرد و این داستان اولین دفعه‌ای است که من برای شما تعریف میکنم.

س- آقای اقبال شما در محاسبه قبلی صحبت کردید که شاه سوار آمریکائی هاشد. ممکن است که لطف بفرمائید و یک مقداری توضیح بدهید که این کار چگونه انجام شد؟

ج- بطوریکه اطلاع دارید آمریکائی ها از زمان کندی ببعد در مقابل شاه یک مقداری مقاومت میکردند. مخصوصا " کندی اینها و به درخواستهای از نظر اسلحه و اینها پاسخ درستی نمیدادند. بیشتر اتکا داشتند بر اینکه اینها باید که اصلاحات اجتماعی بکنند در ایران و ایران احتیاج به اینقدر اسلحه و با ملاح این حرفها ندارد. وقتی که انگلیسها از شرق کانال سوئز رفتند و تخلیه کردند با ملاح خلیج فارس را و این حرفها و اینها شاه از این موقعیت استفاده کرد. استفاده شاه برای این بود که آنها انگلیسها را از اینجا رفتند و یک کسی باید منافع شما را در خلیج فارس اینجا حفظ بکند.

روایت کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۲ جولای ۱۹۸۵

محل مصاحبه : واشنگتن دی سی

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۵

او به آمریکایی ها گفت که "یک کس باید منافع شما را اینجا حفظ بکند و در اینجا دو مملکت هست یکی اسرائیل است یکی ما که با شما متحد هستیم و با شما صمیمی هستیم. و بنابراین شما باید مرا تقویت بکنید که من این کار را بتوانم بکنم." البته کنگره آمریکا اگر یادتان باشد در آن وقت هم از آن وقت ها هم هنوز هم با این کار مخالف بود. ولی نیکسون و کیسجر هر دویشان با این کار موافق بودند. و کیسینجر از سفری که به تهران کرد از طرف نیکسون کارت بلانش داد به شاه ایران هر اصلاحی که شاه میخواهد باید به او داده بشود. بنابراین از آن وقت آمریکا بی ها از دو جهت یکی از نظر کنترل شوروی ها در ایران. یکی از نظر حفظ نفوذ خودشان در خاور میانه تمام وزنه شان را بر روی شاه گذاشتند. و شاه هم با این ها شرط کرده بود که " شما در کار ایران در کار من مطلقاً دخالتی نکنید. اینجا با اپوزیسیون با مخالفین از این حرف ها سفارت شما حق تماس گرفتن ندارد." اینها را با شاه چیز طی کرده بود همه را. و آنها هم از این نظر تسلیم این شده بودند. یعنی از وقتی که نیکسون آمده بود روی کار آمریکایی ها تقریباً در ایران هیچگونه تماسی با مخالفین دستگاه و اپوزیسیون نداشتند و هیچگونه در صدد کسب اطلاع هم نبودند. اطلاعات اینها فقط از مجرای سازمان امنیتی بود که شاه داشت. اطلاعات را اینها به آنها میدادند. بنابراین شاه از آن وقت کنترل خودش را روی آمریکایی ها زیاد کرد و هر سفری که میخواست به میل شاه میآمد. یعنی سفرای آمریکا در ایران، سفارت آمریکا آزادی عملی نداشت زیاد. اگر هم یک سفیری میفرستاد که شاه نمیخواست او را بر میداشت. اگر که یادتان باشد فارلانسدی بود که از پاکستان فرستاده

شد به تهران سفیر شد ، این را شاه خوشش ازش نمی‌آمد چون این رفته بود در یک جاشی، جاشی که بود دو تا کودتا کرده بود فلانکس . او وقتی فارلانـــــــد آمد به تهران به او پیغام داده بود که " اینجا ، نمیدانم ، پاکستان و اینجا آن جای دیگر نیست که تو آن کارها را کردی . اینجا ایران است مواظب کار خودت باش . " و بعد از شش ماه او را برداشتش . فارلانـــــــد را بعد از شش ماه از ایران جوازش کرد بردش اصلاً . و آخرین سفری که این به میل خودش آورد، و بنظر بنده بزرگترین خبط آمریکا بود، این هلمز بود . هلمز در مدرسه " روزه " در سوئیس وقتی شاه درس میخواند با شاه همکلاس بود و این را وقتی که میخواستند چیز کنند از نیکسون خواستش که این را شمســـــــــا بفروستیدش به ایران . و این بنظر بنده بزرگترین اشتباه دولت آمریکا بود که هلمز را فرستادند ایران بملت اینکهرئیس سازمان ... از آن وقت مردم ایران همه معتقد شدند که آنها ایران در بست زیر نفوذ و زیر نظر آمریکائی هاست بهر صورت .

س- شاه گزارش‌هایی را که برای او تهیه میشد با چه دقتی میخواند ؟

ج - گزارش‌هایی که برای شاه تهیه میشد نمیتوانست با دقت زیادی بخواند . اول ، وسط ، آخرش را میخواند ، وقت این کار را نداشت چون که شما میدانید ، سیستم شاه این بود که تمام گزارش‌های مملکت باید برود پهلوی او . شما بیست و چهار ساعت چیزدارید بیست و چهار ساعت بیشتر وقت ندارید یک مقدارش را باید بخوابید یک مقدارش را باید کار بکنید استراحت کنید بنابراین شما یک مقدار پذیرائی دارید این را میپذیرید آن را . بنابراین شاه بطور کلی وقتی نداشت که این گزارشات را بدقت بخواند ، یک کلمه اولش را میخواند ، یک کلمه وسطش را میخواند ، یک کلمه آخرش را میخواند پهلوش هم یـــــــــک دستوری مبداد بنابراین بنظر بنده یکی از گرفتاری های شاه برای این بود که از بس کار برای خودش درست کرده بود از بس باید تمام ، مرکزیت داده بود کارها را پهلوی خودش به هیچ کاری نمیرسید که دقیقاً " رسیدگی بکند . چون شما چند تا گزارش را میتوانید در روز درست بخوانید و دستور صحیح بدهید . بنابراین بنظر بنده شاه هیچ دقت ، گزارش‌ها را شاه بهیچوجه وقت نمیکرد اصلاً " بخواند ، سوری یکی اول آخرش

را میخواند و بعد میرفت پی کارش بله.

س- گفته شده است که شاه معمولاً با آخرین شخصی که با او صحبت میکرد با حرفهای او موافقت میکرد. آیا این موضوع حقیقت دارد ؟

ج - بنظر بنده درست است . آخرین حزب همان کسی بود که پهلوی شاه میرفت . چون شاه خیلی آدم دهن بینی بود ، فوق العاده دهن بین بود و این هم معمولاً هم این از همه بهتر را علم این بازی را میکرد . همه میرفتند صحبتهاشان را میکردند آخر سر همیشه علم پهلوی شاه بود و حزب علم پهلوی شاه دررو داشت حرفی که علم میگفت شاه اینطوری بود، بله، این مفت را داشت .

س- مسئولین دولتی به چه ترتیب میتوانستند که در شاه نفوذ بکنند و موضعی را که شاه نسبت به مسئله ای میگرفت آن را تغییر بدهند . آیا اصلاً این کار عملی بود ؟

ج - نه ، بنظر بنده در مأمورین دولتی ایران همه مراقب بودند که ببینند که یک حسی شامه ای داشتند اینها همه شان ، که شاه چه کاری را میخواهد و آن حرفی را میزدند که شاه خوشش بیاید و آن کاری را میکردند که شاه میخواست انجام بدهد برایش انجام میدادند اینها . هیچکدام این ها برخلاف میل شاه کاری نمیکردند و تمام کارهایی هم که میکردند بنظر بنده برخلاف عقیده شان بود . ولی چون مقام شان را میخواستند دوست داشتند روی صندلی بنشینند و آن جاه وجلال را میخواستند و آنها را میخواستند ، هیچکدام این ها علیه شاه صحبتی نمیکردند . همه این کارها هم اغلبشان اعتقادی نداشتند اینها را انجام میدادند برخلاف عقیده شان برای خوش آیند شاه همه این ها را انجام میدادند . هیچکدامشان ...

س- راجع به انقلاب اخیر گفته شده است که قطع کمک مالی به روحانیون باعث دام ن زدن به آتش انقلاب شد . شما چه اظهار نظری در این باره دارید ؟

ج - من به این شدت با این کار مخالفم که طرف ، تخم انقلاب ایران خیلی قبل از کابینه آموزگار که متهم به این کار است که این کارها را کرده است ، گذاشته شده بود . تخم انقلاب ایران خیلی

س- بله اینها هم نمیگویند که این تخم انقلاب ایران بود یا

ج - بله

س- سبب انقلاب ایران بود

ج - بله سبب

س- میگویند به آتش انقلاب دامن زد.

ج - حتی در زمان کابینه خود آقای آموزگار سرو صدا بلند شده بود قبل از این جو و وقایع . ولی البته این کار چیز خودش دامن زد در آنجا ، نه به شدت زیادی ولی به مقدار زیادی کمک کرد به این کار . و در تأیید این صحبت شما من یک داستانی را که از آقای ولیان شنیدم بگذارید برای شما نقل بکنم ، آن بود ولیان گفت که " من وقتی که در خراسان بودم یک روزی در زمان کابینه آموزگار او متصدی کاری که ما کمک میکردیم به آخواندها و آخواندها ما یک کمک به اوقات داشتیم میکردیم ، یک کمکی از آستانه میکردیم و بعضی ها هم بودند آنجا پول نمیگرفتند به هیچ عنوانی از ما آخواندهای آنجا . گفت ، " یک روزی آن متصدی آمد گفت که سه ماه است که آقای نخست وزیر کمک آخواندها را نفرستادند . " گفتم ، " چطوری میشود همچین چیزی نفرستند . " گفت ، " من فردا پنجشنبه ای بود میرفتم تهران ، رفتم پهلوی شاه ، اولین صحبتی که با شاه کردم گفتم ، " قربان این کمک ... " گفت ، " شاه خیلی عصبانی شد ، گفت چطور؟ چطور نرسیده ؟ کی گفته این کمک را قطع بکنند ؟ گفتـــــــــــــــم ، " نرسیده . " گفت ، " تلفن را برداشت و به آموزگار گفت که ولیان اینجاست الان میآید آنجا شما این کمک را اولاً به اجازه کی قطع کردید ؟ کی گفته شما این کمک را قطع بکنید ؟ این ترتیب کار مشهود را شما به او بدهید و بعد هم که حالتان خوب شد بپایید به من توضیح بدهید چرا این کمک را قطع کردید . " گفت ، " من رفتم پهلوی آموزگار منزلش خوابیده بود ناخوش بود روی تخت خوابیده بود و وزنه به پایش بسته بودند پایش درد میکرد از این حرف ها ، به من در آمد گفتش که آقا شما از ما به شاه چغلی کردید ؟ " گفتم ، " چغلی چیچی است آقا ؟ " گفت ، " آقا شما استاندار هستید شما زیر نظر دولت هستید . " گفتم

" من استاندار هستم ولی یک مأموریت دیگر هم دارم نایب تولیه هستم این به شما ارتباطی ندارد آن با شاه ارتباط دارد و شما این پول را قطع کردید چرا؟ چرا قطع کردید؟ ما آنجا گرفتاریم با اینها. ما به اینها پول میدهم؛ هر ماه یک میلیون تومان به آنها پول میدادند به آن آخوندهای مشهور. گفت که "ا، الان که پنجشنبه است من کاری نمیتوانم." گفت "نخیر بگوئید رئیس بانکتان در را باز بکند چون من فردا باید بروم مشهد این پول را هم باید ببرم مشهد. بگوئید پول را بیاورند به من بدهند." گفت "بالاخره آوردند پول سه میلیون، و به یک مقام چهارمیلیون تومان را به من دادند و من بردم به مشهد و البته طبق معمول تقسیم کردم وسط اینها." ولی میخواستم بگویم که آنجا گفتش که شاه از آموزگار بازخواست کرد که کی به شما گفته است که این کمک را قطع بکنید؟ این را میخواستم، چون گفت "کی گفته

(؟) بنده را بنده خوب، البته، تا یک حدی، چون که آنها خود مرحوم دکتر اقبال هم به آخوندها خیلی کمک میکرد از شرکت نفت آنها به آنجا دستگاه شرکت نفت به آخوندها کمک میشد بهر صورت. خیلی از آخوندها از آنجا پول میگرفتند، کمک میکردند چه آخوندهای قم چه آخوندهای تهران شنیدم به آنها کمک میکردند. البته مسلم است که این قطع کمک بی اثر در این کار نبوده ولی باعث این کار نبوده که چون این که قطع شده این انقلاب شده نه همچین چیزی نبود. ولی بی اثر نبوده بهر جهت.

س- شما در چه زمانی احساس کردید که رژیم سلطنتی ایران در حال سقوط است؟

ج- من از چهار سال.

س- من میخواهم ازتان لطفاً "تقاضا بکنم که وقتی که این جریانات شروع شد و ادامه پیدا کرد آن، عرض کنم، رویدادهایی را که نقش تعیین کننده داشتند که شما را متقاعد بکنند که دیگر کار رژیم سلطنتی ایران تمام شده، آنها را لطفاً بفرمائید. به ما بگوئید که کدام ها بودند؟ و درضمن برای توصیف بفرمائید که عکس العمل شما نسبت به این رویدادها چه بود؟ و در آن زمان شما راجع به این رویدادها و به این مسائلی که سرشوت سلطنت را در ایران تعیین میکرد چه بحث ها و مذاکراتی

با دوستان و یا همکاران نزدیکتان داشتید ؟

ج - بله ، عرض کنم ، بنظر بنده پایه سقوط سلطنت شاه از ۱۹۷۳ که پول نفت آمد به ایران گذاشته شد .

س - بله ، ولی شما آن را به این حساب نگرفتید آن موقع که الان که پول آمده

ج - چرا ، نه ، نه ، نه .

س - دیگر رژیم در حال سقوط است ؟

ج - نه ، نه ، من از هزار درست هزار و نهصد و هفتاد و چهار

س - بله

ج - معتقد بودم که این رژیم سقوط میکند .

س - چرا آقا ؟

ج - حالا عرض میکنم چرا . چندین دلیل داشت این کار . اولاً " از نظر اجتماعی شاه

به یک غرور و یک تفرعن رسیده بود که مردم ایران را به حساب بپیچوجه نمیآورد ، مردم

ایران را داخل آدم نمیدانست .

س - بله .

ج - و تمام فشارش و کارش را گذاشته بود روی خارجی ها ، پروپاگاندا خارج و سیاست

خارج و حمایت خارجی ها روی خودش . این یک پایه عمده بود اصلاً " که مردم را ناراضی

کرده بود هیچکس در ایران داخل آدم نبودند از نظر شاه . شاه میگفت کسه

من هرکسی را دلم میخواهد میآورم وزیر میکنم بنابراین اصول اداری ایران را همه

را بهم زده بود . بنابراین بنده میدیدم که دستگاههای اداری ایران همه ناراضی

هستند . هیچ کس به کارش علاقه ندارد . همه فکر میکردند که صبح بلند شوند بروند

یک پارتنی درست کنند که با یک نزدیک شاه نزدیک باشد و بروند برای خودش یک کاری

به اینها کار بدهند . بعد مردم ایران را مادی کرد شاه ایران . یعنی وقتی پول

نفت پیدا شد مردم ایران مادی شدند ، یعنی همه چیزی را گذاشتند کنار در راه مادیات .

فرض کنید حتی دکترهای ایران ، اطباء ایران ، بنده میدیدم اینها را ، اینها در

مطسب شان صبح تا غروب گوشي تلفن دستشان بود با دلال ها " آقا اين زمين چهارنشين را بخر . آن زمين دو نيش را بخر . آن زمين فلان را بخر . " اين ها هم افتادند به تجارت . تمام اين ها . آن وقت تبعيض هائي كه در ايران شد اين بيشار از همه صدمه زد به كار و بـــــعد اين طبقه خاصه خرچي ، يك طبقه ممتازهاي در ايران درست شد .

س- بله ، بله .

ج- كه تمام اين چيزها محصولات مال اين ها بود از هر جهتي . و بعد طبقه نظامي هائي كه در ايران درست شده بود با تمام مزايائي كه اينها داشتند .

س- بله .

ج- بدون اينكه اينها كاري بكنند . آدم وقتي كه وارد يك اجتماعي باشد اينها همه را وقتي مخصوصا " خودش هم آلوده نباشد در اين اجتماع ، اينها همه را از خارج خيلي خيلي خوب مي بينند تمام اينها را . بعد بنده وارد بودم كه اين خارجي هائي كه مي آمدند ايران چه جور معامله مي كردند با چه فسادى معامله مي كردند ، با چه رشوه هائي معامله مي كردند . اين پول ها چه جوري ميرفت ، كجاها ميرفت از دست اينها . و اينها تمام كمك مي كرد به اينكه

س- ممكن است يكي دو تايش را براي ما بعنوان مثال ذكر بفرمائيد ؟

ج- من حالا

س- چون اين صحبت ها را ديگران هم خيلي مي كنند ولي براي يك مورخ جالب تر خواهد بود كه لااقل يكي دو تا نمونه را بعنوان واقعييت داشته باشد .

ج- بله ، عرض كنم كه ، من خودم

س- كه نگويد اين ها همه شايعات است .

ج- نه ، نه ، اين چيزها نيست شايعات . حالا من نمي خواهم بگويم كه من واسطه اين كار بودم ،

س- بله .

ج- يعنسي واسطه رشوه دادن و رشوه گرفتن . بنده هر كسي كه مي آمد پهلوي بنده

از مشتری های خارجی هم برای همین کارها میآمدند کار داشتند شرکت میخواستند درست کنند ایرانی ها معامله داشتند فلان داشتند ، قرارداد برایشان بنویسم و این حرف ها
س- بله .

ج - بنده یک چیزی را به آنها چون فساد ایران را که دیده بودید میشناسم دیگر همه جای را
س- بله .

ج - گرفته بود همه جا را . بنده یک مطلبی به آنها میگفتم ، میگفتم که " شما در یک کاری مرا دخالت ندهید همه کارها پتان را من میکنم کمکتان میکنم ، عرض کنم ، معرفی تان میکنم فلان میکنم ، در یک کاری فقط من دخالت نمیکنم که آن کارش هم بدون آن کار کار شما انجام نمیشود ، توجه فرمودید ؟ بدون آن کار کار شما انجام نمیشود آن کار رشوه دادن است . آن را خودتان بروید هر کاری میکنید خودتان بروید بکنید بهر صورت هر کاری . من در یکی دو موردی که باز هم حالا به آن اگراه دارم اسم بخصوصی را ببرم برای شما ، یکی از مشتری های من یک کاری داشت در شرکت نفت این کار را داشت البته با یکی از متهمیان شرکت نفت که بنظر بنده همه شان همه شان فاسد بودند تمامشان ، بنده کار آنها را که خیلی خوب خبر دارم بنده ، همه شان فاسد بودند و این حرف ها ، آدم سالمی تو آنها اصلاً نبود . چون خود مرحوم دکتر اقبال ، این گفت که من رفتم پهلوی این که این کارمان قراردادمان را امضاء کنند ، گفت که البته به من گفت تو ای طاق که چی باید به من بگویدی اصلاً " اینها و گفت ایـــــ چون میرسید که ، مثلاً " حتی ضبط صوتی باشد ماشین باشد ضبط بشود از این حرف ها ، چیزهایش را مینوشت روی کاغذ مطالبی از این حرف ها را و این چیزها . بـــــ ماشین حسابش را در میآورد ضرب و تقسیم میکرد و فلان و فلان و فلان میکرد بعد به ما نمره حساب میداد و فلان میکرد که بروید این پول را بگذارید به حساب ما در آنجا ، یک نمونه ای که فساد خیلی شدیدی که من میخواهم به شما بگویم که فساد به کجاکشیده بود بطور بود . یعنی اسم میبرم این را دیگر . شرکت نفت دو شرکت جداگانه ای داشت

بنام شرکت گاز و شرکت پتروشیمی .

س- بله .

ج - در رأس اینها دو آدم بودند یکی مهندس مصدقی و یکی مهندس مستوفی . مستوفی ——— پتروشیمی بود و مصدقی سر گاز . این ها هر دویشان از آدم های بسیار ناسالم ایران بودند . دکتر اقبال چندین بار از این ها گزارش داد به شاه که اینها را عوض بکند ولی خوب ، نتوانست زورش نمیرسید چون اینها با علم اینها ساخته بودند و به تمام مقاطعه کارهایی که علم معرفی میکرد اینها تار میدادند سهم علم را میدادند یکی هم سهم خودشان را بر میداشتند و combinaison شان چون خیلی رایج بود ، اینها از دست دکتر اقبال حائل شدند و البته شاه هم به حرت دکتر اقبال تاثیر نداد که اینها را برشان دارد ، برشان نداشت آخر نتوانست ، و گفتند ما برویم یک کاری کنیم که از زیر نفوذ شرکت نفت بیاییم بیرون و مستقل بشویم . یک مرحوم امیر هوشنگ دولوشی بود در ایران ——— منزل این در تجریش منزل خیلی مجللی داشت و با شاه خیلی خیلی مربوط بود رفیق انیس شاه بود و عنوانش را هم داده بودند بعنوان پیشخدمت شاه ، از خانواده قاجار بودند . این شخص در شاه نفوذ فوق العاده ای هم داشت . به شاه هم تریاک هم میداد ، تریاک هم شاه میکشید و شاه هم منزل او میرفت تریاک میکشید و هم این میرفت به چیز تریاک میکشید . و حتی اینقدر نفوذ داشت که این قانون منع کشت تریاک را این لغو کرد . قانونی بردند که در بعضی جاها دولت اجازه داده بشود که تریاک . این درست کرد برای کار خودشان . و در آن معاملات قاچاق تریاک و این حرف ها هم کارها کرد . که از آن جمله معامله معروفش بود که در سوئیس گیی افتاد ، اگر شما نظرتان باشد ،

س- بله

ح - و شاه هم این را برداشت توی طیاره اش گذاشت و بعنوان پیشخدمت خودش برداشت برد البته ، تا این حد .

س- بله .

ج - و در این مورد هم حتی ملکه فرح گفتند که به شاه اعتراض کرد که " شما که مردم را برای یک دو مثقال تریاک میگیرید اعدام میکنید ، این چه کاری بود شما امیر هوشنگ را برداشتید با طیاره خودتان آوردید (؟) . " شاه هم گفته بود به او که " شما در کارهای خصوصی من دخالتی نکنید . " یک مورد دیگری هم برای همین هوشنگ برای تریاک ، یک مرحوم هراتی بود که زنده هم هست شاید هنوز ، آن تریاک کش معروفی بود در اصفهان ، این سر منقل منزل امیر هوشنگ تمام وزراء ، و کـــــــــــــــــلا ، مدیرکل ها ، همه آنجا جمع بودند ، همه همه جمع بودند و مرکز حل و عقد تمام کارهای مملکت بود آنجا از نظر مالی و سفیر میتراشیدند ، سه میلیون میگرفتند سفیر میکردند ، دو میلیون تومان میگرفتند فلان کار میکردند . همه کارها آنجا میشد . و او هم ثروت خیلی فوق العاده ای ، آدم لاتی بود و لسی ثروت فوق العاده ای بهم زد سر همین کارها . و این ها این آقایان دو نفری فکری بنظرشان میرسید که ما برویم پهلوی امیر هوشنگ و او را بگوئیم بفرستیمش پهلوی شاه که ما را مستقل بکند . اینها یک روزی دو روزی دو نفری میروند منزل امیر هوشنگ دلو و جریان را میگویند ، میگویند " آقا دکتر اقبال نمیگذارد ما کار نکنیم خلاصه مطلب . شما یک کاری کنید ما مستقل بشویم و شما اگر آنجا کاری دارید برایتان هم ما انجام میدیم . " امیر هوشنگ هم با اینها طی میکند که " شما چهار میلیون تومان میدهید من این کار را میکنم . " و اینها هم میگویند " بسیار خوب . " و اینها دو میلیون تومان پول نقد میدهند به امیر هوشنگ در همان جلسه و امیر هوشنگ فردا میروند پهلوی شاه و از دفتر مخصوص آن مورد هم همان موردی بود دوره ای بود که شاه با دکتر اقبال قلبا " میانه ای نداشت . نامه ای به هویدا مینویستد که " حسب الامر مقرر فرمودند که از امروز این شرکت گاز و شرکت پتروشیمی مستقلا عمل کنند و قانون اش و اساسنامه اش هم بعد ببرید به مجلس . " س - آقای دلو آن تلفن را میکند به آقای

ج - نه ، نه ، نه . از دربار کاغذ مینویسند ، اول دلو رو رفته اقدام کرده با شاه .

س - بله .

ج - موافقت شاه را گرفته ، شاه به وزیر دربار دستور میدهد که این کاغذ را بنویسد به هویدا .

س- زمان نخست وزیری آقای هویدا است .

ج - بله ، بله . بنده این کاغذ را خودم دیدم . هویدا هم که آدم زرنگی بود البته بدون هیچ تفسیری یک کاغذی میگذارد که رونوشت نامه‌ای که از دربار رسیده است برای اطلاع شرکت نفت و شرکت گاز و شرکت پتروشیمی فرستاده میشود . خودش هم دستوری نمیدهد که این کار بشود چون که برخلاف قانون بوده . چون این ها

س- آقای دکتر اقبال هم این زمان هنوز رئیس هیئت مدیره بودند ؟

ج - بله ، بله ، بله . چون این برخلاف قانون بود چون که این ها جزء شرکت نفت بودند . اساسنامه مال شرکت نفت بوده جزء شرکت نفت ، هر کاری باید بکنند بایسد اجازه بگیرند . بنابراین از آن تاریخ تا زمانی که قانونشان را بودند به مجلس یک سال و نیم طول کشید . این ها تمام این مدت غیر قانونی عمل کردند یعنی تصرف در اموال دولت کردند چون قانون نداشتند هیچی نداشتند دیگر . طبق یک دستوری که از آنجا آمده ، عمل کردند

البته بعد هم از قرار معلوم آن دو میلیون تومان بعد نداده بودند و بعد امیر هوشنگ توسط یکی از سفیرای سابق به ایشان پیغام داده که " آن کسی این خر را برده بالا می‌آورد پائین . بیا شد پول ها را بدهید . " البته آنها هم بودند پزلیها را دادند بهر صورت . حالا میگویم این فساد که حالا از اینها من اطلاعات خیلی زیادی دارم در این باره که نمیخواهم با جزئیات باشما صحبت بکنم . اینها همه شان هم که شایعه نیست ، همه اش سند دارد دلیل دارد مدرک دارد این صحبت ها . حالا یکیش را به شما گفتم . بنظر بنده فساد ، تبعیض ، امتیاز طبقاتی ، عدم اعتنای به مردم ، و تمام توجه شان را گذاشتند روی کارهای سیاست خارجی ، این مجموعه این کارهایی بود که . و ندانن آزادی به مردم ، ندانن آزادی به مطبوعات ، این ها تمام مجموعه کارهایی بود که این مملکت را به این روز انداخت . شاه اگر همیشه میگفت که

س- بله.

ج- شاه اگر همیشه میگفتش که " بله تمام آزادی ها در این مملکت هست جز آزادی خیانت به مملکت. " در صورتیکه در مملکت همه میدانند هیچ آزادی نبود. اگر شاه میآمد میگفتش که آقا من این رژیمی که درست کردم این سیستمی که من دارم بهترین رژیم است برای این مملکت، کسی حرفی نداشت. ولی من میآمدم میگفتم که شاه میگفت " آقا تمام آزادی ها توی این مملکت هست. " در صورتیکه میدانستیم آزادی مطبوعات نبود، آزادی صحبت نبود، آزادی حزب نبود، هیچ نوع آزادی نبود. هیچ نوع آزادی نبود.

س- بله.

ج- این بود که این مردم را عصبانی کرده بود. والا اگر شاه میآمد میگفت که " آقا نه من تشخیص دادم این رژیم برای این مملکت خوب است. " و کسی متوقع نبود هم. مردمی که از (؟) میگفت، آقا آزادی انتخابات است و انتخابات را خودشان میکردند.

س- بله.

ج- آزادی صحبت هست، آزادی مطبوعات چیچی؟ مطبوعات تمام سانسور میشد. این مردم را عصبانی و ناراحت کرده بود همه جور. ولی میآمدند میگفتند، آقا مصر مجلس نداشت سالها، عراق نداشت سالها میگفتند، آقا ناصریا آن یکی، میگفت آقا این رژیم برای این مملکت خوب است. این کارها بود که بنظر بنده پایه انقلاب را در ایران گذاشت مردم را اذیت کردند فلان کردند.

س- بله. شما آقای اقبال علل انقلاب را یعنی چیزهایی که موجب انقلاب شد توصیف کردید ولی من میخواهم از حضورتان تقاضا کنم که الان برای من بفرمائید کدام رویدادها بود که سبب شد که به شما ثابت بکند که شما بگوئید که کار رژیم دیگر تمام است. مثلاً فرض بفرمائید اگر شما این سؤال را از من بکنید من به شما میگویم که من وقتی که دولت آقای ازهارای آمد و نتوانست که آن کاری را که یک

دولت نظامی را معمولاً آدم ازش توقع دارد درموقع بحرانی انجام بدهد یعنی نظم و ترتیب را در خیابان ها برقرار بکند خیلی سریع و نکرد، من احساس کردم که کار رژیم تمام است .

ج - نه

س - شما این جوری اگر قضیه را درنظر بگیریم کدامیک از رویدادهای، عرض میکنم خدمتتان، از ۱۹۷۸ تا ۷۹ که رژیم سقوط کرد شما را متقاعد کرد که دیگر رژیم قابل نجات دادن نیست و سقوط میکند ؟

ج - عرض کنم حضورتان که من اولاً " به شما گفتم که من از ۷۴ معتقد بودم به همین دلالتی که به شما گفتم که این رژیم سقوط میکند ، آن وقت نه صحبت خمینی بود هنوز نه صحبت هیجی .

س - بله .

ج - من احساسم بر این بود برای این کار شواهد زیاد دارم نه اینکه حرف میزنم صحبت میکنم .

س - بله .

ج - ده تا خارجی برای شما میآورم که اینها مشتری های من بودند میگفتم که اینجا سرمایه گذاری نکنید اینجا سقوط میکند . صد نفر ایرانی برای شما شاهد میآورم که اینها همه بودند گفتم به آنها که این کارها را نکنید اینجا سقوط میکند . چون بنظر من عوامل سقوط یک رژیمی از هرجهت فراهم بود، این منتظر یک فرصتی بود .

س - بله .

ج - که این عواملی که جمع شده این ضربه را بزند . اینها یواش یواش جمع شده بود جمع میشد و جمع ، جمع میشد تا این ضربه را بزند .

س - حالا کدام یکی بنظر شما ضربه قاطع بود از این رویدادها ؟

ج - حالا اینها همه اش چیز . از این رویدادها ضربه قاطع کسالت شاء بود .

س - بله .

ج - شاه را بنده میدانستم ناخوش است به دکتر اقبال ، منتهی نمیدانستم سرطان دارد .

س - بله .

ج - بنده یک روزی به دکتر اقبال گفتم که شاه مریض است . گفت ، " چرا ؟ " گفتم ، " از فرانسه یک دکتر برایش آوردند . دکتر اقبال هم خیز نداشت . چهار نفر از کسالت شاه اطلاع داشتند کسی دیگر اطلاع نداشت هیچکس اطلاع نداشت که شاه

س - یکی از این چهار نفر شما بودید ؟

ج - نه ، نه . من خبر نداشتم . من خبر داشتم که کسالت دارد نمیدانستم چه دارد ؟

س - بله .

ج - از نوع کسالت ، ملاحظه میفرمائید ؟ نوع کسالت

س - از نوع بیماری اش اطلاع نداشتید .

ج - شاه که سرطان است کسالت . ملاحظه فرمودید ؟ چهار نفر اطلاع داشتند .

س - کسالتش را شما از کجا حدس زدید

ج - ها ، دکتر آوردند از فرانسه یکی از نزدیک هایش به من گفت از خانه داخله خود شاه . ملاحظه فرمودید ؟

س - بله .

ج - گفته بود که شاه نمیدانم چه کسالتی دارد دکتر از فرانسه برایش آوردند .

س - بله .

ج - من به دکتر اقبال گفتم که این شاه ناخوش است مریض است از نظر من . گفت ،

" از کجا خبر داری ؟ " گفت ، " من شنیدم . " گفتم ، " من شنیدم که برایش دکتر فرانسوی آوردند . شما که وسیله دارید بهتر میتوانی تحقیق کنی . " این اولین دفعه بود من آنجا بودم . بعد هم شاه یک خونریزی خیلی بدی کرد . خونریزی بدش وقتی بود در شیراز بود وقتی که کودتای افغانستان انجام شد .

س - بله .

ج - ملاحظه فرمودید ؟ وقتی کودتای افغانستان اجرا شد که داودخان را انداختند.

س- بله ، بله .

ج - آن وقت شاه در شیراز بود ، آنوقت بود که شاه آنجا خونریزی کرد فوری خبر

را شنیدند ظهر ، خونریزی کرد بردندش از آنجا به

س- خونریزی چی آقا ؟ خونریزی معده ؟

ج - خونریزی معده ، خونریزی معده خیلی بدی کرد . این کسالت شاه بنظر بنده که ما

تا آنوقت هم نمیدانستیم که بعد فهمیدیم که این کسالت سرطان دارد ، این بزرگترین

علل ، باعث بود که این رژیم دیگر دوام پیدا نکند . چون شاه شخصا " ضعیف بود ، آدم

خیلی خیلی ضعیفی بود ، همانطوری که به شما گفتم ، این کسالت هم بر ضعفش و اینها

افافه کرد . دیگر تصمیم بگیر نبود این دیگر با این کسالتی که داشت . به

نظر من بزرگترین ضربه‌ای که این رژیم را ساقط کرد علاوه بر آن هائی که بنده گفتم

به شما ، در این دوران اخیر ، این این یکی بود . بعد هم در این دوران این —

کابینه‌ای که آمدند . کابینه شریف امامی بعدش آقای ازهارى است و بعدش هم بختیار ،

بنظر من ضربه قاطع را هم آن نطق شاه به او زد . آن نطقی که آمد گفت که " انقلاب

شما به گوش من رسیده است . من بعد از این این کارها را نخواهم کرد. " و تصدیق

کرد تمام کارهای گذشته را که خلاف بوده ، قانون اساسی را رعایت میکنم ، انتخابات

را فلان میکنم . دولت را فلان میکنم و اینها . خود آن اقراری که کرد دیگر آن ضربه

قاطع بود بنظر بنده . آنجا دیگر کار شاه تمام شده بود بکلی .

س- بله .

ج - بهیچوجه

س- شما در آخرین سال سلطنت شاه با شاه ملاقاتی داشتید ؟

ج - هیچوقت ، هیچوقت .

س - هرگز دیده بودیدش ؟

ج - هیچوقت ، هیچوقت . من شاه را تقریباً " خیلی

س- آخرین باری که شما ایشان را دیدید کی بود ؟

ج - الان من میگویم . آخرین

س- آخرین بار

ج - آخرین باری که شاه را دیدم ۱۳۳۷ .

س- آه ، بله .

ج - ۱۳۳۷ و بعد هم سر عروسی چیز دیدمش ، سر عروسی دختر دکتر اقبال دیدم یک روز در

سعد آباد که رفتم مراسم عقد کنانش .

س- بله .

ج - دیگر ندیدمش نه دیگر با او هیچ خصوصیتی و محبت خصوصی بهیچوجه نداشتم بهیچوجه . به

هیچ وجه نداشتم نه .

س- در آخرین ماه سلطنت پهلوی شهبانو فرح چه نقشی بازی کرد ؟

ج - شهبانو فرح او عقب نیابت سلطنت بود خیلی .

س- بله .

ج - و شاه هم از این کار خیلی عصبانی بود ، خیلی عصبانی بود که این هی میگوید ، ما

نایب السلطنه ، نایب السلطنه بشوم . خیلی عصبانی بود از این کار . او دلش

میخواست که یک کاری بشود که اگر هم شاه میرود او نایب السلطنه بشود آنجا یک طوری .

نقش توی این کار بود تمامش . یک شورای هم درست کرده بود که همین شاهین فاطمی

و قطبی و دو سه نفر دیگر هم ، آقای نصر و آقای گنجی و اینها تمام عضو آن ششورا

بودند . مشاورین ملکه بودند اینها . اینها میرفتند هر روز با ملکه آنجا صحبتهایشان

را میکردند کارها ... او خودش برای خودش یک دربار علیحده ای درست کرده بود .

رشد دوتر داشت فلان داشت ، پیغام میداد ، دستور میداد فلان میکرد از اینها .

ملکه در خط این بود که این حتما " نایب السلطنه بشود . توی این خط عمل میکرد . و

من از قول آقای جم به شما میگویم ، آقای جم به من گفت که " من وقتی که از پهلوی

شاه آمدم بیرون ، گفتند که علیاحضرت ملکه هم میخواهند شما را ببینندتان . رفتم

پهلوی ملکه، ملکه به من گفتش که، "خوب، چطور است که حالا اعلیحضرت بروند من اینجا نایب السلطنه بشوم." فقط گفت، من گفتم، "قربان، مردم شاه را قبول ندارند شما نایب السلطنه چه میخواهید بشوید؟ شما را کی قبول دارد که نایب السلطنه بشوید؟" مثلاً "او توی این خط کار میکرد، او توی خط نایب السلطنه کار میکرد، بله، این مسلم است."

س- دستگیری هویدا و سایر مقامات عالیرتبه مملکت تا آنجائی که شما میدانید که این تصمیم چگونه و بوسیله چه شخصی گرفته شده بود، چه عکس العملی در شما داشت؟

ج- عکس العمل به من هیچی. چون که من میدانستم که این کار را باز شاه میخواسته یک scapegoat یک مفری فراهم کند. هنوز امید داشت شاه که با گرفتار اینها مردم ساکت خواهند شد و او میماند سرکارش. به این قصد این کار را کرد. شاه بنظر من با این نیت این کار را کرد که اینها را که میگیرد مردم ساکت میشوند. بعد هم میتوانند یک کارهای دیگر بکنند و از زیر این فشار بیاید بیرون. و او غافل بود که تمام این کارها اصلاً "دیر بود کسی این کارها را اصلاً" باور نمیکرد. هیچ، همه میدانستند چون من خودم یادم هستش که وقتی که در جلسه اول به لامبارکیس گفتم که باید این کارها را بکنند و فلان کنند، دزدها را محاکمه فلان کنند. بعد که به شاه گفته بودند، شاه گفته بود که محاکمه هویدا محاکمه رژیم من است. من این کار را نمیکم بهر صورت. ملاحظه فرمودید؟ بله آنوقت قصد این کارها را نداشت بعد که هی روز به روز ضعیف تر میشد دست به یک اقداماتی میزد که شاید که مثل یک غریقی میماند که دست به هر گياهی، حشیشی بزند به اصطلاح خودش را نگهدارد، این با این اقدامات میخواست ببیند که میتواند خشم مردم را پائین بیاورد؟ میتواند غضب مردم را پائین بیاورد؟ میتواند این طغیان را فرو بنشانند؟ او به این قصد این کار را میکرد والا نیت، مسلماً نیت نداشت که اینها را محاکمه شان کند بهیچ عنوان، بهیچ عنوانی نداشت. او نمیخواست که مثلاً "نصیری را محاکمه کند. او نمیخواست که هویدا را محاکمه کند، بهیچوجه. به این قصد کرد گفت که شاید که با گرفتار

اینها باز خشم مردم کمتر بشود و بعد هم یادشان برود بهر عورت . به هیچ عنوان قصد این کار را نداشت ، نیت این کار را نداشت . حملات احتیاطی میکرد .

س- آقای اقبال من حالا اسم یک عده از شخصیت‌های سیاسی و تاریخی ایران را میبرم و میخواهم از حضورتان تقاضا بکنم که یک یا دو رخدادی را که شما در آنها ناظر رفتار این آقایان بودید که توصیف رفتار این آقایان در آن رویدادها میتواند که مبین شخصیت سیاسی واجتماعی ایشان باشد برای ما یک مطالبی را ذکر بفرمائید . و اولش شروع میکنم با سید ضیاءالدین طباطبائی .

ج- من اسم سید ضیاءالدین طباطبائی را در کودتای ۱۲۹۹ برای اولین بار بجه بودم شنیدم . بعد تا اینکه آقای سید ضیاءالدین در بعد از شهریور ۱۳۲۰ آمدند به ایران با تشریفات مغلفی که حزب درست کردند و روزنامه درست کردند و اینها . بعد هم در آن مدتی که ایشان حزب و روزنامه داشتند ، چون بنظر ما جناح ارتجاعی بود و ما هم آن جناح لیبرال بودیم و آزادخواه بودیم با او در روزنامه مدت زیادی مبارزه میکردیم ، مبارزات زیادی با او داشتیم . بعد از آن به یک جهاتی بعد از اینکه بنده تقریباً " از فعالیت روزنامه نویسی و اینها همه دست برداشته بودم و از لندن هم مراجعت کرده بودم ، توسط یکی از دوستانم با ایشان آشنا شدم . آشنا شدم و ایشان در سعادت آباد منزلی درست کرده بود به کارهای فلاحتی اینها میپرداخت و ضمناً هم با شاه خیلی مربوط شده بود هفته‌ای یک دفعه هم میرفت و شاه را میدید . من با آشنائی که با آقای سید ضیاء پیدا کردم تقریباً " هر پانزده روز یک دفعه یک ماهی یک دفعه منزل ایشان با آن رفقای بنده با هم نهار میخوردیم .

س- بله .

ج- نهار میخوردیم و صحبت‌های مختلف میکردیم . بنده سید ضیاء را البته آن قدری که آنجا شناختمش ،

س- بله .

ج- بعقیده خود بنده ، مرد خوش فکری یافتمش ، آدم زحمتکشی یافتمش بعلت اینکه

بیزدی است و تمام بیزدی ها اصلاً "آدم های زحمتکشی هستند. و آدم دوستی درستی پیدایش کردم یعنی در رفاقت و دوستی و اینها ثابت قدم بود. و در نزدیکی هم با شاه یک صحبت هائی تا یک حدودی میکرد. ولی آخر سراو هم از شاه زده شده بود. بعلمت اینکه یک روز من گفتم که " شما که میروید آنجا چرا حرفهائی راجع به اوضاع و احوال و این حرف ها نمیزنید ؟ " به من گفت ، " آقای اقبال این تری سرازیری افتاده است این باید برود برود برود برود تا سرش به سنگ بخورد. راه دیگری ندارد. حرف به این دیگر اثری ندارد بهر صورت دیگر. " این مجموع استنباطات من بود از آقای سیّد ضیاءالدین و مباحثاتی که میکرد.

س- بله

ج- این مجموع برداشت من از او بود. برداشت بیشتری دیگر ندارم. کار خصوصی هم نبود که با هم کرده باشیم یا صحبتی کرده باشیم یا اقدامی کرده باشیم مثلاً بشود صحبت بکنم.

س- آقای دکتر احمد متین دفتری .

ج- آقای دکتر احمد متین دفتری را البته من از زمانی که در عدلیه مشغول کار بودم شناختمش. اخلاقاً " یک آدم بسیار خسیس و نظرتنگی بود از نظر مالی. بعد هم در این ساختمانی که برای وزارت عدلیه در زمان او شد ، ساختمان مجلی است در تهران کاخ دادگستری ،

س- بله .

ج- او با چکملواکی ها آنوقت میساختند ، شرکت اشکودا آنجا را میساخت برای این ، این یک ساختمانی هم برای خودش درنیش لاله زارنو و شاهرضا از شکم این انجام داد ، که آنجا عمارات چندین طبقه ای ساختند که بعد هم آنجا را کرایه داده بود، بهر صورت . این یکی از آدم هائی بود که بسیار ضعیف کش و درمقابل قوی سرتعظیم فرود میآورد. و یکی از فرمانبرداران چیز رضا شاه بود . رضا شاه در عدلیه اگر سوار میشد توسط این سوار میشد بوسیله مختاری . خیلی آدم جاه طلب ، خیلی آدم ممسک و خیلی آدمی

بود که فرمانبردار بود . این صفات متین دفتری بود . این یکی از کارهای بدی که در عدلیه ایران کرد این بود که یک‌روزی به این خبر دادند که فرض کنید که در قزوین ، در قزوین هم بود ، بازپرسی آنجا رشوه گرفته یک کاری کرده‌است .
س - بله .

ج - این ، خیلی خوب ، بازپرس رشوه گرفته باید پرونده‌اش را بیاورند آنجا محاکمه‌اش کنند ، این توهین به عدلیه را از آنجا شروع کرد که فرستاد بازپرس آنجا را بدون اینکه از او تحقیقی بکند ، بدون اینکه بداند قضیه درست است یا درست نیست ، دستبند زندنش از توی شهر قزوین ، بازپرسی را دستبند زدند و با دستبند آوردندش به تهران . و این بسیار اثر خیلی بدی در محیط قضائی ایران کرد . و این اولین توهینی بود که این توی عدلیه ایران این شروع کرد . و در یک مورد دیگری هم و یک بازپرس دیگری که یادم می‌آید در شهر یزد یک کاری کرده بود ، او را هم داد و با همان فضاحت آوردندش به تهران و در زندان هم البته زجر و اینهاش دادند اصلاً . بعد این تا آمد و نخست وزیر شد در زمان رضاشاه دیگر . آخرین نخست وزیر رضاشاه بود که به شاه گفت که " خاطر مبارک آسوده باشد خبری نیست . " کلمه این بود که بعد از او منصور را آوردند که متفقین آمدند به ایران . " خاطر مبارک آسوده باشد . " و بعد این را هم در وقایع وقتی متفقین به ایران آمدند این را به اتفاق عده زیادی سیمد چهارصد نفر دیگر حبس کردند که بنده هم جزء آنها بودم و من شش ماه در زندان این را خوب شناختمش از نظر اخلاقش و از نظر کردارش و رفتارش و اینها .
س - ممکن است یکی دو تایش را توصیف بفرمائید ؟

ج - بله ، این همانطور که خدمتتان عرض کردم ، این خیلی خیلی مرد جاه طلبی بود . فوق‌العاده جاه طلب بود و خیلی هم کنس بود . هیچ خرجی اصلاً " یک قران دو قران هم خرج نمی‌کرد . بنده هم چون این را خوب میشناختمش اینها نقشه‌ها می‌ریختیم این را در زندان اذیتش می‌کردیم به انواع و اقسام ، این یک مدتی تابستان بود زیر چادرها ما را نگهداشته بودند و این یک باجناتی داشت عزت‌اله خان بیات که از

متمولین عراق بود این برای این از شهر عراق انگور میفرستاد میوه میفرستاد فلان میکرد. این در زیر چادری که بود با دو سه نفر دیگر از رفقای ما بود این ها همه را قایم میکرد که شب خودش تنهائی اینها را بخورد. بعد اینجا توطئه برایش میچیدیم میرفتیم اینها را همه خالی میکردیم و سروصدایش بلند میشد ، اذیتش میکردیم خیلی اذیتش میکردیم . یک روزی هم ، این هر کسی را هم که از تهران میآوردند، شبهای جمعه یک عده توقیفی میآوردند، این میرفت دیدنش که آقا تهران چه خبر است و فلان و از این حرف ها . ما یک روز برایش توطئه خیلی عجیبی درست کردیم گفتیم که تازه واردی که آمده بود گفتیم که این آقا که آمدند پهلوی شما بگوئید آقا تهران دیروز شلوغ شده بود مردم ریختند جلوی سفارت انگلیس گفتند کسه متین دفتری تا آزاد نشود ما دست از شلوغی برنمیداریم و قرار است که شما را همین روزها آزاد بکنند. این هم رفته بود آنجا و خیلی خوشحال شده بود که مردم طرفدار این هستند و ما هم رفتیم پهلویش و گفتیم " آقا باید شما یک سوری بدهید اینجا . " گفت، " چکار کنیم ؟ " گفتیم ، " آقا همهی زندانیان را چلو کباب بدهید . " آن رئیس کانتین آنجا را هم خواستیم و به او گفتیم کسه خرجش را ببر بالا . خلاصه در آن روز همه را چلوکباب داد و آشپزخانه آنجا سیمد تومان از او پول گرفتند خرج کردند آن روز و این برایش ضربه مهلکی بود بعد هم گفتیم خبر دادیم که خبرها همه دروغ بود که خیلی کوک بشود. آدمی بوداین طوری بود و در زندان هم خیلی تملق این خارجی ها را میگفت خارجی ها این افسرهای انگلیسی خیلی آدم پائینی بود در سطح بسیار بسیار پائینی بود ایشان اصلاً . بعد در این مأ موریت ها هم که این این ور و آن ور میرفت ، همه اش باید مأ موریت های مجانی باشد بلیط یکی دیگر بدهد . در بیرون که آمد منزل کس دیگر باشد ، هزار . خاوبارهایی که میریخت میآوردش بیرون در بیرون میفروخت . آدم خیلی خیلی در سطح بسیار بسیار پائینی بود اصلاً " ولی خوب ، ضمانت " آدم بیسواد نبود آدم سوادداری بود . تحصیلات خوبی کرده بود سوادش هم سواد بدی

نبود بهر صورت . ولی آدم خیلی خیلی در سطح پاشینی بود از نظر اخلاق از نظر چی—
مملکت ، بله .

س- بله . آقای احمد قوام .

ج - آقای احمد قوام را بنده وقتی بچه بودم در خراسان این استاندار بود آنجا که با پدر
من مربوط بود . من بچه هفت ساله هشت ساله ای بودم آنوقت ، از آنجا اسمش را شنیده بودم
منزل ما می آمد یک دفعه دیده بودم در منزل ما فقط . دیگر تا آن آمدند و بتهران
رئیس الوزرا شد که بنده خبر نداشتم تا بعد از شهریور که آزادی شده بود او هم
شروع به فعالیت کرد بنده از آنجا با او آشنا شدم و رفت و آمد پیدا کردم . احمد
قوام بنظر بنده یکی از بهترین استخوان دارترین سیاستمداران دوره اخیر ایران بود .
آدم بسیار بسیار باتدبیر و بسیار بسیار محکم و قوی بود و میانه اش هم با شاه یعنی
میانه اش با او خوب نبود بعلمت اینکه شاه چون خودش ضعیف بود از هر آدم مقتدری
میترسید همیشه این . این خاصیت آدم های ضعیف است بهر صورت . آدم ضعیف همیشه
آدم ضعیف را دوست دارد آدم قوی را دوست ندارد . و در این کارهایی که این مدتی
که این کرد و تماس هایی که ما با این داشتیم این همیشه واقعا " یک مرد وطن پرستی
بود و مسلما " قضیه آذربایجان را اگر قوام السلطنه نبود و این تدبیری که این به خرج
داد ، این کار به این آسانی ها و اینطوری که شاه ادعا میکند حل نمیشد . شاید آن
داستان تماس بعد ما با این خیلی رفیق شدیم ، اول باهم زدو خورد کردیم زیاد و این
مرا حبس کرد مدت چهل روز حبس کرد در شهربانی تهران . از همان مبارزاتی که با او
کردیم در روزنامه و اینها . ولی بعد باهم رفیق شدیم و آشنا شدیم . و وقتی هم که
از کار افتاد یک سفری که از کار افتاد آمد به لندن بنده مراقبتش بودم مریضخانه
بردمش با آن کاغذ معروفی که به شاه در جواب لقب جناب اشرفی که از او گرفته بود
نوشته بود ، آن را با کمک من در لندن این را خودش نوشت من به او کمک کردم که چاپ
کردیم فرستادیم به تهران و آن کاغذها امش پهلوی من است که در تهران است جزء کاغذهای
من در تهران است . و او در هر حال مرد خیلی هم وطن پرست بود و هم شجاع بود خیلی

خیلی شجاع و خیلی خونسرد، خیلی خونسرد بود. آدم عجیب و غریبی بود خونسرد بسود. البته ولی به او هم در زمان قدیمش نسبت رشوه‌گیری میدادند در آن وقتی که، در آن دوره پاشین

س- بله.

ج- یعنی در اوایل چیزهایش. ولی در این آخر سر من از این چیزی ندیدم که رشوه‌ای گرفته باشه از کسی چیزی گرفته باشد من چیزی نشنیدم از اینها. ولی در آن زمان قدیم 'سر هم یادتان باشد در ایران همیشه رشوه و اینها خیلی متداول بوده دیگر

س- بله.

ج- استاندار رشوه میداده فرمان از شاه میگرفته بعد آن میرفته به آنجا مردم پیشکش میآوردند فلان میآوردند. این چیز مرسوم در ایران بوده همیشه میگرفتند. ولی من نادرستی در این دوره‌ای که خود من شاهد بودم از این مرد ندیدم. و آخرین واقعه‌ای که من با قوام السلطنه داشتم واقعه سی تیر بود. البته من در آن چند روزی که در منزلش بودم منزل قوام السلطنه بودم که البته هم مریض بود و آن واقعه خیلی واقعه بسیار جالبی بود وقتی که شاه به این فرمان نخست وزیری را داد، فرمان را آوردند برای چیز، آنوقت سفیر انگلیس از تهران رفت بیرون رفت به لار برای ماهی گیری. سفیر آمریکا که پشتیبان قوام السلطنه بودند هندرسون بود آنجا او تهران ماند. بنده همان وقت به همه میگفتم که آقا این سفیر انگلیس که رفته این کار را قوام السلطنه نمیکند بنظر من چون در این موقع حساس که سفیر نمیگذارد باشود برود به لار مسلماً. البته هندرسون هم آمد آنجا با قوام السلطنه با آن ملاقات کردند اظهار پشتیبانی از او کردند و گفتند و از این حرف‌ها. ولی پیدا بود که این کار قوام السلطنه سی تیر نمیکند. و این با ما خیلی مربوط بود خیلی رفیق بود. با برادر بزرگ من علی اقبال خیلی مربوط بود. این آن روزی که قوام السلطنه رفت پهلوی شاه و استعفايش را به شاه داد و مردم ریختند به خیابان‌ها و آن تظاهرات عجیب را بر علیه قوام السلطنه کردند، برادر من قوام السلطنه را گذاشت توی اتومبیل و برد

س- کدام برادرشان آقا ؟

ج - علی اقبال .

س- بله .

ج - این را با من و با مرحوم دکتر اقبال و مرحوم سلمان اسدی و یکی دو نفر دیگر رفتیم . در منزل برادر من که در زرگنده بود . نهار رفتیم آنجا الان مردم توخیابان دویست قدمی منزل برادر من ، شعار میدهند و فلان میکنند و " مرگ بر قوام " و " قوام را باید کشت . " و اینها . و این آدم آنجا خونسرد نشسته بود خیلی راحت اصلاً نهارش را خورد و

س- این روز سی تیر را میفرمائید ؟

ج - بله . بعد نهارش را خیلی راحت خورد آنجا و بعد گفت " یک ورقی بیاورید . ورق بازی کنیم . " ورق آوردیم بازی کردند . برادر من هم خیلی آدم رشیدی بود خیلی هم متعصب بود ، او هم دو تا تفنگ داشت تفنگ هایش را پر کرده بود گذاشته آنجا گفته بود ، " هر کسی اینجا بیاید بخواهد به قوام السلطنه حمله کند من میزنمش با تفنگ . هیچ برو برگرد ندارد اصلاً " میزنمشان . " و این مرد آن روز خیلی خونسرد آنجا نشسته بود تا غروب شب . غروب شب که سروصداها یک کمی خوابیده بود و این حرفها ، آن برادر دیگر من این را گذاشت توی اتومبیل و بردنش به منزل برادر قوام السلطنه — مرحوم معتمد السلطنه که در اما مزاده قاسم باغی داشت آنجا که بردند آنجا . بعد هم بنده این را یک مدتی هم در مخفیگاهش دیدمش . یک روز در منزل علی امینی که قایم شده بود مخفی بود . ر را آنجا دیدمش و بساط و اینها ، که آن وقت که اموالش میخواستند ضبط کنند و نمیدانم بگیرند و فلان کنند از این حرفها

س- بله .

ج - که بعد گذشت ، او را آنجا دیدمش دیگر که بعد هم که فوت کرد دیگر وقتی که برایش چیز ... ولی بنظر من یکی از رجال خوب ایران بود آدم خیلی هم خوبی بود بنظر بنده .

س- بله . شما آن روزها آقای احمد مهید را هم دیدید دور و بر قوام ؟

ج - بله .

س- ایشان چه نقشی داشتند

ج - در منزل

س- داشتند در

ج - نمیدانم . او آمد آنجا

س- جریان سی تیر ؟

ج - آمد احمد مهید در منزل قوام السلطنه، آنجا من خودم هم بودم ، آمد و پیغامی

از طرف سفیر آمریکا آورده بود .

س- بله

ج - برای قوام السلطنه، توجه فرمودید ؟ که بعد هم هندرسن خودش آمد آنجا که

من آنجا بودم

س- آقای هندرسن هم با آقای مهید آمده بود آنجا .

ج - نه ، نه ، نه ، اول مهید آمد .

س- بله .

ج - اول مهید آمده بود بعد گویا پیغامی آورده بود از قوام السلطنه

س- بله .

ج - برای قوام السلطنه از هندرسن . و بعد هم خود هندرسن خودش آمد

آنجا و رفت توی اطاق با قوام السلطنه صحبت میکردند .

س- تنها ؟

ج - تنها .

س- و آقای مهید نبودند آن روز با ایشان ؟

ج - نه ، نه ، آن روز مهید در آن مذاکرات نبود ، نخیر

س- بله . آقای حسن ارسنجانی .

ج - آقای حسن ارسنجانی ، آن دفعه هم خدمتتان عرض کردم ، این زندگی سیاسی اش را با من شروع کرد یعنی وقتی که ما روزنامه نویس بودیم
س - بله .

ج - روزنامه منتشر کردیم این هم هم عضو " حزب پیکار " بود و هم جزء نویسندگان روزنامه " پیکار " بود .
س - بله .

ج - حسن ارسنجانی آدم بسیار بچه بسیار باهوشی بود ، خیلی باهوش بود . ولی بچه تنها بروشی بود همیشه . هیچوقت این توی اجتماع و با تیم کار نمیکرد همیشه تنها میرفت ، تنها برو بود اصولا
س - بله .

ج - و خیلی احساسات ملی نسبت به طبقه پائین زیاد داشت نسبت به کارگر و کشاورز و اینها احساساتش خیلی رقیق بود خیلی طرفدار این ها بود . و این کارکشاورزی هم بیشتر روی آن اساس آن به اصطلاح علاقه ای که به این دهقان ها داشت ، احساسات رقیقی که نسبت به این ها داشت او با قوام السلطنه ارتباط پیدا کرد وقوام السلطنه با او خیلی مربوط شد و خیالی به او اعتقاد داشت . بعضی چیزهای قوام السلطنه را او مینوشت . ولی آن روزی که ما آنجا بودیم او هم همیشه آنجا بود ارسنجانی هم همیشه آنجا بود و آن قرار بود که برود و رئیس تبلیغات بشود ارسنجانی . البته آن کار را قبول نکرد ارسنجانی همان وقت همان دو سه روزه کرد قوام السلطنه که نرسید کابینه اش را تشکیل بدهد ، ولی آن کار را هم قبول نکرد ارسنجانی . ولی تبلیغات را بطور مستقیم غیر مستقیم اداره میکرد ، یک چیزهایی میگفت آنجا میگفتند بهر صورت . آن نطق معروفی که قوام السلطنه کرد که سر آن نطق هم از بین رفت ، آن نطق را مرحوم مورخ الدوله سپهر برای قوام السلطنه نوشت .

س - گشتیبان را سیاستی دگر آمد ؟

ج - بله ، بله . آن را مرحوم مورخ الدوله سپهر نوشت که وقتی هم نوشته شد و خوانده

شد از رادیو همه تعجب کردند همین ارستجانی و همه این ها و گفتند که مرحوم سپهر این نطق را نوشت به قوام السلطنه تلاقی آن کاری کرد که قوام السلطنه این را توقیفش کرد تبعیدش کرد به کاشان آن وقت که وزیر صنایع بود ،
س- بله .

ج - این رفته بود با شاه ساخته بود بر ضد قوام السلطنه و قوام السلطنه این را گرفت و توقیفش کرد و فرستاد به کاشان ، و گفتند این را به تلاقی آن کار آن نطق را برای قوام السلطنه نوشته بود که البته آن نطق هم خیلی کمک کرد به سقوط قوام السلطنه و ——— آن شلوعی ها و ازاین حزب ها .
س- بله .

ج - بله .

س- خانم اشرف پهلوی .

ج - خانم اشرف پهلوی را من از هزاروسید و بیست و دو بیست و سه بیست و چهار میشناسم تقریباً " که با هم ، از نظر روزنامه نویسی و شغل روزنامه نویسی آشنا شده بودیم ایشان را میشناختمشان ، او زن خیلی مقتدر و جاه طلبی است ، خیلی خیلی مقتدر و خیلی جاه طلب . و خیلی زن نقشه کشی است در کارهایش و برخلاف برادرش که خیلی آدم ضعیفی بود ، او زن خیلی مقتدر و نقشه کش و دوستی درست یعنی بارفقاییش و دوستانش از این حزب ها خیلی همین الان هم که هستش او تنها عضو خانواده سلطنتی است که یک عده ای دورش جمعند و منزلش هستند چون ازشان جمع آوری میکنند نگاهداری میکند کمک میکند به آنها ، این تنها عضو خانواده سلطنتی است که با هر کسی رفیق باشد و فلان باشد دوستیش اینها درست است . بعد هم من در آن سفری که به مسکو دعوتش کرده بودند منم از نظر اینکه رئیس انجمن روزنامه نگاران

بودم مسافرت به مسکو با او رفتم به مسکو بهر صورت . از مسکو هم که برگشتیم بنده چند دفعه او را دیدمش ، بعد از آن بنده رفتم به مأموریت لندن ، برگشتن هم سه چهار دفعه پنج شش دفعه دیدمش . در آخرین دفعه ای که ایشان را دیدمشان قبل از

سقوط رژیم وقتی بود که هویدا عوض شده بود و آموزگار آمده بود سرکار. من رفتم بهلویشان چون خوب با برادر من که نسبت داشت چون پسرش داماد برادر من بود دیگر، برادرم دکتر اقبال پسرش شهریار شفیق. رفتم برای این موضوع که حتماً این موضوع را به او بگویم. رفتم گفتم که به او که " شما اگر که به اعلیحضرت نمیتوانید خودتان بگوئید این را از قول من بگوئید شما به اعلیحضرت. " گفتم، " اعلیحضرت نطقی کردند و گفتند که این دولت خوب کار نکرده بنابراین دولت را عوض میکنیم. خیلی خوب. همه منتظر بودند که این دولتی که خوب کار نکرده عوض میشود بالاخره آخـــــر حسابی و کتابی هم بگوئید آقا کی محاکمه میشود؟ کی فلان میشود؟ کی چه کار کرد؟ هیچ. نتیجه این کار این شده است که آقای هویدا رفته وزیر دربار شده. آقای آموزگار که خودش جزء این هیئت بوده مسئولیت مشترک داشته چندین سال جزء این هیئت هستند، ایشان آمدند نخست وزیر شدند. هیجده تا وزیر این هیئت رفتند دوباره توی کابینه آموزگار. بقیه هم رفتند کار دیگر گرفتند. آخر این مردم ایران سؤال میکنند که آخر این چه مسخره بازی است، این چه تآتری است شما درآوردید؟ آخر ایـــــن که عوض شده قیافه ها که همانها هستند همه سرکار هستند پس تقمیر باکی بوده آخر؟ چه جوری شـــــده؟ شما اگر که نمیتوانید این حرف را بزنید از قول خودتان بزنید از قول من به ایشان بگوئید. " به من گفتش که، " آقای اقبال ولش کنید اصلاً این صحبت ها را نکنید در هر صورت. " گفتم، " خوب، من آمدم نظرم را به شما بگویم که مردم این سؤال را میکنند این جواب را بدهید به مردم چه میگوئید شما به مردم؟ این دولتی که کار خلل کرده فلان کرده چطور شد که باز آن رفست نخست وزیر شد و این یکی هم رفت فلان شد و همه موضوع ها بهم خورد رفت بی کارش، تمام شد تماشان؟ نتیجه بد کار کردن چه بود؟ " این آخرین دفعه ای بود که من والا حضرت اشرف را دیدم. از وقتی هم که آمده اینجا یک دفعه در نیویورک چهار سال پیش دیدمش، همان اوایل کار، وقتی که به اصطلاح پسرش را کشتند،

س. بله.

ج - از نظر اینکه برادرزاده من زنش بوده از این حرف ها ،

س - بله .

ج - حالا من رفتم به او تسلیتی گفتم در نیویورک دیدمش . دیگر با او تماس چیز دیگری

ندارم راستش .

س - آقای عبدالحسین هزیر .

ج - عبدالحسین هزیر را مناسبات من با او خیلی نزدیک بود در یک مدت خیلی کوتاهی

در ایران . او وزیر دارائی بود ما گاهی همدیگر را میدیدیم . او یک دوستی داشت

بنام آقای جلال شادمان که این از رفقای نزدیکش بود که بعد سناتور شد ، از طریق او

من با او آشنا شده بودم و گاهی میدیدمش . او هم بنظر من آدم بسیار بسیار باهوشی

بود ، خیلی باهوش بود . البته آنگلو فیل بود صحبتی درش نبود ، هیچ درش صحبتی

نیبود ، نه اینکه آنگلو فیل ، معتقد بود که همکاری ایران یا انگلستان لازم است .

جزء دارودسته گروه تقی زاده و این ها بود . و او خیلی هم آدم بسیار جاه طلبی بود

و با والاحضرت اشرف خیلی نزدیک بود و یکی از اشخاصی که کمک کرد که او ———

نخست وزیری رسید مسلما " والاحضرت اشرف بود اطلاعات دیگری از جزئیات

کار او من بیهیچوجه ندارم دیگر . چون بعد من رفتم به لندن و بعد در لندن که بودم

او را آنجا کشتندش و خبردار شدم و الا چیز دیگری اطلاع زیادی ندارم راجع به ———

هزیر .

س - آقای عباس اسکندری .

ج - آقای عباس اسکندری را هم من البته با او نزدیک بودم از وقتی که این ما یک

دوره ای داشتیم با او و مرحوم ملک الشعراء بهار و آقای ابوالقاسم امینی و مرحوم

آقاسید محمد صادق طباطبائی ، که آنجا همدیگر را ما میدیدیم .

س - بله .

ج - او البته بعدا " یک روزنامه ای بنام روزنامه " سیاست " درست کرده بود و یک

مدتی هم فرماندار تهران شد . یک مدتی هم در زمان چیز فرماندار تهران شد در زمان

قوام السلطنه . آقاى عباس اسکندری هم یک آدمی بود که بسیار بسیار باهوش بود . هم نطاق خوبی بود هم نویسنده خوبی بود هر دو ، هردویش آدم فاضلی بود و اودر زمان قوام السلطنه استفاده‌ای که او کرد یک مقدار اراضی داشت در فرودگاه مهرآباد آن اراضی را زنده کرد به اصطلاح بقول خودش و از آنجا ثروت قابل ملاحظه‌ای بهم زد . از آن کاری که آنجا کرد (؟) کرد . و بعد هم افتاده بود این آخر سر به زندگی خصوصی خودش به کار سیاست و از این حرف‌ها دیگر نداشت . خانه‌ای داشت در پاریس ، خانه‌ای داشت در سوئیس پولی داشت و زندگی‌ای میکرد و بیشتر وقت را صرف زندگی خودش میکرد دیگر .

س- بله .

ج - دیگر اطلاع زیادی از کار او ندارم من به شما بدهم .

س- آقای عباس مسعودی .

ج - آقای عباس مسعودی را من از ۱۳۰۴ میشناسم خیلی ، آقای مسعودی آن وقت در خیابان ناصرخسرو مقابلی دراندرون یک مغازه‌ای داشت یک ورق روزنامه میداد بعنوان خبر یک روزنامه . بچه خیلی آدم چیزی هم بود بدوشی هم بود یک وقت روزنامه‌ها هم به ادارات میرفت این ور آن ور میرفت خبر جمع میکرد میرفت روزنامه خبری میداد . البته من با او محشور نبودم بنده آن وقت با هم همس نبودیم که با او محشور باشم . بچه‌ای بودم آن وقت که به کار مطبوعات علاقمند ، از آن وقت

با او آشنائی این طوری داشتم . دیگر من با ایشان آشنائی و معاشرتی نداشتم تا وقایع شهریور که من وارد روزنامه نویسی شدم با ایشان آشنائی پیدا کردم . آقای مسعودی بنظر من ذاتاً آدم خوبی بود خیلی آدم خوش جنسی بود . ذاتاً آدم خوبی بود . ولی آدم بسیار محافظه کاری بود بسیار بسیار محافظه کار بود . آدمی بود به ملکش خیلی علاقه داشت . با شاه و اینها همه چیز خیلی مربوط بود . البته آدمی هم بود که نان را به نرخ روز میخورد مسلماً . یعنی همیشه طرفدار اوضاع حاکم وقت بود . یک دفعه فقط این خط و خطا را کرد که با قوام السلطنه در افتاد که روزنامه‌اش

را توقیف کردند فلان کرد، فقط یک دفعه از جاده خودش خارج شد که افتاد روی مخالفت با یک دولت و از این حرب ما . که البته بعد از آن هم این کار را دیگر نکرد مسعودی . مسعودی بنظر من آدم خیلی خیلی خوبی بود و او هم سر رفتار بدی که با او کرد شاه در دفترش یک روز سخته کرد .

س- رفتار بد چه بود آقا ؟

ج - آنقدری که من یادم میآید شنیدم یک مقاله‌ای بوده است که داده بودند به او بنویسد یا کاری بکند این مطلبی را نوشته بود در روزنامه که مورد عتاب و خطاب شاه قرار گرفت همین شاه فعلی قرار گرفت ، خیلی سخته او توپیده بودند که او اصلاً " انتظار این کار را نداشت . موضوع مقاله درست یادم نیست . بعد هم میآید به دفترش بعد از نهار و بعد همان جا در نتیجه فشار روحی که به او آوردند آنجا سخته میکند بهر صورت و میمیرد . مسعودی بنظر من آدم وطن پرستی بود . آدم فعالی بود . درکارهای خلیج و اینها با ارتباد شاه با عرب ها و اینها این نقش مؤثری بازی میکرد و میرفت همیشه آنجا با این ها ارتباط برقرار میکرد و بعد هم آخر سر هم پسرش را آورده بود که این روزنامه را بچرخاند که پسرش آدم لایقی از کار در نیامد بهر صورت . ولی بنظر بنده آدم بدی نبود آدم خوبی بود .

س- آقای نواب صفوی .

ج - نواب صفوی را من اصلاً یک دفعه در عمرم دیدمش فقط .

س- کجا ؟

ج - آنوقتی که ما روزنامه مینوشتیم

س- بله .

ج - روزنامه " شبرد " را مینوشتیم ، این یکروز با دارو دسته‌اش اینها
هنوز البته نفج ...

روایت کننده : آقای خسرو اقبال

تاریخ مصاحبه : ۲ جولای ۱۹۸۵

محل مصاحبه : واشنگتن دی سی

مصاحبه کننده : ضیاء صدقی

نوار شماره : ۶

بله آمده بود آنجا . بله او آمد دفتر روزنامه ما و البته آنوقت بساطش هم هنوز
نضجی چیزی نگرفته بود خیلی آدم عادی ای بود بهر صورت .

س- بله .

ج - آمد آنجا و همدیگر را دیدیم .

س- چه میخواست آقا ؟

ج - هیچی او میخواست که ارتباط برقرار کند دیگر . او هم میخواست که

س- بله .

ج - دارو دستهای د... ارتباط برقرار کند آمد آنجا و یک کمی حرفهای دری وری
میزد و بعد هم رفت. د... بنده هم او را ندیدمش دیگر هیچوقت ، هیچوقت ندیدمش .

س- بله . آقای حسین فاطمی .

ج - حسین فاطمی را ما از دوره روزنامه نویسی با هم آشنا بودیم یعنی آنوقت که ما
شروع کردیم او هم مرحوم دهقان روزنامه او را علم کرد روزنامه

س- احمد دهقان ؟

ج - احمد دهقان . مرحوم احمد دهقان ما یک عده روزنامه نویس بودیم با هم مربوط

بودیم . محمد مسعود بود و بنده بودم و آقای مصباحزاده بود و عرض کنم که ، گنجهای

با بامل بود ، اینها عدهای بودیم که با هم بودیم آقای چیز را بنده از آنجا

شناختمش . البته مرحوم فاطمی سواد چیزی نداشت ، سواد نه درس خواندهای ، نمیدانم

مدرسه رفته و از این حرفها نداشت . ولی خوب آدم بسیار بسیار مستعدی بود هم

خوب چیز مینوشت ، هم خوب صحبت میکرد بهر صورت . ما در کارهای روزنامه نویسی

ج - من افسر وظیفه بودم و او هم تازه از اروپا آمده بود مدرسه (؟) قرائه را خوانده بود افسر بود . آن وقت هم زمان رفا شاه افسرهای بختیارها را کار به آنها نمیدادند این را استثنائاً " رفا شاه با درجه نایب دومی آوردش اجازه خدمت به او داد که برود افسر بشود . او را من از آن جا شش ماهی که افسر بودم بنده در هنگ حمله کار میکردم ، دریک اسواران با هم بودیم با هم کار میکردیم میدیدمش . آن وقت این آدم خیلی خوبی بود فوق العاده . اولاً آدم خیلی پرکار به کارش علاقه داشت ، سواد نظامی اش خیلی خیلی خوب بود و آدم خیلی sincere بود بعداً چیزی هم نداشت هیچی ، نه مالی نه منالی ، چیزی از این حرفها نداشت . بعد افتاد در غائله

آذربایجان این حرف ها ، با این مرحوم آریانا اینها مسافرت‌هایی به کردستان میکردند این ور ها میکردند آنجا خودش را خیلی خوب نشان داد که این آدم لایقی است و فلان شد . بعد تا افتاد به جلو و تا جریان به اصطلاح کودتا شد و بعد از آنجا ایسن را آوردنش فرماندار نظامی تهران کردند و رئیس سازمان امنیت کردند . و از آنجا افتاد در این کارهای آلودگی‌های مالی در سازمان امنیت و این حرف ها . و چون آدم خیلی عیاشی هم بود به کار زن و من و این حرف ها خیلی علاقه داشت این . زن های مختلفی داشت و زن های مردم را قر عیزد و

س- بله .

ج - و درکارهای مالی خیلی خیلی ، خیلی مرد متولی شد و دو تا خاطره بنده از او دارم که باید برایتان بگویم .

س- تمنا میکنم .

ج - یک روزی من ، البته بنده گاهی میدیدمش ،

س- بله .

ج - بعضی وقتها دیدیدمش . یک روزی منزلش بودم یک منزلی داشت توی الهیه ، باهم صحبت میکردیم این حرفها ، به من گفت که " میدانید چه خبر شده ؟ " گفتم ، " نه . " گفت ، " آقا این ، " سروداشی بلند شد اگر یادتان باشد که بحرین جزء ایران است .

س- بله .

ج - مرحوم عباس اسکندری میخواست نطق بکند و برود بحرین را بگیرد و از این حرف ها .

س- بله .

ج - گفت ، " این روزها که صحبتی از " بحرین جزء ایران است " ایرانی‌هایی که آنجا هستند تلگرافاتی به ما میکنند ، میگویند که اگر شما به هوای ما می‌آید اینجا به هوای ما اینجا نیاید . ما از دست ظلم و جور و ستم شما فرار کردیم آمدیم اینجا ، اگر پای شما به اینجا برسد ما همه از اینجا خواهیم رفت . " این از ایسن چیزهای خوشمزه‌ای بود که تعریف میکرد . بعد هم آخرین دفعه‌ای که من این را دیدمش

یک قصر خیلی مجللی درجوار قصر شاه در سعدآباد برای خودش ساخته بود.

س- بله .

ج - خیلی مجلل بود ، خیلی مجلل بود (؟) یکروز عصری که من پهلویش بودم آنجا نمیدانم برای چه مطلبی پهلویش بودم ، صحبت این شد که "ملاحظه بکنی آقا _____ من هم اگر که مثل خیلی ها دزدی نکرده بودم"، حالا توی قصری نشسته که آنوقت چندین میلیون میارزید اثاثش یک چیزی . گفت، "من الان اگر مثل خیلی ها دزدی نکرده بودم ، امروز وضع خیلی بهتر از این بود که هست بساطم (؟) ولی خوب چون

س- اگر دزدی کرده بودم ؟

ج - نکرده بودم

س- نکرده بودم .

ج - بله ، وضع خیلی بهتر از این بود و بساط و اینها . . . مثل خیلی ها که دزدی کردند وضعشان خوب است وضع من هم امروز خوب بود . . . توی آن قصر چندین میلیونی نشسته بودیم . بعد هم که البته اطلاع دارید که زمان امینی با امینی درافتاد که آن هم درافتادش هم به تحریک شاه بود میخواست امینی را مستعزلش کند برود پی کارش ،

س- بله .

ج - و شاه خوب البته آن را گفت خوب ، مدتی برود به اروپا . رفت به اروپا و بعد هم که خوب ، آن چیزها پیش آمد که با شاه درافتاد و بعد آمد به بیروت و کوه آنطور گرفتار شد و بعدش هم گرفتند کشتندش .

س- بله در عراق کشته شد، در مرز ایران و عراق

ج - عراق بدست هژبر یزدانی ، هژبر یزدانی کمک کرد این را کشتندش اصلا " در عراق یعنی آوردندش سر مرز و بعنوان چوپان و

س- بله من از این موضوع اطلاعی نداشتم .

ج - بله، بله، نخیر، با هژبر یزدانی توطئه را چیدند و دو تا گروهبان سازمان امنیت را فرستادند آنجا بعنوان ناراضی که ما از آنجا در رفتیم و فلان کردیم و آمدیم با شما باشیم و آنها مراقبش بودند و هژبر یزدانی هم از این ور یک اوضاعی درست کرد بعنوان چوپان و موپان و از این حرفها، یک مقدار گوسفند، خوب، چون مرتیکه چوپان هم بوده چوپان سنگسری بوده هژبر یزدانی

س - بله.

ج - اینها رفتند به مرز یک روزی آنها بعنوان شکار آوردندش و این ها هم به چیزهایی که همراهش بودند همراه هژبر یزدانی بودند زدندش آنجا و کشتندش و از آن ور هم آوردندش اینجا. بعد هم پادشاه این کار این آن آزادی عملی بود که به هژبر یزدانی در ایران داده شده بود میلیاردها پول از ایران برد و هر کار دلش میخواست در ایران میکرد بهر صورت.

س - بله. آقای جعفر شریف امامی.

ج - جعفر شریف امامی را بنده از ۱۳۲۱ میشناسم. او یک عضو معمولی راه آهن بود و ما آنوقت حزب پیکار را داشتیم، مرحوم ارفع آمده بود یک حزب دیگری درست کرده بود سرلشکر ارفع و یک عده ای را دور خودش جمع کرده بود که از آن جمله شریف امامی بود. شریف امامی بود، دکتر جلالی بود و یک آقای بود سلامت بود از این حرف ها. یک روزی ارفع به من پیغام داد که ما یک جلسه داریم شما بیایید منزل ما با هم صحبت بکنیم و اختلاف بکنیم و نمیدانم از این صحبت ها. بنده رفتم منزل ارفع خیابان ارضع، آنجا من دفعه اول شریف امامی را دیدم. شریف امامی جـزء دارودسته آنها بود. البته آن شب ارفع نقشه نظامی گذاشته بود میگفت: "دشمن ایران فقط روس ها هستند و ما باید که برود اینها بچنگیم و انگلیس ها دوست ما هستند." از این صحبت های چرت و پرت میگفت. بعد هم یکی از آن آقایانی که آنجا بود آن هم خیلی آلمانوفیل بود به اصطلاح، او هم درآمد در جواب ارفع گفت که "این جنگی کسه شروع شده است جنگ حق است و باطل و حق با آلمان ها است. اگر در این جنگ آلمان

شکست بخورد من از خدا عقیده‌ام سلب میشود بهر صورت. این جنگ جنگی است که آلمان باید ببرد چون حق با آن است و آنهای دیگر همه باطل هستند. " این یک جنبه شناسائی من بود با آقای شریف امامی. بعد هم دو سه دفعه ایشان را دیدم همینطوری با مرحوم آرامش دیدم که شوهرخواهر شریف امامی بود. البته آرامش آنوقت هم مهمتر از شریف امامی بود و هم با نفوذتر از شریف امامی، شریف امامی کسی نبود آنوقت. و آرامش شریف امامی را به اصطلاح جلوی شانداخت و این ور و آن ور بردش و جایش انداخت به اصطلاح به کارش و از این حرف ها. و بعد ما با شریف امامی جزء دارودستهای که گرفته بودند حبس شدیم البته جزو متفقین یک عده راه آهن ایران بودند عده زیادی راه آهنی ها بودند مهندسين راه آهن بودند شاید در حدود بیست سی نفر که با شریف امامی همه حبس شدیم آنجا. آنها راء آهنی ها مسلما " جـــــزء دارودسته هائی بودند که با آلمان ها ارتباط داشتند بدون شک چون همه شان تحصیل کرده آلمان بودند و راه آهن ایران را بیشتر آلمان ها ساخته بودند مهندسين آلمانی آنجا بودند. اینها مسلما " کم و بیش یک ارتباطاتی با آلمان ها داشتند بیخود نگرفته بودندشان بهر صورت. و آنجا در زندان هم با هم بودیم. آنجا در زندان رفتارش خیلی معقول و سنگین و مرتب و منظم بود چیز بدی بنده از او ندیدم. آدم خیلی سنگین و رنگینی بود. بعد هم که از آنجا آمدیم بیرون که خوب، افتاد نوی خط های سیاست و بعد رئیس سازمان برنامه شد در چیز و بعد هم زمان کابینه دکتر اقبال برای اولین بار دکتر اقبال وزیر صنایع اش کرد در آن کابینه و البته خوب، خیلی ها او را آدم سالمش نمیدانند از نظر مالی از این صحبت ها و دلائل زیادی هم دارند که، شواهد زیادی هم هست که شاید درست بگویند. ولی من خودم شخصا " البته اطلاعی از این کار بخصوص اش ندارم

س- بله.

ج- و چون خیلی آدم محتاطی است و خیلی آدم باهوش و زرنگی است اگر هم کاری کرده باشد، کاری هم کرده باشد خیال نمیکنم که اشری چیزی گذاشته باشد. بعد هم که خوب

رئیس بنیاد پهلوی بود آنجا . میگفتند در کار ساختمان هتل‌های هیلتون و این حرفها آنجا زده بندهائی با اسرائیلی ها کرده فلان کرده که (؟) به اسرائیلی ها که البته من اطلاعات دقیقی از این کارهایش نداشتم اصلاً .

س- بله . آقای احمد آرا مش .

ج- احمد آرا مش آقا خیلی آدم جالبی بود ، خیلی آدم جالبی بود . او یزدی بود ومثل تمام یزدها آدم خیلی پرکار و باهوش و زحمتکش بود . ولی تحصیل کرده نبود انگار . او یک آدم خیلی عضو خیلی کوچکی در وزارت پیشه و هنر بود در کارخانجات فنی و این حرفها آدم خیلی (؟) ولی چون خیلی باهوش بود و خیلی فلان بود وقتی اوضاع شهریور این ها پیش آمد آن خودش را نزدیک کرد به قوام السلطنه از همان اول و رفت و یک روزنامه‌ای راه انداخت بدست قوام السلطنه و پشت سر قوام السلطنه راه افتاد و خودش را به قوام السلطنه نزدیک کرد تا اینکه بالاخره وزیر شد در دستگاه قوام السلطنه وزیر پیشه و هنر شد . آدم خیلی رک بنظر بنده و آدم جاه طلبی بود ولی خیلی رک بود . حرفهایش را میزد آدم نترس ، فوق العاده نترس بود این آدم . از هیچ چیز نمیترسید خیلی شجاع بود خیلی نترس بود و همینطور که دیدید مبارزات زیادی را با دستگاه و با سازمان امنیت و فلان و این حرفها کرد و با وجودی که خوب ، شریف امامی به شاه نزدیک بود و چند دفعه هم شاه از شریف امامی خواسته بود این را آرا مش بکند و فلان ، ولی این زیر بار این حرفها نمیرفت و همه اش فعالیتهای سیاسی داشت همه اش بر ضد دستگاه چیز میکرد مقاله مینوشت . مقالات خیلی مفصلی بر علیه آمریکائی ها نوشت . خیلی با آمریکائی ها بد بود و تمام بدبختی ایران را زیر سر آمریکائی ها میدانست و بالاخره در این راه هم بالاخره کشته شد دیگر

س- بله .

ج- یعنی سازمان امنیت کشتش یک روز گرفتنش شوی همان پارک فرح ،

س- بله .

ج- کشتندش و گفتند که این خودش در میرفت و نمیدانم کشته شد و از این حرفها شد و

س- دکتر علی امینی .

ج - دکتر علی امینی را بنده از زمان کابینه قوام السلطنه که این معاون نخست‌وزیر، رئیس‌دفتر قوام السلطنه بود از آنجا شناختمش اولین بار آشنائی بنده . دکتر علی امینی بنظر بنده تا آنجا که من اطلاع دارم البته آدم سوء استفاده چی و اهل دزدی و این محبت‌ها نیست مسلماً . ولی خوب ، زنش که این خوب ، خیلی تحت‌تغیر زنش هست ، به او خیلی نسبت‌هایی میدهند از نظر اینکه سالم نیستش و در معاملات دخالت میکرد و فلان میکرده و شواهد و اثراتی هم در این کار هست . او نسبت به زنش خیلی نقطه ضعف داشت خیلی خیلی نقطه ضعف داشت و یک پسر هم داشت که این پسرش هم خیلی نقطه ضعف داشت . آدم بسیار بسیار جاه طلب و آدمی بود بسیار بسیار به اصطلاح برای رسیدن به شغل و به مقام هر کاری را میکرد . این را اگر شما ملاحظه کرده باشید در تمام دولت‌ها در تمام فلان‌هایی که همه با همدیگر بد بودند این عضویت داشته فرض بفرمائید ، فرض کنید که با قوام السلطنه خوب ، قوم و خویش بودند قوام السلطنه آوردش معاون نخست‌وزیرش کرد این کارش کردند . او رفت باز در دولت بعد که با او بد بود این را آوردندش . بعد با مصدق السلطنه یک مدت سی همکاری کرد بعد رفت مصدق زاهدی آمد . در دوره زاهدی آوردندش . این همه این کارها را میکرد تا بالاخره هم عقب نخست‌وزیری بود تا اینکه به مقام نخست وزیری هم رسید به اصطلاح به آرزویش رسید و منتهی در آن مقام هم معاف شد با وقتی که شاه یواش یواش قدرتش زیادتر شده بود و آنجا هم نتوانست دوام بیاورد بالاخره دیگر شاه . و خیلی آدمی است

س- بله .

ج - که بنظر بنده ترسو است خیلی به جانش علاقه دارد و خیلی آدمی است که حس آخوندی و مذهبی در او بیشتر زیاد است . با آخوندها خیلی مربوط است بنده اسمش را گذاشتم آخوند باز ، با آخوندها خیلی مربوط است و این در بچه‌های مرحوم فخرالدوله ، مرحوم فخرالدوله این را از روز اول میخواست بفرستش به نجف این درس آخوندی

بخواند یعنی اینقدر در این کار قوی بود . و یک مدتی هم این کار را کرد و بعدالته رفت به اروپا و درس حقوق خواند و از این حرفها .

س- بله . آقای اسداله علم

ج- ایـ...، اله علم را عرض کنم که بنده او را نسبتاً خوب میشناسم از نظـ... خراسانی گری بودن و بعد هم ما ارتباط خانوادگی زیاد با هم داشتیم . بله ، او یک آدم بسیار جالب بخصوصی بود . ظاهر خیلی آرام ، نرم و این به اصطلاح ایرانی ها مثل انگلیس ها با پنجه سر آدم را میبرید . هیچوقت دشمنی اش را به آدم نشان نمیداد همیشه با خنده ، خوش رو . شما پهلویش بودید نمیدانستید با شما بد است ؟ یا با شما خوب است ؟ از این حرفها . ولی شاه هم بسیار بسیار تحت نفوذش بود ، بسیار . یعنی نفوذی که این روی شاه داشت بنده خیال نمیکنم هیچکسی در ایران این نفوذ را داشت واقعا . و با آن تاکتیک خودش با آن سیستم خودش شاه را کاملاً توی دستش داشت . یعنی حرف آخر با این بود همیشه و به شاه همیشه حرف آخر را این میزد و شاه هم حرف این را خیلی گوش میکرد . و چون شاه هم معتقد بود ، همینطور هم بود البته ، که این با انگلستان خیلی مربوط است بطوری که این را توی کتابهایشان هم که نوشتند همیشه این موضوع را نوشتند که ما با علم خیلی مربوط بودیم . پدرشان با انگلیس ها خیلی مربوط بود برای کار هندوستان و اینها که در بیرجند بودند به اصطلاح مرزدار آنجا بودند ، اینها یکی از آنهایی بودند که خیلی با انگلیس ها مربوط بودند . انگلیسی ها هم به اینها خیلی اعتماد داشتند . و خودش هم آدمی بود سوادى نداشت مدرسه متوسطه کشاورزی را خوانده بود در کرج خوانده بود تحصیلاتش از آنجا بود . ولی آدم خیلی خوش مشرب ، به کار زن و این ها هم خیلی علاقه خیلی خیلی علاقه داشت و آخر سر هم کاری که کرد یک عده چپی ها را دور خودش همه را جمع کرد و اینها هم دور شاه جمع شدند که از قبیل آقای خانلری

س- رسول پرویزی .

ج- رسول پرویزی ، آقای خانلری ، آقای باهری ،

س- باهری .

ج - اینها همه‌شان اینها همه چپ‌ها بودند اینها را همه دور خودش جمع کرده بود و زندگی خیلی خیلی خوبی داشت . صبح ها خیلی دیر از خواب بلند میشد ساعت ده میرفت به دربار . زندگی خیلی آرام و مجلل و خوبی داشت و زد و بست‌های خیلی بخصوصی داشت با محوی ، علینقی اسدی و تمام کارهای مالیش با این دو نفر بود که اینها هم هر کاری دلشان میخواستند میکردند ، استفاده‌های خیلی خیلی زیادی بردند که علم هم واقعا" یکی از سه تمندان درجه اول ایران بود ، خیلی خیلی ، خیلی ، خیلی . خیلی ثروتمند بود و خیلی هم استفاده کرد بهر صورت . و بنظر بنده یکی از پایه‌های خرابی و فساد و انحراف شاه در ایران مرحوم علم بوده است . مسلما" بدون هیچ تردیدی .

س- آقای ارتشبد غلامعلی اویسی .

ج - ارتشبد غلامعلی اویسی را بنده زیاد شخصا" به اصطلاح زیاد نمی‌شناسم . ولی چندین جمله با او محشور بودم دیدمش . آدمی بود که نمازش را میخواند مقدس بود نماز میخواند . زنی داشت که این زن فوت کرده . آن زن روی این خیلی نفوذ داشت آن از خانواده بنی آدم بود . هم‌کاره او بود تا وقتی که او زنده بود ، آن خانم این را اداره‌اش میکرد . خودش چون مایه ، سواد و این حرفها نداشت . ولی آن خانم خیلی خانم با شخصیتی بود و همه کاره اویسی او بود آن خانم اداره‌اش میکرد . البته آن خانم مرد اویسی زن دیگری گرفت البته خواهر آن سرمد را گرفت سرهنگ سرمد را گرفت و اینها ، ظاهرا" آدم درستی هم بنظر می‌آمد . بنده شنیدم در آن وقت که در ایران بودم که این سوء استفاده‌ای کرده باشد یا خلف کرده باشد در کارش و اینها ، من ندیدم بهر صورت شنیدم چیزی خودم شخصا" که نسبتی به او بدهند در این باره . و آدم نسبتا" شجایی هم بود . در وقایع خرداد ۴۲ که آن قتل‌ها شد در تهران آدمکشی شد این حرف‌ها ، این فرمانده قوای زمینی بود یا ژاندارمری ؟ یادم نیست درست . یا زمینی یا ژاندارمری . که این باکمال بی‌رحمی و شقاوت آن تیراندازها

را کرد . من دو سه روز بعد منزل یکی از رفقایم این را دیدمش تخته بازی میکرد با من ، خیلی علاقه به تخته بازی کردن داشت . به او گفتم که تیمسار این چه کاری بود کردید آخر ؟ اینقدر آدم چرا کشتید ... ؟ " به من گفتی که ، عکس شاه آنجا بود بالای سرش منزل صاحبخانه ، گفت " آقای اقبال من محض خاطر این شخصی میلیون ایرانی را هم اگر قرار باشد بکشیم میکشم . " بعد گفت که ، هفت تیرش را اینجایش بسته بود ، گفت " این هم اینجا بستم من دست کسی نمیافتم . اگر کسی هست قرار باشد با این هفت تیر خودکشی میکنم . " این حرفی بود که اسیر زد . گفت " من محض خاطر این شخصی میلیون ایرانی را هم اگر قرار باشد بکشم ، این به من بگوید من میکشم بهر صورت دیگر . از این چیز ندارم . و بعد هم بدست کسی هم نخواهم افتاد . چون این هفت تیری که میبینید اینجا با این خودکشی خواهم کرد . " این را در این حدوده‌ها می‌شناختمش در همین حدوده‌هاست .

س - بله ، بله .

ج - که به شما گفتم .

س - آقای حسنعلی منصور .

ج - حسنعلی منصور این آدم خیلی خیلی جاه طلبی بود . این از سالهای پیش اصلاً کسی خیال نمیکرد این فکر نخست وزیری بود . اصلاً کسی خیال نمیکرد که این مثلاً حتی وزیر بشود . اصلاً هیچی بهیچ عنوان اصلاً . بهیچ عنوان خیال نمیکرد این فکس نخست وزیری بود ، حتی عجیب و غریب بود . یک سفری که مادر ۳۲ - ۱۳۳۱ ، ۳۲ خیال میکنم بوده در بابلسر بودیم این هم بود و یک عده از رفقای هم بودند ، یکی از خانم ها آنجا تعریف کرد که منصور را دیدم کنار پلاژ قدم میزد ، آنوقت که چیزی نبود اصلاً منصور . نه اسمی داشت ، کاره‌ای نبود عضو عادی وزارت خارجه بود . گفت که ، گفتم " منصور چه کار ؟ چه فکری میکنی ؟ " گفت " من فکر نخست وزیری هستم دارم نقشه نخست وزیری را می‌ریزم . " آنوقت هزار و سی و یک یا دو ، گفت " من خنده‌ام گرفت ، گفتم برو بچه دست از این کارها بردار . اصلاً تو و نخست وزیر چه؟

خواب می بینی؟" همان وقت ملاحظه فرمودید؟ آدم خیلی جاه طلبی بود. آدم خیلی نقشه کشی بود. خوب، چون پدرش منصورالملک خیلی آدم سیاستمداری بود این در مکتب او درس خوانده بود و البته خیلی آدم نادرستی هم بود مثل پدرش. منصورالملک خیلی خیلی آدم نادرستی بود منصور. همان وقت ها هم اعمال نادرست زیاد میکرد بعد هم که سخت وزیر شده بود در آن کارها میکرد. البته مجال زیادی پیدا نکرد که آنطور که دلش میخواست کاری بکند. ولی آدم نادرستی بود.

س- بله.

ج- خیلی آدم جاه طلبی بود و راهش را هم پیدا کرده بود و خیلی آدم سمجی هم بود. فوق العاده آدم سمجی بود فوق العاده سمج بود. شریف امامی یک روز تعریف کرد که بعد از کابینه چیز که او آمده بود رو کار، در آن کابینه قبلی این رفتار این شورای اقتصاد را درست کرد که یک عده جوان ها را جمع کرد، چون خودش سواد نداشت، که از سواد آنها استفاده بکند که بعد هم همه آنها کابینه اش شدند و هم آنها هم شدند مشاورین شاه شدند و از این حرفها شدند.

س- بله.

ح- بعد وقتی شریف امامی نخست وزیر شده بود، گفت شریف امامی گفت، "یک روز صبحی این آمد، این هم خانه اش در چیز بود با منزل شریف امامی مینشستند در کجاست؟ خانه اش نزدیک منزل شریف امامی بود، گفت، "یک روز صبح که من از منزل آمدم بیرون دیدم منصور آمده دم در ایستاده. دم در ایستاده و میگوید، قربان بنده را آخرین وزیر بکنید یک کاری. گفتم آقا برو پی کارت من وزیر نمیخواهم."

میخواستم بگویم اینقدر پررو بود خیلی خیلی، و درروس مینشست آن وقت. پررو بود و خیلی سمج هم بود از در بیرونش میکردند از دیوار میآمد. از دیوار بیرون میکردید از راه آب میآمد بیرون. بالاخره هم به مقصودش رسید و خیلی هم پررو آمریکائی بود خیلی خیلی با آمریکائی ها میانه اش خوب بود. در زمانش هم خوب، کارهایش برای آمریکائی ها زیاد کرد بهر صورت. دیگه آن قانون چیز را

گذراند و آن قرارداد را گذراند و خیلی

س- قانون

ج - بعدش آن قانون مصونیت نظامی های آمریکائی را

س- نظامیان آمریکائی .

ج - سر همان کار هم رفت بالاخره که زدندش .

س- آقای اردشیر زاهدی .

ج - اردشیر زاهدی را بنده با پدرش آشنا بودم او را هم آنجا میدیدمش البته آنوقت

یک بچه ای بود که توی دستگاه وارن کار میکرد .

س- اهل چهار ؟

ج - اهل چهار بله . آنجا کار میکرد یک بچه ای بود و ورزشکار بود و بعد پدرش فرستادش

به آمریکا و بعد آن آمد و بنده در جریان کارهای پدرش که کار میکرد با او آشنا

بودم همینطوری . او هم بنظر بنده یک آدم مایه سواد چیزی ندارد ، سواد علمی و فلان

و این حرفها نداشت . او بعد از اینکه آن کودتا شد و داماد شاه شد آن برای خودش

یک وضعی درست کرد . آدم بسیار دهن لق و دهن خیلی سبک و خیلی خیلی سبک است بنظر

بنده . در دوران وزارت خارجه اش در دوران سفارت اش ، در دوران همه چی اینها ، از او

کسی جز جلفی چیز دیگری ندیده . ولی ذاتاً " هم آدم بدی نیست ، آدم خیلی خراج و دست

و دل باز و حالا این پولها را از کجا آورده و فلان و البته اینها را کسی نمیداند بهر

صورت . و میگویند که البته خوب ، در فعل و انفعالات زیادی شرکت داشته از این حرفها

را کسی نمیگوید بنده خبر زیادی ندارم . ولی خیلی آدم چیزی بود

دیگر مجلس آرا و مهمانی بده و این را درست بکنند آن را درست کنند . اینجا

و همه جا معروف به این کار است .

س- آقای امیر عباس هویدا .

ج - امیر عباس هویدا را من اولین دفعه ای که دیدم در ۱۳۲۱ این تازه از اروپا آمده

بود خدمت نظام وظیفه اش را هم کرده بود . دکتر نخعی وزیر کشاورزی بود این با نخعی

هم خیلی رفیق بود. اینها یک مجلسی در پارک هتل درست کرده بود برای دکتر نخعی و این آمد آنجا و یک نطقی میکرد نطق خیلی با حرارتی و از این حرف ها. و این با برادر من احمد و مرحوم منصور اینها خیلی رفیق بودند با همدیگر هر سه شان، به اصطلاح سه یار دبستانی بودند با هم. امیرعباس هویدا بنظر من شخصا آدم بسیار خوبی بود، خیلی آدم خوش قلبی بود بسیار بسیار. ولی خیلی آدم بی بندوباری بود، خیلی آدم بی بند و باری بود. رفیق دوست بود به حد اعلی. به حد اعلی رفیق دوست بود. و در این رفیق دوستی بهیچوجه هم مصالح مملکت را نمی کرد حالا مصالح مملکت هم فدا میشد فدا بشود، بهیچوجه نمیکرد. بنظر من امیرعباس هویدا یکی از سیاستمداران ایران بود یعنی سیاستمدار بود، دیپلمات بود امیرعباس. کارش را خیلی در برخورد با مردم خیلی خوب بود خیلی بلد بود چه کار کند. درکارهای سیاسی اش خیلی خوب بود. در کار شاه یک روز به من میگفتش که: "آقا من که خودت میدانی، من نخست وزیر که نیستم من معاون نخست وزیر هستم."

این شاه نخست وزیر است من معاون. کارهای همه را روراست میکرد و همه را سمبل میکرد هیچ کاری را بصورت کار اساسی نمیکرد. بنظر من طول مدت نخست وزیری امیرعباس هویدا هم یکی از عوامل سقوط رژیم پهلوی بود. بنده میگفتم همان وقت آن وقت ها، عقیده ام این بود که، به همه میگفتم که آقا این امیرعباس هویدا آمده که رژیم پهلوی را ساقط بکند، چون این کارهایی که ایشان میکند این گلش گشادبازی هاشی که میکند، این رفیق بازی هاشی که این میکند. این بی بندوباری هاشی که این دارد هیچ کسی توی این مملکت نمیکند، اینها آخرش منجر خواهد شد به سقوط سلسله پهلوی. یک روز من توی اطاقش که بودم، البته آدم خیلی خوبی بود، به همه کمک میکرد. بنده یادم نمیرود که مثلاً "تقاضای نکرده باشم از این که این هم به یک مریضی کمک کند یک کسی باید به این رد کرده باشد، فوری کمک بکند تلفن بکند، پول بدهد، نمیدانم، فلان. همه این کارها را میکرد. یک روزی به من توی اطاقش که بودم گفتش که "این قفسه را میبینی؟" گفتم "بله." گفت "اینجا

بر از پرونده‌هایی است اینجا درست کردند بر علیه این مردم بر علیه اینها کس —
 من بفرستم به دیوان کیفر ، به من چه مربوط است بفرستم به دیوان کیفر ، اینها هست
 الان همان جا باشد برای خودش میماند . " این طوری بود در کار مملکت ، توجه فرمودید ؟
 هیچ بند و باری نداشت پرونده‌ها را میگرفت می گذاشت آنجا بیوسد ، نمیدانم ، فلان
 بشود ، اقدامی راجع به کارهای اساسی بنده هیچوقت ندیدم هیچ . و آن حکومت و طول
 حکومت او و کارهایی که او میکرد ، بی بند و باری های او ، یکی از بزرگترین عوامل
 سقوط این مملکت بود ، این مملکت به این روز افتاد . و او برای رفقاییش خودش
 دزد نبود مسلماً آدم سالمی بود . ولی به رفقاییش و دوست‌هایش آنقدر کمک کم .
 آنقدر پول نامشروع رساند که این هر وقت دهانش را باز میکرد احتیاج داشته
 باشد هر پولی میخواست روی میزش برایش می گذاشتند رفقاییش . این اینطوری بود بهر
 صورت دیگر . این آخر سر در سال هشتصد میلیون تومان بودجه محرمانه داشت . یعنی
 بودجه محرمانه را این بهر طریقی که دلش میخواست میتوانست خرج بکند بدون اینکه رسید
 بدهد بدون اینکه حساب پس بدهد به دیوان محاسبات و به هیچ چیز . و با این —
 هشتصد میلیون تومان این همه کار میکرد . دکتر اقبال در زمان نخست وزیری اش
 دو میلیون بودجه محرمانه اش بود آخر سال یک میلیون و نیم اش را پس میداد ، حساب آن
 پانصد هزار تومانش هم اگر خرج کرده بود همه را میداد که این را دادیم به این ،
 دادیم به آن . ولی این آخر سال هشتصد میلیون تومان بودجه اش بود و این آخر
 سال همه را خرج میکرد فلان میکرد . رویهمرفته آدم خوبی بود شما " ولی از نظر
 مملکت بنظر بنده آدم بسیار بدی بود بسیار مضر بود برای مملکت . و این کاری که
 این کرد توی آن مملکت پایه این اوضاع را این گذاشت توی آن مملکت رو بی بند و
 باری اش رو کارهایش از این حرفها .

س - آقای دکتر جمشید آموزگار .

ج - جمشید آموزگار را من زیاد نمیشناسم ولی مرد به یار باهوشی است فوق العاده
 باهوش است حافظه اش خیلی خیلی خوب است بطوریکه این همیشه وارد به شاه میشد

از حفظ تمام آمارها را میگفت تمام را هیچ کاغذ اینها دستش نبود اصلاً" ، آدم پشت کارداری است ولی خوب ، اخلاقش ، رفتارش خیلی زننده بود . خوش برخورد با هیچکس نبود اصلاً" . کسی از او خوش نمیا آمد . البته از نظر جنسی هم نقطه ضعف زیساد داشت یعنی زن رویش خیلی مؤثر بود در کارش و در از این حرفها ... درکار آدم مدیری هم بود رویهمرفته . رویهمرفته آدمی بود که مدیر بود ، کتاب میخواند فلان . ولی خوب ، او هم جزء همین دستگاہهای بود که تملق مملق میگفتند . بنده یادم هست که وقتی که شاه این کتاب آخری که نوشته بود " مأثوریت برای وطنم " س- بله .

ج - که نوشته بود ، این نخست وزیر بود یک روز روی میزش بوده یک مغیر خارجی رفته پهلویش مباحثه کرده راجع به این کتاب ، گفته بود که ، " این کتاب تمام مسائل دنیا را حل کرده . برای هر فعلش میشود پنجاه جلد کتاب نوشت . " حالا شما اگر آن کتاب را خوانده باشید میبینید چه مزخرفاتی تویش هست ، س- بله .

ج - چه مهملائی تویش هست ، واز این حرفها . اینها هم اینطوری بودند دیگر اینها هم همه افتادند روی سری متملقین بودند ، فلان بودند . این چیزی است که من درمورد آموزگار در حدود کمی اسست که دارم از ایشان . س- دکتر کریم سنجابی .

ج - دکتر کریم سنجابی را من از دانشکده حقوق میشناختم که این وقتی که من ترمز را میخواستم بگذارم این جزء ژوری ترمز من بود . عرض کنم که ، مرد بسیار درست بسیار شجاع ولی بنظر من مرد بی استعدادی بود در کار سیاست . خیلی درست ، خیلی شجاع ، خیلی وطن پرست به حد اعلی ، ما آنوقتی که حزب بیسکار را داشتیم اینها با یک عده از استادان دانشگاه که از آن جمله آقای دکتر آل بویه بود آنجا و س- بله .

ج - یکی دو نفر دیگر بودند ، اینها هم داروستانه ای درست کردند و آمدند پهلوی ما

که با ما اشتلاف بکنند و ما اینها را قبولشان کردیم ، اینها و ما "میهن پرستان" با هم یک اشتلاقی کردیم با عبدالقدیر آزاد، که باهمدیگر باشیم که بعد البتہ آن اشتلاف هم سر نگرفت مثل تمام کارهای ایرانی ها هیچوقت سر نگرفت . سنجایی را من از آنجا میشناسم . چندین بار هم این آدم را دیدم آدم مبارزی است ولی آدمی بنظر من در کارش کج سلیقه است ، کج سلیقه است و یک کمی هم خودخواهی هایی دارد از خودش و یک آدمی است بنظر بنده زیاد عمیق هم در کارش نیست . ولی بی نهایت وطن پرست است ، بی نهایت درست است و بی نهایت هم شجاع است . این چیزی که من راجع به آقای سنجایی میدانم این است .

س- آقای حسن امامی امام جمعه تهران .

ح آقای حسن امامی امام جمعه تهران را بنده از ۱۳۱۵ که در عدلیه بودم میشناختم همکار عدلیه بنده بودند . او آن وقت تازه از اروپا آمده بود و دکتر بود دکتر حقوق بود هنوز آنوقت معمم هم نبود . در عدلیه بود و باهم بودیم آنجا باهم . مورد بسیار بسیار شریف در شرافتش اصلاً تردیدی نکنید . وطن پرست و خیلی آدم درست و پاک ، فوق العاده پاک . خیلی آدم کمک یکن ، خیلی آدم خیر . در خانه اش همیشه باز بود بدرد مردم برسد کمک به مردم بکنند در این کارها . بعد او معمم شد بعلمت اینکه امام جمعه تهران فوت کرد و کسی دیگری نبود و او عمامه سرش گذاشت و معمم شد و شد امام جمعه تهران . درکار امام جمعه البتہ خواهی خواهی با شاه نزدیک شد دیگر چون که امام جمعه شد . خوب البتہ طرفدار سلطنت بود طرفدار شاه بود ولی در ضمن حال بنده با او خیلی محشور بودم شاید که هفته ای یک دفعه ماهی دو دفعه همدیگر را حتماً" میدیدیم ، همدیگر را میدیدیم و باهم خیلی صحبت میکردیم .

خیلی یک حرفهائی که میخواستیم به شاه بزنیم نمیتوانستیم بزنیم به او میگفتیم او مهربان یک طوری این حرفها را به شاه میزد البتہ معایب اوضاع این حرفها را همیشه به شاه میگفت . تا اینکه آن مصادف شد با جریان کار مصدق السلطنه و او رئیس مجلس شد و ،

س- بله .

ج - ضربه چاقو زدند و بعد شاه مجبور شد که ... او از ریاست مجلس استعفا داد و اینجا را باز راجع به ضعف شاه باید یک چیزی به شما بگویم که این آنوقت آقای امامی پول نداشت برود به اروپا و پیغامی به شاه داد که من مریض هستم من باید بروم به اروپا

س- زمان مصدق ؟

ج - بله . و شما به من کمک بکنید که من بروم آنجا . او از ترس اینکه مبادا مصدق السلطنه بداند که این این کمک را کرده . خوب ، دکتر امامی با مصدق السلطنه هم نسبت داشت قم و خویش بودند با همدیگر ، او برای اینکه نداند این کار را میکند گفت ، " نه من پول ندارم به شما بدهم . شما بروید توی بازار پول قرض بکنید . " مثلاً : " میخواهم بگویم یک آدم این طوری بود حتی نسبت به رفقایش هم که صمیمی بودند وفائی چیزی نداشت آدم تروثی بود شاه ، به او حتی پول هم نداد . بهر صورت این مبارزاتی کرد بیچاره و رفت به اروپا و بعد هم بود دیگر بعداً " میدیدمش دیگر مرتب همدیگر را گاهی میدیدیم و صحبت میکردیم با هم . او از اوضاع رضایت زیادی بهیچوجه نداشت و همیشه به من میگفت که احساس خطر میکرد ، میگفت که داریم بسد جایی میرویم . ولی این هم یک جاشی نشسته است که نمیشود دیگر حرف های زیادی به او زد . حرف های من هم یک حدودی دارد حدی دارد دیگر حرف زیادی الآن دیگر به او نمیشود زد بهیچوجه نمیشود زد . " یک روز به من گفت که ، " یک روز که پهلوی شاه بودم گفتم قربان این حرفهائی که من به اعلیحضرت میزنم اینها از هفتاد و پنج در صد برای خود من است بیست و پنج در صد برای اعلیحضرت است . چون من سرنوشت من بسته به سرنوشت اعلیحضرت است . اگر اعلیحضرت بلائی سرش در بیاورند سر من هم در میآورند . بنابراین هفتاد و پنج در صد تویش خودم هستم بیست و پنج در صد برای خاطر اعلیحضرت میزنم . اینست که شما خیال نکنید من این حرفهـا را محض خاطر خود شما میزنم . " ولی خوب ، این آخر سر هم همینطور گفتم به شما

آن گفتش که دیگر حرف کسی را گوش نمیکرد. این جریان را هم شاید به شما گفتم در آن مصاحبه قبلی که این ها در روزهای آخری که شاه شورای سلطنت درست کرده بود، اینها جمع شدند و رفتند پهلوی سید جلال تهرانی و گفتند که به شاه بگو که " شاه شما از ایران نروید اگر از ایران بروید این کار خطرناک است. " البته این پیغام را سید جلال به شاه داد و شاه گفت، " اینها منتظر هستند که اینجا مردم بریزند مرا بکشند وضع خوب میشود خوب میشود. نه من میروم بهر صورت دیگر. " این هم آخرین ... بعد هم که آمد و بیچاره سرطان گرفت و در سوئیس فوت کرد بهر صورت دیگر بنده از وقتی از ایران بیرون آمد دیگر ندیدمش بنده .

س- بله. آقای سید جلال تهرانی .

ج - سید جلال تهرانی را بنده از هزارو سیمد و یازده دوازده میشناسم. این آنوقت یک خانهای داشت در سه راه امین حضور و رضاشاه با او بد بود.

آن خانهاش هم تحت نظر بود . ما شاگرد مدرسه حقوق بودیم گاهی میرفتیم پهلویش می نشستیم صحبت میکردیم آنجا چون اهل نجوم هم بود و تلسکوپ داشت و فلان داشت از این صحبت هائی میکرد . همیشه هم گاهی یک رئیس کلانتری بود آنجا آن همايونفر او میآمد آنجا مراقب این بود. یک روز هم به او گفت که " آقا بیخود نیائید اینجا ما جلوی تو که صحبت نمیکنیم که وقتی تو نیستی اگر بخواهیم صحبتی هم بکنیم در غیبت تو میکنیم . تو اینجا نشستی چه کار میکنی وقت ترا تلف میکنی ؟ باشو برو باشو برو پسی کارت . " آقا سید جلال را بنده بعد در این جریان های چیز سیاسی با او مربوط بودم خیلی زیاد . مردی بود با قوام السلطنه هم خیلی مربوط بود در خود کابینه قوام السلطنه وزیر مشاور شد . بعد با شاه هم البته مربوط بود، با شاه هم خیلی مربوط بود آقا سید جلال . خیلی آدم خوبی است بنظر بنده و یکی از آن آنگلو فیل های ایران است از آنهایی است که معتقد است به سیاست انگلستان و نفوذ انگلستان و با همکاری با انگلستان

ولی آدم خیلی خوبی است . آدم کمک بکنی است . آدم واردی است . هیچ کسسی

به اندازه سید جلال علم انساب را نمیداند یعنی مردم ایران و خانواده‌های ایران را هیچ کس مثل او نمی‌شناسد هیچ کس . الان هم با وجودی که الان هشتاد و هفت سالش است سید . بنده هر وقت می‌روم پهلوی می‌بینم با هم نهار می‌خوریم . الان هم حالش خوبست و از این حرف‌ها . در جریان کابینه قوام السلطنه که به تحریک‌شاه تمام وزرایش استعفا دادند آقای آقا سید جلال‌الدین تنها آدمی بود که استعفا نداد از وزارت با وجودی که شاه گفته بود او استعفا نداد ولی همه استعفا دادند حتی دکتر اقبال که قوام السلطنه با او به گردش‌حق داشت و با او هم مربوط بود استعفا داد . ولی این آدم پروپاقرصی بود و استعفا نداد به کابینه . و گفت به من که ، "من همان سالی که قوام السلطنه استعفا داد بالاخره آمد به پاریس ، یک‌روزی از دکتر اقبال پهلوی من گله کرد که من از دکتر اقبال توقع نداشتم که او استعفا بدهد او پسر من بود و از این حرف‌ها . " من این مطلب را به دکتر اقبال نوشتم که قوام السلطنه همین گله‌ای از شما دارد شما به او توضیح بدهید چرا این کار را کردید ؟ او کاغذی نوشته بود به قوام السلطنه و در سفر بعد که من قوام السلطنه را پاریس دیدم به من گفت که " آقا من این مطلبی که به شما گفتم نمی‌خواستم شما به دکتر اقبال بنویسید . دکتر اقبال پسر من است و از او یک ترک‌اولائی سر زده بود شما به او کاغذ نوشتید او به من یک توضیحی داده من از او دلگیری‌ای نداشتم که گله‌ای نداشتم بهر صورت . " آقای آقا سیدجلال در همین وقتی آمد به پاریس بنده آنوقت که آمد آنجا استعفا داد برای چیز

س- آقای خمینی .

ج- آقای خمینی استعفا داد فلان کرد ، داستان را بعد که برای من نقل کرد گفت که " ما که تهران بودیم خوب ، شورای سلطنت یک جلسه بیشتر نداشت که ، یک جلسه بود شاه هم بود و ما هم بودیم و همه اینها ، " گفت ، " در همان جلسه آقای قره‌باغی که پهلوی من نشسته بود ، من گفت من مطلبی به اعلیحضرت نمی‌توانم بگویم شما بگوئید ——— اعلیحضرت که روح این ارتش حساب نکنند اعلیحضرت . " گفت ، " برای من مسلم بود که این شورای سلطنت به هیچ جا نمی‌رسید . بودن نبودنش هم تأثیری در تغییر اوضاع

ندارد . اوضاع بقدری پیشرفته بود که اصلاً ... " گفت ، " من هم که آمدم بـــه پاریس ، " من این سید را میشناختم دیگر آدم لجوجی است فلان از این حرفها ، استعفای من و عدم استعفای من تأثیری نداشت آن کارها تمام شد بقدری با سرعت رفته بود جلو که اصلاً هیچ تأثیری در هیچ کار نداشت .

س- تیمسار قره باغی این حرف را در جلسه

ج - شورا گفت .

س- شورای سلطنت گفته بوده به آقای سید جلال تهرانی ؟

ج - بله ، بله ، به سیدجلال ، گفتش که " مخصوصاً " وقتی قره باغی این صحبت را کرد دیگر برای من مسلم بود که اصلاً " راهی ندارد این کار . " گفت ، " من استعفا را بیشتر از این نظر دادم که من چون خودم آخوند هستم سید هستم و آخوندهستم فلان اصلاً " ، شاید بعد از استعفا من یک آدمی باشم که بتوانم از افراط گری های این ها جلوگیری بکنم . که بعد هم نشد البته

س- بله .

ج - خوب این بقدری لجوج بود از این حرفها بود که خوب ، بعد خوب ، البته به من احترام گذاشت از من آن پول سناتورها را نگرفت حتی از من که من سناتور بودم از من پول آن سناتورها را نگرفت . ولسی خوب ، بعد هم هر چه به او پیغام دادیم فلان از این حرفها نشد . شاید هم بنظر بنده استنباط من این است البته که سید جلال بیشتر این کار را کرد بنظر بنده به امید اینکه شاید یک رئیس جمهور بشود در ایران شاید بنظر من این یک آدمی است که هم قدیمی است هم جدیدی است ، شاید به این امید به ا- نقشه بود خودش هیچوقت نه اظهاری کرد نه همچین حرفی . این حدس من است شخصاً "

س- بله ، بله .

ج - که این شاید میخواسته رئیس جمهور بشود به این هوا این آمده این استعفا را داده بهر صورت . و او گفت که ما فکر میکردیم که ما استعفا را میدهیم بعد

یک آدمی می‌شویم اینجا این ممکن است که حرف ما را گوش بکند و من از این افراط‌های این جلوگیری بکنم بهر صورت، که بعد هم البته نشد اینطور بهر صورت .

س- بله .

ج - بعد هم خوب ، خانه‌اش را گرفتند و آن ائادیه‌اش همه را وقت امام رضا کرده بود، کتابخانه‌اش و همه چیزش را وقت امام رضا کرده بود خانه‌اش را . الان خانه‌اش را هم در تهران گرفتند دفتر آستان قدس رضوی است در تهران و تمام کتابهای این ها همه‌اش را بردند به کتابخانه امام رضا و به او هم رسید دادند و فلان کردند بهر صورت .

س- بله . من آقا دیگر در اینجا مصاحبه را خاتمه می‌دهم و از شما تشکر می‌کنم که

ج - قربان شما خیلی متشکرم

س- این وقت را به ما دادید و به سؤال‌های ما پاسخ دادید .

ج - امیدوارم چیزی گفته باشم که بدرد بخورد بهر صورت .

س- خیلی متشکرم .